

ಸಮಾನವರತ್ನರಾದ್ಯಾ
ಹೊಬ್ಬೆಗಾಗಿ
ಕೇವಲ ಬೆಟ್ಟಗಾಗಿ

೩೧೪ . ೨೧೪ ೩೦೮ ೩

USH N88

ಗ್ರಂಥ ಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿಭಾಗ

ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾಮ್

ಅನರ ಹೊಸ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನುಳ್ಳ ಕಾದಂಬರಿ

ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ
ಗೇಣುಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ

ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಗೇಣುಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ

(ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿ)

6927 1988

ಉಷಾ ನನರತ್ನರಾಮ್

HOTTEGAGI GENUBATTEGAGI—a Social Novel by
Smt. Usha Navarathnaram. Published by
S. Rangaswamy for Hamsa Dhvani Prakashana,
599, 6th Block, Rajajinagar, Bangalore-560010.

First Edition: 1988

Phone : 352363

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ: 1988

ಹಕ್ಕು: ಲೇಖಕಿಯದು 36584/12

ಮುಖಚಿತ್ರ: ಪ. ಸ. ಕುಮಾರ್

ಮುದ್ರಣ:

ನುಥೂರ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

ಮಾಗಡಿ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-23

ನಮ್ಮ ಮಾತು

ಕನ್ನಡದ ಜನಪ್ರಿಯ ಲೇಖಕಿಯರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾಮ್ ಅವರು ಪ್ರಮುಖರು. ಅವರ ಅನೇಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಓದುಗರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದೀಗ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾಮ್ ಅವರ ತೀರಾ ಹೊಸ ಕಾದಂಬರಿ. ಕ್ಯಾಬರೆ ನರ್ತಕಿಯೊಬ್ಬಳ ಬದುಕಿನ ಏಳತಗಳನ್ನು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿ ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆ 'ಸಂತೋಷ' ತಂದಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾಮ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ನವರತ್ನರಾಮ್ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು.

—ಪ್ರಕಾಶಕರು

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾಮ್ ಅವರ

ಕೊನೆಯ ರಾತ್ರಿ
ಇರುಳು ಹಗಲು
ವಧು ಬೇಕಾಗಿದೆ
ಪೇಯಿಂಗ್ ಗೆಸ್ಟ್
ನನ್ನ ಮರಿ ! ಮುದ್ದು ಮರಿ !!
ಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಕಿರಣ
ಹರಿದ ಹೊನಲು
ತನುವು ನಿನ್ನ ದು ಮನವು ನಿನ್ನ ದು
ಹರಸು ಬಾ ನನ್ನ ನು
ಅತಿಕ್ರಮಣ
ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಗೇಣುಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ

ಮುಂದೆ :

ಮನವೆಂಬ ಮರ್ಕಟೆ
ಮಾತೃದೇವೋಭವ
ಸುಲಗ್ನಾ ಸಾವಧಾನ
ಕಳೆದುಹೋದುದು
ಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಕಿರಣ (2)

ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ
ಟ

ಗೇಣುಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ
ಟ

ಬಿಲದೇವ್ ಕಾರನ್ನು ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಗೆ ಪಾರ್ಕ್‌ಮಾಡಿ ಕಾರಿನ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕ್ರಾಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಕಾರಿನಿಂದಿಳಿದ. ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಸ್ವಿಚ್‌ಕೀಯನ್ನು ಕೋಟಿನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇಾಕಿಕೊಂಡು ರಸ್ತೆದಾಟಿ ಬೂ ಸೀ ನೈಟ್ ಕಬ್ಬಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ. ಬಾಗಿಲಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸಮವಸ್ತ್ರದಾರಿ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ.

“ಪೀಸ್ ಕಮ್ ಇನ್ ಸರ್, ಹ್ಯಾವ್ ಎ ನೈಟ್ ಟ್ರಮ್!” ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿಲದೇವ್‌ನ ಬೂದು ಬಣ್ಣದ ಕಾರು, ಅವನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಸೂಟು ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಅವನೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ನೈಟ್‌ಕಬ್ಬಿನ ಒಂದೊಂದೇ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋಗುವಾಗ ಬಿಲದೇವನ ಮನಸ್ಸು ವಿಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯೇ? ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಸುಳಿವಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಇಲ್ಲೆಯೇ ಇರಬಹುದು. ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಜಯದೇವ್ ಬಂದು ತನಗೆ ಹೇಳಿದ “ದೇವೂ, ನೆನ್ನೆ ನನ್ನ ಘಂಡ್ ರಿಕ್ಕೀ ಹೇಳಿದ, ಕಾವ್ಯ ‘ಬೂ ಸೀ’ ನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದಾಳೆಂತಾ. ಅವಳು ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ-ಡಾಲೀ ಅಂತಾ, ಅಂದ!”

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಸಿಡಿಲೆರಗಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಆ ಅಸಹ್ಯ ಕೂಪದಿಂದ ಹೊರತರಲೇಬೇಕು! ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಒಳಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಎದುರಿಗೇ ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ, ಮುಗುಳ್ಳುಗು ಬೀರುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಡ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ನನ್ನು ಬಲದೇವ್ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ.

ತನ್ನ ಕೈ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ಹಸ್ತಲಾಘವ ನೀಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ, “ನಾನು ಬಲದೇವ್ ಅಂತ... ಇಲ್ಲಿ ಡಾಲಿ ಅಂತ ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಇದ್ದಾಳಲ್ಲಾ ಅವಳ ಮಿಟಾ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು!”

ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅಯ್ಯರ್ ತಲೆಯಲುಗಿಸಿದ, “ಸಾರಿ ಸರ್, ನೀವು ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್‌ನ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನೋಡೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ನೋಡೋದೂ. ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ ಮನೋಹರ್ ಸೋಂಧಿ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.”

“ನಾನು ಅವರ ಪರ್ಟನಲ್ ಆಗಿ ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದೇ?”

“ಯೆಸ್ ಸರ್. ಹೀಗೆ ಬನ್ನಿ. ಅವು ಬಾರ್‌ನಲ್ಲದ್ದಾರೆ ಕೇಳಿ ನೋಡಿ.”

ಅಯ್ಯರ್ ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಬಾರಿನತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಮನೋಹರ್ ಸೋಂಧಿ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಬಳಿ ನಿಂತು ಯಾರೊಡನೆಯೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುಕ್ಕಾಲು ಬೋಕ್ಕವಾಗಿದ್ದ ತಲೆ, ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕನೆಯ ಬಣ್ಣದ ಸೂಟು, ಸಣ್ಣ ಪ್ರಖರವಾದ ಕಿಡಿಗಣ್ಣುಗಳು, ಪುಚ್ಚುಬಾಯಿ, ಚೂಪುಗಲ್ಲ, ದುಂಡು ಕೆನ್ನಯ ಕುಳ್ಳನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ! ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಟೀಬಲ್ಲಿನ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವವರತ್ತ ಅವನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಮುಕ್ಕಾಲು ಜನ ಮಧ್ಯಮಯಿಸ್ಸಿನವರು, ಇಲ್ಲವೇ ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನವರು. ಯುವಕರು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ಒಬ್ಬರೇ ಕುಳಿತಿದ್ದು ದುಂಟು. ಅವರ ಮುಖಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಬಲದೇವನ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಹಿ ಮೂಡಿತು. ಇವರೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಕಾವ್ಯ ಅಂಸಗ್ನುಳಾಗಿ ನರ್ತಿಸುವಳೇ? ಇವರ ಮನತಣಿಸುವಳೇ?

ಅಯ್ಯರ್ ಸೋಂಧಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಉಸುರಿದ. ಸೋಂಧಿ ತಿರುಗಿ ಬಲದೇವ್‌ನತ್ತ ನೋಡಿದ. ಬಲದೇವ್ ಅವನತ್ತ ನೋಡಿ ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿ ಕೈಚಾಚಿದ. “ನಾನು ಬಲದೇವ್ ಅಂತ, ಡಿ. ಸಿ. ಓ. ಸಿ. ಓ. ಡಿ.” ಕೋಟಿನ ಒಳಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ತನ್ನ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್

ಸೋಂಧಿಯ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. “ಐ ವಾಂಟು ವಾಟ್ ಡಾಲೀ.” ಸೋಂಧಿಯ ಮುಖ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಬಿಳುಪೇರಿದರೂ ತೋರ್ಗೊಡದೇ ನಗೆ ಬೀರಿದ.

“ವೆಲ್ ಕಮ್ ಸರ್, ಐ ಆಮ್ ಆನರ್ಡ್! ಪ್ಲೀಸ್ ಹ್ಯಾವ್ ಎ ಡ್ರಿಂಕ್! ವೀ ವಿಲ್ ಇನ್ ಮೈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ರೂಮ್! ನನ್ನ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡೋಣ ಬನ್ನಿ!”

ಬಲದೇವ್ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ ಪಾನೀಯವನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅತ್ತ ತಳ್ಳಿದ. “ನಾನು ಮಪ್ಪಿಲಿದ್ದೀನಿ-ಡ್ಯೂಟಿ ಮೇಲಿದ್ದೇನೆ. ಡ್ಯೂಟಿ ಮೇಲಿರುವಾಗ ನಾನು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ-ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್! ಬನ್ನಿ ಮಿಸ್ಟರ್ ಸೋಂಧಿ, ನಿಮ್ಮ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತಾಡೋಣ! ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ತೋಗೋಣಲ್ಲ!”

“ಇನ್ನೊಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಷೋ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತೆ. ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸರ್....ಬನ್ನಿ!” ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಸೋಂಧಿ ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ.

ಹವಾನಿಯಂತ್ರತವಾದ ಫುಟ್ಟಿದಾದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ನಿರುಳಿಸಿದ. ತಾನೆಂದು ಕೊಂಡಂತೆ ಸೋಂಧಿ ಕೀಳು ಮನೋಭಾವದವನಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ರಸಿಕ ಹಾಗೂ ಶಿಸ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯ ಎನಿಸಿತು. ಅವನು ತೋರಿದ ಕುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತ.

“ಯೆಸ್ ಸರ್, ಮೈ ಸರ್ವಿಸಸ್ ಅಟ್ ಯುವರ್ ಡಿಸ್ಪೋಸಲ್.... ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕಬ್ಬಿನ ಡ್ರ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಹಿತಿ ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ರೂಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೆಗ್ಯುಲೇಶನ್ಸ್ ಇಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಿ. ಮನರಂಜನೆ ಮುಖ್ಯವೇ ವಿನೂ ನನಗೆ ಅಶ್ಲೀಲತೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್. ಆಡಿಯನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್, ನೀವೇ ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಿಗರೇಟ್?” ಸೋಂಧಿ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಡ್ರಾಯರ್ ತೆಗೆದು ಅವನು ಸಿಗರೇಟಿನ ಪ್ಯಾಕೊಂದನ್ನು ಬಲದೇವ್‌ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ನೋ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್. ನಾನು ಡ್ಯೂಟಿ ಮೇಲಿದ್ದೇನೆ. ನಂಗೆ ಡಾಲಿ ವಿಷಯ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು!” ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೋಂಧಿ ಬಲದೇವ್‌ನ ಕೈ ಹಿಡಿದ.

“ಪ್ಲೀಸ್ ಸರ್, ಮೊದಲೇ ಸೆಷನ್ ಮುಗಿದುಹೋಗಲಿ, ಅವಳು

ಕರ್ನಾಟಕ ಬಂದು ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಈಗೇ ನೀವು ಬಂದಿದ್ದೀರಿಂತೆ ತಿಳಿದು, ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಜಿಗಳೂ ಹೆದರಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೂ ಹೆದರಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಷೋ ಕಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೆ. ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಲಾಸ್ ಆಗುತ್ತೆ. ಅರೂವರೆಯಿಂದ ಏಳೂವರೆವರೆಗೆ ನೋಡಲ ಸೆಷನ್. ಅದ್ನ ಮಗಿಸಿ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಡಾಲೀನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಒಬ್ಬ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಂತೆಯೇ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅವರು ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾರೆ!”

“ಡಾಲಿ ಈ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಬಂದು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಆಯ್ತು?”

“ಹೋದವಾರ ಬಂದಳು. ತುಂಬಾ ಡೀಸೆಂಟ್ ಗರ್. ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬ್ರೇಕ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಒಳ್ಳೆ ಫಿಗರ್, ಕೆಲರ್ ಇದೆ. ಒಂದೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿಪಾಳೆ!”

“ಅವ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋಕ್ಲೆ ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ತೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ?”

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಏಜೆಂಟ್ ಮುರುಗನ್ ಕರೆತಂದದ್ದು. ನನಗೆ ಅವರಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನೋಕ್ಲೆ ತೆ ಅವರು ಹೇಗಿಪ್ಪಾರೆ, ಹೇಗೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ಮುಖ್ಯ.”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಡ್ರಮ್‌ಬೀಟ್‌ನ ಸದ್ದು ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕಿತು.

“ಬನ್ನಿ ಸಾರ್ ಷೋ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಡಾಲಿ ಷೋ ಮೂರನೆಯದು. ನೋಡು ರೀಟಾ, ಎರಡನೆಯವಳು ಕಾಂಚನ್, ಮೂರನೆಯವಳೇ ಡಾಲಿ!” ಬಲದೇವ್ ಎದ್ದು ನಿಂತ. “ಅಲ್‌ರೈಟ್, ಬನ್ನಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ. ನೀವೂ ಕುಳಿತು ನೋಡಲು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ತಾನೇ?”

“ನಾಟ್ ಆಟ್ ಆಲ್!” ಸೋಂಧಿ ಗೌರವದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಮನುಕು ಬೆಳಕಿನ ಹಾಲ್! ವೇದಿಕೆಯ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗಿಟಾರ್, ಆರೇಳು ಡ್ರಮ್ಸ್ ಇದ್ದ ವಾದ್ಯ ವೃಂದದ ತಂಡ, ಸಭಾಂಗಣದ ಸುತ್ತಾ ಅರ್ಧ ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತೆರವು ಮಾಡಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿ, ಮೇಜುಗಳು ಸಭಾಂಗಣದ ಮುಖ ಬೆಳಕು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಆರಿತು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ದೀಪ ಬೆಳಗಿತು. ಬಲದೇವ್, ಸೋಂಧಿ ಇಬ್ಬರೂ ವೇದಿಕೆಯ ಎಡ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎದುರು ಬದರು ಕುಳಿತರು. ಮೈಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂದು ನರ್ತಿಸುವ ನರ್ತಕಿಯರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸಲಾಯಿತು. ವಾದ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯ ಗತಿ ಮಂದವಾಗಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಶೀಘ್ರಗತಿಗೆರಿ ಅಬ್ಬರವಾಯಿತು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಜರಿಯ

ಮೇಲುಡುಗೆಯುಟ್ಟಿ ಕೂದಲನ್ನು ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಮುಖಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಮೇಕಪ್ ಒಳಸಿರುವ ಬಳಕುವ ದೇಹದ ನರ್ತಕಿ ಮುಗುಳುಗುತ್ತಾ ಕೈ ಜೀಸುತ್ತಾ "ಹಾಯ್ ಎವೈರಿಬಡೀ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ನೇದಿಕೆಯೇರಿದಳು. ಪ್ರಖರವಾದ ಬೆಳಕಿನ ಪ್ರವಾಹ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಯಿತು. ಅವಳು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಜರಿಯ ಮೇಲುಡುಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನೇದಿಕೆಯ ಒಡು ಮೂಲೆಗೆ ಎಸೆದಳು.

"ನಾನು ನರ್ತಕಿಯಾಗಿ ಅವರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರತ್ತ ಎಸೆಯಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಅತಿ ಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸ್ಟಿಟ್ ಕ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ" ಸೋಂಧಿ ಬಲಡೇವ್ ಗೆ ಮೆಲ್ಲನುಸುರಿದ. ಬಲಡೇವ್ ನ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಾ ನರ್ತಕಿಯತ್ತ ನೆಲೆಸಿತ್ತು.

ಮೇಲುಡುಗೆ ತೆಗೆದಾಗ ಒಳಗಿದ್ದು ದು ಹೊಳೆಯುವ ತುಂಡು ಲಂಗ, ಟಾಪ್‌ಲೆಸ್ ಆಗಿದ್ದ ಸ್ಲೆಪ್‌ಸಲ ಹೊಳೆಯುವ ವಕ್ಷಬಂಧ. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಗಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಬಂಧ ಅವಳ ಮೈಕಾಂತಿ. ನುಣ್ಣು, ಪ್ರಖರವಾದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ವಾದ್ಯಗೋಷ್ಠಿಯ ಗತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಮೈಕುಲುಕುತ್ತಾ, ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೈಸೊಂಪು ತೋರುತ್ತಾ ಅವಳು ನರ್ತಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎದ್ದು ನೇದಿಕೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದ.

"ಹಲೋ ಸ್ಪೀಟ್ ಕಂ ಟು ನಿಯಾ!" ಕೈಚಾಚಿದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಸ್ಪೀವರ್ಡ್ ತಕ್ಷಣ ಅವನತ್ತ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಎಳೆದೂಯ್ದು ಅವನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸೆ ಕೂಡಿಸಿದ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನೃತ್ಯಗಳ ಅನುಕರಣೆಯೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಡಿಸ್ಕೋ, ರಾಕ್, ಟ್ರೆಸ್ಪ್, ಬ್ರೀಕ್ ನೃತ್ಯಗಳ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಕುಣಿದು ಮುಗಿಸಿ, ನರ್ತಕಿ ನೇದಿಕೆಯಿಂದಿಳಿದು ಬಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕಿಳಿದಳು. ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರ ಕೈಕುಲುಕಿ 'ಹಲೋ' ಎಂದಳು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರ ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ "ಹಲೋ ಡ್ಯಾಡಿ?, ಹಲೋ ಮ್ಯಾನ್, ಹಲೋ ಲವ್" ಎಂದು ಪಿಸುಸುಡಿಯ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದಳು. ತಲೆ ನೆರೆತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನ ಕೆನ್ನೆ ತಟ್ಟೆ ನಕ್ಕಳು. "ಹಲೋ ಗ್ರಾಂಡ್ ಪಾ!" ಒಬ್ಬ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ತಲೆ ತಡವಿದಳು. "ವೇಕ್ ಅಪ್ ಮ್ಯಾನ್.... ಕಹಾ ಪೋಗಿಯಾ ಹೈ ಆಪ್?" ಅವಳು ಹೋದಡೆಯೆಲ್ಲಾ ತೋರುದೀಪ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಮುತ್ತಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ತಾವು ಸೇರುವ

ಸಿಗರೇಟನ್ನು ಅವಳ ತುಟಿಗಿಟ್ಟರು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಒಂದು ದಂ ಎಳೆದು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಕೆಲವರ ಬರಿದಾದ ಗಾಂಧಿ ಸೀರೆ ಪಾಣಿಯ ಸುರಿದಳು. ಮತ್ತೆ ವೇದಿಕೆಯನ್ನೇರಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಜರಿಯ ಒಳಗಿನ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಕಳಚತೊಡಗಿದಾಗ ದೀಪ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಡುವುದು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವಳ ಅತಿಕಡಿಮೆಯ ಒಳ ಉಡುಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುವುದು. ಅವಳ ಮೈಮಾಟ ನೋಡಿ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ, ಕಾಲುಗಳನ್ನೆತ್ತಿ, ಸೊಂಟಬಳುಕಿ, ಮೈ-ಕೈ ಕುಲುಕಿಸಿ ನರ್ತಿಸಿದಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಉನ್ಮಾದಿಗಳಂತೆ ಅವಳತ್ತ ಧಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವೀವರ್ಡ್‌ಗಳು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಕ್ಕಾಲು ನಗ್ನಳಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ನರ್ತಿಸಿ ಅವಳು ಬಾಗಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಉಡುಗೆ ಯಿಂದ ಮೈ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರತ್ತ ಕೈ ಬೀಸಿ ಎಂದಂತೆಯೇ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಅನಂದದಿಂದ ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಅವಳು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಬಂದಳು. ಅವಳು ಬಂದು ನರ್ತಿಸುವಾಗ ಮೇಲೆ ಉಡುಗೆ ತೆಗೆದಾಗ ಪಾರದರ್ಶಕವಾದ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅದರೊಳಗಿಂದಲೇ ಅವಳ ಆರಿಸಿಗತ್ತೆಯು ಎತ್ತಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

“ಇವಳೇ ಕಾಂಚನ್! ಇವಳಾದ ಮೇಲೆ ಡಾಲಿ ಬರತಾಳೆ! ಅವಳು ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ!”

ಬಲದೇವ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ನರ್ತಕಿಯ ಮೇಲಿತ್ತು. ಮಿಣುಕು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನರಳು ಅವನ ಮೇಲಿದ್ದ ದರಿಂದ ಅವನ ಮುಖಭಾವ ತಿಳಿಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೆಯ ನರ್ತಕಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ತೆಳುನೀಲಿಯು ಪಾರದರ್ಶಕ ಮೇಲೆ ಉಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಮೇಲೆ ಉಡುಗೆ ಕಳಚಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೆ ಬರಿಯ ಜರಿಯ ನಕ್ಕಿ ಹಾಕಿದ ಕಟಿಬಂಧ, ಮೇಲು ಬಂಧಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ತಪ್ಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನರ್ತಿಸಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಬಲದೇವ್ ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದ. ಹೌದು ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವಳು ಕಾವ್ಯ! ಅವನು ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದ. ದೀಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಆರಿದು ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯ ಬೆಳಕು ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಕುಣಿತದ ಗತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಚಲಿಸಿ ತೊಡಗಿತು. ಅನಂತರ ಇಬ್ಬರು ಪುರುಷರು ಆರಿಸಿಗತ್ತೆ ರಾಗಿ ಸಣ್ಣಕೂಳುಗಳನ್ನು

ತಂದು ಅವಳ ಕೈಗಿಟ್ಟರು. ಉರಿ ಭುಗಿಲೆಂದು ಏಳುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಮೈಸುತ್ತಾ ಅಡಿಸುತ್ತಾ, ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ವಾದ್ಯವೃಂದದ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ ನರ್ತಿಸಿದಾಗ ಭೇಭಿತ್ಸವೆನಿಸಿತು. ಒಲದೇವ್ ಕುರ್ಚಿಯ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಯೂರಿದ. ನೋಣಕಾಲೂರಿ ತಲೆಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಸಿ ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿ ನಾಲಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಉರಿಯುವ ಕೊಳ್ಳೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೈ ತೂಗಿದಳು. ಅನಂತರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಅನಂತರ ಆ ಕೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ಬಾಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅರಿಸಿದಳು.

“ಮೈ ಗಾಡ್. ಏನಾದ್ರೂ ಕೈಜಾರಿದರೆ ಎಸ್ ಹ್ಯಾವ್ ಖಂಡಿತಾ ಆಗುತ್ತೆ!”

ಬಲದೇವ್ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ನುಡಿದಾಗ ಸೋಂಧಿ ನಸುನಕ್ಕ.

“ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಡಾಲಿ ನಂಗೆ ಪ್ರೈನ್ ಕ್ಯಾಚ್! ಅವಳ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಜನ ಬರ್ತಾರೆ!”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಡಾಲಿ ನೃತ್ಯ ಮುಗಿಸಿ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು, ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ಕೈಕುಲುಕಿ ಕೆನ್ನೆ ತಟ್ಟೆ, ತಲೆತಡವಿ, ಮತ್ತೆ ವೇದಿಕೆಯೇರಿ ಸ್ಟ್ರಿಪ್ ಮಾಡಿ ನರ್ತಿಸಿ ಅನಂತರ ಮೇಲುಡುಗೆ ಹೊದಿದು ಹೊರಟಾಗ ಸೋಂಧಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಾಗ ಡಾಲಿ ಅವನತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

“ಒನ್ ಮಿನಿಟ್ ಡಾಲಿ. ಮಿಾಟ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಬಲದೇವ್!” ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಡಾಲಿ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಬಲಗೈ ನೀಡಿದಳು.

“ಹಲೋ, ಸ್ಲೀಸ್ಡ್ ಟು ಮಿಾಟ್ ಯೂ!” ಅವಳ ದನಿ ನಡಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಲದೇವನ ಮುಖ ಅವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮಂದ ಬೆಳಕಿದು ದರಿಂದ ಅವಳ ಮುಖ ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಮುಖ. ಕೊಂಚವೂ ಬದಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲ ಅವನ ಕೈ ಸೋಂಕಿದಾಗ ಅವರ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ತಾನು ಕೈಹಿಡಿದು ಸಲಹಬೇಕಾಗಿದ ಇವಳು ಇಂದು ಈ ಅಸಹ್ಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮುಂದೆ ಮೈತೋರಿ ನರ್ತಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯಬೇಕಾಯಿತೇ?

“ಡಾಲಿ, ನಿಂಜೊತೆ ಇವರು ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಂತೆ” ಎಂದು ಸೋಂಧಿ

ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬರಿದಾದ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ತೋರಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲಾ!”

ಡಾಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಎರಡು ಬೋರಿನೋ ಹಿಡಿದು ಸ್ಪೀವಾರ್ಡ್ ಬಂದ.

“ತೋಗೊಳ್ಳಿ ವಾತಾಡ್ತಾ ಇರಿ ಬಂದೆ” ಸೋಂದಿ ಒಳಗೆದು ಹೊರಟ. ಅವನತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಬಲದೇವ್ ಡಾಲಿಯನ್ನೇ ವಿಟ್ಟಿಸಿದ.

“ಕಾವ್ಯ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿರೋದು ನಂಗೆ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ತಿಳಿತು!” ಎಂದಾಗ ಡಾಲಿ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. “ನಿನ್ನ ನೋಡೋಕ್ಕೇಂತಾನೇ ಬಂದೆ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಎದ್ದು ಹೊರಡಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು.

ಬಲದೇವ್ ಕೈಹಿಡಿದು ಅವಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದ, “ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ ಕಾವ್ಯ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಹುಡುಕ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಗೊತ್ತಾ? ನಂಗೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲೇ?”

“ನಾನು ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲ, ಕಾವ್ಯ ಸತ್ತುಹೋಗಿ ತುಂಬಾ ವರ್ಷಗಳಾದವು. ನಾನು ಡಾಲಿ, ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯತು ಯತ್ನಿಸುವುದು ಬೇಡ. ನನ್ನ ನೋಡೋಕೆ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ವಂದನೆಗಳು. ಬಲದೇವ್, ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು, ನಿವಿಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಬಂಧಿಸಿ ಕರೊಂಡು ಹೋಗೋಬ್ಬಿಡು. ಅದ್ರೆ ಹಾಗೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಯೂ ವಿಲ್ ರಿಗ್ರೆಟ್ ಇಟ್! ಪಕ್ಕಾತ್ತಾಪ ಪಡ್ಡಿರಿ! ಗುಡ್ ಬೈ!”

ಎದ್ದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೇ ಸರಸರನೇ ಒಳಗೆದ್ದು ಹೊರಟು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದಳು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ನರ್ತಕಿಯೊಬ್ಬಳು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದು ರಿಂದ ಬಲದೇವ್ ಕೂಡಲೇ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗಲು ಹಿಂಜರಿದ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ನರ್ತಕಿಯ ನೃತ್ಯ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಬಲದೇವ್ ಎದ್ದು ನಿಂತಾಗ ಸೋಂಧಿ ಬಲದೇವ್‌ನತ್ತ ಧಾವಿಸಿದ.

“ಐ ಆವ್ ಸಾರಿ ಸಾರ್, ಡಾಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸೀನ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ರೇಗಾಡಿ ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆಷನ್‌ಗೆ ಇರೋಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೊರಟೇಹೋದಳು. ನಾಳೆ ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಅವಳ ಅಡ್ರೆಸ್ ತಿಳಿದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ!”

ಬಲದೇವ್ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಸೋಂಧಿಯ ಕೈ ಕುಲುಕಿದ. “ಛಾಂಕ್ಯಾ ಮಿಸ್ಟರ್ ಸೋಂಧಿ, ನಾನು ಕಾವ್ಯಳ ಬಗ್ಗೆ ಖುದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ. ಛಾಂಕ್ಯಾ ಫಾರ್ ಯುವರ್ ಕೋ ಆಪರೇಶನ್. ನಾನು ಆಗಾಗ ಮುಕ್ತೀರಿ

ಬಂದ್ರೂ ಬರಬಹುದು!” ಹೊರಟ. ಅವನ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಟೋರಿನೋ ಬಾಟಲಿಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಹೊರಟಾಗ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅಯ್ಯರ್ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದು ಮುಂಬಾಗಿಲು ಅವನಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದ. “ಗುಡ್ ನೈಟ್ ಸರ್, ಡೂ ಕಂ ಎಗೈನ್. ಮತ್ತೆ ಬನ್ನಿ.”

ಹೊರಗೆ ಬಂದು ರಸ್ತೆದಾಟೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬಾ ಕಾವ್ಯಗಳೇ ತುಂಬಿದ್ದಳು.

೨

ಬಲದೇವನ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯ! ಕಾವ್ಯ! ಅವನೆದ ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು. “ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಲೇಬೇಕು!”

ಕಾರಿನೋಳಗೇ ಕುಳಿತು ಅರೆಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದ. ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ಅವನ ಗಮನ ಹರಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ರಸ್ತೆದಾಟೆ ಬಂದು ಆ ಬ್ಲೂ ಸೀಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸಲಾಂ ಹೊಡೆದು “ವೆಲ್‌ಕಂ....ಸಾರ್....” ಮುಂಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾವಲಿನವನು ನಿಂತ.

“ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?” ಬಲದೇವ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಅನುಮಾನಿಸಿದ. ಬಲದೇವ್ ಒಳಜೇಬಿನಿಂದ ತನ್ನ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದು ತೋರಿದ. “ಸಾಬ್....ಸಾಬ್....ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇರೋನು, ಇನ್ಯಾವುದರ ವಿಷಯವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಬ್....ಬಾಗಿಲು ಕಾಯೋದೂ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸೋದೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಡುವಾಗ ‘ಗುಡ್‌ನೈಟ್’ ಹೇಳಿ ‘ಪೀಸ್ ಕಂ ಎಗೈನ್’ ಅನ್ನೋದು ಅಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸ! ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬಹದ್ದೂರ್ ಸಾಬ್.” ಬಲದೇವ್ ಕ್ರಾಪಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡ. “ನಾನು ಅದ್ದಲ್ಲ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದ್ದು....ಇಲ್ಲಿ ಡಾಲೀಂತ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಇದ್ದಾಳಲ್ಲಾ ಅವಳಿರೋದು ಎಲ್ಲಿ?”

ಬಹದ್ದೂರ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕೋಲನ್ನು ಒಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದ.

“ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೇಳ್ಬೇಡಿ ಸಾಬ್.... ಡಾಲಿ ಮನೇಲಿಲ್ಲ ಸಾಬ್, ಅವು ಲಾಡ್ಲೆನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೇ ಸಾಬ್.... ಕಾಂಚನ್, ಅವಳೂ ಇಬ್ಬರೂ ನೆಕ್ಸ್ಟ್ ರೋಡ್ ನಲ್ಲಿರೋ ಸ್ಕಾರ್ ಲಾಡ್ಲೆನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ!”

ಸರಿ! ಬಲದೇವ್ ಮತ್ತೆ ಕಾರಿನತ್ತ ನಡೆದ. ಕಾರು ಸ್ಕಾರ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಸಾರ್ ಲಾಡ್ಲೆನತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿದ. ಕಾವ್ಯ ಮನೆಯಲ್ಲೆಂದೆ ಲಾಡ್ಲೆನಲ್ಲೇಕೆಂದು ವಳು? ಅವಳ ಅಕ್ಕ, ಅಣ್ಣ, ತಂಗಿ, ತಮ್ಮಂದಿರು, ತಾಯಿ ತಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಏನಾದರು? ಅವರು ಇವಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿರುವರೇ?

ಕಾರನ್ನು ಲಾಡ್ಲೆನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ರಿಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಕಾಂಟರಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. ಕಾಂಟರಿನ ಹಿಂದೆ ವಿಭೂತಿ, ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಧ್ಯಮಯಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಡಾಲಿಂತಾ ಇದಾಕಲಾ, ನಾನು ಅವಳು ನೋಡಬೇಕು!”

“ಸಾರಿ, ಅವಳು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕೋಲ್ಲ ಕ್ಲಬ್ಬಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಾಳೆ. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಸಿಕ್ಕಾಳೆ”

“ಅದು ನಂಗೇ ಗೊತ್ತು. ಆದ್ರೆ ಈಗಾನೇ ಅವಳು ಕ್ಲಬ್ಬಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದೂಂತ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಬಂದಿರೋದು!” ಬಲದೇವ್ ಕೊಂಚ ಗಡುಸಾಗಿ ಹೇಳಿದ “ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ!”

“ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಸಾರ್, ಅವಳು ರೂಮಿನ ಕೀ ಇಲ್ಲೇ ಇದೆ ನೋಡಿ ಸಾರ್. ರೂಂ ನಂಬರ್ ಮೂವತ್ತೆಂಟು” ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿಯತ್ತ ಕೈ ತೋರಿದ. ಬಲದೇವ್ ಯೋಚನೆಗೊಳಗಾದ. ಅವಳು ಕ್ಲಬ್ಬಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು? ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳೋ ಏನೋ! ಅವಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ತಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಿರುವುದು ಮೇಲು. ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಾನಿಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿ ರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸುಳಿವು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಷ್ಟ. ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಾನು ಎದುರಿಗಿನ ಹೋಟೆಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾಯುವುದು ಮೇಲು. ಕೈಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಎಂಟು ಗಂಟೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಡಾಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಮೇಲಾಗಬಹುದು. ಛಾನುವಾರವಾಸರೆ ಮೂರು ಸೆಷನ್ಗಳಿರುತ್ತವೆ. ವಿಡ್‌ಸ್ಮಿಟ್ ಸೆಷನ್ ಅಂದರೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಬರುವುದು. ಇಂದು ಶುಕ್ರವಾರ!

ಎದುರಿನ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಾಡ್ಜ್‌ನ ಮುಂಭಾಗ ಕಾಣುವಂತೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತ. ಮಾಣಿ ತಕ್ಷಣ ಹಾಜರಾದ. “ಎನು ಬೇಕು ಸಾರ್?”

“ಏನೂ ಬೇಡಾ. ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಬಂದ್ವೆಲೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಲೋಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದಿಟ್ಟು ಹೋದ. ಬಲದೇವನ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ ಲಾಡ್ಜ್‌ನ ಮುಂಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಇತ್ತು.

ಅಂದು ತನ್ನೊಡನೆ ಜಗಳವಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಕಾವ್ಯ ಹೋಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

“ದೇವೂ ನಂಗೆ ಖಂಡಿತಾ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಗೆಟ್ ಆನ್ ಆಗೋಕೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ದಿನ ಹೀಗೇ ನಿನ್ನಿಂದೆ ಸುತ್ತೊಂಡಿರಿ? ನಿಂಗೆ ಬೇಕಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ನೀನು ತೋಗೊಂಡಾಯ್ತಲ್ಲಾ. ಅದಕ್ಕೇ ಹೀಗೆ ತಾತ್ಸಾರ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾಂತ ಕಾಣ್ಸತ್ತೆ!” ಕಾವ್ಯ ಕಹಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

“ಕಾವೀ, ಹಾಗಲ್ಲಾ, ನೋಡು ನನ್ನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಂತರೆ ನಿನ್ನ ನಾನು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ಕೈಹಿಡಿದುಬಹುದು. ಅದ್ರೆ, ಈಗ ಅದ್ರೆ ಅಪ್ಪನ ಕೈಕೆಳಗಿರೋನು. ನನ್ನ ಒಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಬೀದಿ ತಿರುಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ!” ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಅಂಗಳಾಚಿರಲಿಲ್ಲವೇ “ಪೀಸ” ಕಾವೀ, ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಹೇಗಾದ್ರೂ ಕಾಯ್ಬರಾ? ಖಂಡಿತ ನಿನ್ನ ಕೈಬಿಡೋಲ್ಲ! ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನಗೆ ಬೇಕು” ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ಕೈಕೊಸುಕೊಂಡಳು.

“ನನಗೆ ಕಾಯೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ. ನೀನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ನನ್ನ ಮದ್ದೆ ಆಗಿ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಬೀದಿ ಪಾಲಾಗ್ತೀನಿ.”

“ಕಾವೀ ಯಾಕೆ ಅವಸರಪಡ್ತೀ? ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಇದ್ದ ಕೈದ್ದ ಹಾಗೆ ಹುಟ ಮಾಡ್ತೀ?”

“ಅವಸರ ಇದೆ ದೇವೂ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಂಯಮ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಂದಿಹಿಲ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಒಂದುವಾರ ಮಜಾನಾಡಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪ್ಯ ಇದ್ದಾ? ಅಪೂತ್ತ್ತು ನೀನೇನು ಹೇಳಿ ಜ್ಞಾಪ್ಯ ಇದ್ದಾ? ಏನು ಮಾಡದಿ ಜ್ಞಾಪ್ಯ ಇದ್ದಾ?” ಅವಳು ಕೇಳಿದ್ದಳು.

ಬಲದೇವ್ ಮಾಣಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಕರೆದ. “ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕಾಫಿ ತೋಗೊಂಡ್ಬಾ!”

ಅವನತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಅವನು ಕಾವ್ಯಳ ಮಾತನ್ನು ನೆನಪಿಸಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದ. ಹೌದು, ಅಂದು ನಂದಿಯಲ್ಲಿ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಕಳೆದ ಆ ಒಂದು ನಾಶವನ್ನು ತಾನು ಹೇಗೆ ಮರೆಯುವುದು? ಕಾವ್ಯ ಅದೇ ತಾನೇ ಅರಳಿದ ಹೆಣ್ಣು. ಮೊದಲೇ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವ ಚೆಲುವು. ಜೊತೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಉಕ್ಕಿಬಂದಿದ್ದ ಹೆರೆಯ. ತನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತುಟಿಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಾಗ ತನಗೇ ಹರೋಮಾಂಚನವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಆಸ್ಪಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಸವಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿರಿಬಿಡುವ ಆಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಮೈ ಹಿಂಡಿ ಮೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾದಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂಡಿಬಿಡುವ ಬಯಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳೂ ತನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ತಾನಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ ಹೇಳಿದಳು “ದೇವೂ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದರೆ ನಂಗೆ ಒಂದುತಾರಾ ಅಗುತ್ತೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬಿಸಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತೆ.” ಅವಳು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವಳನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿ ಅವಳ ತುಟಿಗಳ ಸವಿ, ಮೈಯಿನ ಮಾದಕತೆ, ನುಣ್ಣನ್ನು ಸವಿದಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಸದಾ ದುದರಿಂದ ಅವಳು ತನ್ನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರ ಸರಿದಿದ್ದಳು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತನಗೆ ಮೈ ಬಿಸಿಯೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಯಕೆ ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿತ್ತು.

“ಕಾವೀ, ನೀನು ನನ್ನ ಎದುರು ಬಂದು ನಿಂತೆ, ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ನಿನ್ನ ತಿಂದು ಹಾಕಿಬಿಡ್ತೀನಿ.” ಅವಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ಮುದಾ ಗಿ ನಕ್ಕಿದ್ದಳು.

“ತಿಂದುಬಿಡು, ಬೇಡಾಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಹಾಗಾದ್ರೂ ನಾನು ನಿನ್ನೊಳಗೇ ಇರಬಹುದು!”

ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ಕಣಕುವುದರಿಂದ ತನ್ನ ಬಯಕೆಗಳು ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಕುಣಿಯುವುದೆಂದು ಅವಳು ತಿಳಿಯಬೇಡವೇ? ಬಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ಬೆಣ್ಣೆಯ ನಿಟ್ಟುಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ತಾನು ತನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ನಂದಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವಳು ಕೈಕಾಲು ಬಡಿದು ಎಳೆಯ ಮಗುವಿನಂತೆ ಹಟ ಮಾಡಿದ್ದಳು.

“ಹೂಂ....ನಾನು ಬರ್ತೀನಿ ನಿಂಜೊತೆ ”

“ಬೇಡಾ ಕಾವಿ, ನಾವು ಬರೀ ಗಂಡು ಹುಡುಗರು ಹೋಗ್ತಾ ಇರೋದೂ!”

“ನಂಗೆ ಅದೆಲಾ ನೋಡೋಕೆ ಇಷ್ಟ. ನಮ್ಮನೇಲಿ ನಾನು ಎಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕೊಂದೂ ಅಗೋಲ್ಲ. ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗು!”

“ಇನ್ನೊಂದ್ವಲ ನಾನೂ ನಿನೂ ಇಬ್ಬೇ ಹೋಗೋಣ. ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀ” ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದಾಗತ್ತು.

ತಾನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ನಂದಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಸಿಗರೇಟು, ಬೀರು ಕಬಾಬ್‌ಗಳನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಾಗ ತನಗೆ ಸಕ್ಕನೇ ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

“ನಮ್ಮನೇ ಹಿಂದಿನ ಡಿಬ್‌ಹಾಸ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗಿ ಇದೆಯಪ್ಪಾ, ಬಹಳ ಬೆರ್ರಿ ಹುಡುಗಿ. ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮನೇಯವರೆಲಾ ಪಿಕ್ಚರ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವನ್ನು ಕರೆದೆ, ಬಂದೇಬಿಟ್ಟು. ನಂಗಿಂತ ಅವಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಹಸಿದಿದು. ಮಜವಾಗಿತ್ತು. ಮಾರ್ನೇ ದಿನದಿಂದ ಅವು ನನ್ನ ನೋಡಿಯೂ ನೋಡ್ಲಿಂಗೇ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದು. ನಾನು ಅವು ಕಡೆ ನೋಡ್ಲೇ ಎನೂ ಅಗೇ ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿಟ್ಟದ್ದೀವಿ” ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕಿದ್ದರು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ತನಗೆ ಮೈನವಿರೆದಿತ್ತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನುಭವ ಹೇಳಿದಾಗ ತಾನು ಬರಿಯ ಅಪ್ಪುಗೆ, ಚುಂಬನಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದದ್ದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ತನ್ನನ್ನು ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿರು “ಬಲದೇವ್ ಒಂದು ಥರಾ ಸನ್ಯಾಸಿ ಕಣ್ಕೋ, ಹುಡುಗಿಯರ ಕಡೆ ಕಣ್ಣಿತ್ತಿಯೂ ನೋಡೋಲ್ಲ!”

“ಹಾಗೆ ಹೇಳ್ಬೇಡ್ಲೋ, ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಹಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸೈಲೆಂಟ್‌ರೋಗ್ ಕಣೋ. ಅವನ ಎದ್ದು ಮನೇಲಿರೋ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಅರುಜನ ಹಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ದೂಡ್ಡೋಳು ಯಾವಾಗೂ ಇವನ ಮನೇಲೇ ಇರತ್ತೇ. ರುಚಿ ನೋಡಿಲೇ ಇರತ್ತಾನಾ? ಒಳ್ಳೇ ರಸವೂರಿ ಹುಡ್ಗಿ ಅವ್ವು!” ಜಯಂತ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಹೊಡೆದುಬಿಡುವಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದತ್ತು.

“ಇಲ್ಲಪ್ಪ, ಬಲದೇವ್ ತುಂಬಾ ಪುಕ್ಕಲು ಕಣೋ. ಅದಕ್ಕೆ ದೂರದಿಂದ ನಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪುಸಿರೇಕೂ!”

ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಗಳ ಸಂಬಂಧ ಇವರ ಹಾಗೆ ಆಸಕ್ತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಶ್ಲೀಲ ಅನೈತಿಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ್ದೆ. ಅವಳನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದೆ. ಅವರೆಲಾ ರೇಗಿಸಿದಾಗ ತನಗೆ ರೋಷವುಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಓಡಿಬಂದಿದಳು.

“ಜೆನ್ನಾಗಲಿ ಎನ್ನಾಯ್ ಮಾಡೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಾ? ನನ್ನ ಕರೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆ ನಿನಗೇನಾಗತ್ತು?”

ಅವಳತ್ತಲೇ ನೋಡಿದೆ. ತಾನು, ತನಗೆ ಒಲಿದು, ತನ್ನನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಂದವಳು-ಈ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿದಷ್ಟೆ-ಅನುಭವಿಸಿ ಕಂಡಿಲ್ಲ! ಅವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ತಾನು ಸಭ್ಯನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು, ತಾನು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮೂಸಿ ಎಸೆಯುವುದಿಲ್ಲ-ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಬದುಕಿನ ಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು! ಅದೇ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಅವಳನ್ನು ನಂಬಿಸಿ, ಮನೆಯವರಿಗೆ ಸುಳ್ಳುಹೇಳಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟರಲ್ಲವೇ? ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಳತಿಯ ಮದುವೆಗೆಂದು ಸುಳ್ಳು ನೆವ ಹೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಒಂದು ವಾರ ನಂದಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದು. ತಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ತಡೆದಿತ್ತು. ಮೊದಲು ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಹೋದುದು ಮೊದಲ ರಾತ್ರಿಯ ಸುಖಾನುಭವ ಮತ್ತೊಂದು, ಮಗದೊಂದು ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೈಚಾಚಿ ಕರೆದಿತ್ತು. ಒಂದುವಾರ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಯಾರ ಅಂಕೆ, ಯಾವ ಹೆದರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಒಂದಾಗಿದ್ದವು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೊಸ ಅನುಭವ ಹಸಿವು-ತೀರದ ಅನುಭವ. ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಬಯಕೆಯ ಬಿಸಿ ಕೊಂಚ ಆರಿದಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಬಂದರೂ ಮನೆಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಂದು ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬಾರದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿರಲ್ಲವೇ?

ಕಾಫಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೀರಿದ ಲಾಡ್ಡ್‌ನ ಮುಂಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಯಾರೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಹೀರಿದಂತೆ ತಾನು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಹೀರಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಖಂಡಿತಾ ಅವಳಿಗೆ ಮೋಸವಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ.

“ದೇವೂ ಆಗೇ ಹತ್ತದಿನ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಹದಿನೆಂಟು ಕಣ್ಣು, ಆಗಲೇ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಕೇಳಿಯಾಯ್ತು. ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿ ನಾನು ಸತ್ತುಹೋಗ್ತೀನಿ.”

ಅವಳಿಗೆ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷ. ತನಗೆ ಇನ್ನೆತ್ತೇಡು ವರ್ಷ. ಓದು ಮುಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೃಲಿ ಕೆಲಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸಿನವಳು. ಓದು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಂತಿತ್ತು. ತಂದೆ ಕುಡುಕ, ಮನೆಯಲ್ಲೆ ಅಣ್ಣ ಬುಬ್ಬನನ್ನು ಬೆಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳಿಗಿಂತ ಕಿರಿಯರು. ಅಣ್ಣ ಸತೀಶ್ ಡ್ರಾಗ್ ಸೇವನೆ ಗಿಳಿದಿದ್ದ. ಅವನ ಚಟಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳು, ತಾಯಿಯ ಒಡವೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಅವರಿವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದು ತಂದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರು ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಓದು ಬಿಡಿಸಿ ಅಂಗಡಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ತನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವಳನ್ನು ಸಾಕುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ತನಗಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ!

“ಕಾವೇ, ಯೋಜ್ಜಿ ಮಾಡ್ಲೇಡಾ. ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಗಿರೀಶ್ ಅಕ್ಕ ಡಾಕ್ಟರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗು. ನಾನು ಬೇಕಾದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ-ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಆಗಿದ್ದ ತೆಗೆಸಿಬಿಡು!” ಅವಳ ಕೈಗೆ ಜಯದೇವನನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಗಿರೀಶ್ ಅಕ್ಕ ಡಾ|| ಪ್ರತಿವಾಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವರು ತನಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಡಾಕ್ಟರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಕಾವ್ಯ ಮೊದಲು ಒಪ್ಪದೇ ಹಟಮಾಡಿ ಅತ್ತೂ ಕರೆದಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತ. ಅವಳ ಕೈಗೆ ನೋಟುಗಳನ್ನು ತುರುಕಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಕಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? “ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಡು. ಆಮೇಲೆ ನಿಂಗೆ ಟ್ರಾನಿಕ್ಕು ಹಣ್ಣು ಔಷಧಿ ಎಲ್ಲಾ ತರಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹುಷಾರಾಗಿರೋಣ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗ್ತೀ ಇರೋ ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರೋಣ!”

ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಅಂದು ‘ಹೋಗ್ತೀನಿ’ ಎಂದು ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಹೋದವಳು ತನ್ನ ಬದುಕಿನಿಂದ ಹೋಗಿಯೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ತಾನು ಕಾಲೇಜು ಮುಗಿಸಿ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಕಾವ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗಲಾಟೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ತರಕಾರಿ ತರಲುಕೋದ ಕಾವ್ಯ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲಿಲ್ಲ ತರಕಾರಿಯ ಅಂಗಡಿಯವನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದ. ತಾನು ಗಿರೀಶ್‌ನ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವಳು ನರ್ಸಿಂಗ್ ಕೋರಗೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾದರೆ ಕಾವ್ಯ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು? ತನಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚದಂತಾಗಿತ್ತು. 'ನಾನು ಸತ್ತೇ ಹೋಗ್ತೀನಿ' ಎಂದಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ! ಪೊಲೀಸಿಗೆ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಡಲು ತಂದೆಗೆ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಯಿ ಕಡಿಮೆಯಾದುದು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟಾಗಿತ್ತೇನೋ!

“ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗಿ. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹುಡುಗಿ ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ಕಾಫಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡೋದಿಷ್ಟು ಊರೂರು ತಿರಾಡ್ಕೊಂಡಿದು! ಯಾರೊತ್ತೆ ಓಡಿ ಹೋದೋ ಎನೋ! ಪೀಡೆ ಕಳಿತು!” ಅವಳ ಅಣ್ಣ ಸತೀಶ ಹಾರಾಡಿದ್ದ. ಅವಳ ತಾಯಿ ಎದೆ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಅತ್ತಿದ್ದರು. ತಂದೆ ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಹಣ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ದುಃಖ ಶಮನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕುಡಿಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದರು ಜಯದೇವ್, ತಂದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪೊಲೀಸ್ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಡಿ ಎಂದಾಗ ಅವಳ ತಾಯಿ ಅತ್ತಿದ್ದರು.

“ಪೊಲೀಸ್ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿ ನಮ್ಮಂತೋರ ಬಾಳೇನಾಗುತ್ತೇಂತಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ? ಇರೋ ಮಕ್ಕಾದ್ರೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿ. ಗಂಜಿನೋ ಅಂಜಲಿನೋ ಕುಡ್ಕೊಂಡು ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿದ್ದಿ. ಅವ್ವಿಂದ ನಮ್ಮನೇ ಮರ್ಯಾದೆ ಹಾಳಾಗಿಹೋಯ್ತು!”

ತಾನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕದ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ಅವಳ ಸುಳಿವು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ತಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಪ್ರಕರಣಗಳೋ, ಸಾವಿನ ಪ್ರಕರಣ, ಆಕಸ್ಮಿಕಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯತ್ನಗಳೂ ನಿಷ್ಫಲವಾದಾಗ ತಾನು ಚಿಪ್ಪಿನೊಳಗಿನ ಆಮೆಯಂತೆ ತಾನು ತನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಲ್ಲಿ ಕೊರಗಿ ಸೊರಗಿ ಅಡಗಿಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವಳನ್ನು ನೆನೆಯದ ದಿನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಗಾಯ ಮಾಸಿದಂತೆ ನೆನಪೂ ಮಾಸುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ತಾನು ಓದಿ

ತಂದೆಯ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಮೇರೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದಾಗಿತ್ತು. ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಬಾಳು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಂತೋಷ ತಂದು ಹಿಂದಿನ ಕಹಿನೆನಪನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕಿ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಮುದು ಲಜ್ಜಾಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ದಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಆಕಸ್ಮಿಕದಿಂದ ಕಣ್ಮಿಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ಬರೆದುಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಲಜ್ಜಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾನು ಖಂಡಿತ ಹುಚ್ಚನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವಳಿಗಾಗಿ ತಾನು ಬದುಕಲೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ತಾನು ಲಜ್ಜಾವನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜಯದೇವ ಸಿಕ್ಕಿದ. “ದೇವೂ-ನಿಂಗೊತ್ತಾ? ನಾನು ಕಾವ್ಯ ತಂಗಿ ಕಲ್ಪನಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ.”

ತಟ್ಟನೆ ತನಗೆ ಮಿಂಚು ಪ್ರಸರಿಸಿದಂತಾಯಿತು, ಏನಾದ್ರೂ ಹೇಳಿದಾ ?”

“ಹುಂ-ಕಾವ್ಯ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ದೊಡ್ಡ ಜಿಗಟೆ ಆಗಿತ್ತಂತೆ ಕಾವ್ಯ ಯಾರ ಕೈತೋ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಇಸ್ಕಾಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲಂತೆ, ಅದ್ದು ಸತೀಶ ಕಡು ಬಿಟ್ಟನಂತೆ. ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳು ಜಿಗಟೆ ಆಡಿದಾಗ ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಹೊಡೆದನಂತೆ. “ಎಲ್ಲಿತ್ತು ನಿಂಗೆ ದುಡ್ಡು? ಹಾದರ ಮಾಡಿರ್ಯಂತಾ?” ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಅತ್ತೂ ಅತ್ತೂ ಮಲಗಿದ್ದಂತೆ. ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ತರಕಾರಿ ತರಿಸಿಂತ ಚೀಲ ತಗೊಂಡು ಹೋದಂತೆ ಆಮೇಲೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ಗೊತ್ತೇ ಇರಲಿಲ್ಲಂತೆ. ಆಮೇಲೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬಂದಂತೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲಂತೆ. “ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಕೊಂಡೀನಿ, ನಿಮ್ಮ ಮದ್ಯವಾಡ್ತೀನಿ. ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನೆ ಓದಿಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೋದಂತೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ತಪ್ಪದೇ ದುಡ್ಡು ಕಳಿಸ್ತಾಕಂತೆ. ಅದ್ರೆ ಅವು ಏನಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೇಂತಾ ಅವರಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಂತೆ!”

ಜಯದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ತನಗೆ ಎಂತಹ ಆಘಾತವಾಗಿತ್ತು! ತಾನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣ ಅವಳಿಗಿಲ್ಲ ಕಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಳೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕೇಳುವ ಜಾಯಮಾನದವಳಲ್ಲ. ಬಹಳ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ! ಅದಕ್ಕೇ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಬೇಕು, ಜಾರಿದ ಹೆಣ್ಣು ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಅವಳ ಚಲುವಿಗೇನು! ಅವಳುದ್ದಕ್ಕೂ ಹಣ ಸುರಿದು ಅವಳನ್ನು ಭೋಗಿಸುವ ಗಿರಾಕಿಗಳಿರಬೇಕು!

ಅವಳ ಬದುಕು ಹಾಗಾಗಲು ತಾನೇ ಕಾರಣ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ದೇವರು ತನ್ನಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿರಬೇಕು!

“ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ದೇವೋ, ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ರಘು ಹೇಳಿದ ಅವು ಬೂ ಸೀನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಬರೇ ಡಾನ್ಸರ್ ಆಗಿದ್ದಾಳಂತೆ. ಡಾಲೀಂತಾ ಹೆಸರಿಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದಾಳಂತೆ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ!”

ಜಯದೇವ್‌ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತನಗೆ ಜಂಘಾಬಲವೇ ಉಡುಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕಾವ್ಯ ಕ್ಯಾಬರೇ ಡಾನ್ಸರ್! ತಾನು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗಿನಿಂದ ಜಯದೇವ್, ಅವನ ಪತ್ನಿ ಸಂಗೀತಾ ಇಬ್ಬರೂ ತನ್ನನ್ನು ಆದರೆದಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಾಜವಂತಿಯನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ವನಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅವರ ರವಿ, ರಾಕೇಶ್ ಜೊತೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕರೆತರುತ್ತಿದ್ದರು ಕೂನೆಗೆ ಅಂದು ಜಯದೇವ್ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದ “ಹೌದು ದೇವೋ, ಕಾವ್ಯಾಳೇ ಡಾಲಿ. ನೋ ಡಾಟ್ ಅಬಾಟ್ ಇಟ್. ನೀನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವಳ ಮಿಟರ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೋ. ನಿನ್ನ ಪೋಸಿವನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹಿಡೀಲೂಬಹುದು. ಜೇರೆ ಬದುಕು ಕೊಡಬಹುದು!” ಆದರೆ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಯಾವ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರದೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋಗಿಲ್ಲವೇ? ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ!

ಬಂದಾದ ಕಾಫಿ ಲೋಟದೊಂದಿಗೆ ಆಡುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಲಾಡ್ಜಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲತ್ತ ನೋಡಿದ ಅದು ನಿರ್ಜನವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಫಿಗ ದುಡ್ಡಿತ್ತು, ಎದು ನಿಂತ ಕೈಗಡಿಯಾರ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ಕಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾಯುವುದೇ ಮೇಲು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನಗಾಗಿ ಲಜ್ಜಾ ಕಾದಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಅವಳ ಜೊತೆ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಭಾಗ್ಯವ್ವು ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಫೋನು ಮಾಡಿ ಸಂಗೀತಾಗೆ ಲಜವಂತಿಯನ್ನು ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಹೇಳಬೇಕು ಹೋಟಲಿನ ಕ್ಯಾಷ್ ಕೌಂಟರಿಗೆ ಬಂದು ಫೋನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಡಯಲ್ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆಟೋ ಒಂದು ಲಾಡ್ಜಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಇಳಿದವಳು ಕಾವ್ಯ. ಅವಳ ಜೊತೆಗೆ ದಟ್ಟ ನೀಲಿಯ ಪ್ಯಾಂಟು ಧರಿಸಿದ್ದ ವನೊಬ್ಬನೂ ಇಳಿದ. ಅವನೇ ಆಟೋಗೆ ದುಡ್ಡಿತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಬಲದೇವ್ ವನಿಗೆ ಫೋ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿ ಸರಸರನೇ ಲಾಡ್ಜಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ. ಅದೇ ವಿಭೂತಿಧಾರಿ ಕುಳಿತದ್ದು.

“ಈಗ್ಲಾನೆ ಬಂದು ಸಾರ್. ಅವಳ ಯಾರೂ ಡಿಸ್ಟ್ರ್ ಮಾಡ್ಬರೂ. ಯಾರನ್ನೂ ಅವು ನೋಡೋಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಳೆ ಸಾರ್.”

“ಇಲ್ಲಾ, ಈಗೇ ನೋಡ್ಬೇಕು ಅವಳು.”

“ಆಗೋಲ್ಲ ಸಾರ್, ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಸ್ಟಮರ್ಸ್‌ನ ಆಗೇಲ್ಲಾ ತೊಂದ್ರೆ ಮಾಡೋಲ್ಲ. ಅವು ಅವಳ ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಇರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ಸಾರ್ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡೋದೂ?”

“ಅವಳ ಗಂಡ ?!”

“ಹೌದು ಸಾರ್. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಯ್ತು ಸಾರ್, ಜಿಮ್ಮಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಗಿಟಾರ್ ನುಡಿಸ್ತಾನೆ ಸಾರ್!”

ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಅಡಗಿಹೋದವು. ಕಾವ್ಯ ಡಾಲಿಯಾಗಿ ಜಿಮ್ಮಿರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿರುವಳೇ? ತಾನು ಕಂಡಂತೆ ಇಂತಹ ಮದುವೆಗಳು ಬಹಳ ದಿನ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ! ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಾರಿನತ್ತ ನಡೆದ. ಸೋಂಧಿಯೇಕೆ ತನಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ? ಅವಳ ಗೆಳತಿ ಕಾಂಚನ್‌ನನ್ನು ತಾನು ಭೇಟಿಯಾದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯ ಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಬ್ಲೂ ಸೀಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕಾರಿಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಕಾಂಚನಳಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ. ಸುಮಾರು ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಹೊರಬರತೊಡಗಿದರು. ಅವರಾದ ಮೇಲೆ ಸಲ್ವಾರ್ ಕಮೀಜ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡವರು, ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಮೈತುಂಬಾ ಸೆರಗು ಹೊದದು ಬಂದವರು ಯುವತಿಯರು ಇವರೆಲ್ಲದ ರೆಂದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಲದೇವ್ ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಇವರೇ ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯರು! ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನರ್ತಿಸಿದವರು ಇವರೇ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ತಾನು ಅವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಕಾಂಚನಳೊಬ್ಬಳ ಜೊತೆಯೇ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರು ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟಾರು? ಕಾಂಚನದ ಇಳಿದು ತಿಳಿಸಿಲಿಯ ಪಾರದರ್ಶಕ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಂಚನಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ. ಆ ನರ್ತಕಿಯರು ಮುಂಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣೊತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕಾಂಚನ್ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಬಳಿ ಏನೋ ಮಾತನಾಡಲು ನಿಂತಳು. ಬಲದೇವ್ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. ಬಹದ್ದೂರ್ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ತಕ್ಷಣ ಸೆಪೆದುನಿಂತು ಸಲಾಂ ಅರ್ಪಿಸಿದ. ಬಲದೇವ್ ಕಾಂಚನಳ ಕೈಗೆ ತನ್ನ

ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್‌ನ. ಅವಳ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಭಯವು ಕೈತು.

“ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಿತ್ತು.”

“ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬರೀ ಸರ್ತಕಿ ಮಾತ್ರ! ಯಾವ ಅವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ!” ಕಾಂಚನ ನಡಗುವ ಹನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು. “ನೀವು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡೋದ್ದು ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ನನ್ನ ನಾಕೇನೇ ಇಲ್ಲಂದ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿಬಿಡ್ತಾರೆ!”

“ಹೆದರಬೇಡಿ, ನಾನು ಸೋಂಧಿಯವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ ನೆ. ನಿಮ್ಮ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಲು ಬಂದಿಲ್ಲ....ನಿಮ್ಮನ್ನು ಡಾಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಪ್ಪೆ!”

“ಈಗ ಲೇಟಾಯಿತು. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಒರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಆಗ ಮಾತಾಡಬಹುದು!”

“ಹೋಟೆಲ್ ಸವೇರಾ ಟೆರೆಸ್‌ಗಾರ್ಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹತ್ತುಗಂಟೆಗೆ ಬರುತ್ತೀರಾ?”

“ಆಗಲಿ....ನಾನೂ....” ಅವಳು ಉತ್ತರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕವೋಲಕೇಶ ಧಾರಿಯಾದ ದೃಢಕಾಯದವನೊಬ್ಬ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಒರಟಾಗಿ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಲದೇವನನ್ನು ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದ.

“ಏನು ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ? ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಇವಳು ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀ? ನಡಿ ಕಾಂಚನ್, ಎಲ್ಲಾ ಪೋಲೀಸನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳು!”

“ಇಲ್ಲ ಜೈ ಇವರು ಡಾಲಿಯ ವಿಷಯ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದು....!”

ಅವನು ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ.

“ಅರ್ಮ್‌ಗಂ ಏನು ಹೇಳಿದ ನಿಂಗೆ ಜ್ಞಾಪ್ತಿ ಇದ್ಯಾ? ಆಮೇಲೆ ಮಣ್ಣು ತಿಂತಿ ಅಪ್ಪೆ. ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕವರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡುವುದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಚಾಡಿಮಾತು ಹೇಳುವುದು ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತೇಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವ್ಯಾ?”

ಕಾಂಚನ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಿತು, ಬಲದೇವನತ್ತ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತಳಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಜೈ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದಳೆದ-“ನಡಿ ಅಲ್ಲೇನು ನೋಡ್ತೀ?” ಕಾಂಚನಳನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟ.

ಬಲದೇವ ತಲೆಕೊಡವಿ ಹೊರಟ. ಕಾಂಚನ್ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬರುವಳೋ ಇಲ್ಲವೋ!

ಜಿಮ್ಮಿ ಡಾಲಿಯನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೇಳಿದ “ಇನ್ನೊಂದು ಪೆಗ್ ಬ್ಲಾಕ್ ನೈಟ್ ಕೊಡಲಾ?”

“ಬೇಡಾ ಜಿಮ್ಮಿ, ಆಗಲೇ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲೇ ಮೂರಾಗಿದೆ, ಕೈತೆಗೀತೀಯಾ?” ಅವನ ಕೈ ಸರಿಸಿದಳು. “ನಂಗೇ ಇವೊತ್ತು ತುಂಬಾ ಸಾಕಾಗಿದೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಇವೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು” ಡಾಲಿ ಮುಖದ ಮೇಕಪ್ ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳತ್ತ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದ, “ಏನಾಗಿದೆ ನಿಂಗೇ?”

“ಯಾಕೋ ಮೂಡ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ನಿಂಗೊತ್ತಾ ಜಿಮ್ಮಿ ಇವೊತ್ತು ಸೀಟಿ ಮುಫ್ತೆಲಿ ಬಂದಿದ್ ! ಅವನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ಬೇಕೂ ಅಂತ ಅಂದ. ನಂಗೇ ಹೆದರಿಕೆ ಆಗಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆಷನ್ ಗೆ ಇರದೇ ತಲೆ ನೋವ್ರೂಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಬಂದಿಟ್ಟೆ. ನೀನು ಸಿಕ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಡ್ರೆಸ್ ಟ್ರೇಡ್ ಬಿಡ್ಬೇ ಇದ್ರೆ ನನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಸ್ತೀ! ನಿನ್ನಗೆ ವಾರ್ಡ್ ಮಾಡೋಣಂತಾನೇ ಬಂದಿದು !”

ಡಾಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಜಿಮ್ಮಿ ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕಿದ.

“ನಿನ್ನ ಹಿಡಿದ್ರೆ ನಾನು ಸಿಕ್ತೀನೀಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಅದು ಸುಳ್ಳು. ನಾನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕೋಲ್ಲ. ದೊರೆಗೆ ತಿಳಿದ್ರೆ ಆಯ್ತು. ಮೊದಲೇ ಯಾಕೆ ನಂಗೇ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ? ನಿನ್ನ ಹುಡ್ಕೊಂಡು ಯಾರೋ ಈ ಲಾಡ್ ಗೆ ಬಂದಿದ್ ಅಂದ್ನು ಚಂದ್ರಸ್ವ...ಅನ್ನೇ ಇರಬೇಕೂ!” ಸರಕ್ಕನೇ ಎದ್ದು ಪ್ಯಾಂಟು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಕ್ರಾಫ್ಟು ತಿಡೀಕೊಂಡು ಹೊರಟ. “ಅನ್ನಾ ಖಂಡಿತ ಮತ್ತೆ ಬಂದೇ ಬರ್ತಾನೆ. ಒಂದೆರಡು ದಿನ ನೀನು ಬೇರೆ ಯಾರ ಜೊತೆಗಾದ್ರೂ ಇದ್ದು ಅವನ ಗವನ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹರಿಸು ಎಲ್ಲಿ ನಂಗೇ ಒಂದಿನ್ನೂ ರಿದ್ರೆ ಕೊಡು !” ಕೈ ಒಡ್ಡಿದ

“ಜಿಮ್ಮಿ ನಿಜವಾಗೂ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಅಪ್ಪೊಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಲಾಡ್ ರೂಮ್ ಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಂಡರ್ವೇರ್ಸ್ ಎಲಾ ತುಂಬಾ ಹಳೆಯದಾಗಿಬಿಟ್ಟವೆ. ಬೇರೆ ತೊಗೊಂತಾ ಆರ್ಮ್ ಗಂ ಬೈಯ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನೆಕ್ಸ್ಟ್ ಅಪ್ಪೊನೇಮೆಂಟ್ ಕೊಡ್ಕೊಳ್ಳೋಂತೆ. ಅದಕ್ಕೇಂತ ದುಡ್ಡು ಇಟ್ಟೊಂದಿದ್ದೀನಿ.”

“ನನ್ನ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತಲಾ ಆಗ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳ ಪರ್ಸೆ ತೆಗೆದು ಅದರೊಳಗಿದ್ದ ಲಿಪ್ ಸ್ಟಿಕ್, ಬಾಚಣಿಗೆ, ಕರವಸ್ತ್ರ, ಪುಟ್ಟ ಕನ್ನಡಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕಾಸೆಲಾ ಕಿತ್ತೆಸೆದ.

“ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಾಂತಿಲಲ್ಲಾ!”

“ಎಂಜನ್ ಕ್ರಾಂತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನಾಳೆ ಹೊಸ ಬ್ರಾ, ಪ್ಯಾಂಟೇ ತೋಗೊಂಡು ಬಾಂತ. ಬರ್ಮಾ ಬಜಾರ್‌ಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ!” ಡಾಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳ ಕೂದಲು ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿದ.

“ನಂಗೇ ಗೊತ್ತು. ಎಲ್ಲದೇಂತಾ!” ಅವಳ ಬೊಸಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಬ್ರಾದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ನೂರರ ಎರಡು ನೋಟನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ಹಲ್ಲುಕಿರಿದ.

“ಮರೀದೇಡಾ ಡಾಲಿ. ನೀನೇ ನನ್ನ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರೋದು. ‘ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕೋರು ನನ್ನ ಮುಕ್ಕೋತಾರೆ ಜಿಮ್ಮಿ-ನೀನು ನನ್ನ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೋ ನೀನು ನನ್ನ ಗಂಡ ಅಂದ್ರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಬರೋಲ್ಲ. ನಿಂಗೇ ಏನು ಬೇಕೋ ಅದು ನಾ ಕೊಡ್ತೀನೀಂತ ಹೇಳಿಲ್ವಾ?’ ಅವಳ ಮುಖದ ಹತ್ತಿರ ಮುಖ ತಂದು ಹೇಳಿ ದೂರ ತಳ್ಳಿದ.

“ಇನ್ನೊಂದ್ನಲ ಈ ತರಹ ಅಟ ಕಟ್ಟಿದ್ರೆ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಬಿಡ್ತೀನಿ” ಬಾಗಿಲನ್ನು ಧಡಾರನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಲಾಡ್ಜಿನ ಹಿಂಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ. ಡಾಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ರೋಷವನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದ ತನ್ನ ಪರ್‌ಫೊಮ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಪರ್ಸಿಗೆ ತುಂಬತೊಡಗಿದಳು. ತನ್ನ ಬದುಕೂ ಹೀಗೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಜನರ ಕಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ ಎಲ್ಲರ ಕಾಲಡಯಿಲ್ಲೆನ ಕಸವಾಗಿಲ್ಲವೇ?

ಡಾಲಿ ಪರ್‌ಫನ್ನು ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಜಿಮ್ಮಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ವಿಸ್ಕಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಒಂದು ಗುಟುಕು ಕುಡಿದು ಕೆಳಗಿಟ್ಟಳು. ಗೋಲ್ಡ್‌ಫ್ಲೇಕ್ ಸಿಗರೇಟೋನ್ನು ತುಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಡ್ಡಿಗಿರಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದಂ ಎಳೆದು ಹೊಗೆಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟಳು. ವ್ಯಾಡಂ ಗ್ರೀನ್ ವಿನಾದರೂ ತಾನು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಸ್ಕಿ ಕುಡಿಯಲೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

“ನೀನು ಹೀಗೆ ಸಿಗರೇಟು ವಿಸ್ಕಿ ಸೇವಿಸ್ತಾ ಇರು ಕಣ್ಣುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಕರಿ ಗೆರೆ ಬರುತ್ತೆ. ತುಟಿಗಳ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪಾಗುತ್ತೆ. ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಸುಕ್ಕು ಬರುತ್ತೆ-ಹೊಟ್ಟೆ ಬರುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಫಿಗರ್, ಬ್ಯಾಟಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲೇ ಇದ್ರೆ ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ಮೂಸಿಯೂ ನೋಡೋಲ್ಲ-ನಿನ್ನ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಯಾರೂ ನೋಡ್ತಾರೆ. ನೀನು ಸ್ಟ್ರಿಪ್ ಮಾಡಿ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚುವಾಗ ನಿನ್ನ ಈ ದುಬ್ಬಲ

ಮೈಯಾರು ನೋಡ್ತಾರೆ ! ಆಮೇಲೆ ನೀನು ಪೇಜಿ ಸರ್ಕಲ್ ನಲ್ಲಿ ಗಿರಾಕಿ ಹುಡುಕೋಕಾಗುತ್ತೆ ಅಷ್ಟೆ !”

ಹೋದ ಸಲ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ರೇಗಿದ್ದಳು

“ಡ್ಯಾಂ ಇಟ್ ! ಐ ಆಮ್ ಸಿಕ್ ಆಫ್ ಇಟ್ ! ನನಗೆ ಬೇಜಾರಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ !” ಡಾಲಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡು ಸಿಗರೇಟಿನ ದಂ ಎಳೆದು ಹೊಗಳಬಟ್ಟಳು. ಪೆನ್ಸಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಗುಟುಕಿಗೆ ಕುಡಿದಿದ್ದಳು. ತಾನು ಮೈತೋರಿ, ತೂರಿ, ತೆರೆದು ಕುಣಿದು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಏಕೆ ? ಜಾಸ್ತಿ ತಿನ್ನು ಬೇಡಾ. ಕುಡಿಯಬೇಡಾ-ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಬೇಡಾ, ಮದುವೆಯಾಗಬೇಡಾ ಗಂಡಸರ ಸಂಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸು, ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಬೇಡಾ, ಫಿಗರ್ ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಹಾಳು ! ಮ್ಯಾಡಂನ ದನಿ ಕಿವಿಗಬ್ಬರಿಸಿತು. ರಮ್ಯಳನ್ನು ಮ್ಯಾಡಂ ಒಂದು ಸಲ ಎಷ್ಟು ಧೂರ್ತತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು ರಮ್ಯ ಸಿಂಗರ್ ರಾಮ್ ಜೊತೆ ತರುಗಾಡಿ, ಎರಡು ತಿಂಗಳಿನ ಬಿಸಿರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸೊರಗಿದ ಮುಖ, ಕಾಂತಿಹೀನವಾದ ಚರ್ಮ, ಕೆದರಿದ ತಲೆ ಕಂಡಾಗ ಮ್ಯಾಡಂ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಸುಬ್ರಮಣಿ ರಮ್ಯಳನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ನೂಕಿದ “ವಾರು ಇವ್ವ ಕೊಂಜಂ ! ನಲ್ಲಾ ಪಾಗಕ್ಕೋಂಗೋ !” ಮ್ಯಾಡಂ ಎಲ್ಲರಿದುರು ಅವಳ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳಚಿ ಎಸೆದಿದ್ದಳು. “ಯೂ ಫೂಲ್, ಯೂ ಬಿಚ್ ! ನೀನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡೋದು ? ಗಂಡಸಿನ ಸಹವಾಸ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಗರತಿ ಹಾಗೆ ಮದ್ದು ಮಾಡೋಕು ಕೊಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಸೋಕು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಅವನ್ನೆ ಮಕ್ಕು ಹತ್ತೋಕು ! ಮೈ ಬಟ್ಟೋಕು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡೋಕೂ. ಕೈ ತುಂಬಾ ಹಣಬೇಕು ! ಬ್ಲಡಿ ಬಿಚ್ !” ಬಂದಮ್ಮೆಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ನೂಕಿದಾಗ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಟೀಬಲ್ಲಿಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಳು. ಮ್ಯಾಡಂನ ರೋಷವನ್ನೂ ಅರಿರಲಿಲ್ಲ. “ನೀನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ. ನಾಕೆ ದಳಪತಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಉಗೀತಾನೇ ! ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಫರೀನಾ ಹೀಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೆಳೆಸೋಕೂ ಒದ್ದು ಅವಳು ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಗಿ ಕರೊಂಡೋಗಿ ತೆಗ್ನಾಕಿ, ಮಾರ್ಶ್ವೀ ದಿನಾನೇ ಷೋಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ ಜ್ಞಾಪ್ಯ ಇದ್ಯಾ ?” ಇವೊತ್ತು ನಡೀ, ತೆಗೆಸಿ ಹಾಕ್ತೀನಿ ಇವೊತ್ತು ರಾತ್ರಿನೇ ಷೋಗೆ ಹೋಗಬೇಕೂ. ಗೊತ್ತಾ ?”

ಶೂಸು ಕಾಲಿನಿಂದ ಅವಳ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಒದ್ದಾಗ ರಮ್ಯ 'ಅಯ್ಯೋ!' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಲ್ಲದೇ ವಿಲವಿಲನೆ ಒದ್ದಾಡಿದ್ದಳು. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ತನಗೆ ಮ್ಯಾಡಂನ ಶಲಿಹಿಡಿದು ತರಿದು ಬಿಡಬೇಕೆನಿಸಿತ್ತು. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ತೊಡೆಗಳ ಸಂದಿಸಿಂದ ರಕ್ತ ಹರಡಾಗ ತಾನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಸುಬ್ರಮಣಿ, ಮ್ಯಾಡಂ ಇಬ್ಬರೂ ದರಹರನೇ ರೂಮಿಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ದರು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಮುಗಂ, ದಳಪತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದಿದ್ದರು.

“ಕಿಕ್ ಹರ್ ಟೈಟ್-ಒದು ಕಳಸು-ಇವೊತ್ತು ಬಾಂಬೆಯಿಂದ ಪಾರ್ಟಿಯೊಂದು ಬರತ್ತಾ ಇದೆ-ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್‌ನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೂ ಕೊಡ್ತೀನೀಂತಾ ಆಪ್ತಾನ್ ಇಸ್ಯಾಂಡ್‌ದೀನಿ. ಇವ್ವು ಒದ್ದು ಯಾರ್ನೂ ಕಳಸಿ. ಇವ್ವು ಫಿಗರ್ ಚೆನ್ನಾಗಿಡೇಂತಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ! ಮ್ಯಾಡಮ್ ಈಗೇ ಒಳಗಿರೋದ್ದೆ ಅಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡಾ! ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಅವಳು ಪಾರ್ಟಿ ಮುಂದೆ ಪ್ಯಾಂಟೀಲಿ ನಿಂತೋಬೇಕು!”

“ಯೆಸ್ ಸರ್!” ಮ್ಯಾಡಮ್ ಹೇಳಿದಾಗ ದಳಪತಿ ಅವಳ ಕೈಗೆ ನೂರರ ನೋಟುಗಳನ್ನು ತುರುಕಿದ್ದ. “ಅವಳ ಆಲೋಯೆನ್ಸ್‌ನಿಂದ ಕಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಡೀನಿ.”

ಇನ್ನೂ ನರಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ರಮ್ಯನನ್ನು ಸುಬ್ರಮಣಿ, ಮ್ಯಾಡಂ ಇಬ್ಬರೂ ದಳಪತಿಯ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಒಂದುಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಸುಸ್ತಾಗಿ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಕರೆತಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದರು.

“ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡ್ತೀನಿ?” ಮ್ಯಾಡಮ್ ಹೇಳಿದಳು.

“ಯಾಕೆ ಹೀಗಾಯ್ತು? ಇವೊತ್ತೊಂದು ದಿನ ಸರ್ಯಾಗಿದ್ದಿದ್ರೆ ಏನಾಗ್ತು?” ದಳಪತಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಮ್ಯಾಡಂ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರತ್ತ ನೋಡಿದ್ದಳು.

“ಕಾಲು ಜಾರಿ ಬಿದು ಬಿಟು !”

“ಕರ್ಸ್ ಹರ್ ! ಬ್ ಡೀ ಬ್ ಚ್ !” ದಳಪತಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರತ್ತ ನೋಡಿದ್ದ .

“ಇನ್ನೊಂದ್ಲ ಇವರ್ಯಾರಾದ್ರೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಸ್ತ್ರಿವ್ ಮಾಡಿ ಬೀದೀಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಡ್ಡೀನಿ !” ಅಬ್ಬರಿಸಿದ .

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಕರಿಯ ಪ್ಯಾಂಟೇ, ಕರಿಯ ಬ್ರಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರವ್ಯ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಯೊಂದಿಗೆ ಹೋದಾಗ ತನಗೆ ತಡೆಯಲಾಗದೇ ಬುಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತಿ ರಲಿಲ್ಲವೇ? ಥೂ ಹಾಳು ಹೆಣ್ಣು ಜನ್ಮ ! ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಮೈಮಾರಿಕೊಳ್ಳದೇ ಬದುಕಲು ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ! ಡಾಲಿ ಮಂಚದ ಮೇಲಿಂದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲುರುಳಿದಳು. ತಾನು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಸಲ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನೇ ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೊಂದು ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಬಲದೇವ್ ! ಅವನನ್ನು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದು ನಿಜ, ಅವನಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವನ ಪ್ರೀತಿ ಎಂದೂ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದಿದ್ದರೆ ತಾನೆಂದು ಹೀಗೆ ಪುರುಷರ ಮುಂದೆ ಮೈತೋರಿ ಕುಣಿಯಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವೇಶ್ಯೆಯರು ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮೈಮಾರಿಕೊಂಡರೆ ತಾವು ಈ ಕಲ್ಲೆಬ್ಬಿನವರಿಗಲ್ಲಾ ಸಪ್ಪೆ ಮಾಡುವ ಏಜೆಂಟರಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಗುಲಾಮರಂತಿಲ್ಲವೇ? ಆಗ ತಾನು ಹೇಗಿದ್ದ ! ಈಗ ಹೀಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟದೆಯಲ್ಲಾ ! ಬಲದೇವ್ ಸಿಹಿಡಿ ಆಫೀಸರ್ ಎಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಂದಿರಬೇಕು ಜಿಮ್ಮಿ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಹೈದರಾಬಾದು, ಕೋವಲಂ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಡ್ರಾಗ್ ಏಜೆಂಟ್ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ನೈಟ್ ಕಲ್ಲೆಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಗಿಟಾರ್ ನುಡಿಸುವುದು ಅವನಿಗೆ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಒಂದು ಸೂತ್ರ ಮಾತ್ರ, ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿದ್ದರೂ ಸಾಲದು, ಎಷ್ಟು ಹೆಣ್ಣುಗಳಾದರೂ ಸಾಲದು, ತನ್ನಂತ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯೋ, ಹಸಿದು ಬರುವ ಪುರುಷರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಜಿಮ್ಮಿಯಂತವನು ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಆಗಿವ ವನು ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಉಂಗುರವನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ತಂದು ತನಗೆ ತೋಡಿಸಿ . “ನಾವಿಬ್ಬೂ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೀವಿ” ಅಂದಿದ್ದ . ತನ್ನನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ

ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಕರೆದೊಯ್ಯ . ತನ್ನನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಅನುಭವಿಸಿ ಮತ್ತು ಕರೆತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ . ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿರುವೆನೆಂದೇ ಹೇಳಿಯಾಗಿತ್ತು . ಆದರೆ ಆರೈಗಂ, ಸುಬ್ರಮಣಿ ಇವರಿಬ್ಬರಿಂದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಗಟ್ಟಾಗಿಡುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ . ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬಾಯಾಳಂಯಾದ ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕಂಡರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ . ಅವರಿಬ್ಬರೇ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟರಬೇಕು . ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಷಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದದ್ದು ! ಬಲದೇವ್ ಒಂದು ಬಗೆ ಹಾಳುಮಾಡಿದ .

ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಮೈಯ್ಯಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದಾಗ ತಾನು ವಸುಂಧರನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅವಳು ತನ್ನೊಡನೆ ಬರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳು . ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ತಾನು ಮುರುಕುವೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಸೀರೆಯ ಪದರದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಣ ಸತೀಶನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಿತ್ತೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ ! ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ . ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಜಿಡಬೇಕೆಂದು ತಾನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಾಗ ತನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದುದು ಐವತ್ತೇ ರೂಪಾಯಿ . ಯಾವುದೋ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಾಗಿತ್ತು . ಸಾಯಲು ಹೆದರಿಕೆ . ಬದುಕಲು ದಾರಿಯಿಲ್ಲದೇ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತನಗೆ ಆಗಿನ್ನೂ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷ !

ತಾನೆಂದು ಕಾವ್ಯ . ತಾಯಿ ಬಹಳ ಮಮತೆಯಿಂದ ತನಗಿಟ್ಟು ಹೆಸರಂತೆ . ಅಣ್ಣ ಸತೀಶ ಮನೆಗೆ ಹಿರಿಯ ಮಗ . ತಂದೆಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ . ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆಪ್ತ ಸಹಾಯಕ , ಸಂಬಳದೊಂದಿಗೆ ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಇದ್ದು ಬದುಕು ಸುಗಮವಾಗಿತ್ತು . ಆದರೆ ಕಾವ್ಯಳ ಮೇಲೆ ಕವಿತೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ತಂದೆ ಜಿಳಿಗಿ ಕಾಯಿಲೆ ಹಿಡಿದು ಮಲಗಿದರು . ಆರುತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಮೆಡಿಕಲ್ ಲೀವ್ ಹಾಕಿದರು . ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸುಖಭೋಗಗಳ ಜೀವನ ಸಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ . ತಂದೆಯ ಔಷಧಿ ಪಥ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀರು ಚಲ್ಲದಂತೆ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು . ತಾಯಿ ಬಾಣಂತಿ . ಹೀಗಾಗಿ ಬಡತನದ ಮೊದಲ ರುಚಿಕಂಡವರು ತಾನು ಹಾಗೂ ಸತೀಶ . ತಂದೆಗೆ ವಾಸಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾಗದೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆಯತ್ತಲೇ ಗಮನಹರಿಸಿದಾಗ ವಿಜಲೆನ್ಸನವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಆದರು . ಅವರದೇನು ಒಂದು ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮತ್ತು

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಕಡ್ಡಾಯ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಕವಿತಾಗೆ ಒಂದುವರ್ಷವಾಯಿತು. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಗು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಮಲ ಹುಟ್ಟುವ ವೇಳೆಗೆ ತಂದೆಗೆ ಕುಡಿಯುವ ದುಶ್ಚಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಕಾಸೂ ಕುಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ರಣರಂಗವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸತೀಶ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆ ವೋಲಿ ಹುಡುಗರ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ತಾಯಿ ಅಕ್ಕಸಕ್ಕದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಸಂಪಾದನೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಕುವಲಳಾದ, ಮೇಲೆ ಕುಮುದ, ಕುಮುದಳಾದ ಮೇಲೆ ಕಾವೇರಿ ಅನಂತರ ಶ್ಯಾಮ, ರಘು, ರವಿ, ಗಿರಿ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರ ಹುಟ್ಟುವ ವೇಳೆಗೆ ತಾಯಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾಗಿದ್ದರು. ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮನೆತನದವರು. ದೇವರು ಕೊಡುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇಡಾ ಎನ್ನ ಬಾರದು ಎಂದು ನಂಬಿದವರು.

ತಾಯಿಗೆ ಚಿತ್ರ ಹುಟ್ಟುವಾಗ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಗರ್ಭಕೋಶದ ಅಪರೇಶನ್ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಚಿತ್ರ ಕೊನೆಯ ಮಗಳಾಗಿದ್ದಳು. ಮೊದಲ ಮೊದಲು ಹೇಗೋ ಸಂಸಾರನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿವರ ಮನೆಯ ತಂಗೋ, ಗಂಜಿಯೋ, ಹೇಗೋ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬರು ಬರುತ್ತಾ ತಂದೆ-ಅಣ್ಣ ಇಬ್ಬರ ಚಟಗಳಿಂದ ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟಿತು. ಮನೆಕೆಲಸದ ಜೊತೆಗೆ ತಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ ಮಾಡಿ ನುಚ್ಚು, ಹೆಗ್ಗಲ್ಲು ಹೆತ್ತಿದ್ದ ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಳೆದಾಗಿ ಕೊಳೆಹತ್ತಿದ ಹಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದು ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನುಚ್ಚನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿ ಉಪ್ಪು, ಹಸಿಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿ ಬೇಯಿಸಿ ನೀರು ಬೆರೆಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಸಂಜೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ ಮುನ್ನವೇ ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಚಿಕ್ಕ ತಮ್ಮ, ತಂಗಿಯರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಹಸಿವಿಂಗಿಸಲು ನೀರಿಗೆ ಬೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ತಾಯಿ ಬರುವವರೆಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆ ಕಾವ್ಯನದಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನವಂತೂ ಚಿತ್ರನ ಹಸಿವಿನ ಅಳು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಕಾವ್ಯ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಬಲದೇವ್‌ನ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದವಳು ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಸಿವೆ ಎಸೆಯಲು ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು.

“ಅದ್ನು ಎಸಿಬೇಡಾ ರತ್ನಮ್ಮಾ, ಇಲ್ಲೊಡು” ಕಾವ್ಯ ಅದನ್ನು ತಂದು ಬಿಸಿನೀರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಉಪ್ಪು ಬೆರೆಸಿ, ಅದನ್ನೇ ಚಿತ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವಳು

ಅದನ್ನು ಕುಡಿದಾಗ ಹಸಿವೆಯಾಗಿ ಹಾಯೆನಿಸಿರಬೇಕು. ಕೂಡಲೇ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅತ್ತು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸೊರಗಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿದ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯ ರನ್ನು ಕಂಡು ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಯ್ತು. ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆಯೂ ಚುರು ಚುರು ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಸತೀಶನಿಗೂ, ತಂದೆಗೂ ತಮ್ಮ ಹಸಿವಿನ ಪರಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ? ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸುಖೋದರೆ ಒಂದು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ತಿನ್ನಬಹುದಿತ್ತು ತಾಯಿಯೊಬ್ಬಳೇ ದುಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ತಾನೂ ಏಕೆ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ದುಡಿಯಬಾರದು? ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವವರು ಯಾರು? ಚಿತ್ರನಂತೂ ಹಸಿವಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತನ್ನತ್ತಲೇ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು. ಕಮಲಿಯಂತೂ ಅರೆ ಕೊಟ್ಟಿ ತಿಂದೂ ತಿಂದೂ ಕುಗ್ಗಿ ಹೊರಗಿದ್ದಳು. ಸೊದಲೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಕಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಏನೇನೂ ಸಾಲುತ್ತುರಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿವು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕರುಳು ಕಿತ್ತು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ತಮ್ಮಂದಿರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾ ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಕಾರೋ ಯಾರಾದರೂ ಶ್ರೀಮಂತರು ಬಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಕೈ ಒಡ್ಡಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಸು ಹಿಡಿದೋ ಅಥವಾ ಗದರಿದರೆ ಮುಖ ಸವ್ವಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಲೋ ಇದ್ದು ದು ಅವಳು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಂತಿದ್ದಳು. ಹಾಗಾದರೂ ಅವರು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರದುಕೊಳ್ಳಲಿ! ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಜಿಗೂ ನುಚ್ಚು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಗೇಳುತ್ತಲೇ ಬೆಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ಗೋಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. “ಅಮ್ಮಾ ಹಸಿವೂ, ಅಕ್ಕಾ ಹಸಿವೂ” “ಯಾಕೆ ಬಡ್ಕೊತೀರಿ. ನನ್ನೇ ಕಿತ್ತೊಂಡು ತಿಂದು ಹಾಕಿಬಿಡಿ” ತಾಯಿ ರೋಸಿ ರೋಷದಿಂದ ಕೂಗಿದಳು. ಮಕ್ಕಳಿಗಂದೇ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸದ ಮನೆಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ತಂಗಳು ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಸತೀಶ, ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿದ್ದ, ತನಗೇನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ರೋಷದಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಥಳಿಸಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಛೇವಾರಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದರು? ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಅಮ್ಮಾ, ನೀನು ಇವೊತ್ತು ಎಲ್ಲೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಾ, ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಏನಾದ್ರೂ ತರ್ತೇನಿ!” ಅವಳು ಹೊರಟಾಗ ತಾಯಿ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಬೇಡಾ, ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಮನೇಲೇ ಬಿದ್ದಿರು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗತಾಳಂತೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ! ಮೈ ತುಂಬಾ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ. ಸಾಲದಕ್ಕೆ ಬಿಳಿದು

ನಿಂತಿದ್ದೀಯೆ! ಅನ್ನಾನೋ, ಅಂಬಲಿನೋ ಅಂತೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಬಾಳಿದ್ದೀವಿ ” ಅರೆಹೊಟ್ಟೆ, ಬರೆಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲದ್ದರೂ ಕಾವ್ಯನ ಮೈಗೆ ಯೌವನ ವಾತ್ಸ್ಯ ತುಂಬಿ ಬಂದಿತ್ತು.

“ಏನಮ್ಮಾ ಆಗುತ್ತೆ! ಎಷ್ಟು ಜನ ನನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿಯರು ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಲ್ಲ!” ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದಳು “ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಈ ಅಳು, ಈ ಸಂಕಟ ನೋಡೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಷ ತಂಡುಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು. ಈ ನರಕದಿಂದ ಹಾಳಾದ್ರೂ ಹೋಗೋಣ.”

ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತಾಯಿ ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿದಳು “ಇರು ಬಂದ” ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಳು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ಅವಳ ಹರಿದ ಸೀರಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಇದ್ದು ಬಂದೆ ಒಂದು ಅಲ್ಯುಮಿನಿಯಂ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಹಾಕಿ, ನೀರು ಬೆರೆಸಿ ಕುದಿಯಲು ಇಟ್ಟಳು.

“ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ರಸ್ತೆ ಮೂಲೆಲಿ ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಸಿಪ್ಪೆ ಯಾರೋ ಹಾಕಿದ್ದು ನೋಡಿದೆ. ಸಧ್ಯ ಈಗೂ ಅಲ್ಲೇ ಇತ್ತು ಇದ್ದು ಕುಡೀರಿ ಕೆಲಸ ಮುಗ್ಗಿ ಬರತ್ತಾ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿಸಿ! ವ್ಯಕ್ತಳೆಲ್ಲಾ ಆ ನೀರನ್ನೇ ಕುಡಿದಾಗ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ಉಕ್ಕಿ ಒಂಡಿತು. ಹಸಿವಿಗಾಗಿ ಏನಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಬರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ತಾಯಿಯು ಹೂಂಟಾಗ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು. ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಾನೆಲ್ಲಾ ದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕು. ಏನಾದರೂ ದುಡಿದು ತಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಳ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಬೇಕು! ಅವರುಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಓದಿಸಿ ಮುಂದೆ ಶರಬೇಕು. ಕಮಲಿಯ ಕೈಗೆ ವ್ಯಕ್ತಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗಿದ್ದ ಆಸ್ತಿ ಗೆಳತಿಯಿಂದರೆ ವಸುಂಧರ ಬಬ್ಬಳೇ. ನೀರವಾಗಿ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ವಿವರಿಸಿ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟಳು. “ವಸೂ, ಎಲ್ಲಾದರೂ ನಂಗೊಂದು ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸು!”

“ಏನೈಲ್ಲವಾ ಮಾಡ್ತೀಯೇ ನೀನೂ?” ವಸುಂಧರ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ಏನಾದ್ರೂ ಸರಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಅದ್ರೆ ನಮ್ಮಾಯಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸ್ಯಾಂಡು ಸತ್ತೂ ಪರ್ವಾಗಲ್ಲ. ಹರಕು ಜೂಲು ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕೊಂಡ್ರೂ ಪರ್ವಾಗಲ್ಲ. ನಮ್ಮಮ್ಮಂಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗಾದ್ರೆ, ತೀರ ಬಡವರಾಗದ್ರೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ರೂ ತಡ್ಯತ್ತೆ ತುಂಬಾ ಶ್ರೀಮಂತರಾದ್ರೂ ಏನಾದ್ರೂ ತಡೆಯುತ್ತೆ. ಅದ್ರೆ ನಮ್ಮಂತಹ ಎಡಬಿಡಂಗಿ

ಗಳಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡೋದೂ ತಪ್ಪು ಕೂಲಿ ಮಾಡಿದ್ರೂ ತಪ್ಪು! ನಾವು ಬಡ್ಡೋಕ್ಕು ಅಗೋಲ್ಲ ಸಾಯೋಕ್ಕೂ ಬಿಡೋಲ್ಲ.”

ವಸುಂಧರನ ತಾಯಿ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದರು. “ಯಾಕಮ್ಮ ಹಾಗಂತೀ? ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪಕ್ಕದ್ದನೆಲಿರೋ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಇಬ್ಬ್ರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಮಗೂನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಯಾರದ್ರೂ ಒಳ್ಳೇ ಹುಡ್ಗಿ ಇದ್ದ್ರೆ ನೋಡಿ ಅಂದ್ರು. ನೀನು ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋದಾದ್ರೆ ಕೆಲ ನೋಡ್ತೀನಿ.”

“ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತೆ.”

“ನಾಳೆ ಬಾ ವಿಚಾರಿಸ್ತೀನಿ. ಇದ್ದ ತೋಗೊಂಡ್ಲೆಗಿ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನೀನೂ, ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿನ್ನಿ” ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿಹಿಟ್ಟು ಒಂದು ದೊನ್ನೆ ತುಂಬಾ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಈರುಳ್ಳಿ ಹಸಿಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರು.”

ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂತೆಗೆಯಿತು. ಇದು ಭಿಕ್ಷೆ ಇದು ಕೂಡದು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರ ಮುಖ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ತೇಲಿಬಂದಾಗ ಅವಳು ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟಳು.

“ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾಳೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಇಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿರೋ, ಹರಕುಜಿಂದಿ ಹಾಕೊಂಡು ಬರ್ಬೇಡಾ. ನಮ್ಮ ವಸೂದು ಒಂದೆರಡು ಹಳೆ ಬಟ್ಟೆಗಳಿವೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ ತಾಳು” ವಸುವಿನ ಹಳೆಯ ಲಂಗ ರವಿಕೆ ದಾವಣೆ ತಂದಿತ್ತರು.

೫

ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಸಂತಸವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೇ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟು ಕಲಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿಮಾಡಿ, ಅಕ್ಕಿ ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಅನ್ನ ಮಾಡಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದಿಷ್ಟು ನೀರು ಸೇರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಕಾಗಲೆಂದು ಹೋಳುಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದಳು. ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮುಕ್ತ ಹಸ್ತದಿಂದ ಬಡಿಸಿದಳು. ತಾಯಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮುಚ್ಚಟ್ಟು ತಾನೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿಂದಳು. ಹಾಗೆ ತಿಂದು ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳುಗಳಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು

ಅಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ಸಧ್ಯ ನುಂದೆ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗದಂತೆ ತಾನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸ ಹಿಡಿಯಬೇಕು! ತಾಯಿ ನೋತು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಉಂಡು, ಅಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಪಟ್ಟರು. ತಮಗಿಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು “ವಸುಂಧರನ ತಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಮ್ಮಾ!” ಅವಳು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ನಖಶಿಖಾಂತ ಕೋಪ ಬಂದಿತು.

“ಅವ್ರ ಮನೆಗೆ ಫಿಕ್ಷೆ ಬೇಡೋಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೇ ಲಾಡಿ... ನಮ್ಮನೆ ಮಾನ-ಮರ್ಯಾದೆ ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ವಾ? ಏನುಳದಿದೆ ಮಾನ-ಮರ್ಯಾದೆ? ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಅನ್ನಿ ಸೊಂಡಿರೋನು ಕುಡುಕ, ನಿನ್ನ ಮಗ ಅನ್ನಿ ಸೊಂಡಿರೋನು ಕಟುಕ ಅಂತ ಊರೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ನೀನು ನಾಲ್ಕುಮನೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಿಯಾಂತಾನೂ ಗೊತ್ತು. ನಾನು ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಂತಾ ಕೂಗಿಯಾ? ನೋಡ್ತಾ ಇರು, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪದಿನ ಹೋದ್ರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವು ಒಡೀಲಾರೆ ನಿನ್ನ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಬಿದೀಲಿ ಫಿಕ್ಷೆ ಬೇಡೋಕ್ಕು ಹೋಗುತ್ತೆ! ನೀನೂ ಒಬ್ಬ ಅಮ್ಮಾನಾ? ಹೆತ್ತಬಿಟ್ಟಿ ಸಾಕಾ? ಸಾಕೋ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ್ರೆ ಯಾಕಮ್ಮಾ ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆತ್ತೆ? ಇವ್ರ ಸಂಕಟ ನೋಡ್ತಾರೆ ನಾನೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿದ್ದ್ರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ರೇಗ್ತಿಯಾ? ಹೊಡೀತಿಯಾ? ನೀನೂ ಒಬ್ಬಳು ಮನುಷ್ಯಳಾ? ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿಕೊಂಡುಕಾಕ್ಬಿಡು! ನೀನೂ, ನಿನ್ನಗ, ನಿನ್ನಂಡ ಸುಖವಾಗಿ!” ರೋಷದಿಂದ ತಾಯಿಯಮೇಲೆ ರೇಗಾಡಿದಳು.

“ನಾಲಿಗೆ ಹರಿಬಿದ್ದೀಯಾ, ಅಂದು ಕೊಬ್ಬು ಜಾಸ್ತಿ ಆಯ್ತಾ?” ಕನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆದು ಜಿಗಟೆ, ನೂಕಿವ ತಾಯಿಯನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡಿದಳು.

“ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದುದಿನ ನನ್ನ ಸಂಪಾದ್ನೇಲೇ ಒದುಕ್ಕೇಕಾಗುತ್ತೆ ನೋಡ್ತಾ ಇರು! ನಾನು ಈಗೇ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತೀನಿ” ಅವಳು ಬಾಗಿಲತ್ತ ಧಾವಿಸಿದಾಗ ಅಂಗಿ, ತಮ್ಮಂದಿರು ಅವಳತ್ತ ಓಡಿಬಂದವು.

“ಹೋಗ್ಬೇಡಾ ಅಕ್ಕಾ, ಹೋಗ್ಬೇಡಾ ಕಾವೀ-ನಮ್ಮನೆಲ್ಲಾ ಯಾರು ನೋಡ್ತಂತಾರೆ?” ಚಿಕ್ಕ ಚಿತ್ರ ಅವಳ ಲಂಗ ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗುತ್ತಾ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸತೀಶ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ,

“ಯಾರು ಸತ್ತೋದ್ರೆ? ಹೀಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾ?” ಯಾರೂ ಉತ್ತರಿಸದೇ ಇದ್ದುದು ಕಂಡು ಕಣ್ಣನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಂಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

“ಬಾಯ್ಬಡ್ಡೊಂಡು ಅಳಿ!” ನೇರವಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಾಯಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟದ್ದು ಅಡಿಗೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಂಡು ತೇಗಿ ಹೊರಬಂದ. “ದಿನಾ ಹೀಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋಕ್ಕೇನು ಬಂದಿದೆ ರೋಗ ನಿಮ್ಮೆ?” ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಾಪೆ ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿ ಮುಸುಕು ಬೀರಿದ. ಉಳಿಸಿದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಸತೀಶ ತಿಂದದ್ದು ಕಂಡು ಕಮಲಿಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಬಂದು ಇರೋದ್ದೆಲ್ಲಾ ನುಂಗಾಕಿ ಮಲ್ಯೊಂಡಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಅವ್ವ ಒಂದು, ಹೊಡೆದು ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸೋದಿಟ್ಟು, ಕಾವಿನ್ನ ಯಾಕಮ್ಮಾ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡ್ತೀ?”

ಅಷ್ಟು ಅಂದದೇ ಸಾಕಾಯಿತು. ತಾಯಿ ಬಂದು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಆತ್ತಳು. “ನನ್ನ ಕೈ ಸೇದಿ ಹೋಗಲಿ. ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಹುಳ ಬೀಳಲಿ. ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ಕೋಪದಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ನಾನು ಹಾಗಾದಿದ್ದು! ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರೋ ನಿಂಗೆ ನಾನೇನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಸಂಕಟ ಕಣೇ. ಅದೇ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿತು! ತುಂಬಾ ಪೆಟ್ಟೆತ್ತೇನೇ?” ಅವಳ ಕಣ್ಣು ರೆಸಿ, ಕೆನ್ನೆ ನೇವರಿಸಿದರು. ಕಾವ್ಯ ತಾಯಿಯತ್ತ ನೋಡಿದಳು, ಗುಳಿ ಬಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕೆದರಿದ ತಲೆ, ದುಡಿದು, ದುಡಿದೂ ಸೆವೆದು ಹೋಗಿದ್ದ ಒಂಪೆ! ಚಿಂದಿಯಾದ ಸೀರೆ. ಇದೇ ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹಿಂದೆ ಕೈತುಂಬಾ ಬಳೆ, ಮುಡಿ ತುಂಬಾ ಹೂವು ಮುಡಿದು, ಲಕ್ಷಣವಾದ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ನಗುನಗುತ್ತಾ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ದು ನೆನಪಾಯಿತು.

“ಹೋಗಿ ಬಿಡು ಅವ್ಯಾ, ಏನೋ ವಿಷಘಳಿಗೆ. ನೀನು ರಂಪ ಮಾಡ್ತಾ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿ, ಅವನು ಬಕಾಸುರ ಬಂದು ತಿಂದು ಬಿದ್ದೊಂಡಿದ್ದಾನೆ! ನಿನಗೇನೂ ಉಳಿಸಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಅವನಿಗೋಸ್ಕರ ನಾನು ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಸು ಸಂಪಾದಿಸೋ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಮಾತಾಡೋದು ನೋಡಿದ್ರೆ ದೂರೆ ಮಗ! ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರು ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕೋ! ತಿರುಪೆ ನನ್ನ ಗ ಅವ್ವ!” ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮುಸುಕು ಬೀರಿದ ಸತೀಶ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ.

“ಯಾರ್ಲೇ ಅದು ನೀನು ಅನ್ನೋದೂ! ನಾನು ಗಂಡು ಹುಡುಗ ಕಣೇ, ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೊತೀನಿ. ನೀನೇ ತಿರುಪೆಯವಳು. ಅವರಿವರ ಮನೆ ತಿರುಪೆ ಎತ್ತೊಂಡು ಒರೋದೂ! ಎದ್ದು ಬಂದು ಒದ್ರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾ? ಬಾಯುಟ್ಟೊಂಡು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ನಿನ್ನ ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿ!”

ಅವನಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ಹೋದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ತಾಯಿ ತಡೆದಳು. “ಬೇಡ್ವೇ ಅವನ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಾ! ನೀನು ಸುಮ್ಮನು. ಏನೇನೋ ತಂದೊಡ್ಡು, ಕುಡೊಡ್ಡು ಬರಬೇಡೆ. ಮೈಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನ ಇರೋಲ್ಲ!” ತಾಯಿ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಿಲ್ಲದ ಚೂರು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೀರು ಕುಡಿದುದು ನೋಡಿ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಕರುಳು ಚುರಕೈಯಿತ್ತು. ನಾಳೆ ನಾನು ಕೆಲಸ ಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕು!

ವಸುಂಧರನ ಮನಗೆ ಕಾವ್ಯ ಬಂದಾಗ ಅವಳು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ತನ್ನ ಲಂಗ, ರವಿಕೆ, ದಾವಣೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಎಷ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಳು! ತನಗಿಂತ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಆ ಉಡುಪು ಹೊಂದುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾಕೆ.

“ಬಾರೇ ಕಾವೀ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆಮ್ಮ ಸಕ್ಕದ್ದನೆ ಮೀನಾ ಆಂಟಿ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದು. ಚಂದ್ರ ಅಂಕಲ್ ಕೂಡಾ ಒಪ್ಪಿದ್ದು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಅಂತೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿ, ಊಟ ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ! ಈಗಲೇ ಅವರ್ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಬಾ.”

ಆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತುಗಂಟೆಗೆ ಬಂದು ಫೆರೆಕ್ಸ್ ತಿನ್ನಿಸಿ, ಮೀನಾ-ಚಂದ್ರ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟಾಗ ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳಗಿರಬೇಕು. ಬೇಬಿಗೆ ಫೀಡಿಂಗ್ ಬಾಟಲಲ್ಲಿ ಕಾಲನ್ನು ಹನ್ನೆರಡುಗಂಟೆಗೆ, ಮೂರುಗಂಟೆಗೆ ಕುಡಿಸಿ, ಐದುಗಂಟೆಗೆ ಫೆರೆಕ್ಸ್ ತಿನ್ನಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೀನಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಂದವಳೇ ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ, ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಮನಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬೆಳಗಿನ ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯ ತಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂದು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಮನೆಗೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಗೇಣಾದರೂ ಸಿಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಮೀನಾಗೆ ಕಾವ್ಯ ಬಹುಬೇಗ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾದಳು. ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಸೀರೆ, ಚೂಡೀದಾರ್, ಮಿಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡಹತ್ತಿದ್ದು. ಎರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಮೈಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಆಕರ್ಷಕ ಉಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆ ಗಂದವಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೇಬಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿ ಮಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಚಂದ್ರ ಬಂದ.

“ಯಾವುದೋ ಫೈಲು ಮರೆತಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗಿದೆ!” ಕಾರಣ

ಹೇಳಿ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕತೊಡಗಿದ. “ಕಾವ್ಯ, ಒಂದೋ ಟಿ ನೀರು ತೋಗೊಂಡ್ವಾ” ಕೂಗಿದ. ಕಾವ್ಯ ತಂದಿತ್ತಾಗ ಕೇಳಿದ. “ಬೇಬಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಾ ?” ಮುಗ್ಧೆಯಾದ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಅವನ ಪೀಠಿಕೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಹೂಂ’ ಎಂದಾಗ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. “ಕಾವ್ಯ ನೀನು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀ ಗೊತ್ತಾ ? ನೀನು ಬಂದ ದಿನದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಆಸೆ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದೀನಿ. ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ನಿಗೆ ಹೇಳೋಣಾಂದ್ರೆ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಆಯ್ತು ನೋಡು” ಅವಳನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ಎಳೆದುಕೊಂಡ. “ನೀನು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಸಂಬಳದ ಜೊತೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ? ನಿನ್ನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಸುಖವಾಗಿರೋದು !”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಆಗ ಅವನ ವಕ್ರಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಮೀನಕಂತಹ ಚೆಲುವೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೂ ತನ್ನನ್ನು ಆಶಿಸುವನಲ್ವಾ ! ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹ್ಯ ಮೂಡಿತು. ಅವನಿಂದ ಕೊಸರಾಡಿ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ನೀವು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನಾನು ಮೀನಮ್ಮಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ.”

ಚಂದ್ರ ಅವಳತ್ತ ಕಿಕ್ಕರಗಟ್ಟಿನಿಂದ ನೋಡಿ ಹೊರಟುಹೋದ. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸಲಾರದೇ ಕಾವ್ಯ ಕೊರಗಿದಳು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಕಾವ್ಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ವಿನಾ ಕರೆದಳು.

“ಕಾವ್ಯ ನಿನ್ನೆ ಡ್ರಾಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ ನೀನೇನಾದ್ರೂ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಾ ?”

“ಇಲ್ಲ ಡ್ರಾಯರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ !” ಕಾವ್ಯ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ನಾನವತ್ತೆ, ಹೇಳಿ ವಿನಾ. ಏನೂ ಕಂಡಿಲ್ಲೇ ಇರೋ ಹುಡುಗೀನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟೋಬೇಡಂತ, ಕೇಳಿದ್ಯಾ ? ತಲೆಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸ್ಕೊಂಡೆ. ಚಪ್ಪಿ ಇಟ್ಟಿರೋ ಹಾಗೆ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕೂ ಇಂತಹವರ್ದು. ನಿನ್ನ ಸಲಿಗೆಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಾವ್ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ತಮ್ಮನ ಕೈಯಲ್ಲೋ ತಂಗಿ ಕೈಲೋ ಡ್ರಾಯರಿನಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು !” ಚಂದ್ರ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಹೇಳಿದ. “ಇವೊತ್ತು ದುಡ್ಡು, ನಾಳೆ ಒಡವೆ, ಸೀರೆ ಮನೆ ಸಾಮಾನು ಎಲ್ಲಾ ಸಾಗಿಸಲಿ. ಮೊದಲು ಪೊಲೀಸ್ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಕೊಡೋಣ. ಅವು ಒದ್ದು ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸ್ತಾರೆ !”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಚಂದ್ರನೇ ಬೇಕೆಂತ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತನ್ನನ್ನು ಹೊರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ತನ್ನ

ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಈ ಆರೋಪ ಹೊರೆಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ವಿನಾಸಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಬಿಡಬೇಕು !

“ನಾನು ತೊಗೊಂಡಿಲ್ಲವ್ಯಾ, ರಾಯ್ರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬೇಬಿನ್ನ ಮಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಂದಿದ್ದು. ಫೈಲ್ ಮರೆತು ಹೋದಂತಾ.”

ವಿನಾಸ ಗಂಡನತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

“ಏಯ್, ಎಂಜಲು ತಿನೋ ನಾಯಿ, ನನ್ನೆಲೇ ಹೇಳ್ತಿಯಾ? ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೆ ನಿನ್ನೆ? ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೋ? ನಿನ್ನ ಆ ಕುಡುಕ ತಂದೆ, ಪೋಲಿ ಜಣ್ಣಾ ಬಂದಿದ್ದೋ? ವಿನಾಸ, ಅವು ಮಾತು ನಂಬಬೇಡಾ. ಇದುವರೆಗೆ ನಾನ್ಯಾವತ್ತಾದ್ರೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಾ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ?”

“ಇಲ್ಲವ್ಯಾ ನನ್ನ ಮಾತು ನಂಬಿವ್ಯಾ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಂದು. ನನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದು, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದಾಗ ಕೇಳು ನಿಗೆ ಏನೇಕಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ತೀನಂತೆ ಅಂದ್ರು! ಬೇಬಿಯಾಣಗೂ ನಿಜಾ.” ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಚಂದ್ರ ಬಂದವನೇ ಕೆನ್ನೆಗೆ ರಫ್ತನೇ ಹೊಡೆದ.

“ಬೇವಾರ್ಸಿಫೀ, ನನ್ನೆಲೇ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ್ದು ಹೇಳ್ತೀಯಾ. ನಿಮ್ಮಂತಹ ಬೇವಾರ್ಸಿಫಿಗಳನ್ನ ತಂದು ಮನೆಲಿಬಿಟ್ಟೊಂಡು ಕೆನ್ನ ಮಾಡ್ಡಿ, ಕೈ ತುಂಬಾ ಸಂಬ್ಯಾ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಕೊಡ್ತೀವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಬ್ಬು ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ”

ವಿನಾಸ ಅರೆಕ್ಷಣ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ ನಿಂತರೂ ಅನಂತರ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅವಳ ಕೈಗೆ ಇಸ್ರತ್ಯೈದ್ದು ರೂಪಾಯಿಯಿತ್ತಳು “ಈ ತಂಗ್ಯ ಸಂಬ್ಯ ಈಗೇ ಕೊಡ್ತೆ ಇಟ್ಟೀನಿ. ಹೊರಟು ಹೋಗು ನಾಳೆಯಿಂದ ಕಲ್ಲಕ್ಕ ಬರಬೇಡಾ. ಬೇರೆ ಯಾವ್ತಾದ್ರೂ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗೀನ್ನ ಇಟ್ಟೋತೀನಿ, ಹೊಲಸು ನಾಯಿ!”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುವಂತಾಯ್ತು. ಹೊಲಸು ನಾಯಿ ಎಂದು ವಿನಾಸಮ್ಮ ತನ್ನನ್ನು ಬೈಯ್ತು ಕಲ್ಲಾ! ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ಮೇಲೇ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸುವರಲ್ಲಾ! ನಾನು ಬಡವಳು, ಅದಕ್ಕೇ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಣಕ್ಕಿಂತ ಗೌರವ, ಮರಣ್ಯದ ಮುಖ್ಯ. ಮರುಮಾತಾಡದೇ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಾಗ ವಿನಾಸ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕೇಳಿಸಿತು. “ನಂಗೊತ್ತಿತ್ತುರ್ರೀ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಹೀಗಾಗುತ್ತೀಂತೆ. ಪ್ರಾಯದ ಹುಡುಗೀನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟೋಬೇಡಾಂತ ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಹೇಳಿದ್ದು, ಅದೆ, ನಿಮನ ನಾನು

ನಂಬಿ ಆ ಹುಡುಗೀನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟೊಂಡೆ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಬಂದು ಹೋದ ಕೆಲಸದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕೋಕ್ಕೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ ನಾನು ಕೆಲ್ಸುಬಿಟ್ಟು ಮನೆಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ನೀವು ನನ್ನ ಬೇಬಿನ್ನ ಇಬ್ಬನ್ನೂ ಸಾಕ್ಷೀಕಾಗುತ್ತೆ!”

ಮಾನಸಿಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡನ ವಕ್ರಬುದ್ಧಿ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ತನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟದಾಳೆ! ಭಾರವಾದ ಹೃದಯ ಹೊತ್ತು ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಕೈಲಿದ್ದ ಇಸ್ಪತ್ತ್ಯೈದು ರೂವಾಯಿ ತಾಯಿಯ ಕೈಗಿತ್ತಳು

“ಅಮ್ಮಾ ನಾಳೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲ್ಲ. ಅವು ಬೇರೆ ಹುಡುಗೀನ್ನ ಇಟ್ಟೋತಾರಂತೆ! ವಸುಂಧರನ ಕೇಳಿ ಬೇರೆ ಯಾವ್ತಾದ್ರೂ ಕೆಲ್ಸು ನೋಡೋತೀನಿ!”

ಮಾರನೆಯದಿನ ವಸುಂಧರನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳ ತಾಯಿ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

“ಏನೋ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂತ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹಾಗೇನೇ ನೋಡು!”

ವಸುಂಧರ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೇ ಕೇಳಿದಳು. “ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತೀ?”

“ಏನ್ಮಾಡ್ತೀ ವಸೂ, ನೀನೂ ನಂಬ್ರಿಯಾ?” ಕಾವ್ಯ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಗೊಂಡಳು.

“ನಂಬೋ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ತೇ. ಆ ಚಂದ್ರನ ತಂಟೆಗೆ ಯಾಕೆ ಹೋದಿ? ಅನ್ನು ಹಲ್ಲಾ! ನೀನೇ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೋದ್ಯಂತೆ-ದುಡ್ಡು ಕಡ್ಯಂತೆ-ಹುಡುಗಿ ಕ್ಯಾರೆಕ್ಟರ್ ಜೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ ಬೇಡಾ-ಅಂತ ನಮ್ಮಾಯಿಗೆ ಮೀನ ಬಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಂಗೆ ನಂಬೋಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ!”

ಕಾವ್ಯ ನೀರಸವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿರರೆದಳು. “ಖಂಡಿತ ವಸೂ ನಾನು ಅಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ! ಬಡತನ ಇರಬಹುದು, ಆದ್ರೆ ನೀಚ ಕೆಲ್ಸು ಯಾವ್ತೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ! ಬರ್ರೀನಿ” ಎಂದವಳೇ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಳು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ರತ್ನಮ್ಮ ಕಸ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಳು.

“ನಾನು ಒಂದಿಂಗಳು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಓಗಿ ಬತ್ತೀನಿ. ಅಲ್ಲಿವರೂ ಈ ಮನೆ ಕೆಲ್ಸು ಮಾಡ್ತೀಯಾ” ಎಂದದ್ರೂ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಮಾಡ್ತಿದ್ಯೆಲ್ಲಾ” ಎಂದಾಗ ಕಾತ್ಯಾಯಿನಿ ನೋಡಲು ಬೇಡ ಎನ್ನಲು ಹವಣಿಸಿದರೂ, ಯೋಚಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.

ತಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ತನ್ನ ತಂಗಿ, ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ-
ಬಟ್ಟಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ! ಹಾಗೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಜಯದೇವ್‌ನ ಪರಿಚಯ
ವಾದುದು. ರತ್ನಮ್ಮನ ಬದಲಿಗೆ ಅವಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಜಯದೇವ
ಅವಳನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. “ಯಾರು ನೀನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.
ಅವಳು ತಾನು ರತ್ನಮ್ಮನ ಬದಲಿಗೆ ಬಂದವಳೆಂದಾಗ ಬಲದೇವನನ್ನು
ಕರೆದಿದ್ದ. ಬಲದೇವನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಎದುರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು
ನೆನಪಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ರತ್ನಮ್ಮ ಮನೆಕೆಲಸ
ದವಳು. ಆದರೆ ಈ ಹುಡುಗಿ!

“ಬೇಡಾ, ರತ್ನಮ್ಮ ಬಂದವೇಲೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಲಿ. ನಮಗೆ ಯಾರೂ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಡಾ” ಎಂದಾಗ ಅವಳ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಿತು

“ರತ್ನಮ್ಮನೇ ಹೇಳಿದಾಳೆ” ಎಂದರೂ ಬಲದೇವ್ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಈ
ಥಳುಕಿನ ಹುಡುಗಿ ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯಾಳು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನ.
ಅವಳನ್ನೂ ಹೊರಡದೇ ನಿಂತಿದ್ದು ದು ಕಂಡು ಗಡುಸಾಗಿ ಹೇಳಿದ. “ಒಂದ್ಸಲ
ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಾ? ನಮಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸದವರೂ ಬೇಡಾ!”

ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲೆಂದ ಮನೆಗೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಅವಮಾನದಿಂದ ರಕ್ತ
ಕುದಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವವರೆಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ
ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತ ನೆಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರಗು! ಇದಾದ
ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಕಾವ್ಯ ಚಿತ್ರನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ವನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ
ಕ್ಷಣಕಾಲ ನಿಂತ. ಪಾಪ! ಈ ಹುಡುಗಿ ಮುಸರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಳಲ್ಲಾ,
ತಾನು ಗದರಿ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಾ ಎನ್ನಿತು.

“ಏಯ್, ಹುಡುಗೀ ಇಲ್ಲಿ ಬಾ” ಎಂದು ಕರೆದ. ಕಾವ್ಯ ಬೆನ್ನು
ತಿರುಗಿಸಿ ನಿಂತಳು. ಅವನೇ ಅವಳ ಬಳಿಹೋಗಿ ಪರ್ಸ್‌ನಿಂದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ
ತೆಗೆದು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ನಂಗೇನೂ ದುಡ್ಡು ಬೇಡಾ. ಹೀಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಭಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತೆ.
ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ಅದು ಗಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ದುಡ್ಡು
ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಾನೇ ಇರಲಿ” ಚಿತ್ರನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೊರಟೇ
ಹೋದಳು. ಅವಳತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದು ಬಲದೇವ್ ಕಾಲೇಜಿನತ್ತ
ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ. ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬಾ ಅರಳುಗಣ್ಣಿನ, ಮುದು ಮುಖದ
ಹುಡುಗಿಯೇ ತುಂಬಿದ್ದಳು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದವನೇ ಮನೆಯ

ಡ್ರೈವರ್ ಜಲೀಲನನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾವ್ಯಳ ಮನೆಯ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಕಾವ್ಯಳ ತಮ್ಮಂದಿರು ಓಡಿ ಬಂದರು. “ಅಕ್ಕ ಎದುರು ಮನೆಯವು ನಮ್ಮಿಬ್ಬಿಗೂ ಅಂಗಡೀಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡಿಸ್ತಾರಂತೆ-ಹೋಗೋದಾ?”

ಕೂಡಲೇ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಎದುರು ಮನೆಯವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಬಡವನ ಕೋಪ ದವಡೆಗೆ ಮೂಲ! ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದೂ ಸಿಗದಾದೀತು ತಮ್ಮಂದಿರು ಬೀದಿ-ಬೀದಿ ಅಲೆದು, ಹಾಳಾಗುವ ಬದಲು ಕೆಲಸವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಅವನೇನು ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ!

“ಹೋಗಿ, ಅದರೆ ಸಂಬಳ ಎಷ್ಟು, ಏನು ಕೆಲಸಾಂತ ಕೇಳೋಂಡು ಬನ್ನಿ” ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. “ಅಕ್ಕಾ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರು ಗಂಟೆಯವರೆಗಂತೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಚೀಲಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡೋದಂತೆ. ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಬರುವುದಂತೆ! ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನೂರೈವತ್ತು ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ!” ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮಹದಾನಂದ ವಾಯಿತು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮನೆಗೆ ತರುವುದಾದರೆ ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಎಷ್ಟೋ ಸುಧಾರಿಸಿತು. ತಮ್ಮಂದಿರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರೂ ಸತೀಶನಂತೆ ಕೆಟ್ಟಚಾಳಿಗೆ ಇಳಿಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಎಲಾ ದರೂ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಎದುರು ಮನೆಯ ಹುಡುಗ ತಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವಾಗ ತಾನು ಅವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನಿಸಿತು.”

ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಧಸ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ ಬನ್ನಿ. ನಾಳೆಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ!” ಎಂದು ಕಾವ್ಯ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕರಕಲಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ನೀಲಾಂಜನ ಎಳೆದು ಸಕ್ಕದ ಮನೆಯಿಂದ ಅರ್ಧಬಟ್ಟಲು

ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕಮಲಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರವಲು ತರಿಸಿ ದೇವರ ಮುಂದೆ ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸಿದಳು. ಮನೆಯ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕೈಮುಗಿದಳು. “ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬೆಳಕು ತಂದವನನ್ನು ಸುಖವಾಗಿಸು.”

ಕಾವ್ಯ ಬಲದೇವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಾಹು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಸಂಧಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಎದ್ದು ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಮನೆ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಅಂಗಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಗಂಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ರೊಟ್ಟಿ ತಟ್ಟೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅನಂತರ ತಂಗಿಯರ, ಚಿಕ್ಕ ಚಿತ್ರನ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಈಗ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಮನೆಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಬೇಡ ಹುಡುಗಿ ನೀನು ಮನೇಲೇ ಇದ್ದೊಡನೆ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡು. ಹೊರಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಡು”—ಎಂದಿದ್ದ ತಾಯಿಯ ಮಾತು ಈಗ ತಪ್ಪೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ವೈರ್ ತಂದು ತರತರಹದ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹಾಕತೊಡಗಿದಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ಕವಲಿ, ಕವಿತರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವುಗಳ ಮಾರಾಟದಿಂದ ನೂರಿನ್ನೂರು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯಳ ಜೊತೆ ಕಮಲಿ ಕವಿತಾಳೂ ಬುಟ್ಟಿ ಹೆಣೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತಾಗ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕತೊಡಗಿದಳು. ಆಚೆಮನೆ ನಿರ್ಮಲಬಾಯಿ ಅವಳಿಗೊಂದು ಕೆಲಸ ತಿಳಿಸಿದರು. “ಅಗರಬತ್ತಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟೊವರೆಯಿಂದ ಸಂಜೆ ಐದುಗಂಟಿಯವರೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಹೋಗಬಹುದಮ್ಮ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೂ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತೆ!”

ಕಾವ್ಯ ಅಗರಬತ್ತಿಯ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೋಗತೊಡಗಿದಾಗ ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕಮಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ತಮ್ಮಂದಿರ ಸಂಪಾದನೆ ಬುಟ್ಟಿಗಳ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಬಂದ ಹಣ, ಕಾವ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಣ ಇವುಗಳಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿ ತಲೆದೋರಿತ್ತು. ಸತೀಶ ಮನೆಬಟ್ಟು ಎಲ್ಲೋ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುವ ತಂಟೆಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಿದ ಮನೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಹೋದರೂ ನಿರಾಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ ವಿನಹ, ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆಗೆ ಆಗಾಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟರಾಯಿತು! ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ ಕಂಡಾಗ ಕಾವ್ಯ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿದೊಡನೆಂದ ತಮ್ಮ ಬಾಳು ಹಸನಾದುದು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಆ ಎದುರು ಮನೆಯ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೆನೆಯದ ದಿನವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಸಂಜೆ ಅಗರಬತ್ತಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಾ ಅಂದು ಸಿಕ್ಕಿದ ದಿನಗೂಲಿಯಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ, ತರಕಾರಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ಬಂದು ನಿಂತಂತಾಗಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಎದುರು ಮನೆಯ ಹುಡುಗ! ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬಾ ನೋಡಿದಳು. ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಾನೆ! ಎಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾನೆ! ಕೈಗಳೆರಡನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಮುಗಿಯುವ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು.

“ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ರತ್ನಮ್ಮ ಬರತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ!” ಅವನೇ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ನಕ್ಕ. ಕಾವ್ಯಳಿಗೂ ಸುಗು ಒಂದಿತು. ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಹೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

“ನನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ವಂದನೆಗಳು. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ!”

“ಛೇ, ನಿಮಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬಾರದೆಂದಲಾ, ನಿಮ್ಮಂತಹವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ನೋಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತೆ. ಆದ ರಿಂದ ಬೇಡಾ ಎಂದದು. ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಹಾಗೇ ಬರಬಹುದು-ಬೇಡಾ ಎನ್ನಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದವಳು ಮಾಡದ ಕೆಲಸ ತುಂಬಾ ಇರುತ್ತೆ!” ಬಲದೇವ್ ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದ, “ಬನ್ನಿ ಮನೆಗೆ ತಾನೇ ಹೋಗತ್ತಾ ಇರೋದು-ಚೀಲ ಸೈಕಲಿಗೆ ಹಾಕಿ!”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಸಂಕೋಚವೆನಿಸಿದರೂ ಅನಂತರ ಅವನ ಸೈಕಲಿನ ಹ್ಯಾಂಡಲ್ಲಿಗೆ ಚೀಲ ತಗುಲಿಹಾಕಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಪ್ರತಿದಿನ ಅಡ್ಡದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅವಳನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪುಂಡ ಹುಡುಗರು ಸುಮ್ಮನಿಮ್ಮದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಬಲಿಷ್ಠ ಗಂಡೊಬ್ಬ ಜೊತೆಗಿರುವವರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಗೇಲಿ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ, ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಬಲದೇವನೊಂದಿಗೆ ಮಗಳು ತಿರುಗಾಡುವಳೆಂದು ಕಾವ್ಯಳ ತಾಯಿಗೆ ಕೆಡುಕೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ ಸಭ್ಯ, ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೂ ಬೆಂಗಾವಲೆ-ದು ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದರು. ಬಲದೇವ್, ಕಾವ್ಯಳ ಪರಿಚಯ ಸ್ನೇಹವಾಗಿ, ಸ್ನೇಹ ಸಲಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೂದಾನಿಯಲ್ಲಿ ಹೂವಿಡುವುದು, ಅವನ ಮನೆಯನ್ನು ಓರಣ ಮಾಡುವುದೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅನಂತರ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹರಟುವುದು, ಕತೆಪುಸ್ತಕ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಓದುವುದೂ ಸಾಗಿತಾಗವಾಯಿತು. ಮೊದಲಿನಂತರದೆ ಈಗ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಉಡಿಗೆ-

ತೊಡಿಗೆಗಳತ್ತ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದಳು. ಮೊದಲಿನ ಕಹಿ ಅನುಭವ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸಿನಂತೆ ಮನದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಅಡಗಿತ್ತು! ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯವಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕಮಲಿ ಈಗ ಮನೆಯ ಪುಟ್ಟ ಯಜಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರ ಕೂಡ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತೊಡಗಿದ್ದಳು. ಕೃತಕ ಒಡವೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುಟ್‌ಪಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ಅಗ್ಗದ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೂ ಹತ್ತುಜನರ ಮಧ್ಯೆ ಕಾವ್ಯ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಬಲದೇವನ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಗಳ ಸ್ನೇಹ, ಸಲಿಗೆ, ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತೆ ಸಾಗಿತ್ತು. ಬಲದೇವ್ ಸ್ವಭಾವತಃ ಗಂಭೀರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವನು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕಾವ್ಯಕೋದಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಜಯದೇವ ಸಂಕೋಚ ಸ್ವಭಾವದವನು. ತಂದೆ ಬಹಳ ಶಿಸ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯನಾದ ರಿಂದ ಒಂದು ಒಡಕು ಮಾತೂ ಹೊರಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಕ್ಷಿಪ್ರವಂತೆ ಕಾರ್ಮೋಡ ಕವಿದಂತಾಗಿ ಸತೀಶ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಮೊದಲಿನ ಚಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಕಣ್ಣೆದುರಿಗಿದ್ದ ಅವನಿಗೂ ಅನ್ನ ಹಾಕಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಎದುರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದು ದು ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿಡ್ಡಾಗ, ಕಾವ್ಯ ಒಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದಾಗ ಅವಳನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ.

“ಯಾಕೆ ಅವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತೀ? ಯಾರು ಹೊಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೀ ಈ ಡ್ರೆಸ್ಸಾ? ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟೀ ಈ ಬಳೇನಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಎದುರುಬಿದ್ದಿದ್ದಳು.

“ಮೂರು ಕಾಸು ಸಂಪಾದಿಸೋ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲೇ ಇದ್ರೂ ದರ್ಬಾರು ನಡೆಸೋಕೆ ಬಂದ್ತೀಯಲ್ಲಾ ನಾಚ್ಕೆ ಆಗೋಲ್ವಾ ನಿಗೆ?”

“ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡೋನು ನಾನು, ನನ್ನ ಹತ್ರ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡ್ತೀಯಾ? ಹಲ್ಲು ಉದುರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೋನು!” ಅವನು ಕೂಗಿದ.

“ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡೋನಾದ್ರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತೊಬ್ಬೇಕು. ನಿನಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕೋರು ದುಡಿದು ತಂದು ಹಾಕೋದ್ದು ತಿಂದೊಂಡು ಬಿದ್ದಿದ್ತೀಯಲ್ಲಾ ನಾಯಿ ಹಾಗೆ! ನಿನಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಬೇರೆ ಕೊಡ್ಬೇಕಾ!”

ಕಾನ್ಯ ಹೆಂಗಸಿದ್ರು. “ನಾನು ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ತೀನಿ ನಿಂಗ್ಯಾಕೋ? ಹಾಕೋ ಅನ್ನ ತಿಂದ್ಕೊಂಡು ತೆನ್ನೆ ಬಿದ್ದಿರು. ತಾಯಿ ಕೈಲೂ ದುಡಿಸ್ಕೊಂಡು ತಿಂತಿಯಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಬೇಕು!”

ಸತೀಶ ಕೋಪದಿಂದ, ಅವಮಾನದಿಂದ ಕೆಂಡವಾಗಿಬಿಟ್ಟ “ಹಲ್ಲಾರಂಡೇ, ನೋಡ್ತಾ ಇರೇ ಯಾರು ನಾಯಿ ಹಾಗೆ ಆಗ್ತಾರೇಂತಾ. ಯಾರ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಬೀಳುತ್ತೇಂತ!” ಅವಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ಅವನು ‘ಡ್ರಗ್’ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡ ತೊಡಗಿದ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಬಲದೇವ್, ಕಾವ್ಯರ ಸ್ನೇಹ ಸಲಿಗೆ ದಾಟಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದತೆಯತ್ತ ನಡೆದಿತ್ತು. ಬಲದೇವ್ ಇನ್ನೂ ಓದು ಮುಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ದುಡುಕಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟಿದ್ದ, ಕಾವ್ಯಳ ಬಾಳು ಹಾಳು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನಿತ್ತು ಕಳಂಕ ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಮುನ್ನೂರು ರೂ. ಅವಳು ತಂದು ಸೀರೆಗಳ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದವನು ಸತೀಶನೊಬ್ಬನೇ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅದನ್ನು ಕದ್ದು ಕೊಂಡುಹೋಗಿದ್ದ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಜೀವನದ ಸವಿಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದ!

“ಸತೀಶ!” ಕಾವ್ಯ ಹಲ್ಲುಕಡಿದಳು. ಅವನಂದು ತನ್ನ ಹಣ ಕದಿಯ ದಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಂದು ತನ್ನ ಬದುಕೇ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ತಾನು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟವೆಷ್ಟು! ಯಾವುದೋ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಾಗ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬಸ್ಸು ಚಲಿಸಿದಂತೆ, ಮನಸ್ಸು ತಣ್ಣಗಾಗಿ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತಪ್ಪು ಎನಿಸಿತ್ತು. ಬಸ್ಸು ನಿಂತ ಕೂಡಲೇ ಯಾವ ಊರು ಅಥವಾ ಹಳ್ಳಿ ಸಿಕ್ಕರೂ ಇಳಿದುಬಿಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಟಿಕೆಟ್ಟು ಪಡೆಯಲು ಬಂದ ಕಂಡಕ್ಟರ್‌ನತ್ತ ತಿರುಗಿದಾಗ ಎದುರಿಗೇ ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಅಗರಬತ್ತಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಂಡಳು.

“ಏನೇ ಕಾವ್ಯ ಇಲ್ಲ? ಒಬ್ಬೇ ಎಲ್ಲೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀ?”

ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಉತ್ತರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡಾ-ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀ?”

“ನಾನು ಹೊಸೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ, ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಅವರ ಮಗನ ಮದುವೆಗೆ!” ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಚುರುಕಾದಳು.

“ನಾನೂ ಅಷ್ಟೆ, ಹೊಸೂರಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ನಮ್ಮಾಯಿಯ ದೂರದ ನೆಂಟರನ್ನ ನೋಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು!”

“ಸರಿ ಬಿಡು, ಒಂದೇ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಯೋಣ ಹೇಗಿದ್ದ್ರೂ ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆ ಮದ್ಯೆಗೂ ಬಾ-ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಹೋಗೋಬೇಡೋ” ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಳು. “ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಮುಂಚಿನೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮದ್ಯೆ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡು ಒಂದ್ವಾರ ಬಿಟ್ಟೊಂಡು ಬರ್ತಾರೆ. ನಂಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಹೋಗುತ್ತೆ ಅಷ್ಟೆ.”

“ಬೇಸುವ ದೊಣ್ಣೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಕಾವ್ಯ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಸೂರಿನಲ್ಲೇ ಇಳಿದಳು. ತಾನು ಕಟ್ಟಿದ ಕತೆಯಂತೆ ಹೊಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಅಂಗಡಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಾಕೆಹಣ್ಣು ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿದು ಕತ್ತಲೆ ಯಾಗುತ್ತಲೇ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಿಳಿಸಿದ ವಿಳಾಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅವಳ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಮದುವೆ ಮನೆ ಗಲಾಟೆ-ಜನ ತುಂಬದ ರು. ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಅವಳು ಬಂದಿದ್ದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಮನೆಮಂದಿಗಿಲ್ಲಾ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. ತನ್ನ ಸೀರೆ, ಬ್ಲೌಸ್ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಆನೇಕ ಪುರುಷರ ಕಣ್ಣೆರೆದಿದ್ದಳು. ಮದುವೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸೋದರವಾವ ಸುಬ್ರಮಣಿ ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರ ಅರುಗಂಗೆ ಅವಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

“ಅಂದ ಮೈಯಿಲ್ ಪಾತೆಯಾ?” (ಆ ನವಿಲನ್ನು ನೋಡಿದೆಯಾ?) ಅರುಗಂ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. “ದಳಸತಿ ಪಾತಾಕ ಪಣಂ ಅನ್ನಡಿಯೇ ವಂದುಡುಂ!” (ದಳಸತಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಹಾಗೇ ಹಣ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ)

ಸುಬ್ರಮಣಿ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಕಾವ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೊಂಡ. ಅಗರಬತ್ತಿ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದಿನಕ್ಕೆ ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿಗೆ ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇವಳಿಗಿಲ್ಲೆಯ ಗ್ರಹಹಾರ? ಇವಳು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ದುಡಿಯಬಹುದು. ತಮಗೂ ಒಳೆಯ

ಕಮಿಷನ್ ದೊರೆಯುವುದು. ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿತು.

“ಧನೂ, ಇಂಗೆ ವಾ” ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು ಅವಳಿಗೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದರು ತಾವು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಕ್ಲಾಸ್ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ, ಒಳ್ಳೆಯ ವೈಕಟ್ಟಿರುವ ಹುಡುಗಿಯರಿಂದ ರಿ ಅವರಿಗೆ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳು, ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಬರುವುದೆಂದೂ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದವರಿಗೂ ಹಣ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬರುವುದೆಂದೂ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ಉನ್ನ ಫಿಗರ್ ನಲ್ಲಾಯಿರುಕ್ಕುಮೇ, ಉನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಫಿಗರ್ ನಲ್ಲಾಯಿರುಕ್ಕುಂ” ಎಂದು ಹೋಗಳೆದರು ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ದುಡಿದು ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಬದಲು ಸಂಜೆ ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನರ್ತಿಸಿದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡುಸಾವಿರ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದೆಂದು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಕನಸಿನ ಕತೆಗಳನ್ನು ಸುಬ್ರಮಣಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಿವಿ ಚುರುಕಾಯಿತು. ಮದುವೆಯ ಎರಡು ದಿನಗಳೂ ಅಲ್ಲೇ ಕಳೆದ ಕಾವ್ಯ ಮುಂದೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವಳ ಬಳಿಗೋಡಿ ಬಂದಳು.

“ಕಾವ್ಯ, ನಿಂಗೆ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಬರುತ್ತೆ ಅಲ್ವಾ? ಮುಂಚೆ ಮಿಡ್ ಸ್ಕೂಲ್ನಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ ನಿಂಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಮಾಡ್ತಿದ್ದ್ರಂತೆ ಹೇಳಿದ್ಯಲ್ಲಾ - ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಎರಡುಸಾವಿರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಂತೆ-ನಮ್ಮ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಮಾವ ಹೇಳಿದ” ಎಂದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಅವಳತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು.

“ಹೋಗು ನಿಂಗೆಲ್ಲೋ ತಲೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಯಾರು ಅಪ್ಪೊಂದು ಕೊಡ್ತಾರೆ?”

“ನಿಜವಾಗೂ ಕಾವ್ಯ, ಸುಬ್ರಮಣಿ ಮಾವ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದ್ರೆ ಕೇಳಿಸ್ತೀನಿ. ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ.” ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ನಂಬಲಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

“ರಿಟಾಂತ ಒಬ್ಬು ಇದಂತೆ. ಅವಳಿಗೆ ತಿನ್ನೋಕೆ ಗತಿಯಿರಲಿಲ್ಲಂತೆ. ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದಂತೆ. ಈಗ ಅವು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸ್ತಾಳಂತೆ. ತನ್ನ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾಳಂತೆ. ದೇಶ ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತುತ್ತಾಳಂತೆ-ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಂತೆ. ಅಣ್ಣಂಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲ್ಸ ಹುಡುಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳಂತೆ....”

ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕಾವ್ಯನ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಟೆಂಟ್ ಸಿನಿಮಾ ಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಳು ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಕೊಡುವರೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಮೈ ಬಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಸಹ್ಯ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

“ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ -ಅವರೆಲ್ಲಾ ವರ್ಯಾದೆ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಕುಣಿಯುವವರು- ಅವರೆಲ್ಲಾ ವೇಶ್ಯೆಯರು! ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳೋರಲ್ಲಾ ಸುಮ್ಮನಿರು! ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿನೇ ಸಾಕು!”

ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ, ಒಡವೆಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಖವುಣೆ ಹೇಳಿದುದು ಬೇರೂರಿತ್ತು. ಅವಳ ಕೈಗೆ ತನ್ನ ಅಡ್ರೆಸ್ಸನ್ನು ಇತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದ. ಮದ್ರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್, ಡೆಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಇಂತಹ ಕಡೆ ತಾನು ಸುತ್ತುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಬಂದು ನೋಡಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದ. ಕಾವ್ಯ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರಿಂದ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಆ ಕಣಕೈಳಿಯಲು ಹೆಣಕೆಯಾಗುತ್ತ.

ಮದುವೆಗೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಭಯವಾಗತೊಡಗಿತು. ಆಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಸಸ್ತು ತಲೆ ತಿರುಗುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಹೋಗುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ? ವಸುಂಧರನ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಕೇಳಬೇಕು! ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ!

“ಯಾಕೆ ಒಂದು ತರಾ ಇದ್ದೀ? ನಾಳೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇದ್ದೀನಿ, ಬರ್ರೀತಾನೆ ಜೊತೆಗೆ?” ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಯಿತು.

“ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾನು ತಂದಿದ್ದ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಚಾಗಿ ಹೋಯಿತು- ನಿಂಗೆ ನಮ್ಮನೆ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ ಒಂದು ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿದೆ ಕೊಟ್ಟರು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಾಂತ ಕೊಟ್ಟು ತಿರಿಸಿಬಿಡೀನಿ”

“ನನ್ನ ತ್ರ ನೂರು-ಇನ್ನೂರು ಎಲ್ಲಿದೆ? ಸಂಪಾದಿಸೋದಿಲ್ಲಾ ಮನೆಗೆ ಕೊಡೋದು? ಯಾಕೆ ನಿಂಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ದುಡ್ಡು?”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಕತೆ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ-” ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

“ಗಂಡನೇ ಹಾಗೆ ಬಿಡು-ಅವ್ನು ನಿನ್ನ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಈ

ಕಷ್ಟಾನೇ ಇರತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಜಾ ಮಾತ್ರ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಮದ್ದು ಅಂದ್ರೆ ಓಡ್ತಾರೆ! ಈಗೇನು ಮಾಡ್ತೀ? ಇಲ್ಲೇ ಯಾರೋ ಹಸಿರು ಮದ್ದು ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ. ಯಾಕೆ ತಗೋಬಾರ್ತು? ಇಷ್ಟತ್ತೈದು ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಡ್ತಾರೆ!”

“ಹೌದಾ? ಹಾಗಾದ್ರೆ ಕೇಳಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೋ! ನನ್ನ ಅವು ಹತ್ರ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀಯಾ? ಇವೊತ್ತೇ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ.”

“ತಾಳು ವಿಚಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನೀ” ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಒಳಗೆದ್ದು ಹೋದಳು. ಸಧ್ಯ ಹೇಗೋ ಈ ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ಪಾರಾದರಾಯಿತು!

ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಊರ ಹೊರಗಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದಳು. ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಲುಜಾಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವಳಿಗೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿ ಕಾವ್ಯನತ್ತ ಕೈ ತೋರಿದಳು. ಮುದುಕಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದಾಗ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ಅರೆಂಟಾಗಿ ಅಂದ್ರೆ ನೂರುರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ಬೇಕಂತೆ. ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗೋಣ-ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೆಡಿ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತಾಳಂತೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಬೇಕಂತೆ ಅದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸೋಕೆ!”

“ನನ್ನ ಹತ್ರ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಇಲ್ವಲ್ಲಾ! ಎಲ್ಲಿಂದ ತರ್ಲಿ?”

“ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕೈಲಿ ನಂಗೆ ಬೇಕೂಂತ ಇಸ್ಕೊಡ್ತೀನಿ-ನೀನು ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತೀರಿಸಿಬಿಡು.”

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೇ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಕಾವ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟರು. ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಒರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರೂ ಕುಡಿಯದೇ ಹೊರಟಿದಳು ಮುದುಕಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಣ್ಣಿನ ಬೋಗುಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಸಿರು ಮದ್ದನ್ನು ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದರ ರುಚಿ, ವಾಸನೆ ಎರಡೂ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ವಾಕರಿಕೆ ತಂದಿತ್ತು ಅದರೂ ಬಲವಂತದಿಂದ ನುಂಗಿದಳು, ತಂದಿದ್ದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೈಗಿತ್ತು ಹೊರಟಳು, ಮುದುಕಿ ಹಲ್ಲೆಲ್ಲದ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನಕ್ಕಳು—“ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳು” ಎಂದು ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಹತ್ತುಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೇ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಟ, ಬೆನ್ನು ನೋವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

“ಧನೂ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೇಗೆ ಹೋಗೋದೂ ಬಸ್ಸಲ್ಲಿ? ಈಗಿಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ ನಂಗೆ!”

“ಮುದುಕಿ ಹೇಳಿವೇ. ಬಿಸಧಿ ಪ್ರಭಾವ ಕುರು ಆಗೋದು ಈಗಲೇ ಅದ್ರೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ವಾ ಆಗೋದೂಂತಾ!”

“ನಂಗೆ ಈಗೇ ತಡೆಯೋಕ್ಕಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಹೇಗೆ ತಡೆಯೋದೋ?” ಕಾವ್ಯ ಮುಖ ಹಿಂಡಿದಳು

“ಇಲ್ಲೇ ರೂಮ್ಮಲ್ಲ ಚಾಪೆ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಕೊಂಡಿರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗೋಕ್ಕುಂತೆ ಎಬ್ಬಿಸ್ತೀನಿ. ಒಂದ್ಕಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣ ಅಷ್ಟೇ.”

ಆದರೆ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಭಯವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಮಾಲೂರಾಪ್ಪತ್ರೇಗೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಡಾಕ್ಟರು ಅವಳಿಗೆ ಛೀಮಾರಿ ಹಾಕಿದರು. “ಹೀಗಾ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋದೋ? ಬುದ್ಧಿ ಇಡೋ ಇಲ್ಲೋ ನಂಗೆ? ಡಾಕ್ಟರು ಗಳು ನಾವ್ಯಾಕೆರೋದು? ಇನ್ನು ತಡ ಆಗಿದ್ದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಆಗೋದೋ!” ತುರ್ತುಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗಿದ್ದು ದೆಲಾ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಆದರೆ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕೈಕಾಲೇ ಅಡದಷ್ಟು ಸುಸ್ತಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು.

ಕೈಯ್ಯೆಲ್ಲ ಕಾಸಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ವರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಳ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಲಾರದೇ ಆಯಾ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಾಫಿ ತಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಕೊಯ್ಯಳು.

“ಯಾರೂ ಗತಿ ಇಲ್ಲದ ಬೇವಾರ್ಸಿನೇನೂಂತಿ, ನಿಂಗ್ಯಾಕೆ ಇದೆಲ್ಲಾ! ಮೈಗೆ ಸುಖ ಬೇಕೂ-ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲಿದ್ದೂ!” ನರ್ಸ್‌ಗಳೂ, ಇನ್ನಿತರ ಆಯಾಗಳು, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ರೋಗಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲೂ ಅವಳು ಕಾಲ್ನಿಳಗಿನ ಕಸದಂತಾಗಿದ್ದು ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಅವಮಾನದಿಂದ ಮೈಕುಗ್ಗಿತು.

ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ್ದು ದು ನಿಜ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಾನ, ಮಾಯಾದೆ ಮುಖ್ಯ. ಒಳ್ಳೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದಳಲ್ಲಾ ! ತನಗೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ ? ಈ ಆಸ್ವತ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲದೇ ಹೇಗಿರುವುದು ? ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕು ! ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಶೌಚಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನೆಪದಿಂದ ಎದ್ದು ಮೆಲ್ಲನೇ ಹೊರಗಡಿಯಿಟ್ಟು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮೈಮುದುರಿಕೊಂಡು ನಡೆಯಲಾರದೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಗಿಳಿದಳು. ಜನನಿಬಿಡವಾದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಚ್ಚಿದ ಅಂಗಡಿಯ ಜಗುಲಿಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಗಂಟಲು, ಬಾಯಿ ಒಣಗಿದಂತಾಗಿತ್ತು, ಹಸಿವಿನ ಸಂಕಟವೇರತೊಡಗಿತ್ತು. ರಸ್ತೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಲ್ಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದಳು. ದೇಹಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಸಮಾಧಾನವಾದಂತಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಜಗಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ತಾನೆದುರಿಸಿದ ನೋವು, ಸಂಕಟ ಅಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ನೆನಪಾಗಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಟಿತು. “ದೇವರೇ ನನಗೆ ಸಾವು ಬರಬಾರದೇ ?” ನೀರವವಾಗಿ ರೋದಿಸಿದಳು. ಸೋತ ಮನಸ್ಸು, ಆಯಾಸದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದುದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಎಯ್, ಇಲ್ಲಾಕೆ ಬಂದು ಮಲಗಿದ್ದೀ ! ಏಳು !” ಅಂಗಡಿಯ ಕೆಲಸದವನು ಗುಡಿಸಲು ಬಂದಾಗ ಎಬ್ಬಿಸಿದಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದುದು. ಮುಲಗುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಳು. ತಲೆ ‘ಧಿಂ’ ಎಂದಿತು. ಮೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಪ್ರಾಣ ಆತಿಯಾಗಿತ್ತು, ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸದವನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದಳು.

“ಅಣ್ಣಾ, ನಂಗೆ ಮೈಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನೆನ್ನೆ ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ತಡಿಯಣ್ಣಾ ಹೋಗ್ತೀನಿ”

“ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ರ ಆಟ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ ? ಫುಟ್‌ಪಾತ್‌ನಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮಲ್ಕೊ” ಅವನು ರೇಗಿದರೂ ಏನನ್ನಿಸಿತೋ ಏನೋ ಜೇಬಿನಿಂದ ಐವತ್ತು ಪೈಸೆಯ ಬಿಲ್ಲೆಯೊಂದನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗಿತ್ತು “ಹೋಗೂ....” ಕಾವ್ಯ ತೋಡುತ್ತಾ, ನಿಟ್ಟುಸಿರುಡುತ್ತಲೇ ಅಂಗಡಿಯ ಜಗಲಿಯಿಂದಿಳಿದು ನಡೆದಳು. ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೊಳೆದು ನೀರು ಕುಡಿದು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ರೊಟ್ಟಿಯೊಂದಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ನಡೆದಳು. ಒಳಗಿನ ಬಟ್ಟೆಯೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾದುದು ಅವಳಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ಜನರೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದು ಸೋಗಲು ಜೀವ ಹಿಡಿಯಾಯಿತು. ಕಲೆಯಾಗಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಎತ್ತಿ

ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆದಳು. ಬೇಕರಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬನ್ನು ಕೊಂಡು ತಿಂದು ಮತ್ತೆ ನೀರು ಕುಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಹಾಯೆನಿಸಿತು. ಫುಟ್‌ಪಾತಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತಳು. ಆಯಾಸದಿಂದ ಕಣ್ಣೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಅಡಾ, ನೀ ಕಾವ್ಯ ಇಲ್ಲೆಯ್ಯಾ?” ಯಾರೋ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಣ್ಣೆರೆದಳು. ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ವನು ಅರ್ಮುಗಂ. ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ನಲ್ಲಾ, ತನ್ನಗೊಬ್ಬ ದಿಕ್ಕಾದನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೈತ್ತು.

“ಯೇಂ ಅಳರೇ ಎನ್ನ ಅಜಿ?” ಅರ್ಮುಗಂ ಬಗ್ಗಿ ಕೇಳಿದ. ಅವಳಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಮುಗಂ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಫಿ ಬಾರಿನಿಂದ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಕಾಫಿ, ಇಡ್ಡಿ ತಂದಿತ್ತ. ಅವಳು ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಕುಡಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಅವಳ ಸ್ಥಿತಿ ಅರಿವಾಯಿತು.

“ಪುಸಿಕ್ಕಿದಾ? ಸಾಪಾಡು, ಕವಲೆ ಪಡವಾಂಡಾ ನಾ ಇರ್ಕೇಂ!” ಅವಳು ಇಡ್ಡಿ ತಿಂದು, ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಜಟಕಾ ಕರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿದಳು. “ಎಲ್ಲಿಗೆ? ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೂ ಅಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕೂ....!”

“ಇಪ್ಪೋ ವಾಂಡಾ, ಎನ್ನೊಡೆ ವಾ, ಅಪ್ಪೋ ಪಾರ್ಕಲಾಂ! ಎನ್ ತಂಗಚ್ಚಿ ವೇಡು ಇಂಗೇ ಇರಕ್ಕರದು!” (ಈಗ ಬೇಡಾ, ನಂಜೊತೆ ಬಾ. ಆಮೇಲೆ ನೋಡೋಣ, ಇಲ್ಲೇ ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮನೆ ಇದೆ).

ಅರ್ಮುಗಂನ ತಂಗಿ ಸೆಲ್ವಿ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಜಟಕಾ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೇ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. “ಯಾರಿದು ಇಂದ ಪೊಣ್ಣೂ?”

“ಅಪ್ಪೋ ಶೋಲ್ಲರೇ? ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆತಂದು ತಂಗಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಹೇಳಿದ, ಅವಳ ಕೈಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿತ್ತಿದ್ದನ್ನೂ ಕಾವ್ಯ ನೋಡಿದಳು. ಸೆಲ್ವಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಹಳೆಯದಾದ ಒಂದು ಸೀರೆ ತಂದು ಕಾವ್ಯನತ್ತ ಎಸೆದಳು. ತಡಿಕೆ ಗೋಡೆಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ಮಲಿನವಾಗಿದ್ದ ಸೀರೆ, ಒಳ ಲಂಗ ಕಳಚಿ ಹಳೆಯ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಹೊರಬಂದಳು.

“ಕೊಂಜಂ ಇರೂ ಸುಡು ನೀರು ಕಾಯಿಸಿ ಕುಡುಕರೇ” ಸೆಲ್ವಿ ಅರ್ಥ

ಕನ್ನಡ ಅರ್ಥ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆರ್ಮ್ಯುಗಂ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದಳು.

ಸೆಲ್ವಿ ಕಾಯಿಸಿಕೊಟ್ಟ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೈತೊಳೆದು, ತನ್ನ ಸೀರೆ, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಗೆದು ಒಣಹಾಕಿ, ಸೆಲ್ವಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಳೇ ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತ ತಡೆಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹರಕಲು ಸೀರೆಯಲ್ಲೇ ಮೈ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕುಳಿತಳು. ಮೈಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟೋ ಹಗುರವೆನಿಸಿತು. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೇ ಬೀದಿ ವಾಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಸಲಹಿದ ಆರ್ಮ್ಯುಗಂಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ವಂದಿಸಿದಳು ತಾನು ಸುಖಮಣಿ, ಆರ್ಮ್ಯುಗಂ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ! ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾಗಿದ್ದ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಈ ಆರ್ಮ್ಯುಗಂ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ! ದೇವರಂತೆ ಬಂದು ಸಲಹಿದ!

ಸೆಲ್ವಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಕಥೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅತ್ತಳು. “ಪೆಣ್ ಅನಾಕ ಅವಳಾದ! ಏನು ಮಾಡೋದೂ ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ಏನಾರಾ ಏರ್ಪಾಡಂ ಪಣ್ಣ. ಒನ್ನೂಂ ಯೋಚಿಸಬೇಡಾ! ಎಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದಳು.

“ನಾನೂ ಕೂಡ ಒರು ಪೆಣ್ ತಾನೇ? ಎನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುವುದು!”

ಆರ್ಮ್ಯುಗಂ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಪಂಡಿತನನ್ನು ಕರೆತಂದು ಅವಳಿಗೆ ಲೇಹ್ಯ, ಕಷಾಯ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡಿಸಿದ

ಸೆಲ್ವಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಹಾಕಿ, ಬಿಸಿನೀರು ಕಾಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಕಾವ್ಯ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರ ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯೋಲ್ಲ. ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದು ನೀವು ನನಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಖರ್ಚು ಕಳಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ. ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ಬೇಕು ನಾನು!” ಎಂದಾಗ ಆರ್ಮ್ಯುಗಂ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡ.

“ಎಂಗೆ ಮೋರೆ ತಂಗಜ್ಜೀ?”

ಸೆಲ್ವಿಯೂ ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಳು. “ನಿನ್ನ ವಿಡುಕೆ ಓದರೆ ಯಾರೂ ಸೇರಿಸಲ್ಲ ಅವ್ವೋ ಎನ್ನ ಪಣ್ಣೇ? ತಿರಕಾ ಪುಟ್ಪಾತೆಕೇ ವರೆ. ಎನ್ನ ಅಣ್ಣಾ ವಿಳದಾ ಅಂಗೇ ಕೇಳ್-ನಿಕೆ ನಲ್ಲದು!?”

ಕಾವ್ಯ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ತಾನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರೆ ಸೆಲ್ವಿ

ಹೇಳದಂತೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಏನೋ! ತಾಯಿ ಅಣ್ಣ ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿದರೆ! ಹಸಿವಿನ ಸಂಕಟ, ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲದ ಬವಣೆ, ಆಪ್ತರಿಲ್ಲದ ಪಾಡು ಎಲ್ಲಾ ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಕೈತುಂಬಾ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ತಿಂದು ಯಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಬದುಕಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಭಲ ಮೂಡಿತು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಾನ ಮೂರು ಕಾಸಿಗೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮೈಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಬಟ್ಟೆ, ನೆರಳು ಕೊಟ್ಟು, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಅನ್ನ ಇತ್ತ ಸೆಲ್ವಿ, ಆರ್ಮ್ಯುಗಂ ಇಬ್ಬರ ಮಾತೂ ಕೇಳಬೇಕು ಎನಿಸಿತು.

“ಅಣ್ಣಾ, ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?” ಆರ್ಮ್ಯುಗಂನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

“ಎನ್ನೊಡೆ ವಾ, ಕಾಮಕಿರೇ!” ಎಂದು ಆರ್ಮ್ಯುಗಂ ಬಿಳಿಯ ಅಡ್ಡ ಪಂಚೆ ಉಟ್ಟು ಮೇಲೊಂದು ಚಿಳಿಯ ಪರಟು, ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಜಾಕಳಗಳದ್ದು ಟವಲು-ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಭೂತಿಪಟ್ಟಿ, ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವೆ ಕುಂಕುವು, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹರಕೋಲೆ, ಬಾಯಲ್ಲಿ ತಾಂಬೂಲ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರೆಡಿಯಾದ. ಅವನ ಆದೇಶದಂತೆ ಸೆಲ್ವಿಯ ಒಂದು ಸುಮಾರಾಗಿದ್ದ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು, ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯ ಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ಅವನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಅವಳ ಜೀವನ ಪೂರ ಬದಲಾಯಿಸಿತು.

ಕಾವ್ಯ ಎದ್ದು ಬಾಟಲಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿಸ್ತೃ ಸುರಿದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಸೋಡಾ ಬೆರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಸಿಗರೇಟಿನ ಹೊಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ವಿಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾ ಹಾಸಿಗೆಗೊರಗಿ ಕಾಲು ಬಾಚಿ ಕುಳಿತಳು. ಆರ್ಮ್ಯುಗಂ ತನ್ನನ್ನು ಅಂದು ಸುಬ್ರಮಣಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದುದು ಇನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಹಸುರಾಗಿದೆ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸು, ಎತ್ತರ, ಬಣ್ಣ, ಕೂದಲಿನ ಅಳತೆ, ದೇಹದ ಅಳತೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಂಪು ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ. “ಅಪ್ಪಡಿಯೇ ಕೊಂಜ ಆಡು ಪಾರ್ಕಲಾಂ!” ಎಂದಾಗ ತಾನು ನಾಚಿ, ಸಂಕೋಚ ಪಟ್ಟಾಗ “ಇಂದು ವೆಕ್ಕಂ ಎಲ್ಲಾಂ ವಿಟ್ಟುವಿಡು ಮೇಡಂ!” ಎಂದು ಗದರಿದ. ತಾನು ಒಂದೆರೆಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ತನಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನೃತ್ಯ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅವನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ನಕ್ಕಿದ್ದ. “ಇಪ್ಪಡಿ ಲೈ ಲೈ, ಕೋಜಂ ಸೆಕ್ಸ್ ಕಾಟು ಮೇಡಂ!” ಎಂದು ತಾನೇ ಅವಳ ಮುಂದೆ

ಮೈಕ್ಯೆ, ಸೊಂಟ ಬಳುಕಿಸಿ ತೋರಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ತನಗೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೈತ್ತು. “ಪಾರು ಕಣ್ಣೂ, ಅಳುವುದೈ ವಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟೊವುಂ ಸಿರಿಕ್ಕವೇಂಡುಂ, ಇಲ್ಲಾ ವಿಟ್ಟುಲ್ ಸಣಂ ಕಿಡೈಕ್ಕಾದು, ವೇಲ್ಯೆಯುಂ ಕಿಡೈಕ್ಕಾದು!” (ಕೇಳು ಚಿನ್ನಾ, ಅಳುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವಾಗಲೂ ನಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಣವೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಕೆಲಸವೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ!) ಕೋಜಂ ಅಡಂಬರಂ ಇರುಕ್ಕವೇಂಡುಂ ಉಡಲ್ ಕಾಣೈಕ್ಕ ಭಯಪ್ಪಡಕೂಡಾದು-ವೆಕ್ಕಂ ಕೂಡಾದು” (ಸ್ವಲ್ಪ ತೋ ಇರಬೇಕು ಮೈ ತೋರಿಸಲು ಭಯನಾಚಿಕೆ ಇರಕೂಡದು) ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದ. ತಾನು ವಿದಿಯಿಲ್ಲದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೆ?

ಸಾಯಂಕಾಲ ತನ್ನನ್ನು ಆರುಗಂ, ಸುಬ್ರಮಣಿ ಇಬ್ಬರೂ ಹುರಿಮಾಸೆಯ ಧಡೂತಿ ಅಸಾಮಿ ದಳಪತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಅವರು ಮೂವರೂ ತನ್ನನ್ನು ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದರು. ತನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಅವರು ಮೂವರೂ ಕ್ಲಬ್ ಬಿನ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೊರಟಾಗ ಅದೇ ತಾನೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕ್ಯಾಬರಿಯನ್ನು ತಾನು ನೋಡಿದಾಗ ತನಗೆ ಭಯ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಮೈಯೈಲ್ಲಾ ಬೆವತು ಹೋಗಿತ್ತು. ತಾನೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆ?

ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್ ಬಿನ ಯಜಮಾನ ಮುರುಗೆರ್ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿದ್ದ. ಸುಬ್ರಮಣಿಯ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಾಹಿತಿ ನೋಡಿದ.

“ಒಂದು ವಾರ ಟ್ರಯಲ್ ಇರಲಿ, ಆಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೀನಿ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ ಒಂದುವಾರ ಕೂಡ್ತೀನಿ. ಸ್ಯಾಲಿ ಹತ್ತಿರ ಕಳಸು-ಅವಳ ಕೈಲಿ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾಳೆಯಿಂದಾನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿ”

ಆಗ ತನಗೆ ಮೈ ಜುಂ ಎಂದಿತ್ತು ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ! ತಾನು ತಿಂಗಳೆಲ್ಲಾ ದುಡಿದರೂ ಇನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. “ಇವಳಿಗೆ ಅದೇನು ಡ್ರೆಸ್ ಬೇಕೋ ಅದ್ದು ಸ್ಯಾಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತ್ತಾಳೆ” ತನ್ನ ನಾಚಿಕೆ, ಭಯ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕ್ಲಬ್ ಬಿನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ತಾನು ಕೆಲಸ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಸ್ಯಾಲಿಯೊಡನೆ ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದಿದ್ದ. ಅವಳಿಂದ ಅನೇಕ ಉದ್ದೇಶಗೊಳಿಸುವ ಭಾವ ಭಂಗಿ ಕಲಿತೆ.

ಅವಳ ಕೆಲ ಒಳ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಳತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಡಚಿ ಹೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಹೆಸರು ಕಾವ್ಯ ಹೋಗಿ ಡಾಲಿಯಾಗತ್ತು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿಬರುವಾಗ ಆ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಕಣ್ಗೂತ್ತಿ ಕೊಂಡ. ಒಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ! ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಸುವ ಆ ಮುಂಬಾಲಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದಿದ್ದೆ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರೋಚಕವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ತನ್ನ ಸರದಿಗಾಗಿ ಅತಂಕದಿಂದ ಕಾದಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಕೊನೆಯ ನರ್ತಕಿಯಾಗಿ ತಾನು ವೇದಿಕೆಯೇರಿದಾಗ ಮೊದಲು ಭಯದಿಂದ ಕೈಕಾಲುಗಳು ನಡುಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅರ್ಕ್ ಸ್ಟ್ರಾದ ಸಂಗೀತ, ಲಯಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮರೆತಿದ್ದೆ ! ಪ್ರಚಂಡ ಕರತಾಡನ ! ಟೇಬಲ್ಲುಗಳ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು, ವೇದಿಕೆಯ ಬಳಿ ನುಗ್ಗಿದಾಗ, ಸ್ವೀವರ್ಡ್‌ಗಳು ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಒಂದಿತ್ತು. ತಾನು ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಗ್ರೀನ್‌ರೂಮಿಗೆ ಕೂಗಿದಾಗ ತನ್ನೊಡನೆ ನರ್ತಿಸಿದ ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯರು ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡರು ಸತ್ಯಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಆಪ್ತಿ ಎರಡೂ ಕನ್ನಿಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. “ನೋಡ್ತಾ ಇರು ಡಾಲಿ ನೀನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೀರಿಸ್ತೀ” ಎರಡನೇ ಸೆಷನ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಮುರುಗೇಶನ್ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮೆಚ್ಚುಕೆಯಿಂದ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದವು. “ರೊಂಬಾ ಸೂಪರ್ ಹಿಟ್ ಡಾಲಿ ! ಯೂ ಆರ್ ಅಪಾಯಿಂಟೆಡ್ ! ತನ್ನ ಕೈ ಕುಲುಕಿ, ಸೊಂಟ ಒಳಸಿ ಹೇಳಿದ “ನಾಳೆಯೇ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ ನಿಂಗೆ ಬೇಕಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡುಕೋ, ಸ್ಯಾಲಿಗೆ ಹೇಳಿ ಲಾಡ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ರೂಮು ಬುಕ್ ಮಾಡಿಸಿಕೋ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಇಲ್ಲೇ ನರ್ತಿಸಬೇಕು ! ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು !”

ಕಾವ್ಯ ಅಂದೇ ಸತ್ತುಹೋದಳು. ಡಾಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಒಂದಿದ್ದಳು. ತಾನು ಎರಡೂ ಸೆಷನ್ ಮುಗಿಸಿ ಮುರುಗೇಶನ್ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಹಿಂದೆಯೇ ಆರ್ಮ್ಯುಗಂ, ಸುಬ್ರಮಣಿ, ದಳಪತಿ ಬಂದರು. ತನಗಿತ್ತ ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಾಗ ತಾನು ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಿದಂತಿತ್ತು. ರೆಕ್ಕೆಕಟ್ಟಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆಗೆದಂತಾಗಿತ್ತು, ಅಷ್ಟು ಹಣ ತಾನು ನೋಡುವೆನೆಂದಾಗಲೀ, ಸಂಪಾದಿಸುವೆನೆಂದಾಗಲೀ ಕನಸು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟಾಗ ದಳಪತಿ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ ಕಿತ್ತು

ಕೊಂಡು ತಾನು ಮೂನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಜೇಬಿಗಳಿಸಿದ ಸುಬ್ರಮಣಿ, ಅರ್ಮ್ಯುಗಂಗೆ ಇನ್ನೂರು, ಇನ್ನೂರು ಕೊಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕ ಹಣ ತನ್ನ ಕೈಗಿತ್ತಿದ್ದ.

“ಸುತಿ ತಿಂಗಳೂ ಲಾಡ್ ಹತ್ತಿರ ಬರ್ತೀವಿ. ನಮ್ಮ ಏಮ್ಮ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಹೆಗೆ ಬೇದಿಗೆ ತಬ್ಬಿಕೊಂತ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು!” ಬೆದರಿಸಿದ್ದ. “ಯಾರ ಹತ್ತಿರವಾದ್ರೂ ಬಾಯಿಬಟ್ಟೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡ್ತೀನಿ.”

ಲೆ

ತನಗೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರುಕ್ಕಿ ಬರುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ದಳಪತಿ, ಸುಬ್ರಮಣಿ ಅತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಅರ್ಮ್ಯುಗಂ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಅವನಿಗಿತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನೂರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು “ಇನ್ನೇನು ವಾಂಡಾ ಕಣ್ಣೂ, ಅಪರೂ ಕೇಕರೆ, ನೀಯೇವೆಚ್ಚ ಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರಸರನೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದ. ಅರ್ಮ್ಯುಗಂನ ನಡವಳಿಕೆ ತನಗೆ ಓಡಿಸಿತ್ತು.

ಸ್ಯಾಲಿ ಜೊತೆಯಾದಮೇಲೆ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಲಾಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದೊಂದೇ ದುರಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ. ಸ್ಯಾಲಿ ನಿಜಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಮಾ ಆಗಿದ್ದಳು. ಗೌರವಸ್ಥ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದಳು. ತಾಯಿ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದಾಗ ತಂದೆ ಬೇರೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಮಲತಾಯಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಾದಾಗ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಶ್ಯಾಮಾ ತನ್ನ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕಾಯಿಲೆಯಿದ್ದ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕ್ಲೋಸ್ಸರ ಶ್ಯಾಮಾಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೇ ಕಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಲತಾಯಿ ಬಂದಮೇಲೆ ತಂದೆ-ಮಲತಾಯಿಯ ಚಕ್ಕಂದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆಗದಂತೆ ತಮ್ಮ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ತಂದೆ ಒಂದು ದಿನ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಓರಿಕೊಂಡಾಗ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷದ ಶ್ಯಾಮಾಳನ್ನು ಅವಳ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರನ್ನು ಮಲತಾಯಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೇ, ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೇ ಪರದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ಯಾಮಾಳನ್ನು ಯಾರೋ

ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಟೀಚರ್ ಆಗಿದ್ದ ಪೂಜಾರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು ಪೂಜಾರಿಯೇನೂ ಶುದ್ಧ ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಡಸುತ್ತಿದ್ದ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆಯಿದ್ದು ದು ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹೋಟೆಲಿನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಹೇಗೆ ಉಡುವು ಥರಿಸಿದರೂ ಸರಿ, ಎಂತಹ ಅಶ್ಲೀಲ ಭಂಗಿಗಳಾದರೂ ಸರಿ, ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಊಟ ಕಳೆದರೆ ಸಾಕೆಂದು ನೃತ್ಯಸಂಯೋಜಕರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕುಣಿಯುವವ ರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ಯಾಮಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೈಕಟ್ಟುತ್ತು. ಲಕ್ಷಣನಾಡ ಮುಖವಿತ್ತು. 'ಪೂಜಾರಿ ಮಾಸ್ತು' ಶ್ಯಾಮಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯವಿದೆಯೆಂದ. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟ್ ಕೊಡಿಸುವೆನೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಶ್ಯಾಮಾ ಅವನಿಂದ ಕೆಲವು ನಡತೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತಳು. ಎರಡೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಚಿತ್ರವೊಂದರ ನೃತ್ಯತಂಡದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾಯಕಿಯೊಂದಿಗೆ. ನಟಿಸುವ ಇಷ್ಟತ್ತುಮಂದಿ ಯುವತಿಯರಲ್ಲಿ ಅವಳೂ ಒಬ್ಬಳಾಗಿದ್ದಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಅರುಗಂಟೆಗಳ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನರ್ತಕಿಗೂ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಪೂಜಾರಿ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್-ಪ್ರೊಡ್ಯೂಸರ್ ವ್ಯಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವಡೆದು ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ 50 ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಧ್ಯ ಅಷ್ಟಾದರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನ ಶ್ಯಾಮಾಗೆ. ಶ್ಯಾಮಾಳ ಸ್ಥಿತಿ ಅರಿತಿದ್ದ ಪೂಜಾರಿ ಅವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಂದು ರೂಪಾಯಿ ಮುಂಗಡ ಹಣವಿತ್ತ.

ಮಲವುಗಳು ಸಂಸಾದಿಸುತ್ತಾಳೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಲತಾಯಿ ಅವಳಿಗೆ ಮನೆಯ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಇರಲು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವಳು ತಂದ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಂದು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದಳು. ಅದೂ ಒಂದು ಕರಾರಿನ ಮೇಲೆ. ಶ್ಯಾಮಾ ಸಂಸಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಾನು ಅವಳ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ಓದಿಸಿ ಬರೆಸಿ ಮುಂದೆ ತರುವೆನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.

ಶ್ಯಾಮಾ ನೃತ್ಯದ ನಡೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತಳು. ಅದು ಶೂಟಿಂಗ್‌ನ ಮೊದಲ ದಿನ ಅವಳ ಜೊತೆಗಾತಿಯಲ್ಲೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಮೇಕಪ್ ಮುಗಿಸಿ, ಉಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವಳೆದೆ ಜಿಲ್ ಎಂದಿತು. ಎದೆಕಟ್ಟು ತುಂಡು ಲಂಗ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಡಿಗೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ತೊಟ್ಟು

ಎದೆ, ಸೊಂಟ, ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಅಲುಗಿಸುತ್ತಾ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು ಅವಳಿಗೂ ಮೇಕಪ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅವಳ ಕೈಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಡುಕ ವುಂಟಾಯಿತು. “ಈ ಹುಡುಗೀನ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಿ-ಚೆನ್ನಾಗಿಡ್ತಾಳೆ” ಎಂದು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳ ಜಂಘಾಬಲವೇ ಉಡುಗಿ ಹೋದಂತಾಯಿತು. ಅದೇ ತಾನೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ ಅವಳ ಎದೆಯ ಮುಕ್ಕಾಲುಭಾಗ ಎದೆಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿ, ತುಂಡು ಲಂಗವನ್ನು ಅವಳ ಮೈಗಂಟುವಂತೆ ತೊಡಿಸಿ, ಹೊಕ್ಕಳ ಸುತ್ತ ಜಿಗಣ ಹಾಕಿ, ಘಳಘಳ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಶ್ಯಾಮಾಗೆ ತಾನು ನಗ್ನಳಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ ಜೀವ ಹಿಡಿಯಾಯಿತು. “ಇವ್ವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನೆಕ್ಸ್ತ್ ಫಿಲಂಗೂ ಬುಕ್ ಮಾಡ್ಕೊಬೋದೂ” ಎಂಬ ಮಾತು ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ‘ಪೂಜಾರಿ ಮಾಸ್ತು’ ಅವಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲುಸುರಿದ. “ನಾಚಿಕೆ, ಸಂಕೋಚ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಡೈರೆಕ್ಟರ್-ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು-ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಟಾರ್ ಆಗ್ಗಿ-ಹಣ ಕಮಾಯಿಸ್ತೆ” ಶ್ಯಾಮಾಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲತಾಯಿಯ ಕೈಕಳಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರ ನೆನಪಾಗುತ್ತಲೇ ಚಳ ಬಿಟ್ಟು ನರ್ತಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಶೂಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಬರುವಷ್ಟು ದಿನಗಳೂ ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಐದಾರು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ನೃತ್ಯದ ದೃಶ್ಯ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಪೂಜಾರಿ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಇಷ್ಟತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಯಿತ್ತು! “ದಿನಾ ಕಾ ಸಿಗೆ ಬರ್ತಾ ಇರು. ಇನ್ನೊಂದು ಚಾನ್ಸ್ ಸಿಗಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅವಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜುಬ್ಬಾ ಪಾಯಿಜಾಮಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಗಡ್ಡಧಾರಿ ಎದುರಾದ.

“ನಾನೂ ಶೂಟಿಂಗ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ, ನೀನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನರ್ತಿಸಿದೆ. ನಿಂಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಚಾನ್ಸ್ ನಾನು ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ? ಒಪ್ಪೋತೀಯಾ?”

ಕೈಲಿದ್ದ ಇಷ್ಟತ್ತೈದು ಮಲತಾಯಿಯ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಆಮೇಲೆ? ಅವಳು ಒಪ್ಪಿದಳು. ಅವನೇ ರಾಮ್‌ಬಿಹಾರಿ. ಅವನು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ನೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ಗಳೊಂದಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ.

“ಒಂದು ನೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿದಿನಾ ನರ್ತಿಸಿದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ನಾನು ಆ ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ. ಆದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು-ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೃತ್ಯದ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನೆ

ಬದಲಾಯಿಸ್ತಾರೆ. ನೀನು ಹೂಂ ಎಂದೆ. ನಿನಗೆ ಏಜೆಂಟ್ ಆಗ್ತೀನಿ-
ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಾನ್ಸ್ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ "

ಮೈ ತೆರೆದು. ಸರ್ಕಿಸಿದ ತನ್ನನ್ನು ಚಿತ್ರ ನೋಡುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ
ನೋಡಿಯೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನ ಮೈ ಮಾನ ಎಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ
ಹೋದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ
ಸಾಕೆಂದು ಶ್ಯಾಮಾ ಸ್ಯಾಲಿಯಾದಳು. ಉದ್ದ ಕೂದಲು ಬಾಬ್ ಆಯಿತು.
ಎಲ್ಲಾ-ತರಹದ ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ನರ್ಕಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ
ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬಿಚ್ಚುವುದನ್ನೂ ಕಲಿತಳು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು
ಸಾವಿರ ಗಳಿಸತೊಡಗಿದಳು. ತನ್ನ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರ ಬಾಳು ತನ್ನಿಂದ
ಕಲುಷಿತವಾಗಬಾರದೆಂದು, ತಾನೇ ಬೇರೆ ಇರತೊಡಗಿದಳು. ತನ್ನದೇ
ಮಲತಾಯಿಯ ಕೈಗೆ ಹಣ ಕೊಡತೊಡಗಿದಳು. ಮೈತೋರಿ ನರ್ಕಿಸಿ
ಬೇಕಾದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಲಜ್ಜೆ, ಸಂಕೋಚ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.
ಆಗ ಅವಳು ಅರಿಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರನ್ನು
ನನೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಪರ್ಸನಲ್ಡ್ ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ
ಮುತ್ತಿಟ್ಟೇ ವೇದಿಕೆಯೇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸ್ಯಾಲಿಯು ಕತೆ ಕೇಳಿದ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ
ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಾರ ಗೌರವವಿತ್ತು.

"ನನಗೆ ಮೈತುಂಬಾ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವ ಅಸೆ
ಆಗುತ್ತೆ ಡಾಲಿ" ಎಂದಿದ್ದಳು. "ನನಗೆ ಈ ಬದುಕು ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸುತ್ತೆ.
ಆದರೆ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಮೈ ಅನ್‌ಪಡ್ ಹೂಂ, ಮೈ ಔರ್ ಕ್ಯಾ ಕಾಮ್
ಕರ್‌ಸಕ್ತೀ ಹೂಂ..." ಎಂದು ನೆಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳು. "ದಸ್ ಸಾಲ್ ಜೀತ್
ಚುಕೀ ಹೈ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಆಗೋಯ್ತು ಡಾಲಿ. ಇನ್ನು ಹತ್ತು-
ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಪರ್ಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅಮೇಲೆ ಏನು ಮಾಡ್ಲಿ? ನನ್ನ ತಮ್ಮ
ಕಾಲೇಜ್ ಓದ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ತಂಗಿಯರೂ ಓದ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ತಂಗಿಯರಿಗೆ
ಒಳ್ಳೆ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಬಿಡೂಂತ ನನ್ನ ಮಲತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ.
ತಮ್ಮ ಓದಿ ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಅಲ್ಲಯವರಿಗೆ ನಾನು ಈ ಕುಣಿತ
ಬಿಡೋಲ್ಲ. ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿಹಾಕಿ ಮಾಡೂಂದ್ರೂ ಮಾಡ್ತೀನಿ.
ಶ್ಯಾಮಾ ಸತ್ತುಹೋದಳು-ನಾನು ಸ್ಯಾಲಿ! ಕಾಮ್ ಕರ್ತೀ ಹೂಂ, ದಾಮ್
ಲೀತೀ ಹೂಂ !"

ಡಾಲಿಗೆ ಅವಳ ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟು ನೋವು ಅಡಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

“ಸಮಾಜ್‌ಕೋ ಗೋಲಿ ಮಾರೋ! ಜನ, ಸಮಾಜ ನಮಗೇನು ಮಾಡಿತು? ಹಸಿವಾದಾಗ ಅನ್ನ ಕೊಡ್ತಾ, ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ವಿದ್ದಾಗ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡ್ತಾ, ಇರೋಕೆ ಜಾಗ ಕೊಡ್ತಾ? ನಾವು ಗಂಡಸರೆ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ವೈಬಿಟ್ಟು ಕುಣಿದ್ರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಾಗೆ ಅಂತಾರೆ! ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಸಿಗೆಯಂತೆ ಕಾಣ್ತಾರೆ! ಸಮಾಜ ಏನನ್ನುತ್ತೆ? ಜನ ಏನಂತಾರೆಂತಾ ನಾನು ಯೋಚ್ಚೀನೇ ಮಾಡೊಲ್ಲ ಡಾಲಿ! ಈ ಕಣಕ್ಕಿಳಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮದೇ ಅವ ಸಮಾಜ, ಬದುಕು ಮಾಡ್ಕೋ ಬೇಕು! ನೀನು ಅನನುಭವಿ. ಕಲೀತೀಯಾ ಬಿಡು. ಕಲಿದಿದ್ರೂ ಬದುಕು ಕಲಿಸುತ್ತೆ ಭಂಡತನಾನಾ! ಒಂದು ದಿನ ನಂಜೊತೆ ಬಾ, “ನನ್ನ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರನ್ನ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ- ಅವರು ಎಷ್ಟು ಹಾಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆಂತಾ ನೋಡಿದ್ರೆ ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನನ್ನೊಬ್ಬಳ ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಅವರು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟೇ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿ. ಬದಲಿಗೆ ನಾನು ಯಾವುದೋ ಕಂಪನೀಲಿ ರಿಸಪ್ಸನ್ಸಿವ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀನೀಂತಾ ಹೇಳಿದೀನಿ-ನನ್ನ ಮಲತಾಯಿಯೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೀನಿ-ಆದ್ರೆ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು! ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟ್ರೆ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ದೋಷ ತಗುಲುತ್ತೀಂತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾಳೆ!”

ಡಾಲಿ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಲು ಕಲಿತಳು. ಮೊದಲ ಸಲ ಅದರ ಘಾಟು ಮೂಗು, ಗುಟಲಿಗೆ ಎರಿ ಕೆಮ್ಮು, ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ, ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

“ಪೆಹ್ಲೆ ಏಸಾ ಹೀ ಹೋತಾ ಹೈ. ಕೋಯಿ ಜಾತ್ ನಹೀ-ದೂಸ್ತಾಕೆ ಬಾದ್ ಸಬ್ ಬರಾಬರ್ ಹೋತ್ ಹೈ” ಡಾಲಿ ನಕ್ಕಿದ್ದಳು. ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವ ಶೈಲಿ, ರೀತಿ, ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಲೈಟರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು-ಸೇದುವಾಗ ನಿಲ್ಲುವ, ಕೂಡುವ ಭಂಗಿ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು. “ಇವೆಲ್ಲಾ ಪೋಕಿ ಕಲೀಬೇಕು-ಮಾಡೋ ಒಂದೊಂದು ಕೆಲ್ನದಲ್ಲೂ ಪೋ ಇರ್ಚೇಕು-ಹಂ ಸಬ್ ಪೋ ಗಲ್ಸ್ ಹೈ” ಎಂದಿದ್ದಳು. ಸಿಗರೇಟಿನೊಂದಿಗೆ ಮದ್ಯ ಪಾನೀಯಗಳ ಸೇವನೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಳು.

“ಜಿನ್ ಲೇಲೋ-ಯೇ ಔರತ್ ಕಾ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಹೈ-ಲಿಂಬೂ ಡಾಲ್‌ಕರ್ ಪೀತೋ! ಯೂ, ಸೋಡಾ ಡಾಲ್‌ಕರ್ ಪೀಯೋ!” ಎಂದು ಜಿನ್ ಸೇವಿಸುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು.

“ಬಿಯರ್ ಮತ್ ಪೀಯೋ-ಶುಮ್ ಬಹುತ್ ಫಾಟ್ ಹೋಜಾ ತೀ ಹೈ ಫಿಗರ್ ಅಚ್ಚಾರ್ ಬರ್ನಾ! ವಿಸ್ತಿಯಾ ಬ್ರಾಂದಿ ಬಹುತ್ ಸ್ವಾಂಗ್ ಹೋತಾ ಹೈ!” ಎಂದಿದಳು.

“ಅಗರ್ ಕಸ್ವನುರ್ಸ್ ಆಫರ್ ಕರಾ ಹೈ-ಪೀಯೋ! ತೋಡಾ ಲೇಕರ್ ಸಿಪ್ ಕರೋ.”

ಅವಳೊಡನೆ ಡಾಲಿಯಿದು ದು ಒಂದು ತಿಂಗಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಡಾಲಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಅವಳು ಬೇರೆ ನೈಟ್ ಕಬ್ಬಿಗೆ, ಬೇರೆ ಸಿಟಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಸ್ಯಾಲಿ ಡಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಹೋದಳು.

“ಹೋಸ್ಪಿ ರಬ್ನಾ! ಆದ್ಮಿ ಬಹುತ್ ಖರಾಬ್ ಹೈ, ಕುಚ್ ಲೋಗ್ ಐಸಾ ಹೋತಾ ಹೈ ಓ ತುಮ್ಮೋ ಮಾರ್ ಬೇ ಸಕ್ತಾ ಹೈ ಇಸ್‌ಲಿಯೇ ಎಕ್ ಅಚ್ಚಾ ಲಡ್ಡಾ ಸಾತ್ ರಬನಾ! ಹಮೇಶಾ ರಬನಾ-ತುಮ್ಮೋ ಎಕ್ ಅಚ್ಚಾ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಜರೂರತ್ ಹೈ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗಿದ್ದ ಶಿಂಧಿಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಳು. ಶಿಂಧಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಗಲ್ ಅಡ್ವೈಸರ್ ಆಗಿದ್ದ. ವಿಧುರ. ಮಕ್ಕಳರಲ್ಲ. ಮರುಮದುವೆಯಾಗಲು ಇಚ್ಛಿಸಲಿಲ್ಲ-ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ದುಡ್ಡಿಸೆದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಂಗ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸ್ಯಾಲಿಯ ಪರಿಚಯವಾದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೂ ಅವಳಿಗೂ ನಿಕಟವಾದ ಬಂಧನವಿತ್ತು-“ಗೋಪಾಲ್, ಯೇ ಮೇರಿ ಛೋಟಿ ಬೆಹನ್ ಜೈಸೇ! ಸಂಫಾಲ್‌ಕೆ ದೇಖ್‌ಬಾಲ್ ಕರೋ!” ಎಂದು ಡಾಲಿಯು ಕೈಯನ್ನು ಅವನ ಕೈಲಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ತನ್ನ ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್‌ನನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕಂಡು ಡಾಲಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿತ್ತು.

“ಹಮಾರಾ ಜಿವನ್ ಬಹುತ್ ಬುರಾ ಹೈ, ಇಸ್ಕೋ ಔರ್ ಬುರಾ ಕ್ಯಾಂ ಕರದೂ! ಗೋಪಾಲ್ ಶಿಂಧಿ ಅಚ್ಚಾ ಲಡ್ಡಾ ಹೈ-ಫಿಕ್‌ಮತ್ ಕರನಾ!” ಎಂದಿದಳು

ಸ್ಯಾಲಿ ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ಡಾಲಿಗೆ ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತು. ಬೇರೆ ಜೊತೆ ನರ್ತಕಿಯರೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಯಾರನ್ನೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಯಾಲಿ ಹೋದ ವಾರದ ನಂತರ ಡಾಲಿಗೆ ಬೇಸರ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ನಡೆ ತಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಿರಾಕೆಗಿಡಿಸಿದನ ಬೆರೆಯುವಾಗ ನಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ-

ಚೆಲ್ಲುತನ ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ-ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮುರುಗೇಶನ್ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

“ನೀನು ಗರತಿಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ದಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ಕಸ್ತೂರಿನ ಮನ ತಣಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಿಂಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡೋಲ್ಲ-ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳಿಂದ ನಾನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ-ನೀನು ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆ ಮಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ-ನಾಳೆ ಏನಾದ್ರೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನಿನ್ನ ನಾನು ಈ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲ!”

ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ವಿಮನಸ್ಕಳಾಗಿ ಎರಡು ಗಾಸುಗಳನ್ನು ಕೆಡವಿ ಬಡೆದಿಟ್ಟಳು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮುರುಗೇಶನ್ ಹೇಳಿದ “ಗಾಸು ನಿವೃತ್ತಪ್ಪನದಲತ್, ಆ ಗಾಸುಗಳ ಬೆಲೆ ಗೊತ್ತಾ. ಈ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಯಾವ ಸಾಮಾನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದರೂ ಅದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳೋನಿ.”

ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೈಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡು ಇತರ ನರ್ತಕಿಯರು ಮುಸಿಮುಸಿ ನಕ್ಕರು.

“ಪಾಪಾ, ಹೊಸಬಳು ಯಾಕೆ ನಗ್ತೀರಿ? ಅವಳಿಗನ್ನು ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ನೀತಾ ಎನ್ನುವವಳು ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಸೈನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ-ಅದಕ್ಕೇ ಹಾಗೇ.”

ರಾತ್ರಿಯ ಎರಡು ಸೆಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಟಾಗ ಶಿಂಥೆ ಎದುರಾದ.

“ಯಾಕೆ ಏನಾಯ್ತು?” ಅವನು ಕೇಳಿದಾಗ ಡಾಲಿ ನಡೆದು ದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಶಿಂಥೆ ಅವಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದ. ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಲಾಡ್‌ಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ, ಈ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಬಂದಂಗೆ ಇರೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ ಡಾಲೀ, ಅವುಗಳಿಗೂ ನೇಮ ನಿಯಮಗಳಿರುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಹೊಸದಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರಿಲ್ಲ ಸ್ಯಾಲಿಯಿದು ದೊಂದ ನಿನ್ನ ತೆಂಟೆಗೆ ಬರ್ರಾ ಇರಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಯಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್. ನಿನ್ನ ಗ್ರೀನ್‌ರೂಮಿಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಕುಳಿತು ಹರೆಟುತ್ತೀನಿ-ಕುಡೀತೀನಿ-ನೋಡುತ್ತಾ ಇರು. ಆಮೇಲೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತ!” ಅವಳ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ. ಅವಳನ್ನು ಲಾಡ್‌ವರೆಗೆ

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಲಾಡಿಗೆ ಶಿಂಧೆ ಬಂದಾಗ ಡಾಲಿ ಅದೇ ತಾನೆ ಎದ್ದು ಟ್ರೇ ಕೂಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನು ಬಂದು ಅವಳ ಸಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಾಗ ಡಾಲಿಗೆ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಯಿತು. ಅವಳನ್ನೂ ರಾತ್ರಿಯುಡಿಯಿಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೂ. ಶಿಂಧೆ ಅವಳ ಮಂಚದ ಮೇಲೆಯೇ ಕಾಲ ಚಾಚಿ ಮಲಗಿ, ಸಿಗರೇಟೊಂದನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ಹಾಳೆ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು

“ಓದಿನೋಡು ತೀಯುತ್ತೆ-ಹಾಗೇ ಎರಡು ಬಾಟಲ್ ವಿಸ್ಕಿ ತರಿಸು” ಜೇಬಿನಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು.

ಡಾಲಿ ಅನುಮಾನಿಸಿದಾಗ ಶಿಂಧೆ ನಸುನಕ್ಕು-ಫಾನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ಯಾ? ನಾನೂ ರಿಲಾಕ್ಸ್ ಮಾಡ್ತೀಕೋ....” ಹಾಗೇ ಬಿರಿಯಾನಿ, ಚಿಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕನ್ ತರೋಕ್ಕೂ ಘೇಳು

ಡಾಲಿ ಬೆಲ್ ಮಾಡಿದಳು, ಲಾಡಿನ ರೂಂಬಾಯ್ ರಾಮು ಬಂದಾಗ ಅವನ ಕೈಗೆ ದುಡ್ಡಿದ್ದು ಶಿಂಧೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ತರಲು ಹೇಳಿದಳು.

ಶಿಂಧೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಸೂರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಡಾಲಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಬಂದಾಗ ಸೂರು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಹೇಳಿದ, “ಡಾಲಿ ನಾನೇನು ತ್ರೀರಾಮುಚಂದ್ರ ಅಲ್ಲ-ಸ್ಮಾಲಿಯಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಬರತ್ತೆ ಇದ್ದೆ. ಅವಳು ನಂಗೆ ಸುಖ ಕೊಡತ್ತೆ ಇದ್ದು. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡತ್ತೆ ಇದ್ದೆ. ಅವಳ ಸ್ವಂತ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡತ್ತೆ ಇದ್ದೆ. ಅವಳ ಹಣದ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಫಿಕ್ಸ್ಡ್ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಹಾಕಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಳು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಳಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ಗತಿಯೇನು? ಹಾಗೆ ನೀನೂ ಅಷ್ಟೆ. ನಾನು ಕೇಳಿದ ನ್ನು ಕೊಡು, ನಾನು ನಿನಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗ್ತೀನಿ. ನನಗೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಫೀದವೇ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣು ಲಾಂಛಂದೇ ಎಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಗಂಡೂ ಅಷ್ಟೆ-ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಯಾವ ಗಂಡಸೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೇ ವಾಸಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿ ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣಿನತ್ತ ಹಂದೇ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣಿನತ್ತ ನೋಡದಿದ್ದರೂ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಸರಿಗೆ ಬೆರಕೆ ಜೀವನ ಬೇಕು. ಕೆಲವರು ರಾಜಾರೋಷದಿಂದ ಬೇರೆಯ ಹೆಣ್ಣು ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ - ಹೆಂಗಸರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಡಾಲಿ ಅವನತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು. ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಈ ವೇದಾಂತ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ?

“ಹೆಣ್ಣು ಒಂದು ಲೈಂಗಿಕ ವಸ್ತು ಎಂಬ ತುಚ್ಛಭಾವನೆ ಬರಬರಲೆಂದೇ ವಿವಾಹದ ಕರಾರು ಬಂದುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ಚೌಕಟ್ಟು ರಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ವಿವಾಹದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನ ಸುಭದ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕೈಗೊಂಬೆ ಗಂಡನ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಯಂತ್ರ. ಜೊತೆಗೆ ಸಂಸಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ತಾಯ್ತನ, ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಅತ್ತೆ-ಮಾವ, ಗುರು-ಹಿರಿಯರು ಇವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳ ಲಾಲನೆ-ಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಅವಳು ತ್ಯಾಗಿ. ಅವಳ ತ್ಯಾಗದಿಂದ ಒಂದು ಸಂಸಾರ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನೀನೂ ಸ್ಮಾಲಿಯೂ ತ್ಯಾಗಿಗಳೇ- ನಿಮ್ಮ ತ್ಯಾಗದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇಹದ ಕಾಮನೆಗಳು ಒಳಗೇ ಉಳಿದರೆ ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತವಾಗುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಕಾಮನೆ ಬಯಕೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹೊರದಾರಿ ಅರಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮನೆಯ ಗೃಹಿಣಿ ಪಟ್ಟ ಕೊಡುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಯೋಚಿಸು ಡಾಲಿ.... ನೀನಾಗೇ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಸರಿ-ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ನನಗೆ ಸ್ಮಾಲಿ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ.”

ಡಾಲಿ ಸೈಟ್ ಡೈಸ್ ಮೇಲೆ ಶಾಲೊಂದನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹೇಳಿದಳು. “ನನಗೆ ಗಂಡಸಿನ ಸ್ಪರ್ಶವೆಂದರೆ ಮೈ ಮುಳ್ಳೇಳುತ್ತದೆ. ಗೋಪಾಲ್, ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡಿದಾಗಲೂ ನನಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆ, ಅಣ್ಣ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಿರುವ ಕೀಳುಭಾವನೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ನಾನು ಜಾರಿದ್ದು ನಿಜ-ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಅಣ್ಣ, ನನ್ನ ತಂದೆ! ನನ್ನ ತಂಗಿಯರು ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಅವರವರ ತಪ್ಪುಗಳ ಬಿಸಿ ತಟ್ಟು ಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ! ನನಗೆ ಪುರುಷರ ಆಸೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂತಸವೂ ಇಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಸುಖ ಬೇಕಾದರೆ ನೀಡಬಲ್ಲೆ-ಆದರೆ ನಾನು ಅದರಿಂದ ಸುಖ ಪಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡೆ! ಅಲ್ಲದೇ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ನನಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ! ನಾನಿನ್ನೂ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.”

ಶಿಂಧೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. “ಎಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡು” ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಅದನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡ! ಕರಾರು ಪತ್ರ ಹೀಗಿದೆ ನೋಡು” ಓದತೊಡಗಿದ.

“ಕ್ಯಾಬರೇ ಅರ್ನಿಸ್ಟ್-ಕಲಾವಿದರು ಪ್ರತಿದಿನ ಎರಡು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕು. ರಜಾದಿನ, ವಿಶೇಷದಿನ, ಭಾನುವಾರ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಬೇಕು!”

ಡಾಲಿ ಕುರ್ಚಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು.

“ಕ್ಯಾಬರೇ ವೃತ್ತಿಂಲ್ಲಿರುವವರು ಉಡಿಗೆ, ತೊಡಿಗೆ, ಅಲಂಕಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಶೃಂಗಾರ ಸಾಧನಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೇ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಅವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು....ಅಂದರೆ-ಇಾನು ಇವೊತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಗ್ರೀನೊಂದಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಟ್ಟಿನ ಬಾರಿಸಿಂದ ವಿಸ್ಮಿತರಿಸಿ ಕುಡಿದರೆ ಅದರ ಬೆಲೆ ನೀನು ಕೂಡಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಅತಿಥಿ!” ಶಿಂಧೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಡಾಲಿಯ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

“ಹೆದರಬೇಡಾ, ನಾನೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಶಿಂಧೆ ನಕ್ಕು. “ನಾನು ಹೆಂಗಸು ಕೈಲಿ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಸೋಲ್ಲ! ನೋಡೋ-ಈ ಕರಾರು ಹೇಗಿದೆ, ನರ್ತಕಿಯರು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿನ ಸಂಯಮ ಶಿಸ್ತು, ನಡವಳಿಕೆ ಪರಿಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಮಾಲೀಕನಿಗಾಗಲೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಾಗಲೀ ಕಷ್ಟ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಾರದು! ನೀನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವಳ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡ್ರೆ ಕೆಲವು ಕಳ್ಯಾತೀ. ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರೋದು ಹಣ-ನಾಳೆ ಪ್ರೋಲೀಸ್‌ನವನು ಯಾರಾದ್ರೂ ಮುಖ್ಯೀಲಿ ಒಂದು ಷೋನಲ್ಲಿ ವಲ್ಲಾರಿಟಿಯಿದೆ, ಅಬ್ಬೀನಿಟಿ ಇದೇಂತ ಮಾಲೀಕನನ್ನು ಹಿಡಿದ್ರೆ ಅವನು ಅದರ ತಪ್ಪನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ಈ ಕರಾರುಪತ್ರ ತೋರಿಸಿಬಿಡ್ತಾನೆ. ‘ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ರೂ ಕೇಳೋಲ್ಲ-ನರ್ತಕಿಯರೇ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ’ ಅಂತ ನುಣುಚಕೊಳ್ತಾನೆ-ರೋಚಕವಾಗಿ ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತ ನಿಮ್ಮೆ ಹೇಳ್ತಾನೆ! ಅನ್ನು ತೊಟ್ಟನ್ನೂ ತೂಗ್ತಾನೆ-ಮಗೂನೂ ಜಗುಟ್ಟಾನೆ. ಈ ಕರಾರುಪತ್ರ ಏನಿದ್ದೂ ಮಾಲೀಕನ ಓತದೃಷ್ಟಿಯಿಂಥ ಮಾಡಿರೋದೂ! ಹೋದವರ್ಷ ಈ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಂಕು ಎನ್ನೋಳಿಗೆ ಬ್ರಾ ಪೂರ ಬಿಟ್ಟು ಎಸಿಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿತ್ತು

ಮಾಲೀಕನೇ. ಅವಳು ಹಾಗೆಸದಾಗ ಹೇಗೋ ವಿಜಲೆನ್ನನವರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಮೈಲಾಲೀಕನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರಿದರಿಗೇ ರಿಂಕುವನ್ನು ಕರೆದು ಛೇಮಾಂ ಹಾಕಿ ಅವಳು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಿಟ್ಟು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡ ಗೊತ್ತಾ? ಅವಳು ಒಂದ್ಸಲ ಹೀಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೆಸರು ತೆಗೆಂಡೆ, ಏಜೆಂಟ್ಸ್ ಅವಳು ಬೇರೆ ಕಬ್ಬೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸೋಲ್ಲ-ಒಂದು ವೇಳೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ್ರೂ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಕಾಸು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬ್ಲಾಕ್ ಮೈಲ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅವಳು ಅವರ ಕೈಗೊಂಬೆ ಆಗ್ತಾಳೆ!”

ಡಾಲಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳು. “ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಮಗೇಂತಾ ಏನೂ ಇಲ್ಲವಾ? ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ?”

“ಹಾಗೇಂತಾ ಇಬ್ಬೊ-ಈ ಕರಾರು ನೋಡು, ಕಲಾವಿದರು ಉಡುಗೆ ಗಳನ್ನು ಪೂಜ ಕಳಚುವುದಾಗಲೀ, ಅತಿ ಪಾರದರ್ಶಕ ಉಡುಗೆ ತೊಡುವುದಾಗಲೀ ಮಾಡಬಾರದು-ಉಡುಗೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಮಿತಿಯೊಳಗೇ ಕಳಚಬೇಕು. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿರಬೇಕು-ಒಂದು ವೇಳೆ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ಅವರೇ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರಾಗುತ್ತಾರೆ! ಒಂದು ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಕರಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ನಿರ್ತಿಸಬಾರದು. ಈ ಕರಾರು ಖುಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ರೂ. 500 ದಂಡ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಅದನ್ನು ಓದಿ ಶಿಂಧೆ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕು- “ಕಾನೂನನ್ನು ತಾವೇ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ಜನ: ಕಾನೂನು ಒನ್ ವೇ ಟ್ರಾಫಿಕ್. - ನಿಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೆಸರಿಗೆ ಇಡೊಂದು ಕರಾರುಪತ್ರ ಇದೆಲಾ ಬರೀ ಬಂಡಲ್!”

ಡಾಲಿ - ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತಳು. ತಾನು ಈ ವೃತ್ತಿಗಳೆದುದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೇರಳ ಹಣ ಗಳಿಸಬಹುದೆಂದು! ಆದರೆ ಇದೇನೂ ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೂಮ್ ಬಾಯ್ ರಾಮು ಬಂದು ಖಾಗಿಲು, ಟ್ರಿಕಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಡಾಲಿ ಭಾಗಿಲು ತೆಗೆದಳು. ಅವನು ತಂದಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲು ಜೇಬಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದಾಗ ಶಿಂಧೆ ಅವನನ್ನು ತಡೆದು ಹೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡು. ಚಿಲಿ ಇಬ್ಬೊ. ನೋಡು ಈ ಮ್ಯಾಡಮ್ ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ಬೊ.”

“ಆಗ್ನಿ ಸಾಂ” ರಾಮು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದು ಹೊರಗೆ ಹೋದ.

“ಅವನೇ ಅಷ್ಟೊಂದು ದುಡ್ಡು ಟಿಪ್ ಕೊಡಬೇಡಾ ಗೋಪಾಲ್. ಆಮೇಲೆ ನನ್ನಿಂದಾನೂ ಅವನು ಅಷ್ಟು ಟಿಪ್ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ.”

“ಅದಕ್ಕೇ ನಿಂಗೆ ಅನುಭವ ಕಡಿವೆ ಅನ್ನೋದೂ. ಅವರ ಬುಟ್ಟೀಲಿ ಹಾಕೋಳ್ಳೇ ಇದ್ರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೊಂದ್ರೆಗಳಾಗುತ್ತೆ, ಒಂದೊಂದ್ನಲ ಬೇಕು ಬೇಕೊಂತಾ ಲಾಡ್ ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಭಿಚಾರ ನಡೀತಾ ಇದೇಂತಾ ರೈಡ್ ಆಗೋದುಂಟು. ಮಾಲೀಕರು ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ತಿನ್ನಿಸಿ ಕಳಚ್ಚೋತಾರೆ. ಅದ್ರೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳೋರು ನನ್ನಂತೋರು, ನಿನ್ನಂತೋರು ರಾಮು ಅಂತಹವರು ಇದ್ರೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಚಾವು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರೇ ನಾವು ಬುಟ್ಟೀಲಿ ಹಾಕೋಬೇಕು!” ಶಿಂಧೆ ಎದ್ದು ನಿಂತ.

“ಡಾಲಿ, ರಾತ್ರಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಭೇಟಿಯಾಗ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ನಿಯಮ ಮುರಿಯೋಲ್ಲ ರಾತ್ರಿ ಬಂದೆ ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬಬೇಡಾ. ಪುರುಷರ ಸ್ಪರ್ಶವೆಂದ್ರೆ ಮೈ ಮುಳ್ಳಾಗುತ್ತೇ ಅಂದ್ಯಲ್ಲಾ ಅದು ತಪ್ಪೊಂತಾ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ” ಅವನು ಬಾಗಿಲತ್ತ ನಡೆದ. “ಜೆಕಸ್, ಬಿರಿಯಾನಿ ನೀನು ತಿನ್ನು. ವಿಶ್ವಿ ನನಗೆ ರಾತ್ರಿಗಿರಲಿ.” ಅವನು ರಾತ್ರಿ ಬಂದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ಅವಳ ತಂಟೆಗೇ ಬಾರದೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ವಿಶ್ವಿ ಬಾಟಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದ. “ಗುಡ್‌ನೈಟ್. ನೀನಿವನ್ನಾ ತುಂಬಾ ಹೀಚುಗಾಯಿ. ನನಗೆ ಅನುಭವ ಇರುವವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ.”

ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅವಮಾನವಾದಂತಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಚೂಡೀದಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಸು ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಬರೆ ಉಡುಪುಗಳ ಜೀಲ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟಾಗ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ತಲೆಯತ್ತಿಕೊಂಡು ನಡೆದಳು. “ಈಗ ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ!”

ಅವಳು ಗ್ರೀನ್ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಆಗಲೇ ರೇಖಾ, ರಂಜೂ, ರಿಂಕೂ, ಸ್ವೀಟೀ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗಳೂ ಬಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆರಡಿ ಉದ್ದ ನಾಲ್ಕುಡಿ ಅಗಲದ ಆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದು ದ್ದು ಎರಡೇ ಕುರ್ಚಿಗಳು. ಅವೂ ಜೀರ್ಣಶೀರ್ಣವಾಗಿದ್ದವು. ಗೋಡೆಯ ಒತ್ತಿಗೆ ಇದ್ದ ಕಟ್ಟಿ ಅವರ ಅಲಂಕಾರದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನಿಡಲು ಇವ್ವರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ನರ್ತಕಿಯರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ರಿಂಕು, ಹಾಯಾಗಿ ನೆಲದ

ಮೇಲೆ ಕಾಲುಚಾಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು ನೋದಲು ನರ್ತಕಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರೇಖಾ ನಿಂತೇ ತಲೆಬಾಚಿಕೊಂಡು ಅದೇ ತಾನೇ ಮುಖದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಅಚ್ಚು ನೀಲಿಯ ವಾರದರ್ಶಕದ ಮೇಲುಡುಪಿನೊಳಗಿಂದ ಕುಚಕಟ್ಟುಗಳು, ಪುಟ್ಟದಾದ ಪ್ಯಾಂಟೀ ಥಳಥಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಹಾಲಿನ ಬಣ್ಣದ ಮೈಯನ್ನು ರಿಂಕೂನ್ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಸುಧೀರ್ ಕದ್ದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಎಕಡನೆಯ ನರ್ತಕಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರಂಜು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ತನ್ನ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಪುರುಷರು ಮುಂದೆ ತೆಗೆಯಲು ಸಂಕೋಚ. ಅವಳ ಸಂಕೋಚ ಕಂಡ ಆ ಪುರುಷರು ಎದ್ದು ಹೋಗಿರಲೂ ಇಲ್ಲ. “ರಿಂಕೂ, ವಾಂಟ್ ಎ ಡ್ರಿಂಕ್?” ಸುಧೀರ್ ಕೇಳಿದಾಗ ರಿಂಕೂ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದಳು.

“ವೀ ಆಲ್ ವಾಂಟ್ ಒನ್....ಅಂಡ್ ಎ ಪ್ಯಾಕ್ ಆಫ್ ವಿಲ್ಸ್!”

“ನನ್ನ ಹತ್ರ ವಿಲ್ಸ್ ಫಿಲ್ಟರ್ ಇದೆ” ಸ್ವೀಟಿಯ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಸಿಗರೇಟ್ ಪ್ಯಾಕ್ ತೆಗೆದು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ಅವಳು ಒಂದು ತೆಗೆದು ತುಟಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಕಡ್ಡಿ ಗೀರುವ ಬದಲು ಮುಖದ ಹತ್ತಿರ ಮುಖ ತಂದಾಗ ಅವನೇ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟಿನಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ದಂ ಎಳೆದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿತ್ತು.

“ನಾನು ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ತರ್ತೀನಿ” ಸುಧೀರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ರಂಜು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳು. “ರಿಂಕೂ, ನೀನು ಸ್ವೀಟೀ ಹೊರಗೆ ಹೋಗ್ತೀರಾ? ಅಲ್ಲೇ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ತೋಗೊಳ್ಳಿ. ನಂಗೆ ತಲೆ ನೋವು. ಸಿಗರೇಟಿನ ಹೊಗೆ ಯಿಂದ ನಂಗೆ ತಲೆ ನೋವು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ.” ಅವಳ ಮಾತಿನ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ರೇಖಾ ಗೇಣುಗಿದಳು.

“ನಮ್ಮದು ಹೀನ ಅದೃಷ್ಟ! ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ದೊಡ್ಡದಾದ ಗ್ರೀನ್ ರೂಮಿಲ್ಲ ನಮಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಿಟ್ಟಿಂಗ್ ರೂಮಿಲ್ಲ. ನಾವು ನೋಡಬ್ರೆ ಬಂದೋರೆಲ್ಲಾ ಎಂಟರ್‌ಟೈನ್ ಮಾಡೋರೂ! ಬಟ್ಟೆ ಬದ್ಲಾಯಿಸೋಕ್ಕೂ ಆಗೋಲ್ಲ!”

ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಗಂಡಸರೂ ಎದ್ದಾಗ ರಂಜು ನಕ್ಕಳು. “ಸಾರೀ ಸ್ವೀಟಿ ಹಾರ್ಟ್ಸ್, ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು!”

ಅವಳು ಕನ್ನೆಗೆ ರಂಗು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಳು. ಗಂಡಸರಿಬ್ಬರೂ ಅತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ರಿಂಕೂ, ಸ್ವೀಟಿಯರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. “ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್‌ನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಕುಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಮಾತಾಡಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೇ ಬೇರೆಯವ್ರೂ ಇಲ್ಲೇ ಬರ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಪ್ರೈವಸಿನೇ ಇಲ್ಲ ನಾನು ಇವೊತ್ತು ಹೊಸಾ ಟೆಸರ್ಸ್ ತಂದಿದ್ದೀನಿ. ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ತಾನೇ ಬರ್ಮಾಬಜಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ್ಕೊಂಡೆ. ಸ್ಕಿನ್ ಕಲರ್‌ದೂ!” ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ಹೊರತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಚರ್ಮದ ಬಣ್ಣದೇ ಅದ ಅದು ನವಿರಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಫಲಫಲ ಹೊಳೆಯುವ ನಕ್ಕಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅಂಗೈ ಅಗಲವಿದ್ದ ಅವುಗಳನ್ನು ತೋರ ಮಾಡಿದ ಮೈಯಿಂದ ಅವಳು ಹೇಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ? ಕಾವ್ಯ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡಳು. ಅವಳು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ರಂಜು ತನ್ನ ಉಡಿಗೆ ಕಳಚಿ, ತಂದಿದ್ದ ಬ್ರಾ, ಪ್ಯಾಂಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

“ಅದ್ನ ಹಾಕೊಂಡ್ರೂ ಒಂದೇ ಬಿಟ್ಟ್ರೂ ಒಂದೇ. ಅದ್ರ ಬದ್ಲು ಬರೀ ಮೈನಲ್ಲೇ ನರ್ತಿಸಬಿಡು!” ಸ್ವೀಟೀ ಗೊಳ್ಳನೇ ನಕ್ಕಳು.

ಚಿಕ್ಕ ಸೊಂಟದ, ನೀಳ ದೇಹದ, ನೀಟಾದ ಮಾಟವಾದ ದೇಹದ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ತೋರ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ, ನಿತಂಬ ಕಂಡರೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಎನಿಸಿತು ರಂಜುವಿಗೆ.

“ನಿಂಗೆ ಇದ್ದ ಹಾಕೊಳ್ಳಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ? ನೀನೂ ಅಷ್ಟೆ ಹಾಕೊಂಡ್ರೂ ಒಂದೇ ಬಿಟ್ಟ್ರೂ ಒಂದೇ! ಇವು ನಿನ್ನ ಸ್ತನಗಳು ಪೂರ ಮುಚ್ಚಿ ಬಡುತ್ತೆ, ಅದ್ರ ಬದ್ಲು ಮೈ ತುಂಬಾ ಹಾಕೊಂಡೇ ನರ್ತಿಸಬಹುದು!” ಕೊಂಕಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ರಿಂಕೂ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಆಗಬಹುದಾದ ಜಗಳ ತಪ್ಪಿಸಿದಳು.

“ಆಗೇ ಏಳೂ ಕಾಲು-ಎಳೂವರೆಗೆ ಷೋ ಶುರುವಾಗುತ್ತೆ. ಬೇಗ ಬೇಗ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು, ಸ್ವೀಟಿ, ರೇಖಾ ಒಂದೊಂದು ಪೆರ್ಗ್ ಹಾಕೊಂಡು ಒರ್ತಿವಿ. ಈ ಡಾಲಿ ಹೊಸಒಳು. ಅವಳ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಸಣ್ಣತನ ತೋರಿಸ್ಬೇಡಿ!”

ರೇಖಾ, ಸ್ವೀಟಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ರಿಂಕೂ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ರಂಜೂ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. “ಸ್ವೀಟಿಗೆ ನನ್ನ ಫಿಗರ್ ಕಂಡ್ರೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು. ಅವಳು ಟೆನ್ನಿಸ್ ಕೋರ್ಟ್ ತರಹ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೇ!”

ಕಾವ್ಯ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ತಾನು ಯಾರ ಕಡೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕೈಬೇಲ ತೆಗೆದು ತಾನೇ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಳು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ತನಗೆ ಸ್ಯಾಲಿಯಿದ್ದಳು. ಈಗ ಅವಳ ಬದಲಿಗೆ ಒಂದಿರುವವಳು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ರುಜುಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಳೆಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಎರಡನೇ ಸೋಗೆ ಒರಬಹುದು ಎಂದು ಕೊಂಡಳು. ಈಗ ತಾನು ಈ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಹೋದಿಕೊಂಡು ಬಾಳಬೇಕು ಅವಳಿಗೆ ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಯಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನೀನು ಹೀಗೆ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮುನಿಯಾವ್ರೆ ಈ ವೃತ್ತಿಗೆ ನಾಲಾಯಕ್ಕಾಗ್ಗಿ. ನೀನು ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ, ಅವು ನಿನ್ನ ಕೆಲವು ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ನೋಡ್ಕೊತಾರೆ. ನೀನು ಸಂಪಾಡ್ಕೋ ಹಣ ಉಳಿಸ್ಕೊಬಹುದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲೇ ಅವು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ ತಿರುಗಾಡ್ತಾ ಇರೋದಿಂದ್ರ ಪೋಲಿಗಳು, ಫಂಡ್ರ, ರೌಡಿಗಳು ನಮ್ಮ ತಂಬೆಗೆ ಬರೋಲ್ಲ. ಅವು ನಮ್ಮ ಬಾಡೀಗಾಡ್ಸ್‌ಗಳ ಹಾಗೇ! ಸ್ವಲ್ಪ ವಯ್ಯಾರ ಮಾಡು. ಅವರುತ್ತ ನಗ್ತಾ-ನಗ್ತಾ ಮಾತಾಡು! ಅವರ ಜೊತೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸ್ಲರ್ವ್ ಮಾಡು ಸಾಕು!” ರಂಜು ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. “ನಿನ್ನ ಈ ‘ಪತಿವ್ರತೆ’ತನ ತುಂಬಾ ದಿನ ಇರೋಲ್ಲ!” ಸ್ಯಾಲಿಯೂ ಅವಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. “ಈ ಹಾಳು ವೃತ್ತಿಗೆ ಇಳಿದರೆ ನಾವು ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿಯಂತೆ. ನಮ್ಮನ್ನ ಅಪ್ಪುಶ್ಯರಂತೆ ಕಾಣ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿ ಮಜಾ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಗಂಡಸ್ರು ಬರ್ತಾರೆ-ಅದೇ ಗಂಡಸ್ರು ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮೊತೆ ತಿರಗ್ಗೋಕ್ಕೆ ಹದರ್ತಾರೆ. ಕಡ್ಡು ಒಂದು ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮನೆ ಹೆಂಗಸರುಗಳಂತೂ ನಾವು ರಾಕ್ಷಸಿಯರೂಂತಾನೇ ತಿಳ್ಯೋಂಡಿದಾರೆ! ನಮ್ಮನ್ನ ಯಾರೂ ಕರೆದು ಆದರಿಸೋಲ್ಲ, ಗೌರವಿಸೋಲ್ಲ. ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ವೇಶ್ಯೆಯರಿಗಿಂತ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಮೇಲು. ನಾವು ಬರೀ ಮೈ ತೋರಿಸ್ತೀವಿ. ಅವು ಅದ್ನ ಮಾರ್ಕೊತಾರೆ. ನಾವೂ ಹೆಣ್ಣು, ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣುಗಳಂತೆ ನಮಗೂ ಗರತಿಯ ರಂತೆ ಬಾಳೋಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ. ನಮಗೂ ಗಂಡ, ಮನೆ, ಮಕ್ಕಳು ಸಂಸಾರಾಂವ್ರೆ ಇಷ್ಟ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕೈಹಿಡಿದು ಯಾರು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ತೆವಲು ಕಳ್ಳೊಳ್ಳೋ ತನ್ನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ ನಾಟಕ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋಗ್ತಾರೆ! ನಮಗೆ ನಾವೇ ಶತ್ರುಗಳು, ನಾವೇ ಮಿತ್ರರು. ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ-ಬಳಗ, ಸ್ನೇಹ, ದ್ವೇಷ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ. ನಾವು ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದವರಂತೆ! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪುರುಷ ನರ್ತಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಸೋಹನ್ ಅಂತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಜೊತೆ ಮಿಲಿ ಅಂತಾ ಒಬ್ಬಳು ನರ್ತಕುತ್ಪಲೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನರ್ತಿಸೋದು ಮನ್ಮಥಲೀಲೆ! ಆದ್ರೆ ನರ್ತನದ ಷೋ ಅದ್ಮಲೆ ಅವ್ನ ಮುಖ ಆ ಕಡೆ-ಇವ್ನ ಮುಖ ಈ ಕಡೆ. ಒಬ್ಬರೂ ಕಂಡ್ರೆ ಒಬ್ಬರಿಗಾಗೋಲ್ಲ!”

ಕಾವ್ಯ ಎರಡು ಷೋ ಮುಗಿಸಿ ತನ್ನ ಕೈಜೀಲಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತುರುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮುಖದ ಬಣ್ಣ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ರಂಜು ಹೇಳಿದಳು. “ಡಾಲೀ, ಸೋಹನ್ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಮುಂದಿನ ವಾರದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ‘ಮನ್ಮಥಲೀಲೆ’ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತೆ. ಟಿಂಪ್ಲೇಷನ್ ಅಂತಾ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ ನಾನು ಸಭಿಕರನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಅವನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ, ಹೇಳಿದ. ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳೋ ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವ್ನೇ ಆರಿಸ್ಕೊತಾನಂತೆ. ನನ್ನ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದ ಗೊತ್ತಾ? ನಾನು ತುಂಬಾ ಸೆಕ್ಸಿಯಂತೆ! ಅವ್ನ ಜೊತೆ ನಾನು ನರ್ತಿಸೋ ಚಾನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕರೆ ನಾನು ಕಾಲ್ಸ್ ಒನ್ ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರಿಸ್ವ ಆಗೋಬ್ಬಿದೂ. ಅವನಿಗೆ ದೇಶದ ವಿದೇಶದ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಇದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ-ಡಿಲ್ಲಿ, ಹೈದರಾಬಾದ್, ಮದ್ರಾಸ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ಬೊದೂ. ಅವ್ನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ!”

ರಂಜು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್‌ನೊಡನೆ ಸೋಹನ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನೀಳ ದೇಹದ, ಮುದ್ದು ಮುಖದ ಸೋಹನ್ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಿಂಕು, ರಂಜು ರೇಖಾರತ್ನ ನೋಡಿದ. ಅನಂತರ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಾವ್ಯಳತ್ತ ಹರಿದಿತ್ತು.

“ಷೀ ವಿಲ್ ಡೂ. ನಾಳೆಯಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ!”

ಕಾವ್ಯ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು. “ಇಲ್ಲ, ನಂಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಬರೋಲ್ಲ, ನಾನು ಈಗ ಮಾಡೋ ನರ್ತನ ನನಗೆ ಸಾಕು!”

“ನೀನು ಇವನ್ನೊತೆ ನರ್ತಿಸದೇ ಇದ್ರೆ ನಾಳೆನೇ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡ್ಬಿಡು” ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ. “ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡೋಕೆ ನರ್ತಕಿಯರು

ತಾ ಮುಂದೆ ನಾ ಮುಂದೇಂತಾ ಕ್ಯಾ ನಿಲ್ಲಾರೆ, ಅಂಥವ್ರಲ್ಲಿ ನೀನು ತಲೆಯೆಲ್ಲಾ ಜಂಬ ಮಾಡ್ತೀಯೆ?”

“ಇವಳು ಹೊಸಬಳರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ಇವಳಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ! ಡೋಂಟ್ ವರಿ ಹನೀ. ನಾನೇನೂ ನಿನ್ನ ತಿಂದುಹಾಕಿಬಿಡೋಲ್ಲ. ಸಂಜೊತೆ ನೀನು ಕ್ಲಬ್ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ ನಿನ್ನ ದೇಶ ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿಸಿಬಿಟ್ಟೀನಿ. ಸಿಂಗಪೂರ್, ಹಾಂಕಾಂಗ್ ಗೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ”

ಆದು ಯಾವುದೂ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ ತಾನು ಈ ಸೋಹನ್ ನಿಂದ ಕೇಗಾದರೂ ಪಾರಾಗಬೇಕು. ಸಂಭೋಗದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನೃತ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಾವ ಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಆ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ತಾನು ನರ್ತಿಸಬಾರದು! ಆದರೆ ನರ್ತಿಸದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ರದ್ದಾ ಗುತ್ತದೆ

“ನಾನು ಆ ನೃತ್ಯ ನೋಡಬೇಕಲ್ಲಾ, ನೋಡದೇ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ! ನನಗೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲಾ!”

“ಅದೇನು ಮಹಾ, ನಾಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಫಸ್ಟ್ ಷೋ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ. ನಮಗೂ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಅರ್ಥಗಂಟಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ, ಮಿಲಿಯ ನೃತ್ಯ ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆಷನ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡಬಹುದು!” ಸೋಹನ್ ಅಹ್ವಾನಿಸಿದ.

ಆಗಲೆಂದು ಕಾವ್ಯ ಒಪ್ಪಿದಳು. ತಾನು ಅವನೊಡನೆ ನರ್ತಿಸಲು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ದಿನ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲಾ, ಬಿಸುಬ ದೊಣ್ಣೆಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ನೂರುವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು ಎಂದಂತಾಯಿತು!

ಮಿಕ್ಕ ನರ್ತಕಿಯರಿಗೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನದವರೆಗೆ ಅವಳು ಕಾದಿರುವಳಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಆತಂಕ.

“ಎಂತಹ ಚಾನ್ಸ್ ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ ಗೊತ್ತಾ? ನಾನಾಗಿದ್ದೆ ಕೂಡೆ ಒಪ್ಪಿಬಿಡ್ತಾ ಇದೆ. ಮಿಲಿ ಇವನೊತೆ, ಸಿಂಗಪೂರ್, ಹಾಂಕಾಂಗ್, ಮಾಸ್ಕಾಟ್, ಒರೊತ್ ಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಬಂದು, ಅವು ಆಗಿ ಒಂದು ಬಗ್ಗೆ ಕಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಡಿವಾಂಡ್ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಕ್ಲಬ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ್ತಾರೆ. ಅವಳಿಗೆ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಪ್ಲೇನಿನಲ್ಲೇ ಓಡಾಡ್ತಾಳೆ. ಅವಳತ್ರ, ಎಂತೆಂತಹ ಟೀಸಿಂಗ್ ಡ್ರೆಸ್ ಗಳಿವೆ ಗೊತ್ತಾ?” ರಿಂಕು ಹೇಳಿದಳು.

ಆಗಲೂ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅದು ಆಕರ್ಷಕವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಅವಳಿಗಿರೋ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಗಳಿಂದ ಅವಳ ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವಳ ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಭಾರಿ ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದಳು. ಈಗ ಅವಳು ನರ್ತಿಸೋದೂ ಬಟ್ಟೆ ಟ್ಟಿರೋದಿಂದ ಸೋಹನ್ ಒಳ್ಳೆ ಪಾರ್ಟ್‌ನರ್‌ನ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇರೋದು. ಕೆಲವು ಫಿಲಮ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಯಾವೋ ಮ್ಯೂಸಿಕ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕೊಂಡು ಮದ್ಯೆ ಮಾಡೋತಾಳಂತೆ!" ರೇಖಾ ದನಿ ಸೇರಿಸಿದಳು.

"ಹೂಂ, ಮಾಡೋಳ್ಳಿ ಬಿಡು. ಸಾಲ್ವ ದಿನ ಮೆರೆಸಿ ಕೈ ಕೊಡ್ತಾನೆ. ಅವನ್ನೇ ಆಗೇ ಮದ್ಯೆಯಾಗಿ ಮಕ್ಕೂ ಇದ್ದಾರಂತೆ. ಅವಳಗೂ ಮೂವತ್ತೈದು, ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಗ್ತಾ ಬಂತು! ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನ ಕುಣೀತಾಳೆ!"

ಯಾರೂ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ತಾನಾಗಿ ನೋಡದೇ ಯಾವುದನ್ನು ನಂಬಬಾರದು ಎನ್ನು ಸಿತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ತನ್ನ ಐಟಿನನ್ನು ಮುಂಚೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಸೋಹನ್ ಮಿಲಿಯೊಡನೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಶ್ಯಾಂಗ್ರಿಲಾ'ಗೆ ಹೋಗಬಾಗ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೋಗಲು ಅಳುಕಿದಳು. ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದರೂ ಸಭ್ಯನಾಗಿರುವವನು ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಪಂಪುಕಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಳು. ಅವನು ನಸುನಗುತ್ತಲೇ ಬಂದ.

೧೦

ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ ನಿಂಗೆ ಅನುಭವಸಾಲದೂಂತಾ. ನೀನು ನನ್ನ ಶ್ಯಾಂಗ್ರಿಲಾಗೆ ಕರೊಂಡು ಹೋದ್ರೆ ಸೋಹನ್ ಖಂಡಿತಾ ನಿನ್ನ ಒಪ್ಪೋಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನಿನ್ನ ಶ್ಯಾಂಗ್ರಿಲಾವರೂ ಕರೊಂಡೋದಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಒಳಗೆ ಬರೋಲ್ಲ ಹೊರಗೆ ನಾನು ಕಾಯ್ತು ಇರ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಸೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಡು "

ಅಷ್ಟಾದರೂ ಜೊತೆಗೆ ಬರಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

ಕಾವ್ಯ, ಶಿಂಧೆ ಇಬ್ಬರೂ ಶ್ಯಾಂಗ್ರಿಲಾಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಮೊದಲ ಸೋ ಅದೇತಾನೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಕಾವ್ಯ ಹೆದರಿ ಕೊಂಡಾಗ ಶಿಂಧೆ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ.

“ಅರ್ಧ ಮುಳುಗಿದ ಮೇಲೆ ಚಳಿಯೇನು, ಮಳೆಯೇನು ! ಹೋಗೂ ಹೋಗು ಇವೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಈಜುವ ಕೊಳಗಲೇ !”

ಕಾವ್ಯನ ಮುಖ ನೋಡಿ ನಕ್ಕ. “ಹೆದರಬೇಡಾ. ನಾನೆಲ್ಲೂ ಹೋಗಲ್ಲ-ಇಲ್ಲಿ ರೆಸ್ತೂರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಏನಾದ್ರೂ ಕುಡೀತಾ ಇರ್ತೀನಿ.”

ಕಾವ್ಯ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು. ಯಾರೂ ಅವಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಬರುವಳೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಸೋಹನ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದ. ಅವನು ಚೂಡೀದಾರ್ ಷರವಾಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಗ್ರೀನ್ ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಮೇಕಪ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಿಲಿಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ. ನೋಡಲು ಒಹಳ ಸುಮಾರಾಗಿದ್ದ ಮಿಲಿ ಅದು ಹೇಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದಳೆಂದು ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು. ತೆಳ್ಳಗೆ, ಬೆಳ್ಳಗಿದ್ದ ಅವಳ ಮೈಮಾಟ ಒಹಳ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು.

“ಮಿಲಿ ಇವಳೇ, ನಿನ್ನ ಬದುಕು ತೋಗೊಬೇಕೊಂತಿರಿಸಿ. ಇವಳು ಡಾಲಿ ಆದ್ರೆ ನಾನು ಇವು ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸ್ತೀನಿ. ‘ರೆತಿ’ ಅಂತ ಇದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗುತ್ತೆ !”

ಮಿಲಿ ಕಾವ್ಯನತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳು. ಅವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಯಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಹಲೋ, ಸೋಹನ್ ನಿನ್ನ ಚೂಡ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ....ಸೋಹನ್, ಇನ್ನೂ ಹೀಗೇ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಡ್ರೆಸ್ ಚೇಂಜ್ ಮಾಡೋಲ್ತಾ?” ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ನರ್ತಕಿಯರು ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮಿಲಿ, ಸೋಹನ್ ಇಬ್ಬರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ರೂಮಿದ್ದು ಕಾವ್ಯಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

“ಇವು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನೂ ಈ ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಹೋಸಬಳು !” ಸೋಹನ್ ಒಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ನಕ್ಕ. “ನಾನು ಇವಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಟ್ರೈನ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರಿಸಿ ಓಜುರಾಹೋದಿಂದ ಕೆಲವು ಫೋಟೋಸ್ ತಂದಿದ್ದೀನಿ. ಆ ಫೋಸಸ್ ತುಂಬಾ ಜೋರಾಗಿದೆ ! ಅಲೇ ಬೇಲೂರು, ಹಳೇಬೀಡು ಮದನಿಕೆಗಳಂತೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಸ್ಬೇಕೊಂತೆ

ಇದ್ದೀನಿ” ಅವನು ಮಿಲಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಮಿಲಿ ನಸುನಗುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯಳ ಕೈಕುಲುಕಿದಳು.

“ಆಲ್ ದಿ ಬೆಸ್ಟ್. ನನ್ನದು ಸೋಲೋ ಒಂದು ಐಟಂ ಇದೆ. ಮುಡಿಸಿ ಬರ್ತೀನಿ. ಕೊನೇಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರದೂ ‘ಟೆಂಪ್ಲೇಷನ್’ ಇರೋದು.”

ಅವಳು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೇಲುಡಿಗೆ ತೆಗೆದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮೈ ಚಳಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಕುಜತೋಟ್ಟುಗಳನ್ನು, ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟುವಂತಿದ್ದ ಗುಲಾಬಿಯ ಹೂವುಗಳಂತಿದ್ದ ಕಟ್ಟು, ಕಿಬ್ಬೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ದೊಡ್ಡ ಎಲೆಗಳಾಕಾರದ ಪ್ಯಾಂಟಿಗಳು ಇಷ್ಟೇ ತೊಟ್ಟು ಹೇಗೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ! ಮಿಲಿ ಅದರ ಮೇಲೊಂದು ಪಾರದರ್ಶಕವಾದ ಕೇಪನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಳು. ಸೋಹನ್ ಅವಳತ್ತ ನಿರ್ವಿಕಾರನಾಗಿಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

“ಮಿಲೀ, ನಿನ್ನ ಹೊಕ್ಕಳ ಹತ್ತಿರ ಸುಕ್ಕುಗಳು ಕಾಣಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಟಚ್ ಅಪ್ ಮಾಡಿಕೋ!” ಶಾನೇ ಎದ್ದು ಫೌಂಡೇಶನ್ ಕ್ರೀಂ ಹಚ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣ ಸವರಿ, ಪೌಡರ್ ಸಿಂಪಡಿಸಿದ.

“ನನ್ನ ಬ್ರಾ ಇನ್ಸೊಲ್ವ ಬಿಗಿ ಮಾಡ್ತೀಯಾ!” ಮಿಲಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ ‘ಬ್ರಾ’ನ ಹುಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿ ಮಾಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಮಿಲಿ ಅನಂತರ ತನ್ನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ತೆಗೆದು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಸಣ್ಣ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದು ಕಣ್ಣೊತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಅದು ಅವಳ ಪ್ರಿಯಕರನಿರಬೇಕೂ ಎನಿಸಿತು ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ. ಆದರೆ ಅವಳು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಒಳಗಿಡುವಾಗ ಅದು ಪೂರಾ ಗೋಚಾರವಾಯ್ತು. ಅದು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ ಫೋಟೋ. “ಇದನ್ನ ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ್ರೂ ಮರೆಯೋಲ್ಲ” ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಿಲಿ ಒಳಗಿಟ್ಟಳು. “ಇದು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ನನ್ನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೆ!”

ಹೊರಗೆ ನೃತ್ಯವೊಂದು ಮುಗಿದುದು ತಿಳಿದ ಮಿಲಿ ಹೊರಗೆ ನಡೆದಳು.

“ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀನೂ ನೋಡು ಬಾ. ಆ ಕಾರ್ನರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡ್ರೆ ಕಾಣುತ್ತೆ”

“ನಾನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ-ನೀನು ಹೋಗು” ಸೋಹನ್ ಹೇಳಿದ.

ಮಿಲಿ ವೇಡಿಕೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಹೆಸರನ್ನು ಘೋಷಿಸುತ್ತಲೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಂದ ಕರತಾಡನ ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತು. ಕೆಲವರಂತೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಕೈ ಬೀಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳತ್ತ ಚುಂಬನಗಳನ್ನು

ತೂರಿದರು. ಒಬ್ಬನಂತೂ ಮಿಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವೇದಿಕೆಯತ್ತಲೇ ಧಾವಿಸಿದ ಮಿಲಿ ಮೇಲೊದಿಕೆ ತೆಗೆದಾಗ ಆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ತಿರುಗುವ ದೀಪಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅತ್ಯಂತ ಜೆಲುವೆಯಂತೆ ಕಂಡಳು. ಹತ್ತಾರು ಜನ ಅವಳತ್ತ ಧಾವಿಸಿದರು. “ಮಿಲೀ, ಮಿಲೀ”. ಸ್ವಾವರ್ಧ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕಾಯ್ತು. ಅವಳು ಮೈ ಕುಲುಕಿಸಿ, ರೋಚಕ ಭಾವ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಹುಚ್ಚಿದ್ದು ಕಾಣದರು. ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರಿದ. “ನೋಡೂ, ಎಷ್ಟು ಮೈ ಮರೆತು ನರ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸೀ ಈಸ್ ಎ ಗ್ರೇಟ್ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್!” ಅವಳು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಟ್ಟುಗಳೂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಡುತ್ತವೋ ಎಂಬ ಭಯ ಕಾವ್ಯಗಳಾಗಿತ್ತು. ಅರ್ಧ ನರ್ತಿಸಿ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮಧ್ಯೆ ನಡೆದು ಹೋದ ಮಿಲಿಯ ಕೃಪವಂದವರು, ಕೃಮುತ್ತಿಟ್ಟವರು, ಸೊಂಟ, ಹೊಟ್ಟೆ ಸವಂದವರು, ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೆತ್ತಿಸಿದವರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಲ್ಲ.

“ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪು. ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಆಗುತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾ?” ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಸೋಹನ್ ನಕ್ಕ.

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಹೋಕ್ಸ್. ಇಲ್ಲಿ ಬರೋ ವಿಜಲೆನ್ಸ್‌ನವರಿಗೂ ಅದು ಗೊತ್ತು. ಕೈಬಿಸಿ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ತಿಂದೂ-ಕುಡ್ತೂ ಮಜಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಶ್ಯಾಂಗ್ರಿಲಾನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಸುರಿಯೋಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮಿಲೀನೇ ಗೊತ್ತಾ? ನಾನೂ-ಅವ್ವೂ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಡೋ ನೃತ್ಯ ನೋಡುವಿಯಂತೆ ಇರು. ಒಂದ್ಬೇಕೆ ನಮ್ಮನ್ನ-ಕ ಬಿಬ್ಬನ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್‌ನ ರಾಂಡ್ ಆಪ್ ಮಾಡಿದ್ರೂ ಹೇಗೆ ಶಪ್ಪಿಸ್ಕೋ ಒಹುದೂಂತಾ ಗೊತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ತರಹ ಪಬ್ ಸಿಟಿಯಾಗುತ್ತೆ!”

ಮಿಲಿ ಮತ್ತೆ ವೇದಿಕೆಯೇರಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ-ಮಾಡುತ್ತಾ ತಾನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚತೊಡಗಿದಾಗ ದೀಪಗಳು ಫಕ್ಕನೆ ಅರಿದವು. ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡವು. ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಎದೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಚತೊಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದಳು. ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ನುಗ್ಗಿದರು. ತಾನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದ್ದ ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಮೈಗೆ ಹೊದಿಸಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಪ್ಯಾಂಟಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚತೊಡಗಿದಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಹುಚ್ಚಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಬಾಟಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮದ್ಯವನ್ನು ಕೈಲಿಹಿಡಿದು ಒಂದು ಎತ್ತಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸುರಿದೇಬಿಟ್ಟ. ಬೆಳಕಿನ ಕಣ್ಣುಮುಚಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಂಟಿಯನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿಸೆದು ಮೈಯನ್ನು ಪಾರದರ್ಶಕ ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮಿಲಿ ಕೈ ಬೀಸಿ, ಒಳಗೋಡಿ ಬಂದಳು. ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಲವರು ಓಡಿ

ಬಂದರು ಮಿಲಿ ಒಳಗೆ ಬಂದವಳೇ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತಳು. ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರನೊಬ್ಬ ಅವಳತ್ತ ಬಂದ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಸ್ಕ್ರೂಪ್ ತೆಗೆತೀನಿ."

"ಹೀಗಲ್ಲಾ, ನಾನು ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ ಬರ್ತೀನಿ, ತೆಗೆವಂತೆ" ಧಡಾರನೆ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಕಾವ್ಯ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ಮಿಲಿ ಅಚ್ಚಗೊಂಪಿನ ಷಿಫಾನ್ ಸೀರೆಯುಟ್ಟು ಮೈತುಂಬಾ ಸರಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುವುಟ್ಟು ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ಸೋಹನ್ ಕಾವ್ಯಳ ಕೈಅಡುವಿದ. "ನೋಡಿದ್ಯಾ?"

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಕಸವಿಸಿಯಾಯಿತು. ತಾನೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ದೇವರೇ ಗತಿ!

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮಿಲಿ, ತನ್ನ ನೊದಲಿನ ಉಡುವು ಕಳಚಿ, ಸೋಹನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನೃತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಒಳ ಉಡಿಗೆ ತೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ತಿಯವಾಗಿ ಕರೆದಳು.

"ಬಾ, ಏನು ತೋಗೋತೀ? ನನ್ನ ಗೆಸ್ಟ್ ಆಗಿರು ಇವೊತ್ತು!"

"ಇಲ್ಲ ಈ ಷೋ ಆದ್ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೋಗಬೇಕು. ನನ್ನ ದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಷೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಾಪಸ್ ಹೋಗಬೇಕು! ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಟಿಂಪ್ಲೇಷನ್ ನೋಡಿ ಹೋಗ್ತೀನಿ."

"ಸೋಹನ್, ಎರಡು ಲೋಟಿ ಫ್ರೂಟ್‌ಜ್ಯೂಸ್ ಆದ್ರಾ ಹೇಳು." ಸೋಹನ್ ಆಗಲೇ ತನ್ನ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೇ ನಾಚಕೆಯಾಯಿತು. ತುಂಡು ಕಡುಗೊಂಪಿನ ಚಡ್ಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಏನನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶಾಲವಾದ ಎದೆ, ಅವನ ಮೈ, ಸೊಂಟ, ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಮೈಯನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಲು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೇ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ಇವನು ದೇಹವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ! ಮಿಲಿ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಕೂಗಿದಳು. "ರಾಜಾ, ಎರಡು ಜ್ಯೂಸ್ ನನ್ನ ಅಕೌಂಟಿನಲ್ಲಿ!" ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಾದುಹೋದ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಬೇರರ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಸೋಹನ್ ತನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಕಪ್‌ಗಾಗಿ ಅಚೆಕಡೆಯಿದ್ದ ಕನ್ನಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಿಲಿ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು. "ಸೋಹನ್‌ನ ಮಾತ್ರ ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ. ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ಗಳಿವೆ. ಅವನನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡ್ರೆ ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯಾನೇ

ಹಾಳುಮಾಡಿಬಿಡ್ತಾನೆ! ಅವನಿಗೆ ಷೋ ಒಂದೇ ಮುಖ್ಯ. ಯಾವ ಹುಡುಗಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ ಚೆಲುವಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗುವವನಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಷ್ಟು ಚೆಲುವೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. 'ಷೋ ಮಾಡು, ಹಣ ಗಳಿಸು' ಇಷ್ಟೇ ಅವನ ಧ್ಯೇಯ!"

"ಮಕ್ಕಳಿಷ್ಟಾ? ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾ?" ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದಳು.

"ಹುಂ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಿವೆ, ಒಂದು ಗಂಡು, ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೀನು ನೋಡಬೇಕು! ಸತೀಸಾವಿತ್ರಿಯಂತಿದ್ದಾಳೆ!" ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ನಂಬಲೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

"ಸೋಹನ್‌ಗೆ ಏನಿಷ್ಟ ರೂ ತನ್ನ ಷೋ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಬೇಕು! ತನಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕು, ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದಿತೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಯಾಚ್ ಬಾಟಲ್‌ಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಸೆದುಬಿಟ್ಟ. ನಿನ್ನ ನಾನೇ ಮದ್ಯೆ ಆಗ್ರೀನಿ ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಹೆಂಡ್ತಿಯಾಗಿರು. ನನ್ನ ಜೊತೆ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಯಾರೂ ನರ್ತಿಸೋಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದ. ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೇನೋ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಡಾಗಂತ ಅವನ ಆ ಮುಗ್ಧ ಹೆಂಡತಿಯ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಿಸಲಾರೆ. ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಹೊರಟುಹೋಗ್ರೀನೀ ಅನ್ನೋ ಕೋಪಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿರೋದು." ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೋಹನ್ ಪೂರಾ ತಯಾರಾಗಿ ಬಂದ. ಬೇರರ್ ತಂದಿತ್ತ ಜ್ಯೂಸನ್ನು ಮಿಲಿ ತಾನೊಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಕಾವ್ಯಳಿತ್ತಳು. ಸೋಹನ್ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕ.

"ಆಗೇ ನನ್ನ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಾ ಮಿಲಿ?"

"ಇಲ್ಲ, ನೀನು ಷೋಗೆ ಮುಂಚೆ ಕುಡಿಯೋಲ್ಲ. ಅದ್ದೇಲಿತಾನೆ ಕುಡಿಯೋದೂ? ಅದು ಅಲ್ಲೇ ನಿನಗೆ ಈ ಸಾಫ್ಟ್‌ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಕು!"

"ನೀವು ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡಸರನ್ನು ಬಕ್ರಾಂತಾ ತಿಳಿಯೊಡ್ಡಿರಾ?" ಮಿಲಿಯು ಕೆನ್ನೆ ತಟ್ಟಿದ. "ನನಗೆಲಾ ಗೊತ್ತು, ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮಸ್ಕಾ ಹೂಡೆಯೋಕೇ ನೀನು ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಕೊಡ್ತಿರೋದೂ! ಷೋ ಅದ್ದೇಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಾನು ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ! ಕಮ್ ಆನ್ ವಿ.ಲಿ, ಡಿವೈನ್ಸ್ ಆನ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಸ್ವೇಜ್‌ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಬಿಡೋಣ."

ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಗೇಣುಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ

ಮಿಲಿ ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. “ಕಾವ್ಯ ನೀನಿಲ್ಲೇ ಇದು. ಈ ಏಟಂ ಆದ್ಮಿಲೆ ಅಲ್ಲಿರೋ ಯಾವ ಗಂಡನ್ನೂ ಸಂಯಮದಿಂದಿರೋಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಲೇ ಎಗಂಬಿಟ್ಟಾರೂ!” ಮಿಲಿ ನಕ್ಕು ಹೊರಟಳು.

“ಏಡೇ ನಿಮಿಷ, ಬಂದ್ವಿಡ್ವೀನಿ” ಸೋಹನ್ ಹೇಳಿ ಹೊರಟ.

ಮರೆಯಲೇ ನಿಂತು ಕಾವ್ಯ ನೋಡಿದಳು ಮಿಲಿಯ ಅತಿ ನಗ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ವೇಡಿಕೆಯ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಮಿಲಿ, ಸೋಹನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸರ್ಕಸುತ್ತಿದ್ದು ತು ನೋಡಿ ಅವಳಿಗೆ ತಲೆ ಸುತ್ತಿಬರುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಜ್ವಲಿತ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮಿಲಿ ಬಂದಾಗ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದ ಸೋಹನ್ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಬಂದ. ಅವಳನ್ನ ಪಿ ಅವಳ ಒಂದೊಂದೇ ಮೇಲಿಡುಗಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದ. ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಿಲಿ ಅವನಿಗೊತ್ತಿಕ್ಕೊಂಡು ನಿಂತೇ ಅವನ ಕತ್ತು ಮೈ ಸವರುತ್ತಿದ್ದಳು ಮುಂದೆ ನಡೆದ ಕಾಮಕೇಳಿಯನ್ನು ಅವಳು ನೋಡಲಾರದೇ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಳು. ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲಾ ಬೆವತ್ತು ಹೋಯಿತು. ಹೊರಗೆ ಕೇಕೇ, ಚಪ್ಪಾಳೆ, ಕೂಗಾಟ, ಜೀರಾಟ ಕೇಳಿದಾಗಲೇ ಅವಳು ಕಣ್ಣೆರೆದದ್ದು, ಮಿಲಿಯತ್ತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೋಹನನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಿಲಿ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಗದೇ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬಂದಳು. ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಬರದಂತೆ ಸೋಹನ್ ನಿಂತಿದ.

“ಷೋ ಆಯಿತಲಾ! ಹೋಗಬಹುದು! ಗುಡ್‌ನೈಟ್. ನಾಳೆ ಮತ್ತೆ ಬನ್ನಿ ನೋಡುವಿರಂತೆ!”

ಮಿಲಿಯ ಹೊತೆಯೇ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಬಾಯಿಕಟ್ಟಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ತಾನೇಕೆ ಈ ಕೂಪದೊಳಗೆ ಬಂದುಬಿದೆ!

“ಹೇಗಿತ್ತು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸೃಷ್ಟಿ?” ಮಿಲಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಮಾತು ಬದಲಾಯಿಸಿದಳು.

“ಆಗೇ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಹೊರಡಬೇಕು!”

“ತಾಳು ಸೋಹನ್ ಬರ್ರಾನೆ! ಒಬ್ಬೇ ಈಗಿಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಿ?”

ಸೋಹನ್ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಮಿಲಿ ಕಿಲಕಿಲನೆ ನಕ್ಕಳು. “ನೋಡು ಈ ಹುಡುಗಿ ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಮೊದಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡು.”

ಸೋಹನ್ ಹಾಯಾಗಿ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಕುಳಿತ “ತಾಳು ನನಗೆ ಸಾಕಾಗಿಹೋಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೆಗ್ ಹಾಕಲೇಬೇಕು!” ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರು

ವಂತೆಯೇ ರಾಜು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೋಡಾ ಬಾಟಲು ಒಂದು ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕಾಚ್ ತಂದಿದ್ದ.

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಕಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಮರಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಮರಗಟ್ಟಿಹೋದಂತಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೆ ಈ ಸೋಹನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮಿಲಿ ನರ್ತಿಸುವಂತೆ ನರ್ತಿಸುವುದು? ತನಗದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವನಿಂದ ತಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾನವನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಸೋಹನ್ ತಾನೇ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಒಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ವೆಲ್ಲನೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದಳು.

“ಬೇಡಾ, ನನ್ನ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಹೊರಗೆ ಕಾದಿದ್ದಾನೆ ಗುಡ್‌ನೈಟ್” ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮುನ್ನ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ಶಿಂಧೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾದಿದ್ದ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಹೇಳಿದಳು.

“ನೀವು ನಂಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಒಂದು ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿಲ್ಲೇನೇ!”

“ನಾನಿರೋದೇ ಅದಕ್ಕೆ, ಏನೇಳು” ಶಿಂಧೆ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನು ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ಅಂತಹ ಅಸ್ಥಿವಾದ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಲಾರೆ. ಅವನು ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ!”

“ಅದಕ್ಕೆಲಾ ಉಪಾಯ ಆಮೇಲೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ನಿಂಗೆ ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲಾ ತಾನೇ? ಮಿಕ್ಕದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಬಿಡು.”

“ಅವನು ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಅವನನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಂತ ಮಿಲಿ ಹೇಳಿದಳು.”

“ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಗದೇ ಇರೋದು ಯಾವೂ ಇಲ್ಲ! ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆ ಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ!”

ಶಿಂಧೆ ಅವಳಿಗೆ ಅಭಯವಿತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ದಿನದ ಎಲ್ಲಾ ಐಟಿಂಗ್‌ಗಳೂ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಸಹ ನರ್ತಕಿಯರೆಲ್ಲಾ ಅವಳನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಸುರಿದರೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲೇ ಅಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಲಾಡ್ಜಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಲು ಸನ್ನದ್ಧಳಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಬಂದು ಅವಳಿಗೊಂದು ಕಾಗದ ಕೈಗಿತ್ತ. ಕಾವ್ಯ ಓದಿದಾಗ ಅವಳೆದೆ ನಡುಗಿತು. “ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ನರ್ತಿಸಲು ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು!” ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಸೈಂಪ್ರೈಟರ್‌ನ

ಸಹಿಯಿತ್ತು. ಅದೊಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣತಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎರಡೂ ಇತ್ತು. ಕಲ್ಲಬ್ಬಿನಿಂದ ಶಿಂಧೆಯೊಡನೆ ಕೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ.

“ಇದ ರೊಂಬ ಫಸ್ಟ್ ಕಾಸ್ ಚಾನ್ಸ್ ಡಾಲಿ, ಇಪ್ಪೈವೇ ಆಮಾ ಅನ್ನುವಿಡು. ಇಪ್ಪೈವೇ ಪದಿನಂಜಿ ಆಯಿಲ ರೂಪಾಯಿ ಕ್ಯಾಷ್ ಕೊಂಡುವರೆ!”

ಶಿಂಧೆ ಅವನನ್ನು ತಡೆದ “ಅಡಾ, ಸುಬ್ರಮಣಿ ಉನ್ನ ಕಮಿಷನ್ ಎವಳ?”

ಸುಬ್ರಮಣಿ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದ. “ಆಯಿಲ ರೂಪಾಯಿ!”

“ಇಂದಾ” ಶಿಂಧೆ ಅವನ ಕೈಗೆ ನೋಟುಗಳನ್ನು ತುರುಕಿದ. “ನೀ ಪೋ, ಡಾಲಿಕಿ ಒಡಂಬು ನಲ್ಲಯಿಲ್ಲೆ!”

ಸುಬ್ರಮಣಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರದ ಘಾಣೆ, ಸಂಜ್ಜೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

“ಅಪ್ಪಡಿಯಾ? ಪಾವಂ! ನಾ ವರೆ ಸಾಲ್, ನಾವರೇ ಡಾಲಿ” ಜೇಬಿಗೆ ಹಣ ಇಳಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದ.

“ಇವರೆಲ್ಲಾ ಜಿಗಣೆ ವಂಶದವರು! ನಕ್ಷತ್ರಕರು!” ಕಾವ್ಯ ಗೋಣಗಿದಳು.

“ಶಿಂಧೆ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್‌ನಿಂದ ಹುಕುಂ ಆಗಲೇ ಬಂದಿದೆ.”

“ಬರಲಿ ಬಿಡು, ನಾಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ವಾರ ನೀನು ಲಾಡ್ಜಿನ ರೂಮು ಬಿಟ್ಟು ಬರೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ. ನಿಂಗೇ ದಫಾರ ಎದ್ದಿರುತ್ತೆ!”

೧೧

ತಕ್ಷಣ ಅವನು ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೂ ಅರ್ಥವಾದಾಗ ಕಾವ್ಯ ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟಳು. “ಸ್ಯಾಲಿ ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನನಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದ್ದು!”

ಶಿಂಧೆ ನಸುನಕ್ಕ. “ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ನಾನು ಫೀಸು ವಸೂಲು ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಸ್ಯಾಲಿ ಹೇಳಿರಬೇಕಲ್ಲಾ!”

ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯುವುದಾಗಿ ಅವನತ್ತ ನೋಡಿದಳು. “ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತೆ, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಫೀಸನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.”

“ನಾಳೆ ಬಂದು ನಾನೇ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವಸರವಿಲ್ಲ, ಒಂದುವಾರ ಟೈಂ ಇದೆಯಲ್ಲಾ. ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ತೀರಿಸಿದರಾಯ್ತು!”

ಅ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಶಿಂಧಿಯ ಸ್ನೇಹವೇ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಮೇಲೆನಿಸಿತು. ನೂರಾರು ಜನರ ಮುಂದೆ ಅಸಭ್ಯವಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಒಬ್ಬ ನನ್ನು ತಾನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರಾಯ್ತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಶಿಂಧಿ ಹೋಗಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ. “ಹಾಲಿಗೆ ದಫಾರ ಎದ್ದಿದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಬೇಗ ಹರಡುವ ಸೋಂಕು. ಅವಳಿಗೆ ಪೂರ ಇಳಿಯುವವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಅವಳ ಲಾಡ್ಜಿನ ರೂಮಿನ ಬಳಿ ಬರುವುದು ಬೇಡ!”

ಸೋಹನ್ ಇವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಹಲ್ಲುಕಡಿದಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯ ತನಗೆ ಬೇಕಂತಲೇ ಈ ರೀತಿ ಕೈಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದೆನಿಸಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಬರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಶಿಂಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದ. ಒಡಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸದೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸಲು ರೇಖಾಳನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ. ರೇಖಾಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗ ಕೈಗೆಟುಕಿದಂತಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ವಾರ ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೇ ಬಂದ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ನೋಡಿ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ ಬಂದವನೇ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ನರ್ತಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು “ನೀನು ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ನರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗಲೇ ನಿನ್ನ ಇಲ್ಲೆಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟೆ!”

ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ತಾನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು? ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ಅಗಲೇ ಸಾವಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ.

“ಸರ್ ನಂಗೆ ಹೀಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಇರುವುದು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು!”

“ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ಯಾವಾಗ ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತು ಒಡಿಸಿಕೊಡಲಿಲ್ಲವೋ ಆವೊತ್ತೇ ನಾನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ

ಜೊತೆಗಾತಿಯರನ್ನು ಕೇಳಿ ನೋಡು!” ಕಾವ್ಯ ಕೇಳುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಸಪ್ತೆ ಮುಖ ಹೊತ್ತು ಬಂದ ಅವಳನ್ನು ಶಿಂಧೆ ನೋಡುತ್ತಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ.

“ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮುಗಿಯುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರು ತಾನೇ? ಹೆದರಬೇಡಾ ನಾನಿದ್ದೇನೆ. ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲವೇ? ನೋಡಲು ಜನರಿಲ್ಲವೇ? ‘ಬ್ಲಾಸ್’ನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು. ನಡಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ.”

ಶಿಂಧೆ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ‘ಬ್ಲಾಸ್’ಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ ಆ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಮಾಲೀಕನಾದ ಶಾಂತರಾಜ್ ಕಂಠಪೂರ ಕುಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿದ.

“ಏನಾದರೂ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಗಿ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾ? ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ತರಹ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನಮಗೆ ಗಿಟ್ಟೋಲ್ಲ.”

ಕಾವ್ಯ ಶಿಂಧೆಯ ಮುಖ ನೋಡಿದಳು. ಅವನು ಕೆಮ್ಮಿ ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡ. “ಇವಳದು ಬೇರೆ ತರಹ, ಇವಳು ಆಯಾ ಋತುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಹೂವುಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅದರಲ್ಲೇ ಟ್ರಿಪ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.”

“ಏಜೆಂಟ್ಸ್ ಯಾರು?” ಕಾವ್ಯಳ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು.

“ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲ ನಾನೇ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀನಿ” ಶಿಂಧೆ ಹೇಳಿದ.

“ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾದವರನ್ನೇ ನಾನು ತಂದ್ಯೊಟ್ಟಲ್ಲಾ? ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.”

ಶಿಂಧೆ ಶಾಂತರಾಜ್‌ಗೆ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಸಪ್ಲೈಯರ್ಸ್, ತಾಜಾ ಮಾಂಸದ ಸಪ್ಲೈಯರ್‌ಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಶಿಂಧೆ ‘ಬ್ಲಾಸ್’ಗೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಪುಕ್ಕಟೆ ಪಾನೀಯ, ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಬ್ಲಾಸ್’ನ ಮುಖ್ಯ ನರ್ತಕಿಯಾದ ಸುಮು ಮತ್ತು ಸಿಂಗರ್ ಸಾಗರ್ ನಡುವೆ ಎರ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರೇಮವು ಕ್ಲಬ್‌ನ ಷೋಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡತೊಡಗಿದಾಗ ಸುಮಳನ್ನು ತಾನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಸರಿಮಾಡಿದ್ದ.

“ನಿಂಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ಹಾಡೋ ಬಡವನ್ನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು

ಹಾಡು, ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸೋಬೇಕು. ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರೀತಿ ಎಲಾ ಬಿಸಿಯಾರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಆಮೇಲೆ ಎಲಾ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ. ಮೈಗಿಟ್ಟೆಲ್ಲೇ ಒದ್ದಾಡಬೇಕು. ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಪಾದಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀಯ. ಪ್ರೇಮ-ಪ್ರೀತಿ ಎಲಾ ತೆಗೆದಿಟ್ಟೆಡು. ನಿಂಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋಳು ಸಿಕ್ರೆ ಅವಳ ಅನ್ನು ಕಟ್ಟೊಂದ್ರೇನು ಮಾಡ್ತೀ. ಅವನು ಮೂರು ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯತಮೆ ಇಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಎನು?" ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ. "ನಾನೇ ಅವನ್ನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿಯರ ಜೊತೆ ನೋಡಿದೀನಿ."

ಸಾಗರ್‌ನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿದ "ಸುಮ ತುಂಬಾ ಭಾವುಕಳು. ಬೇಗ ಪ್ರೀತಿನೂ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಬೇಗ ಮರಣ್ಣ ಒಡ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಬಾಂಬೆ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಸಿಂಗರ್ ಜೊತೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಆಮೇಲೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು ನಿಂಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ?"

ಈ ಕಿತಾಪತಿಯಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಸುಮ-ಸಾಗರ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರು. ಶಾಂತರಾಜ್ ಅದನ್ನು ಮರೆಯುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯಕೃತ್ತನೋಡಿದ. "ಆಗ್ಗೆ ಇವೊತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಐಟಂ ಮಾಡು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ್ರೆ ತೋಗೋತೀನಿ "

ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು "ಎನೇನೋ ಅವ್ರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ, ಅಂತಹ ಐಟಂ ನಾನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲೇನಿ?"

"ಅದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ ಬಿಡು. ಈಗ ಸೇವಂತಿಗೆ ಹೂವಿನ ಕಾಲ, ಕಟ್ಟಿದ ಕೂವನ್ನು ನಿನ್ನ ಒಳ ಉಡುಪುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಲಿದುಕೋ. ಸ್ತ್ರೀವ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತಿಸೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಮೈಗೆ, ತಲೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅದರ ಹಾರಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೋ!"

"ನಾನೇನು ಕರಗದ ಕುಣಿತ ಮಾಡೋಳೂ ಅಂದೊಂದ್ರಾ" ಕಾವ್ಯ ರೇಗಿದಾಗ ಶಿಂಧೆ ನಕ್ಕ.

"ಎಯ್ ಹುಡುಗಿ, ಹಾಗೇ ಮೈತುಂಬಾ ತಲೆ ತುಂಬಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನೋಡು, ನೀನೇ ಹಿಟ್ ಆಗ್ತೀ!"

ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಒದ್ದಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅದೇ ಸರಿಯೆನಿಸಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಗಾಗಲೇ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯುವಾಗಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ತಾಯಿಗೆ ಉಬ್ಬಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಶ್ಯಾಮ, ರಘು, ಇಬ್ಬರೂ ಅಂಗಡಿಯ ಕೆಲಸ

ಬಿಟ್ಟು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ರಿಂದ ಅವರ ಸ್ಯಾಲಿಸ ಫೀಸು ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು. ಶ್ಯಾಮ, ರಘು ಇಬ್ಬರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ದುಬಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದ ರಿಂದ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮುದ್ದು ತಂಗಿಯೆಂದು ಚಿತ್ರನಿಗೆ ಕಂಡ ಕಂಡ ಫ್ರಾಕು, ಅಟದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಿಂದ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕವಿತಾ, ಕಾವೇರಿ, ಕಮಲನಿಗೆ ಮೈತುಂಬಾ ಉಡಲು ಸೀರೆ, ರವಿಕೆ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದಳು.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ 'ಬಾ ಸಂ'ನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮಾಡಿದ ಋತು 'ಅನಾವರಣ'ದ ನೃತ್ಯ ಕಂಡು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕುಣಿದಿದ್ದರು. ಅವಳೆಸೆದ ಹೂವನ್ನು ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡವರು, ಕತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡವರು ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಯಾಗಿದ್ದರು. ಶಾಂತರಾಜ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಂಗಡ ಹಣ ನೀಡಿದುದಲ್ಲದೆ, ಅವಳು 'ಋತು' ಎಂದೇ ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಕಾವ್ಯ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತನ್ನ ಖರ್ಚಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶಿಂಧೆಯ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಮನೆಗೆ ಹಣ ತಲುಪಿಸುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಅದೇತಾನೇ ಶಿಂಧೆ, ಕಾವ್ಯಳೊಂದಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಹೋಗಿ ಹೋಗಾಗಿತ್ತು. ಲಾಡ್ಜಿನ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಯಾರೋ ತಪ್ಪಿದಂತಾಗಿ, ಕಾವ್ಯ ಮೈಯನ್ನು ಕಂಬಳಿಯಿಂದಲೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು. ಶಿಂಧೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿರಬೇಕೆಂದೇ ಅವಳ ಅನಿಸಿಕೆ! ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ಎದುರಿಗೆ ದಳಪತಿ ಮತ್ತು ಸುಬ್ರಮಣಿ ನಿಂತಿದ್ದರು.

ಅವಳು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಆಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಂತೇ ಕೇಳಿದಳು. "ಎನು? ಎನಾಗ ಬೇಕಿತ್ತು?"

"ಒಳಗೆ ನಡಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳ್ತೇನಿ" ದಳಪತಿ ಅವಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಬರಬಾಗಿ ತಳ್ಳಿದ. ಸುಬ್ರಮಣಿ, ದಳಪತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಳಗೆ ಬಂದು ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರ ಪಡಿಸಿದರು.

"ನೀನು 'ಬಾ ಸಂ'ನಲ್ಲಿ ಆರ್ಪಿಸ್ ಅಗಿ ಸೇರೋಂಡಿದ್ದೀಯಂತೆ, ನಿಂಗೆ ಯಾರು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡ್ತಿದ್ದು? ನಿನ್ನ ಆ ತಲೆಹಡುಕೆ ಶಿಂಧೆ ತಾನೇ?" ದಳಪತಿ ಕಣ್ಣು ಕಂಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿದ.

ಕಾವ್ಯ ಹೌದನ್ನು ವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು.

"ಅವನೇ ಹೇಳು. ನಮ್ಮ ಬಿಸಿನೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವ್ನು ತಲೆಹಾಕಿಪ್ಪೆ ಯಾವೊತ್ತಾದ್ರೂ ಒಂದು ದಿನ ಅವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ತೀವೀಂತಾ. ಅವನಿಗೆ

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾಂತ ಕಾಣುತ್ತೇ, ನಮ್ಮ ಕಮಿಷನ್ ನುಂಗಿ, ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯರೇ ಆಡಿಸ್ತಾನಾ ಅವ್ವು ? ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆ ತೊಗೊಂಡ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಮಿಷನ್ ಇಟ್ಟೆ. ಇಲ್ಲಿದೆ ಇವೊತ್ತು ರಾತ್ರಿನೇ ನಿನ್ನ ಬೇದಿಗೆಳದು ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಸೋಹನ್‌ಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಅವ್ನು ಕಾದಿದ್ದಾನೆ !”

ಕಾವ್ಯ ಗಡ ಗಡ ನಡುಗಿದಳು. “ಸುಬ್ರಮಣಿಗೇ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ !”

“ಅದು ಅವನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸೋಕೆ ! ಆದ್ರೆ ಕಮಿಷನ್ ಎಲ್ಲಿ ?”

“ಈಗ ನನ್ನ ಹತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ.”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ನಂಗೇ ಬೇಡಾ. ಮುಂಚೆ ಕಮಿಷನ್ ಬಿಸಾಕಿ ಆಮೇಲೆ ಮಾತಾಡು ! ಇಲ್ಲಿದೆ ಈ ಚಾಕುವಿನಿಂದಾನೋ ಅಥವಾ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಹತ್ರ ಇರೋ ಆಸಿಡ್‌ನಿಂದಾನೋ ನಿನ್ನ ಮುಖ, ಮೈ, ಕೆಡಿಸಿ ಬಿಡ್ತೀವಿ !” ದಳಪತಿ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದ.

ಕಾವ್ಯ ನಡುಗುತ್ತಲೇ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಣ ಅವನ ಕೈಗೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. “ಇಷ್ಟೇ ಈಗ ನನ್ನ ಹತ್ರ ಇರೋದು. ತಿಂಗಳ ದುಡ್ಡು ಬಂದಾಗ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಕೊಡ್ತೀನಿ.”

ದಳಪತಿ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ದುಡ್ಡು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲದೇ ಆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮದ್ಯದ ಬಾಟಲುಗಳನ್ನು, ಚಿಲ್ಲರೆಹಣ, ಸಿಗರೇಟುಪ್ಯಾಕು, ಶಿಂಧೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ. “ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಕೇಳೋ ಹಾಗೇ ಮಾಡ್ಬೇಡಾ. ಕ ಬಿಟ್ಟ ಹತ್ರಾನೇ ಬರ್ತೀನಿ. ಪೋಸ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ಯೋ ಶಿಂಧೆದು ನಿಂದು ಇಬ್ಬ ರಣಾನೂ ಬೀಳುತ್ತೆ !”

“ಡಾಲೀ, ಇವ್ನೋ ಪಾತ್ಯಾ ?” ಸುಬ್ರಮಣಿ ಮುಖ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿ ನಕ್ಕ. “ದಳಪತಿ ಎಂಗಳ್ ಗುರೂ !”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡುವಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಮೈ ಬಿಚ್ಚಿ ಕುಣಿದು, ಮಾನ, ಮರ್ಯಾದೆ, ಶೀಲ, ಗೌರವ ಎಲ್ಲಾ ಏದಿಗಿಟ್ಟು ಕುಣಿದು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ತಾನು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವರಲ್ಲಾ ! ಸ್ಯಾಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಇಂತಹವರ ಕಪಿ ಮುಷ್ಕಿಯಿಂದ ತಾನು ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವುದು ಯಾವಾಗ ? ಅಂದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಊಟಕ್ಕೂ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶಿಂಧೆ ತಿಂದು ಮಿಗಿಸಿದ್ದ ಬಿರಿಯಾನಿಯನ್ನೇ ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕಾಯಿತು.

ರಾತ್ರಿ ಶಿಂಧೆ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು! ಅವನನ್ನು ಹಣ ಕೇಳಬೇಕು!

ಆದರೆ ಅವಳೆಣಿಸಿದಂತೆ ಶಿಂಧೆ ಅಂದು ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಷೋ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನು ರೂಮಿನಲ್ಲೆರಡುಹುದು ರೂಮಿಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಅವನು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬರಲೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಚಿಂತೆಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಶಿಂಧೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಕೈಗೆ, ತಲೆಗೆ, ಕಾಲಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಡೇಜು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ.

“ಕಾವ್ಯ, ನೀನು ಆ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ-ದಳಪತಿಗೆ ತಪ್ಪೇ ಕಮಿಷನ್ ಒಪ್ಪಿಸಿತ್ತು. ಈ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮುಗಿದ್ಮೇಲೆ ದಳಪತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ದೆ ವಾಸಿ. ನನ್ನ ಹಿಡಿದು ಕೈಕಾಲು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದ್ದೂ ಸರಿ. ನಿಂಗೇನಾದ್ರೂ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೆ ಕಷ್ಟ.”

“ಶಿಂಧೆ, ನನ್ನಿಂದ ನೀನು ಏನು ತಿನ್ನಬೇಕಾಯ್ತಲ್ಲಾ!” ಕಾವ್ಯ ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿದಳು. ಒಂದು ವಾರ ಅವನ ಔಷಧೋಪಚಾರ ಮಾಡಿದಳು.

ಏನು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವಳು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬೊಂಬಾಯಿಯಿಂದ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಮಾತುಕತೆಯಾಡಲು ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು ಅವನು ಅಗ್ನಿನೃತ್ಯ, ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದ್ದ. ಶಿಂಧೆ ಕೂಡಲೇ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸಲಹೆಯಿತ್ತ.

“ಅವನು ನಿನಗೆ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್, ಟ್ರ್ಯಾಕ್ ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟಿ ಸ್ವಿಪ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗೋಲ್ಲ. ನಿಂಗೇ ಹಾಗೆ ಮೈ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನರ್ತಿಸೋದು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ!”

“ಅವನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾನಾ? ಆಗೋಲ್ಲಾಂದ್ರೆ!”

“ಕೇಳಿ ನೋಡು!”

ಕಾವ್ಯ ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ನನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ಎರಡನೇ ಪ್ರದರ್ಶನವಾದ ನಂತರ ಭೇಟಿಯಾದಳು.

“ನೀವು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ಬೀರಿಂತ ಕೇಳಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನಾನೂ ನಾನು ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ.”

“ಇಲ್ಲಿನ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಂಗೇ ಚಾನ್ಸ್ ಕಡಿಮೆ ಬಾಂಬೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್, ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಂಗೇ ತುಂಬಾ ಡಿಮಾಂಡ್ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ನೋಡ್ತಾರೆ?”

“ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡಬಹುದಲ್ಲಾ !”

“ನನ್ನ ಪಾರ್ಟ್‌ನರ್ ಸವಿ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಕೊಡೋದು ? ನಾನು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡೋವಾಗ ಅವು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಡತಕ್ಕ ಅದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡೋ ಇದ್ದೆ ನೈಕ್ಕೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೆ.” ಧಿಲ್ಲಾನ್ ನಿರುತ್ತಾಹದಿಂದ ಹೇಳಿದ.

“ನಂಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ನಾನು ಹತ್ತಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ.”

ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಅರೆಕ್ಷಣ ಅವಳತ್ತಲೇ ನೋಡಿದ. “ಇನ್ನೊಂದ್ವಾರ ಇಲ್ಲೇ ಇರತ್ತಾ ಇಡ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ಟ್ರೈನ್‌ಮಾಡಿ ನೋಡ್ತೀನಿ ನಂಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ್ರೆ ಒಂದು ಸೈಪಲ್ ಸಂಡೇ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಅದ್ರೆ ನನ್ನ ರೇಟಿಗೆ ಇವು ಒಪ್ಪಬೇಕಲ್ಲಾ !”

“ನಾನು ಒಪ್ಪಿಸ್ತೀನಿ !”

“ಕಾವ್ಯ ಶಿಂಧೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಒಪ್ಪಿದ. ಅವನು ರೇಟು ನಾನು ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಅದ್ರೆ ಅವನ ಕೈಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ತೋಗೊಂಡು ಅವನು ಮೆಚ್ಚಿಸ್ತೆ, ಅಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುಲಭ ಆಗೋಗುತ್ತೆ.”

ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಹೇಗೆ ಸುತ್ತುವುದು, ಎಷ್ಟು ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ರೀತಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಶಿಂಧೆ ಕೊಡಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದ.

ಅವನ ಪ್ರದರ್ಶನದ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿದ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಾಯಿಂದ ಬೆಂಕಿಯುಗುಳುತ್ತಾ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಕೊಳ್ಳಿಹಿಡಿದು ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದಳು ಕಾವ್ಯ. ಇವರಿಬ್ಬರ ಜೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿಡಿಸಿತು. ಅವನು ಬೆಂಕಿಯೊಂದಿಗೆ ತೋರಿದ ಚಮತ್ಕಾರ, ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡುವೆನೆಂದಿದ್ದ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ದತ್ತರು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ನೈಟ್‌ಬಾಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯ ಬಂದುದರಿಂದ ಅವನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಯ್ತು. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಕಲವು ಟ್ರೈಕ್ಸ್ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಅವಳನ್ನೂ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ. ಮೊದಲು ಹೆದರಿದರೂ ಕೊನೆಗೊಪ್ಪಿದಳು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ನಡೆದ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಅಂಗೈ, ಕತ್ತು, ಮುಂಗೈ,

ಎದೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳಾದವು. ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಾಗ ತಿಂಥೆ ಅವಳ ಗಾಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತಂದಿತ್ತಿದ್ದ.

೧೨

“ಮೊದಲಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕು. ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗಾಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಯುತ್ತವೆ.”

ಧಿಲಾನ್‌ನ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಪಳಗಿದಳು. “ನೀನೂ ನನ್ನೊತೆ ಬಂದಿರು. ಸವಿ, ಶೃತಿ ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಕಾಮ್ರೇಡ್ಸ್ ಅಂತ ಅನಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನಾವು ಮೂರು ಜನ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ, ಬೇರೆ ಟ್ರಿಕ್ಸ್, ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಬಹುದು ಈ ಜುಜಬಿ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕಾಸು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಗೋವಾ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಡೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. ಚಾನ್ಸ್ ಸಿಕ್ರ ಹಾಂಕಾಂಗ್, ಸಿಂಗಪೂರ್, ಬ್ಯಾಂಕಾಕ್‌ಗೂ ಹೋಗಬಹುದು.”

“ನಾನು ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಬರೋಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಏಜೆಂಟ್ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಿಶ್ರಮ ತೋಗೋಬೇಕು!”

ಧಿಲಾನ್ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕ ದಳಪತಿಯಂತಹ ದಾದಾಗಳು ನಾನು ತುಂಬಾ ನೋಡಿದ್ದೀನಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನಂಜೊತೆ ಹೋಗದು. ಏನಾಡ್ತಾನೆ ನಾನು ನೋಡ್ತೀನಿ.”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅಳುಕು, ಹೆದರಿದಳು. “ಅವನಿಗೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ತೊಂದ್ರೆಯಿರೋಲ್ಲ.”

“ಹಾಗೇ ಅಂತಹವರೇ ನಂಬೊಂಡಿರೋ ನಿಮ್ಮೆ ಕೊನೇವರೂ ಇದೆ ಗತಿ! ನಿನ್ನಿಷ್ಟ! ನಾನಂತೂ ಒಂದು ಕಾಸು ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡೋಲ್ಲ.

ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ದುಡಿಯೋರು ನಾವು. ನಮ್ಮ ಗಳಿಕೆನ ಕಸೋಂಡು ತಿನ್ನೋ
ಎಂಜಲು ನಾಯಿ ಆ ದಳಪತಿ!

ಶಿಂಧೆ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. “ಧಿಲ್ಲಾನ್, ನೀನು ಕಾವ್ಯನ್ನು
ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗು, ದಳಪತಿಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕಟ್ಟೋತೀನಿ.”

“ಬೇಡಾ ಶಿಂಧೆ. ಆಗೇ ಒಂದ್ಸಲ ಅವ್ವು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡ್ಪಿ
ದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಕೊಂದು ಹಾಕಿಡ್ತಾನೆ.”

“ಅದಲ್ಲಾ ನಾನು ನೋಡೋತೀನಿ. ನನ್ನ ಮೈ ಮೇಲಿನ ಒಂದು
ಕೂದು ಕೊಂಕಾಗದ ಹಾಗೆ ನಾನು ನೋಡೋಬಲ್ಲೆ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಚಾನ್ಸ್
ಬಿಡಬೇಡ-ರವಿ, ಚಿತ್ರ ಅವರಲ್ಲಾ ಓದಿಸ್ತೀನೀಂತಾ ಅಂತೀಯಾ.
ಜೂರುಪಾಂಗೆ ಕೈ ಒಡ್ಡಿದ್ದು ಹೇಗೆ!”

ಶಿಂಧೆ ಬಲವಂತದಿಂದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ. “ನೀನು ಹಣಾಸ ನಿಮ್ಮ
ಮನೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಸ್ಸಿಗೆ ಎಂ. ಓ. ಮಾಡ್ಬೇಡಾ-ನಿನ್ನಣ್ಣ ಸತೀಶ ನುಂಗಿ
ಹಾಕಿಡ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸು. ನಾನು ಅದ್ದು ಕವಿತಾಗೋ ಕಮಲಿಗೋ
ಕೊಡ್ತೀನಿ.”

ಕಾವ್ಯ ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು ಅವಳ
ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮುಗಿದಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಶಿಂಧೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯ
ವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯಲಾ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧಿಲ್ಲಾನ್
ಜೊತೆ ರಾತ್ರಿಯ ಟ್ರೈನ್ ಹತ್ತಿದಾಗ ಅವಳು ಸಣ್ಣಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಟ್ರೈನಿನಲ್ಲೇ ದಳಪತಿಯ ಕಡೆಯವರಿದ್ದರೆ! ಡೆಲ್ಲಿ ಸೇರುವವರೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ
ಹದರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಡೆಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ನಂತರ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಅವಳನ್ನು ಸವಿ ಮತ್ತಿತರ
ನರ್ತಕಿಯರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಲಾಡ್ಜ್‌ನಲ್ಲೇ ಇಳಿಸಿದ.
ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೋರಿಕೆ, ಜಂಭವಿಲ್ಲದ ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ
ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ನರ್ತಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಡೆಲ್ಲಿಗೆ
ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ನ
ಜೊತೆಗಾರರೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರೂ ದಾದಾಗಳಂತಿದ್ದರು. ಬೇರೆ ನೃತ್ಯ
ದೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ರೋಚಕ ಸಮೂಹ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ
ಗಳೆಯರಿಗೆ ಹಣಗಳಿಸುವುದು, ಕುಡಿಯುವುದು, ತಿನ್ನುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ
ಮತ್ತಾವ ದುಶ್ಚಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಗಳ ಗಳಿಕೆ ಒಂದಕ್ಕೇ
ಎರಡಾಯಿತು. ಶಿಂಧೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನು
ಅವಳ ಮನೆಯ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಗಿಸಿ ಇತರ ನರ್ತಕಿಯರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಭಾರವಾದ ಕೈಬಿತ್ತು ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಎನ್ನಾ ಕಣ್ಣು ಎಷ್ಟಡಿಯಿರುಕ್ಕೇ?” ಹಲ್ಲುಕಿರಿಯುತ್ತಾ ಸುಬ್ರಮಣಿ ನಿಂತಿದ್ದ. “ಬಾಸ್ ವಂದಿರ್ಯಾ. ಕೇಳಿ ಇರುಕ್ಕಾಂಗೋ! ಕೆಳಗಿದ್ದಾನೆ! ಕಾವ್ಯಳೆ ಬಾಯಿಯ ದ್ರವ ಅರಿ ಹೋದಂತಾಯ್ತು. ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು ಅಗಲೇ ಕುಡಿತ ಮುಗಿಸಿ, ಊಟಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟರು.

“ಬಾಸ್‌ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲ್ಸು?” ಕಾವ್ಯ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕು. ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿಗೆ!”

“ಅವ್ನು ನಂಗೇನು ತಂದೆನಾ, ಮಾವಾನಾ, ಗಂಡಾನಾ. ಮಗನಾ, ನನ್ನ ಸಂಪಾದ್ನೇಲಿ ಪಾಲು ಕೇಳೋಕ್ಕೆ?” ಕಾವ್ಯ ರೇಗಿ ನುಡಿದಾಗ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಅವಳ ಕೂದಲನ್ನು ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

“ಯಾಕೆ ಕೊಬ್ಬು ಜಾಸ್ತಿ ಆಯ್ತಾ? ನೀನೇನಾದ್ರೂ ತರೇ ಮಾಡಿದ್ಯೋ ಆ ಶಿಂಧೇನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಬಿಡ್ತೀವಿ. ಕೊನೆಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡೋಣಂತ ಬಂದಿದ್ದೀವಿ-ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ಕವಿತಾನ್ನ ಶಿಂಧೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೂ ಬೇಕಂತಾ ಇದ್ದಾನೆ!

ಕಾವ್ಯಳ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು, ಶಿಂಧೆ ಕವಿತಾನ್ನ ಮದ್ದೆಯಾಗುವನೆ? ಸಧ್ಯ ಅದರೆ ಆಗಲಿ. ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಅವನಂತಹವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸತೀಶನ ಹಾವಳಿ ಕಡಿಮೆಯಾದೀತು. ಮಿಕ್ಕವರಿಗೊಂದು ದಿಕ್ಕಾದೀತು. ಶಿಂಧೆ ತನಗೇಕೆ ಈ ವಿಷಯ ಕಾಣದದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ?

“ನನ್ನ ಕೂದಲು ಬಿಡು ಸುಬ್ರಮಣೇ, ಕಲ್ಲೆಬ್ಬನೊಳಗೆ ನೀನೇನಾದ್ರೂ ನನ್ನೇಲೆ ಕೈಮಾಡಿದ್ಯೋ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀನೇ ಅನುಭವಿಸ್ತಿ.... ಸ್ಟೀವರ್ಡ್ ಗೂರೂ....” ದನಿಯೆತ್ತಿ ಕೂಗಿದಳು. “ಬೇಗ ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ.... ಇವ್ನು ನನ್ನ ಮೊಲೆಸ್ವ್ಯ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ! ಅಯ್ಯೋ ಬನ್ನಿ.... ಹೆಲ್ಪ್!” ಅವಳು ಕೂಗಿದಾಗ ಸುಬ್ರಮಣಿ ಅವಳ ಬಾಯಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಒಡಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಒದ್ದಾಡಿದಳು.

“ಕೂಗಿದ್ದ್ರೆ ಗೀಗಿದ್ದ್ರೆ ಹುಷಾರ್!” ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಜಿಮ್ಮಿ ಗಿಟಾರನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಆತ್ಮ ಬಂದ. ಕಾವ್ಯ ಹಾಗೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನೋಡಿ ಸುಬ್ರಮಣಿಯ ಮೇಲೆರಗಿದ.

“ರ್ಯಾಸ್ಕಲ್ ಬಿಡೋ-ಯಾಕೋ ಕುಡಿದದ್ದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಯ್ತು?”
ಜಿಮ್ಮಿಯ ಕೂಗಾಟ ಕೇಳಿ ಮಿಕ್ಕವರೂ ಓಡಿಬಂದರು. ಸುಬ್ರಮಣಿಯನ್ನು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಥಳಿಸಿ, ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ಕಬ್ಬಿನಿಂದಾಚೆಗೆ ತಳ್ಳಿದರು. ರೀತದ
ನೆರಳಲ್ಲಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕಾದು ನಿಂತಿದ್ದ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಅವರು ನೋಡಲಿಲ್ಲ.
ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಕನ್ನು ಜಿಮ್ಮಿ ನೋಡಿದ.

“ಬಾ ಹೆದರಬೇಡಾ. ನಾನು ಲಾಡ್ ತನಕ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು
ಹೋಗ್ತೀನಿ.”

ಅವನ ಜೊತೆ ಹೊರಟಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸ್ಯಾಲಿ ಹೇಳಿದುದು ನೆನಪಿಗೆ
ಬಂದಿತು.

“ನಾವು ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಗಂಡು ದಿಕ್ಕಲ್ಲದೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ
ಇಲ್ಲ” ಕಾವ್ಯ ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ವಂದಿಸಿದಳು.

“ಜಿಮ್ಮಿ ನಿಂಗೆ ಹೇಗೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ ಮಾಡ್ಬೇಕೋ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ,
ನೀನು ಬರೇ ಇದ್ದಿದ್ದು ಅವನು ನನ್ನ ಕೊಂದು ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಅವನು
ಜೊತೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಹೊರಗೇ ಇದ್ದಾನೆ.”

“ಯಾರದ್ರೂ ಭಯವಿಲ್ಲ ಬಾ” ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ
ದಳಪತಿ, ಸುಬ್ರಮಣ ರಸ್ತೆಯ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡರು. ಜಿಮ್ಮಿ ಧೈರ್ಯ
ವಾಗಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡದೇ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ರೂಮು ತಲುಪಿಸಿದ.

“ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಜಿಮ್ಮಿ-ಬಾ ಒಂದುಜೂರು ಏನಾದ್ರೂ
ತೋಗೊಂಡು ಹೋಗು” ಕಾವ್ಯ ಅಹ್ವಾನಿಸಿದಾಗ ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳನ್ನೇ
ನೋಡಿದ.

“ಇವಳು ತನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು? ಅದೇ ತಾನೇ ಸಿಂಡಿ
ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮರೆಯಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ಅವಳ ಅಹ್ವಾನ ಸಂತಸ
ತಂದಿತು, ಅವಳ ಮನವರಿಯಲೇ ಕೇಳಿದ.

“ನಂಗೆ ಒಂದು ಸಿಗರೇಟು ಕೊಡು ಸಾಕು.”

“ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಹೇಗೆ? ಒಂದು ಪೆಗ್ ಸ್ಯಾಚ್ ತೋಗೋ-ಸಿಗರೇಟೂ
ತೋಗೋ. ಮಟನ್ ಕರಿ ಇದೆ. ತಿಂಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಹುದು.”

‘ಹೋಗಬಹುದು’ ಕೇಳಿ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಉತ್ಸಾಹ ಅಡಗಿ ಹೋಯಿತು.

“ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕೂ ತುಂಬಾ ದೂರ. ಇಲ್ಲ ಕೂತ್ರೆ
ಆಯ್ತು? ಗುಡ್‌ನೈಟ್. ಹುಷಾರಾಗಿರು. ನಾಕೇನೂ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನೇ
ಬಂಕು ಬಿಡಿ ನೀ.”

ಕಾವ್ಯ ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು. ಇರು ಎನ್ನಲು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿನ್ನಲು ಬೇಸರ. ಅವನ ಕೈಗೆ ಸ್ಯಾಚ್‌ನ ಬಾಟಲು, ಸಿಗರೇಟು ಪ್ಯಾಕೊಂದನ್ನು ತ್ತಳು. “ವನಿಗೆ ಹೋಗು ಹುಷಾರು, ತುಂಬಾ ಲೇಟಾಯ್ತು.”

ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಜಿಮ್ಮಿ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಳ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಯ ತೊಡಗಿತು. ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ಕಾವ್ಯನಂತಹ ಸಭ್ಯ, ಮೆದುಮನಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಜಿಮ್ಮಿಯಂತಹ ಗಂಡೆದೆಯ ಸ್ನೇಹಿತ ರಕ್ಷಕ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

“ಜಿಮ್ಮಿನ ತುಂಬಾ ಹಚ್ಚೋಬೇಡಾ. ಅವನು ಡ್ರಗ್ ಅಡಿಕ್ಟ. ಚರಸ್ ಇಲೇ ಇದ್ರೇ ಆಗೋಲ್ಲ.”

ಜಿಮ್ಮಿ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ತನ್ನನ್ನು ನೋಸಗೊಳಿಸಿ ಸಿಂಡಿ ಬೇರೆಯವನೊಡನೆ ಓಡಾಡತೊಡಗಿದ ರಿಂದ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಗಿ ತಾನು ಚರಸ್, ಬ್ರೌನ್‌ಶುಗರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದುಂಟು, ಆದರೆ ಕಾವ್ಯ ತನಗೆ ದೊರಕಿದುದರಿಂದ ತಾನು ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ. ಅವಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನು ಡ್ರಗ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಅವಳನ್ನು ಎಡಬಿಡದೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸತೊಡಗಿದ.

“ನೀನು ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಆ ಸುಬ್ರಮಣಿ, ದಳಪತಿ ಮತ್ತೆ ಬರೋದು.”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೂ ಸ್ನೇಹ, ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸವಿ, ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ನನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಂಧೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸುಬ್ರಮಣಿ ಹೇಳಿದುದೇ ನಿಜವಾದರೆ ಆಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿದಳು. ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳ ನೆರಳಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಿಂದ ಅವರ ಸ್ನೇಹ-ಸಲಿಗೆಯಾಯಿತು. ಜಿಮ್ಮಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಕಾವ್ಯಗೊಂದಿಗೇ ಅವಳ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಇರತೊಡಗಿದ. ಅವಳನ್ನೊಲಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾವ್ಯ ಅವನನ್ನು ನಂಬಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕವಿತಾಳನ್ನು ತಾನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದೂ, ಆದರೆ ಕೆಲದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದೂ ಶಿಂಧೆ ಬರೆದಾಗ ಜಿಮ್ಮಿ ಕಂಡವಾದ.

“ಅವ್ನು ನಿನ್ನ ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ ಮಜವಾಗಿರೋಣಂತ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡ್ತಾ

ಇದ್ದಾನೆ ಅವ್ವು ಏನಾದ್ರೂ ನಿನ್ನಂಗೀನ್ನು ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಯೊಂಡ್ರೆ ನಿನ್ನ ಬದ್ಯುಹಾಳಾಯ್ತು ಅಂತಾನೇ ಇಟ್ಟ್ಯೋ. ನಿನ್ನಂಗೀಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಗಂಡೂ ಸಿಕ್ಕೋಲ್ವಾ?"

ಕಾವ್ಯ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗಿದ್ದ ಹೆದರಿಕೆಯೆಂದರೆ ಸುಬ್ರಮಣಿ, ದಳಪತಿ ಶಿಂಧೆಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರೇನಾದ್ರೂ ಅವನಿಗೆ ತೊಂದ್ರೆಕೊಟ್ಟರೆ! ಅವನ ಜೀವ ತೆಗೆಯುವರೆಂದೂ ಹೆದರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನಿಗೇನಾವರೂ ಆದರೆ ಕವಿತಳ ಗತಿ?

ಆದರೆ ಅವಳ ಭಯ, ಆತಂಕಗಳಿಂದ ಯಾವುದೂ ನಿಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಂಧೆ, ಕವಿತಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಅವನೇ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದ. "ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸರಳವಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ನಾನೂ, ಕವಿತೆ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಮನೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆವೆ. ಸಿಕ್ಕ ಕೂಡಲೇ ಬೇರೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಕಮಲಿ, ಕಾವೇರಿಯರಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಗಂಡು ಹುಡುಕಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು."

ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ಆ ಕಾಗದ ತೋರಿದಾಗ ಒರಟಾಗಿ ಅತ್ತ ನೂಕಿದ. "ಹುಂ, ಬೇಕಾದ್ರೆ ಅವನನ್ನೇ ಆ ಇಬ್ರನ್ನೂ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಯೊಂತಾ ಹೇಳು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಅವನು ನಿನ್ನೊತೆಗಿದ್ದ. ಅದೇನೂ ಹೊಸ ತರಹ ಇರೋಲ್ಲ."

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಮೇಲೆ ರೋಷವುಕ್ಕಿತು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವಾಗಿ ತಡೆದುಕೊಂಡಳು.

ಧಿಲಾನ್‌ಗೆ ಸಿಂಗಪೂರ್‌ನಿಂದ ಕರೆಬಂದಾಗ ಅವನು ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಆಸೆ ಪಟ್ಟು ಅಮಂತ್ರಿಸಿದ. ಕಾವ್ಯಳಿಗೂ ಹೋಗಲು ಆಸೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಹೊರಡಲು ಒಪ್ಪಿದಳು. ಆದರೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳಿಗಡ್ಡೆ ಬಂದ.

"ನೀನ ಅವನೊತೆ ಹೋದ್ರೆ ನನ್ನ-ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಮುಗಿದು ಹೋಯ್ತಂತ ತಿಳಿಯೋ. ಬಾಡಿಗಾರ್ಡಾಗಿರೋಕ್ಕೆ ನಾನು, ಮಜಾ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಅವ್ವಾ?"

"ಜಿಮ್ಮಿ, ನಾನು ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಅಲ್ವಾ? ಅವನೊತೆಗಲೆ! ಇನ್ಯಾರ ಜೊತೆ ನಾನು ಪೋ ಕೊಡಕ್ಕಾಗುತ್ತೇ ನನ್ನ ಸಂಪಾದ್ನೆ ಗತಿ ಏನು? ನೀನು ಸಾಕ್ಶಿಯ ಅನ್ನ ಹಾಕ್ಶಿಯಾ?"

ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳಿಗುತ್ತರಿಸದೇ ಎದ್ದು ಹೋದವನು ಎರಡು ದಿನಗಳಾದರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ

ಜಿಮ್ಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಹತ್ತಿತು. ಅವಳ ಚಡಪಡಿಕೆ ಕಂಡು ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಹೇಳಿದ.

“ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನೂ ಬರೋಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ನಮ್ಮ ಟ್ರೂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವ್ನು ಗಿಟಾರ್ ಬಾರಿಸಿ, ಅವನ್ನೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಏನಾದ್ರೂ ಕೊಡೋಣ. ನೀನು ಸವೈ ಮುಖ ಹಾಕೋಂಡು ಏನು ಮಾಡ್ತೀ? ನನ್ನ ಪೋ ಹಾಳಾಗುತ್ತೆ.”

ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಅವರ ಅಪ್ಪನ ಅದು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತೋ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಜಿಮ್ಮಿ ಹಾಜರಾದ.

“ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಾ ಕಾವ್ಯ ನಾನು ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಹಾಳಾಡ್ಬಾರು. ಒಂದ್ವೇಳೆ ನೀನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರೋವರೂ ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದು ಪುನಃ ಭೇಟಿ ಯಾಗೋಣ ”

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ರೇಗಿದ. “ಸಾಕು ನಿನ್ನ ನಾಟ್ಯ. ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚೋಂಡು ಅವು ಜೊತೆ ಹೋರದು. ಈ ಟ್ರೂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಾಸ್. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು.”

ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ಒಳಗೆ ಸಂತಸವಾದರೂ ಗೋಣಗಿದ. “ನಾನ್ಯಾಕೆ ನಿಮಗೆ ಭಾರವಾಗಲಿ?”

“ನೀನೇನೂ ಭಾರ ಆಗ್ಬೇಡಾ—ಒಂದು ಪೋಗೆ ಇಷ್ಟೊಂತಾ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತೀನಿ. ನಮ್ಮ ಸೆಬೆಸ್ಟಿಯನ್ ಜೊತೆ ನೀನೂ ನುಡಿಸು, ನೀವಿಬ್ಬೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಬ್ಬೇಕೂ ಕಾವ್ಯನೆ ತೊಂದ್ರೆ ಮಾಡ್ಬಾರು ”

ಜಿಮ್ಮಿ ಒಪ್ಪಿದ.

ಕಾವ್ಯ ತಾನು ಸಿಂಗಪುರ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಶಿಂಘಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಅವನಿಗೆ ಅದು ಅವಳ ಗಳಿಕೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆನಿಸಿದರೂ ಅವಳೆಲ್ಲಿ ಎಡವುವಳೋ ಎಂಬ ಭಯವಿತ್ತು ಅವಳನ್ನು ಅವನು ಭೇಟಿಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಕಸಿತ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಆಗಲೇ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರೆಲ್ಲಾ ಅವಳು ಮೈತೆರೆದು ಸೆರಗು ಹಾಕಿ ಸಂಸಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದು ಅಡಕೋಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಿದರೂ ಹಣ ಬೇಕಾದರೆ ಮನಯಾರ್ಡ್ ಮಾಡಬಹುದಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಗಂಡನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಳು.

ಮೊದಮೊದಲು ಅವಳು ಕಾವ್ಯ ಯಾವುದೋ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವಲ್ಲದ್ದಾಳೆಂದೂ, ಊರೂರು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾಗುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತೆ ರಜನಿಯ ಭಾವ ಕಾವ್ಯಳ ಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ನೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ನ ಕ್ಯಾಬರೇ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್‌ಗಳೊಡನೆ ಇದ್ದಿದ್ದು...

ಕಂಡು, ರಜನಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಅವಳಿಂದ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ, ನೆರೆಹೊರೆಗೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತ್ತು. ತನ್ನನ್ನು ಒಲಿದು ಬಂದ ತನ್ನ ಗಂಡನೇ ಮನೆಯ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಸಲು ಸಂಸಾರದ ನಿರ್ವಹಣೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನೆಂದೂ ಕವಿತಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. “ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮಕ್ಕ ಹಾಗಲ್ಲರೇ. ಒಬ್ಬರು ಒದೊಂದು ಕತೆ ಕಟ್ಟಾರೆ” ಎಂದು ರಜನಿಯ ಅಕ್ಕ, ತಾಯಿ, ಅಜ್ಜಿಗಳ ಹೇಳಿದಾಗ ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಕ್ಕಿದ್ದರು.

“ಎನೋವ್ವಾ ಅದೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿ ಮನೆಯವರು ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂತಾ ಪುಕಾರಾದ್ರೆ ನಾಳೆ ನಮ್ಮನೆ ಹುಡುಗಿಯರ ಗತಿ ಏನು? ನೀನೇನೋ ಮದ್ಯೆ ಆಗಬಿಡ್ತೀ, ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯರ ಭವಿಷ್ಯ ಏನು?” ಎಂದಿದ್ದರು ರಜನಿಯ ಅಜ್ಜಿ ನಂಜಮ್ಮ, ಅಲ್ಲದೇ ಮನೆ ಮಾಲೀಕ ರಂಗಶೆಟ್ಟಿರಿಗೂ ಕಿವಿ ಚುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಮನೆ ಬಿಡುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಶಿಂಧೆ ಈ ವಿಷಯ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಬೇಸರ ಪಡುತ್ತಾಳೆಂದೇ ತಾನು ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ. ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಬೇರೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಮನೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಕೊಂಡು ಬಿಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ. ಕವಿತನಿಗಿಂತ ಅವನಿಗೆ ಕಾವ್ಯನತ್ತಿಯೇ ಅನುಕಂಪ, ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದುತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಕೈಹಿಡಿದು ಬಾಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಂತೆ ಅವಳ ತಂಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದುದು. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸುಖ ತಂದಿತ್ತು.

ಸಿಂಗಪೂರ್ಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಆ ವಿಷಯಗಳು ಯಾವುದೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಅವರೆಲ್ಲರಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದು ಹಣ ಕಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಅವಳು ತಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ರವಿ, ರಾಜ, ರಘು ಯಾರಾದರೂ ಓದಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೆಲಸ ಹಿಡಿದಾಗ ತಾನು ನಿವೃತ್ತಳಾಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಾಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಅಘಲಾಪ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಶಿಂಧೆಗೆ ಅಡಿಕೆ ಕತ್ತರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು.

ಧಿಲ್ಲಾನ್, ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಒಪ್ಪಿದುದು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಅವನ ಕೋಪತಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಳಾಗುವಂತಾಗಿತ್ತು. ಹೊಸ ಹೊಸ ನಮೂನೆಯ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು, ಹೊಲಿಯಲು ಕೊಡಲು ಅವಳು ಧಿಲ್ಲಾನ್, ಸವಿಯೊಂದಿಗೆ ಓಡಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಜಿಮ್ಮಿ ಹಾಯಾಗಿ ಲಾಡ್ಜ್‌ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಕಾವ್ಯಳ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಹೊಲಿದು

ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಬಂದ ಕಾವ್ಯ ಜಿಮ್ಮಿ ಮಲಗಿದುದು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಮೈಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡಳು.

“ಜಿಮ್ಮಿ, ಇವೊತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಪೋಗೆ ಹೋಗೋಲ್ಲಾ? ಮೈಸರಿಯಾಗಲ್ಲಾ?”

“ನಾನು ಹೋಗೋಲ್ಲಾ, ಮನಸ್ಸಾಕೋ ಸರಾಗಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಂಡ್‌ಸೆಟ್ ನತ್ತಿರೋರೆ ನನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು. ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ. ನಾನು ಬೇರೆ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಸೇರೋನಿ.”

“ಬೇಡಾ ಜಿಮ್ಮಿ. ನಾಲ್ಕುದಿನ ಆಡ್ಯೋತಾತೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವ್ರೇ ಸುಮ್ಮನಾಗ್ತಾರೆ. ಕೈಲಿರೋ ಕೆಲ್ಸ ಬಟ್ಟೆ ಆಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ?”

೧೩

“ಸಿಗ್ಗೆ ಏನು? ನೀನಿಡೀಯಲ್ಲಾ ಕೊಡಿಸ್ತೀ. ಧಿಲ್ಲಾಗೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಸಿಂಗಪೂರ್ಗೇ ಕರೊಂಡು ಹೋಗೋಕ್ಕೇ ಒಪ್ಪಿದ್ಡೀಯಾ! ನಾನೂ ನೀನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಬ್ಬೇಕೊಂದ್ರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಡ್ಬೇಕೂ” ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದೆಂದು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡ. “ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಇರೋದೂ?”

“ಅಂದ್ರೆ? ನಾನು ಎಲ್ಲಿಹೋಗ್ತೀನೋ ಅಲ್ಲಿ ಒರಿಯಾ? ನಾನು ಎಕ್ಸಿಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತೀನೋ ಅಲ್ಲಿ ನೀನೂ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲರಿಯಾ? ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗೂ ನಾನು ನಿಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಕೊಡಿಸೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ. ನನ್ನ ಎನೂಂತ ತಿಳೊಂಡ್ಡೀಯಾ! ನಾನೇ ನನ್ನ ಕೆಲ್ಸ ಉಳಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದು ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತೆ!”

“ಏನಿಲ್ಲಾ ಕಾವ್ಯ ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಪಾದಿಸೋಬ್ಬಿದೂ. ಆ ಶಿಂಧೆ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ಅಗ್ಗೆ ಒಕ್ಕೊಕ್ಕೇ ಚಾನ್ಸ್ ಕಳೊಂಡ್ಡೀಯಾ. ಅವ್ನು ನಿನ್ನ ತಂಗೀನ ಬುಕ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟು. ನಿಗೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬೆಂಗಾವಲಿರೇ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಡಿಸೈಡ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ಹಿಂದಿನೇ ನಾನು ಇರೋನಿ. ಧಿಲ್ಲಾನ್ ನಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡೋಲ್ಲಾಂತ ಏನು ಗ್ಯಾರಂಟೀ? ಸಾವಿರ ತೋರಿಸಿಬಿಡ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೂ ಬರೋನಂತ ಅಂದಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ

ಪೊಲೀಸ್ ರೈಡ್ ಆದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಅವ್ನು ಆ ಸವಿ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ ನೀನೇನಾಡ್ತೀ ?”

ಜಿಮ್ಮಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಲವಾಯಿತು. ಧಿಲಾನ್ ಇದುವರೆವಿಗೆ ನೋಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಜಿಮ್ಮಿ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಿದೆ. ತನ್ನ ಬೆಂಗಾವಲಿಗೆ ಅವನಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ !

“ನಾನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳ್ತೀಯಾ ?” ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಮಲಗಿದ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಏಜೆಂಟ್ ತರಹಾ ಆಗ್ತೀನಿ. ಆಗ ನೋಡ್ತಾ ಇರು, ನಿನ್ನ ಆ ದಳಪತಿ, ಅರ್ಮುಗಂ, ಸುಬ್ರಮಣಿ ಯಾರೂ ಬರೋಲ್ಲ. ನೀನು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡೋ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಲ್ಲಾ, ಡ್ರಮ್ಮರ್ ಆಗಿನೋ ಗಿಟಾರಿಸ್ಟ್ ಆಗೋ ಬರ್ತೀನಿ.”

ಕಾವ್ಯ ವಿಮನಸ್ಕಳಾಗಿ ಅವನ ತಲೆಗೂದಲಲ್ಲಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿದಳು. ತಾನು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ದಕ್ಕುರಿಗೆ ಹಾರುತ್ತಿಲ್ಲಾ ತಾನೇ ?

“ಅಷ್ಟೊಂದು ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸುಕ್ಕುಗಳು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೆ. ನಾನೂ ನೀನೂ ಮದ್ದೆಯಾಗಿ ಬಿಡೋಣಾ !”

ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿದಳು ಮದುವೆ ! ಅದರ ಬಂಧನ ತನಗೆ !

“ಜಿಮ್ಮಿ ಏನೇನೋ ಹೇಳ್ಬೇಡಾ.”

“ನಿಜವಾಗೂ ಕಾವ್ಯ, ಮದುವೆಯಾದ್ರೆ ನಿನಗೆ ನಾನು ಲೀಗಲ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬಹುದು. ಯಾರೂ ‘ಚ’ಕಾರ ಎತ್ತುವ ಒಳಗಿಲ್ಲ ! ಸಿಂಗಪೂರ್ಗೆ ಹೋಗೋದ್ರಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಿಬಿಡೋಣ, ಏನಂತಿ ?”

ಕಾವ್ಯ ತೊಡೆಯಿಂದ ಅವನ ತಲೆ ಜರುಗಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಳು. “ಮದುವೆ ಅಂದ್ರೆ ಹುಡುಗಾಟಾನಾ ? ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ.”

“ನೀನು ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇರು, ನಾನು ಆಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಆಮೇಲೆ ಆ ದಳಪತಿ, ಸುಬ್ರಮಣಿ, ಅಂತಾವರೆ ಹೊದರೊಂಡು ಗುಲಾಮಳಾಗಿರು ! ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆದಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ತೀ-ನಿನ್ನಿಷ್ಟ” ಅವನೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ, “ನಂಗಿ ಎಂತೆಂತಹ ಗರ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಇದ್ದು. ಕಣ್ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ತೆಕ್ಕೇಲಿ ಬಂದು ಬೀಕೋರೂ- ನಾನು ಅವರೊತೆ ಮಜಾ ಮಾಡಿ ದೂರ ತಳ್ತಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಪಾಪಾ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ನೀನು ತುಂಬಾ ಇನ್ನೋಸೇಟು. ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಹುರಿದು ಮುಕ್ತಿಡ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನಾಗೇ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಮದೆ

ಅಗೂತಾ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ನಿನ್ನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಯೊಂಡು ನಾನೇನು ಉದ್ಧಾರ ಆಗ್ತೀನಿ?"

“ಜಿಮ್ಮಿ, ಒಂದು ವಾರ ಉಳ್ಳಿಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಏನು ಹುಡುಗಾಟಾನಾ?”
ಕಾವ್ಯ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದಳು. ತನಗೆ ಗಡೊಂದರ ರಕ್ಷಣೆಬೇಕು.

“ಅದರ ಯೋಚ್ಚೆ ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟು. ನಾನೆಲ್ಲಾ ಅರೇಂಜ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ.”

ಕಾವ್ಯ ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿದಳು. “ಆದ್ರೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಅದು ಯಾರೊ ತಿಳಿಬಾರು. ಇಲಿ ದ್ರೈ ಥಿಲ್ಲಾನ್ ನಮ್ಮಿಬ್ಬನ್ನೂ ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತಾನೆ.”

“ಅಡೆಲ್ಲಾ ನೊನು ನೋಡ್ಕೊತೀನಿ” ಜಿಮ್ಮಿ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದ.

ಎರಡೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಳ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಸಿ ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಜಿಮ್ಮಿ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಡಾಲಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದ. ಅವಳು ಅನಾಥಳೆಂದೂ ಯಾರೂ ಅವಳವರಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದ. ಜಿಮ್ಮಿಯ ಕೆಲವೇ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ದುಡ್ಡಿನಿಂದಲೇ ತಂದಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಉಂಗುರತೊಡಿಸಿ, ಎಸುವಿನ ಮುಂದೆ ವಿವಾಹದ ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳ ಪತಿಯಾದ, ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಜಿಮ್ಮಿ ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ಅವಳ ರೂಮಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದ. ಅವನು ಅವಳೊಡನೆ ಎರಡು ದಿನ ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ನಿಜವಾದ ಬಣ್ಣ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ತನ್ನೊಡನೆ ಅವನು ಮೊದಲಿಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಗೂ ತನ್ನ ಪತಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಜಿಮ್ಮಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರವಿತ್ತು. ಯಾವಾಗಲೂ ಕಂಠಸ್ವೂರ್ತಿ ಕುಡಿದು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದ. ರಾತ್ರಿ ಮೋ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾದಿದ್ದು ಅವಳನ್ನು ರೂಮು ತಲುಪಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟರೆ ಬೆಳಿಗ್ಯೆಯೇ ಅವನು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದು. ಮದುವೆಯಾದ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ದೋಭಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಲು ಅವನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ತೆಗೆದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲ ಕಂಡಿತ್ತು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಮಾದಕ ವಸ್ತುವೆಂದು ಅವಳಿಗರಿವಾಯಿತು. ತಾನು ಕಂಡಂತೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅವನು ಅದರ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು!

ಅವನು ಬರುತ್ತಲೇ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವಳನ್ನು ಬರಟಾಗಿ

ತಳ್ಳಿದ. “ನಾನೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳೋಕ್ಕೆ ನೀನಾರು ? ಲಂಗ ಎತ್ತೋಂಡು, ಬರೀ ಬ್ರಾ-ಪ್ಯಾಂಟಿಲಿ ಎಲ್ವ ಮುಂದೆ ಕುಣಿತಿಯಲ್ಲ ಅದ್ದು ನಾನಾಕೇಂತಾ ಕೇಳ್ತೀನಾ ? ಮದ್ದೆ ಆಗಿದು ಏನಿದ್ರೂ ರಕ್ಷಣೆಗೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ, ನನ್ನ ವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕಿದ್ರೆ ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ” ಗುಡುಗಿದ. ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಂದು ಮಲಗಿದ.

ಸಿಂಗಪೂರಿಗೆ ಹೋದವ ದಿನ ಜಿಮ್ಮಿ ಧಿಲ್ಲಾ ನೌನೋಂದಿಗೆ ಜಗಳಕ್ಕಿಳಿದು ಬಿಟ್ಟ. ಸವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡುವನೆಂದು ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ಆಕೋಶ “ಅವಳಿಗಿಂತ ಇವ್ವು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಚಿಕ್ಕೋಳು-ಅವಳಿಗೆ ಷೋ ವ್ಯಾನ್‌ಸಿಪ್ ಏನಿದೆ ? ಕಾವ್ಯಂಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಐಟಮ್ಸ್ ಕೊಡೋ ಹಾಗಿದ್ದೆ ಮದ್ರಾಸಿನ ರೈಲು ಹತ್ತುತೀನಿ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಕಾವ್ಯ-ನಾನು ಇಬ್ರೂ ಬರೋಲ್ಲ.” ಧಿಲ್ಲಾ ನೌಗೆ ವೇಚಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. ಆಗಲೇ ಅವನ ಷೋಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಫಾಂಪೆ ಟ್‌ಗಳು ಹೊರಬಂದಿದವು. ಕೊನೆಯ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ! ಜಿಮ್ಮಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾಯಿತು.

“ಆಗಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಬಸ್ಸಿಬಿಟ್ಟ. “ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ರೈಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡು” ಜಿಮ್ಮಿ ಹಟ ಮಾಡಿದ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಕಾವ್ಯಳ ಐಟಂಗಳಿಗೇಲಾ ಮುಂಗಡ ಹಣಾನೂ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಗಳನ್ನು ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾವ್ಯಳ ಉಡುಪುಗಳ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಸಿಟ್ಟಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮೈ ಉರಿದುಹೋಯ್ತು.

“ಜಿಮ್ಮಿ ಇದೇನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ ? ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿ ಬದ್ರೆ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ.”

“ಹೆದರಬೇಡಾ ಹನೀ, ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ಬಡಿಸ್ಕೋಬೇಕಂತ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಳೋಕ್ತಾಗೋಲ್ಲ” ಹಲ್ಲುಕಿರಿದ. “ಹೆಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನಾನೂ-ನೀನೂ ಗಂಡ-ಕುಂಡ್ಲಿಂತ ಧಿಲ್ಲಾ ನೌಗೆ ಹೇಳಬಿಡ್ತೀನಿ” ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದ. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಬಿಸಿತುಪ್ಪ ಹಾಕಿದಂತಾಯಿತು. ಬೀದಿಯ ಮಾರಿಯನ್ನು ತಾನೇಕೆರೆದು ತಂದು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗಿತ್ತು. ಧಿಲ್ಲಾ ನೌ ಕೊಟ್ಟ ಮುಂಗಡ ಹಣವನ್ನು ಮನೆಯ ವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಕೇಳಿದಾಗ ನೋಟುಗಳನ್ನೆಣಿಸಿ ಪರ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ.

“ನಿಮ್ಮಷ್ಟಂದಲ್ಲ ಅದು-ನಂದು. ನಾನು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟೋಲೇ ಇವ್ರೆ ನಿನಗಿಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಾಯಿತ್ತು ? ನಾನು ನಿನ್ನ ಗಂಡ, ನಿನ್ನ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋನು, ಹಣ ಇಬ್ಬೇಕಾದ್ದು ನನ್ನ ಕೈಲಿ !”

ಹೊರಡುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ರೋಷ, ದುಃಖ ತಡೆದುಕೊಂಡಳು. ಜಿಮ್ಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಂಧೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಆಳವಾದ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಬಿದ್ದಿದ್ದಳು.

ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ಗೆ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಹಗರಣದಿಂದ ಆಗಲೇ ಬೇಸರವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು.

ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟಾಗಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ತಲೆ ತಿಂದಿದ್ದು. ಮದ್ರಾಸಿನ ಹೋಟೆಲೊಂದರಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಹೊರಡುವ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಪೂರ್‌ಗೆ ಹೊರಡಬೇಕಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಸಿಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಿ ಕುಡಿದು ಜಿಮ್ಮಿ ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಒರಟಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಾಗ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ರೋಸಿ ಹೋದ. ಕಾವ್ಯಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ.

“ಆ ಬಕ್ರಾನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಕರೊಂಡು ಬರೋ ಹಾಗಿದ್ದ್ರೆ ನೀನೂ ಬರೋದು ಬೇಡಾ. ನಾನು ಬೇರೆ ಅರೇಂಜ್ ಮಾಡ್ಕೊತ್ತೀನಿ”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಕಟ್ಟದ ಕನಸೆಲ್ಲಾ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಮನೆಯಂತೆ ಕಳಚಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಆಯಿತು. “ಅನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾಗಿ ಬಿಹೇನ್ ಪಾಡೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಪೀಸ್!” ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

“ಇಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಈಗಲೇ ಹೀಗೆ, ಪ್ಲೇನ್ ಏರಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿಯಾನು!” ಧಿಲ್ಲಾನ್ ನಿಷ್ಕೂರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

“ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡ್ರೆ ನಾನೇ ಬರೋದಿಲ್ಲ” ಕಾವ್ಯ ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು.

ಎರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಬಂದಾಗ ಕಸ್ತಮ್ಸ್ ಚೆಕ್‌ಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಕಾವ್ಯಳ ಮುಂದೆ ಲೈನಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಬಲವಾದ ಕೈಯೊಂದು ಬಿದ್ದಿತು. ಅವನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡ್ ತೋರಿಸಿದ್ದ. ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್‌ನವರು!

“ನಡೀ, ನಿನ್ನ ಫಾಲೋ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇದ್ದೀವಿ.”

ಜಿಮ್ಮಿಯ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಿತು. ಕಾವ್ಯ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದಳು. ಜಿಮ್ಮಿಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಒಳಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದರು. ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ಗೆ ಅವಮಾನದಿಂದ ಮುಖ ಕಂಪಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಟ್ರ್ಯಾಸ್ ನವರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅವನಿಂದ ಹೇಳಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಜಿಮ್ಮಿಯ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಒದರಿದ. “ಜಿಮ್ಮಿ

ಯಂತಹ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಇರೋದ್ರಿಂದ ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ನಂಬೋದು? ನೀನೂ ಒರೈಡಾ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗೋ ಚಾರ್ಜ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಹೊರಟುಬಿಡು.” ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ಜಿಮ್ಮಿ. ಕಾವ್ಯರ ಎಂ ಟೆಕೆಟುಗಳನ್ನು ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಆಕಾಶನೇ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು. ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ವಿಷಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಮಯ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಜೀವಿನಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ತೆಗೆದು ಅವಳ ಕೈಗಿತ್ತ.

“ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟೊಂಡು ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ಭವಿಷ್ಯಾನೇ ಹಾಕು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ! ಇದು ನೋಡಲೇ ಹೊಡೆತ ನಿಂಗ. ನೋಡ್ತಾ ಇರು ಮುಂದೆ ತುಂಬಾ ಸಶ್ಯಾತ್ತಾಪ ಪಡ್ತೀ!”

ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಉಸಿರು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿ ನೀರವವಾಗಿ ಕಂಬನಿಗರೆಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಳ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಜಿಮ್ಮಿ ಹೇಳಿದ.

“ಹೋದ್ರೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡು. ಇವನಷ್ಟನಂತಹ ಚಾನ್ಸ್ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ— ಇನ್ನ ತಾತನಂತೋರು ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇವನ ಮೋ ಎಲ್ಲಾ ಬೀದಿಲೇ ನಡೀ ಬೇಕು. ಸುಮ್ಮೆ ಬೋಗಳೇ ಕೊಚ್ಚಾನೆ!” ಕಾವ್ಯಳ ಸೂಟುಕೇಸುಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜಿಮ್ಮಿ ಹೇಳಿದ. ತನ್ನ ಬದುಕೇ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದುಕೊಂಡು ಕನಸು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಬದುಕೊಂದು ಮರೀಚಿಕೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ತಾನೇ ಮಾಡಿಪ ತಪ್ಪು. ಜಿಮ್ಮಿಯ ಮಾತು ನಂಬಿ, ಅವನನ್ನು ನಂಬಿ ತಾನು ಕೆಟ್ಟಳು. ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು.

ಮತ್ತೆ ಅವಳ ಬದುಕು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿನ ನೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುವುದು ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ಹಾಗಿತ್ತು. ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಳಸಾಗಾಣಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಅಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ತನ್ನ ಮುಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ದಳಪತಿ, ಸುಬ್ರಮಣಿಯ ರನ್ನೇ ಅವಳು ಅಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕುಣಿದು ಕೈಕಾಲು ಸೋತಿತ್ತು. ಬದುಕು ಕಗ್ಗುಟಾಗಿ ಹೃದಯ, ಮನಸೆರಡೂ ಸತ್ತು ಹೋದಂತಾಗಿತ್ತು. ತನಗೆಂದು ಬಿಡುಗಡೆ?

‘ಟಕ್ ಟಕ್’ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಕಾವ್ಯ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದಳು. “ಯಾರದು?”

“ಮೇಡಂ, ಯಾರೋ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ”

ಲಾಡಿನ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೆರೆ! ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ! ತಾನು ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ತಾನೇನೂ ಕಳೈಯಲ್ಲ. ಕೊಲೆಗಡುಕಳಲ್ಲ! ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು. ಎದುರಿಗೆ ಬಲದೇವ್ ನಿಂತಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿದ.

“ಕ್ಯಾನ್ ಐ ಕಮ್ ಇನ್? ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದೇ?”

ಕಾವ್ಯ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಸರಿದುನಿಂತು ಅವನು ಒಳಗೆ ಬರಲು ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. ಬಲದೇವ್ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಬಂದು ಸುತ್ತಾ ನಿರುಳಿಸಿದ. ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳು ಅರಡಿದ ಮಂಚ, ಖಾಲಿ ಬಾಟಲು, ಲೋಟಿಗಳು, ತಿಂಡಿ-ಊಟ ಮಾಡಿದ ತಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಲುಗಳು, ಸ್ವಾಂಡಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಅವಳ ಉಡುಪುಗಳು, ಅದರೊಂದಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿದ್ದ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಬೂದು ಬಣ್ಣದ ಪ್ಯಾಂಟು-ಮಂಚದ ಕೆಳಗಿದ್ದ ತರತರಹದ ಚಪ್ಪಲಿಗಳೊಂದಿಗಿದ್ದ ಒಂದು ಜೊತೆ ಪುರುಸರೆ ಶೂಸು!

“ಕೂಡಬಹುದೇ?” ಅವನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೋಟನ್ನು ಕಳಚಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದೇ ಕೇಳಿದ. ಕಾವ್ಯ ಅವನ ಮುಂದೆ ಕುರ್ಚಿಯೊಂದನ್ನು ತಳ್ಳಿದಳು. ಅವನು ಕೂಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. “ರೂಮಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು?”

ಕಾವ್ಯ ಅವನತ್ತ ನೋಡದೇ ಸಿಗರೇಟೊಂದನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೊಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು. “ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ.”

“ನಿಂಜೊತೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?” ಬಲದೇವ್ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದ

“ಕುಡಿಯೋಕೆ ಏನು ತೋಗೋತೀರಿ? ವಿಸ್ಕಿ, ಜೀ ಎರಡೇ ಇರೋದು” ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸದೇ ಕೇಳಿದಳು.

“ಏನೂ ತೋಗೋಲಿಲ್ಲ....ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆ ಅಷ್ಟೆ” ಬಲದೇವ್ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೂರಗಿದ. “ನಿನ್ನ ಗುರುತೇ ಹಿಡಿಯಲಾರದಷ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀ!”

“ಅದು ಬದುಕು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಪಾಠ!” ಕಾವ್ಯ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಕಾಲುಚಾಚಿ ಕುಳಿತಳು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಮೌನ. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಯಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ಕಂದರವಿದ್ದಂತೆ ಆಗಿತ್ತು.

“ಕಾವ್ಯ, ನೀನೇಕೆ ಈ ಬದುಕು ಆರಿಸಿಕೊಂಡೆ?”

“ಸಧ್ಯ ಹಾದರಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಲಿಲ್ಲ!” ಕಾವ್ಯ ಸಿಗರೇಟಿನ ಹೊಗೆಯತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಜ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು!” ಬಲದೇವ್‌ನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ನಡುಕವಿತ್ತು.

“ಆಗಿಹೋದುದರ ಮಹಜರುಕ್ರಮ ಬೇಡಾ!” ಕಾವ್ಯ ಮೊಟಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

“ಎಂಟುವರ್ಷಗಳು ಹೇಗೆ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಕಾವ್ಯ, ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ತುಂಬಾ ಹುಡುಕಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ, ತಂಗಿಯರೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿ ಎಂದಿದ್ದರು! ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾಟಿ ಮೇಲೆ ಪೋಟ್ಸ್ ಆದರೂ ಮೊದಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಹುಡುಕುವುದು!”

ಕಾವ್ಯ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕಳು. ಮಕ್ಕಳವೆಯಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ!”

ಬಲದೇವ್ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದ. “ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳಿದ್ದಾಳೆ. ಮುಕ್ತಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತೀರಿಹೋದಳು!”

ಕಾವ್ಯ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟಿನಿಂದಲೇ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ತುಂಡನ್ನೆಸೆದಳು.

“ಇಷ್ಟೊಂದು ಸ್ಮೋಕ್ ಮಾಡಬಾರದು ಕಾವ್ಯ! ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ!” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕಳು.

“ಯಾವ ಆರೋಗ್ಯ? ನನ್ನ ದೇಹ ನನ್ನದಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೃದಯಗಳ ಗೋರಿ ಕಟ್ಟಾಯಿತು.”

“ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದುದೇನೂ ನನಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ” ಕಾವ್ಯ ಸಿಗರೇಟು ಪ್ಯಾಕು, ವಿಸ್ಕಿಯ ಬಾಟಲು ತೋರಿಸಿದಳು.

“ಅವುಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಕಟುಕರೆಂದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ! ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬಂದೇ, ಎನಾದ್ರೂ ತೊಗೊಬಹುದಲ್ವಾ!” ಎದ್ದು ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಹೋದಳು. ಬಲದೇವ್ ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು ರೂಮನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ. ತೂಗು ಹಾಕಿದ್ದ ಪ್ಯಾಂಟನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಹಿಪ್‌ಪ್ಯಾಂಟ್‌ನಿಂದ ಅರ್ಧ ಹೊರ ಬಂದಿದ್ದು ಸರ್ಸಿಫತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಯಿತು. ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ + ಒಂದನು. ವಿಗ್ರಾಸವಾಗಿ ತೆರೆದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಪಾಕೆಟಿನಲಿದ

ಜಿಮ್ಮಿಯ ಫೋಟೋ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಯಿತು. ಇವನೇಕೆ ಈ ರೂಮಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ! ಇವನಿಗೂ, ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನ ಜೊತೆ ಇದ್ದಾಳೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಇವನೇ ಇರಬಹುದೇ? ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಇವನುರಿಂದು ತಿಳಿದಿರಲಾರದು! ಹೊರಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಸದ್ದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಬಲದೇವ್ ಪರ್ಸನ್ನು ಹಿಪ್ಪಾಪಾಕೆಟ್ ನೊಳಗಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

೧೪

ಕಾವ್ಯ ಒಳಗೆ ಬಂದಳು.

“ಜಹಾ, ಬಿಸ್ಕತ್ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ತರಾನೆ!”

“ಯಾಕೆ, ಅದಲಾ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ!”

ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕೃಷ್ಣ ಬಂದ. ಚಹದ ಕಪ್ಪು-ಬಿಕ್ಕಿನ ತಟ್ಟೆ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ವೇಲಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದ. ಬಲದೇವ್ ಬಿಸ್ಕತ್ತಿನ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಾವ್ಯಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ಬಿಸ್ಕತ್ತನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಳು. “ಇದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

ತಾನು ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತಿಂದಲ್ಲ ಎಂದೇ ಬಲದೇವ್ ಗೆ ಹಿಪ್ಪಾವಾಗಿತ್ತು. ಟೇ ಕಪ್ಪನ್ನೂ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ. “ಒಂದು ಸಿಪ್ ತೆಗೆದುಕೋ” ಎಂದ.

ಕಾವ್ಯ ಅದನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿದಳು.

“ಬೇಡಾ, ನನ್ನ ಎಂಜುಲು ಕುಡಿಯಕೂಡದು”

ಬಲದೇವ್ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಕೇಳಿದ. “ನಿಂಗಿ-ನಂಗಿ ಎಂಜಲೇನು ಕಾವ್ಯ?”

“ಅದೆಲಾ ಹಳೆಯ ಕತೆಯಾಯ್ತು, ನಾನು ಆಗಿನ ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲ-ನೀವೂ ಆಗಿನ ಬಲದೇವ್ ಅಲ್ಲ!” ಆಕಳಿಸಿದಳು. “ನಂಗಿ ಒಹಕ ನಿಟ್ಟು ಬರತ್ತಾ ಇದೆ.”

“ಕ್ಷಮಿಸು ಕಾವ್ಯ, ನಾನು ಬರ್ದೀನಿ....ನಾನು ಬಂದಿದ್ದಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಯ್ತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೆ!”

“ಎನಿಲ್ಲಾ ಬಿಡಿ-ನಂಗೆ ಎಷ್ಟೋ ರಾತ್ರಿಗಳು ನಿದ್ರೆ ಬರೋದೇ ಇಲ್ಲ.”
ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತೆ ಆಕಳಿಸಿದಳು.

“ನಾನು ಹೊರಡ್ಡೀನಿ ಕಾವ್ಯ. ನಾಳೆ ಫ್ರಿಯಾಗಿದ್ದೀಯಾ? ನಂಜೊತೆ ಊಟ ಮಾಡ್ಡೀಯಾ. ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಕ್ವಯಟ್ ಆಗಿರೋ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ.”

“ಸಾರಿ ಬಲದೇವ್, ನಾನೆಲ್ಲೂ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮಂತಹವರ ಜೊತೆ ಬರೋಲ್ಲ! ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ-ನನಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.”

“ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಬೇಕಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಡೀನಿ. ಮಾಡೋಕೆ ತಯಾರಾಗ್ಡೀನಿ” ಬಲದೇವ್ ತೊದಲಿದ.

“ನೀವು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ನೋಡದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯದು ನಂಗೆ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ! ಗುಡ್‌ನೈಟ್” ಮೊಟಕಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಬಲದೇವ್ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಿದ್ದ. ಅವನತ್ತ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಶಬ್ದವಾಗಿ ಹಾಕಿದು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಬಲದೇವ್ ಕಾರಿನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಕೈಗಡಿಯಾರ ಎರಡಾವರೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸರಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೀಗೆ ರೆಸ್ಟ್‌ಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಕುಳಿತ. ಅವನ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಮದುವೆಯಾದ ಜಿಮ್ಮಿ ತಾನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಜಿಮ್ಮಿಯೇಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕ್ಯಾಬರೇ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಆರ್ಕೆಸ್ಟ್ರಾದಲ್ಲಿ ಡ್ರಂ, ಗಿಟಾರ್ ಬಾರಿಸುವವರು ಎನಿಸದ ರೂ ಕೆಳ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಹುಡುಗರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಎಲ್ಲೋ ದುಡ್ಡಿದು ಬಂದು ಸಂಜೆಗೆ ವಾದ್ಯ ನುಡಿಸಿ, ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರು. ಆದರೆ ಈ ಜಿಮ್ಮಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ಪಳಗಿದ ಹುಲಿ. ಇವನೇಕೆ ಇವಳಿಗೆ ಗಂಟು ಬಿದ್ದು? ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕಾವ್ಯಳಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಬೇಡಬೇಕು!

ಬಲದೇವ್‌ನ ಕಾರು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹಾರ್ಡ್ ಸದ್ದು ಮಾಡಿದಾಗ ರಾಜಪ್ಪ ಕಣ್ಣುಜ್ಜುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಮುಂಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಒಳಗೆ ಲಜ್ಜಾ ಜೊತೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಜ್ಯಾಕೀ ಬೊಗುಳುತ್ತಾ ಓಡಿಬಂದಿತು. ರಾಜಪ್ಪ ಗೇಟು ತೆಗೆಯುತ್ತಲೇ ಬಲದೇವ್ ಕಾರನ್ನು ಪೋರ್ಟ್‌ಕೋಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಜ್ಯಾಕೀ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ನೆಗೆಯಿತು.

“ಜ್ಯಾಕೀ ತಾಳು-ಎಗರಬೇಡ. ಹುಚ್ಚನ ಹಾಗೆ ಆಡ್ಬೇಡಾ!”

ಬಲದೇವ್ ಕಾನಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಇಳಿದ. ಶೆಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೇವಣ್ಣನೂ ಎದ್ದು ಬಂದಿದ್ದ.

“ಕಾರೂ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ - ಲಾಕ್ ಮಾಡಿ ಕೇ ಒಳಗೆ ಇಟ್ಟಿಡಿ” ಬಲದೇವ್ ಸರಸರನೇ ಒಳಗೆ ನಡೆದ. ಜ್ಯಾಕೆ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಓಡಿತ್ತು. ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಭಾಗ್ಯಮ್ಮನಿಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಶೂಸು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿರುವಾಗ ತಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ಬಲದೇವ್ ಗೆ ಅವಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸ ತಿಳಿಯಿತು.

“ಊಟ ಮಾಡೋಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯಮ್ಮ ಒಂದು ಲೋಟೆ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟೆಡು. ಲಜ್ಜಾ ಊಟ ಮಾಡಿದಾ? ನಿನ್ನ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲಾ?”

ಸೋಫಾಕೈರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದ. ಭಾಗ್ಯಮ್ಮ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಲೋಟೆದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ತಂದಿತ್ತಾಗಲೂ ಹಾಗೇ ಬರಗಿದ್ದ. ಭಾಗ್ಯಮ್ಮನ ಕರುಳ್ಳು ಚುರುಕೈದಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೃಹಿಣಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ. ಸಂಗೀತಮ್ಮ, ಜಯದೇವಣ್ಣ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ದಿನ ಹೀಗೆ ಇವರು ಬಬ್ಬಂಟಿಗರಾಗಿರುವುದು!

‘ಹಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ’ ಭಾಗ್ಯಮ್ಮ ಮೆಲ್ಲನುಸರಿದಳು. ಬಲದೇವ್ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಅವಳಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾಲನ್ನು ಗಟಗಟನೇ ಕುಡಿದು ಬರಿಯ ಲೋಟೆನನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೆತ್ತಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ.

“ಭಾಗ್ಯಮ್ಮ ನೀನು ಮಲ್ಯೋ ಹೋಗು ರಾಜಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಕೊತಾನೆ.”

ಬಲದೇವ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ರೂಮಿನತ್ತ ನಡೆದ. ಲಜ್ಜಾ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿ ಆಗಲೇ ಕನಸಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಒದ್ದಿದ್ದ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಅವಳ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊದಿಸಿದ. ಬೆಡ್‌ಲ್ಯಾಪಿನ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡಿದ. ಎಂತಹ ಮುದ್ದಾದ ಆಸ್ತಿ ತನ್ನದು. ಇವಳಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಬಾಳು ಬರಡಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು! ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ಅವಳ ಕನ್ನೆಗಳನ್ನು ಮುತ್ತಿಟ್ಟ. ದೀಪ ಹಾಕಿದರೆ ಅವಳಿಗಿಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಮುಬ್ಬು ಬೆಳಕನ್ನೆಲ್ಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾದಾಗ ತನ್ನೆಷ್ಟು ಆಯಾಸವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವನಿಗರಿವಾಯ್ತು. ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಏನೋ ಕನವರಿಸಿ ಲಜ್ಜಾ ಹೊರಳಿದಳು. ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಸನಿಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುದ್ದು ಮುಖ ನೋಡಿದ. ಹಣೆಯ

ತುಂಬಾ ಹೆರಡಿಕೊಂಡಿದ ಮುಂಗುರುಳು ತೀಡಿದ. 'ಲಜ್ಜಾ ನನ್ನ ಲಜ್ಜಾ' ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಅವಳ ಸುತ್ತ ಕೈ ಬಳಸಿ ಎದ್ದೆಗೊರಗಿಸಿಕೊಂಡ. "ಮಲ್ಲೋ ಚಿನ್ನ". ತಲೆ ತಡವಿದ. ನಿಜ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೇ ಲಜ್ಜಾ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿದಳು. ಅವಳ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆನೋ ಒಂದು ತರಹದ ಸುಖದ ಅನುಭವವಾಗಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವನ ತಲೆ ತಂಪಾಯಿತು. ಭಾರವಾಗಿದ್ದ ಹೃದಯ ಹಗುರವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಬೇಗುದಿಯನ್ನು ಆಡಗಿಸಲು ಈ ಮುದ್ದು ಕಂದಳೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನಿಸಿತು. ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣುಟ್ಟಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಆಗ ತೇಲಿ ಬಂದವಳು ಕಾವ್ಯ. ಹೌದು ಅವಳೊಡನೆ ಕಳೆದ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳೂ ತನಗೇನೋ ಒಂದು ತರಹದ ಅಲೌಕಿಕ ಅನಂದ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಖದ ಕಾರಂಜಿಯಾಗ ಒಲ್ಲವಳಾಗಿದ್ದವಳು ಅವಳೇ! ಹೇಗಿದ್ದವಳು ಹೇಗಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಆ ಮುಗ್ಧತೆ, ಆ ಬಿಚ್ಚು ಮಾತು-ಆ ಸವಿನಗು, ಓರೆನೋಟ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸಂಚವನ್ನೇ ಅರಿಯದ ಆ ಕಾವ್ಯ ಎಲ್ಲಿ? ತನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲೂ ಇಚ್ಛಿಸದೇ ಒರಟಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಡಾಲಿಯಲ್ಲಿ? ಕಾವ್ಯ ಈ ರೀತಿಯ ಬದುಕು ನಡೆಸಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ದೂಡ್ಡ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಖಂಡಿತ. ಜಿಮ್ಮಿ ವಿಷಸರ್ಪ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಾರದು. ಆಗ ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಬದುಕನ್ನು ನೇವುರ್ಪು ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಕಾವಾಡಬೇಕು!"

ಧಡಕ್ಕನೆ ಎಂದು ಕುಳಿತ. ಲಜ್ಜಾಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗದಂತೆ ಅವಳ ಕೈ ದೂರ ಮಾಡಿ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಹೊರಗಡೆ ಫೋನಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಡಯಲ್ ತಿರುಗಿಸಿದ. "ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಇದ್ದಾರಾ? ಕ್ರೈಂ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಫೈಲ್ಸ್ 364 ತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ. ಅದ್ದಲ್ಲಿನ ವಿಳನೇ ಕೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಿಮ್ಮಿ ಉರುಫ್ ಅಲಿ ಉರುಫ್ ಸರೀಫ್ ಅಂತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಾ, ಅದ್ದು ತೆಗೆದಿಡು ಮಂಜಪ್ಪ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಬಂದ ಕೂಡೆ ಅವರಿಗೆ ಬೂ ಸೀನಲ್ಲಿ ಗಿಟಾರ್ ಬಾರಿಸೋ ಜಿಮ್ಮಿ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಡೋಕೆ ಹೇಳು. ಅವನು ಲಾಡ್ಜ್‌ನಲ್ಲರೋ ಡಾಲಿ ಅನ್ನೋ ಕ್ಯಾಬರೆ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ್ರಾ ಬರೋದ್ರಾ. ಈಗೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರನ್ನಾದ್ರೂ ಫೋಸ್ಟ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಬಂದ್ತೀಲಿ ನನ್ನ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮಾಡೋಕೆ ಹೇಳು." ಅವನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ರಾಚಪ್ಪ ಎದ್ದು ಬಂದ.

“ಸರ್, ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನೇ ಪರ್ಪನಲ್ಲಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತೀನಿ, ನೀವು ಮಲ್ಯೋಳ್ಳ ಸರ್.”

ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಬಲದೇವ್ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

“ಹಲೋ, ವೇದವ್ಯಾಸ್, ನೀವೇ ಬಂದ್ರಾ? ಆ ಜಿಮ್ಮಿ, ಹೆರಾಯಿನ್ ಸ್ವಗ್ಲರ್ ಆ ದೊರೈ ಅಸಿಪ್ಟೆಂಟ್ ಆದಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಅನ್ನು-ಇವತ್ತೇ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಹಾಕಿದ್ರೆ ಸರಿ-ಕೂ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆ ಲಾಡ್, ಬೂ ಸೀ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆಬ್ಬಿಸಿ ಸರಿ, ಆ ಫೈಲ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಡಾಲಿ ಆನ್ನೋ ಕ್ಯಾಬರೇ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಸೋಡೋಕ್ಯೆ ಬರತ್ತನೆ-ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಇವನ ನಿಜವಾದ ಬಣ್ಣ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೆ! ಮದ್ರಾಸ್ನಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಪೂರ್ ಫೈಟ್‌ಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದರಲ್ಲಿದೆ! ಆದ್ರೆ ಶಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡಿಟ್ಟ ಅಗ! ಈಗ ರೆಡ್ ಹ್ಯಾಂಡೆಡ್ ಆಗಿ ಹಿಡೀಬಹುದು! ಓಕೇ ಗುಡ್‌ನೈಟ್.”

ಫೋನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಅರೆಕ್ಷಣ ನಿಂತು ಹಾಯಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿದ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಜಗ್ಗಿನಿಂದ ನೀರು ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದು ರೂಮಿನತ್ತ ನಡೆದ.

ಲಜ್ಜಾ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದಾಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರವಾಗಿತ್ತು. ‘ಕಾವ್ಯ’ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಸಿಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದನೇ ಹೊರತು, ಅವಳನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನೇ ವಿನಃ ಅವಳೆಂದೂ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಗೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ಅದು ನಿನಗೇ ಸೇರಿದ್ತು!” ತನಗೆ ತಾನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗೊಣಗುತ್ತಾ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿದ. ಸಿದ್ರೆ ಗಾಢವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು.

ಸುಮಾರು ಬೆಳಗಿನ ರುವಾಪ ನಾಲ್ಕೂವರೆಗೆ ಫೋನಿನ ಕರೆಗಂಟಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದುದು. ಎದ್ದು ಫೋನಿನತ್ತ ಕೈನೀಡಿದ. ರಾಜಪ್ ಆಗಲೇ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್‌ಷನ್‌ಗೆ ಕರೆ ಅಳವಡಿಸಿದ. ‘ಹಲೋ’ ಲಜ್ಜಾ ಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗದಿರಲೆಂದು ಮೆಲ್ಲನೇ ಮಾತನಾಡಿದ. “ಬಲದೇವ್ ಹಿಯರ್.”

ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನು ದಡಕ್ಕನೆದು ನಿಂತ. “ಎನು ಜಿಮ್ಮಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಾ! ವಾಟ್, ಆ ಕ್ಯಾಬರೇ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಕೊಲೆ ಮಾಡೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾ? ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಚೂರಿ ಹಾಕಿದ್ದಾ? ಹೌ ಈಸ್ ಓ? ಯಾವ ಆಪ್ತತ್ರೈ? ಸರಿ ಈಗ್ಲೇ ಬರ್ತೀನಿ” ಬಲದೇವ್ ರೀವರ್ ಕೆಳಗಿಟ್ಟಾಗ ಬೆವರಿನಿಂದ ಮೈಯೈಲ್ಲಾ ಒದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು. ಓಹ್, ಗಾಡ್! ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಸಿದ. ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ತಾನು ಬದುಕಿಸಲಾರದೇ ಹೋದೆ! ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಒಬ್ಬಳೇ ಬಿಟ್ಟು ಬರಬಾರದಿತ್ತು. ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳನ್ನು ಫಾಲೋ

ಮಾಡಿರಬೇಕು. ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಮಾತನಾಡಿದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಬೇಕು. ತಾನು ಅವನ ಪ್ಯಾಂಟಿನಿಂದ ಸರ್ಸ್ ತೆಗೆದುದನ್ನು ಕಂಡಿರಬೇಕು! ರೂಮಿನಲ್ಲೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ನೇನೋ ಅಥವಾ ಲಾಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದಿರಬೇಕು! ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಭಾರಿ ಎಟು ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಚೂರಿ ಹಾಕದಾ ನೆಂದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರಕ್ತಸ್ರಾವ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಅರೆ ಪ್ರಜ್ಞಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ? ತಕ್ಷಣ ಎದ್ದು ಬಚ್ಚಿ ಬದಲಿಸಲೂ ಅವನ ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಆಗಬಾರದೆಂದುಕೊಂಡನೋ ಅದಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು.

ಅಸ್ವತೈಯಲ್ಲಿನ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ವಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ ತಾನೇ ತಂದು ಮಲಗಿಸಿದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅದೇ ತಾನೇ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ಜೋರಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೈಗೆ ಡ್ರಿಪ್ ಹಾಕಿದ ರಿಂದ ನರ್ಸ್ ಒಬ್ಬಳು ಕೈಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಬೆಡ್ಡಿನ ಆಚೆ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಜಗ್ಗಪ್ಪ ನಿಂತಿದ .

“ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತಗಾಬೇಕು ಪೂರ್ತಾ ಜ್ಞಾನಾ ಬಂದ್ಕೆತ್ತಗಾಂತಿನಿ.” ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಸ್ತೂಲಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಬೆವೆತ್ತಿದ್ದ ಹಣೆಯನ್ನು ನರ್ಸ್ ಬಿಡ್‌ಶೀಟಿನಿಂದಲೇ ಒರೆಸಿದಳು.

“ನೀರು” ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಾವ್ಯ ಮುಲುಗಿದಳು.

ನರ್ಸ್ ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಮಚ ನೀರು ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಳು.

“ತುಂಬಾ ನೀರು ಕುಡೀಬಾರು .”

ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಲದೇವ್, ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಇಬ್ಬರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡು ಜಗ್ಗಪ್ಪ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಹೊಡೆದ.

ಅವರಿಬ್ಬರ ಹಿಂದೆಯೇ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೂ ಬಂದರು.

“ಹಾ ಈಸ್ ಸೀ?” ಬಲದೇವ್ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ಡೀಪ್ ಕಟ್ ಆಗಿದೆ. ಒಂದು ಸೆಂಟಿಮೀಟರ್ ಈ ಕಡೆ ಎಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಲಿವರ್‌ಗೆ ಡ್ಯಾಮೇಜಾಗಿರೋದೂ! ತುಂಬಾ ಹೆಮರೇಜ್ ಆಗಿದೆ. ಎರಡು ಬಾಟು ಬ್ಲಡ್ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಡ್ಬೇಕೂಂತಾ ಇದ್ದೀವಿ. ತುಂಬಾ ವೀಕ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ‘ಶಾಕ್’ ಆಗ್ತೀ ಇದ್ದೀ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇನ್ನೂ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕಾದು ನೋಡ್ಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿವರೂ ಕ್ರೈಸ್ಟಿರುತ್ತೆ!” ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್‌ನ ಮುಖ ಗಂಭೀರಿ ವಾಯಿತು.

“ಗವ್ ಹರ್ ದಿ ಬೆಸ್ಟ್ ಟ್ರೈಟ್‌ಮೆಂಟ್. ಅವು ಪ್ರೈಮ್ ವಿಟ್‌ನೆಸ್.”

“ಆಗಿ ಸರ್.”

ಬಲದೇವ್, ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಕಾವ್ಯಳ ಬೆಡ್ಡಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನರ್ಸ್ ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತಳು. ಕಾವ್ಯಳ ಬಿಳುಪೇರಿದ ಮುಖ ನೋಡಿದಾಗ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹೆದರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಮೂಗಿನ ಬಳಿ ಬೆರಳೆತ್ತು ನೋಡಿದ. ಉಸಿರಾಟ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿತ್ತು.

“ಇನ್ನೂ ಪೂರಾ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿಲ್ಲ ತುಂಬಾ ವೀಕಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ” ನರ್ಸ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ವೇದವ್ಯಾಸ್‌ನತ್ತ ನೋಡಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಡೋದೂ ಕಷ್ಟ. ಜಿಮ್ಮಿ, ದೊರೆಕಡೆಯವು ಯಾರಾದ್ರೂ ಬಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ್ರೂ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ. ಸ್ಪೆಷಲ್ ವಾರ್ಡಿಗೆ ಆಮೇಲೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಇಬ್ಬು ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್‌ನ ಗಾರ್ಡಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನೋರ್ನಿ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ಯಾರೂ ಒಳಗೆ ಬಿಡೋದು ಬೇಡಾ!”

“ಆಗಿ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಒಬ್ಬ ಲೇಡಿ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್‌ನನ್ನು ಇರಿಸೋಣ. ಹೆಚ್ಚು ಪಬ್ಲಿ ಸಿಟಿ ಕೊಡೋದು ಬೇಡಾ.”

ಅವಂಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಂಜಿವ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪೇಪರ್ ಹಿಡಿದು ಬಂದ.

“ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಡ್‌ಲೈನ್ಸ್ ಬಂದಿಟ್ಟಿದೆ ಸಾರ್.” ಬಲದೇವ್‌ನ ಕೈಗಿತ್ತ, ವೃತ್ತ ಪತ್ರಕೆಗಳ ಶಿರೋನಾಮೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿತ್ತು.

“ಸಿಟಿ ನೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ನ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಕೊಲೆ ಯತ್ನ. ಮಾಫಿಯಾ ಗುಂಪಿನವಳೆಂಬ ಅನುಮಾನ. ಕೊಲೆಗಾರ ಮಾಫಿಯಾ ಗುಂಪಿನ ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ದಪ್ಪಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಡ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ.”

“ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ನ್ಯೂಸ್ ಲೀಕ್ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ತಾನೇ ಸುಳವು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಜಿಮ್ಮಿನ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದು!”

“ಲಾಡ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿರೋವು ಯಾರೋ ಲೀಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಸಾರ್.” ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸೋಂಧಿ ಮೇಲುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಂದನು.

“ಹೇಗಿದಾಳೆ ಡಾಲಿ? ನನ್ನ ಬೂ ಸೀಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬಂದಿದ್ದು ಸಾರ್. ಇಲ್ಲಿವರೂ ಒಂದೂ ಇಂತಹ ಘಟನೆ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಹೌದು ಸೋಂಧೀ, ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಇಂತಹುದೇಂತಾ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ. ಹೆದರಬೇಡಿ ಇದೂ ಒಂದು ತರಹ ಇಂಡೈರೆಕ್ಟ್ ವಬ್ ಸಿಟಿ ಆಗುತ್ತೆ!” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ. “ಜಿಮ್ಮೀನ್ನ ನೀವು ಅಸಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಾಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನು ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ನೈಟ್ ಕಬ್ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಮುಂಚೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಗಿಟಾರಿಸ್ ಆಗಿದ್ದೂ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.”

“ಅಂತಹ ಅನುಮಾನ ಬರೋಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕೈಲಿ ಗಿಟಾರ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆರುಗಂಟೆಗೇ ಬರತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಸೆಷನ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪೆಗ್ ವ್ಯಾಕ್ ಡೋವೆಲ್ ತೋಗೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋಗತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಯಾವೂ ಟ್ರಬಲ್ ಮಾಡಿರಿಲ್ಲ!” ಸೋಂಧಿ ಹೇಳಿದ. “ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ‘ಬೂ ಸಿ’ ಹೆಸರು ಇನ್ ವಾಲ್ಯೂ ಆಗಿ ಇರೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಸರ್! ಡಾಲಿ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗಿ, ಅವಳ ಹೆಸರೂ ಕೆಟ್ಟರೆ ನಾಳೆ ಅವಳೇ ಒಂದು ಪೋ ಸಿಕ್ಯೋಲ್ಲ. ಅವಳ ಗತಿ ಏನು?”

ಬಲದೇವ್ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ನತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಡೂ ಒನ್ ಥಿಂಗ್ ಸೋಂಧಿ. ಎಲ್ಲಾ ಲೀಡಿಂಗ್ ಪೆರ್ಸನ್ ಗೂ ಇನ್ ಫಾರಂ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ಜಿಮ್ಮೀ ನಮ್ಮ ಕಬ್ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡಿ ಗಿಟಾರಿಸ್ ಆಗಿದಾ ನೇಂತಾ, ಡಾಲಿ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಪರ್ಸನಲ್ ಗ್ರಾಡ್ ಇತ್ತೊಂತಾ ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಡಿ! ಇದಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಅಷ್ಟೆ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಗುಲ್ಲು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೆ! ಡಾಲಿಯ ವಿಷಯ ನಾವು ನೋಡ್ಕೊತೀವಿ.”

ಸೋಂಧಿ ಕಾವ್ಯನತ್ತ ನೋಡಿ ಹೊರಟುಹೋದ.

ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಕ್ಯಾಪು ತೆಗೆದು ಕ್ರಾಪನ್ನು ಸವರಿಕೊಂಡರು. “ಜಿಮಿ ತುಂಬಾ ಕೆವರ್ ಆಗಿ ಮಾಡತ್ತಾ ಇದ್ದ ಗಿಟಾರ್ ಕವನನಲ್ಲೊಂದಿಷ್ಟು, ಗಿಟಾರಿನೋಳಗೊಂದಿಷ್ಟು ತಂದು ಕಬ್ಬಿನ ಶೌಚಗೃಹದಲ್ಲಿರೋ ಕಸದ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದ ಅವನ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಕೈಗೆ ದುಡ್ಡತ್ತು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಿಂಗಪೂರ್ಗೆ ಕಾವ್ಯ ಹೋಗ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಸರ್. ಆ ಥಿಲ್ಲಾನ್ ಎನ್ನೋ ಫೈಲ್ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಜೊತೆ. ಆಗ ಕಾವ್ಯನ ಡ್ರೆಸಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ. ಅದರ

ಸುಳಿವು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಮದ್ರಾಸ್ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದ್ದೇಗೋ ಅವನಿಗೆ ಸುಳಿವು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಕಾವ್ಯಾನೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ಅವನೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ಹೋಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈಗ ಬಹಳ ಹಣ ಗಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು !”

“ಬಲದೇವ್ ಕೈಲಿದ ಲಾಠಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಡೆ ಇಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ. “ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು ಬಿಡಿ !”

ಅಂದು ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಗೊಣಗಿದರೂ ಯಾವುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗಾದ ಅನಾಹುತ ಕೇಳಿ ಅನೇಕ ಸಹ ನರ್ತಕಿಯರು ಬಂದು ನೋಡಿ ಹೋದರು. ಬಲದೇವ್ ಕಾವ್ಯನ ಮನೆಯ ಅಡ್ರೆಸ್ ಹೇಗೋ ಪತ್ತೆಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರೂ ಯಾರೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಅಗ ಬೇಕರವಾಯಿತು. ಅವಳು ಅರೆನಗ್ನಳಾಗಿ ಕುಣಿತು ದುಡಿದು, ಜೀವವನ್ನು ಪಣವಿಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಹಣ ಅವಳ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಚೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಬಂದು ನೋಡಬಾರದೇ? ಕಾಂಚನ್ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಾಗ ಅತ್ತುಬಿಟ್ಟಳು.

೧೫

“ಜಿಮ್ಮಿ ಇವಳು ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಇವಳ ದುಡ್ಡು ಕಿತ್ತೊಡ್ಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ. ಹೋಡಿತಾ ಇದ್ದ, ಬೆದರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದ, ಅವಳಿಗೆ ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೇ ಆಗೇ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು. ಕಾಂಚನ್, ನನ್ನ ಯಾವುದೂ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಸಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕು-ನಮಗೆ ಸಿಗೋವರೆ ಇಂತಹವರು-ಸಭ್ಯಸ್ಥರು, ಒಳ್ಳೆಯವರು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಯಾಕೆ ಬರಾರೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅನ್ನಾ ಎಮ್ಮ ! ಜಿಮ್ಮಿ ಕೂಡ ಡ್ರಗ್ ಅಡಿಕ್ಟೇ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಗುಂಗಿನಲ್ಲೇ ಇರತ್ತಾ ಇದ್ದ.”

“ಕಾಂಚನ್, ನಿನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯ. ಅದಿಂದ ಕಾವ್ಯಳ ಮೇಲಿರೋ ಅನುಮಾನ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಅವ್ಳು ಜಿಮ್ಮಿನ ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಮದ್ಯೆ ಯಾದೂಂತ ಗೊತ್ತಾ ನಿಂಗೇ?” ಬಲದೇವ್ ಕೇಳಿದ.

“ಯಾವೋ ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದು. ಅವನ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು. ಅದ್ನ ತಿಕ್ಕೋಬೇಕೂಂತ ನಮ್ಮ ಏಜೆಂಟ್ ದಳಪತಿ, ಸುಬ್ರಮಣಿ, ಅರ್ಮುಗಂ ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಅವರಿಗೆ ಒರ್ರಾ ಇದ್ದ ಕಮಿಷನ್‌ನೇಲಾ ಜಿಮ್ಮಿ ಕಬಳಿಸಿ ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದ.”

“ಅವರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ತಾರೆ?”

“ಇಂತಹ ಕಡೇಂತಾ ಹೇಳೋಕ್ಯಾಗೋಲ್ಲ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಬೆಲ್ ದ್ವಾರಕಾದಲ್ಲಿ ರೂಮು ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರ್ತಾರೆ.”

“ನಾನು ಅದ್ನ ಗಮನಿಸಿಕೊಳ್ತೀನಿ” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ. ಕಾವ್ಯಂಗಿ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಸುದ್ರೆ ಕಷ್ಟ.”

ಬಲದೇವ್‌ಗೂ ಅದೇ ಬೇಕಿತ್ತು. ಕುರ್ಚಿಯೆಕೆದುಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯಳ ಬೆಡ್ಡಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ.

ಮುಖ್ಯ ರಾತ್ರಿಯ ಸುಮಾರಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿತು. ಕಣ್ಣರಳಿಸುತ್ತಾ ನೋಡಿದಳು. ಬಲದೇವ್ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದವನು ಯೂನಿಫಾರಂ ಕಳಚಿ ಮಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಅನಂತರ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಅಮ್ಮ” ಅವಳು ನರಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಅವಳ ಸನಿಹಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವಳ ಮುಖದ ಬಳಿ ಮುಖ ತಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಳಿದ.

“ಕಾವ್ಯ, ಆಯಾಸ ಮಾಡ್ಕೋ ಬೇಡಾ. ಮಲ್ಕೋ ಏನು ಕುಡಿತೀ?”

“ಏನೂ ಬೇಡಾ....ನಾನೆಲ್ಲಿದ್ದೀನಿ” ಒಣಗಿದ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾಲಿಗೆ ಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ನೀನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀಯಾ ಕಾವ್ಯ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲ ಭಯ ಇಡಕಿತು.

“ಹೆದರಬೇಡಾ ಕಾವ್ಯ ನಾನೆದ್ದೀನಿ” ಬಲದೇವ್ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದ.

“ನನ್ನೇನಾಯ್ತು ? ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದಾರೆ ? ಜಿಮ್ಮಿ...ಜಿಮ್ಮಿ ಎಲ್ಲಿ ? ಅನ್ನು ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಡೋಲ್ಲ...ಬಲದೇವ್ ಅನ್ನು ನಿನ್ನ - ನನ್ನ ಇಬ್ರನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ತಾನೆ ! ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಳಿಸ್ಬಿಡೂ. ನನ್ನ ಲಾಡ್ಡಿನ ರೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸ್ಬಿಡೂ.” ಬಿಕ್ಕಿ-ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ ಕೂಸರಾಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಡ್ಯಾಟಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸಿದರು.

“ಸಿಸ್ಟರ್, ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ರೆಸ್ಪನ್ಸಿಬಿಲಿಟಿ-ಯಾರೂ ಪೇಶಿಂಟ್‌ನ ಉದ್ದೇಗಿಗೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಬಿಡಬಾರು. ಮೊದಲೇ ಹೆಮರೇಜ್ ಆಗಿತ್ತು. ಡಾಕ್ಟರ್‌ನಿಂದ ರಿಕ್ವೆಸ್ಟ್ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ” ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸೂಜಿಮದ್ದಿಟ್ಟು ಹೊರಟರು.

ಬಲದೇವ್ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಜಯದೇವ್, ಸಂಗೀತಾ ಆಗಲೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಲಜ್ಜಾ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹರಟುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವನತ್ತ ಧಾವಿಸಿದಳು.

“ಪಪ್ಪಾ ನೀನು ಮೋಸ ಮಾಡಿದೀ ! ನಾನು ಮಲ್ಗಿದ್ವಾಗ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದೆ !” ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಹೊಡೆದಳು. ಕಣ್ಣೀರು ಬಾರಡ ಸೋಗಿನ ಅಳು ಒರಸಿಕೊಂಡಳು. “ಹೋಗು ನಿಂಜೊತೆ ನಾನು ಮಾತಾಡೋಲ್ಲ...ನಾನು ಜಯದೇವ್ ಅಂಕಲ್ ಜೊತೆ ಹೊರಟು ಹೋಗ್ತೀನಿ, ಈ ಮನೇಲಿ ನೀನೊಬ್ಬೇ ಇರು !”

ಇನ್ನೆಂದಾದರೂ ಅವಳು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವಳನ್ನೆ ತಿಕ್ಕೊಂಡು ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ಅವಳ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿ, ಅವಳು ಕೊಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಂದರೆ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೋ, ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ನಿಂತುಕೊಂಡೋ ಅವಳು “ಹೋಗಿ ಬಿಡು ಪಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಅಂದಕೂಡಲೇ ಅವಳನ್ನು ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರೆ ಅಂದಿನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಅರೆ ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದ. ಲಜ್ಜಾವನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ಅತ್ತ ನೂಕಿದ.

“ಸುಮ್ಮೆ ತರಲೆ ಮಾಡ್ಬಿಡಾ ದೂರ ಹೋಗು !”

ಲಜ್ಜಾ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ತನ್ನ ಪಪ್ಪ ಎಂದೂ ತನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆ ಒರಟಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ಅವಳ ಬೊಗಸೆ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು.

“ಸಾರಿ ಪಪ್ಪಾ” ಅವಳು ದಡದಡನೆ ಒಳಗೋಡಿದಳು. ಜಯದೇವ್ ಕುರ್ಚಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತಿದ ಬಲದೇವ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ.

“ಸಂಗೀತಾ ಹೋಗು, ಲಜ್ಜಾನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡು ಹೋಗು” ಅವಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ.

“ದೇವೂ, ಏನಾಯ್ತು? ಕಾವ್ಯ ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ?” ಸಂಗೀತನ ಎದುರಿಗೆ ನಾನೂ ಏನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಈ ಹೆಂಗಸರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.”

ಬಲದೇವ್ ಕರವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹಣೆ, ಕತ್ತಿನ ಬೆವರನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡು ಕತ್ತಿನ ಟೈ ಸಡಿಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೂರಾಗಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದ.

“ಜಯಾ, ಕಾವ್ಯ ಏನಾದ್ರೂ ಸತ್ತರೆ, ನಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಡ್ಡಿ ನೀ. ನನ್ನಿಂದ ಹಾಳಾದ ಆ ಹುಡುಗೀನ ನಾನು ಬದುಕಿಸಲಾರ್ತೇ, ಬಾಳಿಸಲಾರ್ತೇ ಹೋದ್ರೆ ನಾನಿದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ! ಅವಳನ್ನೂ ರಿಕವರ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆ ಜಿಮ್ಮಿ ಇರಿದ ಗಾಯ ಒನ್ನೊಂದು ಚೂರು ಡೀಪ್ ಆಗಿದ್ದಿದ್ರೆ, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಾಂಚನ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ಬೇ ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಖಂಡಿತ ಕಾವ್ಯ ಇರತ್ತಾ ಇರ್ದಿಲ್ಲ!”

“ಹೋಗಿ ಬಿಡು, ಅಂತೂ ಅವಳು ಬದುಕುಳಿದ ಲಾ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು ಲಜ್ಜಾ ಕಂಗಾಲಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅದ್ನ ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ನೀನು ರೆಸ್ವೆ ತೋಗೋ. ನನ್ನೆಯಿಂದ ನಿದ್ಡಿ ಇಲ್ಲ, ಊಟ ಇಲ್ಲಾ, ಬೇಗ ಊಟಮಾಡಿ ಮಲ್ಯೋ. ಇವೊತ್ತು ನಾನೂ ಸಂಗೀತಾ ಇಬ್ಬೂ ಇದ್ದು ಎಲಾ ನೋಡ್ಕೊತೀವಿ. ಭಾಗ್ಯವೃತ್ತಿಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಊಟ ಬಿಸಿಮಾಡೊಂತಾ.” ಜಯದೇವ್ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡ.

ಬಲದೇವ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ನಂಗೇನೂ ಬೇಡ್ಕೋ ಜಯಾ; ನನ್ನ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ! ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ.”

ಬಲದೇವ್‌ನ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಜಯದೇವ್ ಬಲವಂತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಲದೇವ್ ಹಾಗೆಯೇ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲೇ ಹಿಂದಕ್ಕೂರಾಗಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದವನು ಆ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ತಲೆ ತುಂಬಾ ಕಾವ್ಯ ತುಂಬಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಆ ಕೂಸದಿಂದ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಹೊಸ ಬಾಕುವೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಹೊರಟಾಗಲೇ ಹೀಗಾಗಬೇಕೆ? ಸೋತ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸುಗಳೆರಡೂ ಅವನ ಜಾಗೃತಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂದಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯಿತು.

ಲಜ್ಜೆವನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ಊಟಮಾಡಿಸಿ ಮುಗಿಸಿ, ಜಯದೇವ, ಸಂಗೀತಾ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದರೂ ಬಲದೇವ್ ಹಾಗೇ ಕುಳಿತಿದ್ದು ಕಂಡು ಸಂಗೀತಾ ಜಯದೇವನತ್ತ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಬೇಡಾ, ಅವ್ವ ನಿಂದ್ರೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ಬೇಕು. ಅವ್ವ ಪಾಡಿಗೆ ಅವ್ವ ಬಿಡೋದೇ ವಾಸಿ” ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಜಯದೇವ ಹೇಳಿದ. “ಭಾಗ್ಯಮ್ಮಂಗೆ ಅವನ ಎದುರಿಗೇ ಹಾಲು ಇಡಲು ಹೇಳಬಿಡು-ನಾವು ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿರೋ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ತಂದುಬಿಡೋಣ ಬಾ.”

ಜಯದೇವ್, ಸಂಗೀತಾ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಿಂದ, ಹಣ್ಣು-ತರಕಾರಿ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತಂದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕುರ್ಚಿಯೆದುರಿಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾಲು ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ರಾಜಪ್ಪ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ “ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎದು ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೇಂತಾ ಕೇಳೋಕ್ಕೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಲೂ ಇಲ್ಲ.”

ಜಯದೇವ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ. “ಸಂಗೀತಾ ದೇವೂನ್ನ ಹೀಗೇ ಬಿಟ್ಟಿ ಕಷ್ಟ. ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಹುಡುಗೀನ್ನ ಹುಡುಕಿ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮದ್ದು ಮಾಡೋ ಬೇಕು. ಲಜ್ಜೆಗೆ ತಾಯಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ದೇವೂಗೂ ಮನೆಗೊಬ್ಬ ಹಣ್ಣು ದಿಕ್ಕಿರಬೇಕು.”

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸುಭಾಷ್‌ಷೇನ್ ಕಾಂಚನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೇಳಿಕೆ ಯನ್ನು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಲೆಂದು ಟೀಪೆರೆಕಾರ್ಡರಿನ ವಾಲ್ಯೂಂ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರು.

“ಕಾಂಚನಾ, ನೀವೂ ಈ ಡಾಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ಫ್ರೆಂಚ್ ಆಗಿದ್ದೀರಿ?”

“ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯ್ತು. ಆವೂ, ನನ್ನ ತುಂಬಾ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ನನ್ನಿಂದ ಯಾವೂ ಮರೆಮಾಚ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆವು ‘ಬ್ಲೂ ಸೀಗೆ ಮುಂಚೆ, ‘ಗೋಲ್ಡನ್ ಡ್ರೀಮ್ಸ್’ನಲ್ಲಿದ್ದು, ಆಗ ನಾನು ಬ್ಲೂ ಸೀನಲ್ಲಿದ್ದೆ. ನಾನು ಗೋಲ್ಡನ್ ಡ್ರೀಮ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋದಾಗ ಆವು ‘ರೆಡ್

ಕೆವೆನ್'ನಲ್ಲಿದು. ಆಮೇಲೆ ನಾವಿಬ್ಬೂ 'ಬಲ್ಲ ಸೀ'ನಲ್ಲಿದ್ದೀವಿ. ಇಬ್ಬೂ ಒಂದೇ ಲಾಡ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದೀವಿ."

"ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಅವು ಬೇರೆ ಯಾರೊಡನೆ ಯಾದ್ರೂ ಇದ್ದಾ ?"

"ಜೀಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಇರಾರೆ ಹೋಗಾರೆ. ಯಾರೂ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಂತೋರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಕ್ಯಾಬರೆ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಆದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಶಿಫೆ ಅನ್ನೋನ್ನ ಜೊತೆ ತುಂಬಾ ಕೋಸ್ ಆಗಿದು. ಈಗ ಅವ್ನು ಅವು ತಂಗಿನ್ನೇ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದಾನೆ! ಸೋಹನ್ ಅಂತ ಕ್ಯಾಬರೆ ಡಾನ್ಸರ್ ಅವಳು ತನ್ನೊತೆ ಸೆಕ್ಸಿ-ಪ್ಲೆಸರ್‌ಗೆ ತುಂಬಾ ಖಲವಂತ ಮಾಡಿದ. ಆದ್ರೆ ಅವು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಥಿಲ್ಲಾನ್ ಜೊತೆ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಶುರು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು. ಆಗೇ ಈ ಜಿಮ್ಮಿ ಗಂಟುಬಿದದು!"

"ಜಿಮ್ಮಿ ಎಂತಹವನು? ಅವ್ನು-ಅವ್ನು ಮದ್ಯೆ ಆಗಿರೋದು ನಿಜಾನಾ?"

"ಹೌದು. ಜಿಮ್ಮಿ ಡಾಲೀನ್ನ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪರ್ಮಿಶನ್ ತೋಗೊಂಡು ಚರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮದ್ಯೆ ಆದ. ಅವಳಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕೊಂತಾ ಅನ್ಸಿಮ್ ಥಿಲ್ಲಾನ್ ಜೊತೆ ಸಿಂಗಪೂರ್, ಬ್ಯಾಂಕಾಕ್‌ಗೆ ಹೋಗೋಕ್ಕುಂಚೆ! ಅವಳಿಗೆ ಥಿಲ್ಲಾನ್ ನೋಸ ಮಾಡ್ಕೊದೊಂತಾ ಬೇರೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಗಂಡ್ನು ಜೊತೆಗಿದ್ದೆ ವಾಸೀಂತಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು. ಅದೂ ಅಲ್ಲೇ ಜಿಮ್ಮಿ ಅವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಯಾವ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಗಿಟಾರಿಸ್ಟ್ ಆಗ್ತಾ ಇದ್ದ. ಅದ್ಲೆ ಒಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್. ಯಾಕೆಂದ್ರೆ ಏಜೆಂಟ್ಸ್ ಅವು ಕೈಯಿಂದ ದುಡ್ಡು ಸುಲಿಯೋರು. ಜಿಮ್ಮಿನ ಮದ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಲೆಲೆ ಅನ್ನೇ ಅವು ಏಜೆಂಟ್ ಆಗಿದ್.

"ಅವನು ಡ್ರಗ್ ಅಡಿಕ್ಟ್ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿತ್ತಾ?"

"ಗೊತ್ತಾಗಿದು ಲೇಟಾಗಿ. ಮದ್ಯೆ ಆಡ್ಲೆಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಪೂರ ಗೊತ್ತಾಗಿದು. ಅವು ಕೈಲೂ ದುಡ್ಡು ಕಿತ್ಕೊತಾ ಇದ್! ಅಲ್ಲೇ ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್. ಹೊಡ್ಕೊದೊ-ಬಡ್ಕೊದೊ, ಸೆಕ್ಸುಯಲ್ ಅಬ್ಯೂಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್. ನನ್ನ ಹತ್ರ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹೇಳ್ಕೊಳ್ಳೋಳು ಅವು ನನ್ನತ್ರ ಇರೋಬಿಡು ಡಗ್ ತೋಗೊಂಡು ಬೀದಿಲೇ ಬಿಡ್ಕೊಳ್ಳೋದೊ ವಾಸಿ ಅಂತಾ!"

"ನೀವು ಡಾಲೀನ್ನ ನೋಡೋಕೆ ಬಂದದು ಯಾಕೆ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ?"

"ಬಲದೇವ್ ನಂಗೆ ಕ್ಲಬ್ಬಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೇಳಿದು. ಸವೇರಾ ಟೆರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ

ಸಿಕ್ಕಾಂತಾ. ಅವರೇ ಡಾಲಿ ಬಗೆ ತಿಕ್ಕೋಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಡಾಲಿ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಆ ವಿಷಯಾನ ಡಾಲಿಗೆ ತಿಳಿಸೋಣಾಂತ ಬಂದೆ, ನನ್ನ ಪೋ ಮುಗಿದದ್ದೇ ಲೇಟು. ನನ್ನ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ ಜೊತೆ ಡಿಸ್ನರ್ ಮುಗಿಸಿ ರೂಮಿಗೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತೆ ತುಂಬಾ ಲೇಟಾಗಿತ್ತು. ಜಿಮ್ಮಿ ಇದ್ದಿದ್ದು ಗೊತ್ತಿದ್ದ್ರೆ ನಾನು ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ರೆ ಜಿಮ್ಮಿ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಲಾಡ್ಲಿನ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದದ್ದು ನೋಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಬಾಗಿಲು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋದೆ, ಆಗಲೇ ನಾನು ಡಾಲಿನ್ನ ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದು. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಚೂರಿ ಹಾಕಿದ್ದು, ನಾನು ಹೆದರಿ ಕಿರುಚಿಕೊಂಡೆ. ಲಾಡ್ಲಿನ ಚಂದ್ರಸ್ವ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದರು. ಆಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮೆ ಗೊತ್ತು.”

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಅರೆಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದರು. “ಡಾಲಿ ಜಿಮ್ಮಿ ಜೊತೆ ಸೇರೊಂಡು ಡ್ರಗ್ಸ್ ಸ್ಕಗಲ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತಾ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ಅನ್ನೋಕೆ ಏನು ಸಬೂತಿದೆ?”

“ಪಾಪಾ, ಡಾಲಿ ಲೈಫ್ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದು ಜಿಮ್ಮಿ. ಅವು ಸಿಂಗಪೂರ್, ಬ್ಯಾಂಕಾಕ್ ಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಅವಳ ಡ್ರೆಸ್ ಹೆಮ್ ಲೈನುಗಳಲ್ಲ, ಬ್ರಾದ ಪ್ಯಾಡ್ಗಳಲ್ಲ, ಸ್ಯಾನಿಟರಿ ನ್ಯಾಪ್ಕಿನ್ಗಳಲ್ಲ ಡ್ರಗ್ಸ್ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದು. ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ನವರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಗುಮಾನಿ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಥಿಲ್ಲಾನ್ಸ್ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಥಿಲ್ಲಾನ್ ಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಡಾಲಿನ್ನ ತನ್ನ ಟ್ರಾಪ್ ನಿಂದಲೇ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟ. ತಾನು ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫೇಮ್ ಆಗ್ತೀನಿ, ತುಂಬಾ ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದ್ತಾ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನ, ತಂಗೀನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಸ್ತೀನೀಂತಾ ಎಲ್ಲಾ ಕನಸು ಕಟ್ಟಿದ್ದು, ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ವಾಪಸ್ ಬಂದ್ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಚಾನ್ಸ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗ್ತಾ ಬಂತು. ಜಿಮ್ಮಿ ಕಾಟಾನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗ್ತಾ ಬಂತು.”

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಟೀಪ್ ರೆಕಾರ್ಡ್ ನನ್ನು ಆಫ್ ಮಾಡಿದರು.

“ಆಗಿ ಕಾಂಚನ್, ಇನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀನು ಬಂದು ಹೇಳ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಬಾರದು.”

“ಆಗಿ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್, ಅದ್ರೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟೀಂತಾ ನೀವು ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಕೇಳದ್ರೀಂತಾ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದು ಬೇಡಾ, ಇದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಗೆ, ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಎರಡೂ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗಬಹುದು.”

“ನೀನು ಯೋಚಿಸಬೇಡಾ, ನಾವಿದ್ದೀವಿ ನೋಡೋಕ್ಕೊಕ್ಕೈ. ನಿನ್ನ ಲಾಡ್ಜಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ನಮ್ಮವರು ಇರ್ತಾರೆ.”

ಅವಳು ಎಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಬಲದೇವ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಎಂದು ನಿಂತರು.

“ಸುಭಾಷ್, ಕಾಂಚನ್ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಅದ್ಯಾವುದನ್ನೂ ಪ್ರೆಸ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸೋದು ಬೇಡಾ. ಅಂತಹ ವಿಷಯ ಬಯಲಾದ್ರೆ ತುಂಬಾ ಡೇಂಜರಸ್! ಡಾಲಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಬರೋತ್ತೂ ಹೇಳಿಕೆನ್ನ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡಿ ನಾನಿದ್ದೆ, ಅವು ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಭಯಪಡೋದು. ನೀನೇ ಹೋಗಿ ತೊಗೊಂಡ್ರೆ ವಾಸಿ.”

“ಅಗಿ ಸರ್.”

“ಕಾಂಚನ್‌ನ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ!” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಟೀವ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ರನ್ನು ಅವನ ಕೈಗಿತ್ತರು.

“ನೀವು ಒಂದ್ಸಲ ಅಪ್ಪತ್ತೆ ಹತ್ತ ಹೋಗಿ ಪೇಶೆಂಟ್ ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ, ಕಾವಲು ಸರಿಯಾಗಿದ್ಯಾಂತಾ ನೋಡೋಂಡು ಬಂದ್ಬಿಡಿ ಸುಭಾಷ್” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಎಂದು ಹೊರಟರು. ಬಲದೇವ್ ಕೈಲಿದ್ದ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಪೇಯರನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ. ತನಗೆ ಇಲ್ಲಿರುವುದೇ ಹಿತಕರವಾಗಿದೆ. ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲರಲ್ಲಾರೆ! ಕಾವ್ಯಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಹೋಗುವವರೆಗೆ ತನಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಯಿಂದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೆತ್ತಿ ಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಕಾರಣ. ತಾನು ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲೆತ್ತಿ ಸಿದ್ಧವನ್ನು, ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲಾಗದಿದ್ದಾಗ ಲಾಡ್ಜಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಅವನು ಕಂಡಿರಬೇಕು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿದುದೇ ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿರಬೇಕು!

ಪೋಲಿಸ್ ಗ್ರೀನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹನ್ನೊಂದನೇ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ದಳಪತಿ, ಇನ್ಸ್ರಾನ್, ಜೋಸೆಫ್ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಯೂಥ್ ಅಂಡ್ ಕಲ್ಚರಿನ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಪಿ. ಎ. ಅಗಿದ್ದ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನೂ ಇದ್ದ. ಅವರು ಬೊಂಬಾಯಿಯಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಬಾಸ್ ಚಂದೂಲಾಲ್‌ಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಬಾಟಲುಗಳು, ಮದ್ಯಗಳೂ ಹಾಗೆ ಇದ್ದವು. ಸಿಗರೇಟಿನ ತುಂಡುಗಳು ರಾಶಿಬಿದ್ದಿದ್ದವು.

“ಜಿಮ್ಮಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದು - ಬಾಳ ತಪ್ಪಾಯ್ತು. ಮುಂಡೆವುಗ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ನಮಗಿ ಆಗೋಯ್ತು!”

“ಬೇವಾರ್ಸಿ ನನ್ನ ಹಾಗಾ ಅಡ್ಡ ಕಸಬಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡೋದೂ. ಅವು ನಿಂದೆ ಲಿದ್ದಾಗ ದಿಂಬುಲ್ಲಿ ಮುಖಮುಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದೆ ಸಾಯ್ತಾ ಇದ್ದು, ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ವಿಷ ಕುಡ್ತಿದ್ದಾ ಆಗ್ತಿತ್ತು. ಅತ್ಯಹತ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೂಂತಾ ಅನ್ನೇ ಮಾರ್ಶ್ವೇದಿನ ಎಲಿಗೂ ಟಾಮ್ ಟಾಮ್ ಮಾಡ್ಕೊದಿತ್ತು” ದಳಸತಿ ಹೇಳಿದ.

“ನಂಗೇ ಆ ಮುಂಡೇ ಮೇಲೆ ನೋದಿಂದೂ ಅನುವಾನ ಇತ್ತು. ಬಹಳ ತರೆ ಹುಡ್ಗಿ, ನಂಗೇ ತಿಂಥೇ ಕೈನಲ್ಲಿದ್ದೊಂಡು ಮಣ್ಣು ತಿನ್ನೋಕ್ಕೆ ನೋಡಿದೋಳು. ನಮ್ಮಲೇ ಮೇಲೆ ನಾವೇ ಒಂಡೇ ಎಕ್ಸೋಡಂಗಾಯ್ತು. ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಮೇಲೆ ವಿಷ ಕಾರ್ತಾನೆ. ಅವು ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವು ಕೈಲೇ ಅವಳು ಮುಗಿಸ್ಕೊದಿತ್ತು. ಚಂಡಾಲ ಸೂಳೆಮಗ ತಾನೇ ಕೊಲ್ಲೋಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲ್ಸ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ.”

ಇಮ್ರಾನ್ ಸಿಗರೇಟು ಹತ್ತಿಸಿದ. “ಬೈಲ್ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಬಾಸ್ ಬರೈಕೂ. ಬಾಸ್ ಬೇಗ ಬಂದು ಆ್ಯಕ್ಷನ್ ತೋಗೊಂಡ್ರೆ ವಾಸಿ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಪೋಲಿಸ್ನೋರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ ಜಿಮ್ಮಿ ಬಾಯಿ ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸೋದೂಂತಾ?”

“ಒಂದ್ವೇಳೆ ನಾವೇ ಯಾರಾದ್ರೂ ಅವನನ್ನೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿ?” ಜೋಸೆಫ್ ಕೇಳಿದ.

“ನಿನ್ನಲೇ ಎಂಗೋ ಮುಗಿಸ್ತೀಯಾ? ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅಂಡರ್ ಕವರ್ ಇದ್ದೀವಿ. ನಮ್ಮ ಅಂಡರ್ ವರ್ಲ್ಡ್ ವ್ಯವಹಾರ ಯಾರೂ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಚೂರಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಾ. ಆಗ ಪೋಲಿಸ್ನೋರು ನಿನ್ನ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳ. ಆಗ ನಿನ್ನ ಮುಗಿಸೋಕ್ಕೆ ಇಮ್ರಾನ್ ಬರತ್ತಾನೆ. ಇಮ್ರಾನ್ ನ್ನ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ದಳಸತಿ ಬರತ್ತಾನೆ ಅವ್ನೂ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳ. ಅವು ಮುಗಿಸೋಕ್ಕೆ ನಾನು ಬರ್ದೀನಿ. ನನ್ನ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳ ಆಗ ಬಾಸ್ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಪೆದ್ದ ನನ್ನಗನೇ, ಇತಂಹ ಕಸುಬಿನಲ್ಲರೋರು ಸಮಯಾಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಜೀವ, ಬದುಕು ಉಳಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ನೋಡ್ಕೊಬೇಕುಕಣಮ್ಮ ಇನ್ನೊ ಬ್ರನ್ನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡೋಕ್ಕಿಲ್ಲಾ!” ಜೋಸೆಫ್ ಹೇಳಿದ. “ಇದುವರೆವಿಗೂ ಪೋಲಿಸ್ನೋರು ಗುಮಾನಿ ನಮ್ಮೇಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆಟೋರಿಕ್ಸಾ ಡ್ರೈವರ್, ಇಮ್ರಾನ್

ಗ್ಯಾರೇಜಿನ ಮೆಕಾನಿಕ್, ದಳಪತಿ ಕ್ಯಾಬರೇ ಎಜೆಂಟೊಂತಾನೇ ತಿಳಿಯೋಡಿ ದ್ವಾರಿ, ಜಿಮ್ಮಿ ಮೇಲೆ ಗುಮಾನಿ ಬರೋಕ್ಕೆ ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ನೇ ಕಾರಣ ಅನ್ನತ್ತೆ.”

೧೬

“ಎಲ್ಲಿದ್ದೋ ಬಕ್ರಾ! ಜಿಮ್ಮಿ ಹೆಂಡ್ತೀ ಡಾಲಿನೆ ಮೋಲಿಸ್ನೋರೇ ತಿಟ್ಟಿರೇಕೂ. ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾ, ಆ ಒಲದೇವ್ ಡಾಲಿಯ ಬಾಲ್ಯದ ಸ್ನೇಹಿತಾಂತೆ! ಅವಳೆ ಕೈಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ. ಈಗ ಹೆಂಡ್ತಿ ತೀರೋಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಇವ್ವು ಮತ್ತೆ ಒಂದ್ಕೊ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋಣಂತಾ ಬಂದಿದ್ದ. ಇವ್ವು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿರೇಕೂ!” ಇಮ್ರಾನ್ ಹೇಳಿದ. “ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ನಮ್ಮ ಗೋವಿಂದೂನ್ನ ಕಳ್ಳಿ! ಬಾಸ್ ಬಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಬಾ ಅಂತಾ ಕಳ್ಳಿ

“ಫತ್, ಅವನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗಾ, ಬರೀ ಬಿಸ್ಕತ್ ಮಾರೋಕ್ಕೆ ಸರಿ ಅವ್ವು, ಅವ್ನು ಯಾಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೋ!” ಜೋಸೆಫ್ ಗೊಣಗಿದ.

“ಅವನ ಪೆದ್ದ ಕಳೆ, ಅವನ ಡ್ರೆಸ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರೋಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದು!” ದಳಪತಿ ಗೊಣಗಿದ.

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಬಾಟಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. “ಬಾಂಬೇನಲ್ಲ ಕಲ್ತರಲ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗೆ ತುಂಬಾ ಜನ ಹೋಗತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಟ್ರೂಪ್ ಜೊತೆಗೆ ಅರು ಜನ ಎಂವಲ್ಲೆಗ್ಯೂ, ಇಬ್ಬು ಮಂತ್ರಿಗ್ಯೂ ಹೋಗತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾವ್ವಾ ದ್ಯಾ ಪರಮಾಯಿ ಕ್ಯಾಬರೇ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇದ್ರೆ ವಾಸೀಂತಾ ಅಂದ್ರೂ. ಡಾಲಿ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಕಣ್ಣೆದ ಅವರಿಲ್ಲಾ. ಹೋದ್ದಲ ನೀವು ಕಳಿಸಿದ ಆ ರಾಣಿ ಮೇಲೋಡೋಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಲೈಟ್‌ಗಳಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕೋಳಾಗಿ ಕಂಡ್ರೂ ಋಷಿ ಪಂಚಮಿ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ ಅಂತಾ ನಮ್ಮ ಸಾಹೇಬ್ಬು ರೇಗಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಒಳ್ಳೆ ನಯನಾಜೂಕಿನ, ಎರು ಯೌವನದ ಹುಡುಗಿಯಾದ್ರೆ ಚೆನ್ನ.”

“ಹೋಗೋ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ, ನಮ್ಮ ತಲೇನೋವು ನಮ್ಮ, ನೀನೊಬ್ಬ ಬಾಕಿ ಇದ್ದೀ ತಲೇ ತಿನ್ನೋಕೇ, ಈ ಸಲ ಯಾರೂ ಕಳಸೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ.” ದಳಪತಿ ಗೊಣಗಿದ. “ಸುಬ್ರಮಣಿ ಹೆದರೋಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಸರಿ, ನಾನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯವರಾಗಿದ್ದೆ ಆ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಜೊತೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಫೈಲ್‌ಗಳ ಫೋಟೋ ಸ್ವಾಟ್ ಕಾಪೀಸ್ನೂ ಕಳಿಸ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದನೂ ಕಾಪೀಸ್ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳೂ ಸಂವಾದ್ಲೆ. ನಿಮಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಏನಿಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕಮಿಷನ್ ಸಿಗೋದು. ರಾಣೀನ್ ಕಳಿಸಾಗ ಆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿನ ಲಾಭದ ಬದಲು ನಷ್ಟ ತೋರಿಸಿ, ಅವ್ರು ಸಿಕ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಆ ಲಾಭನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗೋಕ್ಕೆ ಎರಡು ರಾಜ್ಯದ ದೊಡ್ಡವರು ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪ್ಯ ಇದ್ಯಾ? ಒಂದೊರ್ಕೂ ಕೂತು ತಿನ್ನೋಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರಿ, ಈ ಸಲ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡವರು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಎಲ್ಲಾ ರವಾನಿಸ್ಬೇಕೂ!” ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹೇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲೂ ನೀರೊರಿತು. “ಡಾಲಿ ಕಿಲಾಡಿ ಹೆಣ್ಣು. ಒಳ್ಳೆ ಮಜಬೂತಾದ ರಸದ ಹೆಣ್ಣು. ಅವ್ರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಕೆಲ್ಸ! ಜಿಮ್ಮಿನ್ ಹೇಗಾದ್ರೂ ಒಪ್ಪಿಸ್ತೀರೀಂತಾ ನಂಬಿದ್ದ್ರೆ, ಈಗ್ನೋಡಿ ಏನಾಡ್ತೀರಾ!” ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಕೈಲಿದ್ದದ್ದನ್ನು ಕುಡಿದು, ಮತ್ತೊಂದು ಪೆಗ್ಗೆ ಬಾಟಲಿನಿಂದ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಗೋವಿಂದ ಏದುತ್ತಾ ಬಂದ. “ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ ಸೈಕ್ಲೂ ತುಳಿಯೋ ಹೊತ್ತೆ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಇನ್ನೊಂದ್ಸಲ ಕಲ್ಸಕ್ಕೆ ಲೂನಾನೋ ಟೀವಿಸ್ ತೆಕ್ಕೊಟ್ಟಿ ಮಾಡೋದೂ!”

“ಅದೊಂದು ಕೇಡು ನಿನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ನೊಡ್ಡು ಬೊಗಳು ಏನಾಯ್ತು?”

ಗೋವಿಂದ ಕುಳಿತು ಬಾಟಲಿನಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಗಂಟಲಿಗೇ ಸುರಿದುಕೊಂಡ.

“ಇರೋದು ನೋಡಿದ್ದೆ ಸಿಂಗಳೇಕ ಇದ್ದಂಗಿ, ಕುಡ್ಕೊಡು ನೋಡು ನೀಟಾಗಿ! ಇನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆಷ್ಟು. ಜೊಗಳೋ!” ಅನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಇಮ್ರಾನ್ ಬಾಟಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡ.

ಗೋವಿಂದ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಹಿಂಗೈಯಿಂದ ಒರೆಸಿಕೊಂಡ. “ಬಾಸ್ ವೇನಿನಲ್ಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಟೈನ್‌ನಲ್ಲೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಂಗನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಕಾರ್ನಲ್ಲಿ ಹೊರಬೆರಬೇಕೂ. ಅವ್ರು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಬಂದು ಇಕ್ಕೋಕ್ಕೋ ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಗೆ ಆಪರ ರೂಮು ಬುಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು!” ಏರೋಡ್ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ, ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಜಲೆನ್ಸ್ ಜೋರಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯೇಲೇ ಇದ್ದಾರೆ!”

“ಅರೇ ಲಾಡ! ಆ ಡಾಲಿ ಬಾಯಿ ಬಟ್ಟಿರಬೇಕೋ, ಅವು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಾನೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡ್ತೇನಿ!” ಜೋಸೆಫ್ ರೇಗಿದ.

“ಏಯ್ ಬಕ್ರಾ ಅವಳೆ ಜ್ಞಾನಾನೇ ಸರ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೋ ಬಾಯಿ ಬಿಡ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಆ ಪೇಟೆ ರಾಜಪ್ಪಂಗೆ ಕೈ, ಜೇಬು ಎರಡೂ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮಾಡ್ತೇನಿ. ಅವಳೆ ಜ್ಞಾನ ಬಂದ್ಯಾಡೆ ತಿಳಿಸ್ತಾ!” ದಳಪತಿ ಹೇಳಿದ.

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಯಾರೋ ಹಿಂಟ್ ಮಾಡಿರಬೇಕೋ!”

ಗೋವಿಂದ ಆಕಳಿಸಿದ “ನನ್ನ ಅಂಗ್ನಿ ಹುಡುಗನ್ನ ಕಳಿಸಿದೆ. ಅವು ಹೇಳ್ತ ಡಾಲಿ ಫ್ರೆಂಡ್ ಕಾಂಚನ್ ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಂತೆ, ಅವು ಕೈಲಿ ಹೇಳಿಕೆ ತೋಗೊಂಡಿರಬೇಕೋ ಆ ಬಲದೇವ್ ದು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಬುಟ್ಟಿ ಕಣಪ್ಪಾ! ಎಲಾ ತರದಲ್ಲೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ತಾನೆ! ಆ ಕಾಂಚನ್ ನ್ನ ಹಿಡ್ತೊಂಡ್ರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ!”

“ಆ ಕೆಲ್ಸ ನಂಗಿ ಬಿಡು!” ಜೋಸೆಫ್ ಹೇಳಿದ, “ಅವಳೆ ಫಾರಿನ್ ಪರ್ ಫ್ಯೂಮ್ ಅಂದ್ರೆ ಬಲು ಇಷ್ಟ.”

ಕಾಂಚನ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಲು ತಪ್ಪದೇ ಬಂದೇ ಬರುವಳೆಂದು ಜೋಸೆಫ್ ಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಹೊರಗಡೆಯೇ ಕಾದುನಿಂತಿದ್ದ. ಒಳಗೆ ಕಾವ್ಯನ ಸುತ್ತ ಇನ್ಸ್ ಪೆಕ್ಟರ್, ಕಾನ್ ಸ್ಟೇಬಲ್, ಡ್ಯೂಟಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ಇಬ್ಬರು ನರ್ಸ್ ಗಳು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿತ್ತು. ಜಿಮ್ಮಿಯ ಸಹಚರರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅವಳ ಹೇಳಿಕೆ ತಂಬಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೇ ಡ್ರಗ್ ಸ್ಟ್ರಾಲಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ಅವಳೂ ಸಿಕ್ಕಿರುವಳೆಂಬ ಅನುಮಾನದಿಂದ ವಾರಿಂಟನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಲದೇವ್ ಅವಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ಅವಳನ್ನೂ ಶಾಕ್ ನಿಂದ ಪೂರ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಅವಳಿಗೆ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ತುಟಿಯಮೇಲೆ ನಾಲಿಗೆಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಟೀಪ್ ಆನ್ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಇನ್ಸ್ ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಿನ್ಹಾ ಕಾದುನಿಂತರು.

“ನಾನು ಆಗ್ತಾನೇ ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಮಲೆಕ್ಕೊಳ್ಳೋಣಂತ ಮಂಚದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತಲೆಗೂದಲಿನ ಕಿ ಪ್ ತೆಗೆದೆ. ಆಗ ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದರು. ನಾನು ಬಲದೇವ್ ಪುನಃ ಬಂದರೇನೋ ಅಂತ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ. ಬಂದವನು ಜಿಮ್ಮಿ. ನನ್ನನ್ನ ಒಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು

ನಾನು ನೋಡಿ ಕೆದರಿದೆ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಗೆ ಕಿಡಿಕಾರುತ್ತಿದ್ದವು. ನನ್ನನ್ನು ಮೂಲೆಗೆ ತಳ್ಳಿದ.

“ಬೊಗಳೂ ಅವನತ್ತ ಏನೇನು ಬೊಗಳೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ಯಲ್ಲಾ!” ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ. ಅವನಿಗೆ ನಾನೂ ಬಲದೇವ್ ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಲಾಡ್ಜಿನ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಟಾಗ ಯಾರೋ ಅವನನ್ನು ಫಾಲೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆಂದೂ, ಅವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ನಾನು ಬಲದೇವ್‌ನ ಜೊತೆ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದೂ, ನಾನೇ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿರುವೆನೆಂದೇ ಅವನ ವಾದ. ಈಚೇಚೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಮೇಲೆ ರೇಗಿದೆ. ‘ನೋಡ್ತಾ ಇರು, ನಾನು ನಿನ್ನ ಪೊಲೀಸ್‌ಗೆ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಓವರ್ ಮಾಡದಿದ್ದೆ, ಕೇಳೋ!’ ಅಂತಾ. ಅದಕ್ಕೇ ‘ನಿನ್ನೇ ಕೊಂದು ಹಾಕಿಬಿಡ್ತೀನಿ. ಒಂದೇ ಸಲ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ’ ಅಂತಾ ಚಾಕು ತೊಗೊಂಡು ನನ್ನ ಮೇಲೆರಗಿದ. ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ತಿವಿದ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕತ್ತಿಗೋ, ಎದೆಗೋ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಂಚನ್ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಬಂದು ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದರಿಂದ ಅವನು ಹೆದರಿದ. ನಾನೇ ತೂರಾಡುತ್ತಾ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೆ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಾಕು, ನನ್ನ ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತ ನೋಡಿ ಅವಳು ಚೀರಿದಳು. ಅಷ್ಟೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾದುದು. ಆಮೇಲೇನಾಯಿತೆಂದೇ ತಿಳಿಯದು. ಇಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ, ಯಾರು ಕರೆತಂದರು ಅದೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಜಿಮ್ಮಿನ ಬೇಗ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಅವನು ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದೆ!”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿದೇ ಸಾಕಾಯಿತು. ಮೇಲುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡು ಡ್ಯಾಟಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು.

“ತುಂಬಾ ಆಯಾಸ ಆಗುತ್ತೆ, ಹೇಳಿಕೆ ತೊಗೊಂಡಾಯಿತಲ್ಲಾ!”

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಿನ್ಹಾ ಕೈಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದರು, “ಹೆದರಬೇಡಾ ಡಾಲಿ, ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ನಾವು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತೇವೆ.”

ಇತ್ತ ಜೋಸೆಫ್ ಶತಕಥೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಿನ್ಹಾ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ರೂಮಿಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿದುದು, ಬಲದೇವ್ ಮತ್ತು

ಕಾಂಚನ್‌ಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಚನ್‌ಗಳಿಗೆ ಲಾಡ್ಜಿನ ರೂಮು ಬಿಟ್ಟು ಬರಬಾರದೆಂದೂ, ಎಚ್ಚರ ನೀಡಲು ಆಗಲೇ ಸೇದೆಯೊಬ್ಬ ಹೊರಟದ .

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಕಾದರೂ ಕಾಂಚನ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜೋಸೆಫ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಮುಂದೆ ಇಪ್ಪ ಮೆಡಿಕಲ್ ಶಾಪಿನ ಮುಂದಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ . ದೊರೈ ಬಂದು ಇವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟಾಗಲೇ ಅವನು ಬೆಚ್ಚಿದು .

“ಜೋಸೆಫ್, ನನೀ ಈಗೇ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೂ, ಬಿಗ್ ಬಾಸ್‌ನಿಂದ ಬುಲಾವ್ ಬಂದಿದೆ, ಕಾರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.”

“ಅರೇ ದೊರೈ, ಜಿಮ್ಮೀನ ಏನು ಮಾಡೋದು? ಬಾಯಿಬಿಚ್ಚಿ?”

“ಅದು ನಮ್ಮ ತಲೆ ನೋವಲ್ಲ, ನಾವು ಬಾಸ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳದಿದ್ದೆ, ನಮ್ಮತಿ ಏನಾಗುತ್ತೇಂತಾ ಗೊತ್ತು! ಚಂದ್ರಸ್ವ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೋದ್ದಲ ಇನ್ಮಾನ್ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕೋಂಡಾಗ ಬಾಸ್ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕ ಇದ್ಯಾ? ಅವನಂತಹ ಕುರಿಗಳೆಷ್ಟೋ—ಒಂದು ಹೋದ್ರೆ ಹೋಗಿ. ಏನೂ ಆಗೋಲಾಂತ ಅಂದಿರಿಲ್ಲಾ?”

“ಜೋಸೆಫ್ ಅನುಮಾನಿಸಿದ. ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಸೋದರನಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿ. ಅವನನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಿಂದ ಸರಿ ದಾರಿಗೆ ತರಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವನು ಡಾಲಿಯ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿದಾಗಲೇ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? “ಅದು ಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟಿ ಕಣೋ! ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರ ಹಾಗಲ್ಲಾ! ಸುಮ್ಮೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆಡು!”

ಆದರೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. “ಡಾಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಸರಮಾಯಿ ಹೆಣ್ಣು, ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರಂತಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾ! ಬೆಡ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗಿಯರೂ ಒಂದೇ ನಂಗಿ! ಅದ್ರೆ ಈ ಡಾಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ, ಅವಳ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಾನು ಬಹಳ ದೂರ ಕೈ ಚಾಚಬಹುದು. ನನ್ನ ಪಾಕೆಟ್ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಫುಲ್ ಆಗಿರುತ್ತೆ!”

ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಾಗಲಂತೂ ತಾನು ಜಿಮ್ಮಿಯ ಜೊತೆ ಜಗಳವೇ ಆಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? “ಯಾಕೋ ಜಿಮ್ಮಿ ಇಂತಹ ಕೆಲ್ಸು ಮಾಡ್ತೀ?”

“ಜೋಸೆಫ್, ಮಾಡ್ತೀ ಇದ್ರೆ ವಿಧಿನೇ ಇಲ್ಲ. ಅವ್ರು ಸಿಂಗಪೂರ್, ಹಾಂಕಾಂಗ್, ಬ್ಯಾಂಗ್‌ಡಾಂಗ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಮರೇಲಿ

ನಾನು ಹೋದ್ರೆ, ಎಂತೆಂತಹ ಮಾಲು ಕೈ ಬಡಾ ಯಿಸಬಹುದು! ಎಷ್ಟು ಹಣ ಮಾಡ್ಕೊಬಹುದು ಗೊತ್ತಾ? ಅವಳಿಗೂ ಗೊಂಡಿನ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ನಾದ್ರೂ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ, ಅವಳಂತಹ ಚಿನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುವ ಕೋಳಿ ಶಿಂಧಿಯಂತಹ, ಸೋಹನ್‌ನಂತಹ ಬಕ್ರಾಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತಾಳೆ!”

ಆಗ ತನಗೆ ಅವನ ವಾದ ಸರಿಯೆನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ಬಳಗವೇ ಇದೆಯೆಂದಮೇಲೆ ತಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸಂದೇಹ! ಜಿಮ್ಮಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಾರ. ಯಾರಿಗೂ ನಿಯತ್ತಿಲ್ಲದವನಾದರೂ, ತಮ್ಮ ದಂಧೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಹಾ ನಿಯತ್ತಿನವರು. ಅವನ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಲು ಪೋಲೀಸರು ತಮ್ಮ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ! ಪಾಪ ಜಿಮ್ಮಿ ಎಷ್ಟು ಸಂಕಟಪಡಬಹುದು!

“ಜೋಸೆಫ್, ಏನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀ-ನಡಿ.”

“ದೊರೆ ಬಾಸ್‌ಗೆ ಹೇಳೋದು ಬೇಡಾ-ಜಿಮ್ಮಿನ ನೋಡೋ ನೆವದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ವಾಸಿ! ನಮ್ಮ ದಂಧೆಯಲ್ಲಿ ನಿಯತ್ತಿರುವವರೇ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಪಡೋದೂ!”

“ನಿನಗೆಲ್ಲೋ ಭ್ರಾಂತಿ! ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ನಾವ್ಯಾರೂ ಹೋಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಬಾಸ್, ಅಡ್ವೋಕೇಟರನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬಹುದು!”

“ದೊರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಹೇಗೆ? ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿಲ್ಲ-ಆ ಡಾಲಿ ಬ್ರದರ್ ಸುಬ್ಬ ಡ್ರಗ್ ಅಡ್ವಿಕ್ಸ್ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕಲ್ಪ ಮಾಡಿಸೋಬ್ಬೆದೂ-ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್‌ನವರ ಗಮನ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ?”

“ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬಾಸಿಗೆ ನೀನೇ ಹೇಳು ಬಾ” ದೊರೆ ಜೋಸೆಫ್‌ನನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಕರೆದೊಯ್ದ.

ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಅವನು ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಅವನನ್ನು ಜಿಮ್ಮಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ನೆಂದೂ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕ.

“ಅವ್ನು ಕಂಬಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರೋದ್ರಿಂದ ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕವೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹಾರ್ತಾರೆ, ನನ್ನ ಕಾಪಾಡೋ ಬದು ಅವರ ಹಿಡಿಯೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ! ನನ್ನ ನ್ಯಾರೂ ಏನೂ ಮಾಡದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ!”

ಅವನಿಗೆ ಕಾವ್ಯಕ ಹೇಳಿಕೆಯ ಟೀಕನ್ನು ಹಾಕಿದುದಾಯಿತು. “ಸಧ್ಯ

ಕಾಂಚನ್ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ - ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾರೂ ಮನೆಯಿಂದ ನೋಡಲೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.”

“ಅದ್ಯಾರೋ ಶಿಂಧೆ ಅನ್ನೋ (ವ್ರ) ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ ಅಷ್ಟೇ ಸರ್.”

“ಅವಳು ಸುಖವಾಗಿದಾಗ, ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಇವರ ಬೊಕ್ಕಸ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಳು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಈಗ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡಾ” ಬಲದೇವ್ ಗೋಣಿ ಕೊಂಡ.

“ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಡಿಸ್ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಲಾಡಿಗೆ ಕಳಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡು-ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಅವಳು ನರ್ತಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಸರ್ ಡಾಲಿಗೆ ಸೇಫ್ಟ್ ಪೇಸ್ ಅಂದರೆ ಸೆರೆಮನೆನೇ! ಹೇಗಿದ್ದೂ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಅಕಾಂಪಿ (ನ್) ಎಂದು ಗುಮಾನಿಯಿದೆ. ಅರೆಸ್ಟ್ ಪಾರಂಟೂ ಇದೆ. ಜೈಲ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಜಯಕೃಷ್ಣ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು!” ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಿನ್ಹಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೆ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ರೆಫ್ಲೆಕ್ಟಿವ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಗುಮಾನಿ ಇದೇಂತಾ ಫ್ರೂಫ್ ಇಲ್ವೇ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡೋಕ್ಕಾಗಿ ಗೋಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದೂ ಎಲ್ಲಾದ್ದೂ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವಳು ನರ್ತಿಸುವಳೇ ನೋಡಬೇಕು! ನಾನು ಸೋಂಧಿಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಅವರು ಹೇಳೋದು ಮ್ಯಾಡಂ ಗ್ರೀನ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ. ಆಕೆ ತುಂಬಾ ಸ್ವಿಕ್ಸ್. ನೋಡೋತಾಳೆ, ಡಾಲಿಗೂ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಇರುತ್ತೆ. ಅಂತಾರೆ! ನಾನೇನೋ ಅವಳನ್ನು ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಜಯದೇವ್ ಮನೇಲಿ ಬಿಡೋಣಂತೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ ಇದ್ದೀನಿ. ನನ್ನ ಸಿಸ್ಟರ್ ಇನ್ ಲಾ ಸಂಗೀತಾ ತುಂಬಾ ಅಂಡರ್‌ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಉಮನ್.”

“ನಾಳೆ ನಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೆ ವಾಸಿ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಜನ ಬರೋದೂ ಹೋಗೋದೂ ಜಾಸ್ತಿ, ಡಾಲಿ ಸೇಪ್ಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೂಡ ಇದೆ” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದರು. “ಅಲ್ಲದೇ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಬ್ಲಿಮಿಟೆ ಕೊಡೋದು ಬೇಡಾ.”

ಬಲದೇವ್ ಕೂಡ ಅವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ.

ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಡಿಸ್ಟಾರ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಯದೇವ್‌ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆತರುವಾಗ ಅವಳು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

“ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಇರ್ಟೀನಿ. ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸ್ಯಾಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಡಿ. ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ.”

“ಆಗಲಿ ನೋಡೋಣ. ಮೊದಲು ನೀನು ಸರಿಹೋಗು” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು.

ಕಾವ್ಯಳ ಅನೇಕ ಸಹ ನರ್ತಕಿಯರು, ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳ ಮ್ಯಾನೇಜರ್, ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರುಗಳು ಅವಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬಂದಾಗ ಅವರ್ಯಾರಿಗೂ ಅವಳ ಸುಳಿವು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಅವಳನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ರೆಂದೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಟ್ರೇಟ್‌ಮೆಂಟಿಗಾಗಿ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಬೇಕೆಂದೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವರೆಂದೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕಾವ್ಯ ಜಯದೇವ್‌ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸುಧಾರಿಸಿ ಕೊಂಡಳು. ಸಂಗೀತಾ ದಿನಕ್ಕರಡು ಬಾರಿ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಅವಳನ್ನು ಪಚರಿಸಲೆಂದೇ ಒಬ್ಬ ನರ್ಸನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದು ನೋಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ಬಲದೇವ್ ಎನ್ನಿದರೂ ಫೋನಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಇತ್ತ ಶಿಂಧೆಗೂ, ಕವಿತಾಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಗ್ಯುದ್ಧವೇ ನಡೆದಿತ್ತು. ಶಿಂಧೆಗೆ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಚಾಕು ಹಾಕಿದ ಸಮಾಚಾರ ಅವನ ಗೆಳೆಯರಿಂದ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಅವಳ ಲಾಡಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೋಲಿಸಿನವರು ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖಲು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನವಲಗಳೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಸ್ಯಾಲಿಯ ಕಾಲದಿಂದ ಆ ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದ್ದ. ಜಿಮ್ಮಿ, ಸೋಹನ್, ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಇಂತಹವರು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ. ಅಂತಹವರು ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಾಗ ಅವನೇ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಬಿಡಿಸಿದ್ದ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕವಿತನಿಗೆ ಆ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ಹೌಹಾರಿದಳು.

“ಸಧ್ಯ ನೀವೇನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿ. ನಾವು ಅವಳ ಮನೆಯವರೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಹಾಳಾದವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ತಿಂತಾರೆ! ಅಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಏನಾಗುತ್ತೆ?” ಆಗಲೇ ಒಂದು ಮಗುವಿನ ತಾಯಿಯಾದ ಕವಿತನಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಭಯ!

೧೭

ಕೆಮಲಿ, ರಾಜ, ಚಿತ್ರ, ರಘು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾವ್ಯನ ವಿಷಯ ಕುತೂಹಲ ವಿತ್ತೇ ವಿನಹ ಕನಿಕರವಿರಲಿಲ್ಲ. “ಅವ್ವು ಇರೋ ಜಾಗ ಅಂತಾದ್ರು! ಅವ್ವು ಯಾರು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಣೀ ಅಂದೋರು. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕಲ್ಸಿ ಮಾಡ್ಬೋದಿತ್ತು! ಅವಳ ಪಾಡು ನಮಗೇಕೆ!” ಎನ್ನುವ ಛಾವನೆ!

ಕಾವ್ಯನ ತಾಯಿಗೆ ಮಗಳ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದಾಗ ಮೊದಲಾದ ಅನುಭವ ಭಯ! ತಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು, “ಎಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಎಂತಹ ಜನ ಇರತ್ತಾರೋ ಏನೋ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ ತಂದು ಹಾಕಿಯಾರು! ಅವ್ವು ಮಾಡಬಾರದ್ದು ಮಾಡಿ ಬಾಳು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡಳು!”

ತಂದೆಗೆ ಒಂದೇ ಯೋಚನೆ! ಕಾವ್ಯ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುಂದೇನು ಗತಿ? ಆಗಲೇ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಓದು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಇರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೋ? ಕಾವೇರಿ ಚಿತ್ರ ಇವರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೇ ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶಿಂಧೆ ಬಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಾಗ “ಏನಪ್ಪಾ ಮಾಡೋದು? ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು!” ಎಂಬ ಉದ್ಗರವೇ ಹೊರಟೆದು.

“ಥೂ ಶುದ್ಧ ಕಟುಕರು ಇವರು! ಅವಳು ದುಡಿಯುವಾಗ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ಅವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾದಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವೇ? ತಮ್ಮದೇ ಯೋಚನೆ!

ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು!” ತನ್ನ ಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಗೋಣಿಗೊಂಡ. ಅವನೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಶಿಂಧೆ ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳುವಷ್ಟು ಮೂರ್ಖನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಯಾಲಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ. ತಾನು ಹೋಗದೇ ತನ್ನ ಆಫೀಸಿನ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಕಳುಹಿಸಿದ. ಅವಳು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಡಿಸ್ಚಾರ್ಜ್ ಆದಮೇಲೆ ಅವಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲು ಕೊಂಚ ಕಷ್ಟವೇ ಆಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹುಟ್ಟಿ ಅವನದು. ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ವಿನಯ್ ಜಾರ್ಗಿದಾರ್ ನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ. ವಿನಯ್ ಸಿ.ಓ.ಡಿ.ಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವನಿಂದ ಕಾವ್ಯಗಳು ಇದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ತಾನೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ವೇದವ್ಯಾಸನನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನು ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ನೀವು ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವರನ್ನೇ ಭೇಟಿಯಾಗಿ!” ಎಂದುಬಿಟ್ಟರು.

ಶಿಂಧೆಗೆ ಕಾವ್ಯಗಳ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ದೂರ ದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದ ನೇ ವಿನಃ ಎಂದೂ ಮುಖತಃ ಭೇಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲೇಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಶಿಂಧೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಂದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಲಜ್ಜಾ ಜೊತೆ ಕೇರಂ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ.

ರಾಜಕೃಷ್ಣ ಬಂದು “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೋ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಅವನು ಶಿಂಧೆಯ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ನೀಡಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಲಜ್ಜಾ ಕನ್ನು ಭಾಗ್ಯಮ್ಮ ನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಹೊರಬಂದ.

ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವನು ಕೈನೀಡಿ ಕೈ ಕುಲುಕಿದ. “ನಾನು ಕಾವ್ಯನ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಿಲ್ಲ-ಬೇರೆಯವರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದೆ. ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತಾಡಲು ಬಂದೆ ಡಯವಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಬೇಕು. ನಾನು ಅವಳ ಹಿತಚಿಂತಕ!” ತನ್ನ ಅವಳ ಮೊದಲಿನಿಂದಾದ ಪರಿಚಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಬಲದೇವ್ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಯೋಚಿಸಿದ,

“ಮಿಸ್ಟರ್ ಶಿಂಧೆ, ನಿವ್ಯಾರೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡದಿರುವುದೇ ಮೇಲು. ಅವಳೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಮೈಯಿನ ಗಾಯ, ಮನಸ್ಸಿನ ಗಾಯ ಎರಡೂ

ಮಾಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ಅವಳು ಸ್ಯಾಲಿ ಅಂತ ಯಾರೋ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇದ್ದಾಳಂತಲ್ಲಾ, ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿಂತಾ ಕೇಳೋಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಳಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಶಿಂಧೆಯ ಮುಖ ನೋಡಿ ಬಲದೇವ್ ನಸುನಕ್ಕು “ನಾನೂ ಕೂಡ ಅವಳ ಹಿತಚಿಂತಕ!”

ಶಿಂಧೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಲದೇವನ ಬಳಿ ತನಗೆ ಜಿಮ್ಮಿಯ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು, “ಅವನು ಏನು ಹಳೆಯವನು. ಅವರ ಗ್ಯಾಂಗ್ ದೇಶದ ಉಗ್ಗ ಅಗಲಕ್ಕೆ ಹರಡಿದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಅವರಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಕ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋರಿಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು. ನೇತಾಗಳು! ಅವರನ್ನ ಹಿಡಿಯೋದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಜಿಮ್ಮಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಬೃ ಬರತ್ತಾನೆ.”

ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಳಿವುಗಳು ಸಿಗುವುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡಿತು.

ಕಾಂಚನ್ ಲಾಡಿನ ರೂಮಿನಲ್ಲೇ ಕುಳಿತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಪ್ರೈವೆಟ್‌ರ ಆ ದಿನವೆ ಸಂಬಳ ಕಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಬದಲು ಬೇರೆ ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದರೆ ತಾನು ಏಜೆಂಟರ ಕಾಲು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಕಾವ್ಯ ಬಲದೇವ್‌ರ ಉಸ್ತುವಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ತನಗೇನೂ ಯಾರೂ ಶತ್ರುಗಳಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದ-ಸಲ್ಲದ ಭಯದಿಂದ ತಾನು ಲಾಡ್ಡಿನ ರೂಮಿನಲ್ಲೇ ಕುಳಿತರೆ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಗತಿ ?

ಲಾಡ್ಡಿನ ಹುಡುಗ ಕೃಷ್ಣ ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೀಟಿ ಬರೆದು ಸಲ್ಮಾಳ ರೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸಿದಳು. ಕೃಷ್ಣ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬುರ್ಕಾ ಹಿಡಿದು ಬಂದ. ಕಾಂಚನ್ ಬುರ್ಕಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಲಾಡ್ಡಿನ ರೂಮು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಂದಳು ಹೊರಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರುವಂತಹವರು ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಲಾಡ್ಡಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲು ದಾಟಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಳು.

ಜೋಸೆಫ್ ಚೀಲ ಟಿಪ್ಪು ಬೀಡಿ ಸೇಡುತ್ತಾ ಲಾಡ್ಡಿನ ಮುಂದೆ ಸಣ್ಣ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದ. ಬುರ್ಖಾ ಹಾಕಿದ ಹೆಣ್ಣೊಂದು ಲಾಡ್ಡಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತು. ಲಾಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಕ್ಯಾಬರೆ ನರ್ತಕಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಬುರ್ಖಾ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂಶುವೇಳೆ ಅವಳು ನರ್ತಕಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೊರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅನುಮಾನವೇಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ? ಬೀಡಿಯ ಹೊಗೆಯುಗುಳುತ್ತಲೇ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಬುರ್ಖಾಧಾರಿ ಹೆಣ್ಣು ಅಂಗಡಗಳ್ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡದೇ ನೇರವಾಗಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಬಳಿಗೆ

ನಡೆದಾಗ ಅವನ ಅನುಮಾನ ಬಲವಾಯಿತು. ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಎದುರಿಗಿನ ಫುಟ್‌ಪಾತಿನಲ್ಲೇ ನಿಂತ. ಹತ್ತು-ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷವಾಗಿರಬಹುದು. ಬುರ್ಖಾ ಧರಿಸಿದವಳು ಕ್ಲಬ್ಬಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ನೇರವಾಗಿ ಲಾಡ್ಜಿ ಗೇ ಹೋದಳು. ಟಿಪ್ಪು ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತ.

“ಸಾಯಂಕಾಲ ಮೊದಲೇ ಸೆಷನ್ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತೆ ?”

“ಎಳೂವರೆಗೆ !”

“ಇವೊತ್ತಿನ ನರ್ತಕಿಯರು ಯಾರು ?” ಟಿಪ್ಪು ಕೇಳಿದಾಗ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಒಳಗಿನ ಲಾಂಜಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾಹಿರಾತಿನತ್ತ ಕೈ ತೋರಿದ.

ಐದು ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಚನಳ ಹೆಸರು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ—

“ಕಾಂಚನ್ ಮಾಡೋಲ್ವಾ ?”

“ಇಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ಜಡ್ಡಾಗಿದೆ. ಅವಳ ಬದಲು ಹೊಸಬಳು ಲಕ್ಕೀ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ! ಕಾಂಚನ್‌ನಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಬನ್ನಿ” ವಾಚ್‌ಮನ್ ಟಿಪ್ಪುಗೆ ಸಲಾಂ ಹೊಡೆದ.

ಟಿಪ್ಪು ಜೇಬಿನಿಂದ ಎರಡು ಹತ್ತರ ನೋಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ಈಗ ಬುರ್ಖಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದವರು ಯಾರು ?”

ವಾಚ್‌ಮನ್ ಆಕಾಶದತ್ತ ನೋಡಿದ. “ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

ಟಿಪ್ಪು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಹತ್ತರ ನೋಟು ಸೇರಿಸಿದ.

“ನಹೀ ಸಾಬ್, ಹೇಳಿದ್ರೆ ಕೆಲ್ಸ ಹೋಗುತ್ತೆ ! ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದು ಹೋಗೋದು ಕ್ಯಾಬರೆ ನರ್ತಕಿಯರು ಮಾತ್ರ !”

“ಅದು ಪಂಗೂ ಗೊತ್ತು. ಈಗ ಬಂದು ಹೋದವಳು ಕಾಂಚನ್ ಆಲ್ವಾ ?”

ವಾಚ್‌ಮನ್ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡಿದ. ಟಿಪ್ಪು ಐದು ಹತ್ತರ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ಲಾಸ್ಟ್ ಫಾನ್ಸ್ ಹೇಳಿಬಿಡು. ಒಂದೇ ಉತ್ತರ ‘ಹೌದು’ ‘ಅಲ್ಲ’ ಸಾಕು.”

ವಾಚ್‌ಮನ್ ಐದು ನೋಟುಗಳನ್ನೂ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಕೈಯಿಂದ ಹಿಂಡು ಜೇಬಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ‘ಹೌದು’.

ಟಿಪ್ಪು ತುಂಡು ಬೀಡಿಯನತ್ತ ಎಸೆದು ಹೊರಟ.

ಚಂದ್ರಪ್ಪ, ದೊರೆ, ದಳಪತಿ, ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಮಾತು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. “ಈವೊತ್ತಿನ ನ್ಯೂಸ್ ವೇಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾನೇ ನೋಡಿದೆ, ಕಾಂಚನನ ಹೆಸರಿಲ್ಲ, ಲಕ್ಕಿಯ ಹೆಸರಿದೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಬಕ್ರಾಗಳಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅವಳು ಲಾಡ್ಜಿ ನಲ್ಲೇ ಹಿಡಿಯುವುದು ವಾಸಿ.”

“ನಂಗನ್ನಿ ಸುತ್ತೆ, ಕಾಂಚನಳೇ ಲಕ್ಕೀ ಅನ್ನೋ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಈ ನರ್ತಕಿಯರಿಗೇನು? ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿದಂತೆ ಹೆಸರೂ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ” ದೊರೆ ಹೇಳಿದ.

“ಎಷ್ಟು ದಿನ ಅವಳು ರೂಮಿನೊಳ್ಳೇ ಇರೋಕ್ಕಾಗುತ್ತೆ? ದಳಪತೀನ ಕೇಳು ಹೇಳಾನೆ” ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಗೊಣಗಿದ. “ಸುಮ್ಮೇ ಏವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕಳೊಂಡ್ಯಲ್ಲಾ!”

ಟಿಪ್ಪು ಎಲ್ಲರ ಷುಖ ನೋಡಿದ, “ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಕಳೊಳ್ಳಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗುರು ಜೋಸೆಫ್‌ಗೋಸ್ವರ! ನಾನು ಅವ್ನ ಹತ್ರಾನೇ ಹೋಗ್ತೀನಿ” ಟಿಪ್ಪು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟ.

ಜೋಸೆಫ್ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮರುಕು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಾಟರ್‌ನಿ ಎಸಗಿ ಹಾಕಿ ಮಲಗಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸಿಲಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ಕೋಳಿ ಸಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಜೋಸೆಫ್‌ನಾ ಇವೊತ್ತು ಪಕ್ಷೀನ್ನ ಹಿಡ್ಡಿ!” ಟಿಪ್ಪು ಒಳಗೆ ಬಂದ.

ಜೋಸೆಫ್ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ, “ಕಾಂಚನ ಸಿಕ್ಕಿದಾಲ್ಲ?”

ಟಿಪ್ಪು ನಡೆದುದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ.

“ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾನೇ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಕಾಂಚನ್ ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನರ್ತಿಸಿದರೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ! ಟಿಪ್ಪು, ಇವೊತ್ತೊಂದು ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ. ಇಲ್ಲೇ ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗು, ಸಿಲಿ ಕೋಳಿ ಸಾರು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ” ಜೋಸೆಫ್ ಹೇಳಿದ. ಕೋಳಿ ಸಾರಿನ ವಾಸನೆ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಆದರೆ ಸಿಲಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಬಡಿಸುವಾಗ ಸಿಡುಕಿಕೊಂಡೇ ಬಡಿಸುತ್ತಾಳೆ! ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ಅಂತಹ ಸತ್ತಾರ!

“ಬೇಡಾ ಜೋಸೆಫ್, ನಾಡಿದ್ದಿ ನಿಂದ ರವ್ವಾನ್ ಉಪವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗುತ್ತೆ, ಈಗೇ ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿ ತಗಲಿಸಬಾರದು” ಹೊರಟ. “ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಂದಾಗ ಮಾಡ್ತೀನಿ.”

ಜೋಸೆಫ್ ಎಂದು ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಾಗಿಲವರೆಗೂ ಬಂದ.

“ಟೆಪ್ಪೂ, ಕಾಂಚನಳನ್ನು ಹಿಡಿದ್ರೆ ಜಿಮ್ಮೀನ್ನು ಬಿಡಿಸೋಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾರಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಅನ್ನಿಂದಾನೇ ಡಾಲಿಗೆ ಹೇಳಿಸಿ, ಜಿಮ್ಮೀನ್ನು ಬಿಡಿಸ ಬಹುದು. ಡಾಲಿಗೆ ಒಲದೇವ್‌ನ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ. ರೊಟ್ಟಿ ಜಾರಿ ತುಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ ! ಹೋಗ್ತಾ ಬರ್ಮಾ ಬಜಾರ್ನಿಂದ ಒಳ್ಳೆ ಫಾರಿನ್ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಾಟಲ್ ತೋಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ.”

ರಾತ್ರಿಯ ಮೊದಲ ಸೆಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ನರ್ತಕಿಯಾಗಿ ಬರೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದವಳು ಲಕ್ಕೀ. ಇಬ್ಬರ ನರ್ತನವಾದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಕೀಯು ಹೆಸರನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದಾಗ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಬಂದವಳು ಕಾಂಚನ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಎಸಿ ಹೀರುತ್ತಾ ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಜೋಸೆಫ್ ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ನೋಡಿದ. ಅವನ ತುಟಿಯುಚಿನಲ್ಲಿ ಕಿರುನಗೆಯೊಂದು ಹೊಮ್ಮಿತು “ಕಾಂಚನ್, ನೀನು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ” ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಜೇಬು ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿಕೊಂಡ. ಅವನು ತಂದಿದ್ದ ಸೆಂಟಿನ ಬಾಟಲು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಗೇ ಕುಳಿತತ್ತು.

ಅರ್ಧ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದನಂತರ ಸಭಿಕರ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಂಚನ ನಡೆದು ಬಂದಾಗ ಜೋಸೆಫ್ ಅವಳ ಎದುರೇ ಎದ್ದುನಿಂತು ಅವಳ ಕೈಗೆ ಸೆಂಟಿನ ಬಾಟಲು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟ.

“ಯೂ ಆರ್ ಲವ್ಲಿ, ಸ್ವೀಟ್ ಹಾರ್ಟ್-ಯೂ ಡ್ರಾನ್ಸ್ ಬ್ಯೂಟಿಫುಲೀ ಟೂ.”

ಆ ಸೆಂಟಿನ ಬಾಟಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವನತ್ತ ನಗೆ ಬೀರಿದಳು-
“ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಡಾರಿಂಗ್.”

“ಅಷ್ಟೇನಾ ? ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಕೆಳಗೆ ಕಾಡ್ತೀನಿ” ಜೋಸೆಫ್ ಹೇಳಿದ.

“ಶ್...ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬಾರದು. ನಾನು ಹನ್ನೊಂದೂವರೆಗೆ ಹೊರಡ್ತೀನಿ” ಮೆಲ್ಲಾನುಸುರಿ ಮುಂದೆ ಸರಿದಳು.

ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಭಾಂಗಣದ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಂಧೆ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

ಅವಳು ಜೋಸೆಫ್ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದನ್ನೂ ಅವನಿಂದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕೊನೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದ. ಅವಳು ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಾ, ಕೈ ಕುಲುಕುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಶಿಂಧೆಯ ಬಳಗೂ ಬಂದಳು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿನುಗಿದವು.

“ಹಲೋ ಶಿಂಧೆ!” ಅವನ ಕೈಕುಲುಕಿದಳು. ಅವನು ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡಿದ, ಅವಳು ಅದನ್ನರತಳು. “ನಾನು ಹನ್ನೊಂದೂವರೆಗೆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗ್ನೀನಿ ಅಲ್ಲೇ ಬಂದಿರು. ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ತೋರಿಸ್ತಾನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂತೆ ಹೇಳು” ಪಿಸುನುಡಿದು ಮುಂದೆ ನಡೆದಳು. ಒಂದು ಸೆಷನ್ ವುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಶಿಂಧೆ ಅಲ್ಲಂದ ಎದ್ದು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ. ಜೋಸೆಫ್ ಮಾತ್ರ ಎರಡನೆಯ ಸೆಷನ್‌ಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಕೈಗೆ ಎರಡನೆಯ ಸೆಷನ್‌ನ ದುಡ್ಡು ಇತ್ತ.

ಗ್ರೀನ್ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಬಟ್ಟೆ ಒದಲಿಸದೇ ಹಾಳೆಯೇ ಕುಳಿತು ಸಿಗರೇಟೊಂದನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕ ನರ್ತಕಿಯರ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಾಗ ಸಿಮಿ ಕೇಳಿದಳು,

“ಕಾಂಚನ್, ನಿಂಗೆ ಯಾರೋ ಫರ್‌ಫ್ಯೂಮ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಯಾರದು? ಹೊಸ ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್?”

ಕಾಂಚನ್‌ಗೆ ಆಗಲೇ ಅರಿವಾದುದು. ಹೌದು, ತಾನೇಕೆ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದವನಿಂದ ಆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆ? ಅದೂ ತಾನು ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಪ್ರೊಪೈಟರ್ ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ! “ಕಾಂಚನ್ ನೀನು ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನರ್ತಿಸುತ್ತೀಯೆ. ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್‌ನವರು ನಿನಗೆ ವಾರ್ನ್ ಮಾಡಿದ ರೂ ಯಾಕೆ ಅವಸರ ಪಡ್ತೀ?” ಆಗ ತಾನು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ? “ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಅವರು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಪಾಡಿಗೆ ಆಮೇಲೇನು ಮಾಡಲಿ? ಆಗಲೇ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಹಣ ಕಟ್ ಆಗಿದೆ! ನಾನು ಬೇರೆ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ, ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ!” ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿದವಳು ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬನ ಕೈಯಿಂದ ಸೆಂಟ್ ಬಾಟಲನ್ನೇಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ? ಅವನೇ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ಕಡೆಯವನಾಗಿದ್ದರೆ! ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಪೋ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ?

“ಹಾಂ! ಹೌದು, ಯಾರೋ ನನ್ನ ಅಡ್ಡೈರರ್ ಅಂತೆ, ಕೊಟ್ಟಿ. ನಂಗೆ ಫರ್‌ಫ್ಯೂಮ್ ಅಂದ್ರ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟಾಂತ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು!”

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ಫೋಲ್ಯೋನೇ ನಕ್ಕರು.

“ಒಳ್ಳೇ ಕಾಂಚನ್, ನಿನ್ನ ಯಾರು ಬೇಕಾದ್ರೂ ವರ್ಲ್ಡ್‌ಫ್ಯೂಮ್ ಬಾಟಲಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು!”

ಎರಡನೇ ಸೆಸನ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಕಾಂಚನನಿಗೇಕೋ ಆತಂಕ, ಭಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ತಾನು ದುಡುಕಬಾರದಿತ್ತು. ತನ್ನ ದುಕಿನಿಂದ ಕಾವ್ಯನಿಗೇನಾದರೂ ಅದರೆ! ತನಗೇ ಏನಾದರೂ ಅದರೆ! ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಶಿಂಥೆ ಬಂದಿದಾ ನಲಾ ಅವನಿರುವವರೆಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ.

ಅವಳ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ ಅವಳು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸುತ್ತ ಅರಸಿದವು. ಆ ಅಸಂಭವನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಶಿಂಥೆಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸಧ್ಯ ಬೇಗ ನರ್ತನ ಮುಗಿಸಿ ಹೋದರೆ ಸಾಕೆನಿಸಿತು. ಆತಂಕದಿಂದ ಬಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಹೆಜ್ಜೆ ತಪ್ಪಿದಳು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಒಂದಿಬ್ಬರೊಂದಿಗೇ ಮಾತಾಡಿ ಮತ್ತೆ ವೇದಿಕೆಯೇರಿದಳು. ತನ್ನ ನೃತ್ಯ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಗ್ರೀನ್ ರೂಮಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿ ಬುರ್ಖಾ ಧರಿಸಿ ಹೊರಟಾಗ ಸಲ್ಮಾಗೆ ಹೇಳಿದಳು,

“ಸಲ್ಮಾ ನಾನು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋಗುವಾಗ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಯಾದರೆ ನಾನು ಸಲ್ಮಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಲಕ್ಕೀ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೋ. ಸಲ್ಮಾ ಒಪ್ಪಿದಳು.

ಕಾಂಚನ್ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಜೋಸೆಫ್ ಅವಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ.

“ಹಲೋ ಸ್ಟೀಟ್ ಹಾರ್ಟ್, ನಿಂಗೋಸ್ಕರ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ”

ಬುರ್ಖಾ ತೆಗೆಯದೇ ಕಾಂಚನ್ ಕೇಳಿದಳು-ಯಾರು ನೀನು? ನಿನ್ನ ಮಿಸ್ಟೇಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ನಾನು ಸಲ್ಮಾ, ಲಕ್ಕೀ ಅಲ್ಲ.”

ಜೋಸೆಫ್ ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ-“ನನ್ನತ್ತ ಅಟಿ ಬಿಡ್ಬೇಡಾ-ನೀನು ಕಾಂಚನಾ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಬುರ್ಖಾ ಹಾಕೊಂಡ್ರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತುಗೋಲ್ಲ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ಯಾ? ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ್ಕೂ ನಂಜೊತೆ ಬಾ-ಇಲ್ಲಿದ್ದು ನಿನ್ನತಿ, ಆ ಡಾಲಿ ಗತಿ ಎನುಗುತ್ತೇಂತಾ ಗೊತ್ತಾ?”

ಅವನ ಕೈ ಕೊಡವಿದಳು.

“ನನ್ನ ಹೆದರಿಸ್ತೀಯಾ! ವಾಚ್‌ಮನ್, ಇವನ್ನ ಹಿಡ್ಕೋ ನಾನು ಹೋಗ್ಬೇಕು.”

ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನತ್ತ ಜೋಸೆಫ್ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಸೊಂಟದ ಬೆಲ್ವಿನೊಳಗಿಂದ ಚೂರಿಯೊಂದನ್ನು ಅರ್ಧ ಎಳೆದು ತೋರಿದ.

“ಹುಷಾರ್ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದ್ದ್ರೆ ವಾಚ್‌ಮನ್, ನಿನ್ನ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ” ವಾಚ್‌ಮನ್ ನಡುಗಿದ, ನಿಂತಲ್ಲೇ ಕೈಮುಗಿದ. ಜೋಸೆಫ್ ಕಾಂಚನಳ ಕೈಹಿಡಿದೆಳೆದುಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾರಿನತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ದ. “ನೀನೂ ಅಷ್ಟೆ. ಕೂಗಿದರೆ ನಿನ್ನ ಇಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ ನಾನು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದ್ರೂ ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ.”

ಕಾಂಚನಳ ಮೈ ಬೆವರಿತು, ನಾಲಿಗೆ-ಗಂಟಲು ಒಣಗಿತು, ಕೈಕಾಲುಗಳು ನಡುಗಿದವು.

“ಬೇಡಾ, ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಡು, ನಿನಗೇನು ಬೇಕು ಹೇಳು, ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಬಾ, ಇಲ್ಲ ಬೇಡಾ. ನನ್ನೆಲ್ಲೂ ಕರೊಂಡು ಹೋಗ್ಬೇಡಾ.”

೧೮

ನಿನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸೋವ್ವು ವೆದ್ದಾ ಅಂದ್ಯೊಂಡ್ಯಾ ನನ್ನ ! ಟಿಪ್ಪೂ, ಕಾರ್ ಸ್ವಾರ್ ಮಾಡು !” ಜೋಸೆಫ್ ಕಾಂಚನಳನ್ನು ಕಾರಿನೊಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ತಾನೂ ಅವಳ ಜೊತೆ ಹತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಕಿರಿಚಲೆಂದು ತೆರೆದ ಬಾಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ.

ಶಿಂಥೆ ಕಾಂಚನಳಗಾಗಿ ಅವಳ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದ. ಸಲ್ಮಾ ಮತ್ತಿತರು ಲಾಡ್ಜಿಗೆ ಬಂದರೂ ಕಾಂಚನ್ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಲ್ಮಾಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ. ಅವಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಕೇಳಿದ.

“ಸಲ್ಮಾ, ಕಾಂಚನ್ ಬರೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ ? ಇನ್ನೂ ಏನಾದ್ರೂ ಇತ್ತಾ ?”

“ಅವ್ವು ಸೆಕೆಂಡ್ ಸೆಷನ್. ಅವಳ ಡ್ಯಾನಸ್ ಮುಗಿಯುತ್ತೇ ಹೊರಟುಹೋದಲ್ಲಾ ! ನಾನು ಅವಳಾಗಲೇ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆಂತಾ ಅಂದ್ಯೊಂಡೆ. ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಅವೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ್ರು ? ಹೋಗ್ತಾ ನಾನು ಸಲ್ಮಾಂತಾ ಹೇಳ್ಕೊತ್ತೀನಿ-ನೀನು ಲಕ್ಕೀ ಅಂತ ಹೇಳ್ಕೊ ಯಾರಾದ್ರೂ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಅಂದು .”

ಶಿಂಧೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೆರಳು ಮೂಡಿತ್ತು, “ಕಾಂಚನ್‌ಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಬೇರೆ ಎಂಗೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಇತ್ತಾ? ಹೊಸ ಬಾಯ್‌ಫ್ರೆಂಡ್ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬಂದಿದ್ರಾ?”

ಸಲ್ಮಾ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು, “ಇಲ್ಲ, ಆದ್ರೆ ಯಾರೋ ಅವಳಿಗೆ ಫಸ್ಟ್ ಸೆಷನ್‌ನಲ್ಲೇ ಅಪರಿಚಿತನೊಬ್ಬ ಪರ್‌ಫ್ಯೂಮ್ ಬಾಟಲ್ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಷ್ಟೆ.”

ಶಿಂಧೆ ಯೋಚಿಸಿದ. ಆಗ ತಾನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ ಆ ಮುಬ್ಬು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಎಲ್ಲರೊಂ ಗೂ ಮಾತಾಡಿದಳು, ಕೈಕುಲುಕಿದಳು. ತಾನೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋದುದು ಕಾಂಚನ್‌ನನ್ನು ಕಂಡು ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಬಂದು ಕಾಣುವೆ ನೆಂದು ಹೇಳಲಷ್ಟೆ. ವಾಚ್‌ಮನ್‌ಗೆ ಎಲಾ ಮುಖಗಳ ಪರಿಚಯವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪರಿಚಿತನಾರೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಶಿಂಧೆ ಕಾಂಚನ್‌ನ ರೂಮಿನ ಬೀಗ ಹಾಕಲು ಸಲ್ಮಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿನತ್ತ ಓಡಿದ. ವಾಚ್‌ಮನ್ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು.

ಶಿಂಧೆ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ತಗಲಿಸಿ ಅದೇ ತಾನೇ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರಿ ಕಾಂಚನ್‌ನ ನಡೆದಿದ್ದ. ಶಿಂಧೆ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದ,

“ಸಿಂಗ್, ನಿಲ್ಲು-ಅರ್ಜೆಂಟು-ಕಾಂಚನ್ ಎಲ್ಲಿ? ನೋಡಿದ್ಯಾ?”

ವಾಚ್‌ಮನ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. “ನಂಗೇನೊತ್ತು, ಲಾಡ್ಜಿಗೆ ಹೋಗಿರೇಕೂ.”

“ಇವೊತ್ತು ಯಾರು ಅಪರಿಚಿತ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದು?”

“ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ ಸಾಬ್.”

“ನೀನ್ಯಾಕಿರೋದೂ? ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ಯಾರೂ ಒಳಗೆ ಬರೋಲ್ಲವಲ್ಲಾ!”

“ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲಾ ಸಾಬ್, ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

ಶಿಂಧೆ ಅವನ ಕಾಲರ್ ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿದ, “ಹೇಳ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಯೋ! ಇಲ್ಲೇ ಪ್ರೊಪ್ರೈಟರ್ ಸಾಬ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನ ಕೆಲ್ಸದಿಂದ ಒದ್ದೋಡಿಸ್ತೀನಿ. ಕಾಂಚನ್ ರೂಮಿಗೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ್ದು ಯಾರ ಜೊತೆ ಹೋದ್ದು?”

ಪ್ರೊಫ್ರೊಟ್ರೊ ತಿಂಥೆ, ವಾಚ್‌ಮನ್‌ರ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವಾಗ್ವಾದ್ಯ ಕಂಡು ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ.

“ಯೆಸ್, ವಾಟ್ ಈಸ್ ದಿಸ್ ನಾನ್‌ಸೆನ್ಸ್?” ತಿಂಥೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ, “ಕಾಂಚನ್ ರೂಮಿಗೆ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ-ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಯಾರೋ ಸ್ಟ್ರೀಂಜರ್ ಅವಳಿಗೆ ಪರ್‌ಫ್ಯೂಮ್ ಬಾಟಲ್ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ. ಅವಳು ಪೊಲೀಸ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲರೋಳು. ಡಾಲಿ ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಐ ವಿಟ್‌ನೆಸ್, ಅವಳಿಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್ಬು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.”

“ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಂದು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಸೆಷನ್‌ಗೆ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಲು ಬಂದಳು. ನಾನಾಗೇ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದೆ!” ಪ್ರೊಫ್ರೊಟ್ರೊ ಹೇಳಿದ. ತಿಂಥೆ ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಕಾಲರ್ ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದ.

“ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೂ ಪೊಲೀಸಿನವರ ಗುಮಾನಿ ಇರುತ್ತೆ ಇನ್ನು. ಅಲ್ಲೇ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಂಚನ್‌ಗೆ ಏನಾದರೂ ಆದ್ರೆ ನೀವೂ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ನೀವು ಹೂಂ ಅಂದ್ರೆ ಇನ್ನ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸ್ತೀನಿ ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲ.”

ಪ್ರೊಫ್ರೊಟ್ರೊ ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಾರಿಸಿದ, “ಏಯ್ ಸಿಂಗ್ ಬೊಗ್ಗು! ಇಲ್ಲಿದ್ದ ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಪೊಲೀಸ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸ್ತೀನಿ-ನಿನ್ನ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕ್ತೀನಿ!”

ವಾಚ್‌ಮನ್‌ನ ಮುಖ ಬೆವರಿನಿಂದ ಆವೃತ್ತವಾಯಿತು. “ಸಾಬ್, ಸಾಬ್, ಈ ಗರೀಬ್‌ನ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ ಸಾಬ್, ಎಲ್ಲಾ ಹೆಳ್ಳೆಬ್ಬಡ್ತೀನಿ” ಅವನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆದುದು, ರಾತ್ರಿಯಾದುದು ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ. ತಿಂಥೆಯ ಎದೆ ವೇಗದಿಂದ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ವಾಚ್‌ಮನ್ ಅವನ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಬಂದವರು ಜೋಸೆಫ್ ಇರಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೇ ಟಿಪ್ಪು ಇರಬೇಕು. ಟಿಪ್ಪು ರಾತ್ರೆಯ ಪಾಳಿಗೆ ನಾಲಾಯಕ್ಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯೂ ಬರದು-ಆಸ್ಥರಿಂದ ಬಂದವನು ಜೋಸೆಫ್ ಇರಬೇಕು!

“ಛಾಂಕ್ಯೂ ಸರ್” ಪ್ರೊಫ್ರೊಟ್ರೊಗೆ ಹೇಳಿದ. “ಈ ಕೂಡಲೆ ನೀವು ಪೊಲೀಸರ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ.”

ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಅದೇತಾನೇ ದೀಪ ನಂದಿಸಿ ಮುಲಗುವುದರಲ್ಲಿದ್ದರು. ತಿಂಥೆ

ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಬಂದರು,

“ಹಲೋ” ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಅವರು ಗುರುತಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ನಾನು ಶಿಂಧೆ, ಡಾಲಿಯ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಹಾಗೂ ಬ್ರದರ್ ಇನ್‌ಲಾ. ಇವೊತ್ತು ಕಾಂಚನ್‌ನ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಅಂತಾ ಕಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅವು ಲಕ್ಕೆ ಅನ್ನೋ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಫರ್‌ಫಾರ್ಮ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಅವ್ನು ಜೋಸೆಫ್ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಸಾರ್. ಅವ್ನು ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕ್ಲೋಸ್-ಆ ಗ್ಯಾಂಗಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಟ್ಟುವನು-ಡೆವಿಲ್ ಆಫ್ ಎ ಮ್ಯಾನ್! ಫ್ಲೀಸ್ ಸರ್ ಎನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ!”

ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಫೋನಿನ ಕರೆಗಂಟೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡರು-“ಹಲೋ-ಅದೇ-ಶಿಂಧೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದು. ಆಗಿ ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆಗೊತ್ತಿವಿ. ಸ್ಪೀಷನ್‌ಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕಂಪ್ಲೆಂಟು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿಡಿ.”

“ಶಿಂಧೆ, ಕಾಂಚನ್‌ನ ಅವನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕ್ರಾಡೆಡ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳೂ ಸಹಕರಿಸಿರಬೇಕು! ಆಗಿ. ಖಂಡಿತಾ ಈ ಕೂಡಲೇ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ.”

ಶಿಂಧೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗದೇ ಲಾಡ್ಜಿನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಾಂಚನ್ ಬಂದಿದ್ದರೆ! ಆದರೆ ಅವನೇನಿಸಿದಂತೆ ಅವಳು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ಕೊಂಚ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದರೆ ಎನ್ನಲಾ ಆಗಿಹೋಗುವುದು. ಮೊದಲೇ ತಾನು ಜೋಸೆಫ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ ಮೊಲೆಸಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಹಾಕಿಸಬಹುದಿತ್ತು! ಜಿಮ್ಮಿ ಎನಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಖಂಡಿತ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಜೀವಸಹಿತ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ! ಕುಳಿತಲ್ಲೆಯೇ ಜೂಗರಿಸತೊಡಗಿದ.

ಬೆಳಗಿನ ರ್ಭಾವದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾರೊಂದು ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಶಿಂಧೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕಾರಿನಿಂದ ಬುರ್ಖಾಧಾರಿಯೊಬ್ಬಳು ಇಳಿದುದೂ ಕಂಡ. ಅವನು ಅವಳತ್ತ ಧಾವಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾರು ವೇಗದಿಂದ ಚಲಿಸಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತ.

“ಕಾಂಚನ್!” ಶಿಂಧೆ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. “ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ? ನಾನು ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಕಾಯ್ತಾನೇ ಇದ್ದೇನೆ.”

ಅವಳು ಮುಖದ ಪರದೆ ತೆಗೆಯದೇ ಕೊಂಚ ತೂರಾಡುತ್ತಲೇ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಳು.

“ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡಾ-ರೂಮಿಗೆ ಬಾ ಶಿಂಧೆ” ಅವಳಿಗೆ ನಡೆಯಲೂ ತ್ರಾಣವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಶಿಂಧೆ ಗೊಣಗಿದ,

“ತುಂಬಾ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟಾ? ಅದ್ಯಾವೋನು ಬದ್ಮಾಪ್ ಸಿನ್ನ ಬಲವಂತದಿಂದ ಕರೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು? ವಾಚ್‌ಮನ್ ಸಿಂಗ್ ಹೇಳಿದ” ಅವನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕಾಂಚನ ಅವನಿಗೊರಗಿದಳು. ಅವನೇ ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ರೂಮಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಮಂಚದ ಒಳ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದ-“ಕಾಂಚನ್... ಈಗ ಹೇಳು” ಕಾಂಚನ್ ಬುರ್ಖಾ ಕಿತ್ತಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಬಾಯಿ, ತುಟ ಕನ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಉಗುರಿಸಿಂದ ಪರಚಿದ್ದ ಗಾಯಗಳಿತ್ತು. ಉಟ್ಟದ ಸೀರೆ, ಬ್ಲಾಸ್ ಹರಿಹು ಜುಲಾಗಿತ್ತು, ಕತ್ತು ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದು ರಕ್ತ ಒಸರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಮುಖ ಬಿಳುಪೇರಿತ್ತು. ಜೀವಂತ ಶವದಂತಿದ್ದ ಮುಖ ನೋಡಿ ಶಿಂಧೆ ಹಾಹಾರಿದ,

“ಏನಾಯ್ತು ಕಾಂಚನ್?”

“ಶಿಂಧೆ, ಆ ಸೂಳೇಮಗ ನನ್ನ ಎಳ್ಳೊಂಡೊಗಿ ಡಾಲಿ ಹೇಳಿದಳಂತಾ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಖಲದೇವ್‌ಗೆ ಬರೆಸಿ, ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲಾದರೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ಬರೆಸಿದರು. ನಾನು ಮೊದಲು ಒಪ್ಪದಿದ್ದು ಕ್ಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು ಶಿಂಧೆ-ನನ್ನ ಹರಿದು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟರು! ಸಿರಾಚಿಗಳು ಅಪರು! ನೋಡಿಲ್ಲ!” ಕಾಂಚನ್ ಉಟ್ಟದ ಸೀರೆಯನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿಸಿದಳು, ಎದೆ, ಹೊಟ್ಟೆ, ತೊಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿದ ಪರಚಿದ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳಿದ್ದವು.

“ಈ ಕಲೆಗಳಿದ್ದು ಕೊಂಡು ನಾನು ಕ್ಯಾಬರೇ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಾ? ನಾನೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದು. ಪೊಲೀಸ್‌ನವರು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಫರ್‌ಫಾರ್ಮ್ ಮಾಡಿದೇ ನನ್ನ ತಪ್ಪು! ನನ್ನಿಂದ ಡಾಲಿಗೆ ಇನ್ನೇನು ಕಾದಿದೆಯೋ! ಜಿಮ್ಮಿ ಬೈಲಿನಮೇಲೆ ಹೊರಬಂದರೂ ಕಷ್ಟ! ಹೋಗು ಶಿಂಧೆ-ಹಾಲಿಗೆ ಎನೂ ಆಗ್ತೀ ಇರೋಹಾಗೆ ಮಾಡು” ಅವಳು ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಶಿಂಧೆಯ ತಲೆ ಕಲಸಿಹೋಯಿತು. ಕಿರಾತಕರು ಇರುವ ತನಕ ಯಾರಿಗೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿ ಹಾಕಿಬಿಡುವಷ್ಟು ರೋಷ

ಬಂದಿತು. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಬದುಕಲೇ ಬಿಡದ ಈ ಜನರಿಗೆ ಬರಿಮೈಯ್ಯಲ್ಲ ರಸೆಯ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದು ಸಾಯಿಸಬೇಕು ! ಹಲ್ಲುಕೂಡಿದ ಅಕುತ್ಲಿದ್ದ ಕಾಂಚನ್‌ಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಒಲದೇವ್‌ನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟೆ

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಂಚನ್ ತನ್ನ ಸೀರಿಯಿಂದಲೇ ನೇಣುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸತ್ತಿಳಿದಳು.

“ನನ್ನ ಈ ಸಾವಿಗೆ ಯಾರೂ ಕಾರಣರಲ್ಲ, ಬಡುಕಿತ್ತೆ ಜಗನ್ನೆ ಹೊಂದಿ ನಾನೇ ಅತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಒಲದೇವ್-ವೇದವ್ಯಾಸ್, ಸಿನಾ ಮೂವರಿಗೂ ಅದು ಅತ್ಮಹತ್ಯೆಯಲ್ಲ ವೆನಿಸಿತು. ಮಹಜರು ನಡೆಸಲು ಆದೇಶವಿತ್ತು ಹೊರಬಾಗ ಶಿಂಧೆ ಅವರಿಗೆ ಎದುರಾದ.

“ಕಾಂಚನ್ ತಾನಾಗೇ ಅತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರೋಲ್ಲ ಸಾರ್. ಏನೋ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿ ಅವಳು ಅತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಬಡ್ಡಿಮಕ್ಕು ಸಾರ್” ಎಂದಾಗ ಒಲದೇವ್ ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಸಕ್ಕಕ್ಕು ಕರೆದ

“ನೀವು ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಯಾಲಿಯ ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕು ಇದಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಸ್ಯಾಲಿಗೂ, ನಿಮಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋ?”

“ಸ್ಯಾಲಿ ಹತ್ರ ಕಳೋದ್ರಿಂವ ಕಾವ್ಯಂ, ಸ್ಯಾಲಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತೊಂದ್ರೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಜಿಮ್ಮಿ ಜೋಸೆಫ್, ಟೆಪ್ಪ ಇವ್ರೆಲ್ಲಾ ಏನು ಬೇಕಾಯ್ತು ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ. ಅವರ ಜನ ನೋಣಗಳ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಂದಿಲ್ಲಂದ ಹಾರಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಅವ್ರೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೇಗೆ ಕಳಿಸೋದೂ ? ಕಾವ್ಯ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ರೆ ವಾಸಿ. ಬೇಕಾದ್ರೆ ಸ್ಯಾಲಿನನ್ನ ಇಲ್ಲಿನ ಯಾವ್ತಾದ್ರೂ ಕುಬ್ಬಿಗೆ ಹಾಕೋಕೆ ಬಹುದು !” ಶಿಂಧೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ. “ಜಿಮ್ಮಿ-ಜೋಸೆಫ್ ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರೋರೊಂದ್ರೆ ಆ ಧಿಲ್ಲಾನ್. ಅವ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಸೋ ಹಾಗಿದ್ದ್ರೆ ಕಾವ್ಯನ್ನ ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೋದೂ ಆದ್ರೆ ಅವ್ನು ಪೂರ ಸಂಕೋಗೋತನ್ನ ನೋಡೋಕು. ಕಾಯೋಕು !”

“ನಂಗೆ ಕಾವ್ಯನ್ನ ಮತ್ತೆ ಕ್ಯಾಬರೆಗೆ ಇಳಿಸೋಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ. ಸರಿ ಹೋದ್ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಬೇರೆ ಗೌರವಸ್ಥ ಕೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಇಷ್ಟೊಳ್ಳೋಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಆದ್ರೆ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಗುಂಪೆಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳೋ ತನ್ನ,

ಅವ್ನಿಂದ ಅವ್ನು ಡೈವೋರ್ಸ್ ತೋಗೊಳ್ಳೋ ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ಅಗುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಯಾಲಿ ಹತ್ರ ಕೋಸ್ತಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ಬೇ ಹಾಗಿ ಮಾಡ್ಬೇಕು!”

“ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಸರ್” ಶಿಂಧೆ ಹೊರಟ. ಕಾವ್ಯನ್ನು ಒಂದ್ವಲ ನೋಡ್ಬೇಕೂಂತಾ ಆಸೆ. ಆದ್ರೆ ನಾನು ಬರೋದು ಹೋಗೋದು ನೋಡಿದ್ರೆ ಅವಳಿಗೆ ತೊಂದ್ರೆ ಆಗ್ಬೋದು!”

“ಇಲ್ಲ ಬನ್ನಿ. ನಂಜೊತೆ ಬಂದ್ರೆ ಏನೂ ತೊಂದ್ರೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೂ ತನ್ನ ಕಡೆಯವರನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಸಂತೋಷ ಆಗ್ಬೋದು ಆದ್ರೆ ಕಾಂಚನನ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸ್ಬೇಡಿ. ನಾಳೆ-ನಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಸಾವಿನ ಗುಟ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ!” ಬಲದೇವ್ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಶಿಂಧೆ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವುದಾದರೆ ಕುಖ್ಯಾತ ಗುಂಪನ್ನೇ ಹಿಡಿಯಬಹುದೆಂದು ಅವನ ಆಶೋಚನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರೆ ಶಿಂಧೆಗಿದ್ದು ದು ಕಾವ್ಯಕ ಹಿತಚಿಂತನೆ ಯೊಂದೇ. ಅವಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು.

“ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಡ್ಸನ್ ಸರ್ಕಲ್ ಹತ್ತಿರ ಇರಿ. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಜಯದೇವ್ ಪಿಕ್ ಮಾಡ್ಬೋತಾನೆ” ಅವನ ಕಂನ ನಂಬರ್ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ. ಶಿಂಧೆಗೆ ಬಹಳ ಸಂತಸವಾಯಿತು.

ಬಲದೇವ್, ಸಿನಾ-ವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ಡ್ರಾಗ್ ಪೆಡ್ಲರ್ಸ್ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬಲದೇವ್ ಅದ್ಯಾರೋ ಗಿರೀಶ್ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಅಂಗಡಿಯೊಳಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹುಚ್ಚಾನಂತೆ. ಅವ್ನು ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ವಿರಾಸ್ವಾಮಿಯ ಗುಮಾನಿ ಇದೆ. ನಾಳೆನೇ ನಮ್ಮವರನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡೋಣ” ಅವರ್ಯಾರಿಗೂ ಗಿರೀಶ್‌ಗೂ ಜೋಸೆಫ್‌ನ ಗುಂಪಿನವರಿಗೂ ಸಂಸರ್ಕವಿನೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

೧೯

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅದೇ ತಾನೇ ಉಪಹಾರವಿತ್ತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಂಗೀತಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ಕ್ಯಾಬರೇ ಸರ್ತಕಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ಕೋಲಿ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದು ಈ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅವಳಿಗೂ ಬಲದೇವ್‌ಗೂ ನೋಡಲಿದ್ದ ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಬಲದೇವ್ ಮದ್ದೆ ಆಗೋ ತನ್ನ ನಾನೂ-ಜಯದೇವ್ ಮದ್ದೆ ಆಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡೋ ಹೊತ್ತೆ ನಮಗೇನೂ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಹುಡುಗನನ್ನೂ ಒಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲ-ಅದೇನೋ ಸವ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿದೊಂದೋ ಅಥವಾ ಮುಕ್ತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷವೋ ಅವಳ ಬಿಟ್ಟು ವದುವೆಯಾದ್ದು. ಆದ್ರೆ ಅದೂ ಕನಸಿನ ಮಾತಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಲಜ್ಜಾ ಮುಕ್ತಿ ಅವರ ಬಾಳು ತುಂಬಿದ್ದು, ಮುಕ್ತಿಯ ಅಕಾಲ ಮರಣದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ-ಮಗಳೂ ಯಾವೂ ಬೇಡವಾಗಿದೆ. ಯಾವೂ ಕರ್ತವ್ಯ-ಕರ್ತವ್ಯಾನೇ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಪುನಃ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಂದ್ರೆ ಒಪ್ಪಾನೇ ಇಲ್ಲ.”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಬಲದೇವನ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದುದು ರೋಷವೋಂದೇ. ಪ್ರೇಮ, ಬಲವು ಇವುಗಳ ಆಳ ತಿಳಿಯದೇ ದುಡುಕಿದುದು ಅವಳು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಕಠಿಣವಾದ ಪಾಠ. ಆದರಿಂದ ಬದುಕೇ ಬದಲಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತಂದ ಬಲದೇವನ ಮೇಲೆ, ತನ್ನಣ್ಣು ಸತೀಶನ ಮೇಲೆ ಒಳಗೆ ರೋಷವಿತ್ತು. ಪ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮ, ಬಲವು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಅಸಕ್ತಿ ತೋರಿ. ತನ್ನನ್ನು ಕುಚ್ಚಿಸಿ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಸದ್ಭಾವನೆ ಮೂಡಿದ್ದರೂ ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ತಾನೊಂದು ಸುಧನವೆಂದು ತಿಳಿದಿರ ವನೊಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಸಂಗೀತಾ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಓದಿನ ನೆನಪಾಯಿತು. ಬಲದೇವ್ ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಗೆಯೂ ನಿಜವೇ? ತನಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದ ನೇ? ತನಗಾಗಿ ಕಾದಿದ ನೇ? ಮೊಸ ಬದುಕು ಕೊಡುವೆನೋ ಹೇಳಿದಾಗ ಉತ್ತೇಜ್ಜೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತನಗಾಗಿ ಬೂ ಸೀಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನೇ?

“ಏನು ಕಾವ್ಯ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿ? ಇನ್ನೂ ನೋವಿದೆಯಾ?” ಸಂಗೀತ ಅವಳ ಮೌನ ಕಂಡು ಕೇಳಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು ಅಷ್ಟೆ.”

“ಕಾವ್ಯ, ನಾನೆಲ್ಲಿಕೋದು ಕೇಳು. ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತನ ಬಿಟ್ಟೆಡು. ಬಲದೇವ್ ನಿಗೆ ಎಲಾ ದೂ ಕೆಲ್ಸಕೊಡಿಸ್ತಾರೆ. ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಬಾಳೋದೂ. ಅಸಹ್ಯ, ಆ ಕ್ಯಾಬರೇಲಿ ಮೈ ತೆರೆದು ನೃತ್ಯ ಮಾಡೋದೂ ಥೂ ....!” ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ರೇಗಿತು.

“ನೀವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯೊಂದಿರೋ. ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯೆಂದರೆ ಮೈ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳೋ ಜನ ಅಲ್ಲ. ಯಾರ ಬಾಳೂ ಹಾಳು ಮಾಡೋಲ್ಲ. ಗಂಡ-

ಹೆಂಡ್ತಿಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸೋಲ್ಲ. ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಬರ್ತಾರೆ. ಹೋಗ್ತಾರೆ, ವ್ಯಾಜ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯಮಾಡ ಬಯಸೋ ಮನಸ್ಸಿನವರು ಕಣ್ಣಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿ, ಅವುಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋಗುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬಾಳು ಹಾಳಾಗದೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಜಗಳ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಹೋಗುವವನು, ಮತ್ತೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾನೆ. ಗೌರವ ಘನತೆಯ ಸೋಗಿನಲ್ಲೇ ಒಳಗೊಳಗೆ ವಿನಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತೆ. ನಾನು ಬೀದಿಪಾಲಾದಾಗ, ನನಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಕಸುಬಿದು. 'ಘಾ' ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಅನ್ನೇಡಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಅನೇಕರು ಒಳ್ಳೆಯವರು, ಗೌರವಸ್ವರದಾರೆ. ಮದುವೆ, ಮನೆ, ಗಂಡ-ಮಕ್ಕಳು ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯಲು ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ನರ್ತಕಿ ಮೈ ತೆರೆದು ನರ್ತಿಸಿ, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವ ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬಾಳು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ನನ್ನ ಬದುಕೇ ನೋಡಿ. ನಾನು ಕೆಟ್ಟು, ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯಾದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಂಗಿಯರು ಇಂದು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟವರು ಒರುತ್ತೇಂತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ನೋಡೋಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಕಳಿಸಿನೆ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮನೆ-ಮನೇಲಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡಿ ಸಾಕ್ಷಾ ಇದ್ದು. ಈಗ ಅವರೂ ನಮ್ಮದೆಯಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ಘಾ ಅನ್ನ ಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟವರೂ ಇದ್ದಾರೆ-ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಇದ್ದಾರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೆ. ಕೆಟ್ಟವರು ಇಬ್ಬರಿಂದ ಹತ್ತು ಜನ ಒಳ್ಳೆಯವರಿದ್ದಾರೆ!"

ಕಾವ್ಯ ಉತ್ಕಂಠಿತಳಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಸಂಗೀತ ಅಲ್ಲಿಂದ ದಡಕ್ಕನೆಡ್ದು ಒಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಜಯದೇವ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು.

"ಜಯ, ಆ ಕ್ಯಾಬರೇ ಕಾವ್ಯಾನ್ನ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುದಿನ ಇಟ್ಟೋ ಬೇಕಂತ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ಏನಾದ್ರೂ ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದಾರಾ?"

"ಯಾಕೆ ಪರ್ಮನೆಂಟಾಗಿ ಇಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳೋಣಂತ ಮಾಡಿದೀಯಾ?" ಜಯದೇವ ನಕ್ಕ.

"ಘಾ ಜಯ, ಅವು ಅಷ್ಟು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೂ ಅಹಂಕಾರ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳ ವೃತ್ತಿ ತುಂಬಾ ಗೌರವಸ್ಥ ವೃತ್ತಿಯಂತೆ-ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಇದ್ದಾರಂತೆ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾರಂತೆ-ವಿನೇನೋ ಹೇಳಿದು-ಘಾ, ನಂಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ

ಅಸಹ್ಯ ಅಗುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ಅನಕ್ಕೆ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ರೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪು! ಅವ್ವು ತಿರಗ್ಗೆ ನೈಟ್ ಕಟ್ಟಿಗೇ ಓಡಿ ಹೋಗ್ತಾಳೆ! ಅವಳಿಗೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದೇ ಅಂತೆ!”

ಜಯದೇವನ ಕೈಲಿದ್ದ ತುತ್ತು ತಟ್ಟಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿದ. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಶ್ರೀಮಂತ ಸುಸ್ವತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಇವಳಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಪಡುವ ಬವಣೆ ಹೇಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು? ಕಾವ್ಯ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಬಾಳಬೇಕೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತನ್ನಣ್ಣನಿಂದಲೇ ವಂಚಿತಳಾಗಿ ಈ ವೃತ್ತಿಗಳದಕೆಂದು ಇವಳಿಗೆನು ಗೊತ್ತು?”

“ಸಂಗೀತಾ, ಆ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲಾ ನಾನು-ನೀನೂ ಮಾತಾಡೋದಲ್ಲ. ದೇವೂ ಉಂಟು, ಅವಳುಂಟು!”

“ಜಯ್, ನಂಗ್ಯಾಕೋ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮಣ್ಣಂಗೆ ಒಳ್ಳೇ ವಯಸ್ಸು, ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಪಾದಿಸೋ ಅಧಿಕಾರ, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದರ್ಜೆ, ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಮುಕ್ತಿ ಹೋದ್ದೇಲಿ ಒಂಟಿ ಜೀವನ ಅವರದ್ದು, ಅವರೂ ಉಪ್ಪುಕಾರ ತಿನ್ನೋ ದೇಹ. ಇಂತಹ ಲಾಸ್ ಕ್ಯಾರಕ್ಟರ್ ಹುಡುಗೀನ್ನ ಮನೆಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡ್ತೀನೀಂತಾ ಅನ್ನೋದು ನೋಡಿದ್ರೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಜಾರ್ತಾರೋ ಅನ್ನಿ ಸುತ್ತಿ, ನಾಳೆ ಏನಾದ್ರೂ ಹೆಚ್ಚೂ-ಕಡಿಮೆ ಆದ್ರೆ ಆ ಪುಟ್ಟ ಲಜ್ಜಾ ಬಾಳು ಏನಾಗುತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾ?”

ಸಂಗೀತಾ ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಜಯದೇವ ಅರ್ಧ ಊಟಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಬಿಟ್ಟ.

“ಸಂಗೀತಾ, ನಾನೇನೂ ಚರ್ಚಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಬದುಕಿನ ನಿರ್ಣಯ ಅವರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು!”

“ನಂಗೊತ್ತು ಜಯ್, ನೀವು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳೋರಂತಾ! ನಿಮ್ಮಣ್ಣನೇನಾದ್ರೂ ಆ ಕ್ಯಾಬರೆ ಹುಡುಗಿ ಜೊತೆ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟೊಂಡ್ರಾದ್ರೆ ನಾನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಅವರ ಮನೆಲಿ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮ ಮನೆಲಿ ಯಾಕೆ ಇಟ್ಟೊಬೇಕು!”

ಜಯದೇವ್ ಅವಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸದೇ ಎದ್ದು ಹೊರಟುಹೋದ. ರವಿ, ರಾಕೇಶ್ ಇಬ್ಬರೂ ತಂದೆಯ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದರು.

“ಪಪ್ಪಾ, ಪಪ್ಪಾ ಬಾ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡೋಣ.”

“ಈಗ ಆಗೋಲ್ಲ” ಜಯದೇವ್ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಬಲದೇವ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲವೂ ತಿಳಿದರೆ ಗತಿಯೇನು? ದೊಡ್ಡ ರಾದ್ಧಾಂತವೇ ಆದೀತು. ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಗೊತ್ತಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಣುವೆನೆಂಬ ಭರವಸೆ ಬಲದೇವನಿಗೆ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ವಸೆಯಲ್ಲೇ ಕರೆತಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಹೇಗೆ ಮುಚ್ಚಿಡುವುದು? ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅವನು ಬೇಸರ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡಾನು! ಪ್ರತಿ ದಿನ ಹೀಗೆ ಸಂಗೀತ ತನ್ನ ತಲೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ!

ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ತಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದುದು ತಪ್ಪೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡಸರಿಗೇನು ಗೋತ್ತು? ತಮಗೇನು ಸರಿದೋರುವುದೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾತು ಕೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಸರೇ ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಲಜ್ಜಾ ಬಂದೇ ಒರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು, ರವಿ-ರಾಕೇಶ್ ಆಗಲೇ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಕೇಳಿದ್ದರು.

“ಅಮ್ಮಾ, ಯಾರಮ್ಮ ಈ ಅಂಟಿ? ಇನ್ನೇಲೆ ಇಲ್ಲೇ ಇರತ್ತಾರಾ?” ಸಂಗೀತಾಳೇನೋ ಹಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಲಜ್ಜಾ ಹಾಗೆಲಾ ಹಾರಿಕೆಯ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗುವವಳಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೇ ಒಲದೇವನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಒಡನಾಟ ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸಿರಬೇಕು. ಲಜ್ಜಾಗೆ ಬಲತಾಯಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ತರುವ ಬಯಕೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತನಗೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ! ತನಗೆ ತೋರಿದುದನ್ನು ತಾನು ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ. ಜಯ್ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ!

ಸಂಗೀತ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಾಳಿದ್ದ ನಿಲುವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ತಾವೇಕೆ ಇಂತಹ ಗೌರವಸ್ಥರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಇರಬೇಕು? ಬಲದೇವ್ ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನು ಇಲ್ಲೆಂದ ಹೊರಟುಬಿಡಬೇಕು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಗಾಯ ಮಾಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ತಾನೂ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡಾಗಿದೆ.

ಅಂದು ಸಂಜೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗಲು ಬಲದೇವ್ ಒಂದಾಗ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಗುಚ್ಚ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದ. ಅವನು ಬಂದು ದನ್ನು ಸಂಗೀತ ದೂರದಿಂದಲೇ ನೋಡಿದಳು ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಂತಸ, ಉತ್ಸಾಹ ಕಂಡಾಗ ಅವಳ ಸಂಶಯ ಏಲವಾಯಿತು. ಅವನು ಹಾಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾಗಿತ್ತು. ಕಡು

ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಆ ಪುಲ್ ಸೂಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನೆಷ್ಟು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ! ಒಳಗೆ ಬರಾಶಲೇ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರಸಿದ್ದವು. ಮೊದಲಾದರೆ ಅವನು ನೇರವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ರವಿ-ರಾಕೇಶ್‌ರೊಂದಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಟ ಆಡಿ, ಮಾತಾಡಿಯೇ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು. ಹೊರಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರತ್ತ ನೋಡದೆಯೇ ಇಂದು ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ತಾನು ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದರೂ ತನ್ನತ್ತ ನೋಡರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕಾವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಅರಸುತ್ತಾ ಅವಳಿದ್ದ ರೂಮಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದ. ಈಚೆಗೆ ತಾನು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸವೊಂದು ಬಂದಿತ್ತು ! ತಾನು ಆ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದು ಕೆಲಸದವಳ ಕೈಲೋ, ಬಾಯಿಯ ಕೈಲೋ ಕಾಫಿ-ತಿಂಡಿ ಕಳಿಸಬಡಬೇಕು. ಸಂಗೀತ ಒಳಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ಬಲದೇವ್ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಹೂವಿನ ಗುಚ್ಚವನಿತ್ತು ಹೇಳಿದ. “ಕಾವ್ಯ, ನಿಂಗೊಂದು ಗುಡ್‌ನೈಟ್. ನಾಳೆ ಶಿಂಥೆ ನಿನ್ನ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಬರಾನೆ.”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೂವನ್ನು ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು. ಹಣ್ಣಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ತಾನೇ ತೆಗೆದು ಕಿತ್ತಲೇ ಹಣ್ಣೊಂದನ್ನು ಬಲದೇವ್ ಸುಲಿಯತೊಡಗಿದ.

“ಯಾಕೆ ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ತರಹಾ ಇದ್ದೀ ? ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೀ ತಾನೇ ? ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ರಾ ?”

“ಹೂಂ, ನಂಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮೇ ರೂಮ್ಲೇ ಕೂತು-ಮಲಗಿ ಬೇಜಾರು ಅಷ್ಟೆ.”

“ಬೇಜಾರಾದ್ರೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಓಡಾಡು, ಸಂಗೀತಾ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡು, ರವಿ, ರಾಕೇಶ್ ಜೊತೆ ಆಡು. ಯಾರು ಬೇಡ ಅಂತಾರೆ !”

ಕಾವ್ಯ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. “ನನಗೆ ಮನೆ, ಸಂಸಾರ, ಮಕ್ಕಳ ಇವುಗಳ ವಾತಾವರಣ ಎಲ್ಲಾ ಮರೆತೇ ಹೋಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋದ್ದು ನಾನು ಕಲಿಯೋದು ಕಷ್ಟ. ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡೋದೇ ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆ ನಂಗೇ.”

“ಕತೆ ಪುಸ್ತಕ, ಮ್ಯಾಗಜಿನ್ಸ್ ಕಳಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ.”

“ನಂದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕತೆ, ಇನ್ಯಾಕೆ ಓದಬೇಕು !”

“ಎಲ್ಲೂ ಹೀಗೇ ಅಂತಾ ಇದ್ರೆ ಹೇಗೆ ಕಾವ್ಯ ?”

“ಬಲದೇವ್ ನಾನೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳ್ತೀನಿ ನಡೆಸಿಕೊಡ್ತೀರಾ ?”

ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವನಿಗಚ್ಚುರಿಯಾಯಿತು.

“ಏನು ಹೇಳು. ಆಗುವುದಾದರೆ ಸರಿ--ನಡೆಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ.”

“ನನ್ನ, ನನ್ನ ವರ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ, ಅವರೊಂದಿಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ಸಂತೋಷ!”

ಬಲದೇವ್ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡ.

“ಏನಾಗಿದೆ ನಿಗೆ ಇನ್ನೊತ್ತು. ಆ ಕೂಪದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದು ಹೊಸ ಬದುಕು ರೂಪಿಸಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನೀನು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕಂತಾ ಇದೀಯಲ್ಲಾ!”

“ಹೌದು ಬಲದೇವ್. ನಾನು ಆ ಕೊಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇರಲು ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ನೀವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನನ್ನ ಬದುಕು ಬದಲಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಕ್ಯಾಬರೆ ನರ್ತಕಿಯಾಗಿದ್ದೆನೆಂದು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ! ಅಂತಹ ಅವಶೇಷನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾನು ಉಸಿರಾಡುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ!”

ಬಲದೇವ್ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದ. ಕಾವ್ಯ, ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು. ನೀನು ಯಾಕೋ ತುಂಬಾ ಆಸ್ಟೆಟ್ ಆಗಿದ್ದೀ. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ರೀತಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೊಸ ಬದುಕು ಕೊಡ್ತಿನೀಂತಾ ಹೇಳ್ತಾ ಇಲ್ಲಾ? ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ತಂಟೆಗೆ ಬಾರದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ತೀನಿ. ಯಾರೂ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಾತೂ ಆಡದ ಹಾಗೆ ನೋಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ....ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಅರ್ಥಾಂಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನನ್ನ ಲಜ್ಜೆಗೆ ಒಬ್ಬ ತಾಯೀನ್ನ ಕೊಡ್ತೀನಿ! ಜಿಮ್ಮಿಯಿಂದ ವಿಚ್ಛೇದನ ನೀನು ಪಡೆಯಬೇಕು!”

ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಹಿಂದಕ್ಕೊರಗಿದಳು. “ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಬಲದೇವ್-- ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನೆಂದೂ ಆ ವಾತ್ಸವ ಹಿಸಲಾರೆ. ಇಲ್ಲದ ಆಸೆಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಮರುಳು ಮಾಡಬೇಡಿ! ಕೈಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಲಕ್ಕಾರು ಜನ ನಿಮ್ಮ-ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಭವಿಷ್ಯ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಯ್ಯಾರ ಅವಳ ಬದುಕು ಹಾಳುಮಾಡಬೇಡಿ. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕು ಹಾಳು ಮಾಡಿದುದು ಸಾಕು! ಅದರ ಫಲ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ!” ಕಾವ್ಯ ಉಕ್ಕಿಬಂದ ಕಂಬನಿಯನ್ನು ತಡೆದಳು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಹು ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾಫಿ-ತಿಂಡಿ ತಂದ ಬಾಯಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬತ್ತು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆ ದಡದವನೇ ಸಂಗೀತಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು.

“ಮಾಜೀ.... ನೀವೇ ಹೋಗಿ ಕೊಡಿ. ಅವು ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ.”

ಸಂಗೀತಾ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದಳು.

ಬಲದೇವ್ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದನು. “ಸಂಗೀತಾ, ನೀವೇ ಯಾಕೆ ತಂದಿ? ಬಾಯಿಯಿಲ್ಲವೇ?”

“ಒ.... ಬಾಯಿನ್ನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಾ? ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೇ ಬಂದೆ. ಹೇಗಿರೋ, ಏನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇರೋ... ಅದಕ್ಕೇ....” ಸಂಗೀತಾ ಕೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಅವಳತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ. ಸಂಗೀತಾ ಇದೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ! ಎಂದೂ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡಿ ದವಳಲ್ಲ. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಟ್ರೇಯನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. “ತೊಂದ್ರೆಯಾಯ್ತು!” ಸಂಗೀತ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು

ರಾತ್ರಿ ಜಯದೇವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತುಕತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. “ಜಂಕ್, ಆ ಕ್ಯಾಬರೇ ಹುಡುಗಿನ್ನ ಅದಷ್ಟು ದೇಗ, ಈ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸಿ. ನಾವು ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀವಂತಾ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನಾನೇನೂ ಕುರಿಯಲ್ಲ.”

“ಸಂಗೀತಾ, ಕೇಳಿಲ್ಲ. ದೇವೂಗೆ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳೋಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಅವಳ ಸಮಾಚಾರ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯಳ ಕತೆ ಕೇಳಿ, ನೀನೇ ಕರಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡ್ತಿ. ಅವು ಮೊದಿಂದಾನೂ ಕ್ಯಾಬರೇ ಅರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಅಲ್ಲ ಅವಳನ್ನು ಸನ್ನಿವೇಶ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಳ್ಳಿದೆ. ಅವಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆ ಹುಡುಗಿನೇ! ಅವಳಿಗೂ ಅಣ್ಣ, ತಮ್ಮ, ತಂಗಿ, ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಅವು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಏಕೆಬಾರದು? ಅದಕ್ಕೂ ಅವಳು ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಬರಬಾರದು?”

ಜಯದೇವ್ ಅರೆಕ್ಷಣ ತಡೆದ. “ಪ್ರವಂಚ ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟದು ಸಂಗೀತಾ. ಕಾವ್ಯಗಳ ಸಂಪಾದನೆಯ ಹಣಬೇಕು, ಅದ್ರೆ ಅವು ಬೇಡಾ ಅವಳ ಮನೆಯವರಿಗೆ.”

“ಹೆತ್ತವರಿಗೆ, ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೇ ಹಾಗಾದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅವಳ ಹಿಗ್ಗೆ ಮನೇಲಿ ತಂದಿಟ್ಟೋಬೇಕು? ಬಲದೇವ್ ಏನಾದ್ರೂ ಅವಳ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರಾ?” ಸಂಗೀತಾ ಕನಲಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಅನನಿಷ್ಟ. ಆದರೆ ಆಗಲಿ” ಜಯದೇವ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. “ಅವನಿಂದಾನೇ ಅವಳ ಬಾಳು ನರಕವಾಗಿ ಅವಳು ಈ ವೃತ್ತಿಗಳಿಗಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದು. ಮೊದ ಮೊದಲು ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗಲೇ ಬಯಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಕಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೂ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ.” ಕಾವ್ಯಗಳ ಬಲದೇವನ ಕಥೆ ಪೂರ ಹೇಳಿದ.

ಸಂಗೀತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಕರ ಮೂಡಿತು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

“ಛೇ, ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಅವಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಬೇರೆ ಬದುಕುವ ದಾರಿ ತೋರಿ ಕೊಡಲಿ, ಅದ್ರೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದ್ರೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ! ನನ್ನ ಓರಗಿತ್ತಿ ಕ್ಯಾಬರೇ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಅಂದ್ರೆ ನಾನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡೋಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ? ಲಜ್ಜೆ ಇವತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಾಳೆ ದೊಡ್ಡೋಳಾಗೋಳು. ಅವಳ ಭವಿಷ್ಯ ಏನಾಗುತ್ತೆ! ನೀವು ಗಂಡಸು ಮಾಡೋದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಈಗ ಏನೂ ಅರಿಯದ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ರೆ ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ, ಬೇಕಾದ್ರೆ ಹಣಕೊಡಿ, ಮನೆಕೊಡಿ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಆಸ್ತಿ ಕೊಡಿ. ನಮ್ಮ ಬಾಳು ನರಕ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ-ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿದ ಅವಳಿಗಾದ್ರೂ ತಿಳಿಬಾರ್ತಾ?”

ಜಯದೇವ್ ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ರಮಿಸಿ ಹೇಳಿದ. “ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಳು. ನೀನೇ ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಾವ್ಯ ಅಗಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದೆ?”

“ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಾಳು ಹಾಳು ಮಾಡೋಕ್ಕಿಂತ ಸಾವೇ ಮೇಲೂ ಅಂತ ಅತ್ತಹತ್ತೆ ಮಾಡ್ಕೊತಾ ಇದೆ!” ಸಂಗೀತಾ ರೇಗಿದಳು.

“ಅದಕ್ಕೇ ನೋಡು ದೊಗಸರ ಶೋಷಣೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅನುಕಂಪ, ಅಪರ್ಕ ಏನೂ ಇರೋ ಇರೋದ್ರಿಂದ.”

“ಅಲ್ಲ, ಗಂಡಸರು ಮಾಡೋ ಖೋಸದಿಂದ, ಗಂಡಸರಿಗೆ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲೇ ಇರೋದ್ರಿಂದ ಅಲ್ಲಾ ಜಂತ್ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದಿದ್ರೆ ಆಗೇ ತಂದೆನ್ನ ಎದುರಿಸಿ ಕಾವ್ಯಳ ಕೈಹಿಡಿದೀಕಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಾನು ಹಾಳು ಮಾಡಬಾರದು ಅಂತ ಕಾವ್ಯಳ ದೂರ ಇಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಹುಡುಗಿ ಮೈ ಸುಖ ಬೇಕೂ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬೇಡಾಂತ ಕಳಚಿ ಕೊಂಡು ಈಗ ಬುದ್ಧಿ ತಳೆದ ಮೇಲೆ ಹಿಗೇಲಾ ಅದಿದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋಲ್ಲ. ಆ ಕಾವ್ಯಳ ಏನಾದ್ರೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಾರ ಇದ್ರೆ ನಾನೇ ರವಿ, ರಾಕೇಶ್‌ನ ಕರ್ಕೂಂಡು ನನ್ನಂದೆ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗ್ತೀನಿ.”

ಜಯದೇವ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ. ಸಂಗೀತಾ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿದೆ. ಅವಳೆಂದ ಹಾಗೆ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಇಷ್ಟು ಹಣ ಅಂತಾ ಕೂಟ್ಟು, ಇರಲು ಮನೆಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲಾ. ಬಲದೇವ್ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾದ ಹಾಗೂ ಆಗುವುದು!

ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಕಲೆತಂದಾಗ ಕಾವ್ಯಳ ಅದೇತಾನೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಗಾಯದ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಆತಂಕ ವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಲೆಯಿದ್ದರೆ ತಾನು ಮತ್ತೆ ನರ್ತಿಸಿದಂತೆಯೇ! ತನಗೆ ಓದು, ಬರಹವೇನೂ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಮತ್ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಲಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ ಗತಿಯೇನು? ಬಲದೇವ್ ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕಬಾರದು, ಜಾರಿಬಿದ್ದವಳು ತಾನು! ಅವನಿಷ್ಟೇ ಅಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದರೂ ಮುಂದೆ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಗತಜೀವನದ ಕರಾಳ ಛಾಯೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೀಳದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬಲದೇವನ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ದೂರಾಗಬೇಕು! ಅವನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಮುಳ್ಳುಗು ವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಜಿಮ್ಮಿಯೆಂದೂ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೂ ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿಗೇ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಕಡೆಯವರು ಬಲದೇವನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ತಂದೊಡ್ಡಬಹುದು. ಕೈಲಿ ಟವಲು ಹಿಡಿದು ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸು ವ್ಯಗ್ರವಾಗಿತ್ತು.

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಬಂದವ್ರೆ.” ಹೆಣ್ಣಾಳು ಒಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳ ಎದೆ ಒಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಯಾರಿರಬಹುದು? ಶಿಂಧೆ ಬರುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ಅವನು ಇಷ್ಟು ಸಲೀಸಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯೇ ನಿಂತು ಹೊರಗೆ ಇಣುಕಿದಳು. ಹೌಮ ಒಂದವನು ಶಿಂಧೆ! ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಎದೆಭಾರವಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಎಷ್ಟು ಬಿಳಿಗೂದಲು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಸುಕ್ಕುಗಳು ಮೂಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಹಾಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ!

“ಬಾ ಶಿಂಧೆ....” ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಅವಳ ದನಿ ಗದ್ದದ ವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಹನಿಗೂಡಿದವು.

“ಡಾಲಿ, ನಿನ್ನ ತಿರಾ ನೋಡ್ತೀನೀಂತಾ ನಾನು ಅಂದ್ಯೋಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಾ!” ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಮಂಚಾದವು. “ಎಷ್ಟು ಇಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದೀ” ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದ.

“ನನ್ನ ವರ್ಯರನ್ನೂ ಕಾಣದೇ ಇದ್ದ ನಂಗೆ ನೀನು ಒಂದಿರೋದು ನಂಗೆ ನನ್ನವರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೋಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅಮ್ಮಾ-ಅಪ್ಪಾ ಎಲ್ಲನ್ನೂ ನೋಡಿದಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ! ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕಾರಾನ್ನ ನಾನು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮರೆಯೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ” ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣೊತ್ತಿ ಕೊಂಡಾಗ ಶಿಂಧೆಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಂಬನಿ ತೊಡೆದು ಎದೆಗೊರಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆ ತಡವಿದ.

“ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡೋ ಡಾಲಿ, ನೀನು ಮಾಡಿರೋ ತ್ಯಾಗದ ಮುಂದೆ ನಮೆಲಾ ಏನು ಮಹಾ! ನಿಮ್ಮಾಯಿ ನಿನಗೋಸ್ಕರ ಕೊಬ್ಬರಿ ಮಿಠಾಯಿ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ” ಕೈ ಚೀಲದಿಂದ ಸಣ್ಣಪೊಟ್ಟಣ ತೆಗೆದು ಅವಳ ಕೈಗಿತ್ತ. ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಗೀತಾಳನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ ಪರಪುರುಷನ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ! ಸಂಗೀತಾ ತಾನೇ ಅಲ್ಲೆಂದ ಸಂದಳು.

ತನ್ನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ತಮ್ಮ, ತಂಗಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಳು. ಕವಿತಾಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದುದಕ್ಕೆ ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದಳು.

ಶಿಂಧೆ ಅವಳ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಅವಳ ಕೈಗಳೊಡನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ. “ಡಾಲಿ, ನಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ, ಕವಿತಾನನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿಯದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಜಿನ್ನಾಗಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಹೆತ್ತ ಕರುಳು ನಿನಗಾಗಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತೆ. ಆದ್ರೆ ನಿನ್ನ ತಂಗಿ-ತಮ್ಮಂದಿರಿಗಾಗಲೀ, ಅಣ್ಣನಿಗಾಗಲೀ ಯಾರಿಗೂ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸ ಇಲ್ಲ. ಹಣ ಕೈಸೇರಿದ ದಿನ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನಾಡುವರಷ್ಟೆ. ಅದು ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತಾ. “ಅವಳಿಗೇನು

ಮಜವಾಗದಾಳೆ! ನಮ್ಮ ಯೋಜ್ಞೆ ಅವಳೆನು! ಅವಳಿಗೆ ಕುಡಿಯೋಕೆ, ತನ್ನೋಕೆ ಸಾಲೋಲ್ಲ ನಮಗ್ಯಾಕೆ ಕಳಿಸ್ತಾಳೆ! ಅವು ಹತ್ರ ನೂರಾರು ಡ್ರೆಸ್‌ಗಳವೆ. ಯಾವಾಗೂ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ, ಕಾರ್ನಲ್ಲೇ ಓಡಾಡ್ತುಳಂತೆ....” ಅಂತಾ ಏನೇನೋ ಅಂದಾಗ ನಂಗೆ ಮೈಯುರಿದುಹೋಗುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಅವರಿಗೆ ಎಕ್ಕಡ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ್ರೂ ಅವು ನಿನ್ನ ಅಡ್ಡೊಕ್ಕೊಡೂ ಬಿಡೋಲ್ಲ. ಕವಿತಾನ್ನ ಕೈಹಿಡಿಯೋ ಬದು ಡಾಲಿ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದಿದ್ರೆ ನೀನು ಈ ಸಿತಿಗೆ ಬರ್ತಾ ಇರಲ್ಲ. ಹೋಗಿ-ಹೋಗಿ ಆ ಜಿಮ್ಮಿ ಬಲೆಲಿ ಯಾಕೆ ಬಿದ್ದೆ?” ಕಾವ್ಯ ಮುಂಗುರುಳು ಹಿಂದೆ ಸರಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಾನು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತನ್ನೇ ಆಗಿಹೋಯ್ತು ಶಿಂಧೆ. ಇನ್ನೇಲೆ ತುಂಬಾ ಹುಷಾರಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬೇಕಂತ ಮಾಡ್ತೊಂಡಿದ್ದೀನಿ! ಒಲದೇವ್ ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬದುಕಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಾಗಬಾರದು. ನಂಗೊಂದು ದಾರಿ ತೋರ್ಸು ಶಿಂಧೆ!”

“ನಾನು ಬಲದೇವ್ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡ್ಪು. ಸ್ಯಾಲಿ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸೋಕ್ತೆ ಯೋಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಿ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿರೋದು ನಿನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೇ ಅಪಾಯಾಂತ ಗೊತ್ತು, ಸ್ಯಾಲಿ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ಕಳಿಸೋದೂ ಅನ್ನೋದೇ ಸಮಸ್ಯೆ! ಜೋಸೆಫ್, ಜಿಮ್ಮಿ ಗುಂಪಿನವರು ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿಸಿ ಹೋಗೋದೂ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ.”

ಸ್ಯಾಲಿಯ ಹೆಸರು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರಳಿದವು.

ನನ್ನ ಸ್ಯಾಲಿ ಹತ್ತಿರ ಕಳಿಸು. ನನ್ನ ತವರಿಗೆ ಹೋಗೋಪ್ಪು ಸಂತೋಷ-ಸಮಾಧಾನ ಆಗುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಜಯದೇವನ ಪತ್ನಿ ಸಂಗೀತಾಗೆ ನನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಸರಿಹೋಗಿಲ್ಲಂತೂ ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವರೇ ನಾನೆಲ್ಲಿ ಬಲದೇವ್‌ನ ನನ್ನ ಬಲೆಲಿ ಕೆಡವಿ ಕೊಲ್ಲೋ ಅನ್ನೋ ಭಯ ಇದೆ....”

“ಡ್ಯಾಲಿ, ನಾನೂ ತುಂಬಾ ಯೋಜ್ಞೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನಿನ್ನ ಹೈದರಾಬಾದಿನವರೆಗೆ ಕಳಿಸೋದು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿದ್ರೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಆಮೇಲೆ ಸ್ಯಾಲೀನೂ ಅಪಾಯ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ! ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೊಂದು ಪ್ಲಾನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನೀನು ಮುಖಾಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡಬೇಕು. ಮೇಡಮ್ ಗ್ರೀನ್ ಹತ್ರ ಒಂದು ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೋಗೊಂಡು

ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ಅನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಾಳೆ-ಅವ್ವ, ನಿನ್ನ ಬದಾ ಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಗೋದು. ಅಲ್ಲಿವರೂ ಏನೂ ಹೇಳಲಾರೆ-ನಾಳೇನೇ ನಾನು ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಸ್ಯಾಲಿ ಹತ್ರ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ.”

ಮೇಡಮ್ ಗ್ರೀನ್‌ನ ಕಂಡ್ರೆ ಮೈಯುರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡ್ರೆ ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವೆನಿಸಿತು. “ನಾಡಿದ್ದು ಜಿಂಕೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಮೇಡಂ ಗ್ರೀನ್ ನರ್ಸ್ ತರಹ ಬರಾಳೆ-ಅವ್ವ, ನಿನ್ನ ಪೂರ ಬದಾ ಯಿಸಿದ್ದೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟೆ. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಶಿಂಧೆ ಕೊಡ್ತಾನೇಂತಾ ಹೇಳು” ಶಿಂಧೆ ಅವಳ ಕೈಗೆ ನೋಟಿನ ಕಂತೆಯಿತ್ತ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಂಧೆ ಹೊರಟಾಗಲೇ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸಂಗೀತಾ ಅವನಿಗಾಗಿ ಉಪಹಾರವನ್ನಾಗಲೀ, ಪಾನೀಯವನ್ನಾಗಲೀ ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದದ್ದು. ತನ್ನ ಕಡೆಯವ ರೆಂದರೆ ಸಂಗೀತಾ ತಾತ್ಸಾರ ಮಾಡುವವಳು, ನಾಳೆ ತಾನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದರೆ ದೇವರೇ ಗತಿ. ಕಾಲಿನ ಕಸಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಜಯದೇವ್, ಬಲದೇವ್ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದು ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಬಗೆಯೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಸಂಗೀತಾ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ರೇಗಾಡುತ್ತಿದ್ದು ದೂ ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

“ಸಿಕ್ಕ-ಸಿಕ್ಕೋರೆಲ್ಲಾ ಮಾಡೋಕ್ಕಾಗಲ್ಲ-ಮನೆಗೆ ಎಂತೆಂಥ ಜನಾ ಬರಾರೆ, ಹೋಗ್ತಾರೆಂತಾ ಯಾರೂ ನೋಡೋಲ್ಲ-ಇದೇನು ಮನೇನೋ, ಹೋಬೆಲೋ. ಬಂದೋರು ಬಂದಂಗೆ ಹೋದೋರು ಹೋದಂಗೆ. ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನಾಗುತ್ತೇಂತಾ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಬಾಗ್ಲಾ ದ್ರೂ ಹಾಕೋಂಡ್ರೆ ಸರಿ. ಚಕ್ಕಮಕ್ಕಳು, ಮನೆ ಕಲ್ಸದೋರು ಇದ್ದಾರೆಂತಾ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ?”

ಕಾವ್ಯಳ ಕಿವಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದಾಗ ಅವಳ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ತನ್ನನ್ನು ಹತ್ತವರೇ ದೂರ ಇಟ್ಟಿರುವಾಗ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪೇನು! ನಾಳೆ ಮೇಡಮ್ ಗ್ರೀನ್ ಬಂದಾಗ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಸಿ ತಾನಿಲ್ಲದ ಹೊರಟುಬಿಡಬೇಕು. ಬಲದೇವ್ ತನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿ, ಉಪಚರಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸ ಬೇಕು. ರಾತ್ರಿ ದಿಂಬಿಗೆ ತಲೆಕೊಟ್ಟರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ನೆನಪೆಲ್ಲಾ ಮರುಕಳಿಸಿ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ಕಡಡಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಉಪಾಹಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಯದೇವ್ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ್ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡದೇ ಇದ್ದು ದನ್ನು ಕಾವ್ಯ ಗಮನಿಸಿದಳು. ಬಾಯಿ ಅವಳಿಗೆ ಉಪಾಹಾರ ತಂದಿತ್ತಾಗ ಅವಳನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಯಾಕೆ, ಅಮ್ಮಾವ್ರ-ಸಾಹೇಬ್ರು ಒಂದು ತರಹಾ ಇದ್ದಾರೆ?” ಬಾಯಿ ಮುಂಚೆ ಹೇಳಲು ಹೆದರಿದರೂ ಕಾವ್ಯ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗ ಹೇಳಿದಳು.

“ಎನ್ನೇಳ್ತೀಯವ್ವಾ, ನೆನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಗಂಡ-ಹೆಂಡ್ತಿ ಜಗಳ ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಸಾಹೇಬ್ರುಗೆ ಆಣ್ಣಾವ್ರ ಎನ್ನಾಡಿದ್ದೂ ಚೆಂದ. ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ಅವ್ರ ಆಣ್ಣನ ಕಡೆನೇ. ಅಮ್ಮಾವ್ರ ಒಂದೇ ಹಟ. ನಾನು ಈ ಮನೆಲಿರೋದಿಲ್ಲ ಹೊರಬ್ಬ ಹೋಗ್ತೀನೀಂತಾ. ಆ ಜಗ್ಗದ ವಿಷಯ ಆಣ್ಣಾವ್ರ ಕಿವಿಗೂ ಬಿಡು ಅವ್ರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸ್ಬಿಟ್ಟು. ಅವ್ರ ಈ ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಬರೋಲ್ಲಂತ. ಅದ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹೇಬ್ರು ಅಮ್ಮಾವ್ರ್ನು ಬೈದು ಕೆಡವಿ ಬಿಟ್ಟು-ಆಣ್ಣಾ, ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನ ದೂರ ಮಾಡಿಟ್ಟೀ ನೀನು ರಾಕ್ಷಸೀ ಅಂತಾ- ಇದೆಲ್ಲಾ ಮೊದ್ಲು ಈ ಮನಾಳಿಗೆ ಇರಿಲ್ಲ. ಅದೇನೋ ನೀನು ಬಂದಾಗ್ನಿಂದ ಸುರು ಆಗೋಗಿದೆ. ಒಂದೆಣ್ಣು ಇರೋ ಜಾಗದಾಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಬಂದ್ರೆ ಅಂಗೇನೇ ಅಲ್ತಾ?” ಬಾಯಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಾವ್ಯಳ ಶಕ್ತಿಯೇ ಉಡುಗಿ ಹೋದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಬಲದೇವ್ ಈ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ತನಗೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲರಲು ಹಕ್ಕೆಲ್ಲಿಯದು? ತಾನೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು! ಮ್ಯಾಡಮ್ ಗ್ರೀನ್ ಬಂದಾಗ ಅವಳೊಡನೆ ಹೊರಟು ಬಿಡಬೇಕು!

ಹತ್ತುಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇಡಮ್ ಗ್ರೀನ್ ನನ್ನಿನ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಳು. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಕಣ್ಣುಂಚಿ ಬಂದಿತು. ಅವಳ ತಪ್ಪೇನು? ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಅವಳೂ ಹೊಟ್ಟೆಸಾಡಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವವಳು.

“ಮ್ಯಾಡಮ್, ನಿಮ್ಮ ನೋಡಿ ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು ”

“ನಂಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಬಿ-ಏನು ಹೀಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ಯಾ? ನಿನ್ನ ಹೆಗೆ ಸರಿ ಮಾಡೋದು?” ಅವಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಹಣೆಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಳು. “ಗಾಡ್ ಈಸ್ ಗ್ರೇಟ್. ನಿನ್ನ ಬದುಕಿಸಿದ್ದಲ್ಲಾ! ನಿಂಗೆ ಪೇಜ್‌ಬಾಯ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿ, ಜೀನ್ಸ್ ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಿ ತುಟಿಗೆ ರಂಗು ಹಚ್ಚದೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸೋಲ್ಲ. ಕೆನ್ನೆಯೆಲ್ಲಾ ಗುಳಿಬಿದ್ದು ಹೋಗಿದೆ. ತಿಂಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.”

ಕಾವ್ಯ ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಮ್ಯಾಡಮ್, ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನಾನಿಲ್ಲಿರಲಾರೆ. ಇಲ್ಲರೋಡು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ” ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತಳು.

“ನಾನು ಹೇಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ? ನೀನು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟದಿಯಲ್ಲದಿ. ಮಿಸ್ಸರ್ ಬಲದೇವ್ ಪರ್ಮಿಶನ್ ಇಲ್ಲೇ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ.”

“ನನ್ನ ಮುಖಭಾವ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು ಅದಕ್ಕೇ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೇಕಾಯಿತಂತಾ ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ಬೇಕಾದರೆ ನಾನೇ ಕಾಗದ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತೇನೆ.” ಕಾವ್ಯ ಹಟೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅದರೆ ಮ್ಯಾಡಮ್ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕೂದಲು ತುಂಡು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯ ರೂಪುರೇಷೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಿನ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೂ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು. ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಜೇನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟಾಪ್ ಹಾಕಿದಳು. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ತನ್ನ ಗುರುತು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ.

“ಬೇಬೀ, ನೀನು ಹೀಗಿದ್ದೆ ಯಾರೂ ಡಾಲೀಂತಾ ಗುರು ಹಿಡಿಯೋಲ್ಲ. ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಾ ಕಾಂಚನ್ ಸೂಯಿಸೈಡ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿಟ್ಟು -ಆ ಜೋಸೆಫ್ ಕಡೆಯವು, ಅವಳು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಸೂಯಿಸೈಡ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿಟ್ಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಹೊಣೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಒದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇಸರ ಬಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇಂತಾ ಕಾಗದ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ....”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಿಡಿಲೆರಗಿದಂತಾಯಿತು. “ಕಾಂಚನ್ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳೇ? ಜೋಸೆಫ್ ಜಿಮ್ಮಿ ಕಡೆಯವನು. ಅವನನ್ನಾಕೆ ಅವಳು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ? ನನ್ನಿಂದಾನೇ ಅವಳು ಸತ್ತಿದ್ದು! ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು, ನನ್ನಿಂದಾನೇ!” ಕಾವ್ಯ ಬೇರಿದಳು.

೨೧

ನಾನು ಆ ಜಿಮ್ಮಿ ಜೋಸೆಫ್‌ನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಾಂಚನ್‌ನನ್ನು ಸಾವಿನ ದವಡೆಗೆ ನೂಕಿವವರ್ದು ನಾನು

ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮ್ಯಾಡಮ್ ನನ್ನ ಇಲ್ಲೆಂದ ಕರ್ರೊಂಡು ಹೋಗಿ ! ಕರ್ರೊಂಡು ಹೋಗಿ !” ಹಣ್ ಹಣ್ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಅತ್ತಳು. ಮೇಡಮ್ ಗ್ರೀನ್ ತಾನು ಅಲ್ಲದರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುವಳೆಂದು ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಳು.

ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಶಿಂಧೆ, ಬಲದೇವ್ ಕಾವ್ಯಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಆ ವಿಷಯ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು. ಕಾವ್ಯ ಈಗ ಕಣಕಿದ ಸರ್ಪದಂತಾಗಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಜೀವ ಉಳಿಸಿದ ಕಾಂಚನ್‌ಗಳನ್ನು ಜಿಮ್ಮಿ ಗುಂಪಿನವರು ಹಿಂಸಿಸಿ ಸಾವಿಗಟ್ಟಿದ್ದು ಅವಳಿಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಳು ! ಬಾಯಿ ತಂದಿತ್ತ ಊಟ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಆರಿ ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು. ಸಂಜೆಯ ಉಪಹಾರವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯ ಊಟ ತಂದಿತ್ತ ಬಾಯಿ ರೂಮಿನ ಸುತ್ತ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಳು. ಕಾವ್ಯ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. “ಅಮ್ಮಾ, ಅಮ್ಮಾವ್ರೇ ಕೂಗಿದಳು. ಶೌಚಗೃಹ ನೋಡಿದಳು ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಬಾಯಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಯಿತು. ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೋಡಿಬಂದಳು. ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ವಿನ್ನನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಜಯದೇವ್‌ಗೆ ಕೇಳಿದಳು,

ಸಾಪೇಬ್ರೇ ಆ ರೂಮ್ನಾಗಿದ್ದ ಅಮ್ಮೋರು ಇಲ್ಲಾ. ಬೆಕ್ಕನ್ನಿಂದ ಏನೂ ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಊಟ ತೋಗೊಂಡು ಹೋದ್ರೆ ರೂಮು ಖಾಲಿಯಾಗಿದೆ.”

ಜಯದೇವ್ ಆತುರದಿಂದ ಕಾವ್ಯನ ರೂಮಿನೊಳಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದ. ಮಂಚದ ಮೇಲಿನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವಾರ್ಡ್‌ರೋಬ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾವ್ಯನ ಉಡುಪುಗಳೂ, ಜಪ್ಪಲಿಗಳೂ, ಇತರ ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಕಾಣೆಯಾಗಿವೆ. ಬೆಡ್‌ಲ್ಯಾಂಪಿನ ಕೆಳಗೆ ಚೀಟಿ ಯೊಂದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಓದಿದ. “ನಾನು ಯಾರ ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಮುಳ್ಳಾಗಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಷ್ಟೇ ಬರೆದಿತ್ತು.

ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಳೆದ ಸಂಗೀತಾ ಅಲ್ಲಿಗೋಡಿಬಂದಳು.

“ಎಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಜಯ್ ? ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಓಡಿಹೋಗಿಬಿಟಾ ? ಅವಳ ವೃತ್ತಿ ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬಿಟಾ ?” ಅವಳೆಂದಾಗ ಜಯದೇವ್ ಅವಳನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡುವಂತೆ ನೋಡಿದ.

“ಅವಳಿಗಿವೆ ಸೌಜನ್ಯ, ಸಭ್ಯತೆ ನಿನಗಿದ್ದರೆ, ಹೀಗಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ದೇವೂಗೆ ಏನುತ್ತರ ಹೇಳಲಿ? ಅವಳು ಒಂದು ಕೇಸಿನ ಪ್ರೈಮ್‌ವಿಟ್‌ನೇಸ್ ಅನ್ನೋದು ಮರೆಯಬೇಡಾ. ನೀನೇ ಹೋಗಿ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಅಳಿಸು. ಇದಕ್ಕೇ ನೀನೇ ಕಾರಣ!" ಅವಳ ಕೈಗೆ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನಿತ್ತ.

ಅದನ್ನೋದಿದಾಗ ಸಂಗೀತಕ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯ್ತು. "ಏನು ಕಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾಳೆ? ಅವಳ ಹಳೆಯ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಹತ್ರ ಹೋಗಿರಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿಸಿದ್ರೆ ಆಯ್ತು!"

ಜಯದೇವ್ ಅವಳನ್ನು ಅತ್ತಸರಿಸಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ. ಅವನು ಕಾರು ಹತ್ತಿದಾಗ ಸಂಗೀತ ಕೂಗಿ ಏನೋ ಹೇಳಲುಸಕ್ತ ಮಿಸಿದರೂ ಅವಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸದೇ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಗೇಟುದಾಟಿ ಹೊರಟೇಕೋದ.

ಜಯದೇವ್ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಬಲದೇವ್ ನಂಬಲೇ ಇಲ್ಲ. "ಜಯ್, ಅವಳು ಒಬ್ಬೇ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನೂ ರಿಕೂವ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಹತ್ರ ಒಂದು ಬಿಡಿ ಕಾಸಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾಳೆ? ಅವಳೇನಾದ್ರೂ ಜೋಸೆಫ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ್ರೆ ಅವಳು ಕಾಂಚನ್ ತರಹ ಚತ್ರಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂದುಹಾಕಿಬಿಡ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಹೇಳದೇ ಅವಳು ಹೇಗೆ ಹೋದಾ?"

ಜಯದೇವ್ ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದು ಹೇಳಿದ-"ಕಾವ್ಯ ತುಂಬಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ವಭಾವದವಳು. ಮನೇಲಿ ಸಂಗೀತನ ರಂಜ ಬಹಳ ಜಾತಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಾನೂ ನೀನೂ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಿದು ಗಮನಿಸಿರಬೇಕು. ಶಿಂಧೆ ಬಂದು ಹೋದ. ಅವನೊಂದಿಗೇನು ಮಾತಾಡಿದಳೋ. ಮ್ಯಾಡನ್ ಗ್ರೀನ್ ಅವಳ ಹೇರ್ ಸ್ಟೈಲ್, ಫೇಸಿಯಲ್ ಮಾಡಿಹೋದಳು. ಇನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಒಬ್ಬ ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ವಾಚ್‌ಮನ್ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಬೇಕೂ. ಮನೇಲಿ ಯಾರೂ ನೋಡಲೇ ಇದ್ದಾಗ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ತಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ನಂದೇ ದೇವೂ. ಸಂಗೀತಕಂಠಹವಳ ಕೈಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂಗೆ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಕಾಗಿರಬೇಕು....!"

ಬಲದೇವ್ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೆವರು ಒರೆಸಿಕೊಂಡ-"ತಪ್ಪು ನಿನ್ನದೂ ಅಲ್ಲ, ಸಂಗೀತಕದೂ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನದೇ. ನಾನು ಅವಳು ಯಾವುದ್ರೂ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂನಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ ಹೀಗಾಗ್ತಾ ಇರಲ್ಲ! ಈಗ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಟೈಮ್ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಸಮವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿ ಜೀಪ್ ಏರಿ ಹೊರಟಾಗ ಒಳನಿಂದ ಲಜ್ಜಾ ಓಡಿ ಬಂದಳು.

"ಸಪ್ಪಾ, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ಯಲ್ಲಾ ಹೊಸ ಮಮ್ಮಿನ ಕರ್ರೊಂಡು

ಬರ್ತೀನೀತಾ, ಮರಿಬೇಡಾ...! ಇವೊತ್ತು ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬರ್ತೀಯೋ ನಾಕ್ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬರ್ತೀಯೋ?" ಒಲದೇವ್ ಅವಳ ತಲೆ ತಡವಿದ ಆಪ್ಪೆ.

ಆಟೋರಿಕ್ವಾರ್ಟಲ್ ತನ್ನ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕವಾಗಿ ಹತ್ತಿದ ಕಾನ್ಯಾಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ದಾರಿಯೊಂದೇ ತಾನು ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಅವನು ಸಣ್ಣ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ ತನಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಒಂದು ದಾರಿ ತೋರಿಯೇ ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸವಿ ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲವೋ, ತನ್ನ ಉಡುಪೂ, ಅಲಕಾರವೂ, ಕೂದಲಿನ ವಿನಾಸವೂ ಯಾರಿಗೂ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತಾನು ಚೀನೀಯರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತನ್ನ ಹೆಸರೂ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಂಡರಾಯಿತು,

ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಮನೆಯಿದ್ದು ಅಲಸೂರಿನ ಒಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ. ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳೊಂದರಲ್ಲಿ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದು ದೇ ಎರಡೇ ಕೋಣೆ. ಒಂದು ಅಡಿಗೆಮನೆ-ಇನ್ನೊಂದು ಸಣ್ಣಹಾಲ್. ಶೌಚಗೃಹ, ಸ್ನಾನಗೃಹಗಳು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದು ಆ ಎಂಟು ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು ರಲ್ಲಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಆಟೋದಲ್ಲ ಬಂದಿಳಿದ ಡಾಲಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ಅಷ್ಟು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕವನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಆಟೋದವನಿಗೆ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗಲೇ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ತಂಗಿ ಸುರೀಂದರ್ ಹೊರಗೆ ಬಂದದ್ದು

“ಭಯ್ಯಾ, ಅದ್ಯಾರೋ ನಿನ್ನ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ!”

ಅದೇ ತಾನೇ ತೋರಿ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಮನುಕಾದ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾವ್ಯಳ ಮುಖ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಧಿಲ್ಲಾನ್, ನಾನು ಡಾಲಿ, ನನ್ನ ಗುರು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ?”

ಧಿಲ್ಲಾನ್ ತಂಗಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಡಾಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ “ಇದೇನು ಅವತಾರ ನಿಂದು? ನೀನಾಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ? ಯಾಕೆ, ನಾವು ಹಾಯಾಗಿರೋಣೂ ನಿಗಿಷ್ಟು ಇಲ್ಲವು? ಹೋಗು ಜಿಮ್ಮಿ ಜೊತೆ ನೀನೂ ಕಂಬಿ ಎಣಿಸು ಹೋಗೂ.”

“ಧಿಲ್ಲಾನ್, ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಡ. ನಾನು ಒದಿಪಾಲಾಗಿ ಹೋಗ್ತಿನಿ. ಈಗ್ರಾನೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದಿನ ನೀನು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟ್ರೆ ನಾನು ಹೈದರಾಬಾದಿಗೆ ಸ್ಯಾಲಿ ಹತ್ರ ಹೊರಟುಹೋಗ್ತೀನಿ. ಇಲ್ಲ ಅಸ್ಪೆಡಾ ಧಿಲ್ಲಾನ್. ಜಿಮ್ಮಿ ಕಡೆಯವ್ರಾ, ಪೊಲೀಸಿನವ್ರಾ ಇಬ್ರಾ ನನ್ನ ಹುಡುಕ್ಕತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.”

ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಅರೆಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದ-“ಸರಿ, ನೀನು ಸುರೀಂದರ್ ಜೊತೆ ಒಳಗೇ ಇರು. ನಾನು ಷೋ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದು ಏನಾದ್ರೂ ನಿರ್ಧಾರ ತೋಗೋ ತೀನಿ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ.”

ತನಗೆ ಅಷ್ಟು ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟನಲ್ಲಾ ಎಂದೇ ಅವಳಿಗೆ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿ ಒತ್ತು, “ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಭಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರ ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯೋಲ್ಲ!” ಅವನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದಳು.

ಧಿಲ್ಲಾನ್ ತನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಅವನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಿದ. ಅವಳು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದಳು.

ಕಾವ್ಯ ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದಮೇಲೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುದುರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಸುರೀಂದರ್ ಮಾಡಿ ತಂದಿತ್ತ ಚಹಾ ಕುಡಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಜೀವ ಮರಳಿದಂತಾಯಿತು. ಸುರೀಂದರ್ ಅವಳ ಒಳಿ ಬಂದು ಮಾತೂ ಆಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಏನೋ ಹೋಲೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಯಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಮೈಕೈಯಲ್ಲಿನ ಶಕ್ತಿ ಅಳಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಏದುಬ್ಬಸ ಬಂದಿತ್ತು. ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಆರ್ಮಿಗಂ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ. ಈಗ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯಬಾರಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಒಂದು ಧಿಲ್ಲಾನ್‌ನನ್ನೇ ನಂಬಿರುವೇ! ಅವನೇನು ಮಾಡುವನೋ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು. ಹೊರಗೆ ತನಗಾಗಿ ಭರದಿಂದ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆದಿರಬೇಕು. ಒಲದೇವ್ ತನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿತ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. ಜಿಮ್ಮಿಯ ದ್ವೇಷ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಒಲದೇವ್‌ನ ಪ್ರೀತಿಯೂ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ! ಸಂಗೀತಾಳಿಂದ ಎಂತೆಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಯಾಗಿತ್ತು! ಆ ಬಂಗಾರದ ಸಂಜರ ದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ತನಗೆ ಈ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಬದುಕೇ ಎಷ್ಟೋ ಹಿತವಾಗಿದೆಯೆನ್ನಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಸಣ್ಣಗೆ ನಿರ್ರಯ ಜೋಂಪು ಹತ್ತಿತ್ತು. ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಷೋ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವುದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಾದ

ಮೇಲೆಯೇ ! ಅಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಮಲಗಿರಬವುದು. ಮುಂದೇನು ಕಾದಿದೆಯೋ !

ಹೊರಗೆ ಗಲಾಟೆಯಾದಂತಾದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಸುರೀಂದರ್ ತುಟಿಯಮೇಲೆ ಬೆರಳಟ್ಟು ಸುವ್ಯನಿರುವಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಳು. ಕಾವ್ಯಳ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ ತೂರಿಸಿದಳು. ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಅವಳ ಕತ್ತಿನವರೆಗೆ ಕಂಬಳಿ ಹೊದಿಸಿದಳು. ಅನಂತರವೇ ಅವಳು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಹೊರಗೆ ಹೋದುದು. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಅರಸಿಯೇ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ದೃಢವಾಯಿತು. ಸುರೀಂದರ್ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೇ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಹೌದು, ಯಾರೋ ಅಟೋದಲ್ಲಿ ಬಂದರು. ಭಯ್ಯಾನನ್ನು ಅಡ್ರೆಸ್ ಕೇಳಿದರು. ಅದ್ಯಾವುದೋ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್ ಅಡ್ರೆಸ್ ಭಯ್ಯಾ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಅದೇ ಅಟೋದಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಬಂದಿದ್ದವರು ಹೆಂಗಸರಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಗಂಡಸು-ಯುವಕ. ಬೇಕಾದರೆ ಬಂದು ಒಳಗೆ ನೋಡಿ-ನನ್ನ ಸಿಂಗಪೂರ್‌ನ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ.”

ಪೇದೆಯೊಬ್ಬನು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದ. ಅರ್ಧ ಮುಖ ಕಾಣುವಂತೆ ತಿರುಗಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದ, ಕೈಲಿದ್ದ ಭಾವಚಿತ್ರ ವನ್ನೂ ನೋಡಿದ. ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೆ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೊರಟು ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಂಟು ಮನೆಗಳೆಲ್ಲೂ ತಲಾಷು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರತ್ತ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಮಿಕ್ಕ ಮನೆಯವರು ಸುರೀಂದರ್ ಬಳಿ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

“ನಿನ್ನ ಭಯ್ಯಾನ ರಾತ್ರಿ ಬದುಕು ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಮಗೆ ತಾಂತಿಯಿಲ್ಲ. ನಾಳೆಯೇ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪೊಲೀಸರು ನಮ್ಮ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸಲು ನಾವೇನು ಕಳ್ಳರೇ ಕೊಲೆಗಾರರೇ? ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರು ಗೌರವಸ್ಥರು ಬಾಳುವ ಕಡೆ ನೀವೇಕೆ ಬಂದು ಸೇರೋತ್ತೀರಿ ?”

ಸುರೀಂದರ್ ಏನೂ ಎದುರು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. “ಭಯ್ಯಾ ಬರೋತೂ ನೀವೇ ಅವ್ನು ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿ, ನಂಗೊಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಚಿಲಕ ಹಾಕಿದಳು.

ಕಾವ್ಯ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಅವಳೆದೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಸಣ್ಣಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸುರೀಂದರ್ ವಿಚಲಿತಳಾದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಅವಳು ಒಂದು ಲೋಟ ತಣ್ಣನೆಯ ನೀರು ತಂದು ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಕಾವ್ಯ ಅದನ್ನು ಗಟಗಟನೆ ಕುಡಿದಳು. ಸುರೀಂದರ್ ಅವಳ ಕೈಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಳು.

“ಹೆದರಿಕೊಂಡರೆ ಒದುಕನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದು. ಧೈರ್ಯದಿಂದರಬೇಕು. ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ನಾನೂ, ನನ್ನ ತಂದೆ, ಭಯ್ಯಾ ಲಾಹೋರ್ ಬಿಟ್ಟು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಏನೇನು ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿದವು ಗೊತ್ತಾ? ಭಾರತದ ಗಡಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ತೀರಿಹೋದರು. ಭಯ್ಯಾ, ನಾನೂ ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹೊಟ್ಟೆವಾಡಿಗಾಗಿ ಬಂಜಾರದಿಂದ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಕಲಿತೆವು. ಭಯ್ಯಾ ಜೊತೆ ನಾನೇ ಮೊದಲು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದರ ಭಯ್ಯಾಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದಾಸೆ. ಬೇರೆ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಟ್ಟು. ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಕಷ್ಟದಿಂದ ನನಗೆ ಇಂದು ಯಾವುದರ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ಯಾವುದೂ ದೊಡ್ಡದು ಎನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎದುರಿಸಲು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಹೆದರಬೇಡ, ಭಗವಂತ ಏನಾದರೊಂದು ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.”

ಸುರೀಂದರ್ ಭರವಸೆಯಿತ್ತರೂ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಒಳಗೇ ಅಳುಕು. ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಪೊಲೀಸಿನವರು ತನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರು!

ಪೊಲೀಸಿನವರು ಬಂದರೆಂದ ಮೇಲೆ ಜೋಸೆಫ್, ಜಿಮ್ಮಿ ಕಡೆಯವರು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನಿಂದ ಸುರೀಂದರ್‌ಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದು. ಅತಳನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಥಿಲ್ಲಾನ್ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆ ಮನೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲದ್ದರೆ ಆ ಕಿರಾತಕರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸುರೀಂದರ್‌ಳನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ! ಏನಾದರೂ ಅನಾಹುತವಾಗುವ ಮುನ್ನ ತಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಿಡಬೇಕು!

“ಸುರೀಂದರ್, ನನ್ನ ತಡೆಬೇಡಾ, ನಾನು ಹೊರಟುಹೋಗ್ತೀನಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತೆ.”

“ಹೇಗೆ ಹೋಗ್ತೀ?”

“ಹೇಗಾದ್ರೂ ಸರಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಡ್ತೀನಿ.”

“ತಾಳು, ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೋಗು, ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನರೈನ್ನೀ ರೋಡಿದೆ. ಅದರ ಮೂಲೆಲೇ ಒಂದು ಕಾಫಿಬಾರ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಟೋಗಳು, ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳು ಬರುತ್ತೆ. ಹೇಗೋ ಹೊರಟುಬಿಡು. ನೀನಿಲ್ಲದ್ರೆ ನಿಂಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತೇಂದ್ರೆ ಹೋಗು. ನನಗೇನೂ ಹೆದರಿಕೆಯಿಲ್ಲ!”

ಕಾವ್ಯ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ—“ನಿನ್ನ ಭಯ್ಯಾಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋದರೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳು” ಕಾವ್ಯ ಸುರೀಂದರ್‌ನ ಕೈ ಅದುಮಿದಳು. ಹೊರಗೇನೋ ಸದ್ದಾ ದಾಗ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಳು. ಕತ್ತಲಲ್ಲ ಆ ಕನ್ನರೈವೆಸ್ಸೆಯಲ್ಲ ನಡೆದುಹೋಗಲು ಭಯವಾದರೂ ಸುರೀಂದರ್‌ನ ಮಾತು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ದನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಕಾಫಿಬಾರಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಗುಂಪು ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಾ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಿತು. ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ ಒಬ್ಬ ಜೋರಾಗಿ ಶಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪಕ್ಕದವನನ್ನು ತಿವಿದ.

“ಇದು ಗಂಡೋ ಹೆಣ್ಣೋ?”—ಮತ್ತೊಬ್ಬ. “ಕೇಳವ್ವಾ ರೇಟು ಎಷ್ಟೂಂತಾ”—ಅಂತಹ ಅಸಭ್ಯ, ಅಶ್ಲೀಲ ಮಾತುಗಳು ಅವಳಿಗೇನೂ ಹೊಸದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಆಟೋ ಬಳಿ ನಡೆದಳು. ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಯೇ ಇಬ್ಬರು ಅಶ್ಲೀಲವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಆಟೋದಲ್ಲ ಸಾಮಾನಿಟ್ಟು ಅವರತ್ತ ತಿರುಗಿದಳು.

“ಬಾಸ್ವರ್ಡ್ಸ್! ಹೇಗಿದೆ ಇವೊತ್ತು, ಕಾಲಿನಲ್ಲಿರೋದು ಕೈಗೆ ತೋಗೊಂಡ್ರೆ....”

ಆಟೋದವನು ಹೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು ಹಾರನ್ ಮಾಡಿದ, ಕಾವ್ಯ ಅದರೊಳಗೆ ಕುಳಿತಾಗ ಇಬ್ಬರೂ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ನಕ್ಕರು. “ಆಟೋದವನ ಅದೃಷ್ಟ ಇವೊತ್ತು!”

ಆಟೋ ಚಾಲಕನಿಗೆ ರೇಗಿತು, ಇಳಿದು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಥಳಿಸಿದ—“ನಾಲಿಗೆಲಿ ಮೂಳೆ ಇಲ್ಲಾಂತ ಮಾತಾಡ್ಬೇಡೋ ಸುವ್ವರ್....”

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಜೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಆಟೋ ಸಾಗಿತು. “ಎಲ್ಲಿಗೆಂತಾನೇ ಹೇಳ್ಲಿಲ್ಲ!” ಅವನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳೆದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಕಾವ್ಯಳ ಬಾಯಿಗೆ ಮೊದಲು ಬಂದುದು “ಪ್ರಿನ್ಸೆಸ್ ಹೋಟೆಲ್” ಆಟೋ ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳಲ್ಲ ನುಗ್ಗಿ ಪ್ರಿನ್ಸೆಸ್ ಹೋಟೆಲ್ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಕಾವ್ಯಳ ಕೈಲಿದ್ದ ಕೊನೆಯ ಇಸ್ತತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಆಟೋಗೆ ಕೊಟ್ಟು

ಅವನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದಳು. “ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೀ” ಸಾಮಾನ್ಯ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ದೀಪಾಲಂಕಾರವಿದ್ದ ಆ ಹೋಟೆಲಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲಿನತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸ್ತಬ್ಧಳಾದಳು. ಬರುತ್ತಿದ್ದವನು ಸೋಹನ್ ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ. ಸೋಹನ್‌ನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ? ತನ್ನ ಬಳಿ ಹಣವಿಲ್ಲ! ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಫೋಲೀಸರೂ ಕೊಲೆವಾತಕರೂ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ತನಗೆ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲ? ಧಿಲಾನ್‌ನನ್ನು ನಂಬಿ ಹೋದಾಗ ತಾನೇ ಅವನಿಗೆ ಕುತ್ತಾ ಗುವುದು ತನಗಿಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೈಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲವೇ ತಾನು ಹೇಗೆ ಮುಂದಿನ ದಾರಿ ಹುಡುಕುವುದು? ಅವಳು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗ್, ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವಂತೆ ಸೋಹನ್‌ಗೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಳು. ಅವಳ ಕೈಲಿದ್ದ ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗ್, ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿದಳು.

“ಸಾರಿ....” ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳು.

“ಹಾಂ....ನೀನು ಸೋಹನ್ ಆಲ್ತಾ?”

ಅವನು ಅವಳನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡಿದ. —“ನೀನ್ಯಾರು?”

೨೨

“ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಮರುಬಿಡ್ಡಿರಿ ನೀವು ಗಂಡಸರು. ನಾನ್ಯಾರೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲಾ? ನಾನೂ ಡಾಲಿ!”

“ಡಾಲಿ?!” ಅವನು ನಂಬಿಡಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. “ನೀನು ಜಿಮ್ಮಿನ ಮಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಫೋಲೀಸಿನವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕೊಳ್ಳಲ್ತಾ? ನಿನ್ನ ಗುರುತ್ತೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ!”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಕತೆ ಸೋಹನ್. ಅವೊತ್ತು ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನೋಗೆ ಈ ಗತಿ ಬರ್ತಾ ಇರಿಲ್ಲಾ....”

ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿ ಕಿರುನಕ್ಕ. “ತಲೆ ತಗಲಿದ ಮೇಲೆ ಬುಡ್ಡಿ ಒರೋದೂ!”

“ಸೋಹನ್ ನಂಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಚಾನ್ಸ್ ಕೊಡು, ನೋಡ್ತಾ ಇರು. ಮೊದಲ್ನೇ ಸಲದರ ಜೊತೆ ಬಡ್ಡೀ ಸೇರಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೀತೀನಿ. ಮಿಲಿ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನಿನಗೋಸ್ಕರ ನ್ಯೂಡ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ!” ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೋಹನ್ ಅವಳನ್ನೇ ಧೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿದ.

“ನಾನು ಸಾಕೆ ಬೋಲಾಯಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಬಂಜ್ಡ್ರೆಲೆ ನೋಡೋಣ-ನನ್ನ ಬಂದು ನೋಡೂ!” ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಕಮ್ ಆನ್ ಸ್ವಿಟ್‌ಹಾರ್ಟ್-ಲೆಟ್ ಅಸ್ ಗೋ.”

ಕಾವ್ಯ ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. “ಸೋಹ್ ಪೀಸ್ ನನ್ನ ತಾತ್ಪರ ಮಾಡಬೇಡಾ-ನನ್ನನ್ನೂ ಬೋಲಾಯಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗು. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳ್ತೀನಿ. ನನ್ನ ಹತ್ರ ಹಣ ಇಲ್ಲಾ. ಕೆಲ್ನ ಇಲ್ಲಾ.... ಬಿಮ್ಮಿ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಬೀದಿಗಳಿಗಿರುವ ಹಾಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿ!” ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಕೈ ದೂರ ಸರಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಚೆನ್ನದ ಬಳೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದರಡು ದಿನವಿದು ಬೇರೆಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೊರಟುಬಿಡಿಬೇಕು! ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಕೌಂಟರಿನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದು ಒಂದು ರೂಂ ಬುಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಹಣ ಕೊಡಲು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ಮುಖ ಸಪ್ಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. “ನಾನು ಮಿಸ್ಟರ್ ಸೋಹನ್ ಫ್ರೆಂಡ್. ಬರ್ರಾ ದಾರೀಲಿ ನನ್ನ ಪರ್ಸೆ ಪಿಕ್‌ಪಾಕೆಟ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಈ ಚೆನ್ನದ ಬಳೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ. ಸಾಕೆ ಬೆಳಗೈ ದುಡ್ಡು ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ತಂದುಕೊಡ್ತೀನಿ.”

ಸೋಹನ್‌ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಎಂದು ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು. ಬಳೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. “ಈಗ ಇರೋಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಫುಲ್ ಸೆಟೆಲ್‌ಮಾಡಿ.... ಸೋಹನ್‌ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಅಂದ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲಾ ಎನ್ನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ನೀವು ಅವರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು ದು ನೋಡಿದೆ. ಇಲ್ಲೇ ರೂಂ ನಾನೂರೊಂದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಅದೇ ಸೀರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ-ಸಿಂಗಲ್ ಆರ್ ಡಬಲ್?”

ಸಿಂಗಲ್ ಪೀಸ್” ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಳು. “ಅದೇನು ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಲಂಕಾರ?”

“ಯಾಕೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ? ಬಾಂಬೆಯಿಂದ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಟೈಕೂನ್ಸ್

ಕಾನ್ಸರೇನ್ಸ್‌ಗೆ ಬಂದಿದಾರೆ. ನಾಳೇನೇ ದಾವರ್ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಸರೇನ್ಸ್ ಪ್ರಾರಂಭ, ನಾಳೆ-ನಾಡಿದ್ದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಎಂಟರ್‌ಟೈನ್‌ಮೆಂಟು. ಪಾರ್ಟಿ ಎಲಾ ಇದೆ. ಯೂ ಕ್ಯಾನ್ ಸ್ವೇ ಆಂಡ್ ಎನ್ಜಾಯ್!”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗಿನವರೆಗೆ ಸಮಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬಳೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿ, ಹಣ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು! ಪಾರ್ಟಿ ಎಂಟರ್‌ಟೈನ್‌ಮೆಂಟ್ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಿತ್ತು! ಹೋಟೆಲ್ ಬಾಯ್‌ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನಡೆವಳು, ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಫ್ಯಾನ್ ತಿರುಗಿಸಿ, ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳಿಗೆ ಸಾಕು ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ವೋಲೀಸರ, ಜೋಸೆಫ್ ಕಡೆಯವರ ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದಾಗಿತ್ತು, ಸಧ್ಯ ನಾಳೆ ತಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಯಾರ ಕಣಿ ಗೂ ಬೀಳದಿದ ರೆ ಸಾಕು!

ಇಮ್ರಾನ್ ಬೀಡಿ ಎಳೆಯುತ್ತಾ ಖಾದಿರನತ್ತ ನೋಡಿದ. “ಏನು ಬಹಳ ದೂಡ್ಡಸ್ಸು ಆಗೋದೀ! ನೆನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಯಾರೋ ತದಕ್ಕಿ ಯಂತೆ!”

“ಒಡ್ಡೀನಾ, ಪಾಪಾ ಯಾರೋ ಹುಡುಗೀನ ಚುಡಾಯಿಸ್ಸಿದ್ದು ಅದ್ದೇ ತದಕ್ಕೇ. ಆ ಹುಡುಗಿ ಸರಿ ರಾತ್ರೆಲಿ ಒಬ್ಬೇ ಬಂದ್ಲ!”

“ಒಬ್ಬೇ ಹುಡುಗೀನಾ” ಹಂಗಿದು ?”

“ಅವ್ವು ಮುಖ ನೋಡೋರು ಯಾರು?” ಜೊಟ್ಟೀ ಇದ್ದಂಗಿದ್ದು ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿದ್ದು, ಅವಳೇ ಹೊಡೆಯೋಕ್ಕೋದು. ನಾನು ಹಾರನ್ ಮಾಡಿ ತಡೆ. ಅನಂಬ್ರಾ ಆ ಹುಡುಗೀನ ಎಳೋಡೋದ್ರೇಂತಾ, ಅದ್ರೆ ಆ ಸುನ್ಸರ್ ನನ್ನಕ್ಕು ನನ್ನೇ ಏನೋ ಅಂದ್ರು. ತದಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟಿ.” ಇಮ್ರಾನ್ ಬೀಡಿಯ ದಂ ಎಳೆದ.

“ಆ ಹುಡುಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದು ?”

“ಹೋಟೆಲ್ ಪ್ರಿನ್ಸ್‌ಗೆ ಅವ್ವು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೇಪ್ಪಾ.” ಇಮ್ರಾನ್‌ನ ಕಿವಿಗಳು ಚುರುಕಾಯಿತು. “ಅವ್ವು ಎಲ್ಲೆಂದ ನಿನ್ನ ಅಟೋ ಹತ್ರ ಬಂದು ?”

“ಅದ್ನ್ನಾ ನೋಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವ್ವು ಕೈಲಿ ಒಂದು ಸೂಟ್‌ಕೇಸೂ, ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗ್ ಎರಡೇ ಇದ್ದದು!”

ಇನ್ನೂ ಅವನ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ. "ಖಾದರ್ ನಾವು ಹುಡುಕ್ತಾ ಇರೋ ಹುಡುಗಿಯೇನಾದ್ರೂ ನೆನ್ನೆ ನೀನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಹುಡುಗಿಯಾಗಿದ್ದೆ ನಾಳೇನೇ ನಿನ್ನ ಅಬೋ ತುಂಬಾ ಹಣ್ಣು, ಹೂವು ತುಂಬಿಸಿ ಬಿಡ್ತೇನೆ"

ಖಾದರ್ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. "ಯಾವ ಹುಡುಗೀನ ಹುಡುಕ್ತಾ ಇದ್ದಿ ನೀನು?"

"ಮದಿರೆಯ ಅರ್ಥ ಕಡುಗಿ ಅವಳು. ನಿಂಗದೆಲಾ ಅರ್ಥ ಅಗೋಲ್ಲ! ಬಾ ಚಹಾ ಅಂಗ್ಡಿಯೆ ಏನೇನೋಕೋ ತಿನ್ನು ಬಿಲ್ ತಾನು ಕೊಡ್ತೇನೆ" ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಗಿದ ಚಹದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ.

ಇನ್ನೂ ತಂದೆ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಜೋಸೆಫ್ ಕುಣಿಯುವುದರೊಂದು ಬಾಕಿ. 'ಲಾಡಿ, ನೆನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮೇ ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ತಿ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಮನೆ ಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಧಿಲ್ಲಾನ್ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿಯಾಯಿತಪ್ಪೇ. ಪೊಲೀಸಿನವರೂ ಚೆಕ್ ಮಾಡ್ತಾ ತಿನ್ನಿದ್ದಾಳೆ, ಪುಕ್ಕ ಕಿತ್ತಾಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಆ ಪಂಚರಂಗಿ ಗಿಣಿ ಎಲ್ಲೂ ಹಾರೋಗೋಕ್ಕೆ ಆಗೋಲ್ಲ!"

ಕಾವ್ಯ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡೇ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಸೋಹನ್ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾನೆ ಅವನೇನಾದರೂ ದಳಪತೆಗೋ, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಗೋ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಜಿಮ್ಮಿಯ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಬಂದಾಗ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಬಲದೇವ್ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕು ಬೇಕಾದೀತು. ಅವನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಾಗ ಬಹುದು! ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಏನೂ ಆಗದಿರಲಿ! ಅಯಾಸದಿಂದ, ಹಸಿವಿನಿಂದ, ಕಣ್ಣೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಜೊಂಪು ಹತ್ತಿತು.

ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲಿನ ಕರೆಗಂಟೆ ಒತ್ತಿದ ಸದ್ದಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕಣ್ತೆರೆದು ನಾನೆಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಬೇಕಾಯಿತು. ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಗಡಿಯಾರ ರಾತ್ರಿ ವಿಾರಿದುದನ್ನು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಕಿರಗಂಟೆಯ ಸದ್ದು! ಬಲದೇವ್ ಬಂದಿರಬಹುದೇ? ಸೋಹನ್ ನೇನಾದರೂ ಪಿತೂರಿ ಮಾಡಿ ತನಗಾಗದವರನ್ನು, ಕರೆತಂದಿರಬಹುದೇ?

ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ಕಿವಿಯಿಟ್ಟು ಅಲಿಸಿದಳು. ಸದ್ದಿ ರಲಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರೇ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಕೀ ಹೋಲಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದು ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಳು. ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕರೆಗಂಟೆ! ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಕೂಗಿದಳು 'ಯಾರು?'

“ಡಾಲಿ, ನಾನು, ಸೋಹನ್.”

ಕಾವ್ಯನ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ಸೋಹನ್‌ಗೆನು ಕೆಲಸ, ಅದೂ ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ!

“ಈಗ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು?”

“ಡಾಲಿ, ಪೀಸ್-ನಿನ್ನ ಹತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತಾಡಬೇಕಿತ್ತು” ಸೋಹನ್‌ನ ದನಿಯಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯತೆಯಿತ್ತು.

“ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ನಂಬೋದು? ನೀನು ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡೋನೇ!”

“ಪೀಸ್ ಡಾಲಿ, ಎಲ್ಲ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಹೀಗೆ ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾನ ಕಳೆಯಬೇಡಾ. ನನ್ನಾಣೆ ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು.”

“ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?”

“ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಬಂದಿರೋದು!”

ಕಾವ್ಯ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರಹಾಕಿ ಬಾಗಿಲು ಅರ್ಧ ತೆಗೆದು ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದಳು. ಬಂದಿದ್ದವನು ಸೋಹನ್ ಒಬ್ಬನೇ. ರಾತ್ರಿಯುಡುಗೆ ಯಲ್ಲದ್ದು. ತಲೆ ಕೆದರಿತ್ತು ಮುಖ ಕುಂದಿತ್ತು.

“ಬಾ ಒಳಗೆ” ಕಾವ್ಯ ಕರೆದಳು. ಅವನು ಒಳಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಅದನ್ನೊರೆಗಿ ನಿಂತಳು. ಯಾವ ಮೋಸದ ಜಾಲವೋ ಏನೋ!

“ಡಾಲಿ, ಹೆದರಬೇಡಾ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೇನೂ ಮಾಡೋಲ್ಲ. ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು ನೀನು ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ಪೋಲೀಸ್, ಜಿಮ್ಮಿ ಗ್ಯಾಂಗಿನವರು ಬಿದ್ದಿರುವರೆಂದು! ನಾನು ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪೋಲೀಸ್‌ಗೆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ! ನಾನು ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯವೇ ಬೇರೆ-ನನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು!”

ಕಾವ್ಯ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹುಚ್ಚಿಯಂತೆ ನಕ್ಕಳು-“ನನ್ನಿಂದ ಏನು

ಸಹಾಯ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೀಯಾ! ನನ್ನ ಕೈಲಿ 'ಹಣ ಇಲ್ಲ, ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ. ನಾನೇ ನೆಲೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಂದಿಲ್ಲಗೆ ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ."

ಸೋಹನ್ ಅವಳತ್ತ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿದ-“ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ನೀನೂ ವೈರಿಗಳರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರಂತಾದರೆ ನನಗೂ ನಿನಗೂ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ. ನೀನೊಬ್ಬ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾದ ಹೆಣ್ಣು. ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸ, ಕರ್ತವ್ಯ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಉಪಾಯ ಒಂದಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಂಡು. ನೋಡೂ ಡಾಲಿ, ನಾನೊಂದು ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆ ನಾಳೆ ನರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ರೋಸಲೀನ್ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಜಗಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದಳು. ನಾಳೆ ವಿ. ಐ. ಪಿ. ಗಳ ಮುಂದೆ ಷೋ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಈಗಿಂದಿಗಲೇ ಎಲ್ಲಂದ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೂಂದಿಕೊಂಡು ನರ್ತಿಸುವವಳನ್ನು ತರಲಿ? ಅದಕ್ಕೇ ನೀನು ನಾಳೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸುವುದಾದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನೂ ಯಾರ ಕೈಗೂ ಸಿಗದಂತೆ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ!”

ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಕಿವಿಗಳನ್ನೇ ನಂಬಲಿಲ್ಲ-“ಸೋಹನ್, ನಾನು ಪಬಿ ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ನರ್ತಿಸುವುದೇ? ನನ್ನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕರೆ ನನ್ನ ಬಿಡುವರೇ? ಅಲ್ಲದೇ ಸೋಹನ್. ನನ್ನ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಶಕ್ತಿ ಉಡುಗಿಹೋಗಿದೆ, ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಗಾಯದ ಗುರುತು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೆ. ನಿನ್ನೊಡನೆ ಆ ನಗ್ನ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲು ನನ್ನ ಕೈಲಾಗದು!”

“ಇದು ನನ್ನ ಮರ್ಮದೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಾನಾಗಲೇ ಮುಂಗಡ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಷೋ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ನಿನ್ನ ಗಾಯ ಕಾಣದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾರ ನನ್ನದು. ನೀನು ನಗ್ನಳಾಗಿ ನರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಸ್ಟ್ರಿಪ್-ಟೀಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ನೀನಾದರೆ ಅರ್ಥಗಂಟಿ ಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಲು ಕಲಿತು ಬಿಡುವೆ. ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ ನರ್ತಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ರೋಸಲೀನ್ ಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನೀನೇ ರೋಸಲೀನ್ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.” ಸೋಹನ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಅನುಮಾನಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೆಸರು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಪೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದವರು, ತಿಳಿದವರು ಗುರುತಿಸಲಾರರೇ?

“ಹಣ ಒಂದಾದರೆ ಸಾಲದು ಸೋಹನ್. ನನಗೆ ರಕ್ಷಣೆಬೇಕು, ಯಾರೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ನೀನು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ನಿನ್ನ ಷರತ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಎರಡು ದಿನಗಳ ಪೋ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಕೈಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಕತ್ತು ನಾನೇ ಕುಯಿದುಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ!”

ಸೋಹನ್ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದ—“ನಿನಗೆ ನಾನಂಪೇ ನನ್ನ ಜೊತೆ ನರ್ತಿಸೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ನೀನೇ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ನೀನೂ ನಾನೂ ಜೋಡಿಯಾಗಿ ನರ್ತಿಸುವುದಾದರೆ ಮಿಲಿ ಜೊತೆ ನಾನು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಸರು ಪಡೆಯಬಹುದು. ನಿನ್ನ ಖಂಡಿತ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು, ನೀನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವುದಾದರೆ ನಿನಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ!”

ಮುಳುಗುವವನಿಗೆ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಬರುವ ಹುಲ್ಲೇ ಆಧಾರವೆಂದು ನಂಬಿ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ ಹಾಗಾಯಿತು. ಇದೊಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನೇಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ತನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಸೋಹನ್‌ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಏಜೆಂಟುಗಳಿಗ್ಯಾರಿಗೂ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನೊಂದರೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು.

“ನಿನ್ನ ನಂಬುತ್ತೇನೆ-ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರ ಬಹಳ ದಿನ ನೀನು ಹೊರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಾನು ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ, ಕೈಗೂ ಸಿಗದೇ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀನು ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಾರದು” ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೋಹನ್, ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕೈಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ ಹೇಳಿದ,

“ಪ್ರಾಮಿಸ್.”

ಆಗಲೇ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಒಳಗೇ ಅಡಗಿದ್ದ ಅಂಜಿಕೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಕೊಂಚ ಧೈರ್ಯ ಬಂದುದು.

“ಈಗಲೇ ನೀನು ಒಂದು ನಾಟಕವಾಡಬೇಕು. ನಿನ್ನ ರೂಮು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ನೀನು ಹೋಗಿಬಿಡಬೇಕು.”

“ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ನಾನು ಹೊರಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!”

“ಪೂರ್ತಿ ಹೇಳುವುದು ಕೇಳು. ನೀನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವಾಗ ನಾನು ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕಾದಿರುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೆ ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ-ಆಗ ನೀನು ಡಾಲಿಯಲ್ಲ. ರೋಸಲಿನ್ ಆಗಿರುತ್ತೆ!”

ಭಯಪಡಬೇಡ, ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ!”

ಅವನ ಮಾತಿನಂತೆ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್, ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗ್‌ಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಳು. ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಕೈಗೆ ರೂಮಿನ ಬಾಡಿಗೆಯ ಹಣ ನೀಡಿದ. ಅವಳು ನೇರವಾಗಿ ಕೌಂಟರಿನ ಒಳ ಹೋಗಿ ತಾನೀಗಲೇ ರೂಮು ಖಾಲಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಹಣ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಿ ಹೋಟೆಲಿನ ಮುಂಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಟಳು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೋಹನ್ ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಅವಳ ಉಡುಪಿನ ಮೇಲೆ ಕಫಾತನೊಂದನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ, ತಲೆಗೆ ಸ್ಯಾಫ್ ಕಟ್ಟಿ ಅವಳ ಭುಜದ ಸುತ್ತ ಶಾಲು ಹೊದಿಸಿ, ಅವಳ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್, ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗ್‌ನ್ನು ತಾನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಮುಂಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಒಳಬಂದ. ಅವಳ ಭುಜದ ಸುತ್ತ ಕೈಹಾಕಿ ನೇರವಾಗಿ ಮಹಡಿಯೇರಿ ತನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಕರೆತಂದ. ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಡಬ್ಬಲ್ ರೂಮು ಆಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತು ರೋಸಲಿನ್‌ಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ಬುಕ್ ಆಗಿತ್ತು.

ರೂಮಿನೂಳಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯ ಕಫಾತನ್, ಸ್ಯಾಫ್ ಕಿತ್ತಿಸಿದಳು.

“ರೋಸಲಿನ್, ನೀನು ತುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾದಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೀ-ನಿಂಗೆ ತುಂಬಾ ರೆಸ್ತ್ ಬೇಕು!” ಸೋಹನ್ ಹೇಳಿ ಕಿರುನಕ್ಕು-“ನೋಡಿದೆಯಾ ನನ್ನ ನಾಟಕ!”

“ನನಗೆ ಸುಸ್ತು ನಿಜ. ರೆಸ್ತ್ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಅಹಾರಾನೂ ಬೇಕು. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಏನೂ ತಿಂದಿಲ್ಲ! ಥಿಲ್ಲಾನ್ ಮನೇಲಿ ಟೀ ಕುಡಿದದ್ದು ಅಷ್ಟೆ!”

“ಓಹ್, ಸಾರಿ! ರೋಸಲಿನ್ ತಾಳು. ಈಗಲೇ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಡರ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಸೋಹನ್ ಬೆಲ್ ಮಾಡಿದ.

“ಹೋಟೆಲಿನ ಬಾಯ್ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀನು ಈ ಕಡೆ ಬಂದು ಬಿಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ, ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಯೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಉದ್ದ ಕೂದಲಿನ ಏಗ್ ತರುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ಹೊಸ ತರಹದ ಉಡುಪು ನಾನೇ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ!”

ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಶತ್ರುವೆಂದು ನಂಬಿದವನು ತನಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ. ಅದರಿ ತನ್ನವರೆಂದು ನಂಬಿದವರು ತನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದರು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿಬಂದವು. ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕು !

“ಯಾಕಳತ್ತಾ ಇದ್ದೀ ರೋಸಲಿನ್, ನೀನು ಇನ್ನು ಅಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಡಾಲಿ ಸತ್ತು ಹೋದಳು. ನೀನು ರೋಸಲಿನ್, ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿದೀಯೆ!” ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ. ಹೊರಗೆ ಹೋಟೆಲ್ ಬಾಯ್ ಬಂದಿದರಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ರೂಮಿನ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಗೆ ಹೋದಳು.

“ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಟೋಸ್ಟ್, ಹಾಲೂ, ಜ್ಯಾಮ್ ತಂದು ಕೊಡ್ತೀನಿ.”

“ಆಗಲಿ, ಬೆಣ್ಣೆ, ಚೀಸ್ ಇದ್ದರೆ ತೋಗೊಂಡು ಬಾ.”

ಸೋಹನ್ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದ.

“ಬಾ ರೋಸಲಿನ್-ಇನ್ನು ನೀನು ಹದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಸ್ಕಿ ಒಂದು ಲಾರ್ಜ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ-ತೋಗೊತೀಯಾ?”

“ನಾನು ಅವೆಲ್ಲಾ ಮುಟ್ಟಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾಯಿತು.

“ಹೌದು ಅದಕ್ಕೇ ಹೀಗಾಗಿದ್ದೀ. ನಿನ್ನ ಕಸುಬಿನ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಹಿಂಜರಿಯಬಾರದು.” ಸೋಹನ್ ಅವಳಿಗೊಂದು, ತನಗೊಂದು ಗ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಕಿ, ಸೋಡ ತಂಡು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ಚಿಯರ್ಸ್. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹೊಸ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ.”

ಕಾವ್ಯ ವಿಸ್ಕಿ ಕುಡಿಯಲು ಅನುಮಾನಿಸಿದಾಗ ಅವನೇ ಗ್ಲಾಸ್‌ನನ್ನೆತ್ತಿ ಅವಳ ತುಟಿಗೆ ಹಿಡಿದ. “ರೋಸಲಿನ್ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಫುಲ್ ಬಾಟಲ್ ವಿಸ್ಕಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾಳೆ-ಎರಡು-ಮೂರು ಪ್ಯಾಕ್ ಸಿಗರೇಟು ಸೇರುತ್ತಾಳೆ!”

ಕಾವ್ಯ ವಿಸ್ಕಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಹೀರಿದಳು. ಅಭ್ಯಾಸ ತಪ್ಪಿದ್ದರಿಂದ ಕೊಂಚ ಹಿಂಸೆಯಾದ್ರೂ ದ್ರವ ಗಂಟಲಲ್ಲಿಳಿದು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸೇರುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವಳು ಮೊದಲಿನ ಡಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವನು ಸಿಗರೇಟೊಂದನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ನೀಡಿದಾಗ ಅವಳು ಅದನ್ನು ತುಟಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಲೈಟರಿನಿಂದ ಹೊತ್ತಿಸಿದ. ಒಂದು ‘ದಂ’ ಎಳೆದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮೈ-ಮನ ಹಗುರವಾದಂತಾಯಿತು. ಕಳೆದು ಹೋದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಲೋಕದ ಅನುಭವ ಮತ್ತೆ ಆದಂತಾಯಿತು. ಹೋಟೆಲ್ ಬಾಯ್ ಬಂದಾಗ

ಸೋಹನ್ ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಪ್ರಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ತಂದ. 'ಡೋಂಟ್ ಡಿಸ್ಟರ್ಬ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕಿಬಿಡು' ಹುಡುಗನನ್ನು ಬಾಗಿಲಿಂದಾಚೆಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹೇಳಿ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಒಳಗೆ ಬಂದ.

"ರೋಸಲಿನ್, ನೀನೇ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಬೇಕು! ನನಗೆ ನನ್ನ ಹುಡುಗಿಯರು ಹಸಿದಿದ್ದರೆ ಅಗುವುದಿಲ್ಲ-ಬ್ರೈಡ್ ಟೋಪ್ಪಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಸವರಿ ಅವಳಿಗೆ ನೀಡಿದ. ಹೊಟ್ಟೆ ಕೂಡಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಬ್ರೈಡ್ ಟೋಪ್ಪು, ಜ್ಯಾಮ್, ಬಟರ್ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿ, ಹಾಲು ಕುಡಿದಳು. ಉಡುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಶಕ್ತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದಂತಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಎರಡು ಲಾಜ್‌ ಮುಗಿಸಿದ್ದ ಅವಳಿಗೆ ಸೋಹನ್ ತನ್ನ ಭಾಗದ ದೇವರಂತೆ ಕಂಡ. "ಓಹ್! ಸೋಹನ್, ನೀನೇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವನು!" ಅವನ ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಕೈಬಳಸಿದಳು. ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡ.

"ರೋಸಲಿನ್ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್, ನಿಂಗೆ ಈಗ ನಿದ್ರೆ ಅವಶ್ಯಕ! ಮಲಗು ಬಾ" ಅವಳನ್ನು ವಂಚದ ಮೇಲಿನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದ. ಏನೇನೋ ಅಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಗೊಣಗುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ನಿದ್ರೆ ಹೋದಳು. ಆದರೆ ಸೋಹನ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಬೇಗ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಡಕ್ಕದೇ ನುಣುಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ಹಾಳಾದ ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವಳಲ್ಲವೇ ಇವಳು! ಆ ಜಿಮ್ಮಿ ಸವಿದು ಹೀರಿ ಎಸೆದ ಈ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಎದ್ದು ಓಪ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಸಿಗರೇಟೋವನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಸ್ಮಯ ಬಾಟಲಿನಿಂದ ಗಾಸಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡ ವಿಸ್ಮಿ ಹೀರುತ್ತಾ, ಮಲಗಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನಂತೆ ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ರೋಷ ಒಳಗೇ ಕುದಿಯಿತು. ಆದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ತನಗೆ ಸಹಾಯಕಳಾಗಿರುವುದು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ. ರೋಸಲಿನ್ ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಅವಳಿಗೆಷ್ಟು ದುರಂಹಕಾರ! ಷೋನ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಂತೆ! ಬರುವ ವಿ.ಐ.ಪಿ. ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಹಿಂದೆ ಉಳಿಯ ಬೇಕಂತೆ! ಅವಳು ತನ್ನವಳು! ಅವಳನ್ನು ಆ ನಾಯಿಗಳಗೊಪ್ಪಿಸುವುದೇ? ಅದೆಂದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಅವಳನ್ನು ಸವಿಯಬೇಕು! ತನಗೆ ಬೇಸರವಾದ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅವಳನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೊಪ್ಪಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ರೋಸಲಿನ್‌ಗೆ ತನಗಿಂತ ಹಣ, ಅಧಿಕಾರವಿರುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು! ಬಿಚ್! ತನಗೇ ತಾನೇ ಗೊಣಗಿದ-ರೋಸಲಿನ್‌ನ ಮೇಲಿನ ರೋಷ ನೆನಪಾಗಿ ಮೈ

ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ಎದುರಿಗೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ರೂಪವಂತ ಕಂಠೆ, ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರಳಾದವಳಂತೆ ಕಂಡಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ-ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಾನು ನಿಯತ್ತಿನಿಂದ ಸಾಕುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದು ಮನೆಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ! ಮನೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನ! ಆದರೆ ಈ ಜಾಗ! ಕೆಸರು! ಸಿಗರೇಟು ಹೊಸಿಕೆ ಆರಿಸಿದ ವಿಸ್ತಿಯನ್ನು ಗಂಟಲಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡು ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಕಾವ್ಯಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದುರುಳಿದ. ಅವಳನ್ನು ಅವನ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದಾಗ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಗೊಣಗಿದಳು. “ರೋಸಲಿನ್ ಮೈ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್!” ಸೋಹನ್ ಅವಳ ನನ್ನವರಿಸಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಅವನ ಉದ್ದಿಕ್ತ ರೋಷ, ಕಾಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ನಲುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವನು ತನ್ನ ಬಯಕೆ ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಾವ್ಯ ನೀರವವಾಗಿ ರೋಧಿಸಿ ತಿದ್ದಳು. ತಾನು ಬಲದೇವ್ ನೀಡಬಯಸಿದ ಬದುಕನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒತ್ತು ಓಡಿಬಂದು ಈ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಸುಖ ಇದೇ ಏನು? ಬೀದಿನಾಯಿ ಪಾಡಾದಂತಾಯಿತಲ್ಲಾ? ಸೋಹನ್ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ತಾನು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವಾಗ ತನ್ನ ಮೇಲೆಗಿ ತನ್ನ ಕಾಮ ಪಿಸಾಸೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿರುವನಲ್ಲಾ! ಇವನನ್ನು ನಂಬುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆದಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು! ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ ಮಲಗಿದಳು.

ಅವಳಿಗೆಚ್ಚರವಾದಾಗ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತು. ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದಾಗ ಸೋಹನ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ತನಗೇನು ಕಾದಿದೆಯೋ? ಎದ್ದು ತನ್ನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಿಂದ ಬಟ್ಟೆಬರೆ ತೆಗೆದಳು. ಬಾತ್‌ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಬಿಸಿನೀರಿತ್ತು. ಮೈಕ್ಕೆ ತಿಕ್ಕಿ, ತಿಕ್ಕಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಮೈ ಕೊಳೆ ತೆಗೆಯುವಂತೆ ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿನ ಕೊಚ್ಚೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊಳೆಯುವ ಹಾಗಾಗಿದ್ದರೆ! ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಬಂದಾಗ ಸೋಹನ್ ಆಗಲೇ ಬಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನತ್ತ ನೋಡದೆ ತಲೆ ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಾಗ ಅವನು ಕರೆದ.

“ಬಾ ಇಲ್ಲಿ” ಅವಳು ಮಿಸುಕಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪನಾ?” ನೆನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಪಶುವಿನಂತೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟೆ. ಸಾರಿ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಾನು ಮುಟ್ಟುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇನೆ-ಆದರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ದೇಹದ

ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಸಂಯಮ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಪರೂಪ. ಅದರೆ ನಿನ್ನ ರೋಸಲೀನ್ ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳ ರೇಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಾನೇ ಅವಳಿಗೆ ನರ್ತನ ಕಲಿಸಿ ಮುಂದೆ ತಂದವನು ನನಗೇ ಎರಡು ಬಗೆದಳು. ನೀನು ಸಿಕ್ಕಿಹೆ. ನೀನು ಒಬ್ಬ ಸೀಯಲ್ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೇ ನನ್ನ ತಲೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೆಂದು ಕೊಂಚ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಕಂಡಿದ್ದೆ. ಬೇಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹತ್ತೊಂಟಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಕ್ಷಮಿಸು!” ಅವಳು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದಳು. “ನನ್ನದು ಎಂಜಲು ದೇಹ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಬೇಸರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೇ ಹೀಗೆ ಎಂದವನು ನೀನೇ ಹಾಗೆ ಎರಗಿದವನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ನರಳನ್ನೇ ನಂಬುವಂತಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ನಂಬುವುದು? ನನ್ನನ್ನು ಬಟ್ಟೆ ಬಿಡು-ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ!” ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಸನಿಹಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳು ಹಿಂದೆ ಸರಿದಳು.

“ದೂರ ನಿಲ್ಲು!”

ಸೋಹನ್ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕ. “ಏನು ಬಹಳ ಪತ್ರವ್ರತೆಯಂತೆ ಆಡುತ್ತೀಯಲ್ಲಾ! ನೀನು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ನೋಡೋ. ಈಗಲೇ ಫೋಲಿಸರಿಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ! ಈಗ ನೀನು ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಮರೆಯಬೇಡಾ. ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿದರೆ ನಿನಗೇ ಒಳ್ಳೆಯದು!” ಅವಳನ್ನು ಬರಬಹುದು ತನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡ. “ಎಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚು!”

ಕಾವ್ಯ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಸರಾಡಿದಳು.

“ನನ್ನ ಎದುರಿಸಲಾರೆ! ಹೇಳದನಲ್ಲಾ, ಬಟ್ಟೆ ಕಳಚು! ಕಾವ್ಯಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಕಾಯದೇ ತಾನೇ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತನಾದ ಅವಳು ಹಾಕಿದ್ದ ಹೌಸ್ ಕೋಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಿದ. ಒಳಗಿನ ಉಡುಪನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಕೈಗಳಿಂದ ಮೈ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿತ್ತಿ ಸಿದಳು. “ಬೇಡಾ ಬೇಡಾ ಸೋಹನ್.”

“ನಿನ್ನ ರೇಪ್ ಮಾಡಲು ನಾನೇನೂ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ” ಅವನು ಅವಳ ಒಳ ಉಡುಗೆ ಕಿತ್ತೆಸೆದು ಅವಳನ್ನು ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೆ ನೋಡಿದ. “ಹೂಂ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಗಾಯದ ಕಲೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೈ ಮಾಟ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಗಾಯದ ಕಲೆಯು ಕಾಣದಂತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೊಂದು

ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು. ಇವೊತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ವಿ.ಐ.ಪಿ.ಗಳ ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ರೂಮ್ ನಂಬರ್ ನಾನೂರ-ಐದರಲ್ಲಿ ನಾನು ನೀನು ರತಿ ಕ್ರೀಡೆಯ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು! ನಿನಗೆ ಪೂರಸ್ಥಿಪ್ ಮಾಡಲು ನಾಚಿಕೆಯಾದರೆ, ನಾನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ! ಹೂಂ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೋ!" ಅವಳಿಂದ ದೂರ ಸರಿದು ಅವಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿಂತ.

ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದಂತಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಎಷ್ಟು ಸವಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದ ತಾನು ಬಲೆಯಿಂದ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮಿನಿಸಂತಾಗಿರುವೆ. ಬೇಗ ಬೇಗ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿದಳು. ಅಡಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ದನಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು.

"ನೀನು ಹೇಳಿದೆ. ಬರಿಸ್ಥಿಪ್ ಟೀಸ್ ಸಾಕೆಂದು. ನಾನು ರತಿ-ಕ್ರೀಡೆಯ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ!"

ಸೋಹನ್ ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ನಕ್ಕ. "ನಿನ್ನಿಷ್ಟು!" ಅನಂತರ ಕಾಸ್ಮ್ಯೂಮೊಂದನ್ನು ಅವಳತ್ತ ಎಸೆದ. ಚರ್ಮದ ಬಣ್ಣದ ಪಾರದರ್ಶಕ ಉಡಿಗೆ! "ಇದನ್ನು ಹಾಕೊಂಡು ನರ್ತಿಸಬೇಕು. ಜಿಮ್ಮಿ ರಸಿಕ, ಚಾಕ್ರಿ ಹಾಕಿದರೂ ಹೊಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಒಂದು ಕೆಂಪು ಗುಲಾಬಿ ಸಾಕು. ನಿನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವ ವಿಗ್ ತಂದಿವೆ ನೀ. ಹಾಕಿಕೋ, ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸಲಾರರು. ಡಾಲಿ ಈ ಹೋಟೆಲ್ ಬಿಟ್ಟು ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಹೊರಟು ಹೋದಳೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವ ಪೋಲೀಸರೂ, ಜಿಮ್ಮಿಯ ಗ್ಯಾಂಗಿನವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ."

ಕಾವ್ಯ ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದಳು. ಅವರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟರವಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಪಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ ಇವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಬಿಡಬೇಕು! ಎರಡೇ ೬ನ ನರ್ತಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಅನಂತರ ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರಳು.

ಕಾಲಿನ ಬಳಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಪಾರದರ್ಶಕ ಉಡುಪನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು.

"ಒಳಗಿನ ಉಡುಪು ನನ್ನ ಆ ಕೆಂಪುಸೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿದೆ. ನೀನೂ ರೋಸಲಿನ್ ಇಬ್ಬರ ದೇಹ ಮಾಟ ಒಂದೇ ಆದರೂ ನೀನು ಅವಳಿಗಿಂತ ಮೈತುಂಬಿರುವವಳು ಒಳಗಿನ ಉಡುಪು ಬಿಗಿಯಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದೊಂದು ಆಕರ್ಷಣೆಯೇ ಅದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಆ ಪಾರದರ್ಶಕ ಉಡುಪು ಧರಿಸಬೇಕು. ದೀಪಗಳು ಮಸುಕಾಗತೊಡಗಿ ಡಿಮೈರ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ನೀನು ಮೇಲಿನ ಉಡುಪು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ನಾನೇ ತೆಗೆಯುತ್ತೇನೆ. ನೋಡು ಈ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಮೈ ಹೀಗೆ ಪೇಕ್ ಮಾಡಬೇಕು.

ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಮೇಲೆ ನೋಡಬೇಕು!” ಅವಳಿಗೆ ತೀಳಿದಾಗ ಅವಳು ಅವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನೂ ಮಿಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನೃತ್ಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

“ನನ್ನ ನನ್ನ ಕರಾಂನಂತೆ ನಿನಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೋ!” ಜೇಬಿನಿಂದ ನೂರರ ಮೂವತ್ತು ನೋಟುಗಳನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೆತ್ತ. “ಇದು ಈ ರಾತ್ರಿಯ ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ. ಜನ ಮೆಚ್ಚಿದರೆ ನಾಳೆಯ ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತೆ!”

ಕಾವ್ಯ ಶಿಲೆಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ! ಆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ತನ್ನ ಕೈ ಸೇರಿದರೆ ತಾನು ಹೇಗಾದರೂ ಎಲ್ಲಾದರೂ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಕೊಂಚ ದಿನಗಳನ್ನು ಹಾಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಅವಳ ಮೌನ ಕಂಡು ಸೋಹನ್ ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದು ಮಾಡಿದ. “ನಿನಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಸಾಲದು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನನಗೇನಿದ್ದರೂ ಷೇ ಅಗಿಬಿಡಬೇಕು ಅದು ಮುಖ್ಯ!”

ಕಾವ್ಯ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದಳು. “ಅಗ್ರೀಡ್ ನನ್ನ ಎರಡು ರಾತ್ರಿಗಳ ಷೇ ಹಣ ಈಗಲೇ ಕೊಡುವುದಾದರೆ!”

“ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲವೇ? ಈದಿನ ರಾತ್ರಿಯ ಷೇ ಹಣ ತೋಗೋ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ!”

“ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಅನ್ನೋ ಪದದ ಅರ್ಥವೇ ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ. ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ? ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಏನಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಜ್ಞಾಪಕವಿರಲಿ! ಅವಳು ಜೋರಾಗುತ್ತಲೇ ಸೋಹನ್ ಮೆತ್ತಗಾದ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದು ಅವಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣ ಅವಳಿಗೆತ್ತ.

“ನೋಡು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮಾತು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮಾತು ನೀನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಈ ಡ್ರೆಸ್ಸು ನಿನು, ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸರ್ತಿಸಬೇಕು. ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ರುಜು ಹಾಕು. ನಿನ್ನ ಅಸಲೀ ಹೆಸರಿನಲ್ಲ. ರೋಸಲಿನ್ ಹೆಸರಲ್ಲಿ! ಅವರಿಗೆ ನಾನು ರಸೀತಿ ಕೊಡಬೇಕು.”

ಕಾವ್ಯ ಕೊನೆಯ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ರೋಸಲಿನ್ ಎಂದು ರುಜು ಹಾಕಿ ಅವನಿಂದ ಪಡೆದ ಹಣಕ್ಕೆ ರಸೀತಿ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಸೋಹನ್ ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಕ್ಕ. ಇವೊತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರು, ಅದು ಗ್ರೇಟಿಸ್ಟ್ ಮೋ ಆನ್ ಆರ್ ಆಗುತ್ತೆ."

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನ ಓಡಾಟ ಹೋರಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕಾನ್ಸರೇನ್ಸ್ ಅಂದರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ? ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ರಾಜರಾಣಿಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ನೇವೇದ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಗಮ. ಅಲ್ಲದೇ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ರಾಜಕೀಯದ ರಹಸ್ಯಗಳ ಕಡತದಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳ ನಕಲುಗಳು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ವಿಲೇವಾರಿಯಾಗಬೇಕು, ಸ್ವಗೃಹಗಳಿಂದ ಬಾಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಯರುಗಳಿಂದ, ರೌಡಿಗಳಿಂದ, ಕೆಲವು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಮಿಷನ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಈ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಂದ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಆಗಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷಗಳು ಏರುವೇರಾಗಬಹುದು! ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಬಹುದು. ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಕ್ಷದ ಕೈತಲುಪಿಸಲು ತನಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣಸಿಕ್ಕರೆ, ಅದೇ ಕಾಪಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ಇಷ್ಟೆತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ತಾನು ಎರಡೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಣಗಳಿಸಿ, ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತನಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಬಂಗಲೆ, ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಹಣ, ಮಗನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ, ಮಗಳಿಗೆ ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿ ಮದ್ಯ. ಅಳಿಯನಿಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ತನಗೊಂದು ಸಲ ಫಾರಿನ್ ಟ್ರಿಪ್ಪು. ಇಷ್ಟಾದರಾಯಿತು! ಚಂದೂಲಾಲ್ ಹೀರಾಯಲ್‌ಗೆ ತಿಳಿಯದವರಿಲ್ಲ. 'ಸೇಲ್‌ಜಿ' ಎಂದರೆ ಸಾಕು, ಆ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಕಿರುಬೆರಕಲ್ಲಿ ಅಡಿಸಬಹುದಾದವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಉಂಟು. ಅವನ ತಲೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಚಂದೂಲಾಲ್ ಜೊತೆ ಬರುವ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಮಾಯಿಶಿ ಯಾದುದೇ ಬೇಕು. ಒಂದು ಸಲ ಕುಡಿದ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕುಡಿಯುವವರಲ್ಲ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜಿಮ್ಮಿ, ಜೋಸೆಫ್, ದಳಪತಿ, ದೊರೈ ಎಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಆ ಡಾಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿ ದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಹೂನೆತ್ತಿದಂತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜಿಮ್ಮಿಯ ಹಿಡಿತ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳು

ಬಹುದಿತ್ತು! ಅವಳು ಅವನಿಗೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು, ಪೊಲೀಸ್ ವಂಚೂಧಿಕಾರಿಗೆ ಸುಳಿವು ಕೊಡುವಳೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು? ಅವಳನ್ನು ಇರಿದು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೋಗಿ ಜಿಮ್ಮಿ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಳುವನೆಂದು ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು? ಜಿಮ್ಮಿ-ದೊರೈ, ಚಂದೂಲಾಲನ ಗುಂಪಿನರು. ಇವರ ವ್ಯವಹಾರ ತಿಳಿದೂ ಯಾರ ಕೈಗೂ ಸಿಗದೇ ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತಾನೂ, ತನ್ನವರು ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಂದು ತಿನ್ನಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾನ್ಸ್ಪರೆನ್ಸ್ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಿಂದಲೇ ಸೇಲ್‌ಜೀ ಜಿಮ್ಮಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರೂ ಯಾವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ದೊರೈನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದಾಗ ಸೇಲ್‌ಜೀ ಕಡೆಯ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ ಒಂದು ಅವನನ್ನು ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವನ ಮೇಲಿದ್ದ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಸಿಹಾಕಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ತನ್ನ, ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳಗೇ ಕದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಗುಂಪಿನವನೇ ಆದ ಮೊದಲಿಯಾರನನ್ನು ಸದ್ದಿಲ್ಲದಂತೆ ಮುಗಿಸಿ, ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆಸೆದು ಅತ್ಯಹತ್ಯೆಯೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇವರೆಲ್ಲರ ಮಧ್ಯೆ ತಾನಿರುವುದು ಹಾವಿನ ಹುತ್ತದಲ್ಲದಂತೆ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕೈತುಂಬಾ ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಡಬೇಕು! ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ದಿಂಬಗೊರಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ. ಸೋಹನ್‌ಗೆ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ರತಿ ಕ್ರೀಡೆಯ ನೃತ್ಯವನ್ನು ತಾನು ರಾತ್ರಿಯ ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿರುವುದು ತನಗೆ ಒಂಡಿತ ಶಹಭಾಸ್‌ಗಿರಿ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಆ ರೋಸಲೀಫೆ ಬಲು ಚೆಲುವೆಯಂತೆ! ನನ್ನ ನೃತ್ಯ ಸಲ್ಲದು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸೇಲ್‌ಜೀ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾದರೆ ಸಾಕು! ಆ ನರ್ತಕಿಯ ಕೈಯಲ್ಲೇ ರಹಸ್ಯ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ಯಾರಿಗೂ ಅದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ! ಚೆಲುವಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಹವಾಸದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬೇಕಾದರೂ ಮೋಸಪಡಿಸಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಆದರೆ ಸೋಹನ್‌ಗೆ ತಾನು ಐದುಸಾವಿರ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ತಾನು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಜೇಬಿನಿಂದ ನಸ್ಯ ತೆಗೆದು ಮೂಗಿ ಗೇರಿಸಿದ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತಾನು ವಿರೋಧಿಯಂತೆ ಕಂಡರೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಅವರಿಗೂ ಸೇವೆಸಲ್ಲಸಿ ಎರಡೂ ಕಡೆಯಿಂದ ಕೈಬಿಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು!

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಕಾನ್ಪರೆನ್ಸಿನ ಪೂರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಈಶ್ವರಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟ. ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಸಭೆಗೆ ಬರುವವರ ಲಿಸ್ಟೊಂದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಪರೆನ್ಸಿಗೆ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಿತ್ತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ. ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೂವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಕೊಂಡ. ಕೇಂದ್ರದ ವರಿಷ್ಠಾಧಿಕಾರಿ, ರಾಜ್ಯಮಂತ್ರಿ, ಸಿ.ಓ.ಡಿ. ಅಫೀಸರ್. ಅವರ 'ಸೈಷಲ್' ಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಚ್ಚುಳಯದೆ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮತ್ತೆ, ಮತ್ತೆ ಓದಿಕೊಂಡ.

೨೪

“ಇನ್ನೇನಾದರೂ ತಮಗೆ ಬೇಕಿತ್ತೇ?” ಈಶ್ವರಪ್ಪ ಕೇಳಿದ. “ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಒಂದೂ ಏರುಸೇರಾಗಬಾರದು. ಆ ಚೇಪ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇಲ್ಲಾ ಅವರು ಹೆಸರಿಗೆ ಕಾನ್ಪರೆನ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿರೋದು ಅಟೆಂಡ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಾಗಲೇ ತಮಗೆ ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡಿದಾರೆ. ನಾಮಕಾವಸ್ತೆಗೆ ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕರೆಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದಾರೆ. ರೂಮಿಗೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಪ್ಲೈ ಆಗಬೇಕು. ಆ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿರುವವರು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಸಿಟಿ ಬಿಟ್ಟನಂತರ ಅವರ ಗಾಡಿ ಬ್ರೇಕ್‌ಡೌನ್ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಸುಳ್ಳು ಸುದ್ದಿ ಹರಡಿ ಕಾನ್ಪರೆನ್ಸಿ ಸಮಯಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಳಯ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ, ಜಿಫ್ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್. ಅವನಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಎರಡು ಸೈಷಲ್ ಹುಡುಗಿಯರೂ, ಫಾರಿನ್ ಲಿಕ್ವರ್‌ನ ಒದಗಿಸಬೇಕೂ....ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಅಂಜ್ರೇ ಸುಲಭಾ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ?”

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕು “ನನ್ನದೂ ಅಷ್ಟೆ. ನಿಮ್ಮಷ್ಟೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕೆಲಸ. ರಾತ್ರಿ ಸೈಷಲ್ ಷೂ ನಿಂದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.

ಜೊತೆಗೆ ಹೋದ್ದುಲ ಬಂದಾಗ ನೋಸ ಆಯ್ತು. ಈ ಸಲ ಪರಮಾಯಾಸಿ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕೂತಾ 'ಸೇಲ್‌ಜೀ' ಕಡೆಯವನು ಹೇಳಿದಾನೆ. ಅವನೇ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಪ್ಲೈಯರ್. ಅಂದ್ರೆ, ಗೂಂಡಾ ಗಳ್ಳ, ಬೇಕಾದಾಗ ವಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನ, ರಾಜ ಶಂತ್ರ ಎರುವೇರು ಮಾದಲು, ಡಕಾಯಿತರನ್ನ, ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು, ಕೊಲೆಗಳನ್ನ ಸ್ಟ್ರೈಕ್‌ಗಳನ್ನ ಮಾಡಿಸಬಲ್ಲವನು ಯಾರು ಗೊತ್ತಾ ಆ ಸೇಲ್‌ಜೀ ಅಳಿಯ? ಅಷ್ಟೇ ಹೀರಾಲಾಲ್! ನೋಡೋಕ್ಕಿ ಎಷ್ಟು ಸಭ್ಯನಂತಿದ್ದಾನೆ ಗೊತ್ತಾ? ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮುಗುಳ್ಳು ಗು, ಜೋಡಿಸಿದ ಕೈಗಳು, ಅತಿವಿನಯ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ!"

"ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಂಗೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀಯಾ? ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಆಫೀಸರ್ ಇದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಆಫೀಸರೇ. ಕಾನೂನು, ಶಿಸ್ತು, ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾನೇ ಇರ್ತಾರೆ. ಅದ್ರೆ ಅವರು ಆ ಸೇಲ್‌ಜೀ ಅಂಡರ್‌ವರ್ಲ್ಡ್‌ನವರ ಕೈಬೊಂಬೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಸಿ. ಓ. ಡಿ. ಆಫೀಸರ್ ಅದ್ರೂ ಗಾಜತಂತ್ರದ ಕೈಬೊಂಬೆ. ಅವರು ಸೇಲ್‌ಜೀಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕನ್‌ಸೈನ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ರವಾನಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ಗಳ ಜಾಲವೇ ಇದೆ. ಆ ಜಾಲದ ಗುಟ್ಟು ಆ ಸೋಹನ್ ಕೈಲಿದೆಯಂತೆ. ಅದ್ನ ಅಮ್ಮಿಂದ ಎತ್ತಿಸಿಬಿಡಬೇಕು ಯಾರಾದ್ರೂ ಚಾಲಾಕು ಹುಡುಗಿ ಕೈಲಿ ಮಾಡಿಸ್ಬೇಕೂ. ನಿಂಗಿ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ" ಈಶ್ವರಪ್ಪ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿದ

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡ. "ಅಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕೋದು. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು. ನೋಡೋಣ ಅದ್ರೆ ಏನಾದ್ರೂ ಗೋಲ್‌ಮಾಲ್ ಮಾಡೋಣ!"

ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಕಾನ್ಸರೇನ್ಸ್ ಆರಂಭವಾದದ್ದು ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದದ್ದು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ತಡ! ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಭವ್ಯವಾದ ಸ್ವಾಗತ ಅದರೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಹಾರ. ಅನಂತರ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ, ಅನಂತರ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯಗಳ ಮಂಡನೆ. ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿ ಪಾಂಪ್ಲೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಈಶ್ವರಪ್ಪ ಬಹಳ ಸಂತಸದಿಂದಿದ್ದು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವಾಗ, ಮುದ್ರಣ ಕಾಗದ, ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್,

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರಾವದಕ್ಕೂ ಅವನ ಜೇಬು ಸೇರಿತ್ತು. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಕಂಡು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಂತಸವಾಗಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದರು. ಮಾತಾಡುವುದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದರಿಂದ ಭಾವಣ ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅರ್ಧ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ 'ಸ್ವೆಷಲ್' ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಕುಳಿತ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಸ್ವೆಷಲ್ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್, ಸಿಗರೇಟುಗಳು ಸರಬರಾಜಾಗಿ ದ್ದವು! ಮಿಕ್ಕವು ಅವರವರ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿತ್ತು! ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದ ಈಶ್ವರಪ್ಪ, ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಇಬ್ಬರೂ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಠೆಯ ಚಾಣಾಕ್ಷ ಅರ್ಥಗನೈ ಸರ್ಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಲಂಚ್ ಬ್ರೇಕಿಂಗಾಗಿ ಎರಡು ತಾಸುಗಳ ವಿರಾಮವಿತ್ತು. ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಈಶ್ವರಪ್ಪನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಳಪತಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹಾಜರಾದ.

"ಏನ್ ಗುರೂ, ಇಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿ. ಸೇಲ್‌ಜಿ ಬಂದಿರುವಾಗಲೇ ಜಿಮ್ಮಿಡೂಂದು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಿ ಬಿಡು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಬಾಯಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಬೀಳುತ್ತೆ!" ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದ. "ದೂರೈ ಜೋಸೆಫ್ ಇಬ್ಬೂ ತುಂಬಾ ನೋಂದೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೀಚೆಗೆ ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿಕೊಳ್ಳತೆ ಇಲ್ಲಾಂತಾರೆ!"

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ದಳಪತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ.

"ನಿಮಗಾಗಿನೇವ್ವಾ ನಾನು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿರೋದೂ. ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಪರಮಾಯಿಷಿ ಹುಡುಗಿಯನ್ನೂ ಕರೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಟ್ಟಿ ನಮ್ಮ ಕೆನ್ನ ಹೂ ಎತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ನೋಡೂ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ತಾ, ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರೋದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿ ಗಿರೋ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕಂತೆ. ಅದು ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಬಯ್ಯಾಲಿ, ನೀನು ಅಂತಹ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬಳನ್ನಾದ್ರೂ ಕರೊಂಡು ಬರೋಹಾಗಿದ್ದೇ ಈಗಲೇ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಎರಡೂ ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟಿಡ್ಡೀನಿ!"

ದಳಪತಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ "ಅಂತಹ ಹುಡ್ಗಿಂದ್ರೆ ಆ ಡಾಲಿ. ಇನ್ನೆಲಾ ಬರೀ ರಸ ಹೀರಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಜಿಗ್ಗಲು. ಕಾಸಿಗಾಗಿ ಕಾಲಾದ್ರೂ ನೆಕ್ಕೋರೋ! ಜೋರಿನ ಹುಡುಗಿಂದ್ರೆ ಅವಳು! ಅಂದ ಹಾಗೆ ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ಅದ್ಯಾರೋ

ರೋಸಲಿನ್ ಅನ್ನೋಳು ಇವೊತ್ತು, ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ನರ್ತಿಸ್ತಾಳಂತೆ, ಒಳ್ಳೆ ರಸಪೂರಿ ಹಣ್ಣಂತೆ. ಅವ್ವು ಒಂದು ಕೈ ನೋಡು!”

“ಆ ರೋಸಲಿನ್ ಯಾರೂ, ಯಾವೂರೊಂದ ಬಂದಿದಾಳೆ. ಎಲಾ ವಿಷಯ ನಂಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲಾ ! ಇವೊತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳ್ಗೆ ತಿಳಿಸ್ತಿಯಾ ? ಆ ಸೋಹನ್ ವಿಷಯಾಂದ್ರೆ ನಂಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ! ಅವನೊಬ್ಬೇ ಒಂದು ನಾವೆಲಾ ಒಂದು. ಅಸ್ತ ತಲೆ ಬಹಳ ಬೇಗ ಓಡುತ್ತೆ !”

“ಆ ರೋಸಲಿನಾ ವಿಷಯ ಸುಮ್ಮನೆ ತಿಳಿಯೊಡ್ಬ ರಕ್ತಾಗುತ್ತಾ ?” ದಕಪತಿ ಹೇಳಿದ. “ಮೇಡಮ್ ಗ್ರೀನ್ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಯಿಬಿಡೋಲ್ಲ ಈ ಹೋಟೆಲ್‌ನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳೋಲ್ಲ.

“ಸರಿ, ನಿಂಗೆಷ್ಟು ಬೇಕು ?” ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಕೇಳಿದ.

“ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೊಡು. ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಆದಮೇಲೆ ಕೊಡು” ಅವನ ಕೈಯೊಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದ, “ನಾನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಜ್ಞಾಪಕ ಇರಲಿ ! ಜಿಮ್ಮಿ ವಿಷಯ ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ಒಳಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಆಗೇಕೂ !”

ಬಲದೇವ್, ವೇದವ್ಯಾಸ್, ಸಿನ್ಹಾ ಮೂವರೂ ಕುಳಿತಿದರು. ಅವರ ಮುಂದಿದ್ದ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಅವರನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿ ಮೂಡಿಸಿತ್ತು. ಸಿ.ಓ.ಡಿ ಆಫೀಸರ್ ಒಬ್ಬರ ನೆರವಿನಿಂದ ಕಾನೂನಿನ ಕೈಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದವರೆಲ್ಲಾ ಕೈತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯೆಂದರೆ ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ ? ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಯಾವುದೋ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು. ಆ ಆಫೀಸರ್ ಅದಕ್ಕನಾಗಿರ ಬೇಕು. ಕರಪ್ಪ ಅಗಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವುದೋ ಬಲವಾದ ಒತ್ತಡ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿರಬೇಕು !

“ಬಲದೇವ್, ಆ ಪ್ರಭಾಕರ್ ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ. ಇಷ್ಟು ಕರಪ್ಪ ಅಗ್ತಾನೇಂತಾ ನಾನು ಅಂದ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ದಲಿತರ ಮೇಲಿನ ಹಲ್ಲೆಯ ಕೇಸ್ಸು ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತ, ರಾಜಕೀಯ ಕೈವಾಡಗಳ ಬಯಲಿಗೆಳೆದಿದ. ಆಮೇಲೆ ಅವನ್ನ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿ ಈಶಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅಂತಹವನು ಈಗ ಈ ಪೊಲೀಸನ್‌ಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಂತಾ ತಿಳಿತಾ ಇಲ್ಲ !” ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾದ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದರು.

“ಎಷ್ಟೇ ಆದ್ರೂ ಅವ್ನು ನಮ್ಮಂಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಅಲ್ಲವ್ವಾ? ಎಲ್ಲೋ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳಪಾಡಿಗೆ, ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ ಸರಿದಾರಿಗಿಂತ ಈ ತಪ್ಪುದಾರೀನೇ ವಾಸಿ ಎನಿಸಿರಬೇಕು! ಆ ಡಿವೈಎಸ್‌ಪಿ ಕೇಸ್ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವನು ರಾಜತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮಣಿಯಲಿಲ್ಲಾಂತೆ ಅವನ ಜೀಪನ್ನೇ ಹಿಟ್ ಆಂಡ್ ರನ್ ಕೇಸು ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನ ಅವನ ಫ್ಯಾಮಿಲೀನ್ನ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಲಿಲ್ಲೇ? ಅದ್ ಬ್ರೇಕ್ ಫ್ಲೈಲ್ ಆಗಿ ಆದ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಅಂತ ಮಾಡಿಬಿಡಲಿಲ್ಲೇ? ಈಗೇನು ಸಾರ್, ನಾವು ಕಾನೂನು, ಶಿಸ್ತು ಇವುಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಆರಕಾಶ? ನಾವು ರಾಜತಂತ್ರದ ಗುಲಾಮರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆಗೆ ಬೆಲೆ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಈಗ ನೋಡಿ ಬಲದೇವ್‌ನ! ಅವರು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಕ್ಯಾಬರೇ ಹುಡುಗಿ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು. ಇನ್ನೊಬ್ಬಗೆ ಗಾಯ ಆಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರೊಬ್ಲೆಮ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾ ಗೇ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟು! ಅಲ್ಲೇ ಅವರ ಪಾಣಕ್ಯೇ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಾಲದಕ್ಕೆ ಕರ್ತವ್ಯ ವಾಲನೆಯಲ್ಲೆ ಲೋಪವಿದೆಯೆಂದು ಆಗಲೇ ಕಂಪ್ಲೆಟ್ಸ್ ಬಂದಿದೆ ಸಿನಿಮಾ ಹೇಳಿದರು.

ಬಲದೇವ್ ಸೆಜೆಮೆ ನಿಂತ. “ಯಾರೇನಾದ್ರೂ ಅಲ್ಲಿ, ಏನಾದ್ರೂ ಆಗಿ. ನಾನು ಕೈಗೆ ತೋಗೊಂಡಿರೋ ಈ ಕೇಸಿನ ಒಳಗುಬ್ಬು ತಿಳಿಯಲೇ ಬೇಕು. ನನ್ನ ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿದ್ರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮನೆಯಿಂದ ಆ ಹುಡುಗಿ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಬೇಕು! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲೆಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದವು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಮರೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ! ನಂಗೇನೋ ಜಿವ್ಮಿ ಗ್ಯಾಂಗ್‌ನವರದ್ದೇ ಕೈವಾಡವೆನಿಸುತ್ತದೆ!”

“ಇಲ್ಲ ಬಲದೇವ್, ಅವರೂ ಅವಳು ಕುಡುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಂತಾ ನಮ್ಮ ಸಿವಿಡಿ ಆಫೀಸರ್ ರಮಾಕಾಂತ್ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅವು ಚಳ್ಳೆ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಿ ಅವು ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲೇ, ಇಲ್ಲೇ ಇದೇ ಸಿಟೀಲಿ ಯಾವುದೋ ಬೇರೆ ವೇಷದಲ್ಲುಬ್ಬೇಕೂ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ನಾವು ವೈಲೆಸ್ ಕಳಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿಯಾಯಿತಲ್ಲಾ. ಅವಳ ಹೆಣೆಯ ಫ್ರೆಂಡ್ ಸ್ಯಾಲಿಯ ಬಳಿಗೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ!”

ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದರು. “ಹೋಟೆಲ್ ಪ್ರಿನ್ಸಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಭಾರೀ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಇದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹಾಗೂ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ಗಳ ಭಾರೀ ಕುಳಗಳ ಸಮ್ಮಿಲಿನ! ಬಹಳ

ಹೋರಾಗಿದೆಯಂತೆ ಎಲಾ ಏರ್ಪಾಡು! ನಂಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಬಂದಿದೆ. ಹೋಗಲೋ ಬೇಡವೋ ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ!”

“ಅಲ್ಲ ಹೋದ್ರೆ ನಮಗೇನಾದ್ರೂ ಯಾವುದೂ ಕೂ ಸಿಗುತ್ತಂತಾ ಅನ್ನಿಸ್ತಾ ಇದೆ!” ಸಿನಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಒಪ್ಪಿದ.

“ಹೌದು, ನಾವು ಕಾನ್ಸರೆನ್ಸಿಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದ್ರೂ ರಾತ್ರಿಯ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಮುಖ್ಯವೆಲೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಬೇಗ ಯಾರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಗೋಲ್ಲ!”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಬಲದೇವ್ ನೀವೇ ಯಾಕೆ ಹೋಗಬಾರ್ಡು? ನಂಗೆ ಪಾರ್ಟಿ-ಗಿರ್ಟಿ ಅಂದ್ರೆ ಆಗೋಲ್ಲ!” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದರು.

“ಸಾರಿ ಸರ್, ನಂಗೆ ಯಾಕೋ ಮೂಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮೈ ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೆ!” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಸಿನಾರವರತ್ತ ನೋಡಿದರು.

“ಯೂ ಕ್ಯಾನ್ ಗೋ, ಬಿಸಿನೆಸ್ ಅಂಡ್ ಡ್ಯೂಟಿ ವಿತ್ ಪ್ಲೆಶರ್.... ಏನಂತೀರಾ?”

ಸಿನಾ ಅರೆಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದರು. “ಆಗಿ ಹೋಗಿ ಬರ್ದೀನಿ. ಸಾವಿರ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟರೆ ಒಂದಾದರೂ ತಗಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುವೆ.”

ಮುಸ್ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್ ಪ್ರಿನ್ಸೆಸ್ ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಜಮಹಲಿನಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಬರುವವರ ಕಾರಿಗೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೇ ರಸ್ತೆಯ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ರಾಜಕೀಯ ಸಮಾವೇಶವೆಂದರೆ ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಬಂದವರಿಗಲ್ಲು ಸ್ವಾಗತ ಕೋರಲು ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದ ಯುವತಿಯರು, ಅವರಿಗೆ ಗುಲಾಬಿ ಮೊಗ್ಗನ್ನೊಂದನ್ನಿತ್ತು ಸ್ವಾಗತ ಕೋರಿ ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಂದ ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಒಂದಿಷ್ಟು ಜನ, ಸಭಾಂಗಣದೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಸದಸ್ಯರು— ಕುಳಿತಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಂದಿಡುವ ತಂಪಾದ ಪಾನೀಯಗಳು! ಅತ್ಯಂತ ಚೇತೋಹಾರಿಯಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ್ನೂ ಯಾರೂ ಬಂದು ಕುಳಿತರಲಿಲ್ಲ. ಸಿನಾರವರು ಮುಖ್ಯಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದವರು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ, ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಮೊದಲನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ಕೂರಿಸಿದರು. ಜೋಸೆಫ್‌ನ ಕಡೆಯಿಂದ ದೊರೈ ಅತ್ಯಂತ ಸಭ್ಯನಂತೆ

ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಸೇಲ್ ಕಂದೂಲಾಲ್ ಬದಲು ಅವನ ಮಗ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಬಂದಿದ್ದ. ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಸಭ್ಯತೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದ. ಸ್ವಚ್ಛ ಬಳಿಯ ಸೂಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ನೋಡಲು ಆಕರ್ಷಕನಾಗಿದ್ದ. ಒಳ್ಳೆಯ ಎತ್ತರ, ಲಕ್ಷಣವಾದ ಮುಖ, ಬಿಳಿ-ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರಿತ ಮೈಬಣ್ಣ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆನುಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಯ. ಸಿನ್ಹಾ ನವರನ್ನು ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ವಿಜಲೆನ್ಸನವರೆಂದು ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಸಿನ್ಹಾರವರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ಎಲ್ಲ ವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

“ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು-ಮೈ ಫಾದರ್ ಹ್ಯಾಸ್ ಕಮ್ ಬಟ್ ಹೀ ಈಸ್ ನಾಟ್ ವೆಲ್! ಅವರಿಗೆ ನೆನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ಎದನೋವು! ಡಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಸ್ಪೆಕ್ಟ್ ಆರ್ಡರ್ಸ್ ಆಗಿದೆ, ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಏಳಬಾರದೆಂದು! ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಕಂಪ್ಲೆಟ್ ರೆಸ್ಪ್ ಬೇಕೆಂದು ಸೆಡೇಶನ್ ನಲ್ಲೆಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ!” ಹೀರಾಲಾಲ್ ವಿ ವಿ ಪಿ. ಸದಸ್ಯನೊಬ್ಬನ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೇಳಿ ಸಿನ್ಹಾರವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಕ್ಕರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಬಂದರೆಂದು ಕೂರ ಗುಂಟಾದ ಸಂಭ್ರಮದ ಗಲಾಟೆಯಿಂದಲೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಕುಂಭ, ಮೇಕ ದೂಡನೆ ಸೊಡಲಾರತಿಯೆತ್ತಿ, ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಹೂವಿನೆಸಳನ್ನು ಎರಚಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಒಳಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ ಸಿನ್ಹಾರವರಿಗೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಸಭೆ, ಸಮಾವೇಶ, ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಗಳಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಬರಿಯ ಪೊಳ್ಳು ಜಾಹೀರಿಗಾಗಿಯೇ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಿಲ್ಕ್ ಜುಬ್ಬಾ, ಪಾಯಿಜಾಮಧಾರಿಯಾದ ತೆಳ್ಳಗಿನ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲಿನವನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅವನನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದ ನೆನಪಾಯಿತು.

“ಅನ್ನೇ ಸೋಹನ್ ಗೊತ್ತಾ? ರಾತ್ರಿ ವಿಶೇಷ ಪೋ ಇದೆ ಅವನ್ನು!” ಹಿಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೇಳಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಸೋಹನ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು ಒಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ, ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಕೂಸಿಗೆ ಆ ಕೇಸನ್ನೇ ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿಸಿದ್ದು ಅವರಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿರುವಾಗ ಇವನೇನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪೋ ನೀಡುವುದು? ಅವರಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ದೂರೈಯನ್ನು ಅವರ ತೀಕ್ಷ್ಣ ನೋಟ

ಗುರುತಿಸಿತ್ತು. ಹೀರಾಲಾಲ್ ನೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಕಟವರ್ತಿಯಾಗಿ ಅವನು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಏನನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿದರು.

೨೫

ಸಭೆಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಾಷಣ ಘಾರಂಭಿಸಿದ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಮುಂಬಾಗಿಲ್ಲೆ ನಿಂತಿದ್ದವನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣೆಯಾದಾಗ ಸಿನ್ಹಾರವರ ಕುತೂಹಲ ಕರಳಿತು. ಅವರು ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ದೊರೈ ಕೂಡ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಭಾಷಣ ಕೇಳುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಸಿಗರೇಟು ತುಟಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಲೈಟರಿಗಾಗಿ ಜೇಬು ತಡಕಾಡಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಂತರು.

“ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಸ್ ಮೀ” ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಬಂದು ಮುಂಬಾಗಿಲ್ಲೆ ನಿಂತು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟು ಹಾಗೆ ಇತ್ತು. ಅವರ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿಳಿಯ ಬೆನ್‌ಕಾರಿನ ಬಳಿ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಮತ್ತು ದೊರೈ ಕಂಡರು. ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಅತ್ತ ಧಾವಿಸಬೇಕು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ ಓದಿನಿಂದ ಕಂದುನೀಲಿ ಸೂಟು ಧಾರಿ ಬಂದುನಿಂತ.

“ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಸ್ ಮೀ, ವಾಂಟ್ ಎ ಸಿಗರೇಟ್?” ಅವರ ಗಮನ ಸೆಳೆದ.

“ನೋ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್. ನನ್ನ ಬ್ರಾಂಡ್ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಸೇದೋದೂ” ಸಿನ್ಹಾ ಚಡಪಡಿಸಿದರು.

“ನೀವು ಮ್ಯಾಚ್‌ಗಾಗಿ ತಡಕಾಡಿದ್ದು ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ಲೈಟರ್ ತೋಗೊಳ್ಳು.” ಅವರ ಮುಂದೆ ಲೈಟರ್ ಹಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದ. ಸಿನ್ಹಾರವರು ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಹೊಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸೂಟುಧಾರಿ ಬಂದ

“ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಸ್ ಮಿ, ನೀವು ಡಿ. ಸಿ. ಪಿ ಸಿನ್ಹಾ ಅಲ್ಲಾ? ನಿಮಗಿ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಕಾಲಂತೆ ಬಂದಿದೆ?”

ಸಿನ್ಹಾರವರು ಹುಟ್ಟು ಗಂಟೆಕ್ಕಿಹರು. ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೇ? 'ನಾನೇನಾದರೂ ಸಿಗರೇಟು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಲೈಟರ್ ಹುಡುಕುವ ಹಾಗೆ ನಟಿಸಿಲ್ಲ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದವರು ಸಿಕ್ಕಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವ ವೇಳೆಗೆ ನೀವು ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಿ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ಮುಂದಿನ ಸೂಚನೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ" ಆದರೆ ತಾವು ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಸೂಟ್‌ಥಾರಿಗಳಾದ ಬೇರೆಯವರು ಚಂಡಿರುವರೆ ನಿವ: ತಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸಾಲದಕ್ಕೆ ಈ ಫೋನ್ ಕಾಲ್ ಬೇರೆ, ಅರೆಕ್ಷಣ ಯೇಚಿಸಿ ಫೋನ್ ಕಾಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಫೋನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿದ್ದು ದು ತಿಳಿಯಿತು.

"ನೀವು ಬರೋದು ಲೇಟಾಯ್ತಂತಾ ಕಾಣುತ್ತೆ ಇಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಪೀಸ್ ಇಲ್ಲಿ ವೈಟ್ ಮಾಡಿ. ಮತ್ತೆ ರಿಂಗ್ ಮಾಡಬಹುದು" ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಹೇಳಿದಳು.

ಸಿನ್ಹಾಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತು. ಯಾರೋ ತಮ್ಮನ್ನು ಆಟ ಆಡಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.

"ಯಾರಾದ್ರೂ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು ಬಿಸಿಯಾಗಿ ದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡಿ" ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೆಂದು ತವಕಗೊಂಡಿದ್ದ ಅವರು ಹೊರಟಾಗ ಎದುರಿಗೆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ನಗುತ್ತ ಬಂದ.

"ಓಹೋಹೋ ಸಾಹೇಬ್ರು....ಬನ್ನೀ, ಇಲಾಕೆ ನಿಂತಿಟ್ಟ್ರೆ? ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹೇಬ್ರು ಸುಮ್ಮೇ ಬಡ್ತಾರಾ? ಬನ್ನೀ ದೇವ್ರಾ, ಏನಾದ್ರೂ ತೋಗೊಂಡು ಹೋಗೇಬೇಕು ಅಲ್ಲ ಬ್ರೀಕ್‌ಫಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಬನ್ನೀ ದೇವ್ರಾ!"

ಸಿನ್ಹಾರವರು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದರು. "ಈಗ್ಬೇಡಾ, ನಾನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಂದವರ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಎಲ್ಲೂ ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ಲ."

"ಹ್ಹ....ಹ್ಹ....ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ ಬನ್ನಿ ದೇವ್ರಾ ಅವರ ನಾನೇ ಬ್ರೀಕ್‌ಫಾಸ್ಟ್‌ಗಾಗಿ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕರೊಂಡು ಹೋದೆ. ಬನ್ನೀ ಬನ್ನಿ...." ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹೇಳಿದಾಗ ಸಿನ್ಹಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದರು. ಹೊರಗೆ ಡ್ಯಾಟಿ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಯಾವ ತರಹದ ಅತಿಥ್ಯವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದೆಂದು

ತಾನು ಹೇಳಿದ ರೂ ಇವರೇಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು ? ಇದರಲ್ಲಿನೋ ಕೊಂಕಿ ಎನಿಸಿತು. ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದರು.

“ಈ ಕಡೆ ಬನ್ನಿ ದೇವ್ರ ಬನ್ನಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ತಾ ಇದ್ಯಲ್ಲಾ ಆ ಶಾಮಿಯಾ ನಾದ ಆಜಿ ಕಡೇನೇ...” ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಸಿನಾ ರವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಿಂದೆಯೇ ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು. ಮೂವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೂ ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಉಪಹಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಕೊಂಡರು. ಶಾಮಿಯಾನಾ ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದಾಗ ಅಲ್ಲಿನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

“ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿ ? ಇಲ್ಲಿ ಉಪಹಾರ ಎಲ್ಲಿ ಅರೇಂಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ?” ಅವರಿಗೆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಉತ್ತರಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮೂವರು ಬಂದು ಅವರ ಮೇಲೆರಗಿದರು.

ಕಾವ್ಯ ರಾತ್ರಿಯ ವಿಶೇಷ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರಿ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದಳು. ಬ್ಯೂಟಿಸಿಯನ್ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಸೋಹನ್ನೇ ಕರೆಸಿದಳು. ಕಾಲು, ಕೈಗಳನ್ನು ಚೆಲವುಗೊಳಿಸಿ ಮುಖ ಮಾರ್ಜನ ಮಾಡಿ ಅವಳಿಗಾಗಿ ತಂದಿದ್ದ ಕೃತಕ ಕೂದಲನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಜೆನ್ನಾಗ ಕಾಣುವುದೆಂದು ಬ್ಯೂಟಿಸಿಯನ್ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಾಲ್ಪರಳುಗಳಿಗೆ, ಕೈಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಉಗುರು ತೀಡಿ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿ ಯಾಯಿತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೇಕಪ್ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿಯಾಯಿತು. ಸೋಹನ್ ಒಮ್ಮೆ ಅವಳೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಂದು ಹೋದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಆಗೇ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ನವರು ಮುಫ್ತೀಲಿ ಬಂದಿದಾ ರಂತೆ-ಹೊರಗೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾದರೂ ತಲೆಹಾಕಿಯೆ !” ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ. “ನನ್ನದೂ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇವೇಂಶಾ ತಿಳಿ ರೋದ್ರಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಕಲ್ಬರಲ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ. ನೈಟ್ ಸೆಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.” ಕಾವ್ಯ ನಿರ್ವಿಕಾರಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೈತುಂಬಾ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಡಬೇಕು !

ಅದೇ ಹೋಟೆಲಿನ ಎರ್ಕಂಡೀಷನ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸೇಲ್ ಜಂದೂಲಾಲ್ ಕೆಲವು ಗಣ್ಯರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಕೆಂಪು ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಗಲವಾದ ತೇಲುಗಣ್ಣುಗಳು, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಪೇಟೆ, ಕುರುಚಲು

ನರೆತ ಮೀಸೆ, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಕಡಕುಗಳು, ಬಿಳಿಯ ಷರಟು-ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಸರ, ಯಾವಾಗಲೂ ತೇವವಾಗಿರುವಂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಸೈಜಿನ ಉಂಗುರಗಳು, ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕರಿದಾರಕ್ಕೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡಕ. ಅವರೆಲ್ಲ ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ದೊರೈ ಎದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಂದ.

“ಬಾಸ್, ವಿಜಲೆನ್ಸ್‌ಗೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರೋದು ತಿಳಿದಿರೋ ಹಾಗಿದೆ. ಐದು ಜನ ಚೀಫ್ ಜೊತೆ ಮುಖ್ಯಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಡೀತಾ ಇದ್ದ ರೀತಿ ನೋಡಿದ್ದರಿವಾಲ್ವಾರ್ ಇಟ್ಟೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.” ಚಂದೂಲಾಲ್ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಾನ್‌ಡಬ್ಬಿ ತೆಗೆದು ಪಾನೊಂದನ್ನು ಬಾಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಆಗಿದ.

“ನೀವೆಲ್ಲಾ ಇರೋದು ಯಾಕೆ? ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾ ಹೇಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು? ಹೀರಾಗೆ ಹುಷಾರಾಗಿರೋಕ್ಕೆ ಹೇಳು” ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪಾನ್ ಜಗಿಯತೊಡಗಿದ.

ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು ದೊರೈ ಬಂದು ಹೇಳಿದ “ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಮಾಡಾಯ್ತು, ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಬಾಸ್.”

“ಹೂಂ... ಸರಿ... ಸಾಯಂಕಾಲ ಯಾರ ಕೈಲಿ ಹೂವಿನ ಗುಚ್ಚ ಕೊಡಿಸೋದೂ?”

“ಬೊಂಬಾಯಿಂದ ಬಂದಿರೋ ರೂಪಾಲಿ ಕೈಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೊಡಿಸೋಣ, ರಾತ್ರಿ ರೋಸಾಲಿ ಕೈಲಿ ಕೊಡಿಸೋಣಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದು.”

“ಸರಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದೋಬಸ್ತ್ ಮಾಡಬೇಕು!”

“ಆಗಿ ಬಾಸ್.”

ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಗಳು ಒಂದಾದ ವೇಲೊಂದು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಭಿಕರಿಗೆ ಕುಳಿತ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಉಪಹಾರ ನೀಡಲಾಯ್ತು. ಬೆಳಗಿನ ಸಭೆ ಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ, ದೊರೈ ಹೀರಾಲಾಲ್ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಿದರು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಮತ್ತಾರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಬಿಡದ ಏರ್ಪಾಡೂ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಬಲದೇವ್, ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಇಬ್ಬರೂ ಸಿನ್ಟಾನಿಂದ ಫೋನ್‌ಕಾಲಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಫೋನಾಯಿಸಿ ತಿಳಿಸುವೆ ಎಂದು ಸಿನ್ಟಾ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದೇಕೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ವಾದರೂ ಏನೂ ಸುದ್ದಿ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ!

“ನೋ ನ್ಯೂಸ್ ಈಸ್ ಗುಡ್ ನ್ಯೂಸ್!” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದರೂ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ಒಬ್ಬನ್ನ ಯಾರ್ತಾ ದ್ರೂ ಕಳಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ವಾಸಿ-ಎಲ್ಲಾ ಮಫ್ತಿಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವನನ್ನೂ ಮಫ್ತಿಲೇ ಕಳಿಸಿದ್ದಾಯ್ತು.”

“ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟೇ. ನನಗೇನೋ ಅಲ್ ಕ್ಲಿಯರ್ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಸಿನ್ಹಾ ತುಂಬಾ ಚಾಣಾಕ್ಷ!”

“ಅವ್ರ ಚಾಣಾಕ್ಷಿಯೆಂಬಹುದು. ಅದ್ರೆ ಆ ಗ್ಯಾಂಗಿನವರು ಕಿರಾತಕರು. ನನು ಮಾಡಲೂ ಹೇಸುವದಿಲ್ಲ! ಮೊದಲು ಹಾಗಾದರೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ” ಬಲದೇವ್ ಹೋಟೆಲ್ ಪ್ರಿನ್ಸೆಸ್‌ಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿದ. ಅವರ ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಕೋಡಿನ ಪ್ರಕಾರ ವಿ. ಎಸ್. ಸಿನಾರವರು ಇವರ ಕಿರಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ. ರಿಸೆಪ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ದನಿ ಕೇಳಿತು. “ಅವ್ರಿಗೆ ಅಗೇ ಒಂದು ಕಾಲ್ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವ್ರು ಬಿಸಿಯಂತೆ-ಯಾರ ಜೊತೆನೂ ಮಾತಾಡೋಕ್ಕಾ ಗೋಲ್ಟಂತೆ.”

ಬಲದೇವ್ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಫೋನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ರಿಸೆಪ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ವೇದವ್ಯಾಸ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಕ್ಕರು. “ಅಲ್ತಾ ಬಲದೇವ್, ಅವರ ಕೈಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮಧ್ಯೆ-ಮಧ್ಯೆ ಅವರ ಡಿಸ್ಕರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಅವರ ಕಲ್ಮೆ ಕಡೋಲ್ತಾ? ಅವರೇನು ಪಾನ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದಾರೋ, ನಾವು ಹಾಗೆ ಡಿಸ್ಕರ್ಟ್ ಮಾಡದಿರಲಿಂಗಾನೇ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಬೇಕು. ಲೆಟ್ ಅಸ್ ಸಾಟ್ ಡಿಸ್ಕರ್ಟ್ ಹಿಮ್!”

ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಅವರ ಮಾತು ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೇನೋ ಒಳಗೇ ಆಳುಕು. ಮೊದಲೇ ತಾನೆಷ್ಟು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಿದರೂ ಕಾವ್ಯ ಕೃತಸ್ತಿ ಹೋದಳು. ಇನ್ನು ಸಿನ್ಹಾರವರಿಗೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಸೆಲಾ ಗಾಳಿಪಾಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಅವನು ಚಡಪಡಿಸತೊಡಗಿದ.

“ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆ ಕಾಲವಾದರೂ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಬನ್ನಿ” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದಿಯಲ್ಲಿ! ಸಂಗೀತಾ-ಜಯದೇವ್ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾವ್ಯಳಿಂದಾಗಿ ವೈಮನಸ್ವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಕಂಗಾಲಾಗಿರಾರೆ. ರವಿ, ರಾಜೀಶ್‌ರನ್ನು ಅವರ ಅಜ್ಜನ ಮನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದರಿ ಲಜ್ಜೆಗೆ ಅದು ಹೇಗೋ ತಿಳಿದು ತಾನು ಮನಗೆ ಹೋದರೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ

ಮಾಡಲು ನನಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಲ್ಲ. ತಾವಿಬ್ಬರೂ ದೂರ ದೂರ ಇದ್ದರೆ ಕೋಪ, ರೋಷ ಎಲ್ಲಾ ಇಳಿದ ಮೇಲೆ ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನವಾದೀತು!

“ಸಿನ್ಹಾರವರು ಕಲ್ಕರಲ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂಗೆ ಇರಲಾರರು. ಅವರು ಬಂದುಬಿಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಸಲ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡ್ತೀನಿ.”

ಆದರೆ ಸಂಜೆ ಕಳೆದು ಕಪ್ಪಾಚರೂ ಸಿನ್ಹಾರವರು ಹಿಂತಿರುಗದಿದ್ದು ಕಂಡು ವೇದವ್ಯಾಸಗೂ ಕೊಂಚ ಆತಂಕವಾಗತೊಡಗಿತು.

“ನಾನು ಮುಕ್ತೀಲೇ ಒಂದ್ಸಲ ಹೋಗಿಬಿಡ್ತೀನಿ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನನ್ನು ತಡೆದರು.

“ನೀವು ಹೋಗುವುದೂ ಡೇಂಜರಸ್. ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಆ ವ್ಯಾಘ್ರ ಕಾಯ್ದಾ ಇರುತ್ತೆ. ನೀವು ಬೇಡಾ. ಸುಭಾಷ್ ಸೆನ್ ನನ್ನ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ. ಅವ್ನು ಬಂದು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಕಾದು ನೋಡೋಣ.”

ಸುಭಾಷ್ ಸೆನ್ ಮುಖಿಯಲ್ಲಿ, ಪಾಯಿಜಾನಾ, ಜುಬ್ಬಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಅವನು ಹೊರಟ ನಂತರ ಇಬ್ಬರ ಆತಂಕ ಬಲವಾಗತೊಡಗಿತು. ಅವರು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಫೋನಿನ ಕರೆಗಂಚಿ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಬಲದೇವ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. “ಹಲೋ...ಸುಭಾಷ್ ಸೆನ್ ಹಿಯರ್” ಅವನ ದನಿ ದೂರದಿಂದ ಕೇಳಿ ಬಂದಂತಿತ್ತು. “ನಾನು ಕಾಫೀ ಬಾರ್ ಒಂದ್ಪಿಂದ ರಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಹೋಟೆಲ್ ಪ್ರಿನ್ಸೆಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸಿನ್ಹಾರವರಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ಉಪಹಾರ ಮಾಡೋಕೆ ಹೋದೋರು ಮತ್ತೆ ಬರೇ ಇಲ್ವಂತೆ. ಮಿನಿಸ್ಟರ ಪಿ. ಎ. ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನವರೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಜಾರಾಗಿರಬೇಕು ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಬೇಕು ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ರಂತೆ.”

“ಎನು ಸೇನ್ ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದೂ? ಹೋಟೆಲೆಲ್ಲಾ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ರಾ?”

“ಓಹೋ, ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹುಡುಗನ್ನೇ ವೈಟರ್ ತರಹ ಡ್ರಸ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ನೋಡಿಯಾಯಿತು. ನಮ್ಮವರೇ ಯಾರೂ ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಂಗನ್ನಿಸುತ್ತೆ, ಯಾವೋ ಕೂಸಿಕ್ಕಿ ಆ ಗ್ಯಾಂಗ್ ನ ಫಾಲೋ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬೇಕು!”

ಬಲದೇವ್ ನ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಹೇಳದೇ, ಕೇಳದೇ ಸಿನ್ಹಾರ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಎಡವಟ್ಟಾಗಿರಬೇಕು. “ನಾವು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ತನಕ ಕಾದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ವೈರಲಸ್ ಕಳಿಸದರೆ ಆಯಿತು. ಆಸ್ಪರಲ್ಲ

ಅವರೇ ಬಂದರೂ-ಬಂದಾರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾತಾಡಿದ್ದೆ ಗ್ಯಾಂಗಿನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದೀತೋಂತಾ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ!”

“ಆಲ್‌ರೈಟ್, ಬೇಗ ನೀನೂ, ಆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಾ” ಬಲದೇವ್ ಫೋನು ಕುಕ್ಕಿದ.

“ಏ ಡೋಂಟ್ ಲೈಕ್ ಇಟ್ ಅಟ್‌ಆಲ್!” ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಅರೆ ಘಳಿಗೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತರು.

“ಲೆಟ್ ಆಸ್ ಹೋವ್ ಫಾರ್ ದಿ ಬಿಸ್ನೆಸ್, ಸಿನಾ ತುಂಬಾ ಚತುರ. ಹಾಗೆಲಾ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳೋಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ತೊಂದ್ರೆಯಾಗಿದ್ದೆ ತಲೆ ಮರೆಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದು ನಾಳೆ ಬರಬಹುದು.”

ಸುಭಾಷ್ ಸೇನ್ ಬರುವವರೆಗೆ ಅವರು ತವಕದಿಂದ ಕಾದರು. ಸುಭಾಷ್ ಸೇನ್ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಲೇ ಬಂದ. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹದಿನೇಳು ಹದಿನೆಂಟು ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗ ಬಂದ.

“ಸರ್, ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಬರಲ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ನಡಿತಾ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲೂ ಅದ್ದಲ್ಲೆ ಮಗ್ಗರಾಗಿದ್ದು. ನಾನು ಈ ನಾಣೀನ್ನು ವೈಟರ್ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕಿ, ಹೋಟಲಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಚೆಕ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆದ್ರೆ ಎಲ್ಲೂ ಸಿನಾರವರ ಸುಳಿವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಸಭಿಕರ ಮಧ್ಯೆಯೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದೆವು.”

ಬಲದೇವ್ ನಾಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದ. “ನೀನು ರೂಮೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ್ದಾ?”

“ನೋಡ್ಡಿ ಸರ್. ಯಾವುದ್ದಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಜನಾನೇ ಇದ್ದೆದು!”

“ಉಪಹಾರ ಎಲ್ಲಿ ಅರೇಂಜ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾ?”

“ಶಾಮಿಯಾನಾದಲ್ಲೇ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಿನ್ವಾರವರು ಹೋಗಿದು ನೋಡಿದವರು ತುಂಬಾ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಆದ್ರೆ ಅವೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಗೆ ಹೋದ್ರಾಂತೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!”

ಬಲದೇವ್, ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

“ನಮ್ಮ ರೀಜನಲ್ ಪೊಲೀಸ್, ಜೋನಲ್ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಗಳೆಲ್ಲಾ ವೈರಲೆಸ್ ಮೆಸೇಜ್ ಕಳಿಸಿಬಿಡೋಣ. ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಸಿನಾಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದಾದ್ರೂ ಹೆಲ್ಪ್ ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಅವರನ್ನ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮನ್ನ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿ!” ವೇದವ್ಯಾಸ್ ಹೇಳಿದರು.

“ಆಗಿ ಸಾಂ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನ ದನಿ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊರಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಗಳ ಮೇಕಪ್ ಪೂರ ಆಗಿತ್ತು. ಸೋಹನ್ ಕೂಡ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನ ತುರಾಯಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದ. ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು.

“ಸೋಹನ್, ಇವೇ ರೋಸಲಿನ್ ಆಲ್ವಾ? ರೋಸ್ ಇದ್ದಾಗೇ ಇದ್ದಾಳೆ, ಬಾಸ್‌ಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತೆ, ಈ ಹೂವಿನ ತುರಾಯಿನ್ನು ಬಾಸ್ ಎಡಗಡೆ ಕೂತರೋರ ಕೈಗೆ ಇವು ಕೈಲಿ ಕೊಡಿಸಿಬಿಡು! ಕಲ್ಬರಲ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂನಲ್ಲಿ ರೂಪಾಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಬಾಸ್‌ಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಿ ಕೈಲಿದ್ದ ವಜ್ರದುಂಗುರಾನೇ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ಅವಳಿಗೆ!”

ಸೋಹನ್ ಕಾವ್ಯಗಳತ್ತ ನೋಡಿದ. “ರೋಸಲಿನ್ ನಿಂಗೆ ಶುಕ್ರದೇವಿ ಖುಲಾಯಿಸಿದ ಹಾಗಿದೆ. ಹೂಂ ತೋಗೋ ಬುಕ್ಕೇನಾ ಕೊಡುವಿಯಂತೆ. ನಿಂಗೆ ಬಾಸ್ ಏನು ಕೊಡ್ತಾರೆ ನೋಡೋಣ.” ಕಾವ್ಯ ನಿರ್ವಿಕಾರಳಾಗ ಗುಲಾಬಿಹೂಗಳ ತುರಾಯಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ಅವುಗಳ ಚೆಲುವಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯಾಡಿಸಿ ಮೂಸಿದಳು.

೨೬

“ಹಾಂ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮೂಸಿ ನೋಡಬೇಡಾ!” ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ. “ಮೂಸಿ ನೋಡಿದ ಹೂವು ಇವು ಅಂತಾ ಬಾಸ್‌ಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಕಷ್ಟ.”

ಕಾವ್ಯ ತುರಾಯಿ ಕೆಳಗಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. “ನೀವೇ ತೋಗೊಂಡುಹೋಗಿ ಕೊಡಿ. ಹೂವಿನ ವಾಸನೆ ನೋಡಿದ್ದೆ ಹೂವೇನು ನಲುಗಿಹೋಗುತ್ತಾ?”

ಅವಳನ್ನು ಅಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಬಾರದೆಂದು ಅವಳನ್ನು ರಮಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಆ ತುರಾಯಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಹಸ್ಯ ಪತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಎನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸೋಹನ್ ತಯಾರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯತ್ತ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸಿತ್ತು. ಮೇಲೆ ಥಳಥಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಚ್ಚುನೀಲಿ ಕೇಪ್ ಹೊದಿದ್ದಿದ್ದ ರೂ ಒಳಗಿದ್ದ ನಗ್ನತೆಯನ್ನೇ ಎತ್ತಿತೋರುತ್ತಿದ್ದ ಸಾರದರ್ಶಕ ಉಡುಪು. ಅದರೊಳಗಿದ್ದು ದು ಒಳವಸ್ತ್ರಗಳ ತುಂಡುಗಳು ಮಾತ್ರ! ತಲೆಯನ್ನಾ ವರಿಸಿದ ವಿಗ್, ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಬಳಿದಿದ್ದ ಬಣ್ಣಗಳು, ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಜಗಣ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳಾರೆಂದು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ವಿಶೇಷ ಸೋ ಒಳಗಿದ್ದ ಹವಾನಿಯಂತ್ರಿತ ಸಣ್ಣಹಾಲಿನಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಲೇ ಆತುರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದರು. ಆ ಹಾಲಿನ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಬಾಗಿಲಿಗೆ 'ಡೋಂಬ್ ಡಿಸ್ಪರ್ಸ್' ಫಲಕ ತಗಲಿಸಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸಜ್ಜಿತ ವಾಗಿತ್ತು. ಸುಖಾಸನಗಳು, ಅವುಗಳ ಮುಂದೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಮೇಜುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾದಕ ಪಾನೀಯಗಳು. ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ತರಲು ಅರೆ ಮೈ ತೆರೆದ ಅಂದದ ಹೆಣ್ಣುಗಳು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸುಗಂಧದ ಪರಿವಾಳ. ಅರ್ಧ ವರ್ತುಲಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ-ಅಲ್ಲ, ರಸಿಕರ ಮುಂದೆ ಒಂದಡಿ ಎತ್ತರದ ವೇದಿಕೆ. ಅದನ್ನು ಹುಣ್ಣಿಮೆ ರಾತ್ರಿಯಂತೆ ಆಲಂಕರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಒಳಗೊಳಗೇ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಹೂವೆತ್ತಿದಂತೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಈ ಕೊನೆಯಂಕಣ ಮುಗಿದುಹೋದರೆ ತಾನು ಗೆಡ್ಡೆಂತೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತನ್ನನ್ನಾಗಲೇ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದ್ದರು. ಚಂದೂಲಾಲ್, ಹೀರಾಲಾಲ್ ಹಾಗೂ ವಿದೇಶೀಯ ಅತಿಥಿಗಳೂ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಬೆಳಿಗ್ಯೆ ತಾನು ಎಚ್ಚರವಹಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅನಾಹುತ ವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿನ್ನಾ ಹದ್ದಿನಂತಹವನು. ಕಣ್ಣು ಚೆರುಕು, ಕಾರ್ಯವೂ ಚುರುಕು!

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ದೀಪಗಳು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ ಮಂದ ವಾದವು. ಸೋಹನ್ ಮನ್ಮಥನಂತೆ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದ. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಆರುಜನ ಯುವತಿಯರು ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಸೋಹನ್ ಮೈಕಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೇಳಿದ-“ಈ ಸುಂದರಿಯರು ಆರು ಋತುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾವು ಉದ್ರೇಕ ನಾಗುವುದು ವಸಂತದಲ್ಲಿ. ಅವನು ಗ್ರೀಷ್ಮ, ವರ್ಷ, ಶರದ್, ಶಿಶಿರ, ಹೇಮಂತ ಋತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುವನೆಂದು ತೋರಲು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಈ ಋತುಗಳನ್ನು

ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಸುಂದರಿಯರು ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ವಸಂತದಲ್ಲಿ ರತಿ ದರ್ಶನ!"

ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಮೌನವಡಗತ್ತು. ಸೋಹನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸಿದ ನರ್ತಕಿಯರು ಮೇಲುಡುಪನ್ನು ಕಳಚಿ, ಕನಿಷ್ಠ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿದ ಅವರು ಉದ್ರೇಕಿತ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದರು. ಮನ್ಮಥನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಋತುಗಳು ವಿವಶರಾದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಯವಾದರು. ವಸಂತಋತುವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ಬಂದ ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಭಿಕರಲ್ಲಿ ಗುಸುಗುಸು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು.

“ಇವೇನಾ ರೋಸಲಿನ್? ನಾನೇನೋ ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನಾಗಿರಾಕೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದೆ.”

“ಬರೀ ತಂಗಲೆದ್ದ ಹಾಗಿದ್ಯಲ್ಲಾ! ಎಲ್ಲಾ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿರುತ್ತೇಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದೆ.”

“ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ತಣ್ಣಗೆರೆದಿರಬಿಡು.”

ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ದೊರೈ ಬಳಿ ಗೊಣಗಿದ-
“ಇವಕ್ಕೆ ಕಾಯಾಕೂ ಆಗಾದಿಲ್ಲಾ?”

ವಸಂತಋತುವಿನ ನೃತ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಮನ್ಮಥ ಪುಳಕಿತನಾಗಿದ್ದ. ಆ ಋತುವಿಗೆ ಮಾರು ಹೋಗಿದ್ದ. ರತಿಗಾಗಿ ಕಾತರಸತೊಡಗಿದ್ದ. ವಸಂತ ಋತು ನರ್ತಿಸುತ್ತಲೇ ಮಾಯವಾದಳು. ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕುವ ಸಂಗೀತ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಸುಶ್ರಾವ್ಯ, ಮೃದು ಸಂಗೀತವಾಯಿತು. ವೇದಿಕೆಯ ದೀಪಗಳು ಫಕ್ಕನೆ ಆರಿದವು. ದೀಪಗಳು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಡುತ್ತಿರುವಂತೆ, ತೋರುಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ರತಿ ಕಂಡಳು. ಮೇಲುಡುಪನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಸಿದಳು. ಆ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಳ ದೇಹದ ಮಾಟ ಎತ್ತಿತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮನ್ಮಥ ಅವಳತ್ತ ಧಾವಿಸಿದ. ಹುಚ್ಚು ಭ್ರಮರ ಹೂವಿನ ಸುತ್ತ ತಿರುಗುವಂತೆ ಅವಳ ಸುತ್ತ ತಿರುಗಿದ. ಅವಳು ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

“ಇವೇ ರೋಸಲಿನ್-ವಾಹ್! ಏನು ಫಿಗರ್ಯ, ಏನು ಕಲರ್! ವಸಂತದ ಸೊಬಗೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ!”

“ಅವಳು ಎಲ್ಲಾ ರಿಯಲ್ ತಾನೇ?” ಚಂದೂಲಾಲ್‌ನನ್ನು ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತನು ಕೇಳಿದ. “ಹೀರಾಲಾಲ್ ಅದಕ್ಕುತ್ತರಿಸಿದ.

“ನೋಡ್ತಾ ಇಂ-ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ!”

ನರ್ತನ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಸೋಹನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಮೈಮರಿದಿದ್ದಳು. ಮೈಮರಿಯಲೆಂದೇ ಎರಡು ಲಾರ್ಜ್ ವಿಸ್ಕಿ ಹಾಕಿದ್ದಳು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ರತಿ-ಮನ್ಮಥರ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೈಮರಿದಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ಹಸಿದ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಕಾವ್ಯಳ ಮೇಲಿತ್ತು. ನೃತ್ಯದ ಅಂತಿಮ ಭಾಗವಾಗಿ ಮನ್ಮಥ ರತಿಯನ್ನು ಕ್ರೈಡ್ ಕರೆಯುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ವಿವಸ್ತ್ರಗೊಳಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣುಮೀಟಿ ಸಂತಿದ್ದಳು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಟವೇ ನಿಂತಂತಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಪಾರದರ್ಶಕ ಉಡುಪು ತೆಗೆದು ಕನಿಷ್ಠ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಡುಸುಯರು. ಅವುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದಾಗ ಉದ್ಗಾರ ಹೊರಟಿತು. 'ಲವ್ಲಿ !' 'ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ !' 'ಎಥೀರಿಯಲ್ !' 'ಸ್ಟಿಪ್ಲಿಷ್ !' 'ಪೀಸೀ !'

ಬೇಕೆಂತಲೇ ಕೂಡಲೇ ದೀಪವಾರಿಸದೇ ಎರಡು ಕ್ಷಣಗಳ ಬದಲು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದು ದೀಪಗಳಾರಿತು. ಕೂಡಿದು ಉಸ್ಮತ್ತರಾದ ಕೆಲವರು ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದರು.

“ಲೆಟ್ ಮಿ ಟಚ್ ಹರ್-ಲೆಟ್ ಮಿ ಹ್ಯಾವ್ ಹರ್ !”

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಾರೋ ಬಡಿದರು. ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ, ದೊರೈ ಮೆಲ್ಲನೇ ಬಾಗಿಲಬಳಿ ನಡೆದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೇಲೊದಿಕೆ ಹೊದೆದಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ತುರಾಯಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದಳು. ಹಿರಾಲಾಲ್ ಅವಳನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದೊಯ್ದು ಯಾರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕೋ ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಕಾವ್ಯ ಇನ್ನೇನು ಕೂಡಬೇಕು, ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹಿರಾಲಾಲ್‌ನ ಬಳಿ ಧಾವಿಸಿದ-ಕಿವಿಯಲ್ಲೇನೋ ಉಸುರಿದ. ಅರೆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಳ ಕೈಲಿಪ್ಪ ತುರಾಯಿಯನ್ನು ಹಿರಾಲಾಲ್ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ದರದರನೇ ಗ್ರೀನ್ ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಿದ್ದ ನರ್ತಕಿಯರಿದ್ದರು. “ಎಲ್ಲಾ ಬೇಗ ಮೈತುಂಬಾ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ-ರೋಸಲಿನ್”, ನೀನೂ ಅಷ್ಟೆ. ನೀನೂ, ಸೋಹನ್ ಈಗ ಮತ್ತೆ ನರ್ತಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ರತಿ-ಮನ್ಮಥ ಅಲ್ಲ-ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿ!” ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದ ಸೋಹನ್ ಉಸುರಿದ,

“ನಾವಿಬ್ಬೂ ಇನ್ನಾವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿ-ಸೋಹನ್ ನೀನು ಕಥಕ್ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲ-ಯಾವುದಾದರೂ ಐಟಂ ಮಾಡು ರೋಸಲಿನ್‌ಗೆ....”

ಸೋಹನ್ ಕೂಡಲೇ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಅವಳಿಗೆ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಬರುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಗ-ಬೇಗ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಬೇಕು!”

ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಥಿಲ್ಲಾನ್‌ನ ಟ್ರೂಪ್ ಬಿಟ್ಟರೆ ತನಗೊಬ್ಬಳಿಗೇ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಬರುವುದು, ತಾನು ಯಾರೆಂದು ಬಹು ಬೇಗ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು.”

“ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಇಲ್ವೇ ಆಗೋಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಹಿಂದೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೆ.”

“ಪೀಸ್....ನಿಂಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವಾದ್ರೂ ಕೊಡ್ತೀನಿ-“ಹೀರಾಲಾಲ್ ಹೇಳಿದ. “ವಿಜಲೆನ್ಸ್‌ನವರು ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಮುಂದೆ ನಾವು ಅಶಿಲ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ತಿಳಿದೇ ಬಂದಿರಬೇಕು. ನಾವು ಸ್ವೆಷಲ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಎಂದಿರುವುದರಂದ ಏನಾದ್ರೂ ಸ್ವೆಷಲೇ ಇರಬೇಕು!” ಜೇಬಿನಿಂದ ನೂರರ ಒಂದು ಕಂತೆಯ ನೋಟನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗಿತ್ತ. “ನೀನು ಮಾಡೇ ಇದ್ರೆ ನಾನೂ-ನೀವೆಲ್ಲಾ ಲಾಕಪ್ಪಿನಲ್ಲೆರಬೇಕಾಗುತ್ತೆ! ಬ್ಲೂ ಫಿಲಂ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀರು ಆಗೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡಿ ದಾರೆ.”

ಸೋಹನ್ ಅವಳತ್ತ ಕಣ್ಣಿನ್ನೆ ಮಾಡಿದ. “ಅವ್ವು ಮಾಡ್ತಾಳೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಸ್ತೀನಿ!”

ಹೀರಾಲಾಲ್ ಅವಸರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದ. ಅವನತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ಸೋಹನ್‌ನತ್ತ ಕಿಡಿಕಾರಿದಳು.

“ನಾನು ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನನ್ನ ಗುರುತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮಗಳ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಬಲಿ ಕೊಡ್ತೀಕು ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದೀರಾ? ನನ್ನ ಬಾಳು ಹಾಳಾದ್ಮೇಲೆ ಈ ಹಣ ಇಟ್ಟೊಡ್ತೀನು ಮಾಡಿ? ಮೊದಲೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಗ್ಯಾಂಗ್ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಿಡಿ ರೋಡು ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ? ಅವರೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಾನು ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಖಂಡಿತ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ ನಾನು ಮಾಡೋಲ್ಲ!”

ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟ. “ಈಗ ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ವಾದ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಟೈಂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಅಬ್ಬೀನ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀವಂತೆ ಅವು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟೀವಿ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಗುಂಪು ಇದ್ದು ಅರೆಂಜ್ ಮಾಡಿ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದುದ್ದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟೀವಿ. ಆಗ್ಲೂ ನೀನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಹೋಗುತ್ತೆ. ಆಗೇನಾಡ್ತೀ?”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಸರಸರನೆ ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿ ಸೀರೆ ಉಡತೊಡಗಿದರು. ಕಾವ್ಯಳತ್ತ ಸೋಹನ್ ಒಂದು ಸಿಲ್ಕಿನ

ಸೀರೆ ಎಸೆದ. “ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀನು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಗೋರಿ ನೀನೇ ಅಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ!”

ಕಾವ್ಯ ಸೀರೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಸೀರೆಯು ಸೆರಗು ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ, ದೊರೈ, ಹೀರಾಲಾಲ್ ಮೂವರೂ ಒಳಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಸೇನ್, ಬಲದೇವ್ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಿ.ಓ.ಡಿ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಬಂದರು.

“ತಲಾಪ್ ಮಾಡಿ” ಸೇನ್ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯಳ ಎದೆ ಧಸಕೈಂದಿತು. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ! ದೊರೈ ತನ್ನನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾರೆ!

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಸೋಹನ್ ಏಳಿಗೆ ಬಂದ.

“ಬೆಳಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪೊಲೀಸ್ ಅಫೀಸರ್ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಸ್ಸಿಂಗ್ ಅಂತೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರೂಮನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ತಲಾಪ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ದಯವಿಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿ!”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಆತಂಕ. ರೂಮಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೆಟ್ಟಿಗೆ, ಮೂಲೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು, ಸೇನ್ ಕಾವ್ಯಳತ್ತ ನೋಡಿದ. ಸೋಹನ್‌ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಹೊಸಬರು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದಿದಾರಾ?”

“ಹೊಸಬರೇ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ!”

“ಈಕೆ ಯಾರು, ಯಾವ ಕಡೆಯವರು?”

“ರೋಸಲಿನ್, ಬಾಂಬೆಯವಳು.”

“ಯಾವಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು?”

“ನನ್ನ ಟ್ರಾಪ್‌ನಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಅಗಾಗ ಬಾಂಬೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರತ್ತಾಳೆ.”

“ಏಸೀ” ಸೇನ್ ಅವಳನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿದರು. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಎದೆ ಜಿಲ್ಲೆಂದಿತು.

“ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇವ್ರು ಬಂದಿಳಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಡಾಲಿ ಎಂಬ ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಇದ್ದ ಕ್ಲಿಡ್ಡ ಹಾಗೇ ರೂಂ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇವಳಿಗೂ, ಆ ಡಾಲಿಗೂ ಏನಾದ್ರೂ ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯೇ?” ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಕೈಕಾಲು ನಡುಗಿತು. ಒಣಗುತ್ತಿದ್ದ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾಲಿಗೆಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ನಾನು ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಅಲ್ಲ.” ಅದಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಅವಳ್ಯಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸೋಹನ್‌ನ ರೂಮಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ನೈಟ್, ರೂಮ್ ಬಾಯ್‌ಗೆ ಕೇಳಬಹುದು ”

ಸೇನ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾಗಿಲತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬಲದೇವ್ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿವವನು ಸರಕ್ಕನೆ ಕಾವ್ಯಳತ್ತ ತಿರುಗಿನೋಡಿದ.

“ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದಂತಿದೆ. ನೊಡ್ಲು ಯಾವುದ್ರೂ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಿದೀರಾ?”

“ನನ್ನ ಟ್ರೂಪ್ ಎಲ್ಲಿ ಫರ್‌ಫಾರ್ಮ್ ಮಾಡಿದ್ರೂ ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ರೂ ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ” ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಬದಲಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

“ಬೂ ಸೀನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದೀರಾ?”

“ನೋ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಫರ್‌ಫಾರ್ಮ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ!”

ಬಲದೇವ್ ಅರೆಕ್ಷಣ ನಿಂತು ಸೇನ್ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ. ಮಿಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಅವರ ಹಿಂದೆ ನಡೆಸರು.

ಅವರತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ಸೋಹನ್‌ನತ್ತ ತಿರುಗಿದಳು. “ಸೋಹನ್, ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್. ನೀನು ನನ್ನ ಬದಲು ಉತ್ತರಿಸದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತಿದ್ದೆ!”

ಸೋಹನ್ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. “ನಂಗೇನೋ ಪೊಲೀಸಿನೋರು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಡೋಲ್ಲ ತಿರ್ಗಾ ಬಂದೇ ಬರತ್ತಾರೆಂತಾ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ನಾವು ಅಡ್ಡ್ ಹುಪ್ಪಾಾಗಿರಬೇಕು!” ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

ಹೀರಾಲಾಲ್, ಮುಫಿರಂಗಪ್ಪ ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದು ಅವರೊಳಿಬರು. “ಅವೆಲ್ಲಾ ಕಾಯ್ದಾ ಇದ್ದಾರೆ!” ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಟಾರ್ಜೆಟ್ ರೆಡಿ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.”

“ಸೋಹನ್, ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಂತ ಯಾಕೆ ಹೇಳ್ತೆ? ನಂಗಿ ಟಾರ್ಜೆಟ್ ಸಂಯಾಗಿ ಕೊಡ್ತೇ ಇದ್ರ ಮಿಸ್ಟೇಕ್ ಆಗುತ್ತೆ. ಆಗ ನಂಗಿ ತುಂಬಾ ಡೇಂಜರ್ ಇದೆ!”

“ನಾನು ಆಗೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲಾ? ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳು. ಹಿಂಕಿ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಟಾರ್ಜೆಟ್ ಕೊಡ್ತಾಳೆ. ತೋರಿಸಿ ಕೊಡು. ನನ್ನ ಫರ್‌ಫಾರ್ಮ್‌ನಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು!” ಉಡ್‌ಪು ಬದಲಿಸಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಬೇ ಹೋದ.

ಪಿಂಕಿ ಚುರುಕಾದ ಹುಡುಗಿ. ಅವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕೊಳ್ಳಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು.

“ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಕೃತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಪೂರ ಬಗ್ಗೆ ಕೈನಿಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ತೊಂದೆಯಾಗುತ್ತೆ!”

ಪಿಂಕಿ ಒಪ್ಪಿದಳು. ಕಾವ್ಯ ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಳು. ಸೋಹನ್‌ನ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟಾಗಿದ್ದ ರೋಷನ್ ಕೊಳ್ಳಗಳನ್ನು ರೆಡಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಸೋಹನ್ ಕಥಕ್ ಸೃಷ್ಟಿವೊಂದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಕಾವ್ಯ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಳು.

“ಸೋಹನ್, ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಸ್ವಾರ್ಸು ಹಾಕೋಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿದಾಗ ಅದು ಬಿದ್ದು ಹೋದ್ರೆ ನನ್ನ ಗಾಯದ ಗುರುತು ಕಾಣಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೆ. ಪಿಂಕಿಗೆ ಹೇಳು ನಂಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಳ್ಳ ಕೊಡೂಂತಾ-ನಾನು ಪೂರಾ ಬಗ್ಗು ವಾಗ ಹುಸಾರಾಗಬೇಕು!”

“ಅಗ್ಗಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಾ! ಹೀರಾಲಾಲ್ ಹಣ ಕೊಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಆಸ್ತೀ ಕೆಲಸಾನೂ ತೆಗೆತಾನೆ. ಅವ್ನ ಡಿಸ್‌ಪೀಸ್ ಮಾಡಬೇಡಾ.”

ಕಾವ್ಯ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಮೊದಲನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ಬಲದೇವ್ ಸೇನ್, ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಹೀರಾಲಾಲ್ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಕಂಡಳು. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ದೊರೈ, ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ತಾನು ಉದ್ದೇಗಗೊಳ್ಳದೇ ಸರ್ತಿಸಬೇಕು!

ದೀಪಗಳು ನಂದಿದವು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬರಿಯ ಕೊಳ್ಳಗಳ ಬೆಳಕೇ ಸಾಕೆಂದು ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಮುಬ್ಬು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಅಪೂರ್ವವಾಗಿ ಕಂಡಳು. ಗಾಯ ಕಾಣದಂತೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರದ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಗಮನವಿತ್ತು. ಪಿಂಕಿ ಕೊಳ್ಳಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂದಾಗ ಅವಳ ಹಿಂಸೆಯೇ ರೋಷನ್ ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯ ಎಣಿಸಿದಂತೆ ಸೋಹನ್ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿದ್ದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಳ್ಳಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳನ್ನೇ ಬಿರುಗಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರತಿಯಾಗಿ, ಸುಮ ಕೋಮಲಳಾದ ರೋಸಲಿನ್ ಎಲ್ಲಿ, ಈ ಬೆಂಕಿಯ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ರೋಸಲಿನ್ ಎಲ್ಲಿ! ಬೆಂಕಿಯ ಕೆನ್ನಾಲಿಗೆಯ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅವಳೂ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಲದೇವ್‌ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವಳ ಮೇಲೆ

ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದ್ದವು. ಕಾವ್ಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉಗುಳುತ್ತಾ ತಿರುಗುವಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಖಲದೇವ್ ಸೇನ್‌ನ ಕಿವಿಯತ್ತಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದುದು ತಿಳಿಯಿತು. ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು! ಅವಳು ಹೆಜ್ಜೆ ತಪ್ಪಿದಳು. ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಉಗುಳುವಾಗ ಅದು ಮುಂದೆ ಹೋಗದೇ ಹಿಂದೆ ನುಗ್ಗಿತು.

೨೨

ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಗುಲದಂತೆ ಮಾಡಲು ಹೋದಾಗ ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿದ ವಿಗ್ ಬೀಳುವಂತಾಯಿತು. ಒಂದೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಗಾಯದ ಮೇಲಿದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರ ಕೆಳಗೆ ಸರಿಯಿತು. ಕತ್ತಲು, ಬೆಳಕಿನ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆಯಂತೆ ಬೆಂಕಿಯ ಕೊಳ್ಳ ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಲಿದ್ದ ರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಖಲದೇವ್‌ನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಅವನ್ನು ಗಮನಿಸಿತ್ತು. ಅವನು ಸೇನ್‌ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ.

ನೃತ್ಯದ ಮುಕ್ತಾಯ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಅವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಳು. ಅವನು ರೂಮಿನತ್ತ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡಳು. ಬೇಕೆಂತಲೇ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ರೋಷನ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಉಸುರಿದಳು.

“ಸೋಹನ್ ಕರಿ ನಾನು ಬೇಕೆಂತಲೇ ನಿಧಾನ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಅವಳು ಮತ್ತೆ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದಳು. ಕೊಳ್ಳಗಳನ್ನು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ನರ್ತಿಸುವಾಗ ಕೊಳ್ಳಯೊಂದು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅರೈಸ್ಯಾದವರಿಗೆ ಹಾಕಿದ ರತ್ನ ಗಂಬಳಿಯ ಕೊನೆ ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡಿತು.

“ಬೆಂಕಿ! ಬೆಂಕಿ!” ಯಾರೋ ಕೂಗಿಕೊಂಡರು. ಕಾವ್ಯ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಅರಿಸಲು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ಕೊಳ್ಳೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ರತ್ನ ಗಂಬಳಿಯನ್ನು ತುಳಿದಳು. ಅವಳ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗದೇ ಬೆಂಕಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿತು. ಅರೈಸ್ಯಾದವರು, ಸಭಿಕರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನಾರಿಸಲು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿದರು. ಆ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದ ಸೋಹನ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

“ಸೋಹನ್, ಬೇಕೆಂತಲೇ ನಾನು ಕೊಳ್ಳಿ ಬೀಳಿಸಿದೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳು ರೂಮಿನತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಈಗೇ ನೀನು ಒಚಾವ್ ಮಾಡಬೇಕು! ನಾನು ಕಾಲು ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆನೆ. ನಾನು ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಈಗೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು!”

ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಅರಿತ. ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಕಿಯನ್ನಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸೋಹನ್ ಹೀರಾಲಾಲ್‌ಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಿದ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಬಂದವನೇ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ.

“ದಾರಿ, ದಾರಿ. ನರ್ತಕಿಯ ಕಾಲು ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ, ಕೂಡಲೇ ಮೆಡಿಕಲ್ ಏರ್ಲ್ಡ್ ಆಗಬೇಕು!” ಜನರನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೇ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕಾರಿನ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ಇಳಿಸಿದ. ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದ ಬಲದೇವ್, ಸೇನ್ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೇಳಿದ.

“ಫಸ್ಟ್ ಏರ್ಲ್ಡ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬರಿಸಿ. ನರ್ತಕಿಗೆ ಕಾಲು ಸುಟ್ಟುಹೋದರೆ ಅವಳ ಭವಿಷ್ಯಾನೇ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತೆ! ವೈಯ್ಯಾ ಫಾರ್ ಮಿ!”

ಅವರು ಉತ್ತರಿಸುವ ಮುನ್ನವೇ ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಸ್ವಾರ್ಸ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಭಸದಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ.

ಭಯದಿಂದ, ಆತಂಕದಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಬೆವತುಹೋಗಿದ್ದಳು. ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ವಿಗ್ನಿನಿಂದ ಹಿಂಸೆಯೆನಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೆಟ್ಟು ಕೊಂಡಳು.

“ಫ್ಯಾಂಕ್ಸಿ, ನನ್ನ ಸೇವ್ ಮಾಡಿದಿರಿ!”

ಕಾರಿನ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಹುಬ್ಬಿರಿಸಿದ.

“ಹಲೋ ಡಾಲಿ! ನಮಗೇ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ರೋಸಲಿನ್ ಅಂತ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದೀ?”

ಕಾವ್ಯಳ ಬಾಯಿ ಒಣಗಿತು. ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವಿದೆ? ಒಂದು ಬಾರಿಯೂ ತಾನು ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ!

“ಹೆದರಬೇಡಾ. ನೀನು ಜಿಮ್ಮಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲವೇ? ಅಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮವಳೇ ಆದಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪೊಲೀಸರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕೊಣೆ!” ಹೀರಾಲಾಲ್ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ನಕ್ಕ.

ಕಾರು ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ನಿರ್ಜನವಾದ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ಸಿಗರೇಟೊಂದನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯುಗುಳಿದ.

“ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಡ್ರೈವರ್ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ! ನಾನು ಇಳಿದು, ಬೇರೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇನೆ.”

ಅವನನ್ನು ಕಾವ್ಯ ನಂಬಲೇಬೇಕಾಯಿತು. “ಡ್ರೈವರ್ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ? ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಾನಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬೇ ಇರಬೇಕಾ?”

“ಹೆದರಬೇಡಾ, ನನ್ನ ಕಾರು ಬಂದ್ರೆ ತಾನೇ ಹೋಗೋದೂ. ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರು ತರ್ತಾನೆ ಅದ್ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಇದನ್ನ ಅನ್ನು ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ನಿನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾನೆ!”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ತಾನು ಕಗ್ಗಂಟಿನೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸೋಹನ್‌ನ ಬಳಿ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆ, ಬರೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಅದು ತನಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೀಗೆ ಬಂದೆ, ಗತಿಯೇನು?”

“ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೀಲ್ಲ!”

“ಅದಲ್ಲಾ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿ ತರ್ತಾರೆ. ಹೆದರಬೇಡ! ಎಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು.” ಹೀರಾಲಾಲ್ ಜೇಬಿನಿಂದ ಫುಟ್ಟ ಕವರೊಂದನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕೈಗಿತ್ತ.

“ಈ ಕವರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಗುಟ್ಟಾದ ವಿಷಯ ಇದೆ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಇಳಿಯುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷುಕನೊಬ್ಬ ಬಂದು ನಿಂತಿರಾನೆ. ಅವನ ಕೈಗೆ ಇದ್ದ ತಲುಪಿಸು. ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಪಾಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತೆ, ನೀನು ಸಹಕರಿಸಿದ ಹೋದ್ರೆ ನಾಯಿ ಪಾಡಾಗುತ್ತೆ! ಈ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆ ನಿಂಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ. ರಾಜಕುಮಾರಿ ತರಹ ಇರೋದೂ!”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ತಾನು ವಿಷ ವರ್ತುಲದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ವೆಂದರಿವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಕೊನೆಯ ಅಸ್ತು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಳು.

“ನಂಗೆ ಹಣ ಬೇಡಾ. ಈ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿವ್ರೆ ಸಾಕು!” ಕವರನ್ನು ಬ್ರಾದೊಳಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಳು.

“ಅದು ನಿನ್ನಿಷ್ಟ. ಈ ಕವರನ್ನು ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೆ ನೀಡಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೋ, ನಿನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಹೋಟೆಲೊಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಗುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನೀನು ಎಲ್ಲಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದ್ರೆ

ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿನೋಡು. ನೀನು ಹೊರಗೆ ಬಂದರೆ ಪೊಲೀಸಿನವರು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಜಿಮ್ಮಿ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಅವನ ಸ್ಕೌಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಲಗೈಯಾಗಿದ್ದೀ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ!”

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರಿಯ ಕಾರೊಂದು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಹಿರಾಲಾಲ್ ಕೈಬೀಸಿದ. ಕಾರು ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಮಸುಕು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರ್ ಯಾರೊಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಿಗೆ ಹತ್ತುವ ಮುಂದೆ ಹಿರಾಲಾಲ್ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ. “ನಾನು ಹೇಳಿದು ಜ್ಞಾಪಕ ಇರಿ!”

ಕಾರು ಚಲಿಸಿತು. ಡ್ರೈವರ್ ಕಾವ್ಯಳಿಗಿದ್ದ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ.

“ನನ್ನ ಸಾವಾನೆಲ್ಲಾ ತಲ್ಲಲ್ವಾ?” ಕಾವ್ಯ ಡ್ರೈವರ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

“ಅದ್ದು ಮುಂದೆ ಬರೋ ವೆಬ್ರೋಲ್ ಬಂಕ್‌ನಿಂದ ತೋಗೊಂಡು ಹೋಗೋಣ” ಅವನ ದನಿ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಖಭಾವ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ತಾನು ತನಗೊಪ್ಪಿಸಿರುವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ತಲೆವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡಬೇಕು!

“ಡ್ರೈವರ್. ಪೊಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ತಾನೇ?”

“ಅವರು ನಮ್ಮ ಹಿಂದೇನೇ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ-ವೆಬ್ರೋಲ್ ಬಂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜೀಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಬಿಡಬೇಕು! ಬೇವು ನಿನ್ನ ಸಾವಾನುಗಳೊಡನೆ ಕಾದಿರುತ್ತೆ!”

ಮತ್ತೆ ಅವನ ದನಿ! ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವೆ? ಕಾವ್ಯ ನೆನಪಿನಂಗಳ ಕೆದಕಿದಳು.

“ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ನೆನಪು, ನೀನು ಯಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿಬಿಡುವ ತವಕ! ಆದರೆ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ತಡೆದುಕೊಂಡಳು. ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ ಮೇಲೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬಂಕೊಂದು ಕಂಡಿತು. ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರ್ ದೀಪ ನಂದಿಸಿ, ಹತ್ತಿಸಿ, ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಸಿಗ್ನಲ್ ಕೊಟ್ಟುಕ್ಷಣ ಬಂಕಿನ ಈಚೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಜೀಪು ಹಡ್‌ಲೈಟ್ ಹತ್ತಿಸಿ ನಂದಿಸಿತು.

ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಡ್ರೈವರ್ ಅವಸರಿಸಿದ. “ಬೇಗ ಕಾರಿನಿಂದಿಳಿದು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ!” ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ. ಕಾವ್ಯ ಇಳಿದು

ಓಡುವಾಗ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಲಾರಿಯೊಂದರ ಬೆಳಕು ದೈವರನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ತಕ್ಷಣ ಕಾವ್ಯ ಅವನತ್ತ ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. "ನೀನು! ದೊರೈ!"

"ಹೌದು, ನಾನೇ! ಇಲ್ಲೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದೆ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀ!"

ಜೀಪಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಇಳಿದು ಬಂದರು.

"ಈ ಹಕ್ಕೀನ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸ್ತೀಕೊಂತಾ ಗೊತ್ತಲ್ವಾ? ಕರಿಯೊಡ್ಲೋಗಿ" ದೊರೈ ಹೇಳಿದ. ಇಬ್ಬರು ಧಾಂಡಿಗರು ಇಬ್ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಅವಳು ತಾನೇ ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಳು.

"ಬೇಗ ನಿನ್ನ ಡ್ರೆಸ್ ಬದಲಾಯಿಸು! ಆ ವಿಗ್ಗು ನಿನ್ನ ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ನಿನ್ನ ಜೀನ್ಸ್ ಟಾಪ್, ಹಾಕೋ. ಜೀಪು ನಿತ್ಯೋಕ್ತಾಗೋಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಅಲ್ಲೇ ಇವೆ!" ಧಾಂಡಿಗನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ. "ಬಾಗಿಲು ಹಾಕೋಂಡು ಟಾರ್ಚ್ ಇದೆ ಅಲ್ಲೇ ಅದ್ರೆ ಬೆಳಕು ಮಡ್ಡೋ! ಯಾರಿಗೂ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಬಾರು!"

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಒಡಂಬಡದಿದ್ದರೆ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಧ ಪ್ರಾಣ ಮಾಡಿಬಿಡುವವರೇ! ದೊರೈ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಗುಂಪಿನವರೇ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ. ತಾನು ಯಾವ ಬಲೆಯಿಂದ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ದೂರವಿದ್ದೆನೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುಬಿದ್ದಂತಾಯ್ತು! ಜೀಪಿನ ಹಿಂಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚುವಾಗ ದೊರೆ ಕಾರಿನಿಂದಿಳಿದು ಬಂಕಿನ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಾಯವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಜೀಪ್ ಮುಂದೆ ಚಲಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ತಡಕಾಡಿ ಸೀಟಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಟಾರ್ಚಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಜೀನ್ಸ್ ಬಿಳಿಯ ಟಾಪ್ ಸೀಟಿನ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು. ಯಾರೋ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲೂ ಅಪಾರ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಅರಿವಾಯ್ತು. ಜೀನ್ಸ್ ಧರಿಸಿ, ಬಿಳಿಯ ಟಾಪ್ ಧರಿಸುವಾಗ ಬ್ರಾಡಲ್ಲಿನ ಕವರನ್ನು ಜೀನ್ಸ್‌ನ ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದಳು. ತಲೆಯ ವಿಗ್ಗನ್ನು ತೆಗೆದು ಜೀಪಿನ ಸೀಟಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ತುರುಕಿಸಳು.

ಮುಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಡ್ರೈವರ್ ಜೊತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಧಾಂಡಿಗರು ತಮ್ಮ-ತಮ್ಮಲೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲದ್ದರೆ ತಾನು ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಹಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಟಾರ್ಚನ್ನು

ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅದು ಲಾಕ್ ಆಗಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವಳ ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗಿನೂ ಬೀಗ ಬಡಿದಿತ್ತು. ಅವಳು ಮುಂದಿನ ಸೀಟಿಗೂ- ಹಿಂದಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದ ಗಾಜಿನ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತಟ್ಟಿದಳು. ಧಾಂಡಿಗನೊಬ್ಬ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಗಾಜಿನ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಚಲಕ ತೆಗೆದು ಎತ್ತಿ ಕೇಳಿತ.

“ಏನದು?”

“ನನ್ನ ಸೂಟ್‌ಕೇಸು, ಬೀಗ ಹಾಕಿತೆ. ಅಹತ ಜೀಗಹಕ್ಕೆ ಬೇಕು!”

“ಯಾಕೆ? ನಿಂಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಜೀಗಹಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲ ಬಾಸ್ ಹತ್ರ ಇದೆ!”

“ನನ್ನ ಪರ್ಸು, ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಅದ್ರಲ್ಲಿಹೆ! ಅಡಕ್ಕೇ....”

ಕಾವ್ಯ ಮಾತನಾಡುವ ಮುನ್ನವೇ ಎರಡನೆಯ ಧಾಂಡಿಗ ಜೀಸಿನ ಬ್ಯಾಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ತೆಗೆದು ಟಾರ್ಜ್ ಬಿಟ್ಟು ತೋರಿದ.

“ನೋಡು ನಿನ್ನ ದುಡು-ಪರ್ಸು ಎಲಾ ಇಲ್ಲಿದೆ. ನಾವು ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡುವುದು.”

“ಇವ್ವು ಬಹಳ ತರಲೇ ಹುಡ್ಗಿ. ಹೀಗೆ ಮಧ್ಯೆ-ಮಧ್ಯೆ ನಮಗೆ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಕಷ್ಟ. ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಬಿಡು” ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಧಾಂಡಿಗ ಹೇಳಿದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಒಪ್ಪಿದ.

ಜೀವು ಗಕ್ಕನೇ ನಿಂತಿತು. ಮುಂದಿನ ಸೀಟಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಇಳಿದು ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನ ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದರು.

“ಬೇಗ ತೆಗೇ ಬಾಗು!”

ಕಾವ್ಯ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದಳು. “ನಾನು ತೊಂದ್ರೆ ಮಾಹೋಲ್ಲ ಮಲಗ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತೇನೆ!”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾವು ಕೊಡೋದ್ದು ನಮ್ಮೆದುರಿಗೇ ಕುಡಿಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದ್ರೆ ಜೀಪ್‌ನ ಬಾಗಿಲೆಲ್ಲಾ ಲಾಕ್ ಮಾಡಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಸುರಿದು ಹತ್ತಿಸಿ ಬಿಡ್ತೀವಿ!”

ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾಡುವವರೇ ಎನಿಸಿತು. “ಅಗಲಿ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ!” ಶಿಂಥೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, “ಯಾವಾಗಲೂ ನೀನು ಹೆದರುವುದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಅಸಾಯ ಎದುರಾದಾಗ ಸ್ತಿ ಮಿತ ಮಾರದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ತಲೆ ಗಟ್ಟಿಗಿದೆಯೆಂದು ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಲೆ ಚಚ್ಚುಬಾರದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ ಡಾಲಿ, ಅಸಾಯ ಬಂದಾಗ ತಗ್ಗಿ ಬಿಡು,

ಎದುರಲು ಹೋಗಬೇಡಾ!" ಹೇಗಾದರೂ ತಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು! ಧಾಂಡಿಗರಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು.

"ಖಾದಿರ್, ಬಾಟಲ್ ತತ್ತಾ!" ಡ್ರೈವರ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದ. ಡ್ರೈವರ್ ನೀರಿದ ಬಾಟಲೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಜೇಬಿನಿಂದ ಎರಡು ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯಳ ಕೈಗಿತ್ತ ಒಬ್ಬ ಧಾಂಡಿಗನಾದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಬಾಟಲು ಹಿಡಿದ. "ಹುಂ, ನುಂಗು".

ಕಾವ್ಯ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಟಾರ್ಚರ್‌ನ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಏನಿರಬಹುದಿದು?

"ನುಂಗು ಬೇಗ, ಹಿಂದೆನೇ ಪೊಲೀಸ್ ಜೀಪ್ ಬರತ್ತಾ ಇದೆ" ಅವಳು ನುಂಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಅವಳ ಕೈಯ್ಯಿಂದ ಮಾತ್ರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಲವಂತ ವಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿ ಅದರೊಳಗೆ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ತುರುಕಿದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬಾಯಿಗೆ ನೀರು ಸುರಿದು ಮೂಗು ಹಿಡಿದ "ನುಂಗು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಏನು ಮಾಡ್ತೀವೀಂತಾ ಗೊತ್ತಾ? ಕಾಂಚನ್‌ಗೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತೀವಿ!"

ಕಾವ್ಯ ನುಂಗಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಅವಳನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ಸೀಟಿನ ಮೇಲೆ ತಳ್ಳಿ ಟಾರ್ಚರ್‌ನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಮುಂದಿನ ಸೀಟಿಗೆ ನಡೆದ. "ಕಣ್ಣು ನೀನು ಅಲ್ಲೇ ಹಿಂದೆ ಅವಳ ಜೊತೆಲೇ ಕೂತ್ಕೊ!"

ಕಾವ್ಯಳ ತಲೆ ಧಿಂ ಎಂದಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ತಿರುಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಲ್ಲೇ ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ಗೊಣಗಿದಳು. ಅವಳ ವೈ ತುಂಬಾ ಏನೋ ಬೆಚ್ಚಗೆ, ಸುಖಕರವಾದ ಅನುಭವವಾಗಿ ತಾನು ನೋಡದಂತೆ ತೇಲಿ ಹೋಗುವ ಅನುಭವವಾಯ್ತು. ಸೀಟಿನ ಮೇಲೆ ಮೈಚಾಚಿ ಮಲಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಕಣ್ಣು ಬಿಡಲೇ ಅಗಲಿಲ್ಲ.

ಯಾರೋ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೀರು ಎರಚಿದಂತಾಗಿ ಅವಳು ಬೆಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಳು. ಡ್ರೈವರ್ ಖಾದಿರ್ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಗಾಜಿನ ಲೋಟ ತುಂಬಾ ಚಹಾ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದ. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡದಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಘೋರನಾಗಿ ಕಂಡ. ಒರಟಾದ ಕುರುಚಲು ಗಡ್ಡ -ವಿಾಸೆ, ತುಟಿಗಳನ್ನು ವಿಾರಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಬಾಚೆಹಲ್ಲುಗಳು, ಪೊದೆ ಹುಬ್ಬಿನ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಕೆಂಗಣ್ಣುಗಳು, ಹಣೆಯಿಂದ ಎಡಗಣ್ಣಿನವರೆಗಿದ್ದ ತಿವಿತದ ಗಾಯ! ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಲಿಯುಗುರಿನ ಶಾಯಿತ. ಬರಿಯ ನೆಟ್‌ಬನಿಯನ್

ಹಾಕಿ ಲುಂಗಿ ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಅವನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಬೆಲ್ಪು ಬಿಗಿದಿದ್ದು ಅದರಿಂದ ಚಾಕು, ಪಿಸ್ತೂಲು ತೂಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

“ಐಯ್ ಸಾಲೀ ಕಾಡಿ ತೋಗೋ ನಿದ್ಡೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾಡೋದು? ಲಾರಿ ಬರುತ್ತೆ-ಅದ್ರಲ್ಲ ಹತ್ತಿ ಹೋಗ್ಬೇಕು ನೀನು!”

ಮಂಸರಿನ್ನೂ ಮಾಸಿರಲಿಲ್ಲ ಮುಖ, ಬಾಯಿ ತೊಳೆಯದೇ ಚಾಕುಡಿಯುವುದು ಹೇಗೆ?

“ನೀರು....”

ಅವನು ಮುಂದುಗಡೆ ಸೀಟಿನಿಂದ ಬಾಟಲೊಂದು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು. “ಇಷ್ಟೇ ಇರೋದು. ತೊಳೆಯಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೇ, ಕುಡಿಯೋಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೆ”. ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ಹಿಡಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೊಳೆದು, ಇನ್ನೊಂದು ಹಿಡಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿ, ಚಹಾ ಕುಡಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಚಹಾ ಅಮೃತದಂತಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಣ, ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೇ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯಾಣ, ಮಾದಕ ಮಾತ್ರೆಯ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಒಣಗಿದ್ದ ಗಂಟೆಲು ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ಚಹಾ ಹರಿದಾಗ ಮರು ಜೀವ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರು ಧಾಂಡಿಗರು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಖಾಲಿಯಾದ ಚಹಾದ ಲೋಟ ಖಾವರ್ ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

“ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಇಳಿದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು!”

ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದು ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ. “ಅಟಿ-ಗೇಟಿ ಕಟ್ಟಿದ್ಯೋ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ ಬೆಲ್ಪು ಬಿಚ್ಚೋತೀನಿ. ಅಲ್ಲೇ ಆ ಪೊಡೆ ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಾ. ಇನ್ನು ಅರ್ಧ ಗುಟಿ ಅದ್ರೆ ಹೆವಿ ಪ್ರಾಫಿಕ್ ಶುರು ಆಗೋಗುತ್ತೆ! ನಮ್ಮ ಲಾರಿನೂ ಬರುತ್ತೆ! ಬೇಗ ಬಾ!”

ಕಾವ್ಯ ಜೀಪಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯಾಸವೇ ಆಯಿತು. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಬಿಟ್ಟು ಜೋಮು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಿಕ್ಕೊಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಳಿದಾಗ ಖಾವರ್ ಗುಡುಗಿದ.

“ಈಗೇ ಅಟಿ ಬಿಚ್ಚಿಯೇನೆ ಸಾಲಿ! ಹೂಂ, ಹೋಗು-ಬೇಗ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಾ-ಇಲ್ವಿದ್ರೆ ಜೊಂಬಾಯಿ ಸೇರೋವರೂ ತಡ್ಕೊಂಡಿರಬೇಕು.”

“ಬಹರ್ಡೆಸೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮೈ ಹಗುರ

ವಾದಂತಾಯಿತು. ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತಳು. ಖಾದರ್ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಬೀದಿ ಹೊತ್ತಿಸಿಕೊಂಡ.

೨೮

ಚಹದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕರೆ !
 “ಆಗೇ ಲಾರಿಗಳು ಬರತ್ತಾ ಇವೆ....ನಮ್ಮ ರೆಹಮಾನ್ ವೋಟಾರ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಒರುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ರೆಹಮಾಡ್ಯೋ. ನಿನ್ನ ಪರ್ಸು-ದುಡು ತೋಗೋ!” ಖಾದರ್ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಪರ್ಸಿತ್ತ. ಕಾವ್ಯ ಪರ್ಸು ತೆಗೆದಾಗ ತಾನೆಣಿಸಿದ ಕ್ಷಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಲಾರಿಗಳು ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಬರತೊಡಗಿದ್ದವು. ಯಾವ ಲಾರಿಯೂ ಜೀಪಿನತ್ತ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಬಡ್ಡೀ ಮಗಂದು. ಎಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದು ಬಲ್ಲಿಲ್ಲ!” ಖಾದರ್ ತೊಪ್ಪನೆ ನೆಲಕ್ಕುಗಿದ.

ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಲಾರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು.

“ಏಯ್ ಎಳು ಅಲ್ಲೆಂದ, ಲಾರಿ ಬಂತು ಹತ್ತು!” ಖಾದರ್ ಒರಟಾಗಿ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಜೀಪಿನಿಂಟ ಎಳೆದು ಹಾಕಿದ. ಲಾರಿ ಜೀಪಿನ ಒಳ ಬಂದಾಗ ನಿಂತಿತು.

“ಮಾಲ್ಟು ಬೆಂಜಾಯಿಗೆ ತಲುಪಿಸ್ಬೇಕೂ. ದಾದರ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾನ್‌ಗಾರ್ಡ್ ಬಂದಿರುತ್ತೆ, ಅದರ ಹತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಬೇಕೂ. ಲಗೇಜು ತೋಗೋ!” ಖಾದರ್ ಲಾರಿಯ ಡ್ರೈವರ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಕಾವ್ಯಳ ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗ್, ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ಕೊಟ್ಟ.

“ತೋಗೋ, ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಬಾಸ್ ದುಡು ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ!” ಒಂದು ಕವರನ್ನು ಕೈಗಿತ್ತ. ಡ್ರೈವರ್ ಅದನ್ನೆಣಿಸಡೇ ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಹ. ಲಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಕೀನರ್, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮೆಕಾನಿಕ್. ಅವರ ಜೊತೆ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೇಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು? ತಾನು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದೇ ತಿಳಿಯದು.

“ನಂಜೊತೆ ಬಂದಿದ್ ಸಿದ್ಧು, ಜಬ್ಬರ್ ಇಬ್ರೂ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲೆ ಇಳಿದರು ನೀವು ಈ ಮಾಲ್ನು ಹುಷಾರಾಗಿ ತಲಪಿಸ್ವೇಕೂ! ಲಾಡಿ ಬಹಳ ಆಟ ಆಡೋಳು!” ಖಾದರ್ ಹೇಳಿ ಕಾವ್ಯಳನ್ನು ಅನಾಮತ್ತು ಎತ್ತಿ ಲಾರಿಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಸಿದ. ಕಚ್ಚಾ ಹತ್ತಿಯ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಹೇರಿದ್ದ ಆ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹುದುಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡದೇಕೆ ?

ಖಾದರ್ ಲಾರಿಯ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಲಾರಿ ಹೊರಟಿತು. ಮೂಟೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಕುಳಿತಿದ್ದವರ ಮಾತುಕತೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

“ಬಾಸ್ ಈಜೇಜಿಗೆ ಒಂದು ತರಹಾ ಆಗೋದ್ರು-ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್ ತುಂಬಾ ಜೋರು ಜಾಸ್ತಿ. ನಮ್ಮ ಬಾಸ್ಗೆ ಬಾಟ್ಲು, ಹುಡುಗಿ ಇದ್ರೆ ಆಯ್ತು, ಇನ್ನೇನೂ ಬೇಡಾ!”

“ನೀನು ಹಾಗೆ ತಿಳೋಂಡಿದ್ದೀಯಾ. ಈಗ ರಾಜಕಾರಿಗಳನ್ನ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕೋಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಫಾರಿನ್ ಮಾಲು ಬರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ರಫ್ತಾಗುತ್ತೆ! ಬಾಸ್‌ದು ಕ್ರಿಟೀಷ್ ಬುಟ್ಟಿ! ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಹಂಗಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ!”

“ಕೇಳಿವ್ಯಾ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಕಾನ್ಸರೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ಕಡೆಯವರೆಗೆ ರೆಡ್ ಹ್ಯಾಂಡೆಡ್ ಆಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕೋತಾ ಇರ್ತಂತೆ. ಆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಬಲೇ ಬುದ್ಧಿ, ಆ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿ ಇವರ ಕಮಿಷನ್ ತೋಗೋತಾನೆ. ಅವನ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಇವ್ರೇ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದೂ ! ಆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಮೊಲೀಸ್ ಅಫೀಸರ್ ಅದ್ಯಾವೋ ಸಿನ್ಹಾ ಅವ್ವ ಮುಗಿಸಿಟ್ಟಂತೆ! ಬಾಡೀನ್ನ ರೈಲ್ವೆ ಟ್ರಾಕ್ ಹತ್ರ ಎಸಕ್ರಂತೆ! ಅವರ ಜೊತೆ ಇದ್ದ ಇಬ್ರನ್ನೂ ಹೂಡೆದು ಹಾಕಿ ಗೋರಿಹಳ್ಳಿ ಹತ್ರ ಹೂತಿಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ!”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದಾಗ ಎದೆ ಜಿಲ್ ಎಂದಿತು. ಸಿನ್ಹಾ ರವರ ಕೊಲೆ ಆಗದೆ. ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ವೇದಿಗಳನ್ನು ಹೂಡೆದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. “ಅದ್ಯಾವೋ ಕ್ಯಾಬರೆ ನರ್ತಕಿಯಂತೆ ದಿಲ್‌ಕುಶ್ ಮಾಲಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಬಾಸ್‌ಗೆ ಅವು ನೇವೇದ್ಯ ಆಗ್ಗೇಕಂತೆ! ಹೋದ್ದಲ ತಂಗುವೆಮಾಲು ಕಳಿಸಿದ್ದು ಈಗ ಹೊಸದು ಬೇಕು. ಗರಂ-ಗರಂ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದ್ರಂತೆ.” ಕಾವ್ಯ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದಳು.

“ಜಿಮ್ಮಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕೊಳ್ಳೋ ಇದ್ದಿದ್ದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುಸೂತ್ರ ಆಗಿರೋದು. ಆ ಬಡ್ಡೀವುಗ ಎರಡು ಲಕ್ಷದ ಮಾಲನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಬಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಬಾಸ್‌ಗೆ ಸಂಶಯ ಇದೆ. ಅವ್ನು ಹೆಂಡ್ತೀನೂ ಕ್ಯಾಬರೇಲಿದ್ದಲ್ಲಾ! ಅವಳ ಪ್ರಿಯಕರ ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸರಂತೆ. ಎಲ್ಲಾ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಅವು-ಅವನೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ, ಅವ್ನಿಂದಾನೇ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಯಿಜಿಡಿಸ್ಪೀಕೂಂತ ಚಿಕ್ಕಬಾಸ್ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ!”

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಬೆದರಿದಳು. ತನ್ನಿಂದಾಗಿ ಸಿನಾರವರ ಕೊಲೆ! ತಾನೇ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಳೆದದ್ದು. ಇದನ್ನು ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ! ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಏನೋ ಬಲದೇವ್, ಸೇನ್, ಮತ್ತಿತರು ಹೋಟೆಲ್ ರೂಮುಗಳನ್ನು ತಲಾಷ್ ಮಾಡಲು ಒಂದಿದ್ದು. ತನ್ನ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ತನ್ನ ಬದುಕು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಯಿಂದ ತಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುದು ತಪ್ಪಾಯಿತು. ಬಲದೇವ್‌ನ ಆಸೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ಅವಳು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಅವರ ಮಾತು ಕಿವಿಗಿವಳಿಸಿತು. “ಸಿನಾರ್ನು ಮುಗ್ಗಿದ್ದು ಸಾಲದಪ್ಪಾ, ದೊಡ್ಡ ತಿಮಿಂಗಲಾನಾ ಗಾಳ ಹಾಕಿ ಹಿಡು ಮುಗಿಸ್ಬೇಕು. ಆ ಬಡ್ಡೀವುಗ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು! ಅವ್ನಿಂದಾನೇ ಅಲ್ಲಾ ಜಿಮ್ಮಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬರೋರೆಲ್ಲಾ ಮುಗ್ಗಿಜಿಡೆದೇಕು ಅನ್ನೋದೇ ಅಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಬಾಸ್‌ನ ಐಡಿಯಾ!”

ಇವರು ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನನ್ನು ಇವರು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿದರೆ ಬಲದೇವ್ ಖಂಡಿತ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ತಾನೇ ಓಡಿಹೋದನೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಅವನು ಹೆತಾಸನಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಸುಮ್ಮನಿರಬಹುದು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ತಾನೇ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಲದೇವನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಲೇಬೇಕು!

ಕಾವ್ಯ ಹಿಂದಕ್ಕೊರಗಿ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಕುಳಿತ ಜಾಗದ ಇಕ್ಕಟ್ಟು, ಲಾರಿಯ ಕುಲುಕಾಟದಿಂದ ಮೈ ಕೈ ಜಜ್ಜಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಡಾಭಾ ಹತ್ತಿರ ಲಾರಿ ನಿಂತಾಗ ಅವಳು ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದಳು. ಇಲ್ಲ ತಾನು ಇಳಿದು ಮೈಕೈ ನೋವು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಕುಳಿತರೆ ಜೋಮು ಹಿಡಿದ ಕಾಲುಗಳು ಸರಿಹೋಗಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಡ್ರೈವರ್‌ನ ಪಕ್ಕ ದಲ್ಲಿದ್ದ ವನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅವಳತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಸಿದ.

“ಫೂತ್ ಸಾಲೀ, ಬಗ್ಗಿ ನೋಡ್ತೀಯಾ? ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಿಂದ ಇದಾನಾ? ಸುಮ್ಮೆ ಕೂತ ಜಾಗ್ಲಿ ಕೂತ್ಯೋ. ನಿನ್ನಾಟ ತೊರ್ನಿತ್ಯೋ ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಹುಂದು ಹಾಕ್ಪಿತ್ತೀವಿ!”

ಕಾವ್ಯ ಕಾಲು ಮಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿ ಮುಖ ನೋವಿನಿಂದ ಹಿಂಡಿದಳು. “ಎರಡೂ ಕಾಲೂ ಜೋಮು ಹಿಡಿದಿದೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೂತ್ತು ನಾನು ನಮ್ಮೊತೆ ಡಾಭಾದಲಿ ಓಡಾಡ್ತೀನಿ. ಸಾನ್ಯಾರ್ಲೂ ಏನೂ ಹೇಳೋಲ್ಲ!”

“ಮುಜ್ಜೇ ಲಾಡಿ ಬಾಯೀನ್ನ.... ನಿನ್ನಂತಹ ಬೆರೈ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನ ನಾವು ಸಾವಿರಾರು ನೋಡ್ತೀವಿ! ಲೋ ಜಾನಿ, ಅವಳ ಕೈ-ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ತುರ್ಕು. ಇಲ್ಲಿದೈ ಬಡ್ಕೊಂದೈ ನಮ್ಮ ಕೆಲ್ವ ಹಾಳು!”

ಜಾನಿ ಕೆಂಗಳ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾ, ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಲಾರಿಯ ಹಿಂಭಾಗ ದಿಂದ ಹತ್ತಿ ಅವಳತ್ತ ಬಂದ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೈಲಾನ್ ಹಗ್ಗ ಕೊಳಕು ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಯಿತ್ತು. ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ನಗುತ್ತಾ ಅವಳು ಕಿರಿಚಲು ತೆರೆದ ಬಾಯಿಗೆ ಒಟ್ಟಿ ತುರುಕಿದ. ಅವಳ ಕೈಗಳನ್ನೂ, ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ನೈಲಾನ್ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ. ಅವಳು ಕೊಸರಾಡಿದಾಗ ಅವಳ ದೇಹದ ಉಬ್ಬು-ತಗ್ಗುಗಳನ್ನೇ ಹಸಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿದ. ಮುಂದೆ ಬಾಗಿ ಅವಳ ಮೈಸವರಲು ಮುಂದಾದ. ಅವನನ್ನು ಡ್ರೈವರ್ ಗದರಿದ.

“ಹಷಾರ್, ಅವಳ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮುಟ್ಟೀಯಾ! ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ವಾ ಬಾಸ್‌ಗೆ ಹಳಸಿದ್ದು, ಎಂಜಲು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಆಮೇಲೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಆ ಕತ್ತಲು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸಾಯ್ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಹಕ್ಕಿ ಎಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುಗೋ, ಬಾಸ್ ಉಟೆ ಮಾಡಿದ ಎಂಜಲು ಎಲೆ ಬಿಸಾಕಾರಲ್ಲಾ, ಆಗ ನಾವೇ ಅಲ್ವಾ ನೆಕ್ಕೋದು!” ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನಕ್ಕ.

ತನಗಾದ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಜಾನಿ ಅವಳನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ತಳ್ಳಿದ. ಲಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಬ್ಯಾಟರಿಗೆ ಅವಳ ಹಿಂದಲೆ ತಗುಲಿತು. ನೋವಿನಿಂದ ಕಿರುಚಲೂ ಆಗದೇ ಮುಖ ಹಿಂಡಿದಳು. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಸೆಡ್ಡು ಒಟೆ ವಾದಂತಾಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಳೆದಂತಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಒರಗಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕತ್ತಲೆ.

ಅವಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ನೀರೆರಚಿದಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದುದು. ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಯಾರೋ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೈಗಳ ಕಾಲುಗಳ ಕಟ್ಟನ್ನು ಯಾರೋ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ್ದರು.

“ಲೇ ಚೇನಾಲಿ, ಏಳು-ಮಳೆ ಬರ್ರಾ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದೇನೇ ಕೂತ್ಕೋ ಬಾ” ದವಡೆಗಳು ಊದಿಕೊಂಡಂತಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲು ಕೈಗಳು ಮರಗಟ್ಟಿದಂತಾಗಿದ್ದವು. ಹಿಂದಲೆ ನೋಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಖಕ್ಕೆ ಎರಚಿದುದು ನೀರಲ್ಲ ಮಳೆಯೆಂದು ಆಗಲೇ ತಿಳಿದದ್ದು. ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಮೇಲೆತ್ತಿದ ಜಾನಿ ಅವಳ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ವಿಕಟವಾಗಿ ನಕ್ಕ.

“ಮುಂದೆ ಬಾ ನನ್ನೊತೆ ಕೂತ್ಕೊ ನಿನ್ನ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾದ್ರಾ ನಮಗೆ ತಗಲಲಿ!” ಮೈಯೈಲಾ ಜಜ್ಜಿದಂತಾಗಿ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯುಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳದಂತೆ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಲಾಯಿಯಿಂದಿಳಿದು ಮುಂದೆ ದ್ರೈವರ್‌ನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರ ಕಾಲ ಬಳ ಕುಳಿತಳು. ಜಾನಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಪೊಟ್ಟಣ ಎಸೆದ.

“ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಚಪಾತಿ ಸಾಗು ಇದೆ ತಿನ್ನು!”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಚಪಾತಿ ಮುರಿದು ತಿನ್ನಲೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

“ಇಷ್ಟು ಥಂಥಾ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ, ಬಾಸ್ ನಮ್ಮನ್ನ ಒದೀತಾರೆ ಲೋ ಜಾನಿ! ಅವಳಿಗೆ ಚಪಾತಿ ಮುರಿದುಕೊಡು, ಅಲ್ಲಿ ನೇತು ಹಾಕಿರೋ ಫಾಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಇದೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಡು ಮುಂದೆ ಆ ಬ್ರಿಡ್ ಒರುತ್ತಲಾ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ, ಇವಳು ನೀರಿನ ಹತ್ತ ಕರೊಂಡು ಹೋಗು ಮೈಕ್ಕೆ ತೊಳ್ಳೋಡು ಕಿ (ನಾಗಿ ಬರಿ, ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಚೀಕಾದ್ರೆ ಸೈಲಾನ್ ರೋಪ್ ರಾಂರು ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋದಾಳು!”

ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ ಜಾನಿ ಚಪಾತಿ ಚೂರು ಮಾಡಿ, ಸಾಗುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳ ಬಾಯಿಗೆ ಒರಟಾಗಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಅವನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ವಂದಿಸಿದಳು. ಗಬಗಬನೆ ನಾಲಕ್ಕು ಚಪಾತಿ ನುಂಗಿ ಒಂದು ಲೋಟೆ ಬಿಸಿ ಚಹಾ ಕುಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಜೀವ ಮರಳಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಜಾನಿಯ ಕೈಯಿಂದ ಎರಡನೇ ಕಷ್ಟ ಚಹಾ ಕುಡಿಯುವಾಗ ಗಳಗಳನೆ ಅತ್ತಬಿಟ್ಟಳು. ಮೂರು ಜನರೂ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

“ಭಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಪುಣ ತೀರಿಸಲಾರೆ!”

“ನೋಡಿದ್ರಾ ಜಾನಿ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟ ಪಡ್ಬೇಕೂ. ಹಾಳು ಹೆಣ್ಣು ಜನ್ಮ, ಮೈಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಗೇಣು ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಏನೇನು ಆಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಡೇ!” ದ್ರೈವರ್ ಹೇಳಿದ.

ಅವಳ ಕಣ್ಣೀರು ಕಂಡು ಕೊಂಚ ಮೆತ್ತಗಾದ ಜಾನಿ ತನ್ನ ಜರ್ಕಿನನ್ನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ. “ಇನ್ನು ಎರಡು ಗಂಟೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ. ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲೇ ಮುದುರೊಂಡು ಮಲ್ಯೋ.”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದುದರಿಂದ ಅಗಲೇ ತೂಕಡಿಕೆ ಅರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಜಾನಿ ಡ್ಯಾಶ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಬಾಟಲು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಗಂಟಲಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡ. ಅವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ಏಯ್ ಸಾಲಿ ಇದ್ರ ರುಚಿ ನಿಂಗೊತ್ತಿರೈಕಲ್ವಾ? ಒಂದು ಗುಟುಕು ತೊಗೋ ಬೇಕಾದ್ರೆ!” ಬಾಟಲನ್ನು ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡಳು. ನಾಲಿಗೆ, ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಾಗಿ ಅದು ಹರಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಹಾಯೆನಿಸಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಗುಟುಕು ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡಳು.

“ಅರೇ ಸಾಲಿ, ಪಂಪ್‌ಗಿಲ್ಲ ನೀಟಾಗೇ ಕುಡಿತೇಯಾ ನಮ್ಮೂ ಮಿಗ್ನು!” ಮೂರನೇ ಗುಟುಕು ಕುಡಿದಾಗ ಜಾನಿ ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ಬಾಟಲನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡ. “ಸಾಕು! ಮೊದಲೇ ತಣ್ಣಗಾಗಿದ್ದೀ. ಇದ್ದ ಕುಡ್ಡು ಗೊಟಕ್ ಅಂದಿಟ್ಟೇಯಾ, ಸಿಗರೇಟು ಬೇಕಾ?” ಸಿಗರೇಟಿನ ಪ್ಯಾಕನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಂದು ಸಿಗರೇಟನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟ.

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ದಂ ಎಳೆದಾಗ ಎನೋ ಅತೀವ ಸಂತಸವಾದಂತಾಯಿತು. ತಾನು ಹೀಗೆ ಕುಡಿದು, ಸಿಗರೇಟು ಸೇದಿ ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳು ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳಲ್ಲದೇ ತಾನು ಅರೆ ಸತ್ತಂತಾಗಿದ್ದೆ! ಸಿಗರೇಟಿನ ಹೊಗೆಯುಗುಳುತ್ತಾ ಹಾಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೊರಗಿದಳು. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಬಿಸಿಯಾಗಿ, ನೋವು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಹಗುರವಾದಂತಾಯಿತು.

“ಏಯ್, ಯಾಕೇ ಈ ಕಸುಬಿಗಳೆ? ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಚೆಂದಾಗಿದ್ದೀ! ಯಾರಾದ್ರೂ ಮದ್ದೆಯಾಗಿ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರಾದು ಬಿಟ್ಟು ಇದ್ದೆಲ್ಲಿ ಗಾಚಾರ! ಹಿಂಗೆ ನಾಯಿ ಹಾಗೆ ಬಿಡ್ಕೊಂಡು!”

ಕಾವ್ಯ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸಿಗರೇಟಿನ ಹೊಗೆಯುಗುಳಿದಳು. ೨. ಹುಠ: ಇವರಿಗೆ ತಾನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಾರದು.

“ನೀವು ಬಾಸ್‌ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ರೆ ಅಯ್ಯು. ಆಮೇಲೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಗೇ ಇದೆ” ಜಾನಿ ನಕ್ಕ.

“ನಂಗೆ ಮದ್ದೆಯಾಗಿದೆ! ಜಿಮ್ಮಿ ಪೊಲೀಸ್ ಕಸ್ಟಡಿಯದ್ದಾನೆ”
ಮೆಲ್ಲನೆ ನುಡಿದಾಗ ಜಾನಿ ಬೆಚ್ಚಿದ.

“ನೀನು ಜಿಮ್ಮಿ ಹೆಂಡ್ತಿನಾ? ನೀನೇ ಅಲ್ಪಾ ಅವ್ವ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ಆ
ಬದ್ಧಾಲ್ ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದ್ರು. ನಿನ್ನ ಮುಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಅವ್ವ
ಜಿನ್ನಾಗಿರೋದೂ! ಅದ್ಯೇನಾ ಬಾಸ್ ನಿನ್ನ ಹೇಗಾದ್ರೂ ಹಿಡ್ಡೋಬೇಕಂತ
ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ರು! ನಾನು ನೀನಾರೋ ಕ್ಯಾಬರೇ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ ಸೋಹ್
ಜೊತೆಗೆ ಕುಣಿಯೋಳೂ ಅದ್ಯೊಂಡಿದ್ದೆ! ಬಾಸ್‌ಗೆ ಗೊತ್ತಾ
ನೀನಾರೊಂತಾ?”

ಕಾವ್ಯ ಉತ್ತರಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ನಿದ್ರೆಯ ಮೋಡಿಯಲ್ಲಿ
ಸೋತ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದಳು.

“ಜಿಮ್ಮಿ ಇವ್ವು ಯಾಕೋ ಕಟ್ಟೊಂಡ?” ಜಾನಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಡ್ಡ ವನನ್ನು
ಕೇಳಿದ

“ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ವಾ? ಕಾರಣ ಇಲೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಯಾರೂ ಗಂಟು ಹಾಕಿ
ಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲ. ದೇಕಾದಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ ಪಡೆ ಇರಾನೆ. ಅವನು
ಸ್ಮಗ್ಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಪುಣ ಅಲ್ವಾ? ಜಿಮ್ಮಿ ಯಾವೂತ್ತಾದ್ರೂ ಸ್ಮಗ್ಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕೊಂಡಿದ್ದಾನಾ? ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಚೂರಿ ಹಾಕೋಕ್ಕು ಹೋಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟ
ಅಷ್ಟ. ಅದೂ, ಅವಳ್ಯಾರೋ ಬಂದು ನೋಡಿ ಬಡ್ಡೊಂಡಂತಲ್ಲಾ!
ಅವಳೂ ಜೋಸೆಫ್ ಮುಗಿಸಿಟ್ಟಿಲ್ವಾ! ಇವ್ಯೂ-ಜಿಮ್ಮಿ ಇಬ್ಬೂ ಸೇರಿ
ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರಬೇಕು!”

ಜಾನಿ ಅವಳ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ತಡಕಾಡಿ ಅವಳ ಪರ್ಸನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದುಕೊಂಡ.

“ನಮ್ಮೂರ್ಜನಕ್ಕೂ ಆಗಿ ಮಿಗುತ್ತೆ. ಒಂದು ದಿನದ ಖರ್ಚಿಗೆ ಅವಳೆ
ಜಿಟ್ಟಿಟ್ಟ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಹಂಚ್ಕೊಂಡಿಡೋಣ” ನೋಟುಗಳನ್ನು
ಎಣಿಸತೊಡಗಿದ. ಎರಡು ನೂರರ ನೋಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವಳ ಪರ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಮಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗಮಾಡಿ ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೊಂಡು, ಇನ್ನಿಬ್ಬರ
ಜೇಬಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಕಟ್ಟು ತುರುಕಿದ. “ಜಿಮ್ಮಿ ನುಂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಚೂರು ನಮ್ಮೂ ಇರಲಿ!”

ಬಲದೇವ್, ಸೇನ್ ಇಬ್ಬರೂ ಇತರರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿನ್ಹಾರವರು ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿ ಮೂರು ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಸಿಟಿಯ ಮೂಲೆ-ಮೂಲೆಯನ್ನು ತಲಾಷು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

“ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಕೂಡ ಆ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಪೊಲೀಸ್ ಬಂದೋಬಸ್ತು ತುಂಬಾ ಜೋರಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯೋ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಇಂದ್ರಿಯದ ಸಿನ್ಹಾರನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದು ಸಿ. ಎಂ.ಗೆ ಹೇಳಿ ಯಾಕ್ ಆಪ್ರೆನ್ಷನ್ ತೋಗೊಬಾರು?” ಸೇನ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ನೋಡು ಸೇನ್, ಏನಿದ್ದೂ ಇದು ನಮ್ಮ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಸಿ ಎಂ. ಗೀಎಂ ಅಂತ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ್ಳು ಇದಕ್ಕೆ ಎಳೆದೋ ಕೆಲ್ಸು ಕಡ್ಡಂತೆ ಇಟ್ಟೊ. ಯಾರ್ಯಾರೂ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಾರೋ, ಎಷ್ಟುಜನ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೇಯ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜೇನು ಗೂಡಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಟ್ಟ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ.”

“ಹಾಗಲ್ಲ ಬಲದೇವ್ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿ ಪಿ. ಎ. ಅವನೋ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡೂನೂ! ಅನನ್ಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ಇರೋ ಏಷಿಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನ್ನ ನಾವು ಒಳಗೆ ಹಾಕೊಂಡು ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿಪ್ಪೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತೆ, ಸಿ. ಎಂನ ನಾವು ಆಪ್ರೋಚ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಕೆಲ್ಸು ಸುಲಭ ಆಗೊಬ್ಬಿದೂ. ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ಕಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಿಸ್ ಆಂಡರ್ ಸ್ಟಾಂಡಿಂಗ್ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ.”

“ನೋ, ನೋ, ನಂಗೆ ಮಿನಿಸ್ಟ್ರಿಯನ ಇನ್‌ವಾಲ್ವ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಹೊರಟಿರೋದು ದೊಡ್ಡ ಮಾಫಿಯಾ ಗುಂಪನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಕ್ಕೆ. ಡಾಲಿ ಅನ್ನೋ ಕ್ಯಾಬರೆ ಆರ್ಮಿಸ್ಟಿಸ್ ಹಿಡಿಯೋಕ್ಕೆ. ಅದ್ರಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗೋದು ಬೇಡಾ. ಇನ್ನು ಒಂದುದು ದಿನ ಕಾದು ನೋಡೋಣ!”

೨೯

ಇತ್ತ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ, ಜೋಸೆಫ್, ದೊರೈ, ದಳಪತಿ, ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಇವರುಗಳ ಪಾರ್ಟಿ ಸೆಕ್ಯೂರನಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೂವೆತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ಆಗೋಗತ್ತೇಂತಾ ನಾನು ಹಂದ್ರೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ!" ದೊರೈ ಸಿಗರೇಟಿನ ಹೊಗೆಯು:ಗುಳುತ್ತಾ ಗಾಳಿಗೆ ವಿಸ್ಮಿ ಸುರಿದು ಸೋಡಾ ಬೆರೆಸಿಕೊಂಡ.

"ಈ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನ ತಲೇಂದ್ರೈ ತಲೆ, ಚೋಟುದ್ದಾ ಇದ್ದಿಯಾ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ, ಆದ್ರೈ ಭಗವಂತ ತಲೇಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ತುಂಬದ್ದಾನೋ, ದೇಶಗಳ್ಲಿ ಹಾಕುಮಾಡೋಸ್ವಿದ್ಯಲ್ಲಾ!" ಚಂದ್ರೇಶ್ವರ-ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನ ತಲೆ ಸವರಿದ. ನಿನ್ನಿಂದಾಗೋತ್ಯೈ ಬಾಸೂ, ಚಿಕ್ಕಬಾಸೂ ಇಬ್ಬೂ ಜೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹಾರ್ಚಿಟ್ಟು. ಯಾರೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಸೋಕನ್ ಇನ್ನೊತ್ತೆ ಟ್ರೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಬ್ಬೇಕು. ನೋಡಿದ್ಯಾ ಆ ಚಿನಾಲಿ ಡಾಲಿ ನಮ್ಮೇ ಮುಕ್ಕುಸೋಕ್ಕು ನೋಡಿದಲ್ಲಾ! ಆವೈ ನಮ್ಮ ಟ್ರಿಂಪ್ ಈಗ! ಅವಳ್ಳು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂಡಿತ ಆ ಬಲದೇವ್ ಬಂದೇ ಬರಾನೆ. ಅವನ್ನೂ ಅವಳು ರೋಸಲಿನ್ ಆಲಾಂತ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ರೊಟ್ಟಿ ಜಾರಿ ತುಪ್ಪದಲ್ಲ ಬೀಕುತ್ತೆ!" ನಕ್ಕು

"ಅದ್ಸರಿ ಗುರೂ, ಆ ಸಿನ್ಹನ್ನ ಅದೆಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಯ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು! ನೀನು ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫೇಮ್ ಆಗ್ಗಿ ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ! ಜೋಸೆಪ್ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಹೊಗಳಿದ.

"ಅಯ್ಯೋ ಆದೆಲ್ಲಾ ಏನು ಮಹಾ! ನಾನು ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಕ್ಯಾಂಪೈನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ ಗೊತ್ತಾ. ಒಂಪಲ ನಾನೇ ಗುಂಡಾಗಳ್ಳ ಕಳ್ಳ ಎರಡು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆದರಿ ರೇಪ್ ಮಾಡ್ತಿ, ಬೆಂಕಿ ಹಾಕ್ತಿ, ಮಾರ್ಶ್ ದಿನಾನೇ ನಮ್ಮ ಸಾಹೇಬ್ರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವ್ವ ಕಣ್ಣೊರ್ದಿ, ಅವರಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿರ್ವಾಡು ಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಸು ತರೋ ಹಾಗೆ ಮಾತೆ. ಯಾವ ಘನಕಾರ್ಯ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ತಲೆಗಳು ಉದುರಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾರು ಉದಿರಿದೂಂತಾ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರ್ರು. ನಾನು ಬರಗಾಲ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲೆ, ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಮಾಡಿಸಬಲ್ಲೆ, ಗಲಭೆ ಎಬ್ಬಿಸಬಲ್ಲೆ, ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ ಹರಡಿಸಬಲ್ಲೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯದ ವಿವಿಧ ಆಯುಧಗಳವ್ವಾ!" ಕುಡಿದ ಆವಲಿನಲ್ಲಿ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹೇಳಿದ.

ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ನಕ್ಕರು "ಪಾಪ, ಆ ಸಿನ್ಹನ್ನ ಬಾಡೀನೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೋ-ಇಲ್ಲೋ! ಒಂದ್ವೇಳೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೂ ನಾವಂತೂ ಬಚಾವ್ ಆಗ್ಗಿವೆ" ನಾವು ಆ ಸ್ವಪ್ನನಲ್ಲೇ ಇರಿಲ್ವಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿದ್ದಿ! ದೂರೈ ನಕ್ಕ.

"ಅದ್ಸರಿ, ಡಾಲೀನ ಖಾದರ್, ಜಾನಿ ಆವೈಲ್ಲಾ ಹುಷಾರಾಗಿ

ಬೊಂಬಾಯಿ ತಲಪಿಸ್ತಾರೆ ತಾನೇ?" ದಳಪತಿ ಕೇಳಿದ. ಅವು ಹತ್ರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿತ್ತು, ನೋಡೋಕ್ಕೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿದ್ರೆ! ನಾವ್ಯಾರಾದ್ರೂ ಒಬ್ಬ ಹೋಗ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು!"

"ಏಯ್, ಸುಮ್ಮಿರೂ, ಅವರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಬಾಸ್ ಏನ್ನಾಡ್ತಾರೆಂತಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ವಾ? ಆ ರಿಮೂನ್ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬಂತಾ ಹೇಳ್ತಾಗ ಅವ್ವು ಮುಟ್ಟು ಎಂಜಲು ಮಾಡ್ತಂತ ಇಬ್ರಾಹಿಂನ ಮುಗ್ಗೇ ಬಿಡಿಲ್ವಾ? ಅವನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಗಾಯಗಳಿದ್ದು ಹೇಗೆ ಒದ್ದಾಡಿ ಸತ್ತಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ವಾ?" ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಹೇಳಿದ.

"ಬಿರಿಯಾನಿ ಇದೆ, ಚಿಲ್ಲೇ ಚಿಕನ್ ಇದೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಡ್ರಿಂಗ್ಸ್ ಇದೆ. ಆದ್ರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹುಡುಗಿ ಇದ್ರೆ ಬೆನ್ನಾಗ್ಗಿತ್ತು! ಜೋಸೆಫ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಚಂದ್ರಪ್ಪ ಗದರಿದ. "ಹೆಣ್ಣನ್ನ ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂದ್ರೇ ಕೆಲ್ಸ ಕೆಡೋದೂ. ಸುಮ್ಮೇ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ!"

ಬಲದೇವ್ ಕಾರನ್ನು ಮನೆಯ ಪೋರ್ಟಿಕೋದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇನ್ನೇನು ಒಳಗೆ ಬರಬೇಕೂ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಯದೇವ್ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದ.

"ದೇವ್ರೂ, ಈಗ್ರಾನ ಯಾರೋ ನಿಂಗೆ ಈ ಕವರ್ ಕೊಡೀಂತಾ ಹೇಳಿ ಹೋದ. ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಾ-ಇನ್ನೂ ಮಿಸೆ ಕೂಡಾ ಬಲಿತಿಲ್ಲ. ಹೆಸರು ಕೇಳದ್ರೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ."

ಬಲದೇವ್ ಕವರ್ ಒಡೆದು ಒಳಗಿನ ಕಾಗದ ತೆರೆದು ಓದಿದ. "ರೈಲ್ವೆ ಟ್ರಾಕಿನ ಹತ್ತಿರ ಇರೋ ಶವ ಯಾರದು? ನಲವತ್ತನೇ ಮೈಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಎನ್. ಹೆಚ್. 7ರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನೋಡಿ!" ಹೆಸರಿಲ್ಲ, ವಿಳಾಸವಿಲ್ಲ. ಕಾಗದ ತಿರುವಿ ನೋಡಿದ.

"ಜಯದೇವ್ ಈಗ ಬರ್ತೀನಿ ತಾಳು" ಬಲದೇವ್ ಕಾರನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ.

ಸೇನ್ ಕೂಡ ಅದೇ ತಾನೇ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಅವರಿಗೆ ಜಯದೇವ್ ಕಾಗದ ತೋರಿದ.

"ನಂಗೇನೋ ಇದು ನಮಗೆ ಒಡ್ಡಿರೋ ಬಲೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ನಾವು ಹೋಗ್ಗೆ ಇರೋದು ವಾಸಿ" ಸೇನ್ ಹೇಳಿದ.

“ನಾವು ಹೋಗೋದು ಬೇಡಾ. ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ವರೀಫ್‌ನ ಕಳಸೋಣ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ!” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ “ಆ ಶವ ಸಿನ್ಹಾ ದಾಗಿದ್ದರೆ?” ಬಂದ್ಸಲ ಟೆಕ್ ಮಾಡಿ ನೋಡೋದೂ ವಾಸಿ!”

ಬಲದೇವ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಜಿಪಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿದ ಸಬ್‌ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಪಾಟೀಲ್ ಮತ್ತು ಪೇದೆಗಳು, ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಲದೇವ್‌ನ ಗಂಭೀರವಾದ ಮುಖ ನೋಡಿಯೇ ಅವರು ಹೆದರಿದರು. ರೈಲ್ವೆ ಟ್ರಾಕಿನ ಬಳಿ ಜೀಪು ಬರುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಗುಂಪು ಪೊಲೀಸ್ ಬಂದರೆಂದು ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತರು.

ಬಲದೇವ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಪಾಟೀಲ್ ಇಳಿದು ಬಂದರು “ಸಾರ್, ಗುಂಪಿನ ಮಧ್ಯೆ ನೀವು ಹೇಗಬೇಡಿ. ನಾನು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಅವ್ನುಲ್ಲಾ ಡಿಸ್ಪರ್ಸ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಬನ್ನಿ” ಶವದ ಕೊಳೆತ ವಾಸನೆ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಪಾಟೀಲ್ ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಪೇದೆಗಳು ಗೋಣುಬಟ್ಟಿಲ ಮುಚ್ಚಿದ ಶವದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವನೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ. “ಹೆಣ ಕೊಳ್ಳ ವಾಸ್ನೆ ಬರ್ರಾ ಇದೆ. ಯಾರೊಂತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ. ತಲೆ ಜಜ್ಜಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಪೊಲೀಸ್‌ಮೇರು ಬಂದು ನೋಡೋ ತನ್ನ ಯಾರೂ ಮುಟ್ಟಾಬ್ಬರೊಂತಾ ಹೇಳದ್ರು. ರೈಲ್ವೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೊರೇ ನಮ್ಮೆಲಿ ಗೋಣು ಬಟ್ಟಿಲ ಇಸ್ಟಾಂಡು ಮುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.”

“ನಾವು ಮೂರು ಜನ ಈ ಹೆಣ ಕಾಯ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದೀವಿ. ಹಾಳು ಬೀದಿ ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೇ ಬರ್ರಾವೆ” ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ.

ಪೊಲೀಸ್ ಪೇದೆಗಳ ಲಾಠಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ದೂರ ಹೋಗಲು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಪಾಟೀಲರು ಉಸಿರು ಬಗಿಹಡಿದು ಗೋಣುಬಟ್ಟಿಲ ಎತ್ತಿದರು. ಅದರ ಮೇಲಿದ್ದ ನೋಣಗಳು ಜಿಯ್ಮನೇ ಹಾರಿದವು. ಕೊಳೆತ ಗಬ್ಬುವಾಸನೆ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ತಲೆಯನ್ನು ಜಜ್ಜಿ ಹಾಕಿದ ರಿಂದ ಮುಖದ ಗುರುತು ಸಿಗದಂತಾಗಿತ್ತು. ಜನರೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದೆ ಸರಿಸಿ ಪಾಟೀಲ್ ವೈರ್‌ಲೆಸ್ ಮೂಲಕ ಠಾಣೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೂಡಲೇ ಶವದ ಮಹಜರ್‌ಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಂದು ಸಿನ್ಹಾರವರು ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಖ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಟಾಗ ಕಂಡಿದ್ದ ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಆ ಸೂಟು, ಟೈ ಮೈಮಾಟಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅದು ಸಿನ್ಹಾರವರ ಶವವೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅನುಮಾನ

ಬಂದಿತ್ತು. ಬಲದೇವ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದ. ಹೆಣದತ್ತ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಹೆಣದ ಕಾಲಲ್ಲಿದ್ದ ಶೂಸು ತೆಗೆದು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದ.

“ನಂ ಎಂಟು ! ಈ ಸೈಜ್ ಸಿನ್ಹಾರವರದ್ದು. ನಾನೇ ಒಮ್ಮೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವೇಲ್ ತುಮಕೊಟ್ಟೆ. ಮುಖದ ಗುರುತು ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂದೇ ಜಜ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಸಾವಿನ ಕಾರಣ ಬೇರೆ ಇರಬೇಕು. ಫೋಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಬಂ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಒರುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ! ಛೇ ! ಹೀಗಾಗ ಬಾರದಿತ್ತು !” ತನ್ನ ಕ್ಯಾಪ್ ತೆಗೆದು ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. “ಕೋಟಿನ ಬ್ರಿಸ್ಟ್ ಸಂಕಟ ನಲ್ಲಿ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡಿರಬೇಕು. ಪರ್ಸಿರಬೇಕು ನೋಡಿ !”

ವೇದಗಳು ಕೋಟಿನ ಜೇಬುಗಳನ್ನು ತಡಕಿದಾಗ ಏನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಒಲದೇವ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿ ಶವದ ಬಲ ಮುಷ್ಟಿಯತ್ತ ಹೊರಳಿತು. ಆಗಲೇ ಸಾವಿನಿಂದಾಗಿ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮರಗಟ್ಟಿತ್ತು.

“ರೈಗರ್ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಸೆಟ್ ಆಗಿದೆ. ಅದ್ರೂ ಆ ಬಲಗೈ ಮುಷ್ಟಿ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿ.” ವೇದಗಳು ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲ್ ಪ್ರಿನ್ಸೆಸ್ ಹೆಸರು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತಲ್ಲದೇ ಸಮಾವೇಶದ ಹೆಸರೂ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿತ್ತು.

ಬಲದೇವ್ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಡಚಿ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಿಡಿಕಾರುತ್ತಿದ್ದವು.

“ನಂಗೆ ಗೊತ್ತು ಯಾರು ಇದಕ್ಕೆಲಾ ಕಾರಣವೆಂದು ! ನಾನು ಸಿನ್ಹಾರವರ ಕೊಲೆಗೆ ಕಾರಣರಾದವರನ್ನು ಸಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ !”

“ನಾನ್ವೇಳೆ ಸಾರ್, ನೀವೊಬ್ಬೇ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ಸ್ ಜೊತೆ ಹೋಗಿಬಿಡಿ ನಾವು ಇಬ್ಬು ಯಾರಾದ್ರೂ ಬರ್ತೀವೀಂತಾ, ಸಿನ್ಹಾರವರು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಸಾರ್ !” ಪಾಟೀಲರು ಹೇಳಿದರು. “ಹಾಗೆಲಾ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಈ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಸಾರ್ !”

“ಪಾಟೀಲ್ ನೀವೀಗೇ ಪ್ರೆಸ್‌ಗೆಲಾ ತಿಳಿಸಿ ಈ ಕೊಲೆ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿಬಿಡಿ. ನಾವು ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂರುವಂತಿಲ್ಲ ಫೋಟೋಸ್‌ನಲ್ಲಾ ಪಬ್ಲಿಷ್ ಮಾಡಿ ಹೆಡ್‌ಲೈನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಬಿಡಲಿ.

ಬಲದೇವ್, ಪಾಟೀಲ್ ಇಬ್ಬರೂ ಅದರ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್, ಫೋಲೀಸ್ ಸ್ಕ್ವಾಡ್ ಬಂದಿತು. ಹೆಣವನ್ನು ಎತ್ತುವ ಮುಂಚೆ ಫೋಟೋಗಳನ್ನ ತೆಗೆದು, ಅಕತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಎಲ್ಲಾ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿ ಅಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸಿಗೆ ಬಾಡಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಿ ಪಾಟೀಲ್‌ರನ್ನು ಅಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿಸಿ ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ.

“ನೀವು ಹೋಗಿ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ತೋಗೋಳ್ಳಿ, ಮಿಸೆಸ್ ಸಿಸ್ತಾರವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ಅವರೂ ಬಾಡಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರು ನಾನು ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ!” ಸೊಂಟದ ಬೆಲ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ಯಾರಾದರೂ ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವವರು ಆ ಗ್ಯಾಂಗಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿದರೆ ತಾನು ಸಿಡ್ಧವಾಗಿರಬೇಡವೇ?

ಅಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟ್ಯಾಡ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಲೇ ಬಲದೇವ್ ಗುಂಪಿನತ್ತ ತಿರುಗಿದ. ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿನ ಪಿಸ್ತೂಲು ಹಾಗೆ ಇತ್ತು.

“ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಈ ಶವದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡುವವರಿದ್ದರೆ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿ. ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸ್ ಫ್ರೆಂಟ್‌ವರ್ಕ್ ನಿಮಗಿರುತ್ತೆ. ಇಬ್ಬರು ಕಾನ್ಸ್‌ಟೇಬಲ್ಸ್ ಕೂಡ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.” ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗುಸು-ಗುಸು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ನೋಡಲೇ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇನಾದರೂ ಬಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದರೆ ತಾವು ಕೋರ್ಟ್ ಅಲೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪೊಲೀಸರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನಿಖೆಗೋಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆ! ಇಂತಹ ಭಯದಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳು ಕಾನೂನಿನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಸಿಗದೇ ಇನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ಸ್, ಕಾರ್ವಿಕ್ವಾಸಿಗಿಂತ ಹೊರಗೇ ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ! ಬಲದೇವ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದ.

“ನೋಡಿ ನೀವು ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಮುಚ್ಚಿಡಬಾರದು. ನೀವು ಹೀಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರೆ ನಿರಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಬಹುದು!”

ಎಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರೇ ವಿನಹ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಗುಂಪಿನ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಮುಂದೆ ಬಂದಳು.

“ಜಾಗ ಬುಡೀ. ನಾನು ಕಂಡದ್ದು ಯೇಳ್ವೆಡೀನಿ ಸೋಮಿ. ಆದ್ರೆ ಟೀಸನ್, ಗೀಸನ್, ಕೋಲ್ವು ಅಂತ ನಂಗೆ ತ್ರಾಸಮಾಜ್ವೇಡಿ ಸೋಮೀ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಕಾಯಿ ಮಾರೋಳು, ನಂಗೆನು ಮನೆ ಇಲ್ಲ ಮಠ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೇ ಆ ಕಡೆ ಈ ಅಂಗ್ಲಿ ಬಾಗ್ಲಿಗೆ ಮನಗ್ತೀನಿ, ನನ್ನೆ ಸ್ವ ದೊಡ್ಡವ್ಯಾಂತಾ.”

ಬಳಿಕೂದಲಿನ, ಸುಕ್ಕುಮುಖದ ಜೀರ್ಣ ಕ್ಷೀರ್ಣವಾದ ದೇಹದ

ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬಲದೇವ್‌ನ ಮುಖ ಮೃದುವಾಯಿತು. “ಬಾ ಅಜ್ಜೇ ಹೆದರಬೇಡಾ ನಾನಿದ್ದೀನಿ.”

ದೊಡ್ಡವ್ವ ಬೆನ್ನ ಬಾಗಿ ಸಡೆಯುತ್ತಾ ಅವನೊಡನೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. “ಸೋಮೀ ಸಳ್ತಾಕ್ ಯೇಳಲಿ. ಆವೊತ್ತು ಕಾತ್ರ ನಾನು ಕಳ್ಳೇಕಾಯಿ ಮಕ್ರೇನ್ನ ಬೇಲಲು ಹಾಕಿ, ಮನಗೋಕ್ಕುಂಚೆ ನೀಡು ಕುಡ್ಯಾನಂತಾ ಇಲ್ಲರಾ ನಲ್ಲಿ ಆತ್ರ ಬತ್ತಾ ಇಡ್ತೆ. ಅಸ್ತುಗೆ ಒಂಪು ಬೂಡಿ ಬಣ್ಣ ಕಾರು ಬತ್ತು. ಆದ್ರಾಗಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಇಳು ಕಂಡಾಗಡೆ ಇರಾ ಬಾಳು ತೆಗು ಎನೋ ಎತ್ತೊಂಡ್ಬಂದು ಬಿಸಾಕಿದ್ರು. ನಾನು ಮತದ ಮರೇಲಿ ಅಡಕ್ಕೊಂಡೆ. ನಾನೇನೋ ಮೂಟೆ ಎಸೆದವ್ರೆ ಅಂತ್ಯಂಡಿದೆ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿರೋರು ಸುತ್ತಾ ಮುತ್ತಾ ನೋಡಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೆ ಕಂಡು ಕಾರು ಬಿಟ್ಟೊಂಡು ಒಂಟೋದ್ರೆ....ನಗೆ ಅದೇನು ಮೂಟೆ ನೋಡಾನಾ ಅನ್ನಸ್ತು. ಆತ್ರ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ರೆ ಎಣಾ, ತಲೇನ ಜಜ್ಜಾಕಿ ಬುಟ್ಟಿದ್ರೆ. ನಗೆ ಕೈ-ಕಾಲು ನಡ್ಕ ಚಂದ್ಬಿಡ್ತು. ಭಯ ಆಗೋಗಿ ಕಿರಿಚ್ಚುಳ್ಳುಳ್ಳು ದನಿ ಬರಿಲ್ಲ. ದ್ಯಾವು ಎಸು ಎಳ್ಳೊಂಡು ಸತ್ತೋ ಕೆಟ್ಟೋ ಅಂತ ಅಂಗ್ಲಿ ಬಾಗಿ ಓಗಿ ಮುಸ್ಸು ಅಕ್ಕೊಂಪು ಮನಗುಟ್ಟಿ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೆಳಗಾಗೋ ಒಣ್ಣೆ ಜನಾ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರುಟ್ಟಿದ್ರು. ನಾನು ಎನೂ ತಿಳಿದೇ ಇರಾಂಗೆ ಬಂದು ನೋಡ್ತೆ. ಯಾರ್ಡ್ಡ್ರನೂ ರಾತ್ರಿ ನೋಡಿದು ಯೇಳಲಿಲ್ಲ!”

ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು ದೆಲಾ ಪೇದೆ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಜನರ ಗುಂಪು ಆಗಲೇ ಕರಗತೊಡಗಿತ್ತು.

“ದೊಡ್ಡವ್ವಾ, ನೋಡೂ, ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಇರೇಕು. ನಮಗೇನಾದ್ರೂ ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಕೇಳಿವಿ, ಅಂದಹಾಗೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದವರೂ ನೀನು ಗುರುತಿಸ್ತೀಯಾ?”

“ಎಲ್ಲಿ ಸೋಮೀ, ನಣ್ಣುಣ್ಣು ಅಂತಾ ಚಿಂದಾಕೇನೋ ಕಾಣ್ತಾಕಿಲ್ಲ.... ಅಡೂ ಕತ್ತೆಲಿ ಕಣ್ಣು ಇನ್ನೂ ಮಂಜಾಗ್ಗೈತೆ. ಈ ಮರದ ತಾವ ನಿಂತಿದ್ದಿಂದ ರೋಸ್ಪು ಕಾಣಿಸ್ತು ಅಸ್ತೇಯ!”

“ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಗಿಡೆಲಾ ಬರೆದು ಆ ಅಜ್ಜಿ ಕೈಲಿ ಹಬೆಟ್ಟು ಒತ್ತಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಾ” ಒಬ್ಬ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗೆ ಹೇಳಿ ಬಲದೇವ್ ಜೀವು ಹತ್ತಿದ. ಜೀವು ಹೊರಟಿತು.

ಒಂದೆರಡು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಜೀವಿನ ಹಿಂಭಾಗದ

ಸೀಟಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಸದಾ ದಂತಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಚಂದ್ರಣ್ಣ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದ, ಸೀಟಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿವ.

“ಸಾರ್, ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದಾನೆ!” ಚಂದ್ರಣ್ಣ ಹುಡುಗನ ಪರಟಿನ ಕಾಲರ್ ಹಿಡಿದು ಸೀಟಿನ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆದ.

ಜೀವು ಗಕ್ಕನೆ ನಿಂತಿತು. ಬಲದೇವ್ ಕೆಳಗಿಳಿದ.

“ಯಾರದು?”

ಹುಡುಗ ನಡುಗುತ್ತಾ ಕೈಮುಗಿದು ಹೇಳಿದ. “ಸಾರ್, ನನ್ನೇನೂ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ ಸಾರ್. ನಿಮಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸೋಣಾಂತ ಇದ್ರಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟೊಂಡು ಬಂದೆ.” ಗೀರು ಗೀರು ಪರಟು, ನೀಲಿ ಚಡ್ಡಿ ಧರಿಸಿದ್ದ. ಹದಮೂರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಆ ಹುಡುಗ ಅಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. “ಅಲ್ಲೇ ಯಾಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?”

“ನಾನು ನಾಗರಾಜಾಂತಾ ಸಾರ್. ಆ ಸರ್ಕಲ್‌ನಲ್ಲರೋ ಅಂಗ್ಲೀಲಿ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಬೇನಿ ಸಾರ್, ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ರೆ ನಮ್ಮಮ್ಮ, ನನ್ನಣ್ಣ ನನ್ನ ಸುಮ್ಮೇ ಬಿಡೋಲ್ಲ ಸಾರ್, ಯಾರ್ಯಂದೆಯಾದ್ರೂ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಕೈಕಾಲು ಮುರಿಬ್ಬಿತ್ತೇ ನೀಂತಾ ನನ್ನಣ್ಣ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಮ್ಮಮ್ಮನೂ ಬೈದದ್ದು ಸಾರ್.”

“ಏನು ಹೇಳ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ನೀನು ಈಗ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟೊಂಡು ಬಂದಿರೋದು ತಿಳಿದ್ರೆ ನಿಮ್ಮಾಯಿ, ಅಣ್ಣ ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಡ್ತಾರಾ?”

“ಅವರೆ ಹೇಳ್ಬೇಡಿ ಸಾರ್, ನಾನು ನೋಡಿದ್ದು ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟ ಇಳದ್ಬಿಡ್ಬೇನಿ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಿದೆ ಅಂದ್ಯೋತಾರೆ!”

ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಹುಡುಗ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಆದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ! ಏನಾದರಾಗಲೀ ಇದೂ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯಿರಲೆಂದು ಕೊಂಡ.

“ನಿಜ ಹೇಳ್ಬೇಕೂ, ಇಲ್ಲದ್ರೆ ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒದೆ ಬೀಳುತ್ತೆ!” ಚಂದ್ರಣ್ಣ ಗದರಿದ.

“ನಿಜ ಸಾರ್. ಆವೊತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆ ಇರೋಬ್ಬೆದು ಸಾರ್ ಅಂಗ್ಲಿನಾ ಒಂಬತ್ತೂವರೆಗೆಲಾ ವುಚ್ಚಿತ್ತೀವಿ. ನಾನು ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ಬೇನಿ ಸಾರ್. ಆದ್ರೆ ಆವೊತ್ತು ನಾನು ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಅಂಬಯ್ಯ ನೋರೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಟೆ, ಎದುರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾರು ಬಂದು ಫುಟ್‌ಪಾತಿನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿತು. ಒಳಗಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಧಾಂಡಿಗರು ಇಳಿದು ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದರು. ಎಲ್ಸ್ ಸಿಗರೇಟು, ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟಣ ಕೇಳಿದರು. ಅಯ್ಯನೋರು, ಲೋ

ನಾಗ್ರಾಜು ಅವರಿಗೆ ಸಿಗರೇಟು, ಮ್ಯಾಟೆಸ್ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾ ಅಂದು ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಹೊರಟಾಗ ಧಾಂಡಿಗನೊಬ್ಬ ನನ್ನ ಕರೆದ.

“ಲೋ ಪಿಲ್ಸು, ಕಾರು ಹೀಟಾಗಿದೆ, ಕಾರೊಬ್ಬರೇಟೆಗೆ ನೀರು ತಂದ್ಯೋಡ್ತೀಯಾ?” ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೆದರುವಂತಿದೆ. ಅದ್ರಿಂದ ಹೂಂ ಎಂದೆ. ಬೇವೇಲಿರೋ ನಲ್ಲೇಲಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಕ್ಯೆಟ್ಟಿಂದ ನೀರು ತಂದೆ. ಆ ಧಾಂಡಿಗ ನನ್ನನ್ನು ಕಾರಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಕ್ಯೆಟ್ಟು ತರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಅವನು ಕಾರಿನ ಬಾಸೆಟ್ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಒಕ್ಯೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ನಾನು ಕಾರಿನ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲ ಡಿಕ್ಕಿಯ ಬಾಗಿಲ ಮೇಲೆ ರಕ್ತದ ಕಲೆಯಿತ್ತು. ನಾನು ತುಂಬಾ ಡಿಟಿಕ್ವಿವ್ ಕಥೆ ಪುಸ್ತಕ ಓದ್ತೀನಿ, ಸಿನಿಮಾ ನೋಡ್ತೀನಿ ಸಾರ್. ಅವ್ನು ಬಕ್ಯೆಟ್ಟನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಲಿತ್ತು ಅಂಗಡಿಯತ್ತ ನಡೆದ. ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ಸಿಗರೇಟು ಸವಿದ, ಕೂಲ್‌ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಕುಡಿತಾ ಇದ್ದು. ನಾನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಡಿಕ್ಕಿ ಎತ್ತಲು ನೋಡಿದೆ, ಬೀಗ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಯ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಡಿಕ್ಕಿ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದೆ ಸಾರ್. ಅದ್ರಲ್ಲ ಒಂದು ಹೆಣ ಇತ್ತು ಸಾರ್, ಗೀರು ವಾಸೆಯು, ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಲ್ಡ್ ಆಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ತಲೆಗೆ ಎಟುಬಿದ್ದು ರಕ್ತ ಹಾಗೇ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿತ್ತು.

೩೦

“ಅದೇ ಹೆಣ ಸಾರ್, ರೈಲ್ವೆ ಟ್ರ್ಯಾಕಿನಲ್ಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದು. ಆಗ ತಲೆ ಜಜ್ಜಿರಲಿಲ್ಲ ಸಾರ್, ಆ ಹೆಣದ ಹತ್ತಿರ ಇದೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಸಾರ್, ನಾನು ಎತ್ತೋಂಡಿಬಟ್ಟೆ! ಯಾರೂ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲರೋ ಫೋಟೋ ಆವರೇ ಸಾರ್. ಅದ್ಯಾರೋ ಸಿನಾ ಅಂತೆ....ಅಮೇಲೆ ಪರ್ಸನ್ ನೋಡಿದೆ, ಆದ್ಲೆ ಅಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿಟ್ಟೆ! ನಾನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಕೆ ಹೊತ್ತಾಯ್ತಂತಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಹೋಗೇ ಕಾರಿನತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದು ನೋಡಿ ಅಯ್ಯೋರು ಕೂಗು ಕಾಕಿದ್ದು. ಮನೆಗೆ ಓಡಿದೆ, ಯಾರೂ ನಾನು ಡಿಕ್ಕಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದ್ದು ತಿಳಿಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವ್ರಾ, ಅಣ್ಣ

ಇಬ್ಬೂ ನನ್ನ ಬೈಯ್ಯು ಯಾರೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡಬಾರ್ತು, ನಿನ್ನ ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕ್ತಾರೇಂತಾ ಹೆದರಿಸಿದ್ರು. ಈ ವಾರ್ಡು ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ ಚಡ್ಡಿ ಜೇಬ್ಬಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೀನಿ! ಬಕೆಟ್ ನೀರು ತಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಧಾಂಕಿಗೆ ಒಂದುರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟೆ!”

ಬಲದೇವ್ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ-ಅದು ಸಿನ್ಹಾರವರ ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಕಾರ್ಡು !

“ಏನಪ್ಪಾ ನಾಗ್ರಾಜಾ, ಅವರು ನೋಡಿದ್ರೆ ನೀನು ಗುರುತಿಪ್ಪ ತ್ತೀಯಾ?”

“ಓ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸ್ತೀನಿ-ಆ ಕಾರ್ಡು ಗುರುತಿಸ್ತೀನಿ!”

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಮ್ಮೊತೆ ಬರ್ತೀಯಾ?”

“ಬೇಡಾ ಸಾರ್, ನಮ್ಮಮ್ಮ, ನಮ್ಮಣ್ಣಿಗೆ ತಿಳಿದ್ರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡೋಲ್ಲ” ಅನುಮೋದಿಸಿ ಮಾಡಿದ.

“ನೋಡೂ ನಾಗ್ರಾಜಾ, ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಣ್ಣಿಗೆ ನಾವು ಹೇಳಿವಿ, ಈಗ ಸಮ್ಮೊತೆ ಬಾ. ನಾವೇ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಬಂದು ಬಿಡ್ತೀನಿ” ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಚಂದ್ರಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆದು ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ-“ಇನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಇನ್ನ ಅಣ್ಣ ಮತ್ತು ತಾಯಿಗೆ ಅದೇನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಹೇಳಿಬಾ.... ಗೊತ್ತಾಯ್ತಾ?”

ಚಂದ್ರಣ್ಣನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು, “ನಾನು ವಿಚಾರಿಸ್ಕೊತೀನಿ ಸಾರ್” ಜೀಪಿನಿಂದಿಳಿದ. “ನೀವು ಹೋಗ್ಬನ್ನಿ ಸಾರ್. ಏಯ್ ನಾಗ್ರಾಜಾ, ಹೇಳ್ತುಂಗೆ ಕೇಳು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊತಾರೆ-ಇನಾಮು ಕೊಡ್ತಾರೆ!”

ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜ ಹೆದರಿಕೊಂಡು ಮುದುರಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಸ್ಟೇಷನ್ ಬರುತ್ತಲೇ ಬಲದೇವ್ ಇಳಿದು ನಾಗರಾಜನನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ.

“ಫ್ರೀನಾಟ್‌ಟು, ಹುಡುಗನೆ ತಿನ್ನೋಕ್ಕೆ ಏನಾದ್ರೂ ತಂತೋಡು. ಹಾಗೇ ಪಾಟೀಲಾರನ್ನು ಕಳ್ಳು!”

ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಬಿಸ್ಕತ್ತು, ಕೇಳು, ಕುಡಿಯಲು ಕಾಫಿ ತಂದಿತ್ತಾಗ ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದ. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಲದೇವ್ ಪಾಟೀಲಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದ.

“ಇನ್ನೇನು ಶ್ರೀಮತಿ ಸಿನ್ಹಾರವರು ಬರಬೇಕು, ತವರುಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು-ಅಲ್ಲಿಂದ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರೋಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಐಡೆಂಟಿಟಿ

ಕಾರ್ಡ್, ಈ ಹುಡುಗನ ಹೇಳಿಕೆ ನೋಡಿದ್ರೆ ಸಿನ್ಹಾರವರದ್ದೇ ಹೆಣಾಂತ ಅಯ್ಯಲಾ ಸಾರ್!”

“ಅದಿರಿ, ಆ ಪಿಂಕ್ ಫೈಲ್ ತನ್ನಿ. ಅದ್ರಲ್ಲಿರೋ ಫೋಟೋಗಳ್ಳು ನಾಗ್ರಾಜನಿಗೆ ತೋರ್ಪಿ. ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಯಾವ್ವಾದ್ರೂ ಗುರು ಹಿಡೀತಾನಾಂತಾ ನೋಡೋಣ!”

ಫೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೂ ಅವನು ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ, “ಇವರ್ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೆಣ ಸಿಕ್ಕ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ, ಹೀರಾಲಾಲ್, ದೊರೈ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪಂಪಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಲು ಬಂದರು. ಪ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಪೊಲೀಸಿನವರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನೇ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ!

“ಹು...ಹು... ಬಹಳ ಬೇಜಾರಾಯ್ತು ಸಾರ್, ಎಂತಹ ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ ....ಎಂತಹ ನಿಷ್ಠಾವಂತರು! ಅವರೇ ಬಾಡೀಂತಾ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಸಾರ್? ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಾ? ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಕಳವಳ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಸಾರ್. ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸರೇ ಕೊಲೆ ಮಾಡೋಂತಾ ಜನ ಒಮ್ಮೆಲಿ ದ್ವಾರೇಂದ್ರ ನಾವು ಹೇಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರೋದೂ? ಕೂಡೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾದ್ರೂ ಪರ್ಯಾಗಿಲ್ಲ-ಮುನ್ನೆ ಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮ ತೋಗೊಂಡು ಬೇರೆ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಗೆಲ್ಲಾ ಇನ್ ಫಾರ್ಮ್ ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲೇ ಸೀಬಿಎಂ ಯಾಕೆ ತನಿಟೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸ್ಬಾರೂಂತಾನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ....ಅವ್ರ ಟೂರ್ ಮೇಲಿದ್ದಾರೆ ಸಾರ್. ನಾಳೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತಾರೆ....ತಮ್ಮನ್ನು ಬಂದು ಕಾಣ್ತಾರೆ!”

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹೇಳಿದಾಗ ಜಯದೇವ್ ಪೇದೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಮೂಡಿದ.

ಪೇದೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಗರಾಜನನ್ನು ಇವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಒಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಾಗ ನಾಗರಾಜ ಕೊಸರಾಡಿದ-“ತಾಳಿ ಈಗ ಯಾರು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು ದು? ಅವ್ರ ದನಿ ನಂಗ ಗೊತ್ತು!” ಬಾಗಿಲ ಸಂದಿಸಿಂವ ಇಣುಕಿದ-

“ಆ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕೊಂಡಿರೋರೂ, ಆ ಸೂಟು ಹಾಕೊಂಡಿರೋರು ಇಬ್ರೂ ಆ ಕಾರ್ಡ್‌ಲ್ಲಿದ್ದು. ಅವ್ರಿಬ್ರೂ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು!” ನಾಗರಾಜ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ. ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಪೇದೆ ಒಂದು ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದ.

“ಕೂತ್ಯೊಳ್ಳಿ ಬಂದೆ, ಒಂದು ಕೇಸಿದೆ ಡಿಸ್ ಪೋಸ್ ಮಾಡಿ ಬರ್ತೀನಿ.”

ಬಲದೇವ್ ಒಳಗೆ ಬಂದವನೇ ನಾಗರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿದ-“ನಿಜವಾಗ್ಯೂ ಅವ್ರೆನಾ? ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ಬಾರ್ತು.”

“ಹೌದು ಸಾರ್, ಆ ಬಿಳಿ ಸೂಟಿನಲ್ಲಿರೋರೇ ಸಿಗರೇಟಿಗೆ, ಕೂಲ್‌ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್‌ಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವರ ಕೈಲಿ ಚಿನ್ನದ ವಾಚಿತ್ತು ಸಾರ್. ಪರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ನೋಟಿತ್ತು” ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. “ಅವನ ಬಲ ಅಂಗೈನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರಿ ಮಚ್ಚೆಯಿದೆ. ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೀನಿ!”

ಬಲದೇವ್ ಮತ್ತೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ದೊರೈ ಇರಲಿಲ್ಲ.

“ಸಾರ್, ಪ್ರೆಸ್ ಮಿಾಟ್ ಇದ್ಯಂತಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ಅದ್ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆನೂ ಕೊಡೋಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದುದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಗಿವೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟು ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಹೀಗಾಯಿತಲ್ಲಾ ಅಂತಾ ದುಃಖ ಪಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವ್ರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನ ಹಿಡೀತೀವಿ. ಪೊಲೀಸರ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯವೆಸಗೋ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೂಂತಾ ತಿಳ್ಯೋಕ್ಕೋಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಿಸಿ ಎನ್‌ಕ್ವಿಯರಿ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ.”

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಬಲದೇವ್ ತನ್ನ ಸಿಗರೇಟು ಪ್ಯಾಕ್ ತೆಗೆದು ಹೀರಾಲಾಲ್‌ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದ.

“ಫ್ಯಾಂಕ್ಸ್, ನನ್ನ ಬ್ರಾಂಡ್ ಅಲ್ಲ. ಅದ್ರೂ ನೀವು ಆಫೀಸ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾಂತ ತೋಗೋತಾ ಇದ್ದೀನಿ” ಅವನು ಸಿಗರೇಟೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ತುಟಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಲೈಟರ್‌ನಿಂದ ಬೆಂಕಿ ತಗಲಿಸಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ಅವನ ಅಂಗೈಯತ್ತ ದೃಷ್ಟಿಹಾಯಿಸಿದ. ನಿಜ, ಬಲ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಮಚ್ಚೆಯಿತ್ತು.

“ಹೌದು ಮುನಿರಂಗಪ್ಪೋರೇ, ನೀವೇ ಖುದ್ದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿದ್ರಂತೆ ಏನಾಡೋದೋ ಹೇಳಿ. ಈಗ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಿನ್ಹಾರವರು ಬರ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಡೋಲೆನ್ಸ್ ಹೇಳಿ ಹೋಗಬಹುದು!” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ.

ಮಾಲತಿ ಸಿನ್ಹಾ ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಲೇ ಅಳುತ್ತಾ ಬಂದರು- ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು, ಹೀಗೆ ಅವರ ಕೊನೆಯಾಗೋದೋ ಅಂತಾ-ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ರೂ ಕೇಳ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ-ಅವರನ್ನ ನಾನು ನೋಡ್ಲೇ

ಬೇಕು!" ಶವದ ಮೇಲಿನ ಮುಸುಕು ತೆರೆಯುತ್ತಲೇ ಅವರು ಚೀರಿ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದು ಬುಟ್ಟರು. ಅವರಿಗೆ ಶೈತೋಪಚಾರ ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ದುಃಖದಿಂದ ನರಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು.

"ಅವರೇ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವರ ಹೊಕ್ಕಳ ಕೆಳಗೆ ಕಾಸಿನಗಲ ಕರಿಯ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಬೇಕಾದರೆ ನೋಡಿ. ಅವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಅಮಾನುಷ ವಾಗಿ ಕೊಂವರನ್ನು ಸುಮ್ಮನೇ ಬಿಡಬಾರದು! ಅವರು ಹೋದಮೇಲೆ ನಾನೇಕೆ ಬದುಕುಳಿಯಲಿ?"

ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆತಂದು ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವರ ಶುಶ್ರೂಸೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬರಬೇಕಾಯಿತು.

ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಶವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇದಿನ ಸಂಜೆ ರೈಲ್ವೆ ಟ್ರಾಕಿನ ಅಚ್ಚೆ ಇದ್ದ ಪಾಳು ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಶೌಚಗೃಹದಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್‌ಗಳ ಹೆಣ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವರನ್ನು ಗುಂಡಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ಲಲಾಗಿದ್ದು ಶವ ಕೊಳೆತು ನಾರುತ್ತಿತ್ತು.

ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ, ಹೀರಾಲಾಲ್ ಇಬ್ಬರ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸುವಂತೆ ಬಲದೇವ್ ಕೂಡಲೇ ಸಿ. ಓ. ಡಿ. ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಅದೇಶ ನೀಡಿದ.

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಲಾರಿ ನಿರ್ಜನವಾದ ರಸ್ತೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಲಾರಿ ಡ್ರೈವರ್ ಬೀಡಿ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದು ತಿಳಿದಾಗ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅವಳು ಅಲುಗಾಡಿದುದು ಕಂಡು ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಗದರಿದ.

"ಲೇ ಸುಮ್ಮೆ ಮಲ್ಕೋಳೆ ಲಾಡಿ. ಆಗೇ ಫೋಲಿಸಿನೋರು ಲಾರಿ ತಲಾಸ್ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಬರತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಟೋಲ್‌ಗೆಟ್ ಹತ್ತಿ ಹಿಡಿಯೋದ್ದಾರೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮಗಳು ಗೊತ್ತಾ? ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಅತ್ತೆಮನೆಗೆ ಹೋಗತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ! ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಏನಾದ್ರೂ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟೆ ನಿನ್ನ ಹೂತಾಕಿಬಿಡ್ತೀವಿ."

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತಾನು ಕೊಲೆಗಡುಕರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿರುವುದು ಮನನವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಒಳಗೇ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಸಿನ್ಹಾರವರ ಕೊಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಈ ಗ್ಯಾಂಗಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ

ಹೀರಾಲಾಲ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ತವಕ. ಇವರೊಂದಿಗೆ ತಾನಿರುವವರಿಗೆ ಇವರ ಗುಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಲಾರಿಯನ್ನು ತಲಾಷ್ ಮಾಡಲು ಕಾರಣ? ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಂಡಂತೆ ಅಂತಹ ವಸ್ತುವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಲಾರಿಯ ಹೊರಗೆ ಬೂಟು ಕಾಲಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಡ್ರೈವರ್ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಒರಟು ಕಂಬಳಿಯೊಂದನ್ನೆಸೆದ. “ಹೊಡ್ಡೋಂಡು ಮುದ್ರೋಂಡು ಮಲ್ಲೋ. ನಿನ್ನೆ ಮಾಡೋ ಹಾಗೆ ನಟಿಸು.”

ಕಾವ್ಯ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಮೂಗಿನ ತನಕ ಹೊಡೆದು ಮುದುರಿ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡಳು. ಹೊರಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೇಳಿ ತಾನು ಕನ್ನಡದ ನಾಡನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಟ್ಟುಬಂದುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಈಗ ತಾನೆಲ್ಲಿರಬಹುದು? ಹಿಂದೆ ಲಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ತಲಾಷು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಲಾರಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಡ್ರೈವರ್‌ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಅವನ ಡ್ರೈವಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದರು. ಒಳಗೆ ಹತ್ತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೇನೂ ಗೊತ್ತೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಫೋಲೋಸಿಸವರೂ, ಚೆಕ್‌ಫೋಸಿಸವರೂ ಅತ್ತ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಲಾರಿಗೆ ಹತ್ತಿದರು.

“ಕಳ್ಳ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು, ಮೂರುಸಾವಿರ ಕಳ್ಳಿಸಿದರು. ಲಂಚ ತಿಂದೂ ತಿಂದೂ ಕೊಬ್ಬಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಬ್ಬು ನಾಲಿಗೆಗೆ, ತಲೆಗೆ ಎರಿ, ಬುದ್ಧಿ ಓಡೋಲ್ಲ. ಚಾನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀರಿದಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು. ಅದ್ರ ತುಂಬಾ ಹೆರಾಯೆನ್ ಇರೋದು ಆ ಕತ್ತಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಬೇಕು? ಈ ಲೋಡಿ ಬಗ್ಗೆನೂ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಬರೇ ಡ್ಯಾನ್ಸರ್ಸ್ ಹಾಸ್ಟೋಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂತೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು-ಕಾರ್‌ಗಳ್ನು ಹುಡುಕ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಹಂದಿ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು! ಬೇಗಾಂ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ಗೆದ್ದಿ. ನಡೀ ಫುಲ್ ಸ್ಪೀಡ್ ಕೊಡಿ.”

ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ಮುದುರಿ ಮಲಗಿದಳು. ಲಾರಿಯ ಸದ್ದಿಗೆ, ಅಲುಗಾಟಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿತು.

“ಮಯ್ ಇಳಿ ಕೆಳಗೆ!” ಯಾರೋ ಅವಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಕಂಬಳಿ ತೆಗೆದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದಳೆದು ಕೂಡಿಸಿದ. ಆಗಲೇ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಮೂಡಲು ಕಂಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಕಣ್ಣು ಹೊಸಕುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಳು.

“ನಾವೆಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ?”

“ನೀನಾ? ಹೇಳ್ತೀವಿ ತಾಳು. ಮೊದ್ಲು ಇಳಿದು ಆ ಕರಿಯ ಕಾರು

ಹತ್ತು" ನಾಲ್ಕುಜನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಫ್ಲರ್ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡವರು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಾಲುಗಳು ಮರಗಟ್ಟಿ ಹೋದಂತಾಗಿತ್ತು. ಕುಂಟುತ್ತಲೇ ಲಾರಿಯಿಂದಿಳಿದು ಕರಿಯ ಕಾರಿನತ್ತ ನಡೆದಳು, "ನನ್ನ ಸಾಮಾನು, ನನ್ನ ಪರ್ಸು....!"

"ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡ್ಡಿವೆ ತಾಳು! ನಿನ್ನ ಲೂಟಿ ಮಾಡೋದು ನಾವಲ್ಲ- ಹೋಗು ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ" ಲಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾನಿ ಮತ್ತಿತರರು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ನಕ್ಕರು. ಅವಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಬಾಯಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ತುರುಕಿದರು. ಅವಳ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್, ಕಿಟ್ ಬ್ಯಾಗ್, ಪರ್ಸನ್ನು ಡಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ದ್ದು ಡ್ರೈವರ್ ಒಬ್ಬ, ಅವನ ಜೊತೆಗಾರನೊಬ್ಬ.

"ಇದ್ದ ಅನ್‌ಲೋಡ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಗೆಡ್ಡೆ ಅನ್ವರ್!" ಡ್ರೈವರ್ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವನು ಕೇಳಿದ, ಸೇಲ್‌ಜಿ ತುಂಬಾ ರೋಷದ ಮೇಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕೊಲೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಈ ಲಾಡೀನ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ್ರೆ ಕೆಲಸ ಸುಲಭ ಆಗ್ಬೋದೂ! ಇವಳು ಅವರಿಗೂ ನಮಗೂ ಇಬ್ಬಿಗೂ ಟ್ರಂಪ್ ಕಾರ್ಡು "

"ರಾಜೀ ನಿಂಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಿಮ್ಮಿ ಅಲ್ಲಿ ಲಾಕಪ್‌ನಲ್ಲಿರೋತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಡೇಂಜರೇ! ಕೈದ್ರಾಬಾಡಿ, ಪರದೇಸೀ ಟ್ರಾಪ್‌ರ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಅನ್ನ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಡ್ಲಾನೆ. ಬಾಸ್ ಯಾಕೆ ಅನ್ನ ಬಿಡಿಸ್ಕೊಂಡಿಲ್ವೋ ಕಾಣೆ."

ಕಾರು ಹೋಗುತ್ತಾ, ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲರೋ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಕಣ್ಣು, ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕಿಸೆ ಕೇಳಿಸುವುದನ್ನು ವುದು ಮರತರಬಹುದು. ಕಾವ್ಯ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

"ಆ ಜೈಲ್ ಬ್ರೇಕ್ ಹಳೆಯ ಪೈಲ್ವಾನ್ ಸಂಗಪ್ಪನ್ನ ಕರೆಸಿದ್ರಂತೆ ಅನ್ನ ಏನಾದ್ರೂ ಮಸಲತ್ತು ಮಾಡೇ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕ, ಬಾಸ್ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕೋಕೋಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತೆ. ಅದ್ಯಾವೋ ಅಂಗ್ಲಿ ಹುಡುಗ ನೋಡಿ ಗುರುತಿಸಿಟ್ಟಂತೆ, ಆ ಹುಡ್ಗ ಪೊಲೀಸ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲದ್ದಾನಂತೆ. ಸಿನ್ಹಾ, ಇಬ್ಬು ಪೇದಗಳ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಂತಲ್ಲಾ!"

"ದೊರೈ, ದಳಪತಿ, ಚಂದ್ರಪ್ಪ, ಟಿಪ್ಪೂ ಇವೈಲ್ಲಾ ಇರೋದು ಯಾಕೆ? ನೋಡ್ತಾ ಇರು, ಎಲ್ಲಾ ಗಪ್‌ಚಿಪ್ ಆಗೋಗುತ್ತೆ. ಇಂತಹ ಜುಜುಬಿ ಕೇಸುಗಳ್ಳ ಬಾಸ್ ಎಷ್ಟು ನೋಡಿರೋರೋ!"

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಆಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕವರು .

ಅದನ್ನು ತಾನು ಜೀನ್ಸ್‌ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ಗೊತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಅದ್ರಲ್ಲೇನಿರಬಹುದು. ಚಾಸಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆರಾಯಿನ್ ಸಾಗಿಸಿದ್ದರು. ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಇರಬೇಕು. ಹೂಗುಚ್ಚದೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೀರಾಲಾಲ್ ಹೇಳಿದ . ಆದರೆ ಪೊಲೀಸ್ ರೈಡ್ ಆದ ರಿಂದ ಕೊಡಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಜೇಬಿನಲ್ಲೇನಿರಬಹುದೆಂದು ನೋಡೋಣವೆಂದರೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದಾರೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅದೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ನಾಶಮಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕು!

ಕಾರು ರಭಸದಿಂದ ಸಾಗಿತ್ತು. ಮಾತು ನಿಂತು ಟೇವ್‌ನಿಂದ ಚಿತ್ರ ಸಂಗೀತ ಮೂಡಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಬಿ ಸೀಟಿಗೊರಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅನ್ವರ್ ಮೂಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರಸಂಗೀತದೊಂದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಕಾರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾರು ಹೋಯಿತು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತೋ ಒಂದೂ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ! ಕಾರು ನಿಂತಾಗ ಅವಳು ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು, ಆದರೆ ಅಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಿನ ಬಳಿಗೆ ಯಾರೋ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಬಂದಳು.

“ಬೇಗ ಹಾಕು, ಆಮೇಲೆ ಕೈಕಾಲು ಬಿಚ್ಚಿವಿ. ಹುಷಾರಾಗಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗು!”

ಮುಖಕ್ಕೆ ಮೈಗೆ ಬುರಕಾ ಹಾಕಿದರು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು, ಬಾಯಿಗೆ ತುರುಕಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕೈಕಾಲುಗಳ ಕಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟದರು. ಅವಳ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯಾದ ಶೂಸು ತೆಗೆದು ಹೊಸದಾದ ಹೈಹೀಲ್ಸ್ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರು.

“ಆವೋ ಬೇಟೆ” ಆ ಹೆಂಗಸು ಕಾವ್ಯಳ ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದೊಯ್ದಳು. “ಆಹಿಸತ್ತೆ ಆವೋ....” ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಳೋ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಮೆಟ್ಟಿಲೇರಿ, ಇಳಿದು, ಎಲ್ಲೋ ಬಂದೆಡೆ ನಿಂತಾಗ ಅವಳಿಗೆ ತಾನೆಲ್ಲೋ ವಿಶಾಲವಾದ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದೆನೆಂದನಿಸಿತು. ಅವಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಬುರುಕಾ ತೆಗೆದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಒಟ್ಟು, ಬಾಯಿಗೆ ತುರುಕಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬೆಳಕಿನ ಪ್ರಕರತೆಗೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಂಗಸು, ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನವಳಾಗಿದ್ದು ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಎತ್ತಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸೋಫಾಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಸೈಪ್ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತೆಳ್ಳಗೆ ಎತ್ತರ ವಾಗಿದ್ದು, ಗಡ್ಡ, ಮಾಸೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

“ಜುಬೇದಾ, ಹುಷಾರಾಗಿ ನೋಡೋ, ಇನ್ನೇನು ಬಾಸ್ ಬತ್ತಾರೆ. ರೂಮಿಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬೇಗ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ” ಅವನು ಹೊರಟ. ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಕಾವ್ಯನ ತಲೆ ಕಲಸಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆ ಬಾಸ್ ಬರುವ ಮುನ್ನ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿರುವ ಕವರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು!

“ದೀ ದೀ, ನೆನ್ನೆ ಯಿಂದ ಬಾತ್‌ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹೋಗ್ಬೇಕಲ್ಲಾ!”

೩೧

“ಅದೆಲಾ ಆಟ ನನ್ನ ಹತ್ರ ನಡ್ಯೋಲ್ಲ-ನೋಡು” ಅವಳು ಸೊಂಟದಿಂದ ಹರಿತವಾದ ಚಾಕು ತೋರಿದಳು. “ನಿನ್ನ ಆಟ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟೋ, ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ!”

“ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ದೀದೀ, ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲ, ನೀನೂ ಬಾಗ್ಲಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರು! ನಂಗೆ ತಡೆಯೋಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ.”

ಜುಬೇದಾ ಅವಳನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿದಳು-“ಸರಿ, ನಡೀ. ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರೋನಿ.”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಯಿತು. ರೂಮಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಂತಿದ್ದ ಬಾತ್‌ರೂಮಿನೊಳಹೊಕ್ಕಳು. ಜುಬೇದಾ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು.

“ಜೀನ್ಸ್ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾ ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಳು. “ನೀನು ಹಾಗೇ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ರೆ ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತೆ. ಆ ಕಡೆ ತಿರುಗು, ಅದ್ಮೇಲೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ.”

ಜುಬೇದಾ ಅವಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಕಾವ್ಯ ಸರಕ್ಕನೇ ಜೀನ್ಸ್ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕವರನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕನೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಳು. ದೇಹಬಾಧೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಸಳ ಎಳೆದಳು, ನೀರು ಜಿಲ್ಲನೇ

ಉಕ್ಕಿಬಂದು ಕನೋಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕವತೂ ಕೊಚ್ಚಿಹೋಯಿತು. ಜುಬೇದಾ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಕಾವ್ಯ ಜೀನ್ಸ್ ಕಾಲಿಗೆರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

“ಬೇಗ ಹಾಕೋ ಬಾಸ್ ಬಂಟ್, ನನ್ನ ಸುಮ್ಮೇ ಬಿಡೋಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೆಡ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೋ” ಜುಬೇದಾ ಗಡುಸಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಕಾವ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ದೇಹ ನಿರಾಳವಾಗಿತ್ತು. ಜೀನ್ಸ್ ಧರಿಸಿ ಕಾಟಿನ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಳು. ಸುಷಜಿತವಾಪ ಕೋಣೆ, ಎರಡು ಮಂಚಗಳು, ಒಂದು ಮೇಜೂ, ಎರಡು ಕುರ್ಚಿ, ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್, ವಾರ್ಡ್ ರೋಬ್ ಎಲ್ಲಾ ಇತ್ತು. ಅಗಲೇ ಅವಳ ಸೂಟ್ ಕೇಸು, ಕಿಟ್ ಬ್ಯಾಗ್, ಸರ್ವೆ ಎಲ್ಲಾ ಟೇಬಲ್‌ನ ಮೇಲಿತ್ತು.

ಹೊರಗೆ ಕೀಲಿಯ ಸಹಾಯಿತು. “ಬಾಸ್ ಬಂದ್ರಂತ ಕಾಣ್ತೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂತ್ಕೋ” ಜುಬೇದಾ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದಳು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಆ ಗಡ್ಡೆ ಮಿಸೆಯ ತೆಳ್ಳಗಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಚಂದನ್‌ಲಾಲ್ ಬಂದಿದ. ತಲೆಗೆ ಜುಂಗಿನ ಪೇಟೆ, ಕಾಯಿ ಶರವಾನಿ ಧರಿಸಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಅವನ ಗುರುತು ಹತ್ತಿತು.

ಜುಬೇದಾ ಗೌರವದಿಂದ ಎದು ನಿಂತಳು. ಆ ತೆಳ್ಳಗಿನ ಗಡ್ಡೆ ಧಾರಿ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಜುಬೇದಾ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು, ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತು.

ಸೇಠ್‌ಜಿ ಕಾವ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಬಂದ. ಅವಳ ಮುಂದೆ ಕೈ ನೀಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದಳು.

“ಬಾಸ್ ಕೇಳಾ ಇದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಕೊಡು!”

“ಎನನ್ನ ಕೊಡಲಿ?”

“ಏಯ್, ಚಿನಾಲೀ, ಅಟ ಅಡ್ಬೇಡಾ ಆ ಕವರ್ ಕೊಡು.”

“ನನ್ನ ಹತ್ರ ಇಲ್ಲಿ...” ಕಾವ್ಯ ಕಾಟಿನಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಳು.

“ಮಲ್ಲೂ, ನೋಡು ಎಲ್ಲಿದೆಂತಾ” ಸೇಠ್‌ಜಿ ಕೈಲಿದ್ದ ಹಂಟರ್‌ನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ. ಮಲ್ಲು ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಟಾಪ್ ಕಿತ್ತೆಸೆದ. ಅವಳ ಬ್ರಾ ತೆಗೆಯಲು ಬಂದಾಗ ಅವಳು ಕೈಗಳಿಂದ ಎದೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಾಗ ಸೇಠ್ ಮಲ್ಲುವಿನ ಕೈಗೆ ಹಂಟರ್ ಇತ್ತು. ಮಲ್ಲು ಹಂಟರ್‌ನಿಂದ ಕಾವ್ಯಳ ಕೈಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ, ಅವಳು ಕೈಬಿಟ್ಟಳು. ಬ್ರಾ ಕಳಚಿ ಕಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಜೀನ್ಸ್ ಬಿಚ್ಚಿದ, ಒಳಗಿನ ಪ್ಯಾಂಟೀಸ್ ಸಹ

ಕೆಳಗೆ ಸರಿಯಿತು. ನನ್ನ ಳಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ನಡುಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ದುರು ದುರು ನೋಡಿದರು.

“ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀ ಬೋಗಳು!”

“ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಜೀನ್ಸ್ ಪಾಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಲಾರೀಲಿ ಬರತ್ತಾ ಏನಾಯ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!”

ಮಲ್ಲು ಅವಳ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್, ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗ್ ಪರ್ಸೆಲ್ನಾ ಕಿತ್ತಾಡಿದ.

ಕಾವ್ಯ ಬೆಚ್ಚಿದಳು. ಪರ್ಸೆನಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಹಣವೆಲ್ಲಿ? ಸಣ್ಣಗೆ ಚೀರಿದಳು. “ಅವರು ನನ್ನ ಪರ್ಸೆನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣಾನೂ ಕದ್ದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್ ನಂಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಎಲ್ಲಾ ಪರ್ಸೆನಲ್ಲೇ ಇತ್ತು!”

“ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲಾ ಬಾಸ್, ಹಣಾ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಂಗೊತ್ತು. ಅದ್ರೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಡ್ತಾಳೆ! ಇವ್ವು ಹೇಳೋಹಾಗೆ ಲಾರೀಲೇ ಕಳುವಾಗಿರೋಕು! ಲೇ, ಸಾಲಿ, ಲಾರೀಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ?”

“ಮೊದು ಹಿಂದೆ ಲೋಡ್ ಜೊತೆಗಿನ್ನೆ. ಆಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಸೀಟಿನ ಮೂಲೆಲಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಆಮೇಲೆ ಕಾರಿಗೆ ಹತ್ತಿದೆ.”

“ಸೇತ್‌ಜೀ, ಈ ಲೋಡಿ ಬಾಯಿ ನಾನು ಬಿಡಿಸಿನಿ. ನೀವು ಲಾರಿ ಲೋಡ್, ಅದ್ರಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತೆ ಲಾ ಚಿಕ್ ಮಾಡಿ.”

“ಸೇತ್‌ಜೀ, ಕಾವ್ಯಕತ್ತೆ ದುರು ದುರು ನೋಡಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಅವನತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಮಲ್ಲೂ ಕಾವ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಒಂದ.

“ಬೋಗ್ಯು ಎಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ. ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ. ಇಲಿ ದ್ರೆ ನೋಡು!” ಅವಳನ್ನು ಒರಟಾಗಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅವಳ ನಗ್ನತೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಿದ. “ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ, ಮಜಬೂತಾಗಿದ್ದೀ!” ಅವಳ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿದ. ಕಾವ್ಯ ಅವನನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳಿದಳು.

“ಬರೀ ಮೈಮೇಲೆ ಇದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಳ್ಳೆ! ನನ್ನ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತಾಕಿ ಹುಡ್ಕಿದ್ದೀಯಾ. ಎಲ್ಲಿದೆ ನೀನೇ ಹೇಳು. ಲಾರೀಲೇ ಯಾರೋ ಕದಿ ರ್ಬೇಕೂ. ನನ್ನ ಹಣ ಎಷ್ಟೊಂದಿತ್ತು! ಅದ್ನೂ ಲಪಟಾಯ್ಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನಿಮ್ಮ ಕಡೆವ್ರೇ ಮಾಡಿರಬೇಕೂ. ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ನಾನು ಸಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸ್‌ಗೆ ಫೋನು ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನಾನು ಅವರ ಸೂತ್ತು!” ಅವಳು ಹಾಗೆಂದಾಗ ಮಲ್ಲು ಕೊಂಚ ವಿಚಲಿತನಾದ.

“ಹೋಗೇ-ನಿನ್ನಂತೋರು ಚಿಕ್ಕಬಾಸಿಗೆ ಎನ್ನೋ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ!”
ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅವಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ.

“ನಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ-ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಮೊದಲು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು.
ಅಲ್ಲಿವರೂ ಯಾರ ಎಂಜಲೂ ಆಗ್ಬಾರೂಂತಾ ಹೇಳಿದಾರೆ. ನೀನೇನಾದ್ರೂ
ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆ ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ” ಕಾವ್ಯ ಕೈಗಳಿಂದ ದೇಹ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು
ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಂಗೆ ಬಾಯಿ ಕೊಬ್ಬು ಜಾಸ್ತಿ, ನನ್ನ ಮೇಲೇ ರೋವು ಹಾಕ್ತೀಯಾ?”
ಮೆಲ್ಲು ಹಂಟರ್‌ನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಸಿದ. ತುಟಿಕಚ್ಚಿ ನೋವು ಸಹಿಸದಳೇ
ವಿಸಹ ಕಿರಿಚಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೂ ಸರಿ, ಆ ಕವನನ ವಿಷಯ
ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು, ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ, ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಬಾಸುಂಡೆಗಳು
ಮೂಡಿದವು, ಅವಳು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಿದಳು. ಎಟಿಸ
ಹೊಡೆತ ತುಳಲಾರದೇ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದಳು. ಮೆಲ್ಲು ಹಂಟರ್‌ನನ್ನು ಅವಳತ್ತ
ಎಸೆದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬೀಗ
ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿವು ಮೂಡಿತು. ಎಟುಗಳಿಂದ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ರಣವಾಗಿತ್ತು.
ಇದೆಂತಹ ಸರಕ ಯಾತನೆ! ತನ್ನನ್ನು ಪಗಡೆಯ ಕಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡು ದಾಳಹಾಕಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಕೊನೆಯುಸಿರುವವರೆಗೆ
ತಾನು ಹೋರಾಡಬೇಕು. ಈ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಬೇಕು! ನಿಧಾನ
ವಾಗಿ ಎಂದು ಗಾಯವಾಗಿದ್ದ ಕೆಡೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಿಂದ
ಕಿತ್ತಿ ಹರಡಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೌಸ್ ಕೋಟನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಮೈ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಗಾಜಿನ ಕುಜಾನಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಗಟಗಟನೇ
ಕುಡಿದಳು. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಫೋನಿದರೆ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಸ
ಬೇಕು. ಅವರ ನಂಬರ್ ತನ್ನಿನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಆದರೆ ಬಲದೇವ್ ಮನೆಗೆ
ಮಾಡಿದರೆ ಮೆಸೇಜ್ ಕೊಡುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ತನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವನಂದರೆ ಶಿಂಥೆ ಅವನಿಗೇ ತಿಳಿಸಬೇಕು, ಕಾಗದ
ಬರೆಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಏನಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ
ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲು ತನಗೆ ಈ ರೂಮಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿ!

ಅವಳ ಮಂಚವೇರಿ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು. ಹಂಟರ್‌ನಿಂದ
ಬಿದ್ದ ಎಟುಗಳು ಚುರುಚುರು ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವೆಡೆ ರಕ್ತ ಒಸರುತ್ತಿತ್ತು.

ಮತ್ತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಬಂದವಳು ಜುಬೆದಾ-ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಹಿಡಿದು ಒಬ್ಬ ರೊನಾ ಬಾರ್ ಬಂದಿದ್ದ. ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಟೇಬಲ್‌ನ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದಮೇಲೆ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಜುಬೆದಾ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು, “ಆ ಮಲ್ಲೂ ಕೈಲಿ ಯಾಕೆ ಏಟು ತಿನ್ನೋಕೆ ಹೋದ? ಅವನು ರಾಕ್ಸಸ! ಅವನೂ, ಸೇಠ್ ಕೇಳಿದ್ದು ಯಾಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ?”

“ದೀದೀ, ಖಂಡಿತ ನನ್ನ ಹತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋವರೂ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಗೊತ್ತಾ?” ಅವಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಕಷ್ಟವೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದಳು. “ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆದ್ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕವರ್ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ಅಂತ ಹೇಳಲಿ?” ಕಾವ್ಯ ಅಂಗಲಾಟ ಕೇಳಿದಳು.

“ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು, ಊಟ ಮಾಡಿಬಿಡು-ಬಹಳ ಹಸಿದಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಅಖಾಡಾಕ್ಕೆ ಇಳಿದಮೇಲೆ ಮೋಜೂ ಮಾಡ್ಬೇಕೂ-ಒದೇನೂ ತಿನ್ನೇಕೂ.”

ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಟ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು ತಾನು ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಅವನಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಯಾರನ್ನಾ ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ತಾನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ತಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೆಲ್ಲಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಜುಬೆದಾ. ಅವಳೂ ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತೋಷಣೆಗೊಳಗಾದವಳು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲೂ ತಾಯ್ತನವೆಲ್ಲೋ ಆಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಾನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಾದರೆ ಜುಜೇದಕನ್ನು ತಾನು ಕೈವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಜುಬೆದಾಕತ್ತ ನೋಡಿದಳು.

“ನೀನು ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡೆ? ನಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಅತ್ತು ಬಿಡಲೇ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಮರೆಯೋಣ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆದರಿದೆ ಗೊತ್ತಾ? ನಿನ್ನ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ನಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಯಾವುದೋ ಜನ್ಮದ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ!”

ಜುಬೇದಾ ಶಿಲೆಯಂತೆ ಅಲುಗಾಡದೇ ನಿಂತಿದ್ದಳು. “ನಿನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ನೀನಂತಹ ವಾತ್ಸಲ್ಯವುಯಿ! ಒಂದು ವೇಳೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ನೀನಂತಹ ತಾಯಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೆಯೆಂದು ಬಲ್ಲೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನೀನೇ ಸರಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು” ಕಾವ್ಯ ಹೊಗಳಿದಳು. ಜುಬೇದಾ ಮಿಸುಕಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೇ ನಾನು ದೀದೀ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೇ ಅಂದದ್ದು. ನಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಯಾವುದೋ ಜನ್ಮದಲ್ಲೆ ಆಕ್ಕನೋ ಅಮ್ಮನೋ ಅಗಿದ್ದಿರಬೇಕು” ಕಾವ್ಯ ಅವಳೆದುರಿಗೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಕಂಬನಿಗರೆದಳು. ಜುಬೇದಾಳ ಕೈ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸಿತು. ಅವಳ ಒಲಗೈ ಕಾವ್ಯಳ ಬೆನ್ನು ಸವರಿತು.

“ಓಹ್ ದೀದೀ, ನೀನು ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಬಿದ್ದು ಎಟಿನ ಗಾಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಲೂ ಸಿದ್ಧ.”

ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಜುಬೇದಾ ಅವಳ ತಲೆ ತಡವಿದಳು, “ಅಳಬೇಡ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕಣ್ಣು, ನಾನು ಈ ಕೂಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ರೆಕ್ಕೆ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿರುವ ಹಕ್ಕಿ. ಆದರೆ ನೀನು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಹಕ್ಕಿ. ನಿನಗಾಗಿ ಬಿದ್ದ ಪಂಜರವನ್ನೇ ಮಾಡಬಹುದು ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಈ ಯೌವನ ಇರುವವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ! ಅಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ನೀನೂ ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತೀಯೆ! ಆದರೆ ಹುಷಾರು, ಸೇಲ್‌ನ ಮುಂದೆಯಾಗಲಿ, ಮಲ್ಲಾಸ ಮುಂದೆಯಾಗಲಿ ನೀನು ನನ್ನೊಡನೆ ಸಲಿಗೆಯಿಂಡಿರುವುದು ತೀಯ ಬಾರದು, ಎಚ್ಚರ!”

ಕಾವ್ಯ ಒಪ್ಪಿದಳು. ಜುಬೇದಾಳ ಬಲಗಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಡೈಲಾ ತಂದು ಮುಗಿಸಿದಳು. “ದೀದೀ ನಂಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮರೆಯಲು ಎನಾದರೂ ಬೇಕೇ ಬೇಕು!”

“ಎಂದರೆ?” ಜುಬೇದಾ ಕೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಹಿಂಜರಿಯದೇ ಹೇಳಿದಳು.

“ಎರಡು ಲಾಜ್ಫ್ ಎಸ್ಕಿ-ಬ್ಲಾಕ್ ಸೈಟ್. ಒಂದು ಪ್ಯಾಕ್ ಸಿಗರೇಟ್.”

“ನಾನಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ಯಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದೀಯೆ ! ತಾಳು ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಲ್ಲೂ ಹತ್ತ ಇರುತ್ತೆ.” ಜುಬೇದಾ ಹೊರಗೆ ಹೋದಳು. ಕಾವ್ಯ ಅವಳತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಮುಖ ತೋಳೆದುಕೊಂಡು ಸರಸರನೆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮೇಕಪ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತುಟಿಗೆ, ಕೆನ್ನೆಗೆ ರಂಗು ಬಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಇನ್ನೆಗೆ ಕಾಜಲ್ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಹೌಸ್ ಕೋಟು ಬಿಟ್ಟ ಮೈ ತೋರುವಂತಹ ಉಡುಪೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳ ಪುಟ್ಟ ಕೂದಲೂ ಅವಳ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಂದೂ ರೀತಿಯ ತೋರಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿಮ್ಮ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. “ಕಾವ್ಯ, ನೀನು ಇಂದಿನಿಂದ ಆಡುವ ಆಟವೇ ಬೇರೆ, ನಿನ್ನ ಬದುಕೊಂದೇ ಹಾಳಾಯಿತು. ಉಳಿಯಬೇಕಾದವರನ್ನ, ಬದುಕ ಬೇಕಾದವರನ್ನ ಬದುಕಿಸು. ಮುಳುಗಿದ ಮೇಲೆ ಚಳಿಯೇನು ? ಮಳೆಯೇನು ?” ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಿ ತಾನೇ ನಕ್ಕಳು.

ಜುಬೇದಾ ಬರಿಯ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. “ಮಲ್ಲೂ ಕಳಿಸಿ ಕೊಡ್ತಾನಂತೆ. ಅವನೂ, ಸೇಲ್ ಏನೋ ಗಹನವಾದ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿಂದು ವಿಸ್ತೃ ಕುಡೀತೀಯಲ್ಲ ! ಏನೂ ಆಗೋಲ್ಲಾ ?”

“ನಂಗೆ ಬೇಜಾರಾದಾಗೆಲ್ಲಾ ಕುಡೀತಿದೆ. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ನಿಂತುಹೋಗಿ ಬಾಯಿ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ” ಕಾವ್ಯ ನಕ್ಕಳು “ಸೇಲ್ ಹೇಗೆ ? ಏನೋ ಪರಮಾಯಿಷಿ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕಂತಾ ಅಂದ್ತಂತೆ !” ಜುಬೇದಾ ಅವಳತ್ತ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿದಳು.

“ಸೇಲ್ಗೆ ವಾರಕ್ಕೊಂದೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆ ಮೂಸಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿಯೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ! ಆಸೆ ಯಾರು ಅವನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಸ್ತಾಳೋ ಅವಳು ಕೊನೇವರೂ ಕಾಪಾಡ್ತಾನೆ. ದುಡ್ಡು ಒಡವೆ, ವಸ್ತ್ರ ಕೊಟ್ಟು ಮಜಾ ಮಾಡು ಅಂತಾನೆ !”

ಕಾವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಗುಣಾಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು.

ಸೇಲ್ ಜೀ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲು ಗಾಢವಾಗಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದ್ದರು.

“ಈ ಹುಡುಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲ. ಕವರ್ನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಇದ್ದಂತಾ ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲೋ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟದ್ದಾಳೆ. ಅಥವಾ ಹಾಳುಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಯಾರೂ ತಡಿದೇ ಇದ್ದೆ ಅವು ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಬಿಡ್ತಾ ಇದೆ” ಮಲ್ಲು ಹಲ್ಲುಕಡಿದ.

ಸೇಲ್ ಜೀ ನಸುನಕ್ಕ. "ನಿನ್ನ ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಲಸ ಹಾಳು ಮಾಡ್ತೀ. ಅವಳ ಚರ್ವು ಸುಲಿದರೆ ಕವರೇನೂ ವಾಪಸ್ಸು ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಅವ್ಳು ಕರೆಸಿರೋದೇ ಬೇರೆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ. ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ಅವ್ಳು ನಗ್ನ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಸೋಹನ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಅವಾಯ. ಇವ್ಳು ಬುಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಡಿದು ಬರೋ ನಮ್ಮ ಗೆಸ್ವಾಗಳೆದುರು ನಗ್ನ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿಸಿ, ಅವಳನ್ನು ಅವರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕು. ಆದ್ರೆ ಕವರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ದು ಮುಖ್ಯ ವಾದುದೂಂತಾ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಬಾರದು. ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳು ಅದನ್ನು ಮರೆಯಬಹುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಡಕಿದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡಿಸಿ, ಮಜಾ ಮಾಡಿಸಿ ಬಾಯಿಬಿಡಿಸಬೇಕು."

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ವಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಜುಬೇದಾ ಹೋದದ್ದು.

ಅವಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಸೇಲ್ ಜೀ ಹೇಳಿದ- "ಆ ಹುಡುಗೀಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಎಲಾ ಕಳಿಸು, ಜೊತೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಉಡುಗೊರೆ ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸು, ಅವಳಿಗೆ ಪೂರ ಅಮಲೇರಿದಾಗ ನನಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸು-ನಾನು ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ."

ವಿಸ್ಕಿ, ಸೋಡಾ, ಸಿಗರೇಟಿನೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ಬ್ರೇಸೆಟ್ ತಂದಿತ. ರೂಮ್ ಬಾಯ್ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ, 'ಸೇಲ್ ಜೀ ಬಂದು ಅಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣ್ತಾರಂತೆ. ಈ ಸಣ್ಣ ಉಡುಗೊರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಂತೆ."

ಕಾವ್ಯ ಚಿನ್ನದ ಬ್ರೇಸೆಟ್ಟನ್ನು ಕೈಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಹಣ, ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಸೋಡಾ ಓಪನ್ ಮಾಡು. ನಂಗ್ ಏಸ್ ಬೇಕು. ವಿಸ್ಕಿ ಮೊದಲು ಬಗ್ಗಿಸಿ, ಸೋಡಾ ಸೇರಿಸು. ಅಮೇಲೆ ಏಸ್ ತೊಗೊಂಬಾ" ರೂಮ್ ಬಾಯ್ ಕೊರಟಿನಂತರ ಜುಬೇದಾಳವ ತಿರುಗಿ ಹೇಳಿದಳು. "ದೀದೀ ಅದ್ಯಾಕೋ ಇವತ್ತು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗ್ತಾ ಇದೆ, ಯಾಕಿರಬಹುದು?"

జుబీదాళ ముఖ గంభీరవాయిత. “హం ఆగే చిన్నద బ్రీస్లేట్ కళిందాన. ఇన్ను ఏను బీకాద్రా కొడతానే బిర్తానల్లా ఆగ కేళు. డాళాగ్బీకాద్రే ఎల్లా జీన్నాగే ఇరుత్త. డాళాద్రీలే ఆదు సుఖ అల్ల కొరళిన నేణొంక గొత్తాగొద్రా....ఎల్లాద్రా డాళాగి డొల!” రొమినింద డొరటికొదళు.

కావ్య రొమూబాయా తందిత్త ల్పటినింద సిగరేటు డచ్చి కొండు విస్మయ గాస్ కృగ్తికొండళు. జుబీదా చిక్కందినల్లి జీన్నాగే ఇద్దిరబీకు. ఈగలే ఇప్పు లక్షణవాగిదాళ! సేల్జీ అవళన్న పూర టుపయొగిసికొండిరబీకు. ఈగ ఈ వయస్సినల్లి అవనిగే బీకాగువ డ్డొంగళన్న నొడికొళ్ళువ నాయపాడు అవళిగే! తాను డేచ్చు కుడియబారదు. స్వల్పవే కుడిదు అమలేరిందతే నటిసబీకు. సేల్జీయన్న బుట్టిగే డాకికొళ్ళ బీకు, జుబీదాకృయల్లి శింధేగే సూజనే కళిసబీకు! నిధానవాగి విస్మయన్న డిరతొడగిదళు. డొరగిన కత్తలేయత్త కిటికియింద నొడిదళు. తాను మలగబీకాగిత్తు. తనగే విశ్రాంతియ అగత్యవిత్తు. ఆదరే యావుదక్కొ తడవాగబారదు. తన్న కేలసవేల్లా రాత్రియదే అల్లవే? తానొబ్బ నిశాచరి! ఎల్లా ముగిద మేలే తాను కణ్ణంబా నిద్రి మాడబీకు!

బాగిలు సద్దా దాగ కావ్యళిగే సేల్జీ బందనేందు తిళియితు. లొటిక్క మత్తే విస్మి సురిదుకొండళు. సేల్జీ బిళియ పాయిజానవా డాకికొండు, కృయల్లి డొగేయాడుత్తద్ద సిగరేటు డిడిదు ఒళగే బంద. కావ్య అరకణ్ణు ముచ్చి అవనత్త నొడినక్కళు.

“యారు, సేల్జీనా?” బీకేంతలే తొడలిదళు.

“ಹೂಂ....ಹೌದು....” ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. ಅವನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಅವಳ ದೇಹದ ಮಾಟ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವಳ ಕೈ ನೇವರಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾ? ನನ್ನ ಹತ್ರ ಇಂಪ್ರೋವ್ಡ್ ಮಾಲು ತುಂಬಾ ಇದೆ ”

ಕಾವ್ಯ ನಕ್ಕಳು. ಬೇಡಾ ಇವೊತ್ತಿಗೆ ಇದು ಸಾಕು. ಬ್ರೀಸ್ಟ್ ಟ್ ತುಂಬಾ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್!” ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸಿಗರೇಟಿನ ಹೊಗೆ ಬಿಟ್ಟಳು. “ನೀನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವನು!”

ಸೇಲ್‌ಜಿ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರ ಸರದ. “ನೀನು ರೋಸಲಿನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ಬಂದಾಗೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇವಳು ನಮ್ಮವಳು. ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ದೇಶೀಯ ಅಪ್ಪಟ ಮಾಲೂಂತಾ! ಹೆದರಬೇಡಾ ಡಾಲಿ-ನಾನೇನು ನಿನಗೆ ತೊಂದ್ರೆ ಮಾಡಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗಿರು. ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಹಣ ನಾನು ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನಾಳೆ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಾ. ಏನೇನು ಡ್ರೆಸ್, ಒಡವೆಗಳು ಬೇಕೋ ಎಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಟವಾದವು ಗಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಅಕ್ಕರೆ.” ಅವಳ ತೋಳು ಸವರಿದ. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅವನ ಸ್ವರ್ಣದಿಂದ ಮೈ ಮುಳ್ಳಾದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದರೆ ತೋರಗೊಡದೆ ಅವನ ಕೈ ಸವರಿದಳು.

“ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯವನು ಅಂತಾ. ಸಧ್ಯ ಜಿಮ್ಮಿ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದೇ ಒಳ್ಳೆದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ, ನಿನ್ನ ತನಕ ಬರತ್ತಾ ಇರಲ್ಲ!”

ಜಿಮ್ಮಿಯ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಸೇಲ್‌ಜಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿಸಿದ. “ಹೂಂ....ಜಿಮ್ಮಿನಾ....?”

“ಅವ್ವು ನನ್ನ ಹಣ ಎಲ್ಲಾ ನುಂಗಾಕಿ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ. ಅದಕ್ಕೇ ಅತ್ತ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೇ ಪೋಲೀಸ್‌ಗೆ ಸುಳವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವ್ವು ನಂಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡ್ತೋದಾ ಸೇಲ್‌ಜಿ?” ಕಾವ್ಯ ಬೇಕೆಂತಲೆ ಕುಡಿದವಳಂತೆ ನಟಿಸಿದಳು.

“ನನ್ನ ಮದ್ದು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಏನು ಸುಖ ಕೊಟ್ಟೆ?”

“ಹೋಗಿ ಬಿಡು....” ಸೇಲ್‌ಜಿ ಅವಳ ಸುತ್ತ ಕೈ ಬಳಸಿದ. “ಅವನ್ನೆ ನಿನ್ನಂತಹವಳು ಮುಟ್ಟೋಕೂ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ....”

“ಹೌದು ಸೇಲ್‌ಜಿ, ಎಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟೇ, ನಾನು ಬೇಕು-ನನ್ನಿಂದ ಸುಖಬೇಕು. ಆದೆ, ನನಗೆನು ಬೇಕೊಂತ ಯಾರೂ ಕೇಳೋರಿಲ್ಲ....ಅ....

ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸರ್ ಬಲದೇವ್ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೆ. ನನ್ನ ಕ್ಯಾಬರೇ ನೃತ್ಯ ನೋಡೋಕೆ ಬರತಾ ಇದ್ದ ! ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ವಶ ಮಾಡೋಕೆ ಬೇಕಂತ ! ಹೆಂಡ್ತಿ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನನ್ನೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದ. ನೋಡೋರೆ ತಾನು ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀನಿಂತಾ ತೋರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಬೇಕಾದ್ರು ಮಾಡ್ತೆ. ಮನೇಲೆ ಕರೊಂಡೋಗಿ ಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೆ !” ಕಾವ್ಯ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕಳು. “ನಾನು ಬಕರಾ ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ. ಗಾಯ ವಾಸಿಯಾಗೋತ್ತೂ, ಸಮಯ ಸಾದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿಟ್ಟೆ. ಅಪ್ಪೋತ್ಗೆ ಸೋಹನ್ ಸಿಕ್ಕ ! ನಂಗೊಂದು ಜಾನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ ಆ ಬಲದೇವ್ ಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನನ್ನ ಹಾಳು ಮಾಡಿದವ್ನೇ ಆವ್ನು ! ಅವ್ನು ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋ ತನ್ನ ನಂಗೆ ಸುಖ ಇಲ್ಲ....” ಬೇಕಂತಲೇ ಅಳುಮುಖ ಮಾಡಿದಳು. “ಅವ್ನು ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ್ರೆ ಮೈಯೆಲಾ ಬೆಂಕಿಯಾಗುತ್ತೆ....”

ಸೇಲ್ ಜೀ ಅವಳನ್ನೇ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಲೋಟಕ್ಕೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಸ್ಮಯ ಹಾಕಿದ.

“ತೆಗೋ ಕುಡಿ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮರೆಸುತ್ತೆ.” ಅವಳು ಕುಡಿಯುವವರೆಗೆ ಕಾದು ಕುಳಿತ. ಅವನು ತನ್ನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯಲು ಬಂದಿರುವನೆಂದು ಅವಳಿಗರ್ಥವಾಯ್ತು.

ಕೈಲಿದ್ದ ವಿಸ್ಮಯನ್ನು ನೆಲವ ಮೇಲೆ ಸುರಿದಳು. “ಛೂ ಇದು ಜೆನ್ನಾಗ್ಲಿ-ಎನೂ ಕಿಕ್ ಬರೋಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾವೂ ಇಲ್ಲಾ? ಅವ್ನಿಲ್ಲಾ ಚಿಕ್ಕಸೇಲ್ ಜೀ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಕದ್ದಿಟ್ಟು. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ನಾನೇ ಯಾವಾದ್ರೂ ಒಳ್ಳೆ ಬ್ರಾಂಡಿನದು ತರಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ ! ?

ಸೇಲ್ ಜೀ ಜೇಬಿನಿಂದ ನೋಟಿನ ಕಂತೆ ತೆಗೆದು ಅವಳ ಕೈಗಿತ್ತ.

“ತೋಗೋ, ನಂಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದ್ರೂ ನಾನು ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಕಾವ್ಯ ನೋಟಿನ ಕಂತೆಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಳು.

“ಸೇಲ್ ಜೀ ನೀನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವನು. ನೀನು ಮುಂಚೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಆಗ್ತಾನೇ ಇರಲಿಲ್ಲ !”

ಸೇಲ್ ಜೀ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಂತೆಯಿತ್ತ. “ನೀನು ಕಬ್ಬೆಗಳಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಬೇಡಾ. ನನಗಾಗಿ ನರ್ತಿಸು ! ನಾಡಿದು ಸಂತೋಷ ಕೊಟಿ ಇದೆ. ಅದ್ರಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸ್ತೀಯಾ ? ನಿನ್ನ ಸೋಹನ್ ರತಿ-ಮನ್ಮಥ ನೃತ್ಯ

ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಅಗ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದು ನೋಡ್ಬೇಕೂಂತಾ ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ ಇತ್ತು. ಅದ್ರಲ್ಲಿ ನೀನು ನಗ್ತಾ ನರ್ತಿಸ್ತೀಯಂತೆ....!”

ಕಾವ್ಯ ಸೇಠ್‌ಜೀಗೊರಗಿಕೊಂಡಳು. “ಹೌದು ಸೋಹನ್‌ನ ಕರೆಸಿದ್ರೆ ಈಗೂ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ದೇಕಾದ್ರೆ ನಾನೊಬ್ಬೇ ಮಾಡ್ತೀನಿ.” ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದು ದು ಗ್ರಹಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಸೇಠ್‌ಜೀಯ ಮುಖವರಳಿತು. ಇವಳು ನಗ್ತಾ ನರ್ತಿಸುವಾಗ ಹೇಗೆ ಕಾಣಬಹುದು? ಅವಳನ್ನು ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರೆಗೂ ನೋಡಿದ.

“ನೀನು ಮೇಲೆ ನೋಡಲೇ ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀ. ಇನ್ನು ಅನ್ಯತೃಪ್ತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇನೋ!” ಅಸೆಯಿಂದ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದ. “ನಾಡಿದ್ದ ರತನಕ ನಾನು ಕಾಯಬೇಕು!”

ಕಾವ್ಯ ಅವನಿಗೊರಗಿದಳು. “ನಿಂಗೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಈಗೇ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಉಡುಪನ್ನು ಕಳಚಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು.

“ಬೇಡಾ.... ಈಗ ಬೇಡಾ.... ಈಗ ನೃತ್ಯ ಬೇಡಾ” ಅವನೇ ಅವಳ ಉಡುಪು ಕಳಚಲು ಸಹಕರಿಸಿದ. “ಈಗ ನಂಗೆ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಸಾಕು!” ಕಾವ್ಯ ಅವನನ್ನು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗೇ ಅವಳೆ ಬೇರುತ್ತಿತ್ತು. ನೀನು ಇವನಿಗೆ ಅಹಾರವಾಗುತ್ತೀಯಾ? ಉಗುಳು ನುಂಗಿದಳು.

“ಸೇಠ್‌ಜೀ ಸಂತೋಷಕೂಟಕ್ಕೆ ಯಾರಾರು ಬರ್ತಾರೆ? ತುಂಬಾ ಜನ ಬರ್ತಾರಾ?” ಸೇಠ್‌ಜೀ ಆಗಲೇ ಅವಳ ಮೈಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸೋತಿದ್ದ.

“ಹೌದು ತುಂಬಾ ಜನ ಬರ್ತಾರೆ.”

“ಚಿಕ್ಕಸೇಠ್‌ಜೀನೂ, ಆ ಬಲದೇವ್‌ನೂ ಕರೆಸಿ. ಜಿಮ್ಮೀನೂ ಬಂದಿದ್ದ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೋದೂ-ಅವ್ನು ನನ್ನ ಯಾರುತ್ತಂದೇನೂ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನರ್ತಿಸೋಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಅವ್ನು ನೋಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರೈದ್ದಿಲ್ಲ. ಬಲದೇವ್‌ನೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರೈದ್ದಿಲ್ಲ ಅವ್ರೆಲ್ಲಾ ಸಂಕಟಪಡ್ಬೇಕು. ನಾನು ನರ್ತಿಸಬೇಕೂ!”

ಸೇಠ್‌ಜೀ ಅವಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ. “ಅಗಲಿ-ನಿನ್ನಿ ಜೈಯೆಲ್ಲಾ ಪೂರೈಸುತ್ತೀನಿ-ನನ್ನಿ ಜೈ ಪೂರೈಸು!”

ಸೇಠ್‌ಜೀ ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಕಾವ್ಯ ಅವನು ಹೋದತ್ತ ತಪ್ಪಿಸಿದಳು. ತಾಳು, ನಿನಗೆ ಗತಿ ಕಾಣಿಸ್ತೀನಿ.

ಇತ್ತ ಮಲ್ಲು, ಜಾನಿ ಇಬ್ಬರೂ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. “ಜಿಮ್ಮಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕಂಬಿ ಎಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಸೇಠ್‌ಜೀ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕಬಾಸ್ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊತ್ತಾರೆ. ನಾನಾಗ್ಲೆ

ಎರಡ್ಕಲ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಾಯ್ತು! ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಜಿಮ್ಮೀನ ಬಿಡಿಸ್ಬೇಕು....” ಜಾನಿ ಹೇಳಿದ.

ಮಲ್ಲು ಅವನ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ. “ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡ್ಬೇಡಾ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗಾಗ್ಲೇ ಜಿಮ್ಮೀ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕೂ. ದುಪ್ಪೊಟ್ಟಿ ಏನು ಸಿಗೋಲ್ಲ, ಏನು ಮಾಡೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ ಹೇಳು. ಸೆಂಟ್ರಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿನ್ನಿದ್ದೀನಿ. ಜಿಮ್ಮಿ ಒಂಟಿತ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದೇ ಬರಾನಂತಾ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ!”

“ಬಲದೇವ್, ಸೇನ್ ಇಬ್ಬೂ ತುಂಬಾ ಚಾಣಾಕ್ಷರು.”

ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತರ ಸಮಯ. ಬಲದೇವ್, ಲಜ್ಜಾನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಅದೇತಾನೇ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅವನು ಜಯದೇವ್, ಸಂಗೀತಾರ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದುಕೊಂಡದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಲಜ್ಜಾಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ದಾಗಿತ್ತು. ಮುಕ್ತಿ ಗತಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಲಜ್ಜಾಗೆ ತನ್ನ ವರೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಇರಲೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ, ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಬೆರೆಯಲಿ ಎಂದೇ ಅವರನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕಾನ್ಯಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ, ಅವಳು ಓಡಿ ಹೋದುದರಿಂದ ಅದ ಸರಿಣಾಮ ಅವನ ಬದುಕನ್ನೇ ಏರುವೇರಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಈಗ ಭಾಗ್ಯಮ್ಮ ಲಜ್ಜಾನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಬಲದೇವ್ ಲಜ್ಜಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಹಟ ಮಾಡದೇ ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. “ಭಾಗ್ಯಮ್ಮ ಕರ್ಟಿಸ್ ಸರಿ ಮಾಡು, ನಂಜಪ್ಪ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುಡಿಸು, ಸೂರಣ್ಣ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕು, ಗೋಸಾಲ ವಾಷ್ಚೆ ಊಟ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಬಡಿಸು” ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳನ್ನು ಸೊಂಟದ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಹುಕುಂ ಚಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಮಗಳ ಮೇಲಿನ ಮಮತೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. “ಲಜ್ಜಾ ಮರಿ, ನೀನು ತುಂಬಾ ಜಾಣ್, ದೊಡ್ಡೋಳಾದ್ದೇಲೆ ಏನಾಗ್ತೀ? ಕೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಿನ್ಸೈಟರ್ ಆಗ್ತಿಯಾ?”

“ಊಂ ಹೂಂ ಪಪ್ಪಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪೋಲೀಸ್ ಅಫೀಸರ್ ಆಗ್ತೀನಿ!” ಎಂದಾಗ ಮಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸಿದ.

“ಬೇಡಾ ಬಂಗಾರಾ, ನೀನು ಹಾಗೆ ಆಗಬೇಡಾ. ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನನ್ನು ಮದ್ದು ಮಾಡ್ಯೊಂಡು ಅಮ್ಮನ ಹಾಗೆ ಆಗ್ಬೇಕು. ಪ್ರಪಂಚ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದು ಚಿನ್ನ. ನಿನ್ನಂತಹವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಬಾರದು.”

“ಹೋಗು ಪಪ್ಪಾ, ಏನೇನೋ ಹೇಳ್ಬೇಡಾ ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಆಗೋದೋ!” ಕೆನ್ನೆಯುಬ್ಬಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಮಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ಅವಳೊಡನೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಅವಳು ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆ ಫೈಲನ್ನು ನೋಡುವ ವ್ಯವಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಸಮಾಚಾರದಂತೆ ಡಿ. ಆರ್. ಐ. ನವರು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಡಾಲರ್ ಮೌಲ್ಯದ ಹೆರಾಯ್ನ್ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಹೆಸರು ಹೊರಬಂದಿತ್ತು. ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿಯೆ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಸಹಚರರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು, ಜೋಸೆಫ್, ದೊರೈ, ಚಂದ್ರಪ್ಪ, ಸೋಹನ್! ಅಲ್ಲದೇ ಗೋಲ್ಡನ್ ಕ್ರಿಸೆಂಟ್ ಹಾಗೂ ಗೋಲ್ಡನ್ ಟ್ರಯಾಂಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಇರಾನ್, ಆಫ್ಘಾನಿಸ್ತಾನ್ ಹಾಗೂ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಗಡಿ, ಬರ್ಮಾ, ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಲಾವೋಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾದಕ ಔಷಧಿಗಳ ಅಕ್ರಮ ಲೇವಾದೇವಿಗೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿನ ಪೊರ್ಲಿ, ಹೋಂಗ್ರಿ, ಸಾಂತಕ್ರಾಜ್ ಮಹಮ್ಮದೀ ರಸ್ತೆ, ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರ್‌ಜೀ ಚಂದನ್‌ಲಾಲ್ ಹಾಗೂ ಅವನ ಮಗ ಹೀರಾಲಾಲ್ ‘ಸೇರ್‌ಜೀ’ ಎಂದೇ ಹೆಸರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಹಣ ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈಗೆ ಸಿಗದೇ ಹಾಯಾಗಿದ್ದು ದೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೂ ಜಿಮ್ಮಿಗೂ ಇದಲ್ಲಾ ತಿಳಿದೇ ಇರಬೇಕು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ಜಾಲವೇ ಪತ್ತೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ... ಜಿಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನ ಕಡೆಯವರು ಬಂದು ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿಯಾರೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಅವನನ್ನು ಯರವಾಡಾ ಜೈಲಿಗೆ ರವಾನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಿನ್ಹಾರವರ ಕೊಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತನಿಖೆಗಳು ನಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಸ್ತಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಸೇರ್‌ಜೀಯ ಕರಾಮತ್ತು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ತಾನೇಕೆ ಬೆಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬಾರದು? ಕಾವ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಳೋ? ಜಿಮ್ಮಿ, ಸೇರ್‌ಜೀ ಕಡೆಯವರು ಅವಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿ

ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬೇಕು ಇಲ್ಲ ಅವಳೇ ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಎಲ್ಲೋ ಓಡಿ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ತಾನೆಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಅವಳೇನೂ ಸಾಕಾ ಅಲ್ಲ. ಕಲಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಗಿಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಕಲಿತ ಬುದ್ಧಿ ಹೆಚ್ಚು! ನಾಳೆಯೇ ತನ್ನ ಕೋಟಾದಲ್ಲಿ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಟೆಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಫೈ ಮಾಡಬೇಕು! ಫೈಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಾ ಯೋಚಿಸಿದ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನ ಫೋನಿನ ಕರೆ ಗಂಟೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು ಅನ್‌ಲಿಸ್ಟೆಡ್ ನಂಬರಿನ ಫೋನ್‌ರಿಂಗ್ ಆದಾಗ ಅದು ಯಾವುದೋ ಅಫೀಸಿಯಲ್ ಕಾಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟುಗಿಟ್ಟು ಫೋನ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ.

“ಹಲೋ ಬಲದೇವ್ ಹಿಯರ್.”

“ಸರ್, ಈಗ್ತಾನೇ ಮೆಸೇಜ್ ಬಂತು. ನಾಡಿದು ಬಾಂಬೆಲಿ ಹೋಟೆಲ್ ಹೈವೇನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಫಂಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈವನಿಂಗ್ ಅಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಯುವ ಜನರಿಗಾಗಿ ಅಂದರೆ ಮೆಂಬರ್‌ಗಳಾಗಿ ಬರೋ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು, ಯೂತ್ ಸೆಂಟರ್ಸ್‌ನ ಡೆಲಿಗೇಟ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಆಹ್ವಾನಿತ ರಿಗಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೆ. ಆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಫಂಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಇಂಪಾರ್ಟೆಂಟ್ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ಒಂದನ್ನು ಪರದೇಶದವರಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತೇಂತಾ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ” ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಂದೀಪ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಲದೇವ್ ತಡೆದ.

“ಒನ್ ಮಿನಿಟ್ ಸಂದೀಪ್ - ನಿಮಗೆ ಮೆಸೇಜ್ ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು? ಅದರ ರೆಲೇವೆನ್ಸ್ ಏನು?”

“ಸರ್, ಮೆಸೇಜ್ ಬಂದದು ಒಂದು ಲೇಡೀಸ್ ಅಂಡರ್‌ವೇರ್ಸ್‌ನ ಅಂಗಡಿಯ ಮೂಲಕ ಸರ್. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಒಂದು ಕನ್‌ಸೈನ್‌ಮೆಂಟ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಡೆಲಿವರಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಬರೆ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಡಾಲಿ ಹೆಸರಿಗೆ ಏನು ಬಂದರೂ ನಮ್ಮ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ಸ್ಕ್ವಾಡ್ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ್ರಿಂದ ಅದು ನಮ್ಮ ಕೈಸೇರಿತು. ಆ ಪಾಕೆಟ್ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದಾಗ ಅದ್ರಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ಯಾಂಚೀ ಮೇಲೆ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್‌ನಿಂದ ಬರೆಯಲಾಗಿತ್ತು” ಬಲದೇವ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ.

ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ನ ಯಾರ್ಯ ಓಪನ್ ಮಾಡಿದ್ದು?" ನಂಗೆ ತಿಳಿಸಬಾರ್ತಿತ್ತಾ?"

"ಸರ್, ಸೇನ್‌ರವರೇ ಓಪನ್ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅವರು ಆ ಮೆಸೇಜ್‌ನ ನಂಬಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಆ ಗ್ಯಾಂಗ್‌ನವರು ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋ ಇನ್ನೊಂದು ಚಕ್ರವ್ಯಾಹ ಅಂತ ಅಂದು. ಅದ್ರೆ ನಿಮಗೊಂದು ಮಾತು ತಿಳಿಸ್ತು ಅಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬಂದು ಅರ್ಥಗಂಟಿ ಆಯ್ತು ಅಷ್ಟೆ ಸಾರ್ ಸೇನ್ ಆಗಿ ಬೂ ಸೀ ನೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ಬಿಡೊಂದು."

"ನಾನೇ ಬರ್ತೀನಿ, ಆ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿರೋ ಯಾವನ್ನೂ ಟ್ರಾಂಪರ್ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ" ಬಲದೇವ್ ಫೋನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು, ಫೈಲುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟು, ಉಡುಪು ಬದಲಿಸಿ ಸಿದ್ಧನಾದ. ಲಜ್ಜಾ ರೂಮಿನ ಸಕ್ಕದ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಭಾಗ್ಯಮ್ಮನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ತಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಅವಳು ಲಜ್ಜಾ ಮಂಚದ ಕೆಳಗೇ ಮಲಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ನಂಜಪ್ಪನಿಗೆ ಮನೆಯಕಡೆ ಹುಷಾರೆಂದು ಹೇಳಿ, ಕಾರನ್ನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿಸಿ ಹೊರಟ.

"ಏನ್ ನಂಜಪ್ಪ, ಸಾಹೇಬ್ರು ಇಷ್ಟೊತ್ತೆ ಒಬ್ಬೇ ಹೊರಟ್ರಲ್ಲಾ ಏನಿತ್ತಿ, ನೀನಾರ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗ್ಬಾರ್ತಿತ್ತಾ?"

"ಮನೆಕಡೆ ನಿಗಾ ಇಡೊಂತ ನಂಗೆ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ನಾನು ಬರಲ್ಲ ಅಂತಾ ಸಾಹೇಬ್ರುನ್ನ ಕೇಳೋಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ?" ನಂಜಪ್ಪ ತಲೆ ತುರಿಸಿ ಕೊಂಡ.

"ಇದೇನೈಲ್ವಾನೋ ಬಿಡು, ನೆಟ್ಟಿ ಒಂದುದಿನ ಮನೇಲಿರೋಲ್ಲ. ಊಟ ಇಲ್ಲ, ತಂದಿ ಇಲ್ಲ, ಸಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲ! ಆ ಮಗೂ ಅಂತೂ ಅನಾಥ ಮಗೂ

"ಯಾವ್ವೋ ದೊಡ್ಡ ಕೆಸ್ಮಿಗೆ ಕೆಲ್ಸ ನಡೀತಾ ಇವೆ. ಅಮೇಲೇನೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೆಲ್ಸ ಇರೋಲ್ಲ."

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಒಳಗೊಡಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದವನೇ ದಡದಡ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ.

ನಂಜಪ್ಪ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿದ-“ಯಾರದು?”

“ಬೇಗ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಪ್ಪಾ, ಬಲದೇವ್ ಸಾಹೇಬ್ರನ್ನು ನೋಡ್ಬೇಕಾ ತ್ತು! ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು!”

ನಂಜಪ್ಪ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನೋಡಿದ-ಯಾರಯ್ಯಾ ನೀನು ಇಷ್ಟೊತ್ತಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬ್ರನ್ನು ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೋದು?”

“ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಬೇಗ ತೆಗೆಯಪ್ಪಾ, ನನ್ನ ಜನ ಅಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಬೇಕೂಂತ ಸಂಚು ನಡೀತಾ ಇದೆ. ಬೇಗ ತೆಗೆ.”

“ಸಾಹೇಬ್ರಿಲಾ ಈಗ್ತಾನೇ ಲಾಣೆ ಕಡೆಗೊಡ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಿ ನೋಡು. ಬಾಗ್ಲು ತೆಗೆಯೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ!”

“ನನ್ನ ಹಿಂದೆನೇ ಇಬ್ರು ಬರ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮನೆ ಒಳ್ಳೆ ಬಂದ್ರೆ ಅವ್ರೆನೂ ಮಾಡೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ, ಬೇಗ ತೆಗೆಯಪ್ಪಾ!”

ನಂಜಪ್ಪ ಕೈಗೆ ಲಾಠಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡ-“ಲೇ....ಹೋಗ್ತೀಯೋ ಇಲ್ಲೋ. ಇದ್ದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಹಾಕೊ!” ಅವನು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಗೋಣ್ಣೆ ಎತ್ತಿ ಹೆದರಿಸುತ್ತಾ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಗೇಟಿನತ್ತ ನಡೆದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಲಿದ್ದ ಕವರೊಂದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದು ನಂಜಪ್ಪ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕತ್ತುಹಿಡಿದು ದಬ್ಬಿದಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗೇಟಿನಿಂದಾಚೆಗೆ ಬಿದ್ದ. ಗೇಟನ್ನು ಲಾಕ್ ಮಾಡಿ ನಂಜಪ್ಪ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ. “ಸಾಹೇಬ್ರು ಅದ್ವೇಯ ನಂಗೆ ಮನೆಕಡೆ ನಿಗಾ ಇಡೂಂತ ಅಂದಿದ್ದು. ನೀನಾಗಿದ್ರೆ ಅವ್ವನ್ನು ಒಳಗೆ ಸೇರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಿಡ್ತಾ ಇದೀ. ಏನು ಮಾಡಿದ್ರೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇರಿಲ್ಲ!” ಭಾಗ್ಯಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದೀಪ ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿಕೊಂಡು ಮುಸುಕೆಳೆದುಕೊಂಡ.

ಬಲದೇವ್ ಲಾಣೆಗೆ ಬಂದು ಸಂದೀಪ್‌ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸ್ಯಾಕೆಟ್ಟನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. ಅದು ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಒಂದು

ಶಾಪಿನಿಂದ ಕೊಂಡದ್ದು. ಅದರ ವಿಳಾಸ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ವೇಲೇ ಇತ್ತು. ಅದರ ಫೋನ್ ನಂಬರ್ ಇತ್ತು. ಡಾಲಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 'ಬೂ ಸೀ'ಗೆ ಆ ಪಾರ್ಸಲ್ ಕಳಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ರಹಸ್ಯವಿದೆ ಅವಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಕಳುಹಿಸಿದೆಯೇ? ಅಲ್ಲದೇ ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ, 'ಬೂ ಸೀ'ಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವುದು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಆ ನೈಟ್ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ವಿಜಲೆನ್ಸರವರ ದೇಹುಗಾರಿಕೆಯಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಆದರೂ ಈ ಪಾರ್ಸಲ್ ಬರಲು ಏನೋ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು! ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಏನೂ ಮಹತ್ವವಾದುದು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗಿದ್ದ ಬ್ರಾ, ಪ್ಯಾಂಟೇ ತಿಳಿಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದವು. ಎಲ್ಲರದರಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟನ್ನು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟ.

“ಇದು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರಲಿ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತರ್ತೀನಿ.”

ಬಲದೇವ್ ಮನೆಯ ಬಳಿ ಕಾರನ್ನು ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದಾಗ ಫುಟ್‌ಪಾತಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೆಳಗಿಳಿದ ಬೋರಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಡಿದು ಬಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಕಾಲಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೇ ತಳ್ಳಿದ.

“ಏಯ್, ಏಳು! ಇಲ್ಯಾಕೆ ಬಿದ್ದೊಂದಿದ್ದೀ?” ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಿಸುಕಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂದು ಕಾರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಡ್ರಾಶ್ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಟಾರ್ಚ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಟಾರ್ಚ್ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಮೆಲ್ಲಗೇ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದಾಗ ಬೆಚ್ಚಿ. ಶಿಂಧೆ! ಶಿಂಧೆ ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ? ಅವನ ಎದೆ ಗುಂಡಿಗೆಯ ಬಳಿ ಹರಿತವಾದ ಜಾಕು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದಾರೆ! ಆ ದೇಹವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಕಾರನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದ. ಕಾಶನ್ನು ಫೋರ್ಬೆಕೋ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕವರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬತ್ತು, ಅದನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಕಾರಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳದ ನಂಜಪ್ಪ ಕಣ್ಣು ಹೊಸಕಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ.

“ನಂಜಪ್ಪಾ, ಯಾರಾದ್ರೂ ನನ್ನ ಹುಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ರಾ?”

“ಹೌದು ಸಾರ್, ಯಾರೋ ಬಂದಿದ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ ಒಳಗೆ ಬರ್ತೀನಿ, ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ಅಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ರಾ ಇದಾರೆ ಅಂತಾ-ನಂಜು ಅವನ್ನು ಕತ್ತು ಹಿಡ್ಡು ಹೊರಗೆ ನೂಕಿದೆ ಸರ್....”

ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕವರನ್ನು ಒಡೆದು ಒಳಗಿದ್ದ ಕಾಗದ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದ. ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಕ್ಕಣೆಯಿಷ್ಟೇ-“ಪಾರ್ಸಲ್ ಕಳಸಿದೆ ನೆ ಬೂ ಸೀ-ಫೋನ್ ನಂಬರ್-ಹೋಟೆಲ್ ಹೈವೇ-ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈವ್‌ನಿಂಗ್-ಅರ್ಜೆಂಟ್ ತಕ್ಷಣ ಹೊರಡು-ಡಾಲಿ”

ಬಲದೇವ್ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಓದಿದ. ‘ಡಾಲಿ’ ಅಂದರೆ ಕಾವ್ಯನೇ ಪಾರ್ಸಲ್ ಕಳಸಿರಬೇಕು. ಶಿಂಧೆಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ನಂಜಪ್ಪ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೊರದಬ್ಬಿ ಅವನು ಕೊಲೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿವಾನೆ!

“ನಂಜಪ್ಪ, ನೀನ್ಯಾಕೆ ಅವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಿಲ್ಲ? ಅವನು ನನ್ನ ನೋಡ್ಬೀಕಾಗಿತ್ತಂತಾ ಬಂದಿದ್ದ ಅಂತೀ, ಏನೂಂತಾ ಕೇಬ್ಬಾರಿ ತ್ತಾ?”

“ಸರ್, ಸರಿ ರಾತ್ರಿಲಿ ಯಾರೋ ಆಪರಚಿತ ಬಂದ್ರೆ ಹೇಗ್ಸಾರ್ ಒಳಗೆ ಬಿಡೋದೂ? ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡ್ಬೀಕೊಂದ. ತಾಣೆಗೇ ಹೋಗಿ ನೋಡೋದೆ. ತರಲೆ ಮಾಡಿದಾಂತ ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬಿದೆ ಗಲಾಟೆಯಾದ್ರೆ ಚಿಕ್ಕವ್ಯಾಪ್ತು ಹದರೊಂಡು ಬಿಡ್ತಾರೇಂತಾ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಡಿ!”

“ತಪ್ಪು ಮಾಡ್ಡಿ ನಂಜಪ್ಪ. ನೋಡ್ಬೀಗೂ ಆ ರಸ್ತೆ ಫುಟ್‌ಪಾತಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಅವ್ನ ಕೊಲೆಮಾಡಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ!”

“ಸಾ....ರ್!” ನಂಜಪ್ಪ ಹೆದರಿದ.

“ಕೂಡೇ! ಸರ್ಸಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಫೋನುಮಾಡಿ ಕೊಲೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸು-ಬಂದೇ!” ಬಲದೇವ್ ಒಳಗೆ ನಡೆದ.

ಕಾಗದ, ಕವರ್ ಎರಡನ್ನೂ ಓದಿಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಿಟ್ಟು ಪ್ಯಾಕೆಟನ್ನು ತೆರೆದ. ಡ್ರಾಯರಿನಿಂದ ಲೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಬ್ರಾ, ಪ್ಯಾಂಟಿಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ಪ್ಯಾಂಟಿಯ ಲೇಬಲಿನಲ್ಲಿ ಐದೋ ವೆನ್ಸಿಲಿನಿಂದ ‘ಹೋಟೆಲ್ ಹೈವೇ-ರೂಂ ನಂ. 313-ರೋಸಲಿನ್’ ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು.

ಸಂದೀಪ್‌ಗೆ ಬಂದ ಮೆಸೇಜ್ ಕಾಗೂ ಶಿಂಧೆಯ ಕವರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಣದ, ಈ ಪ್ಯಾಂಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಇದೆ. ಸಂದೀಪ್ ಪ್ಯಾಂಟಿಯ ಒಳಗಡೆಯ ಲೇಬಲ್ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ! ಬ್ರಾ, ಪ್ಯಾಂಟಿ ಎರಡೇ ಬಂದಿರುವುದರ ಅರ್ಥವೂ ಬೇರೆ ಇರಬೇಕು. ಅರೆಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದ. ಡಾಲಿ ಕ್ಯಾಬರೇ ಅರ್ಬಿಸ್ಟ್ ಬ್ರಾ ಪ್ಯಾಂಟಿ ಎರಡೇ ಎಂದರೆ? ಕೂಡಲೇ ಹೊಳೆಯಿತು-ಅವಳು ಇವೆರಡನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನರ್ತಿಸುವುದು ದೊಂದರೆ ನಗ್ನಳಾಗಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆಂದಾಯಿತು. “ನಗ್ನ ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾದವಳು

ಸೋಹನ್-ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ನರ್ತಿಸಬಹುದು. ಅವನ ಜೊತೆ ಹೋಟೆಲ್ ಪ್ರಿನ್ಸೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಬೇಕಾದವಳು ರೋಸಲಿನ್-ತನಗೆ ಅವಳು ಕಾವ್ಯ ಇರಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ನಡೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈವ್‌ನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ರೋಸಲಿನ್-ಸೋಹನ್ನರ ಸಗ್ಗ ನೃತ್ಯವಿಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲೇ ಯಾವುದೋ ಇಂಪಾರ್ಟೆಂಟ್ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟಿನ ವಿಲೇವಾರಿಯಾಗಬಹುದು. ತಿಂಥೆಗೆ ಚಿರಲು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು!

“ಸಾರ್, ಫೋನು ಮಾಡಿದೆ ಈಗೇ ಬರ್ತಾರಂತೆ!” ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಪೊಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಕೇಳಿಸಿತು. ಬಲದೇವ್ ಹೊರಗೆ ನಡೆದ. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಸಾಂದೀಪ್ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ.

“ವೀ ಆರ್ ಟೊ ಲೇಟ್-ಈ ತಿಂಥೆ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಬಂದಿದ್ದು-ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ” ಬಲದೇವ್ ಹೇಳಿದ.

ಸಾಂದೀಪ್ ಬಲದೇವ್‌ನತ್ತ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ.

“ಈಗ ಕೊಲೆಯಾಗಿರುವವನು ತಿಂಥೆ. ಸಾವು ತಲಾಷು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಡಾಲಿಯ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ. ಹಾಗೂ ಅವಳ ಪರಮ ಅಪ್ಪ ಅವನಿಗೆ ಅಂತಲೇ ಏನೋ ಬರೆದು ಕಳಿಸಿದಾಳೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಅವನು ಹೊರಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಫಾಲೋ ಮಾಡಿದವರು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ನೋ ಏನೋ! ವಿ ಹ್ಯಾವ್ ಲಾಸ್ಟ್ ಎ ಹೆರಿ ಗುಡ್ ವಿಟ್‌ನೆಸ್!”

ಸಾಂದೀಪ್ ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿಕೊಂಡ, “ಈಗೇನು ಮಾಡೋದು ಸಾರ್?”

“ಏನು ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಉಳಿದಿದೆ? ಬಾಡೀನ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಟಿಮ್ ಮಾಡಿ ಕೇಸ್ ಹೋಮಿ ಸೈಡ್ ಸ್ಕ್ವಾಡ್‌ಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ. ತಿಂಥೆ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಬಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ.”

ಬಲದೇವ್ ಖಿನ್ನನಾಗಿ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸಿದ. ತಾನೇ ಏಕೆ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬಾರದು? ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಜಿಮ್ಮೀನ ನೋಡೋಕ್ಕೆ, ಅವರಿಂದ ಏನಾದರೂ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಪೂನಾಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೋಟೆಲ್ ಹೈವೇಯಲ್ಲಿ ಏನೇ ಘಡೆಯುತ್ತದೆಯೆಂದು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈವ್‌ನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ವಿಶೇಷವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಕಾವ್ಯ! ಅವಳು

ತನ್ನ ಕೈ ತಪ್ಪಿ ಹೋತೆಯೇ! ಅವಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಬಹುದು.
ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಎದ್ದ.

ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೋಹನ್ ಬರುವನೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕಹಿ
ಯೆನಿಸಿತು. ಸೇತ್‌ಜೀಯನ್ನು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ
ಅವನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ತನಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಬ್ಬನು
ಮಾಡಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲಾ ಕೊಳ್ಳಲು ಕಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನನ್ನು
ಎರಡೇ ಬಾರಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಆಗಲೇ ತನ್ನನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದ. ಛೋಟಾ
ಸಾಬ್ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಸೋಹನ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವವನಿದ್ದ. ತಾನು
ಕೇಳಿದಂತೆ ಮುನಿರಂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಜೊತೆ ಬರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಿನಾರ ಕೊಲೆ ಆಪಾದನೆಯಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿತ್ತು.
ಅವಳಿಗೆ ಇದ್ದ ಒಂದೇ ದಾರಿಯೆಂದರೆ ಜುಬೀಹಾ. ಜುಬೀಹಾ ಮೂಸಿ ನೋಡಿ
ಮೂಲೆಗೆಸೆತೆ ಹೆಣ್ಣು. ಸೇತ್‌ಜೀಯ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಮೆರೆದವಳು ಇಂದು
ಅವನ ಇತರ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು
ಕಾಸಿಲ್ಲ. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಸೇತ್‌ಜೀ, ಮಲ್ಲೂ, ಇವರುಗಳು ಹೇಳಿದ
ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಯಿಯ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗಿದ್ದ ಹಣದ
ಕೊರತೆ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಲುಬೇಗ ತಿಳಿಯಿತು.

ಅವಳ ಕೈಗೆ ಸೇತ್‌ಜೀ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಇಟ್ಟಳು. “ದೀದೀ,
ನಿನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ದುಃಖವಾಗುತ್ತೆ. ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಚಾಚಿ
ಸೇತ್‌ಜೀಯ ಗುಲಾಮವಾಗಿರುವುದು ನಂಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತೆ,
ತೋಗೋ ನಂಗೆ ಈ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.”

“ನಿಂಗಿಲ್ಲೋ ಹುಚ್ಚು. ಹಣ ಬೇಡಾಂತಿಯಲ್ಲಾ. ಇವತ್ತೆಲ್ಲಾ
ಇನ್ನು ಎಂಟು ಹತ್ತು ವರ್ಸ ಕುಣಿತಿಯಾ, ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕುಣಿತ
ನೋಡಲು ಯಾರು ಬರಾರೆ? ನಿನ್ನ ಮೈಮಾಟ ಜೋತು ಬಿದ್ದರೆ ಯಾರೂ
ಹಣ ಕೊಡೋಲ್ಲ. ಹಣ ಕೂಡಿಟ್ಟೊಂಡ್ರೆ ನಿನ್ನ ಇಳಿವಯಸ್ಸು ಇಲ್ಲಾ
ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತೆ!”

ಜುಬೀಹಾ ಹಣ ಅವಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸದೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದೇ ಹೇಳಿದಳು.
“ಈಗ ನೋಡು ನನ್ನ ಪಾಡು! ಬೇಟೆಗೆ ಬಂದ ನಾಯಿಯ ಹಿಂದೆ

ಸುತ್ತುವಂತೆ ಇವರೆಲ್ಲ ಆಗ ನನ್ನ ಸುತ್ತ ತಿರುಗೋರು. ನನ್ನ ಕುಡಿ ನೋಟಕ್ಕೆ, ನಗುವಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸುರಿಯೋರು. ನನ್ನ ಯೌವನ ಚೆಲುವನ್ನು ಹೀರಲು ನಾ ಮುಂದೆ, ತಾ ಮುಂದೆಂತಾ ಬರೋರೂ. ಆಗ ಮಾಡಿದ ಕಣವೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿದೆ. ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲ ಹಾಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಾನು ಅವರ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ಹಾಳು ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೂ ಅದೇ ಗತಿ ಬಂದಿತೋ!”

ಕಾವ್ಯ ನಕ್ಕಳು. “ಹೆದರಬೇಡಾ ಇಬ್ಬೋ ನಂಗೆ ಸಂವಾದಿಸೋ ದಾರಿ ಬೇರೇನೂ ಇದೆ. ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಬೇಡಾ ನೀನೇ ಇಬ್ಬೋ. ನಾಳೆ ಈ ಸೇಲ್‌ಜಿ ಈ ಕೆಲ್ಸದಿಂದಾನೂ ಒದ್ದು ಓಡಿಸಿದ್ದೆ ಎನ್ನಾಡ್ತೀ?”

ಜುಬೇದಾಳ ಮುಖ ಮುದುಡಿತು. “ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಲೇಬಾರದು. ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಮೈತೋರಿ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವವರಂತೂ ಆಗಲೇಬಾರದು. ಅದ್ರೆ ಹಸಿವು, ತಡೆಯೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ. ಮೈಮಾರ್ಪಿಸ್ತಾಡ್ರಾ ಮೈಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋ ಆಸೆಯಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ ಗೌರವವಾಗಿ ಬಾಕಬೇಕೆಂದ ಆಸೆ ಪ್ರತಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ.”

“ದೀದೀ, ಸುಮ್ಮನೆ ಬೇಜಾರು ಮಾಡೋಬೇಡಾ, ತೋಗೋಂದ್ರೆ ತೋಗೋ! ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಂಗೆ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತೆ.” ಕಾವ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಜುಬೇದಾ ಅವಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. “ನೀನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವಳು ಡಾಲಿ! ನೀನು ಇವರ ಮಧ್ಯೆ ಇರಬೇಡಾ ಹೇಗಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಹರಿದು ತಂದು ಬೀದಿಗೆ ಬಿಸಾಕಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ! ನಿನ್ನ ಬಾಳು ನನ್ನ ದರ ಹಾಗೆ ಆಗೋದು ಬೇಡ.”

“ದೀದೀ. ಹಾಗಾದ್ರೆ ನೀನು ನಂಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?”

“ಖಂಡಿತಾ, ನಂಗೆ ಕೆಲವರು ಹೊರಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಂಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದ್ರೂ ಮಾಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಂಗೆ ಏನು ಸಹಾಯ ಬೇಕು ಹೇಳು!” ಜುಬೇದಾ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಣಿಸಿ ಬ್ಲಾಸ್ ನೋಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. “ನೀನೇನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಡಾ?”

ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು. “ನಾನು ಶಿಂಧೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಹೇಳಬೇಕು. ಇವರು ಬಲದೇವ್‌ನೂ ಕೊಲೆ ಮಾಡಲು ಸಂಜು ಹೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಮ್ಖಿಯನ್ನು ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಜೈಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಅವ್ನು ಒಂದ್ರೆ ಒಂದಿಂತ ನಿನ್ನ ಓಡೋಲ್ಲ. ಸೇಲ್‌ಜಿ

ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಗೇಣುಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ

ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸಿಯಾಯ್ತಂತೆ. ಫೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲೂ ಹೇಳಿಸಿ ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಜಾಮಾನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ!"

ಶಿಂಧೆಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಬೇಕೂ ತಾನೇ? ಸಾನ್‌ತ್ಲಾ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಅವನ ಆಡ್ರೆಸ್ ಕೊಡು!"

"ಅವನು ಬೂ ಸೀಗೆ ತಪ್ಪದೇ ಕ್ಯಾಬರೇ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾನೆ."

"ಹಾಗಾದ್ರೆ, ಸರಿ. ಅದೇನು ಬರೀಬೇಕೂ ಬರ್ಯ್ಯಾಡು!"

ಕಾವ್ಯ ಶಿಂಧೆಗೆ ವಿಷಯ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಳು. ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈವೆನಿಂಗ್ ದಿನ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಶತ್ರು ದೇಶಗಳಿಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ರವಾನಿಸಲಾಗುವುದನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಐಬ್ರೋ ಪೆನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ, ಅದನ್ನೋದಿದ ಕೂಡಲೇ ಎಣ್ಣೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು ವಿಷಯ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಜುಬೇದಾ ಸೇರ್‌ಜೀ ಕಾವ್ಯಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸಮಯವರಿತು ಹೇಳಿದಳು.

"ಸೇರ್‌ಜೀ, ಡಾಲೀದು ಅಂಡರ್‌ವೇರ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಹಳೇದಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಬೇರೆ ಸೆಟ್ಸ್ ತರಬೇಕು."

"ಅದ್ಲೆ ನನ್ನ ಯಾಕೆ ಕೇಳ್ತೀ, ನೀನೇ ಹೋಗಿ ತಂದ್ಯಾಡು, ಅಷ್ಟು ಕರ್ರೊಂಡು ಹೋಗೇಡಾ, ಇಬ್ಬು ಹೆಂಗಸರ್ಮ್ ಬಟ್ಟೆ ಸೇರಿಸಿದ್ರೆ ಕಾಲರಾ, ಪೆಗು ಬಟ್ಟೆ ಬಂದ್ಲಾಗೆ!" ಸೇರ್‌ಜೀ ಬೀಗಿದ.

"ಅವಳೆ ಎಂಥದ್ದು ಬೇಕೂಂತಾ ನಂಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು."

"ದೀದೀ, ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಅಳತೆ, ಬಣ್ಣ, ಮೆಟೀರಿಯಲ್ ಯಾವ ಕಂಪನೀದೂಂತಾ ಒಂದು ಬೀಟೀಲಿ ಗುರು ಹಾಕಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ತಗೊಂಡ್ಲಾ!" ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೇರ್‌ಜೀ ಸುಪ್ರೀತನಾದ.

ಇಳಿ

"ನೀನು ತುಂಬಾ ಚುರುಕು ಹುಡುಗಿ. ಬೇಗ ತಿಳಿಯೋತೀ. ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು ಬಿಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ ಬರೀ ಫಾರಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಬಿಡ್ತೀನಿ!" ಕಾವ್ಯಳ ಕನ್ನೆಗೆ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು.

ಅವನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಾರದಂತೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಬೇಟೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕೊಡುವಾಗ ಸೇಠ್‌ಜೀ ಆ ಕಾಗದದ ಚೂರನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಬಗ್ಗಿದ.

“ಛೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ನೀನು ನೋಡ್ಬಾರು ಸೇಠ್‌ಜೀ. ನಾನೇನೋ ಡೇಟೇಲ್ಸ್ ಬರೀತಿದ್ದೀನಿ. ನೋಡೋ ಹಾಗಿದ್ದೆ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ತ್ತೋನಿ ಅಷ್ಟೆ!” ಮುದುಗರೆದಳು! “ಬೇಗ ದುಡ್ಡು ಕೊಡು ದೀದೀಗೆ! ಸಾಯಂಕಾಲದ ಷೋಗೇ ನನ್ನ ಹತ್ರ ಒಳ್ಳೆ ಬ್ರಾ ವ್ಯಾಂಟೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈವ್‌ನಿಂಗ್‌ಗೆ ನಂಗೆ ನನ್ನ ಚರ್ಮದ ಬಟ್ಟೆ ಬೇಕು. ದೀದೀ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿ ತೋಗೊಂಡ್ಬರೇಕೂ!” ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಶಿಂಥೆಗೆ ಬರೆದು ಮಡಚಿ ಅದನ್ನು ಜುಬೇದಾ ಕೈಗೆ ಕೂಟ್ಟಳು. ಸೇಠ್‌ಜೀ ಪರ್ಸಿನಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಡುತ್ತಲೇ ಅದನ್ನು ಜುಬೇದಾಳ ಕೈಗೆ ತುರುಕಿ ಸೇಠ್‌ಜೀಯ ಗಮನ ತನ್ನತ್ತ ಸೆಳೆದಳು. “ಸೇಠ್‌ಜೀ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡೋ, ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಆ ಮಲ್ಲೂ ಹೊಡೆದ ಏಟಿನ ಕಲೆ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾ ಅಂತಾ ಅದ್ದು ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ನಾನು ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕೋ ಬೇಕು.” ಜುಬೇದಾಗೂ— ಅವನಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತಳು. ಜುಬೇದಾಗೆ ಸುಳವು ಸಿಕ್ಕಿ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೇ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಸೇಠ್‌ಜೀಯನ್ನು ರಮಿಸುತ್ತಾ ಕಾವ್ಯ ಅವನ ಗಮನ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. “ಸೇಠ್‌ಜೀ ಏನೇನು ಕಲೀಬೇಕು ಹೇಳು. ನಂಗೆ ಫಾರಿನ್‌ಗೆ ಹೋಗೋಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಕಳಿಸಿಕೊಡು.” ಸೇಠ್‌ಜೀ ಕಾವ್ಯಳ ಬೆನ್ನು ಸವರಿದ.

“ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈವ್‌ನಿಂಗ್ ದಿನ ನೀನು ಹೇಗೆ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತೀಂತ ನೋಡ್ತೀನಿ. ಆಮೇಲೆ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ.”

“ಸೇಠ್‌ಜೀ, ಅದೇನು ಮಹಾ. ಜಿಮ್ಮಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಗೊತ್ತಾ? ಅವನೇ ಆ ಬಲದೇವ್‌ನ ಎದುರು ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದು, ನಾನು ಆ ಬಲದೇವ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕೊಂಡು ಏನೇನೋ ಮಾಡೋಣಂತಿದೆ. ಆದ್ರೆ ಜಿಮ್ಮಿ ನನ್ನ ತಪ್ಪು ತಿಳೊಂಡು ಕೆಲ್ಸ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ! ಇಲಿದ್ದೆ ಬಲದೇವ್‌ನ ಕಿರುಬೆರಳಲ್ಲಿ ಆಡಿಸಿಬಿಡ್ತಾ ಇದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿತ್ತಾ ಇದ್ದೆ!” ಸೇಠ್‌ಜೀಯ ಕೆನ್ನೆ ಸವರಿದಳು.

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಈಗ್ಲೂ ಅವನ್ನ ನೀನು ಬಲೆಗೆ ಹಾಕೊತ್ತೀಯಾ?”

“ಅವನ್ನ ನನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಪ್ರಾಣ. ನಂಗೋಸ್ಕರ ಏನು ಬೇಕಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ತಾನೆ.”

ಕಾವ್ಯ ಸೇಠ್‌ಜಿಯನ್ನು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನೊಡನೆ ಲಲೆಗರೆಯುತ್ತಾ, ಮುದ್ದಿಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲೇ ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟಳು.

ಇತ್ತ ಜುಬೇದಾ ರೂಡೂಮಲ್‌ನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ರೆಡಿಮೇಡ್ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಎಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ನಾಳೆ-ನಾಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೆ” ಅವನು ಹೆಲ್ಲು ಕಿರಿದ. ಜುಬೇದಾ ಅವನ ಕೈಗೆ ಐದುನೂರು ರೂಪಾಯಿತ್ತಳು. “ಎನ್ನಿಲ್ಲ ಒಂದು ಸೆಟ್ ಅಂಡರ್‌ವೇರ್ಸ್ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್ ಡಾಲಿಗೆ ತಲಪಿಸ್ಬೇಕು ಆಪ್ತೆ ! ಇದು ಈಗ-ತಲಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು !”

“ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ ? ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಅವನೊಪ್ಪಿದ. ಅವನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕಾರು ಸೆಟ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದರಲ್ಲಿ ಶಿಂಥೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಂತೆ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಳು, ಒಳಗಿನ ಲೇಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಳು. ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿಸಿ ರೂಡೂಮಲ್ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

“ಇದನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಲುಪಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಐನೂರು ಕೊಡುವೆ.”

“ನೀನೇನೂ ಹೆವರಬೇಡ ಜುಬೇದಾ. ಖಂಡಿತ ಆ ಡಾಲಿಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತೀನೆ !” ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬರ್ತೀನೆ.”

“ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವಳು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಬ್ಲೂ ಸೀಯ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳು.”

“ಆಗ್ಲಿ, ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲಾಯ್ತು. ಖಂಡಿತ ಮಾಡ್ತೀನಿ.”

ರೂಡೂಮಲ್ ಜುಬೇದಾಳ ಹಳೆಯ ಗಿರಾಕಿ. ಅವಳು, ಅವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯಾಗಿದ್ದಾಗಲಿಂದ ಅವನಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಾಯಿಂದ-ಬಾಯಿಗೆ ಮಾತು ಹರಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯರೂ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಒಳ ಉಡುಗೆಯನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತನಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪಬ್ಲಿ ಸಿಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ರೂಡೂಮಲ್‌ಗೆ ಬಹಳ ಅಕ್ಕರೆ.

ಜುಬೇದಾ ಬಂದು ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ತಾನು ಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದ ಒಳ ಉಡುಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. “ಸೇಠ್‌ಜಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸೋದು ಮರೀಬೇಡಾ.

ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಶಯ ಸ್ವಭಾವದವನು. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಝೂಡೂಮಲ್ಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೊಡಬೇಕಾಯ್ತು !”

“ನೀನು ಯಾಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ? ನಾನೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ ನಲ್ಲ. ತಗೋ” ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರವಿತ್ತಾಗ ಜುಬೇದಾಗೆ ಒಳಗೇ ಸಂಶಯ. ಕಾವ್ಯನಂತಹ ಮುಗ್ಧ ಬಿಚ್ಚುವನನ್ನಿನ ಹುಡುಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ತಾನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು.

ಸೇರ್‌ಜಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರಬಾರಹೆಂತು ಕಾವ್ಯ ಅವನು ಸಂಜೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಜುಬೇದಾ ತಂದ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ ಉಡುಗೆಯನ್ನೂ ಬೇಕಂತಲೇ ಮಂಚಪವೇಲೆ ಹರಡಿದಳು.

“ನಿಗೆ ಬೇಕಾದುದೆ ಆ ಒಂತಾ? ಸುಮ್ಮನಿರು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದ್ದು ನಾನು ಡೆಲ್ಲಿಯಿಂದ. ಸಿಂಗವೂಂನಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಲೋಕಲ್ಲು!” ಸೇರ್‌ಜಿಗೆ ಅವಳಿಂಪ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

“ಡಾಲೀ, ನೀನು ಆ ದಿನ ಸಂಜೆ ಸೋಹನ್ ಜೊತೆ ನನ್ನ ನೃತ್ಯ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲಾ ಆಗ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದೇಶಿಯನಿರುತ್ತಾನೆ. ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೋ. ಅವನು ನಿನ್ನ, ಅವನ ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದೊಯರೆ ಹೋಗು. ಅವನು ನಿನಗಾಗಿ ಬರೀ ಆಸ್ಟ್ರಿಚ್ ಪಕ್ಷಿಯ ಫೆದರ್‌ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉಡುಪು ತಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಸಂತ್ಯಪ್ತಗೊಳಿಸಿ, ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಅದರ ಬೆಲೆ ಲಕ್ಷಾಂತರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ರೋಸಲೀಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಓಡಿಹೋದಳು. ನೀನು ತೆಗೆದುಕೋ. ಸೋಹನ್ ದಗಾ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಅವನ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾನೂ !”

“ಸೇರ್‌ಜೀ, ಅದೇನು ಆ ಡ್ರೆಸ್ಸು ಅಷ್ಟು ಬೆಲೆ !?”

“ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಡಾಲೀ. ಅಂತಹ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ ನೀನು ನರ್ತಿಸಿದರೆ ನವಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ, ನನ್ನ ಪ್ರೆಸ್ಟೀಜ್ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಯಾವ ನರ್ತಕಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾಕೋ ಅವಳಿಗೆ ನಾನು ಇಂತಹ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸೋಹನ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಿಲಿ, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಎಂತೆಂತಹ ಉಡುಪು ಕೊಡಿಸಿದ್ದೇನೆ ಗೊತ್ತಾ? ಅವಳಿಗೂ ಒಂದು ಆಸ್ಟ್ರಿಚ್ ಗರಿಯ ಡ್ರೆಸ್ ಕೊಡಿಸಿದ್ದೆ !”

ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಆಸ್ಟ್ರಿಚ್ ಪಕ್ಷಿಯದೇ ಉಡುಪೆಂದಾಗ ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಒಳಗುಟ್ಟಿದೆಯೆಂದರಿತಳು.

“ಆ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕೋಂಟು ಆ ಸಂಜೆ ನರ್ತಿಸಬೇಕಾ?”

“ಹೌದು. ಮೊದಲು ನೀನೂ, ಸೋಹನ್ ರತಿ, ಮನ್ಮಥ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಮೈ ಚೆಲುವಿಗೆ ಆ ವಿದೇಶೀಯ ಮನಸೋತು ನಿನ್ನನ್ನು ರೂಮಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕೇಳಿದ ಸುಖ ಕೊಟ್ಟು ಬಾ. ಅವನು ನಿನಗೆ ಆಸ್ಟ್ರಿಚ್ ಡ್ರೆಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಅವನ ಗವನ ಸೆಳೆಯಲು ನೀನು ಪೂರ ನಗ್ನಳಾದಾಗ ಅವನಿಗೊಂದು ಪುಸ್ತಕು ಅರ್ಪಿಸಬಿಡು ಕಷ್ಟ. ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮಿಲಿ, ಅವಳಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಶಾಲಿನಿ, ಇವರೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತರಾದರು. ಶಾಲಿನಿ ಈಗ ಪ್ಯಾರಿಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ!”

ಕಾವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಳು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಿಲಿಟರಿ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾರುತ್ತಿರುವ ಈ ಸೇಲ್‌ಜೀ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಆಗಿಹೋಗಿದೆಯೋ! ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ-ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಮಡಿದವರು. ತಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು.

“ನಂಗೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆಯಾಗುತ್ತೆ. ನನಗೇ ನಿನ್ನ ರೂ ಈಗ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ತುಂಬಾ ಸುಲಭ!”

“ಅದ್ನೂ ಮಾಡು ಬೇಡಾಂದೋರು ಯಾರು? ಈ ವಿದೇಶಿಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಒಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಿನಗೂ ಹಿತ, ನನಗೂ ಹಿತ!”

ಕಾವ್ಯ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಕಂಡು ಸೇಲ್‌ಜೀ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಆಸ್ತಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ. “ಆ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈವ್‌ನಿಂಗ್ ದಿನವೇ ಜಮ್ಬಿ ಹೋರಗೆ ಬರ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ರಕ್ತ ಕುಡಿದು ಬಿಡ್ತಾನೆ ಅವನು!”

“ಅಂದ್ರೆ ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ?”

“ಹುಂ-ನಾನು ಜಾಮೀನು ಕೊಡೋದೇ? ನನ್ನ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ!” ಸೇಲ್‌ಜೀ ನಕ್ಕ. “ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವವರನ್ನು ನಾನು ಎಂದೂ ಕೈಬಿಡೋಲ್ಲ. ನಂಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡೋರೆಗೆ ನಾನು ಯಮ. ಅವರ ವಂಶಾನೇ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ. ಡಾಲೀ, ನೀನೇನಾದ್ರೂ ನಂಗೆ ಎದುರಾದ್ರೆ ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕಡೆಯವು ಕೆಡಿಸಿ ಬೀದಿಗೆಸೆದು ಬಿಡ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ತಾರೆ. ಹುಷಾರು. ನಾನು ಒಂದು ಸಲ ಹುಂ ಅಂದೆ. ಸಾಕು!” ಸೇಲ್ ಸದಿ ಲಡೇ ನಕ್ಕ.

ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಸೇಲ್ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಅವಳ ತಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೋಟೆಲ್ ಹೈವೇನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಈನ್‌ಸಿಂಗ್‌ಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಭರದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆಳಗಿನಿಂದಲೇ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಸಾಜ್ ಮಾಡಲು, ಹೇರ್‌ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಲು ಬ್ಯೂಟಿಸಿಯನ್ ಬಂದಿಳಿದಿದ್ದಳು. ಸೋಹನ್ ಬಂದಿದ ರೂ ಅವನಿಗೆ ಅವಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ಮೊದಲಿನ ಡಾಲಿಯಲ್ಲ. ಸೇಲ್‌ಜಿಯ ರೋಸಲಿನ್ ! ಹೀರಾಲಾಲ್ ಈಗಲೇ ಬಂದಿಳಿದಿದ್ದ. ಸಮಾರಂಭದ ಎಲ್ಲಾ ಉಸ್ತುವಾರಿಯೂ ಅವನದೇ ಕೂಡಲಿನ ವಿನ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ತಲೆಗೆ ಕರ ರ್ಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಅವನೇ ಪ್ರೋಗ್ರಂ ತಂದಿತ್ತಿದ್ದ. ಮೊದಲ ಎರಡು ನೃತ್ಯಗಳು ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಆ ನಂತರ ಸೋಹನ್‌ನ ಕಥೆಕ್ ನೃತ್ಯ ಹಾಗೂ ಡಿಸ್ಕೋ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ, ಸೋಹನ್‌ರ ರತಿ-ಮನ್ಮಥ ಹಾಗೂ ಕಾವ್ಯಳ "ವೀನಸ್ ಈಸ್ ಬಾರ್ನ್" ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನೃತ್ಯವೊಂದರ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇಲ್‌ಜಿ ಅವಳಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನೃತ್ಯ ಗಾತಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದ. ನಾಲ್ಕೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಅದನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಆ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಕಾವ್ಯ ಪೂರ ನಗ್ನಳಾಗಿಯೇ ಮಾಡ ಬೇಕಿತ್ತು. ಮೈಯನ್ನು ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಸಾಜ್ ಮಾಡಿ ಹೊಂಬಣ್ಣ ಎತ್ತಿ ಕಾಣುವಂತೆ ವೇರಗುಗೊಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಅವಳ ಮೈಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕಿತ್ತಲಾರದೇ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ತಂದೆಯ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದ. ಆ ಸಂಜೆ ಅವಳ ರೂಪ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಹಬ್ಬವಾಗುವುದೋ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಅವಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಅದನ್ನು ನೆನೆದಾಗ ಅವನೇ ಕುದಿಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ಅವಳು ತನ್ನ ವಳಾಗಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎನಿಸಿತ್ತು.

"ರೋಸಲಿನ್ ರತಿ-ಮನ್ಮಥ ನೃತ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ನೀನು ವೀನಸ್ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ನಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ನೀನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗಬೇಕು, ತಿಳಿಯಿತಾ ?"

ಕಾವ್ಯ ಕತ್ತುಕೊಂಕಿಸಿ ನಕ್ಕಳು. "ನನ್ನಿಂದ ಏನೇನು ಮಾಡಿಸಲು

ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಾನಂತೂ ಮೊದಲು ಫಾರಿನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಯಾವ್ಯಾದ್ರೂ ನೈಟ್‌ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸ್ಬೇಕೂ. ತುಂಬಾ ದುಡ್ಡು ಮಾಡ್ಬೇಕು.”

ಹೀರಾಲಾಲ್ ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ ತಟ್ಟಿದ. “ಫಾರಿನ್‌ಗೆ ನಮ್ಮಂದೆ ಕಳಿಸ್ತಾರೆ, ದುಡ್ಡು ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನು ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮೊದಲು ನೀನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವುದಾದರೆ ನೀನು ಕೇಳಿದಷ್ಟು! ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಂಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ದುಡ್ಡು ಯಾಕೆ?”

“ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಬೇಕು. ಹಣ ಇದೆ, ಏನು ಬೇಕಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಬೇಡೂ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಜಿಮ್ಮಿನ ಮದ್ದೆಯಾದುದು. ಅನ್ನಿ ದ್ವಂದ್ವಿಯಾದ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬೇಕತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.”

“ಜಿಮ್ಮಿ ಹಾಳಾದ ಒಡು. ಈಗೂ ನೀನು ಹುಂ ಅಂದ್ರೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ನಿನ್ನ ಮದ್ದೆಯಾಗ್ತಾರೆ.”

“ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಸುಖ ಪಡೋದು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇದೆ” ಕಾವ್ಯ ಸಂಜೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

“ನಾನು ಮದ್ದೆಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕಂತಾನೇ ಇದ್ದವಳು. ಅದರಿಂದಾನೇ ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟೆ!”

“ಹೂಂ...ಹೂಂ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು. ಆ ಬಲದೇವ್ ತಾನೇ ನಿಂಗೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು! ಅವನೊಬ್ಬ ನಪ್ಪಟಾಲ!” ಹೀರಾಲಾಲ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಕೋಪವುಕ್ಕಿತು.

“ಅವನನ್ನೇನೂ ಅನ್ನ ಬೇಡಾ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಗ್ರಹಚಾರ! ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ದೊಡ್ಡದು, ನನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಂದ ನಾನು ಹಾಳಾಗಿದ್ದು. ಈಗ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಲು ಮೈ ತುಂಬಾ ಬಟ್ಟೆ ತೊಡಿಸಲು ನಾನೇ ವೃತ್ತಿಗಳಿದೆ. ಆ ಶಿಂಧೆ ನನ್ನ ತಂಗಿನ್ನೆ ಮದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಅವನು ಅವರ ಕೈಯೆಂದೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ!”

ಹೀರಾಲಾಲ್ ಗಹಗಹಿಸಿದ. “ಶಿಂಧೆ? ಯಾರು ಆ ಕ್ಯಾಬರೇ ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳ ಫುಟ್‌ಲಾಯರಿ? ಹುಂ ಅವ್ನು ನಿನ್ನ ತಂಗಿನ್ನೆ ಮದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದಾ? ಅವನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರೇ ಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಕೊತಾನಾ? ಅವನಲ್ಲಿದಾನೆ? ಅವ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು ಆಗೇ ತೀರಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಆ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಇವನು ಯಾವೋ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಮೆಸೇಜ್ ಕೊಡೋಕೇಂತಾ

ರಾತ್ರಿಯೋ ರಾತ್ರಿ ಹೊರಟೆ. ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು. ಅವನನ್ನೇ ಫಾಲೋ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮುಗಿಸಿಟ್ಟು!”

ಕಾವ್ಯ ದಂಗಳಗಳು. ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ! ತಾನೇ ಅವನಿಗೆ ಬಲದೇವಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ನೀಡುವಂತೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದು. ಜುದೇವಾ ತನ್ನ ಪ್ಯಾಂಟೇ, ಬ್ರಾ ಜೊತೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರವೇ ಅದು. ಶಿಂಧೆ ಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆ ಕೋಡ್ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದು ದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಬಲದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಹೊರಟನು. ಬಲದೇವ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಕೂಡದು. ಅವನಲ್ಲದರೆ ಕ್ಷೇಮವೆಂಪು ತಾನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ ಶಿಂಧೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಹೋಟೆಲ್ ಹೈವೇಗೆ ಖಂಪು ತನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವಂತೆ ಬರೆದದು. ಅವನು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಕೈಗೆ ತಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಕಮಾಯಿಸಿದ್ದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರ ಹೆಸರಲ್ಲಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ ತಾನು ಅನಾಮಧೇಯಳಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗ ಬೇಕೆಂದಲ್ಲವೇ? ಅವರೆಲ್ಲರ ಹೊಟ್ಟೆ-ಬಟ್ಟೆ ವಾಡಿಗಾಗಿ ತಾನು ನಗ್ನಳಾಗಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೂ ಕಮಾಯಿಸಬೇಕೆಂದಲ್ಲವೇ ತಾನು ಶಿಂಧೆಗೆ ಬರಹೇಳಿದು !

“ಏನು ಹಾಗೆ ಕೂತ್ಪಿಟ್ಟೆ! ನಾನು ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಸೇಲ್‌ಜೀನೇ ಅವನ್ನ ಮುಗಿಸಿಬಿಡೋಕ್ಕೆ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಆ ಶಿಂಧೆಗೆ ಒಹಳ ತಲೆ, ನಮ್ಮವರಿಗೆ ತಲೆಯಿರುವ ಜನ ಕಂಡರಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಬೇಕಾವ್ರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಮನೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ರೆ ಒಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಮೇಲೆ, ನೀನು ವಿನಿಸ್ ನೃತ್ಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನನ್ನೊಡನೆ ಬರಬೇಕು.”

ಶಿಂಧೆ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಬಲಗೈ ಮುರಿದು ಹೋದಂತೆ. ನನ್ನ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರಿಗೆ ಊರುಗೋಲಾಗಿದ್ದು. ತನ್ನನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದುದಲ್ಲದೇ ತನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಬೀದಿಗಳಿಗಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಈ ಸೇಲ್‌ಜೀ! ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಸೇಲ್‌ಜೀ ಏನನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಲ್ಲ! ಹೀರಾಲಾಲ್‌ನನ್ನು ದುರುದುರು ನೋಡಿದಳು.

“ನನಗೇನೂ ಇವರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕೈವಾಡವಿದೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಸೇಲ್‌ಜೀ ಒಂದು ಸಲವಾದ್ರೂ ಶಿಂಧೆಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿಲ್ಲ.” ಕಾವ್ಯ ಗುಡುಗಿದಳು. “ನೀನೂ, ಮುನಿರಂಗಪ್ಪ ಎಲ್ಲರೂ ಎಂತಹವರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಅವನುನುಷರು. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧ! ಶಿಂಧೆ ನನ್ನ

ಬಹಳ ಆತ್ಮೀಯ. ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಬಾಡೇವನ ಖಳಿ? ಹೋದಾಗ ಅವನನ್ನು ಮುಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲವೇ?" ಅವನತ್ತ ತುಪ್ಪಿ ಕೈ ಎತ್ತಿದಳು. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಅವಳ ಕೈಗಳೆರಡನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದ.

೩೫

“ನನ್ನ ಅನ್ನ ತಿಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡ್ತೀಯಾ? ಉಸಿರೆತ್ತಿದರೆ ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯರೇ ಲಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಂಚೆ ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ಬರೀ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಸಿಬಿಟ್ಟೀನು!” ಹೀರಾಲಾಲ್ ತನ್ನ ಸೊಂಟದ ಬೆಲ್ವಿನಿಂದ ಬಾಕು ತೆಗೆಹ. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಹೀರಾಲಾಲ್‌ನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿಯಿತು.

‘ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸೋತುಬಿಡು. ಎದುರಿಸಬೇಡ. ಆಗ ಅದು ತಂತಾನೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ’ ತಿಂಥೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರುಕ್ಕಿತು. “ತಿಂಥೆ ತಿಂಥೆ” ಅವಳು ಮಾನವಾಗಿ ಚೀರಿದಳು. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಚಾಕುವಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಾಡಿಸಿದ.

“ನೀನು ನನಗೆದುರಾಡಿದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ. ಈ ಚಾಕುವಿನಿಂದ ಮುಖ ಕೆಡಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ. ನೀನು ನರಳಿ ನರಳಿ ಎಲ್ಲರಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದು ಸಾಯಬೇಕು! ತಿಳಿತಾ?”

ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣೊ ರೆಸಿಕೊಂಡಳು. “ಹೀರಾಲಾಲ್, ನನಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ನಂಬಕಸ್ತೆ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಾ! ನಾನೆಂದೂ ಇದನ್ನು ಮರೆಯೋಲ್ಲ.”

“ಮುಕೇಬೇಡಾ, ಅವನ ಫೋಟೋ ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದಿನಾ ಪೂಜೆ ಮಾಡು!” ಹೀರಾಲಾಲ್ ಗಹಿಗಹಿಸಿದ, “ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪ್ಯವಿರಲಿ, ಜಿಮ್ಮಿನಾ ಜೈಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆಸಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಆಮ್ಮ ನೀನು ಬರೀ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯೋದು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡ್ಲಿ! ಅವನಿಂದಾನೇ

ನಮ್ಮನ್ನು ವೋಲೀಸರು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿರುವುದು. ಅವನೇ ನಮ್ಮಂದೆಯ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಜಾಸ್ತಿ!"

ಕಾವ್ಯ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ರೋಷ ತಡೆದಳು. ಜಿಮ್ಮಿ ಜೈಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೋಡಿಬರುವುದು ಖಂಡಿತ ಆಸಾಧ್ಯ. ಬಲದೇವ್ ಕೈಗೆ ಬಳೆ ತೊಟ್ಟು ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ಜಿಮ್ಮಿಯಿಂದ ಎಲಾ ವಿಷಯ ತಿಳಿದರೆ ಬಲದೇವ್ ಯಾರೊಬ್ಬ ರನ್ನೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ತಾನು ಕೊಡಬಹುದಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉಡುಗೊರೆ! ಅವನು ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಡಿಯಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕು! ತನಗೆ ಅತಿ ಸಮಾಸದವನು. ಶಿಂಧೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯರನ್ನು ಬೀದಿಗಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನ್ನವನಲ್ಲ! ಈ ಹೀರಾಲಾಲ್ ತನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು! ಇವನಂಥ ವಿಷಜಂತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರಬಾರದು ತಂದೆಗಿಂತ ಒಂದು ಕೈ ಮೇಲೆ ಇವನದು! ಅವಳ ಕೂದಲು ಜಗ್ಗಿಸಿ ಹೇಳಿದ,

“ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಲ್ತೀತಾನೆ?....ಜ್ಞಾ ಪಕವಿರಲಿ!” ಹೀರಾಲಾಲ್ ನಗುತ್ತಾ ಹೊರಟ, ನೋಡಲು ಜೆಲುವ, ಮಹಾ ಸಭ್ಯಸ್ಥ. ಆದರೆ ಒಳಗೆ ಇವನು ಹಾಲಾಹಲ! ನಗು ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ನಗು! ನನಗೆ ಆ ನಗುವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತು! ಕಾವ್ಯ ಹಲ್ಲುಕಡಿದಳು.

ಮುಸ್ಸಂಜೆಯ ಮುಬ್ಬು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಬೆಲ್ ಹೈವೇಯ ಲಿನ ಹೊರ ವಲಯದ ಸಭಾಂಗಣ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿತ್ತು. ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ದೀಪಗಳು ಬೆಲೂನುಗಳು, ತೋರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದ್ದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ದೇಶೀಯ, ವಿದೇಶೀಯ ಯುವಕರು-ಯುವತಿಯರು ತರತರಹದ ವಿನ್ಯಾಸದ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ, ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗಾಗಿ ಪೇಯಗಳು, ಮದ್ಯದ ಪಾನೀಯಗಳು ಕುರುಕಲು ಅನೇಕ ತರಹದ ತಿಂಡಿಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಓರಣವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಡಲಾಗಿತ್ತು.

ಕಾವ್ಯ ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಲದೇವ್ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು! ಶಿಂಧೆ ಕೊಲೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನು ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕು! ಕಾವ್ಯ ಕೂದಲನ್ನೆತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದಳು. ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಹುಬ್ಬು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಾಗಿಲು ಸರಿಯಂತಾಗಿ ಸರಕ್ಕನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಅವಳೆದೆ ಬಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಾಗಿಲು ಸರಿದು ಅರ್ಧ ತೆರೆಯಿತು. ಆ ಸಂದಿನಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಾದ್ರಿಯ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕರೆಯ ಕನ್ನಡಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ

ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಹಾಕಿದ. ಬರಿಯ ಒಳ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾವ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದ. ಕಾವ್ಯ ಅವನನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯಿಂದಲೇ ನೋಡಿ ಗುರುತಿಸಿದಳು. ಅವಳೆದೆ ಹಾರಿತು, ಕೈಕಾಲುಗಳು ಮರಗಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತು. ಜಿಮ್ಮಿ ! ಹೀರಾಲಾಲ್ ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇವನನ್ನು ಜೈಲಿನಿಂದ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನೇ ?

“ಆಲ್ಲೇ ಇರು, ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರೋಲ್ಲ.”

ಕಾವ್ಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಜಿಮ್ಮಿ ಕಣ್ಣಿನ ಗ್ಲಾಸು ತೆಗೆದು ಅತ್ತ ಹಾಕಿದ, ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾದ್ರಿಯ ಉಡುಪು ಕಳಚಿದ.

“ಡಾಲೀ, ನಾನೆಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಗೊತ್ತಾ ? ಅದೂ ನಿನಗಾಗಿ !” ಅವನ ಮುಖ ಸೋಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಗುಳಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಗಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಹುಲುಸಾದ ಕೂದಲು ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಅವನ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಕಡ್ಡಿಯಂತಾಗಿದ್ದವು.

“ನನಗಾಗಿ ! ನನಗಾಗಿ ನೀನೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀ ? ಆ ಸೇರ್‌ಜೀ, ಹೀರಾಲಾಲ್‌ರ ಕಾಲು ನೆಕ್ಕುವ ನಾಯಿ ನೀನು. ಹೊರಟು ಹೋಗು ಇಲ್ಲಿಂದ ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಈಗಲೇ ಹೋಟಲಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗಲೇ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೆ ! ಅಲ್ಲಿ ಹೀರಾಲಾಲ್ ನಿನಗಾಗಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ !”

ಜಿಮ್ಮಿ ಅವಳ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ—“ಡಾಲೀ, ನಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ಕೊಲ್ಲಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ನಿಂಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಖಂಡಿತ ಇನ್ನೊಂದ್ವಲ ನಿಂಗೆ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡೋಲ್ಲ. ನಂಗೆಂದಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಡು, ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೇಗೆಗೋ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋಗ್ತೀನಿ. ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ನಾನು ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ಹೀರಾಲಾಲ್, ಸೇರ್‌ಜೀನೇ ಮುಗಸ ಬೇಕೊಂದಿದ್ದಾನೆ ! ಅವನೇ ಪೊಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಅವನ ಸ್ವಂತ ತಂದೆಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಸೇರ್‌ಜೀಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅವನು ಮಗ್ಗು ನಂಬಿದ್ದಾನೆ ! ಸೇರ್‌ಜೀ ಜೊತೆಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಖಂಡಿತ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಿವಿ. ನನ್ನ ಸಹ ಖೈದಿಯೊಬ್ಬ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ. ಈ

ಡ್ರೆಸ್ ಕೊಟ್ಟು. ಹೀರಾಲಾಲ್ ನನ್ನ ಜೈಲಿನಲ್ಲೇ ಕೊಲ್ಲಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದ. ಡಾಲೀ ಪ್ಲೀಸ್ ನನ್ನ ಕಾಪಾಡು. ನನಗೊಂದಿಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು. ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗ್ತೀನಿ!”

ಕಾವ್ಯ ಅವನತ್ತ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯಿಂದ ನೋಡಿದಳು—“ನೀನು ತೊಲಗಿ ಹೋದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಬಂದ್ಯಾ? ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಒಂದು ಬಿಡಿಗಾಸೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ!”

ಜಿಮ್ಮಿ ಮತ್ತೂ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಕಾವ್ಯನ ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಂಚಿನ ಹೂದಾನಿಯಿತ್ತು. ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಅತ್ತ ಸರಿಯಿತು.

“ಕೊಡ್ತೀಯೋ, ಇಲ್ಲಾ ಆಮೊತ್ತೇತೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಇಮೊತ್ತು ನಿನ್ನ ಮುಗಿಸಿಬಿಡ್ತೀನಿ” ಅವಳ ಕತ್ತಿನ ಬಳಿಗೆ ಕ್ಷತಂದ. ಕಾವ್ಯ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕಂಚಿನ ಹೂದಾನಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅವನ ತಲೆಗೆ ಹೊಡೆದಳು. ಅವನು ಚೀರಿ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಬಳಿಗೆ ಒಯ್ದು. ಕಾವ್ಯನಿಗೆ ಮೈಮೇಲೆ ಆನೇಶಬಂದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಚೀರಿದರೂ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಂಚಿನ ಹೂದಾನಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಅವಳೆದೆರಿ ಎರಳಿಯುತ್ತು. ಆನೇಶದಿಂದ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು. ಜಿಮ್ಮಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ರೋಷ ಉಕ್ಕಿದ್ದು ಹರಿಯಿತು. ಅವನು ಚೀರುವುದನ್ನು ಒದ್ದಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಮೈಮೇಲೆ ಎಚ್ಚರ ಬಂದದ್ದು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಿಮ್ಮಿ ಬೋರಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದು. ಅವನ ತಲೆಯಿಂದ ರಕ್ತ ಹರಿದಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಕಡಿ ಮೂಳೆಯೊಡೆದು ಒಳಗಿನ ಬಿಳಿಭಾಗ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹೂದಾನಿಯತ್ತ ನೋಡಿದಳು. ಅದೂ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಜಿಮ್ಮಿಯ ತಲೆಗೂದಲು ಚರ್ಮ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವಳು ಚೀರಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆದವಳು ಹಾಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೂದಾನಿಯನ್ನು ಅತ್ತ ಎಸೆದಳು. ಜಿಮ್ಮಿ ಸತ್ತುಹೋದ! ಅವಳಿಗೆ ಅಳು, ನಗು ಎರಡೂ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಿತು. ಹೊರಗೆ ಬಾಗಿಲಬಳಿ ಸದಾ ಯಿತು.

“ರೋಸಲಿನ್ ರೆಡಿಯಾಗಿದ್ದೀಯಾ?” ಮಲ್ಲೂವಿನ ದನಿ ಕೇಳಿಸಿತು, ಕಾಷ್ಠ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಜಿಮ್ಮಿಯ ರಕ್ತ ಅವಳ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ, ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತ್ತು. ದನಿ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಬಂದೇ, ಐದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ರೆಡಿಯಾಗ್ತೀನಿ.”

“ಚಿಕ್ಕ ಸೇಲ್ ಕರೆತಾ ಇದ್ದಾರೆ” ಮಲ್ಲೂ ಹೊರಗಿನಿಂದಲೇ ಕೂಗಿದ.

“ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ - ಐದೇ ನಿಮಿಷ, ಬಂದೆ. ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.”

“ಸರಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ನೀ. ಅಲ್ಲಿ ಅಡಿಯನ್ಸ್ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೇನು ಸೋಹನ್ ರೆಡಿಯಾದ ಹಾಗೆ. ಐದು ನಿಮಿಷ ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ದೀನಿ.”

ಅವನ ಹೆಜ್ಜೆ ಸವಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಕಾವ್ಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟಳು. ಸಧ್ಯ!

ಐದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಈ ಶವನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು! ರೂಮಿನ

ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಳು. ಕಾಟನ ಕೆಳಗೆ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್‌ನ ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗು

ಡ್ರೆಸ್ಸಿನ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳೂ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅತ್ತ ಸರಿಸಿದಳು.

ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕೊನೆಯಬಾರಿಗೆ ನೋಡಿ ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ತುಪ್ಪಿ ಕಾಲು

ಹಿಡಿದಳೆಂದು ಕಾಟನ ಕೆಳಗೆ ನೂಕಿದಳು. ಆ ಶವ ಕಾಣದಂತೆ ಸೂಟ್‌ಕೇಸ್,

ಕಿಟ್‌ಬ್ಯಾಗುಗಳು, ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡ ಇಟ್ಟಳು. ಅವನನ್ನು

ಎಳೆದುದಿರಿಸಿ ಅಗಿದ್ದ ರಕ್ತದ ಕಲೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಹಾಕಿದ ಕಮಿಷನಿಂದ

ಬರಿಸಿದಳು. ಆ ಕಮಿಷನ್ನು ಬಾತ್‌ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಳು. ಕೈಯನ್ನು

ಸೋಪು ಹಾಕಿ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಮೈ ಮೇಲೆ ಎಗರಿದ ರಕ್ತದ ಕಲೆಯನ್ನು

ಬರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಕೊನೆಯಬಾರಿ ಸೋಪು ಹಾಕಿ ತೊಳೆದು ಟವಲಿನಿಂದ

ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೊರಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಸದ್ದಾಯಿತು. ರೂಮಿನ

ಸುತ್ತ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಳು. ಯಾವ ಸುಳಿವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೂದಾನಿ

ಹಾಗೇ ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ

ಸದ್ದಾಗುತ್ತಲೇ ಆ ಹೂದಾನಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಳು.

“ರೆಡೀನಾ ರೋಸಲಿನ್?”

“ಹೂಂ ಬಂದೇ” ಕಾವ್ಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕೃತಕನಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು. ಎದುರಿಗೆ ಮಲ್ಲು ನಿಂತಿದ್ದ.

“ಬಾಸ್ ಕೋಪ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಟೈಮ್ ಅಂದ್ರೆ

ಟೈಮು. ಅನ್ಸರ್ ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೀ? ಹೋಗು ಕನ್ನಿಗೆ

ಮತ್ತಷ್ಟು ರೋಜ್ ಹುಟ್ಟಿಕೋ! ಜುಬೇದಾ ಒರ್ರಾಳೆ, ಬುರ್ರಾ ತರ್ರಾಳೆ.

ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಡಿಬೋರಿಯಂಗೆ ಬರ್ಬೇಕೂ. ಎದೇಶಿಯರು ಯಾರು ಯಾರು

ಅಂತ ನೋಡೋಣ. ಆಮೇಲೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಸೈಡ್‌ವಿಂಗ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗೋಕೂ. ಬಾಸ್ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂರನೆ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಾರೆ. ಬೆಕ್ಕು ಸೇತ್ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರಗತ್ತ ಇರಾರೆ. ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಏನಾದ್ರೂ ರಾಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಮುಗಿತು ನಿನ್ನತೆ!" ಮಲ್ಲು ಹೇಳಿದಾಗ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಏನೂ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ತಲೆಯ ತುಂಬಾ ಶಾನ್ತ ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿ ಎನ್ನುವುದೇ ತುಂಬಿತ್ತು.

"ನನ್ನ ರೂಮ್ ಲಾಕ್ ಮಾಡಿಬಿಡು. ನಾನು ಏನೇನೋ ಪರಸ್ಪರಲ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಮಲ್ಲುಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ನಕ್ಕ. "ಇವೊತ್ತು ನಿಂದೂಂತ ಏನೂ ಉಳಿಯೋಲ್ಲ ಹೋಗು!"

ಜಬೇದಾ ಆಗಲೇ ಬುರಕಾ ಹಿಡಿದು ಬಂದಿದ್ದಳು. ಕಾವ್ಯ ಬುರಕಾ ಧರಿಸಿ ಸಭಾಂಗಣ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು. ಅವಳು ವಿಧೇಶಿಯರನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಲದೇವ್‌ಗಾಗಿ ಅರಿಸಿದಳು. ಅವನಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಶಿಂಧೆಯ ನೆನಪಾಗಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಚರುವಂತಾಯಿತು. ಮೇಕಪ್ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದೀತೆಂದು ಅಳಲಿಲ್ಲ. ವೇದಿಕೆಯನ್ನೇ ರಿಂದಾಗ ಸೈಡ್ ವಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೋಹನ್ ನಿಂತಿದ್ದ.

"ಈಸಲ ನೀನು ಯಾವ ನೃತ್ಯವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ" ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಪರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೆ ನೆನದಳು. ಒಮ್ಮೆ ತಾಯಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬೆಚ್ಚುಗೆ ಮಲಗಬೇಕೆನಿಸಿತ್ತು. ಇಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊರೆದು ನರ್ತಿಸುವೆ! ಪರದೆ ಎತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳೆದುಕೊಂಡಳು.

೩೬

ನೃತ್ಯಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದವು. ಫೈರ್ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಅಂದು ಕಾವ್ಯ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎಂದೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಭಿಕರ ಕರತಂಡನ ಇರಲಿ ಸೋಹನ್‌ನೇ ಹೊಗಳಿದ.

“ವಂಡರ್‌ಫುಲ್! ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ಲೆ! ಎಕ್ಸ್‌ಲೆಂಟ್ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್!” ಅವಳ ತೋಳು ತಟ್ಟಿದ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ರೂಮಿನ ಮಂಚದಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜಿಮ್ಮಿಯ ಹೆಣವನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಮೊದಲ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರ್‌ಜೀ ನಾಲ್ಕು ವಿದೇಶಿಯರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಸಭಾಂಗಣದತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಳು. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಶೋಕಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾರಿಗೋ ಹಸ್ತಲಾಘನವಿತ್ತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೈ, ದಳಪತಿ, ಚಂದ್ರಪ್ಪ, ಮಲ್ಲು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಭಾಂಗಣದತ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಶಿಲೆಯಂತೆ ನಿಂತ. ಅವನು ಅದೇ ತಾನೇ ಸಭಾಂಗಣದೊಳಗೆ ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯಳೂ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಹೌದು ಬಲದೇವ್-ಅವಳದೆ ಬಡಿದು ಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆಯೇ ಅವಳ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ವೃಳಕಿತವಾಯಿತು. “ಬಲದೇವ್! ನಾನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟೆ! ನಾನು ಜಿಮ್ಮಿಯನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟೆ” ಎಂದು ಚೀರಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಬಲದೇವ್ ಬರುತ್ತಲೇ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಸರಸರನೇ ಸೇರ್‌ಜೀಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಉಸುರಿದ. ಸೇರ್‌ಜೀ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಕೈಮುಗಿದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ತನ್ನ ಸಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡ. ವಿದೇಶಿಯರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಮಲ್ಲು ಮತ್ತಿತರರತ್ತ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡಿದ. ಮಲ್ಲು ಹೀರಾಲಾಲ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. ಹೀರಾಲಾಲ್ ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದ, ಮಲ್ಲು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ. ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ನಾಟಿತ್ತು. ಇವರು ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ!

ನೃತ್ಯ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಿಂದ ಅವಳ ಗಮನ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಿತು. ಅವಳ ನೃತ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ಸೋಹನ್‌ನದು ನೃತ್ಯ. ಅನಂತರ ರತಿ-ಮನ್ಮಥ ನೃತ್ಯ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವೀನಸ್ ನೃತ್ಯ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ನರ್ತಿಸಿದ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸೋಹನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಬಾರದಾಯಿತು.

ಬಲದೇವ್‌ನ ಮುಂದೆ ನಾನು ಸೋಹನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸುವುದು, ಅದರಲ್ಲೂ ಅಂತಹ ಅಪಹ್ಯ ನೃತ್ಯ ಹೇಗೆ ನರ್ತಿಸುವುದು.

“ಹರೀಅಪ್, ಈ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮೂರೇ ನಿಮಿಷ !”

ಆರೈನೈಸರ್ ಹೇಳಿದ, ಜುಬೇದಾ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಸಲು ಮುಂದಾದಳು.

“ಯಾಕೆ ರೋಸಲಿನ್ ನಿನ್ನ ಕೈಗಳು ಕೊರೆಯುತ್ತಿವೆ ? ಬಿಸಿಯಾದ ಟೀ ತರಿಸಲೇ.”

“ಬೇಡಾ, ಇಷ್ಟು ಜನರ ಮುಂದೆ ನರ್ತಿಸಲು ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.”

“ಹೆದರಬೇಡ ನರ್ತಿಸು. ಮೊದಲನೆಯ ಕಾಫಿ ಭಯವಾಗುವುದು.

ಅನಂತರ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನೂ ನನ್ನಳಾಗಿ ಸೇಲ್‌ಜೀಯ ಅತಿಥಿಗಳ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನರ್ತಿಸಿದೆ” ಜುಬೇದಾ ಹೇಳಿದಳು. “ಆಗ ನನ್ನ ಹೆಸರು “ಜೂಬಿ”. ತಾನೇ ಕೈಯಿಂದ ಕಾವ್ಯಗಳ ಕೈಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜಿದಳು. “ಬೇಕಾದರೆ ಸಿಗರೇಟು, ವಿಸ್ಕಿ ಕೊಡಲೇನು ?”

“ಹೂಂ ಕೊಡು” ಕಾವ್ಯ ಕೇಳಿದಳು. “ನಾನು ನರ್ವಿಸ್ ಆವಾಗ ಸಿಗರೇಟು, ವಿಸ್ಕಿ ಎರಡೂ ಬೇಕು.”

ಜುಬೇದಾ ತಂದಿತ್ತ ವಿಸ್ಕಿ ಹೀರಿ ಸಿಗರೇಟು ಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸೋಹನ್ ನೃತ್ಯ ಮುಗಿಸಿಬಂದ. ಅರೈನೈನೈ ಉಡಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆದು ಹೇಳಿದ. “ಅದೊಂದು ದಿನ ನಿಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಸೋಹನ್‌ನ ಎದುರು ಹಾಕೋಬೇಡಾಂತಾ. ನನ್ನೊಡನೆ ನೀನು ನರ್ತಿಸುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ನೆನಪಿದೆಯೇ ? ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಸ್ಕಿ ತೋಗೋ ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಕಳೆಯೇರಿಂದರೆ ಸರಿ” ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕ.

“ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಉಗುಳುತ್ತಿದ್ದೆ !” ಕಾವ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿದು ನುಡಿದಳು.

ಸೋಹನ್ ನಸುನಕ್ಕ. “ನಂಗೆ ಸ್ಪಿರಿಟಿಡ್ ಗಲ್ಸ್ ಜೊತೆ ನರ್ತಿಸಲು ತುಂಬಾ ಮೋಜಿನಿಸುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸಿದವರಾರೂ ನಿನ್ನಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ! ಸೇಲ್‌ಜೀಗೂ ಅವಳು ನಿನ್ನಂತಹವರ ಕಂಡ್ರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ, ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಮುಲಾಯಿಸಿತು ಬಿಡು !”

ಜುಬೇದಾ ತಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಕಾವ್ಯ ಸೋಹನ್‌ಗೆ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎತ್ತಿದ ಕೈಯನ್ನು ಜುಬೇದಾ ತಡೆದಳು.

“ಒ... ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಜಗಳ ಏನಿದ್ದರೂ ಫಂಕ್ಷನ್ ಅದಮೇಲೆ!”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಕರೆಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಸೋಹನ್ ಹೊರಟ. “ಬಾಸ್ಪರ್ಡ್! ಬ್ಲಡೀ ಬಾಸ್ಪರ್ಡ್!” ಕಾವ್ಯ ರೇಗಿದಾಗ ಜುಬೇದಾ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಅವಳತ್ತ ನೋಡಿದಳು. “ಏನಾಗಿದೆ ನಿನಗೆ? ನೀನೆಂದೂ ಈ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ! ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಒಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ! ಸೇಲ್‌ಜೀ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಬೇಡಾ!”

“ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಲಡೀ ಬಾಸ್ಪರ್ಡ್ಸ್!” ಕಾವ್ಯ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಳು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅಗಲೇ ಸೋಹನ್ ನೃತ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ. ಸಹನರ್ತಕಿಯರೂ ಇದ್ದರು. ಕಾವ್ಯ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಗರ್ಲ್ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ರಕ್ತಿಯಾಗಿ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂಗೀತ ಲಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಸಭೆಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೆಲ್ಲಾ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರು. ಕೆಲವರು ಸಿಳ್ಳೆ ಹಾಕಿದರು. ಕೆಲವರು ಕೂಗಿದರು. ಕೆಲವರು ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದರು. ಸೇಲ್‌ಜೀ ನಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದೇಶೀಯರಿಗೂ ಬಲದೇವ್‌ಗೂ ಏನೋ ಹೇಳಿದ. ಬಲದೇವ್‌ನ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಗಿತ್ತು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಹೀರಾಲಾಲ್ ಅಗಲೇ ಬಂದು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಮುಂದಿನ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಅವನು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿ ನೀಚ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಂತೆ ತಂದೆಯ ಹೆಣ್ಣನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಇವನು! ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರ! ಕಾವ್ಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದಳು. ಬಲದೇವ್‌ನತ್ತ ಅದಷ್ಟು ನೋಡದಂತೆ ನರ್ತಿಸಿದಳು. ಬಲದೇವ್ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ತಿಂಥೆ ಅವನಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿಯೇ ಸತ್ತಿರಬೇಕು! ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ತಾನು ಈ ರೀತಿ ನರ್ತಿಸುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ತನ್ನತ್ತ ನೋಡದೇ ಬೇರೆ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ನರ್ತಿಸುತ್ತ ಸೋಹನ್ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಮೈ ಚಳಿಹಿಡಿದಂತಾಯಿತು. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಬನಿ ಜಿನುಗಿತು. ಧೂ! ತನ್ನದೆಂತಹ ನಾಯಿಬಾಳು? ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ, ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಮರೆತಳು. ತಾನು ರತಿಯೇ? ರತಿಯಾದರೆ ಸೋಹನ್

ಅಲ್ಲ ಮನ್ಮಥ-ಬಲದೇವ್ ಮನ್ಮಥನಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಸೈಡ್ ವಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲು ಬಂದು ನಿಂತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ? ನರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಮೇಲಿದ್ದಿತು. ಅವನು ಜೇಬಿನಿಂದ ಏನೋ ತೆಗೆದ! ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣದಾಯಿತು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸೋಹನ್ ಮತ್ತು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಬೆಳಕಿದ್ದಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೂರ ಬೆಳಕು ಬರುವುದು, ನೃತ್ಯ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದಾಗ ಕರತಾಡನ ಕಿವಿಗಡಚಿಕ್ಕಿತು. ಪರದೆ ಬೀಳುವ ಮುನ್ನವೇ ಅವಳೆದು ಸೈಡ್‌ವಿಂಗಿಗೆ ಬಂದಳು. ದೀಪಗಳು ಧಳಕ್ಕನೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡವು. ಮಲ್ಲುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಿಸ್ತೂಲು! ಅವಳೆದೆ ಜಿಲ್ ಎಂದಿತು. ಯಾರಿಗೆ ಗುರಿಯಿಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಬಲದೇವ್‌ಗೆ ಇರಬೇಕು, ತಾನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಸ್ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಆಗುವ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಯಾರು ಅವನನ್ನು ಕೊಂದರೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಮಲ್ಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಹಿರಾಲಾಲ್‌ನ ಕುತಂತ್ರ-ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಸೇನಸಲಾರದ ಹೇಡಿಗಳು!

“ಕೊನೆಯ ನೃತ್ಯ ವಿನಸ್....” ಯಾರೋ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಜುಬೇದಾ ಬಂದು ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಬೇಗ ಬೇಗ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿದಳು. ನೃತ್ಯ ಸಂಯೋಜಕನಾದ ವಿದೇಶಿ ನರ್ತಕ ಆಗಲೇ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದ. ತಾನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು!

ನರ್ತನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಮಾನ. ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬಳು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ನಗ್ನಳಾಗುತ್ತಾ ಕೆಂಡು ತಿಳಿದು ಆ ಸಭಿಕರು ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾದಿದ್ದರು. ಸೇಲ್‌ಜಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾವ್ಯ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾಗಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದಳು. ಒಂದೊಂದೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸಭಾಂಗಣದತ್ತ ಎಸೆದಳು. ಕೊನೆಯ ಅಂಗವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಸಭಾಂಗಣಕ್ಕೆಸೆದು ನಿಲ್ಲುವಳೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕಾದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಾವ್ಯ ಕೈಗೆ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದು ಬೇಕಾಗಿಯೇ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಮಲ್ಲುವಿನ ಕಡೆಗೆಸೆದಳು. ಅವನು ಬೆಚ್ಚಿ ಅವಳತ್ತ ತಿರುಗಿದಾಗ ಒಮ್ಮೆಗೆ ನೆಗೆದು ಅವನ ಕೈಲಿದ್ದ ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಕಳಗುರುಳಿಸಿ

ಬಿಟ್ಟುಳು. ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದು ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು. ನಗ್ನಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರೂ ಮೈಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದೂ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು! ಆದರೆ ಇಂದು ಖಂಡಿತ ಹಾರಿಸುವೆ. ಪಿಸ್ತೂಲನ್ನು ಮಲ್ಲುವಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. ಅರೆಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗುಂಡು ಮಲ್ಲುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಪಿಸ್ತೂಲು ತಿರುಗಿಸಿ ಸೇಲ್‌ಜೀಯತ್ತ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹೊಡೆಯ ಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಭಾಂಗಣದಿಂದಲೇ ಗುಂಡೊಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಗಲಿತು. ಅವಳ ಕೈಲಿದ್ದ ಪಿಸ್ತೂಲು ಕೆಳಗುರಳಿತು. ಅವಳೂ ಕೆಳಗುರುಳಿದಳು. ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ನಡೆದುಹೋಯಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುಖಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪೋಲೀಸ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸೇಲ್‌ಜೀ, ವಿದೇಶಿ ಅತಿಥಿಗಳು, ಹೀರಾಲಾಲ್, ಮತ್ತಿತರರನ್ನು ಸುತ್ತಿಗಟ್ಟಿದರು. ಬಲದೇವ್ ವೇದಿಕೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದ. ನಗ್ನಳಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಕವಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಂಜಾದವು. ಅವಳತ್ತ ಬಾಗಿ ನೋಡಿದ. ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳಲ್ಲಿ ಕುಟುಕು ಉಸಿರಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕೋಟುಬಿಟ್ಟಿ ಅವಳ ತುಟಿಯತ್ತ ಕಿವಿಯತ್ತ.

“ಬಲದೇವ್....ಜಿಮ್ಮೀನ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ಅವರು ನಿನ್ನ ಕೊಲ್ಲ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು....ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು....” ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಕತ್ತ ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿತು. ಜುಬೇದಾ ಅವಳತ್ತ ಧಾವಿಸಿದಳು. ಬಲದೇವ್‌ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಸವರಿ ಮುಚ್ಚಿದಳು. ಅವಳ ಮೂಕ ಕಂಬನಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

“ಜೀ, ಪೋಲೀಸ್ ಸಾಬ್, ಇವಳ ಹಣ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ. ಅದ್ನ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ತಲಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮಂದಿರು, ತಂಗಿಯರು, ತಾಯಿ, ತಂದೆಗಾಗಿ ದುಡಿದು ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೂ ಇವಳು ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ....” ಬಲದೇವ್ ಅವಳ ಭುಜ ತಟ್ಟಿದ. ಜೇಬಿನಿಂದ ಕರವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೂಗು ಒರೆಸಿಕೊಂಡಾಗಲೇ ಜುಬೇದಾಗೆ ಅವನು ಅತ್ತಿರಬಹುದು ಎನಿಸಿತ್ತು! ಇವನಾರೂ? ಇವಳಿಗಾಗಿ ಅಳುವವನು? ಅವಳ ಪ್ರೇಮಿಯಿರಬಹುದೇ? ಸೇಲ್‌ಜೀ, ಹೀರಾಲಾಲ್ ಮತ್ತಿತರತ್ತ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳು-ಇವರು ಹೋದ

ರೇನು? ತನಗೆ ಇಂತಹವರು ಬೇರೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಎನ್ನಿದ್ದರು. ಈ ರೋಸಲಿನ್ ತರಹದವರು ಸಿಗಲಾರಳು !

ಮೂರನೆಯ ದಿನದ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂರನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಶಿರೋನಾಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು.

ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಗಳ ಹೆರಾಯಿನ್, ಡ್ರಗ್‌ಗಳ ವಶ. ಈ ಹಲ್ಲೆ ನಡೆದಾಗ ಕ್ಯಾಬರೇ ನರ್ತಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಪೊಲೀಸರ ಹಾಗೂ ಬಂಧಿತರ ನಡುವಿನ ಚಕಮಕಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡು ಸತ್ತಿದ್ದಳೆ. ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ಜರಗುತ್ತಿದೆ.

ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದವರಿಗ್ಯಾರಿಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಸಳು ತನ್ನವರ ಹೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಗೇಣುಬಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಎನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಸತ್ತೆಕೆಂದು ಹೇಳಲು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಉಷಾ ನವರತ್ನರಾದ್ಯಾ

ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ ವೇದವಿಜ್ಞಾನಿ

ಬೆಲೆ: ರೂ. 5-00